Library of
John Thomas James

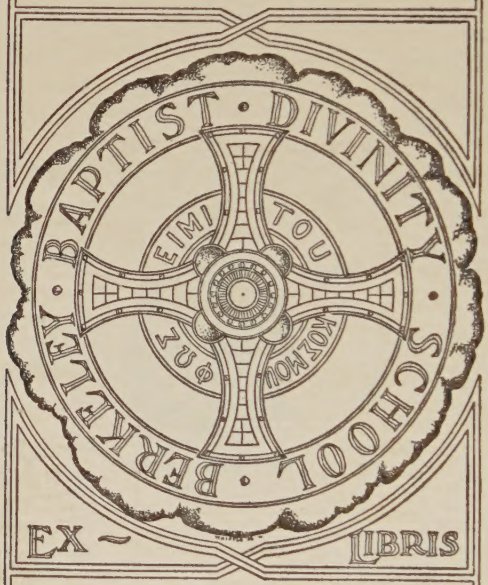

Accession No. ----------

Date ----------

Digitized by the Internet Archive
in 2023 with funding from
Kahle/Austin Foundation

https://archive.org/details/unknown0002unse_i1i1

Η ΠΑΛΑΙΑ

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ

ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ.

BIBLE, GREEK.

Η ΠΑΛΑΙΑ
ΔΙΑΘΗΚΗ

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ

ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ.

VETUS
TESTAMENTUM

EX VERSIONE

SEPTUAGINTA INTERPRETUM.

JUXTA EXEMPLAR VATICANUM,

EX EDITIONE

LAMBERTI BOS.

TOMUS II.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

1805.

CB310
1805
Y.R.
Archives

BERKELEY BAPTIST
DIVINITY SCHOOL
LIBRARY

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α.

Κεφ. ά. 1.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ἦν ἐξ Ἀρμαθαὶμ Σιφὰ, ἐξ ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἑλκανὰ υἱὸς Ἱερεμεὴλ υἱοῦ Ἠλιὰ υἱοῦ Θοκὲ ἐν Νασὶβ Ἐφραΐμ.

2 Καὶ τούτῳ δύο γυναῖκες· ὄνομα τῇ μιᾷ, Ἄννα· καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ, Φενναάνα· καὶ ἦν τῇ Φενναάνᾳ παιδία· καὶ τῇ Ἄννᾳ οὐκ ἦν παιδίον.

3 Καὶ ἀνέβαινεν ὁ ἄνθρωπος ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐκ πόλεως αὐτοῦ ἐξ Ἀρμαθαὶμ προσκυνεῖν καὶ θύειν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σαβαὼθ εἰς Σηλώμ· καὶ ἐκεῖ Ἠλὶ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Ὀφνὶ καὶ Φινεὲς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου.

4 Καὶ ἐγενήθη ἡμέρας, καὶ ἔθυσεν Ἑλκανὰ, καὶ ἔδωκε τῇ Φενναάνᾳ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς μερίδας.

5 Καὶ τῇ Ἄννᾳ ἔδωκε μερίδα μίαν, ὅτι ἐκ ἦν αὐτῇ παιδίον, πλὴν ὅτι τὴν Ἄνναν ἠγάπα Ἑλκανὰ ὑπὲρ ταύτην· καὶ Κύριος ἀπέκλεισε τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς,

6 Ὅτι ἐκ ἔδωκεν αὐτῇ Κύριος παιδίον κατὰ τὴν θλῖψιν αὐτῆς, καὶ κατὰ τὴν ἀθυμίαν τῆς θλίψεως αὐτῆς· καὶ ἠθύμει διὰ τοῦτο, ὅτι συνέκλεισε Κύριος τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς τοῦ μὴ εἶναι αὐτῇ παιδίον.

7 Οὕτως ἐποίει ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν, ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν εἰς οἶκον Κυρίου· καὶ ἠθύμει, καὶ ἔκλαιε, καὶ ἐκ ἤσθιε.

8 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἑλκανὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, Ἄννα· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἰδὲ ἐγὼ, κύριε· καὶ εἶπεν αὐτῇ, Τί ἐσί σοι ὅτι κλαίεις; καὶ ἵνατί ἐκ ἐσθίεις; καὶ ἵνατί τύπλει σε ἡ καρδία σε; ἐκ ἀγαθὸς ἐγώ σοι ὑπὲρ δέκα τέκνα;

9 Καὶ ἀνέστη Ἄννα μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτὸς ἐν Σηλὼμ, καὶ κατέστη ἐνώπιον Κυρίου· καὶ Ἠλὶ ὁ ἱερεὺς, ἐπὶ τοῦ δίφρου ἐπὶ τῶν φλιῶν ναοῦ Κυρίου.

16532

10 Καὶ αὐτὴ κατώδυνος ψυχῇ, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον, καὶ κλαίουσα ἔκλαυσε.

11 Καὶ ηὔξατο εὐχὴν Κυρίῳ, λέγουσα, Ἀδωναῖ Κύριε ἐλωὲ σαβαὼθ, ἐὰν ἐπιβλέπων ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης σε, καὶ μνησθῇς μου, καὶ δῷς τῇ δούλῃ σε σπέρμα ἀνδρῶν, καὶ δώσω αὐτὸν ἐνώπιόν σε δοτὸν ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πίεται, καὶ σίδηρος οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

12 Καὶ ἐγενήθη ὅτε ἐπλήθυνε προσευχομένη ἐνώπιον Κυρίου, καὶ Ἠλὶ ὁ ἱερεὺς ἐφύλαξε τὸ στόμα αὐτῆς.

13 Καὶ αὐτὴ ἐλάλει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, καὶ τὰ χείλη αὐτῆς ἐκινεῖτο, καὶ φωνὴ αὐτῆς οὐκ ἠκούετο· καὶ ἐλογίσατο αὐτὴν Ἠλὶ εἰς μεθύουσαν.

14 Καὶ εἶπεν αὐτῇ τὸ παιδάριον Ἠλὶ, Ἕως πότε μεθυσθήσῃ; περιελοῦ τὸν οἶνόν σου, καὶ πορεύου ἐκ προσώπου Κυρίου.

15 Καὶ ἀπεκρίθη Ἄννα, καὶ εἶπεν, Οὐχὶ κύριε· γυνὴ σκληρὰ ἡμέρα ἐγώ εἰμι, καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πέπωκα, καὶ ἐκχέω τὴν ψυχήν μου ἐνώπιον Κυρίου.

16 Μὴ δῷς τὴν δούλην σε εἰς θυγατέρα λοιμὴν, ὅτι ἐκ πλήθους ἀδολεσχίας μου ἐκτέτακα ἕως νῦν.

17 Καὶ ἀπεκρίθη Ἠλὶ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Πορεύου εἰς εἰρήνην· ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ δῴη σοι πᾶν αἴτημά σου, ὃ ᾔτησω παρ' αὐτοῦ.

18 Καὶ εἶπεν, Εὕρεν ἡ δούλη σε χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου· καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῆς· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ κατάλυμα αὐτῆς, καὶ ἔφαγε μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ ἔπιε, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς οὐ συνέπεσεν ἔτι.

19 Καὶ ὀρθρίζουσι τοπρωὶ καὶ προσκυνοῦσι τῷ Κυρίῳ, καὶ πορεύονται τὴν ὁδὸν αὐτῶν· καὶ εἰσῆλθεν Ἑλκανὰ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ Ἀρμαθαὶμ, καὶ ἔγνω τὴν Ἄνναν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς Κύριος, καὶ συνέλαβε.

20 Καὶ ἐγενήθη τῷ καιρῷ τῶν ἡμερῶν, καὶ ἔτεκεν υἱὸν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμουὴλ, καὶ εἶπεν, Ὅτι παρὰ Κυρίου Θεοῦ σαβαὼθ ᾐτησάμην αὐτόν.

21 Καὶ ἀνέβη ὁ ἄνθρωπος Ἑλκανὰ καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ θῦσαι ἐν Σηλὼμ τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν, καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ, καὶ πάσας τὰς δεκάτας τῆς γῆς αὐτοῦ.

22 Καὶ Ἄννα οὐκ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ, ὅτι εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς,

Ἕως ἂν ἀναβῆναι τὸ παιδάριον, ἐὰν ἀπογαλακτίσω αὐτό, καὶ ὀφθήσεται τῷ προσώπῳ Κυρίου, καὶ καθήσεται ἕως αἰῶνος ἐκεῖ.

23 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἑλκανὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, Ποίει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, κάθου ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃς αὐτό· ἀλλὰ στήσαι Κύριος τὸ ἐξελθὸν ἐκ σοῦ σοματός σου· καὶ ἐκάθισεν ἡ γυνὴ καὶ ἐθήλασε τὸν υἱὸν αὐτῆς, ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃ αὐτόν.

24 Καὶ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ εἰς Σηλὼμ ἐν μόσχῳ τριετίζοντι, καὶ ἄρτοις, καὶ οἰνῳ σεμιδάλεως, καὶ νέβελ οἴνου· καὶ εἰσῆλθεν εἰς οἶκον Κυρίου ἐν Σηλὼμ, καὶ τὸ παιδάριον μετ' αὐτῶν.

25 Καὶ προσήγαγον ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἔσφαξεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν θυσίαν, ἣν ἐποίει ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας τῷ Κυρίῳ· καὶ προσήγαγε τὸ παιδάριον; καὶ ἔσφαξε τὸν μόσχον· καὶ προσήγαγεν Ἄννα ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου πρὸς Ἠλί,

26 Καὶ εἶπεν, Ἐν ἐμοὶ κύριε ζῇ ἡ ψυχή σου, ἐγὼ ἡ γυνὴ ἡ καταστᾶσα ἐνώπιόν σου μετὰ σοῦ ἐν τῷ προσεύξασθαι πρὸς Κύριον.

27 Ὑπὲρ τοῦ παιδαρίου τούτου προσηυξάμην· καὶ ἔδωκέ μοι Κύριος τὸ αἴτημά μου ὃ ἠτησάμην παρ' αὐτοῦ.

28 Κἀγὼ κιχρῶ αὐτὸν τῷ Κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ζῇ αὐτὸς, χρῆσιν τῷ Κυρίῳ, καὶ εἶπεν,

Κεφ. Β'. 2.

ΕΣΤΕΡΕΩΘΗ ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου.

2 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ.

3 Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλά· μὴ ἐξελθέτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν, ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἑτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

4 Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο σύναμιν.

5 Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν· ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτὰ, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε.

6 Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ᾅδου καὶ ἀνάγει.

7 Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ.

8 Ἀνίστησιν ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχὸν, καθίσαι μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ

θρόνον δόξης κατακληρονομῶν αὐτοῖς·

9 Διδὲς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ· καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίᾳ, ὅτι ἐκ ἐν ἰσχύϊ δυνατὸς ἀνήρ.

10 Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει ἀντίδικον αὐτῦ, Κύριος ἅγιος· μὴ καυχάσθω ὁ φρόνιμος ἐν τῇ φρονήσει αὐτῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῦ· ἀλλ' ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς· Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανὸς, καὶ ἐβρόντησεν· αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, καὶ δίδωσιν ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῦ αὐτῦ· καὶ κατέλιπεν αὐτὸν ἐκεῖ ἐνώπιον Κυρίου,

11 Καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἁρμαθαίμ· καὶ τὸ παιδάριον ἦν λειτουργῶν τῷ προσώπῳ Κυρίου ἐνώπιον Ἠλὶ τῦ ἱερέως.

12 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἠλὶ τῦ ἱερέως υἱοὶ λοιμοὶ, ἐκ εἰδότες τὸν Κύριον.

13 Καὶ τὸ δικαίωμα τῦ ἱερέως παρὰ τῦ λαῦ παντὸς τῦ θύοντος· καὶ ἦρχετο τὸ παιδάριον τῦ ἱερέως ὡς ἂν ἡψήθη τὸ κρέας, καὶ κρεάγρα τριόδους ἐν τῇ χειρὶ αὐτῦ,

14 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν εἰς τὸν λέβητα ἢ μέγαν ἢ εἰς τὸ χαλκεῖον ἢ εἰς ἢ χύτραν, καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἀνέβη ἐν τῇ κρεάγρᾳ, ἐλάμβανεν ἑαυτῷ ὁ ἱερεύς· κατὰ τάδε ἐποίουν παντὶ Ἰσραὴλ τοῖς ἐρχομένοις θῦσαι Κυρίῳ ἐν Σηλώμ.

15 Καὶ πρὶν θυμιαθῆναι τὸ στέαρ, ἤρχετο τὸ παιδάριον τῦ ἱερέως, καὶ ἔλεγε τῷ ἀνδρὶ τῷ θύοντι, Δὸς κρέας ὀπτῆσαι τῷ ἱερεῖ, καὶ οὐ μὴ λάβω παρὰ σῦ κρέας ἑφθὸν ἐκ ἓ λέβητος.

16 Καὶ ἔλεγεν ὁ ἀνὴρ ὁ θύων, Θυμιαθήτω πρῶτον ὡς καθήκει τὸ στέαρ, καὶ λάβε σεαυτῷ ἐκ πάντων ὧν ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σε· καὶ εἶπεν, Οὐχί· ὅτι νῦν δώσεις· καὶ ἐὰν μὴ, λήψομαι κραταιῶς.

17 Καὶ ἦν ἡ ἁμαρτία ἐνώπιον Κυρίε ἢ παιδαρίων μεγάλη σφόδρα, ὅτι ἠθέτεν ἢ θυσίαν Κυρίε.

18 Καὶ Σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν ἐνώπιον Κυρίε παιδάριον περιεζωσμένον ἐφὸδ βάδ.

19 Καὶ διπλοΐδα μικρὰν ἐποίησεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτῦ, καὶ ἀνέφερεν αὐτῷ ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν κατὰ ἓ ἀνδρὸς αὐτῆς θῦσαι ἢ θυσίαν ἢ ἡμερῶν.

20 Καὶ εὐλόγησεν Ἠλὶ τὸν Ἐλκανὰ καὶ ἢ γυναῖκα αὐτῦ, λέγων, Ἀποτίσαι σοι Κύριος

σπέρμα ἐκ τ̃ γυναικὸς ταύτης, ἀντὶ ϐ̃ χρέες οὗ ἔχρησας τῷ Κυρίῳ· κ̀ ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος εἰς τ̃ τόπον αὐτ̃.

21 Καὶ ἐπεσκέψατο Κύριος τ̃ Ἄνναν, καὶ ἔτεκεν ἔτι τρεῖς υἱὲς, κ̀ δύο θυγατέρας· καὶ ἐμεγαλύνθη τὸ παιδάριον Σαμηὴλ ἐνώπιον Κυρίε.

22 Καὶ Ἠλὶ πρεσϐύτης σφόδρα· κ̀ ἤκουσεν ἃ ἐποίουν οἱ υἱοὶ αὐτ̃ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ·

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἱνατί ποιεῖτε κατὰ τὸ ῥῆμα τ̃το, ὃ ἐγὼ ἀκούω ἐκ στόματος παντὸς ϐ̃ λαϐ̃ Κυρίε;

24 Μὴ τέκνα, ὅτι ἐκ ἀγαθὴ ἡ ἀκοὴ ἣν ἐγὼ ἀκούω· μὴ ποιεῖτε ἕτως, ὅτι ἐκ ἀγαθαὶ αἱ ἀκοαὶ ἃς ἐγὼ ἀκούω ϐ̃ μὴ ϐελεύειν λαὸν Θεῷ.

25 Ἐὰν ἁμαρτάνων ἁμάρτῃ ἀνὴρ εἰς ἄνδρα, κ̀ προσεύξονται ὑπὲρ αὐτ̃ πρὸς Κύριον· κ̀ ἐὰν τῷ Κυρίῳ ἁμάρτῃ, τίς προσεύξεται ὑπὲρ αὐτ̃; καὶ ἐκ ἤκουον τ̃ φωνῆς ϐ̃ πατρὸς αὐτῶν, ὅτι ϐελόμενος ἐϐέλετο Κύριος διαφθεῖραι αὐτούς.

26 Καὶ τὸ παιδάριον Σαμηὴλ ἐπορεύετο, κ̀ ἦν ἀγαθὸν μετὰ Κυρίε κ̀ μετὰ ἀνθρώπων.

27 Καὶ ἦλθεν ὁ ἄνθρωπος Θεῦ πρὸς Ἠλὶ, κ̀ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος, Ἀποκαλυφθεὶς ἀπεκαλύφθην πρὸς οἶκον τ̃ πατρός σε ὄντων αὐτῶν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ δέλων τῷ οἴκῳ Φαραὼ,

28 Καὶ ἐξελεξάμην τ̃ οἶκον ϐ̃ πατρός σε ἐκ πάντων τῶν σκήπτρων Ἰσραὴλ ἐμοὶ ἱερατεύειν, ϐ̃ ἀναϐαίνειν ἐπὶ ϑυσιαστήριόν με, κ̀ ϑυμιᾶν ϑυμίαμα, κ̀ αἴρειν ἐφόδ· κ̀ ἔδωκα τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου τὰ πάντα ϐ̃ πυρὸς υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς ϐρῶσιν.

29 Καὶ ἱνατί ἐπέϐλεψας ἐπὶ τὸ ϑυμίαμά με κ̀ εἰς τὴν ϑυσίαν με ἀναιδεῖ ὀφθαλμῷ; κ̀ ἐδόξασας τὲς υἱές σε ὑπὲρ ἐμὲ ἐνευλογεῖσθαι ἀπαρχῆς πάσης ϑυσίας ϐ̃ Ἰσραὴλ ἔμπροσθέν με;

30 Διὰ τ̃το τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Εἶπα, Ὁ οἶκός σε κ̀ ὁ οἶκος ϐ̃ πατρός σε διελεύσεται ἐνώπιόν με ἕως αἰῶνος· καὶ νῦν φησι Κύριος, Μηδαμῶς ἐμοὶ, ὅτι ἀλλ' ἢ τὲς δοξάζοντάς με δοξάσω, καὶ ὁ ἐξουϑενῶν με ἀτιμωθήσεται.

31 Ἰδὲ ἔρχονται ἡμέραι, κ̀ ἐξολοθρεύσω τὸ σπέρμα σε κ̀ τὸ σπέρμα οἴκε πατρός σε·

32 Καὶ ἐκ ἔσαι σοι πρεσϐύτης ἐν οἴκῳ με πάσας τὰς ἡμέρας.

33 Καὶ ἄνδρα οὐκ ἐξολοθρεύσω σοι ἀπὸ ϐ̃ ϑυσιαστηρίε

μα, ἐκλείπειν τὰς ὀφθαλμὰς αὐτᾶ, καὶ καταφθεῖν τὴν ψυχὴν αὐτᾶ· καὶ πᾶς περισσεύων οἶκα σα πεσῦνται ἐν ῥομφαίᾳ ἀνδρῶν.

34 Καὶ τᾶτό σοι τὸ σημεῖον ὃ ἥξει ἐπὶ τὰς δύο υἱάς σα, Ὀφνὶ καὶ Φινεὲς, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀποθανῦνται ἀμφότεροι.

35 Καὶ ἀναστήσω ἐμαυτῷ ἱερέα πιστὸν, ὃς πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ μα καὶ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ μα ποιήσει· καὶ οἰκοδομήσω αὐτῷ οἶκον πιστὸν, καὶ διελεύσεται ἐνώπιον χριςᾶ μα πάσας τὰς ἡμέρας.

36 Καὶ ἔσαι ὁ περισσεύων ἐν οἴκῳ σα, ἥξει προσκυνεῖν αὐτῷ ὀβολᾶ ἀργυρίε, λέγων, Παραῤῥίψόν με ἐπὶ μίαν τ ἱερατειῶν σε φαγεῖν ἄρτον.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ τὸ παιδάριον Σαμυὴλ ἦν λειτεργῶν τῷ Κυρίῳ ἐνώπιον Ἠλὶ ϑ ἱερέως· καὶ ῥῆμα Κυρίε ἦν τίμιον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἓκ ἦν ὅρασις διαςέλλεσα.

2 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ Ἠλὶ ἐκάθευδεν ἐν τῷ τόπῳ αὐτᾶ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτᾶ ἤρξαντο βαρύνεσθαι, καὶ ἓκ ἠδύναντο βλέπειν.

3 Καὶ ὁ λύχνος ϑ Θεᾶ πρὶν ἐπισκευασθῆναι, καὶ Σαμυὴλ ἐκάθευδεν ἐν τῷ ναῷ, οὗ ἡ κιβωτὸς ϑ Θεᾶ.

4 Καὶ ἐκάλεσε Κύριος, Σαμυὴλ Σαμυήλ· καὶ εἶπεν, Ἰδὲ ἐγώ.

5 Καὶ ἔδραμε πρὸς Ἠλὶ, καὶ εἶπεν, Ἰδὲ ἐγὼ ὅτι κέκληκάς με· καὶ εἶπεν, Οὐ κέκληκά σε, ἀνάςρεφε, καθεῦδε· καὶ ἀνέςρεψε καὶ ἐκάθευδε.

6 Καὶ πρόσθετο Κύριος, καὶ ἐκάλεσε, Σαμυὴλ Σαμυήλ· καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἠλὶ τὸ δεύτερον, καὶ εἶπεν, Ἰδὲ ἐγὼ, ὅτι κέκληκάς με· καὶ εἶπεν, Οὐ κέκληκά σε, ἀνάςρεφε, κάθευδε.

7 Καὶ Σαμυὴλ πρὶν γνῶναι Θεὸν, καὶ ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ ῥῆμα Κυρίε.

8 Καὶ πρόσθετο Κύριος καλέσαι Σαμυὴλ ἐν τρίτῳ· καὶ ἀνέςη καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἠλὶ, καὶ εἶπεν, Ἰδὲ ἐγὼ, ὅτι κέκληκάς με· καὶ ἐσοφίσατο Ἠλὶ ὅτι Κύριος κέκληκε τὸ παιδάριον,

9 Καὶ εἶπεν, Ἀνάςρεφε, κάθευδε τέκνον· καὶ ἔσαι ἐὰν καλέσῃ σε, καὶ ἐρεῖς, Λάλει, ὅτι ἀκύει ὁ δῦλός σα· καὶ ἐπορεύθη Σαμυὴλ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ αὐτᾶ.

10 Καὶ ἦλθε Κύριος καὶ κατέςη, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ· καὶ εἶπε Σαμυὴλ, Λάλει, ὅτι ἀκύει ὁ δῦλός σα.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμυὴλ, Ἰδὲ ἐγῶ ποιῶ τὰ

ῥήματά μου ἐν Ἰσραὴλ, παντὸς ἀκούοντος αὐτά, ἠχήσει ἀμφότερα τὰ ὦτα αὐτοῦ.

12 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπεγερῶ ἐπὶ Ἡλὶ πάντα ὅσα ἐλάλησα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἄρξομαι καὶ ἐπιτελέσω.

13 Καὶ ἀνήγγελκα αὐτῷ ὅτι ἐκδικῶ ἐγὼ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐν ἀδικίαις υἱῶν αὐτοῦ, ὅτι κακολογοῦντες Θεὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐνεθέτει αὐτούς.

14 Καὶ ὠμοσα τῷ οἴκῳ Ἡλὶ, Εἰ ἐξιλασθήσεται ἀδικία οἴκου Ἡλὶ ἐν θυμιάμασι καὶ ἐν θυσίαις ἕως αἰῶνος.

15 Καὶ κοιμᾶται Σαμουὴλ ἕως πρωΐ, καὶ ὤρθρισε τοπρωΐ καὶ ἤνοιξε τὰς θύρας οἴκου Κυρίου· καὶ Σαμουὴλ ἐφοβήθη ἀπαγγεῖλαι τὴν ὅρασιν.

16 Καὶ εἶπεν Ἡλὶ πρὸς Σαμουὴλ, Σαμουὴλ τέκνον· καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ.

17 Καὶ εἶπε, Τί τὸ ῥῆμα τὸ λαληθὲν πρὸς σέ; μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ· τάδε ποιήσαι σοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθείη, ἐὰν κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα ἐκ πάντων τῶν λόγων τῶν λαληθέντων σοι ἐν τοῖς ὠσί σου.

18 Καὶ ἀπήγγειλε Σαμουὴλ πάντας τοὺς λόγους, καὶ οὐκ ἔκρυψεν ἀπ' αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἡλὶ, Κύριος αὐτὸς, τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσει.

19 Καὶ ἐμεγαλύνθη Σαμουὴλ, καὶ ἦν Κύριος μετ' αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ πάντων τῶν λόγων αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.

20 Καὶ ἔγνωσαν πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ, ὅτι πιστὸς Σαμουὴλ εἰς προφήτην τῷ Κυρίῳ.

21 Καὶ προσέθετο Κύριος δηλωθῆναι ἐν Σηλὼμ, ὅτι ἀπεκαλύφθη Κύριος πρὸς Σαμουὴλ· καὶ ἐπιστεύθη Σαμουὴλ τοῦ προφήτης γενέσθαι τῷ Κυρίῳ εἰς πάντα Ἰσραὴλ ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς καὶ ἕως ἄκρων· καὶ Ἡλὶ πρεσβύτης σφόδρα, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ πονηρὰ ἡ ὁδὸς αὐτῶν ἐνώπιον Κυρίου.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ συναθροίζονται ἀλλόφυλοι ἐπὶ Ἰσραὴλ εἰς πόλεμον· καὶ ἐξῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς εἰς πόλεμον, καὶ παρεμβάλλουσιν ἐπὶ Ἀβενέζερ· καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεμβάλλουσιν ἐν Ἀφέκ.

2 Καὶ παραλάσσουσι ἀλλόφυλοι εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἔκλινεν ὁ πόλεμος, καὶ ἔπταισεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐνώπιον ἀλλοφύλων, καὶ ἐπλήγησαν ἐν τῇ παρατάξει ἐν ἀγρῷ τέσσαρες χιλιάδες ἀνδρῶν.

3 Καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς τὴν

παρεμβολὴν, καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ, Κατὰ τί ἔπταισεν ἡμᾶς Κύριος σήμερον ἐνώπιον ἀλλοφύλων; λάβωμεν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐκ Σηλὼμ, καὶ ἐξελθέτω ἐκ μέσου ἡμῶν, καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν.

4 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ λαὸς εἰς Σηλὼμ, καὶ αἴρουσιν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν Κυρίου καθημένου χερουβίμ· καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ Ἠλὶ μετὰ τῆς κιβωτοῦ, Ὀφνὶ καὶ Φινεές.

5 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἦλθεν ἡ κιβωτὸς Κυρίου εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἀνεκραξε πᾶς Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἤχησεν ἡ γῆ.

6 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς κραυγῆς, καὶ εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι, Τίς ἡ κραυγὴ ἡ μεγάλη αὕτη ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν Ἑβραίων; καὶ ἔγνωσαν ὅτι κιβωτὸς Κυρίου ἥκει εἰς τὴν παρεμβολήν.

7 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ εἶπον, Οὗτοι οἱ θεοὶ ἥκασι πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν παρεμβολήν.

8 Οὐαὶ ἡμῖν, ἐξελοῦ ἡμᾶς Κύριε σήμερον, ὅτι οὐ γέγονε τοιαύτη ἐχθὲς καὶ τρίτην· οὐαὶ ἡμῖν, τίς ἐξελεῖται ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν θεῶν τῶν μεγάλων τούτων; οὗτοι οἱ θεοὶ οἱ παταξαντες τὴν Αἴγυπτον ἐν πάσῃ πληγῇ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

9 Κραταιοῦσθε καὶ γίνεσθε εἰς ἄνδρας ἀλλόφυλοι, ὅπως μὴ δουλεύσητε τοῖς Ἑβραίοις, καθὼς ἐδούλευσαν ὑμῖν, καὶ ἔσεσθε εἰς ἄνδρας, καὶ πολεμήσατε αὐτούς.

10 Καὶ ἐπολέμησαν αὐτούς· καὶ ἔπταισε πᾶς Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγεν ἕκαστος εἰς σκήνωμα αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη σφόδρα· καὶ ἔπεσον ἐξ Ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιάδες ταγμάτων.

11 Καὶ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἐλήφθη, καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ Ἠλὶ ἀπέθανον, Ὀφνὶ καὶ Φινεές.

12 Καὶ ἔδραμεν ἀνὴρ Ἰεμιναῖος ἐκ τῆς παραλάξεως, καὶ ἦλθεν εἰς Σηλὼμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διερρωγότα, καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ.

13 Καὶ ἦλθε, καὶ ἰδοὺ Ἠλὶ ἐπὶ τοῦ δίφρου παρὰ τὸ τύλην σκοπεύων τὴν ὁδὸν, ὅτι ἦν καρδία αὐτοῦ ἐξεστηκυῖα περὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ ὁ ἄνθρωπος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ἀπαγγεῖλαι· καὶ ἀνεβόησεν ἡ πόλις.

14 Καὶ ἤκουσεν Ἠλὶ τὴν φωνὴν τῆς βοῆς, καὶ εἶπε, Τίς ἡ φωνὴ τῆς βοῆς ταύτης; καὶ ὁ ἄνθρωπος σπεύσας εἰσῆλθε; καὶ ἀπήγγειλε τῷ Ἠλί.

15 Καὶ Ἠλὶ υἱὸς ἐνενήκοντα ἐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπανέστησαν, καὶ οὐκ ἐπέβλεπε.

16 Καὶ εἶπεν Ἠλὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς περιεστηκόσιν αὐτῷ, Τίς ἡ φωνὴ ⸗ ἤχου τούτου; καὶ ὁ ἀνὴρ σπεύσας προσῆλθε πρὸς Ἠλὶ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐγώ εἰμι ὁ ἥκων ἐκ ⸗ παρεμβολῆς, κἀγὼ πέφευγα ἐκ τῆς παρατάξεως σήμερον· καὶ εἶπεν Ἠλὶ, Τί τὸ γεγονὸς ῥῆμα, τέκνον;

17 Καὶ ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον, καὶ εἶπε, Πέφευγεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων, καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη ἐν τῷ λαῷ, καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοί σου τεθνήκασι, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἐλήφθη.

18 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐμνήσθη ⸗ κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔπεσεν ἀπὸ ⸗ δίφρου ὀπισθίως ἐχόμενος ⸗ πύλης, καὶ συνετρίβη ὁ νῶτος αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανεν, ὅτι πρεσβύτης ὁ ἄνθρωπος καὶ βαρύς· καὶ αὐτὸς ἔκρινε ⸗ Ἰσραὴλ εἴκοσι ἔτη.

19 Καὶ νύμφη αὐτοῦ γυνὴ Φινεὲς συνειληφυῖα τοῦ τεκεῖν, καὶ ἤκουσε τὴν ἀγγελίαν, ὅτι ἐλήφθη ἡ κιβωτὸς ⸗ Θεοῦ, καὶ ὅτι τέθνηκεν ὁ πενθερὸς αὐτῆς καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἔκλαυσε καὶ ἔτεκεν, ὅτι ἐπεστράφησαν ἐπ' αὐτὴν ὠδῖνες αὐτῆς·

20 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς ἀποθνήσκει· καὶ εἶπον αὐτῇ αἱ γυναῖκες αἱ παρεστηκυῖαι αὐτῇ, Μὴ φοβοῦ, ὅτι υἱὸν τέτοκας· καὶ οὐκ ἀπεκρίθη, καὶ οὐκ ἐνόησεν ἡ καρδία αὐτῆς.

21 Καὶ ἐκάλεσε τὸ παιδάριον Ὠναβαρχαβὼθ ὑπὲρ τῆς κιβωτοῦ ⸗ Θεοῦ, καὶ ὑπὲρ ⸗ πενθερᾶς αὐτῆς, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς.

22 Καὶ εἶπαν, Ἀπῴκισαι δόξα Ἰσραὴλ ἐν τῷ ληφθῆναι ⸗ κιβωτὸν Κυρίου.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΙ ἀλλόφυλοι ἔλαβον τὴν κιβωτὸν ⸗ Θεοῦ, καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν ἐξ Ἀβενεζὲρ εἰς Ἄζωτον.

2 Καὶ ἔλαβον ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν Κυρίου, καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν εἰς οἶκον Δαγὼν, καὶ παρέστησαν αὐτὴν παρὰ Δαγών.

3 Καὶ ὤρθρισαν οἱ Ἀζώτιοι, καὶ εἰσῆλθον εἰς οἶκον Δαγών· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ Δαγὼν πεπτωκὼς ἐπὶ προσώπου αὐτοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ ⸗ Θεοῦ· καὶ ἤγειραν ⸗ Δαγὼν, καὶ κατέστησαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ· καὶ ἐβαρύνθη χεὶρ Κυρίου ἐπὶ τοὺς Ἀζωτίους, καὶ ἐβασάνισεν αὐτούς· καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἕδρας αὐτῶν, ⸗ Ἄζωτον καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς.

4 Καὶ ἐγένετο ὅτε ὤρθρισαν τοπρωΐ, καὶ ἰδοὺ Δαγὼν πεπτωκὼς ἐπὶ προσώπου αὐτοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου·

καὶ κεφαλὴ Δαγὼν καὶ ἀμφότερα τὰ ἴχνη χειρῶν αὐτοῦ ἀφῃρημένα ἐπὶ τὰ ἐμπρόσθια ἀμφοῖν ἔκασοι, καὶ ἀμφότεροι οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτοῦ πεπλωκότες ἐπὶ τὸ πρόθυρον, πλὴν ἡ ῥάχις Δαγὼν ὑπελείφθη.

5 Διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιβαίνουσιν οἱ ἱερεῖς Δαγὼν, καὶ πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς οἶκον Δαγὼν, ἐπὶ βαθμὸν οἴκου Δαγὼν ἐν Ἀζώτῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ὅτι ὑπερβαίνουσι ὑπερβαίνουσι.

6 Καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ Κυρίου ἐπὶ Ἄζωτον, καὶ ἐπήγαγεν αὐτοῖς, καὶ ἐξέζεσεν αὐτοῖς εἰς τὰς ναῦς, καὶ μέσον τῆς χώρας αὐτῆς ἀνεφύησαν μύες· καὶ ἐγένετο σύγχυσις θανάτου μεγάλη ἐν τῇ πόλει.

7 Καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἀζώτου ὅτι οὕτως, καὶ λέγουσιν, Ὅτι οὐ καθήσεται κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ μεθ' ἡμῶν, ὅτι σκληρὰ χεὶρ αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ Δαγὼν Θεὸν ἡμῶν.

8 Καὶ ἀποστέλλουσι καὶ συνάγουσι τὰς σατράπας τῶν ἀλλοφύλων πρὸς αὐτὰς, καὶ λέγουσι, Τί ποιήσωμεν τῇ κιβωτῷ Θεοῦ Ἰσραήλ; καὶ λέγουσιν οἱ Γεθαῖοι, Μετελθέτω κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς· καὶ μετῆλθε κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ εἰς Γέθ.

9 Καὶ ἐγενήθη μετὰ τὸ μετελθεῖν αὐτὴν, καὶ γίνεται χεὶρ Κυρίου τῇ πόλει, τάραχος μέγας σφόδρα· καὶ ἐπάταξε τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἕδρας αὐτῶν· καὶ ἐποίησαν οἱ Γεθαῖοι ἑαυτοῖς ἕδρας,

10 Καὶ ἐξαποστέλλουσι τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰς Ἀσκάλωνα· καὶ ἐγενήθη ὡς εἰσῆλθε κιβωτὸς Θεοῦ εἰς Ἀσκάλωνα, καὶ ἐβόησαν οἱ Ἀσκαλωνῖται, λέγοντες, Τί ἀπεστρέψατε τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ πρὸς ἡμᾶς θανατῶσαι ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν;

11 Καὶ ἐξαποστέλλουσι καὶ συνάγουσι τὰς σατράπας τῶν ἀλλοφύλων, καὶ εἶπον, Ἐξαποστείλατε τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ, καὶ καθισάτω εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ θαναλώσῃ ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν·

12 Ὅτι ἐγενήθη σύγχυσις ἐν ὅλῃ τῇ πόλει βαρεῖα σφόδρα, ὡς εἰσῆλθε κιβωτὸς Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐκεῖ· καὶ οἱ ζῶντες καὶ οὐκ ἀποθανόντες ἐπλήγησαν εἰς τὰς ἕδρας· καὶ ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν.

Κεφ. ε'. ϛ.

ΚΑΙ ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων ἑπτὰ μῆνας, καὶ ἐξέζεσεν ἡ γῆ αὐτῶν μύας.

2 Καὶ καλοῦσιν ἀλλόφυλοι τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς μάντεις καὶ τοὺς ἐπαοιδοὺς αὐτῶν, λέγοντες, Τί

ποιήσωμεν τῇ κιβωτῷ Κυρίε; γνωρίσατε ἡμῖν ἐν τίνι ἀποστελῶμεν αὐτὴν εἰς τ τόπον αὐτῆς.

3 Καὶ εἶπαν, Εἰ ἐξαποστέλλετε ὑμεῖς τ κιβωτὸν διαθήκης Κυρίε Θεῦ Ἰσραὴλ, μὴ δὴ ἐξαποστείλητε αὐτὴν κενὴν, ἀλλὰ ἀποδιδόντες ἀπόδοτε αὐτῇ τ βασάνε, καὶ τότε ἰαθήσεσθε, καὶ ἐξιλασθήσεται ὑμῖν· μὴ ἐκ ἀποσῇ ἡ χειρ αὐτῦ ἀφ' ὑμῶν;

4 Καὶ λέγεσι, Τί τὸ τ βασάνε ἀποδώσομεν αὐτῇ; καὶ εἶπαν,

5 Κατὰ ἀριθμὸν τ σατραπῶν τ ἀλλοφύλων πέντε ἕδρας χρυσᾶς, ὅτι πλαῖσμα ἐν ὑμῖν καὶ τοῖς ἄρχεσιν ὑμῶν καὶ τῷ λαῷ, καὶ μῦς χρυσᾶς ὁμοίωμα τ μυῶν ὑμῶν τ διαφθειρόντων τὴν γῆν· καὶ δώσεις τῷ Κυρίῳ δόξαν, ὅπως κουφίσῃ τὴν χειρα αὐτῦ ἀφ' ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τ Θεῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τ γῆς ὑμῶν.

6 Καὶ ἱνατί βαρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐβάρυνεν Αἴγυπτος καὶ Φαραὼ τὴν καρδίαν αὐτῶν; οχὶ ὅτε ἐνέπαιξεν αὐτοῖς, ἐξαπέστειλαν αὐτὸς καὶ ἀπῆλθον;

7 Καὶ νῦν λάβετε καὶ ποιήσατε ἅμαξαν καινὴν, καὶ δύο βόας πρωτοτοκύσας ἄνευ τ τέκνων· καὶ ζεύξατε τὰς βόας ἐν τῇ ἁμάξῃ, καὶ ἀπαγάγετε τὰ τέκνα ἀπὸ ὄπισθεν αὐτῶν εἰς οἶκον.

8 Καὶ λήψεσθε τὴν κιβωτὸν, καὶ θήσετε αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἅμαξαν, καὶ τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ ἀποδώσετε αὐτῇ τ βασάνε, καὶ θήσετε ἐν θέματι βερσεχθὰν ἐκ μέρυς αὐτῆς· καὶ ἐξαποστελεῖτε αὐτὴν, καὶ ἀπελάσατε αὐτὴν, καὶ ἀπελεύσεσθε,

9 Καὶ ὄψεσθε, εἰ ὁδὸν ὁρίων αὐτῆς ποιεύσεται μετὰ Βαιθσαμὺς, αὐτὸς ποιήκεν ἡμῖν τ κακίαν τ μεγάλην ταύτην· καὶ ἐὰν μὴ, καὶ γνωσόμεθα ὅτι ἐ χειρ αὐτῦ ἥπται ἡμῶν, ἀλλὰ σύμπτωμα τοῦτο γέγονεν ἡμῖν.

10 Καὶ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι ἕτω· καὶ ἔλαβον δύο βόας πρωτοτοκύσας, καὶ ἔζευξαν αὐτὰς ἐν τῇ ἁμάξῃ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπεκώλυσαν εἰς οἶκον·

11 Καὶ ἔθεντο τὴν κιβωτὸν Κυρίε ἐπὶ τ ἅμαξαν, καὶ τὸ θέμα ἐργαῦ καὶ τὰς μῦς τὰς χρυσᾶς.

12 Καὶ καλεύθυναν αἱ βόες ἐν τῇ ὁδῷ εἰς ὁδὸν Βαιθσαμὺς, ἐν τρίβῳ ἑνὶ ἐπορεύοντο καὶ ἐκόπιων, καὶ ἐ μεθίσανθο δεξιὰ ἐδὲ ἀριστερά· καὶ οἱ σατράπαι τ ἀλλοφύλων ἐπορεύοντο ὀπίσω αὐτῆς ἕως ὁρίων Βαιθσαμύς.

13 Καὶ οἱ ἐν Βαιθσαμὺς ἐθέριζον θερισμὸν πυρῶν ἐν κοιλάδι· καὶ ἦραν ὀφθαλμὰς αὐτῶν, καὶ εἶδον κιβωτὸν Κυρίε, καὶ

πυφράνθησαν εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς.

14 Καὶ ἡ ἅμαξα εἰσῆλθεν εἰς ἀγρὸν Ὡσηὲ τὸ ἐν Βαιθσαμὺς, καὶ ἔστησαν ἐκεῖ παρ' αὐτῇ λίθον μέγαν· καὶ σχίζσι τὰ ξύλα τῆς ἁμάξης, καὶ τὰς βόας ἀνήνεγκαν εἰς ὁλοκαύτωσιν τῷ Κυρίῳ.

15 Καὶ οἱ Λευῖται ἀνήνεγκαν τὴ κιβωτὸν τ Κυρίε, καὶ τὸ θέμα ἐργαϐ μετ' αὐτῆς, καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς σκεύη τὰ χρυσᾶ, καὶ ἔθεντο ἐπὶ τῆ λίθε τῆ μεγάλε· καὶ οἱ ἄνδρες Βαιθσαμὺς ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώσεις καὶ θυσίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῷ Κυρίῳ.

16 Καὶ οἱ πέντε σαλπάπαι τ ἀλλοφύλων ἑώρων, καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἀσκάλωνα τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

17 Καὶ αὗται αἱ ἕδραι αἱ χρυσαῖ, ἃς ἀπέδωκαν οἱ ἀλλόφυλοι τ βασάνε τῷ Κυρίῳ· τῆς Ἀζώτε μίαν, τῆς Γάζης μίαν, τῆς Ἀσκάλωνος μίαν, τῆς Γὲθ μίαν, τῆς Ἀκκαρὼν μίαν.

18 Καὶ μῦς οἱ χρυσοῖ κατ' ἀριθμὸν πασῶν πόλεων τ ἀλλοφύλων τ πέντε σαλπαπῶν ἐκ πόλεως ἐστερεωμένης καὶ ἕως κώμης τ Φερεζαίε, καὶ ἕως λίθε τ μεγάλε, ἣ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτῆ τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίε, τῆ ἐν ἀγρῷ Ὡσηὲ τῆ Βαιθσαμυσίτε.

19 Καὶ ἐκ ἠσμένισαν οἱ υἱοὶ Ἰεχονίε ἐν τοῖς ἀνδράσι Βαιθσαμὺς, ὅτι εἶδαν κιβωτὸν Κυρίε· καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἄνδρας, καὶ πεντήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν· καὶ ἐπένθησεν ὁ λαὸς, ὅτι ἐπάταξε Κύριος ἐν τῷ λαῷ πληγὴν μεγάλην σφόδρα.

20 Καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες οἱ ἐκ Βαιθσαμὺς, Τίς δυνήσεται διελθεῖν ἐνώπιον Κυρίε τῆ Θεῆ τ ἁγίε τέτε; καὶ πρὸς τίνα ἀναϐήσεται κιβωτὸς Κυρίε ἀφ' ἡμῶν;

21 Καὶ ἀποστέλλεσιν ἀγγέλες πρὸς τὲς κατοικένλας Καριαθιαρὶμ, λέγονλες, Ἀπεστρόφασιν ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν Κυρίε, καταϐητε καὶ ἀναγάγετε αὐτὴν πρὸς ἑαυτές.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ ἔρχονται οἱ ἄνδρες Καριαθιαρὶμ, καὶ ἀνάγεσι τὴ κιβωτὸν διαθήκης Κυρίε· καὶ εἰσάγεσιν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀμιναδὰϐ τ ἐν τῷ βενῷ· καὶ τὸν Ἐλεάζαρ τ υἱὸν αὐτῆ ἡγίασαν φυλάσσειν τ κιβωτὸν διαθήκης Κυρίε.

2 Καὶ ἐγενήθη ἀφ' ἧς ἡμέρας ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν Καριαθιαρὶμ, ἐπλήθυναν αἱ ἡμέραι· καὶ ἐγένετο εἴκοσι ἔτη, καὶ ἐπέ-

βλεψε πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὀπίσω Κυρίε.

3 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα οἶκον Ἰσραὴλ, λέγων, Εἰ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν ὑμεῖς ἐπιστρέφετε πρὸς Κύριον, περιέλετε θεὰς ἀλλοτρίας ἐκ μέσε ὑμῶν, καὶ τὰ ἅλση, καὶ ἑτοιμάσατε τὰς καρδίας ὑμῶν πρὸς Κύριον, καὶ δουλεύσατε αὐτῷ μόνῳ, καὶ ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων.

4 Καὶ περιεῖλον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς Βααλὶμ καὶ τὰ ἅλση Ἀσαρὼθ, καὶ ἐδούλευσαν Κυρίῳ μόνῳ.

5 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Ἀθροίσατε πάντα Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφὰθ, καὶ προσεύξομαι περὶ ὑμῶν πρὸς Κύριον.

6 Καὶ συνήχθησαν εἰς Μασσηφὰθ, καὶ ὑδρεύονται ὕδωρ, καὶ ἐξέχεαν ἐνώπιον Κυρίε ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐνήστευσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ εἶπαν, Ἡμαρτήκαμεν ἐνώπιον Κυρίε· καὶ ἐδίκαζε Σαμουὴλ τὰς υἱὰς Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφάθ.

7 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι συνηθροίσθησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφάθ· καὶ ἀνέβησαν σατράπαι ἀλλοφύλων ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἀκούσαντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπε ἀλλοφύλων.

8 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Σαμουὴλ, Μὴ παρασιωπήσῃς ἀφ' ἡμῶν τὲ μὴ βοᾶν πρὸς Κύριον Θεόν σε, καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων.

9 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ ἄρνα γαλαθηνὸν ἕνα, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὁλοκαύτωσιν σὺν παντὶ τῷ λαῷ τῷ Κυρίῳ· καὶ ἐβόησε Σαμουὴλ πρὸς Κύριον περὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτε Κύριος.

10 Καὶ ἦν Σαμουὴλ ἀναφέρων τὴ ὁλοκαύτωσιν· καὶ ἀλλόφυλοι προσῆγον εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἐβρόντησε Κύριος ἐν φωνῇ μεγάλῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὰς ἀλλοφύλας, καὶ συνεχύθησαν καὶ ἔπταισαν ἐνώπιον Ἰσραήλ.

11 Καὶ ἐξῆλθον ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ Μασσηφὰθ, καὶ κατεδίωξαν τοὺς ἀλλοφύλας, καὶ ἐπάταξαν αὐτὰς ἕως ὑποκάτω Βαιθχόρ.

12 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ λίθον ἕνα, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἀναμέσον Μασσηφὰθ καὶ ἀναμέσον τε παλαιᾶς· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτε Ἀβενέζερ, λίθος βοηθε· καὶ εἶπεν, Ἕως ἐνταῦθα ἐβοήθησεν ἡμῖν Κύριος.

13 Καὶ ἐταπείνωσε Κύριος τὰς ἀλλοφύλας, καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι προσελθεῖν εἰς ὅριον Ἰσραήλ· καὶ ἐγενήθη χεὶρ Κυ-

ρίζ ἐπὶ τὰς ἀλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας τ̃ Σαμυήλ.

14 Καὶ ἀπεδόθησαν αἱ πόλεις ἃς ἔλαβον οἱ ἀλλόφυλοι παρὰ τ̃ υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέδωκαν αὐτὰς τ̃ Ἰσραὴλ ἀπὸ Ἀσκάλωνος ἕως Ἀζώτου· καὶ τὸ ὅριον Ἰσραὴλ ἀφείλοντο ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων· καὶ ἦν εἰρήνη ἀναμέσον Ἰσραὴλ καὶ ἀναμέσον τ̃ Ἀμορραίου.

15 Καὶ ἐδίκαζε Σαμυὴλ τὸν Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας τ̃ ζωῆς αὐτ̃.

16 Καὶ ἐπορεύετο καθ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτὸν, καὶ ἐκύκλω Βαιθὴλ καὶ τ̃ Γαλγαλὰ καὶ τ̃ Μασσηφάθ· καὶ ἐδίκαζε τ̃ Ἰσραὴλ ἐν πᾶσι τοῖς ἡγιασμένοις τούτοις.

17 Ἡ δὲ ἀποστροφὴ αὐτ̃ εἰς Ἁρμαθαὶμ, ὅτι ἐκεῖ ἦν ὁ οἶκος αὐτ̃· καὶ ἐδίκαζεν ἐκεῖ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ ἐγένετο ὡς ἐγήρασε Σαμυὴλ, καὶ κατέστησε τὰς υἱὰς αὐτ̃ δικαστὰς τῷ Ἰσραήλ.

2 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τ̃ υἱῶν αὐτ̃· πρωτότοκος Ἰωὴλ, καὶ ὄνομα δευτέρᾳ Ἀβιὰ, δικασταὶ ἐν Βηρσαβέε.

3 Καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ αὐτ̃ ἐν ὁδῷ αὐτ̃· καὶ ἐξέκλιναν ὀπίσω τ̃ συντελείας, καὶ ἐλάμβανον δῶρα, καὶ ἐξέκλινον δικαιώματα.

4 Καὶ συναθροίζονται ἄνδρες Ἰσραὴλ, καὶ παραγίνονται εἰς Ἁρμαθαὶμ πρὸς Σαμυήλ,

5 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Ἰδὲ σὺ γεγήρακας, καὶ οἱ υἱοί σου οὐ πορεύονται ἐν τῇ ὁδῷ σου· καὶ νῦν κατάστησον ἐφ' ἡμᾶς βασιλέα δικάζειν ἡμᾶς, καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη.

6 Καὶ πονηρὸν τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς Σαμυὴλ, ὡς εἶπαν, Δὸς ἡμῖν βασιλέα δικάζειν ἡμᾶς· καὶ προσηύξατο Σαμυὴλ πρὸς Κύριον.

7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμυὴλ, Ἄκουε τ̃ φωνῆς τ̃ λαῦ, καθὰ ἂν λαλῶσί σοι, ὅτι οὐ σὲ ἐξουθενήκασιν, ἀλλ' ἢ ἐμὲ ἐξουθενήκασι τ̃ μὴ βασιλεύειν ἐπ' αὐτῶν.

8 Κατὰ πάντα τὰ ποιήματα, ἃ ἐποίησάν μοι ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον αὐτὰς ἐξ Αἰγύπτου ἕως τ̃ ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐγκατέλιπόν με, καὶ ἐδούλευον θεοῖς ἑτέροις· ἔτως αὐτοὶ ποιοῦσι καὶ σοί.

9 Καὶ νῦν ἄκουε τ̃ φωνῆς αὐτῶν· πλὴν ὅτι διαμαρτυρόμενος διαμαρτύρη αὐτοῖς, καὶ ἀπαγγελεῖς αὐτοῖς τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως ὃς βασιλεύσει ἐπ' αὐτούς.

10 Καὶ εἶπε Σαμυὴλ πᾶν τὸ ῥῆμα τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν

λαὸν τὸς αἰτοῦντας παρ' αὐτοῦ βασιλέα.

11 Καὶ εἶπε, Τοῦτο ἔσαι τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως ὃς βασιλεύσει ἐφ' ὑμᾶς· τὸς υἱὸς ὑμῶν λήψεται, καὶ θήσεται αὐτὸς ἐν ἅρμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐν ἱππεῦσιν αὐτοῦ, καὶ προδρέχοντας τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ,

12 Καὶ θέσθαι αὐτὸς ἑαυτῷ ἑκατοντάρχας καὶ χιλιάρχας, καὶ θερίζειν θερισμὸν αὐτοῦ, καὶ τρυγᾶν τρυγητὸν αὐτοῦ, καὶ ποιεῖν σκεύη πολεμικὰ αὐτοῦ, καὶ σκεύη ἁρμάτων αὐτοῦ.

13 Καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν λήψεται εἰς μυρεψὸς, καὶ εἰς μαγειρίσσας, καὶ εἰς πεσσούσας.

14 Καὶ τὸς ἀγροὺς ὑμῶν, καὶ τὸς ἀμπελῶνας ὑμῶν, καὶ τὸς ἐλαιῶνας ὑμῶν τὸς ἀγαθὸς λήψεται, καὶ δώσει τοῖς δούλοις ἑαυτοῦ.

15 Καὶ τὰ σπέρματα ὑμῶν καὶ τὸς ἀμπελῶνας ὑμῶν ἀποδεκατώσει, καὶ δώσει τοῖς εὐνούχοις αὐτοῦ, καὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

16 Καὶ τοὺς δούλους ὑμῶν, καὶ τὰς δούλας ὑμῶν, καὶ τὰ βουκόλια ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ, καὶ τοὺς ὄνους ὑμῶν λήψεται, καὶ ἀποδεκατώσει εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ.

17 Καὶ τὰ ποίμνια ὑμῶν ἀποδεκατώσει, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε αὐτῷ δοῦλοι.

18 Καὶ βοήσεσθε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου βασιλέως ὑμῶν οὗ ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς, καὶ οὐκ ἐπακούσεται Κύριος ὑμῶν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὅτι ὑμεῖς ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς βασιλέα.

19 Καὶ οὐκ ἠθέλετο ὁ λαὸς ἀκοῦσαι τοῦ Σαμουὴλ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Οὐχὶ, ἀλλ' ἢ βασιλεὺς ἔσαι ἐφ' ἡμᾶς,

20 Καὶ ἐσόμεθα καὶ ἡμεῖς καθὰ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ δικάσει ἡμᾶς βασιλεὺς ἡμῶν, καὶ ἐξελεύσεται ἔμπροσθεν ἡμῶν, καὶ πολεμήσει τὸν πόλεμον ἡμῶν.

21 Καὶ ἤκουσε Σαμουὴλ πάντας τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ, καὶ ἐλάλησεν αὐτοὺς εἰς τὰ ὦτα Κυρίου.

22 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ, Ἄκουσε τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ βασίλευσον αὐτοῖς βασιλέα· καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς ἄνδρας Ἰσραὴλ, Ἀποτρεχέτω ἕκασος εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ.

Κεφ. Θ'. 9.

ΚΑΙ ἀνὴρ ἐξ υἱῶν Βενιαμὶν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Κὶς, υἱὸς Ἀβιὴλ, υἱοῦ Ἰαρὲδ, υἱοῦ Βαχὶρ, υἱοῦ Ἀφὲκ, υἱοῦ ἀνδρὸς Ἰεμιναίου, ἀνὴρ δυνατός.

2 Καὶ τούτῳ υἱὸς, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σαοὺλ, εὐμεγέθης, ἀνὴρ ἀγαθὸς, καὶ οὐκ ἦν ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀγαθὸς ὑπὲρ αὐτὸν, ὑπερ-

ωμίαν καὶ ἐπάνω ὑψηλὸς ὑπὲρ πᾶσαν τ̃ γῆν.

3 Καὶ ἀπώλοντο αἱ ὄνοι Κὶς πατρὸς Σαὴλ· καὶ εἶπε Κὶς πρὸς Σαὴλ τ̃ υἱὸν αὐτ̃, Λάβε μετὰ σεαυτ̃ ἕν τ̃ παιδαρίων, καὶ ἀνάστητε καὶ πορεύθητε καὶ ζητήσατε τὰς ὄνους.

4 Καὶ διῆλθον δι' ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ διῆλθον διὰ τ̃ γῆς Σελχὰ, καὶ οὐχ εὗρον· καὶ διῆλθον διὰ τ̃ γῆς Σεγαλὶμ, καὶ οὐκ ἦν· καὶ διῆλθον διὰ τ̃ γῆς Ἰαμὶν, καὶ οὐχ εὗρον.

5 Αὐτῶν δὲ ἐλθόντων εἰς τὴν Σὶφ, καὶ Σαὴλ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτ̃ τῷ μετ' αὐτ̃, Δεῦρο καὶ ἀποστρέψωμεν, μὴ ἀνεὶς ὁ πατήρ μου τὰς ὄνους, φροντίζῃ περὶ ἡμῶν.

6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ τὸ παιδάριον, Ἰδὲ δὴ ἄνθρωπος θ̃ Θεοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔνδοξος, πᾶν ὃ ἐὰν λαλήσῃ παραγινόμενον παρέσται· καὶ νῦν πορευθῶμεν, ὅπως ἀπαγγείλῃ ἡμῖν τ̃ ὁδὸν ἡμῶν ἐφ' ἣν ἐπορεύθημεν ἐπ' αὐτήν.

7 Καὶ εἶπε Σαὴλ τῷ παιδαρίῳ αὐτ̃ τῷ μετ' αὐτ̃, Καὶ ἰδὲ πορευσόμεθα· καὶ τί οἴσομεν τῷ ἀνθρώπῳ θ̃ Θεοῦ; ὅτι οἱ ἄρτοι ἐκλελοίπασιν ἐκ τῶν ἀγγείων ἡμῶν, καὶ πλεῖον οὐκ ἔστι μεθ' ἡμῶν εἰσενεγκεῖν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ τὸ ὑπάρχον ἡμῖν.

8 Καὶ προσέθετο τὸ παιδάριον ἀποκριθῆναι τῷ Σαὴλ, καὶ εἶπεν, Ἰδὲ εὕρηται ἐν τῇ χειρί μου τέταρτον σίκλε ἀργυρίου, καὶ δώσεις τῷ ἀνθρώπῳ θ̃ Θεοῦ, καὶ ἀπαγγελεῖ ἡμῖν τ̃ ὁδὸν ἡμῶν.

9 Καὶ ἔμπροσθεν ἐν Ἰσραὴλ τάδε ἔλεγεν ἕκαστος ἐν τῷ πορεύεσθαι ἐπερωτᾶν τὸν Θεὸν, Δεῦρο καὶ πορευθῶμεν πρὸς τὸν Βλέποντα· ὅτι τὸν προφήτην ἐκάλει ὁ λαὸς ἔμπροσθεν, ὁ Βλέπων.

10 Καὶ εἶπε Σαὴλ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτ̃, Ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα, δεῦρο καὶ πορευθῶμεν· καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τ̃ πόλιν οὗ ἦν ἐκεῖ ὁ ἄνθρωπος ὁ θ̃ Θεοῦ.

11 Αὐτῶν ἀναβαινόντων τὴν ἀνάβασιν τ̃ πόλεως, καὶ αὐτοὶ εὑρίσκουσι τὰ κοράσια ἐξελθυδότα ὑδρεύεσθαι ὕδωρ, καὶ λέγουσιν αὐταῖς, Εἰ ἔστιν ἐνταῦθα ὁ Βλέπων;

12 Καὶ ἀπεκρίθη τὰ κοράσια αὐτοῖς, καὶ λέγουσιν αὐτοῖς, Ἔστιν· ἰδὲ κατὰ πρόσωπον ὑμῶν· νῦν διὰ τ̃ ἡμέραν ἦκει εἰς τ̃ πόλιν, ὅτι θυσία σήμερον τῷ λαῷ ἐν Βαμά.

13 Ὡς ἂν εἰσέλθητε εἰς τὴν πόλιν, εὑρήσετε αὐτὸν ἐν τῇ πόλει, πρὶν ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς Βαμὰ θ̃ φαγεῖν· ὅτι οὐ μὴ φάγῃ ὁ λαὸς ἕως θ̃ εἰσ-

ελθεῖν αὐτὸν, ὅτι ἔτος εὐλογεῖ τ θυσίαν, κ μετὰ ταῦτα ἐσθίσιν οἱ ξένοι· κ νῦν ἀνάβητε, ὅτι διὰ τ ἡμέραν εὑρήσετε αὐτόν.

14 Καὶ ἀναβαίνεσι τ πόλιν· αὐτῶν εἰσπορευομένων εἰς μέσον τ πόλεως, κ ἰδὲ Σαμουὴλ ἐξῆλθεν εἰς τ ἀπάντησιν αὐτῶν, τ ἀναβῆναι εἰς Βαμᾶ.

15 Καὶ Κύριος ἀπεκάλυψε τὸ ὠτίον Σαμουὴλ ἡμέρᾳ μιᾷ ἔμπροσθεν τ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Σαοὺλ, λέγων,

16 Ὡς ὁ καιρὸς, αὔριον ἀποστελῶ πρὸς σὲ ἄνδρα ἐκ γῆς Βενιαμὶν, κ χρίσεις αὐτὸν εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, κ σώσει τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων, ὅτι ἐπέβλεψα ἐπὶ τ ταπείνωσιν τ λαοῦ μου, ὅτι ἦλθε βοὴ αὐτῶν πρὸς μέ.

17 Καὶ Σαμουὴλ εἶδε τ Σαοὺλ, κ Κύριος ἀπεκρίθη αὐτῷ, Ἰδὲ ὁ ἄνθρωπος ὃν εἶπά σοι, Οὗτος ἄρξει ἐν τῷ λαῷ μου.

18 Καὶ προσήγαγε Σαοὺλ πρὸς Σαμουὴλ εἰς μέσον τ πόλεως, κ εἶπεν, Ἀπάγγειλον δὴ ποῖός ὁ οἶκος τ Βλέποντος.

19 Καὶ ἀπεκρίθη Σαμουὴλ τῷ Σαοὺλ, κ εἶπεν, Ἐγώ εἰμι αὐτός· ἀνάβηθι ἔμπροσθέν μου εἰς Βαμᾶ, κ φάγε μετ' ἐμοῦ σήμερον, κ ἐξαποστελῶ σε πρωΐ, κ πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπαγγελῶ σοι.

20 Καὶ περὶ τ ὄνων σου τῶν ἀπολωλυιῶν σήμερον τριταίων, μὴ θῇς τ καρδίαν σου αὐταῖς, ὅτι εὕρηνται· κ τίνι τὰ ὡραῖα τ Ἰσραήλ; οὐ σοὶ, κ τῷ οἴκῳ τ πατρός σου;

21 Καὶ ἀπεκρίθη Σαοὺλ, καὶ εἶπεν, Οὐχὶ ἀνδρὸς υἱὸς Ἰεμιναίου ἐγώ εἰμι τ μικρᾶς σκήπτρου φυλῆς Ἰσραήλ; κ τ φυλῆς τ ἐλαχίστης ἐξ ὅλου σκήπτρου Βενιαμίν; κ ἵνατί ἐλάλησας πρὸς ἐμὲ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο;

22 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ τὸν Σαοὺλ κ τὸ παιδάριον αὐτοῦ, κ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸ κατάλυμα, κ ἔθετο αὐτοῖς ἐκεῖ τόπον ἐν πρώτοις τ κεκλημένων ὡσεὶ ἑβδομήκοντα ἀνδρῶν.

23 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ τῷ μαγείρῳ, Δός μοι τ μερίδα ἣν ἔδωκά σοι, ἣν εἶπά σοι θεῖναι αὐτὴν παρὰ σοί.

24 Καὶ ἤψησεν ὁ μάγειρος τ κωλέαν, κ παρέθηκεν αὐτὴν ἐνώπιον Σαοὺλ· κ εἶπε Σαμουὴλ τῷ Σαοὺλ, Ἰδὲ ὑπόλειμμα, παράθες αὐτὸ ἐνώπιόν σου καὶ φάγε, ὅτι εἰς μαρτύριον τέθειταί σοι παρὰ τοὺς ἄλλους, ἀπόκνιζε· κ ἔφαγε Σαοὺλ μετὰ Σαμουὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

25 Καὶ κατέβη ἐκ τ Βαμᾶ

εἰς τ̃ πόλιν· καὶ διέρρωσαν τῷ Σαὰλ ἐπὶ τῷ δώματι, καὶ ἐκοιμήθη.

26 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέβαινεν ὁ ὄρθρος, καὶ ἐκάλεσε Σαμουὴλ τ̃ Σαὰλ ἐπὶ τῷ δώματι, λέγων, Ἀνάστα, καὶ ἐξαποστελῶ σε· καὶ ἀνέστη Σαὰλ, καὶ ἐξῆλθεν αὐτὸς καὶ Σαμουὴλ ἕως ἔξω.

27 Αὐτῶν καταβαινόντων εἰς μέρος τ̃ πόλεως, καὶ Σαμουὴλ εἶπε τῷ Σαὰλ, Εἶπον τῷ νεανίσκῳ, καὶ διελθέτω ἔμπροσθεν ἡμῶν· καὶ σὺ στῆθι ὡς σήμερον, καὶ ἀκουσον ῥῆμα Θεοῦ.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑΙ ἔλαβε Σαμουὴλ τ̃ φακὸν τ̃ ἐλαίου, καὶ ἐπέχεεν ἐπὶ τ̃ κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐφίλησεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Οὐχὶ κέχρικέ σε Κύριος εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τ̃ λαὸν αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραήλ; καὶ σὺ ἄρξεις ἐν λαῷ Κυρίου, καὶ σὺ σώσεις αὐτὸν ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτοῦ· καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον, ὅτι ἔχρισέ σε Κύριος ἐπὶ κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς ἄρχοντα.

2 Ὡς ἂν ἀπέλθῃς σήμερον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ εὑρήσεις δύο ἄνδρας πρὸς τοῖς τάφοις Ραχὴλ ἐν τῷ ὁρίῳ Βενιαμὶν ἀλλομένους μεγάλα· καὶ ἐροῦσί σοι, Εὕρηνται αἱ ὄνοι ἃς ἐπορεύθητε ζητεῖν· καὶ ἰδοὺ ὁ πατήρ σου ἀποτετίνακται τὸ ῥῆμα τ̃ ὄνων, καὶ ἐδαψιλεύσατο δι' ὑμᾶς, λέγων, Τί ποιήσω ὑπὲρ τ̃ υἱοῦ μου;

3 Καὶ ἀπελεύσῃ ἐκεῖθεν, καὶ ἐπέκεινα ἥξεις ἕως τ̃ δρυὸς Θαβὼρ, καὶ εὑρήσεις ἐκεῖ τρεῖς ἄνδρας ἀναβαίνοντας πρὸς τ̃ Θεὸν εἰς Βαιθὴλ, ἕνα αἴροντα τρία αἰγίδια, καὶ ἕνα αἴροντα τρία ἀγγεῖα ἄρτων, καὶ ἕνα αἴροντα ἀσκὸν οἴνου.

4 Καὶ ἐρωτήσουσί σε τὰ εἰς εἰρήνην, καὶ δώσουσί σοι δύο ἀπαρχὰς ἄρτων, καὶ λήψῃ ἐκ τ̃ς χειρὸς αὐτῶν.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ εἰς τ̃ βουνὸν τ̃ Θεοῦ, ὅ ἐστιν ἐκεῖ τὸ ἀνάστημα τ̃ ἀλλοφύλων· ἐκεῖ Νασιὸβ ὁ ἀλλόφυλος· καὶ ἔσαι ὡς ἂν εἰσέλθητε ἐκεῖ εἰς τ̃ πόλιν, καὶ ἀπαντήσεις χορῷ προφητῶν καταβαινόντων ἐκ τ̃ς Βαμᾶ, καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν νάβλα, καὶ τύμπανον, καὶ αὐλὸς, καὶ κινύρα, καὶ αὐτοὶ προφητεύοντες.

6 Καὶ ἐφαλεῖται ἐπὶ σὲ πνεῦμα Κυρίου, καὶ προφητεύσεις μετ' αὐτῶν, καὶ στραφήσῃ εἰς ἄνδρα ἄλλον.

7 Καὶ ἔσαι ὅταν ἥξει τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπὶ σὲ, ποίει πάντα ὅσα ἐὰν εὕρῃ ἡ χείρ σου, ὅτι Θεὸς μετὰ σοῦ.

8 Καὶ καταβήσῃ ἔμπροσθεν τ̃ Γαλγὰλ, καὶ ἰδοὺ καταβαίνω

πρὸς σὲ ἀνενεγκεῖν ὁλοκαύτωσιν καὶ θυσίας εἰρηνικάς· ἑπτὰ ἡμέρας διαλείψεις ἕως οὗ ἐλθεῖν με πρὸς σὲ, καὶ γνωρίσω σοι ἃ ποιήσεις.

9 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἐπεστράφῃναι τῷ ὤμῳ αὐτῆ ἀπελθεῖν ἀπὸ Σαμουὴλ, μετέστρεψεν αὐτῷ ὁ Θεὸς καρδίαν ἄλλην· καὶ ἦλθε πάντα τὰ σημεῖα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

10 Καὶ ἔρχεται ἐκεῖθεν εἰς τὸ βουνὸν, καὶ ἰδοὺ χορὸς προφητῶν ἐξεναντίας αὐτοῦ· καὶ ἥλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Θεοῦ, καὶ προεφήτευσεν ἐν μέσῳ αὐτῶν.

11 Καὶ ἐγενήθησαν πάντες οἱ εἰδότες αὐτὸν ἐχθὲς καὶ τρίτης, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐν μέσῳ τῶν προφητῶν· καὶ εἶπεν ὁ λαὸς ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Τί τοῦτο τὸ γεγονὸς τῷ υἱῷ Κίς; ἢ καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις;

12 Καὶ ἀπεκρίθη τις αὐτῶν, καὶ εἶπε, Καὶ τίς πατὴρ αὐτῶν; καὶ διὰ τοῦτο ἐγενήθη εἰς παροιμίαν, Ἢ καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις;

13 Καὶ συνετέλεσε προφητεύων, καὶ ἔρχεται εἰς τὸ βουνόν.

14 Καὶ εἶπεν ὁ οἰκεῖος αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ, Ποῦ ἐπορεύθητε; καὶ εἶπαν, Ζητεῖν τὰς ὄνους, καὶ εἴδαμεν ὅτι οὐκ εἰσὶ, καὶ εἰσήλθομεν πρὸς Σαμουήλ.

15 Καὶ εἶπεν ὁ οἰκεῖος πρὸς Σαοὺλ, Ἀπάγγειλον δή μοι τί εἶπέ σοι Σαμουήλ;

16 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ, Ἀπήγγειλεν ἀπαγγέλλων μοι, ὅτι εὑρηνται αἱ ὄνοι· τὸ δὲ ῥῆμα τῆς βασιλείας οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῷ.

17 Καὶ παρήγγειλε Σαμουὴλ παντὶ τῷ λαῷ πρὸς Κύριον εἰς Μασσηφάθ.

18 Καὶ εἶπε πρὸς υἱοὺς Ἰσραὴλ, Τάδε εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐγὼ ἀνήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἐξειλάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν βασιλειῶν τῶν θλιβουσῶν ὑμᾶς.

19 Καὶ ὑμεῖς σήμερον ἐξουδενήκατε τὸν Θεὸν, ὃς αὐτὸς ἐστιν ὑμῶν σωτὴρ ἐκ πάντων τῶν κακῶν ὑμῶν καὶ θλίψεων ὑμῶν· καὶ εἴπατε, Οὐχί, ἀλλ' ἢ ὅτι βασιλέα καταστήσεις ἐφ' ἡμῶν· καὶ νῦν κατάστητε ἐνώπιον Κυρίου κατὰ τὰ σκῆπτρα ὑμῶν καὶ κατὰ τὰς φυλὰς ὑμῶν.

20 Καὶ προσήγαγε Σαμουὴλ πάντα τὰ σκῆπτρα Ἰσραὴλ, καὶ καλακληρῶται σκῆπτρον Βενιαμίν.

21 Καὶ προσάγει σκῆπτρον Βενιαμὶν εἰς φυλὰς, καὶ κατακληρῶται φυλὴ Ματταρί· καὶ

προσάγεσι τ̃ φυλὴν Ματθαρὶ εἰς ἄνδρας, καὶ κατακληρῶται Σαὺλ υἱὸς Κίς· καὶ ἐζήτει αὐτὸν, καὶ οὐχ εὑρίσκετο.

22 Καὶ ἐπηρώτησε Σαμουὴλ ἔτι ἐν Κυρίῳ, Εἰ ἔρχεται ὁ ἀνὴρ ἐνταῦθα; καὶ εἶπε Κύριος, Ἰδὲ αὐτὸς κέκρυπται ἐν τοῖς σκεύεσι.

23 Καὶ ἔδραμε καὶ λαμβάνει αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ κατέστησεν ἐν μέσῳ τ̃ λαῦ, καὶ ὑψώθη ὑπὲρ πάντα τ̃ λαὸν ὑπερωμίαν καὶ ἐπάνω.

24 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα τ̃ λαὸν, Εἰ ἑωράκατε ὃν ἐκλέλεκται ἑαυτῷ Κύριος, ὅτι οὐκ ἔστιν ὅμοιος αὐτῷ ἐν πᾶσιν ὑμῖν; καὶ ἔγνωσαν πᾶς ὁ λαὸς, καὶ εἶπαν, Ζήτω ὁ βασιλεύς.

25 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τ̃ λαὸν τὸ δικαίωμα τ̃ βασιλέως· καὶ ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ, καὶ ἔθηκεν ἐνώπιον Κυρίε· καὶ ἐξαπέστειλε Σαμουὴλ πάντα τ̃ λαὸν, καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τ̃ τόπον αὐτ̃.

26 Καὶ Σαὺλ ἀπῆλθεν εἰς τ̃ οἶκον αὐτ̃ εἰς Γαβαά· καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ δυνάμεων, ὧν ἥψατο Κύριος καρδίας αὐτῶν μετὰ Σαύλ.

27 Καὶ υἱοὶ λοιμοὶ εἶπαν, Τίς σώσει ἡμᾶς ἔτος; καὶ ἠτίμασαν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἤνεγκαν αὐτῷ δῶρα.

Κεφ. ιά'. 11.

ΚΑΙ ἐγενήθη ὡς μετὰ μῆνα, καὶ ἀνέβη Νάας ὁ Ἀμμανίτης, καὶ παρεμβάλλει ἐπὶ Ἰαβὶς Γαλαάδ· καὶ εἶπαν πάντες οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς πρὸς Νάας τ̃ Ἀμμανίτην, Διάθου ἡμῖν διαθήκην, καὶ δουλεύσομέν σοι.

2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸς Νάας ὁ Ἀμμανίτης, Ἐν ταύτῃ διαθήσομαι διαθήκην ὑμῖν, ἐν τῷ ἐξορύξαι ὑμῶν πάντα ὀφθαλμὸν δεξιὸν, καὶ θήσομαι ὄνειδος ἐπὶ Ἰσραήλ.

3 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς, Ἄνες ἡμῖν ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ἀποστελοῦμεν ἀγγέλους εἰς πᾶν ὅριον Ἰσραήλ· ἐὰν μὴ ᾖ ὁ σώζων ἡμᾶς, ἐξελευσόμεθα πρὸς ὑμᾶς.

4 Καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι εἰς Γαβαὰ πρὸς Σαὺλ, καὶ λαλοῦσι τοὺς λόγους εἰς τὰ ὦτα τ̃ λαῦ· καὶ ἦραν πᾶς ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν.

5 Καὶ ἰδοὺ Σαὺλ ἤρχετο μετὰ τοπρωῒ ἐξ ἀγροῦ· καὶ εἶπε Σαὺλ, Τί ὅτι κλαίει ὁ λαός; καὶ διηγοῦνται αὐτῷ τὰ ῥήματα τῶν ἀνδρῶν Ἰαβίς.

6 Καὶ ἐφήλατο πνεῦμα Κυρίε ἐπὶ Σαὺλ ὡς ἤκουσε τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἐθυμώθη ἐπ' αὐτοὺς ὀργῇ αὐτ̃ σφόδρα.

7 Καὶ ἔλαβε δύο βόας, καὶ ἐμέλισεν αὐτὰς, καὶ ἀπέστειλεν

εἰς πᾶν ὅριον Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλων, λέγων, Ὃς ἂν ἔξιν ἐκπορευόμενος ὀπίσω Σαὺλ καὶ ὀπίσω Σαμυὴλ, κατὰ τάδε ποιήσεσι τοῖς βασὶν αὐτῦ· καὶ ἐπῆλθεν ἔκσασις Κυρίε ἐπὶ τ̀ λαὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐβόησαν ὡς ἀνὴρ εἷς.

8 Καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν Βεζὲκ ἐν Βαμᾷ πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ ἑξακοσίας χιλιάδας, καὶ ἄνδρας Ἰούδα ἑβδομήκοντα χιλιάδας.

9 Καὶ εἶπε τοῖς ἀγγέλοις τοῖς ἐρχομένοις, Τάδε ἐρεῖτε τοῖς ἀνδράσιν Ἰαβὶς, Αὔριον ὑμῖν ἡ σωτηρία διαθερμάναντος τ̀ ἡλίε· καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι εἰς τ̀ πόλιν, καὶ ἀπαγγέλλεσι τοῖς ἀνδράσιν Ἰαβὶς, καὶ εὐφράνθησαν.

10 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς πρὸς Νάας τ̀ Ἀμμανίτην, Αὔριον ἐξελευσόμεθα πρὸς ὑμᾶς, καὶ ποιήσεἷε ἡμῖν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον ὑμῶν.

11 Καὶ ἐγενήθη μετὰ τ̀ αὔριον, καὶ ἔθετο Σαὺλ τ̀ λαὸν εἰς τρεῖς ἀρχὰς, καὶ εἰσπορεύονται μέσον τ̀ παρεμβολῆς ἐν φυλακῇ τῇ ἐωθινῇ, καὶ ἔτυπον τὰς υἱὲς Ἀμμὼν ἕως διεθερμάνθη ἡ ἡμέρα· καὶ ἐγενήθη καὶ ὑπολελειμμένοι διεσπάρησαν, καὶ οὐχ ὑπελείφθησαν ἐν αὐτοῖς δύο κατὰ τὸ αὐτό.

12 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαμυὴλ, Τίς ὁ εἴπας ὅτι Σαὺλ οὐ βασιλεύσει ἡμῶν; παράδος τὰς ἄνδρας, καὶ θανατώσομεν αὐτές.

13 Καὶ εἶπε Σαὺλ, Οὐκ ἀποθανεῖται ἀδεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ὅτι σήμερον ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν ἐν Ἰσραήλ.

14 Καὶ εἶπε Σαμυὴλ πρὸς τ̀ λαὸν, λέγων, Πορευθῶμεν εἰς Γάλγαλα, καὶ ἐγκαινίσωμεν ἐκεῖ τ̀ βασιλείαν.

15 Καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς εἰς Γάλγαλα, καὶ ἔχρισε Σαμυὴλ ἐκεῖ τ̀ Σαὺλ εἰς βασιλέα ἐνώπιον Κυρίε ἐν Γαλγάλοις· καὶ ἔθυσεν ἐκεῖ θυσίας καὶ εἰρηνικὰς ἐνώπιον Κυρίε· καὶ εὐφράνθη Σαμυὴλ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ὕσε λίαν.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΙ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα Ἰσραὴλ, Ἰδὲ ἤκουσα φωνῆς ὑμῶν εἰς πάντά ὅσα εἴπατέ μοι, καὶ ἐβασίλευσα ἐφ' ὑμᾶς βασιλέα,

2 Καὶ νῦν ἰδὲ ὁ βασιλεὺς διαπορεύεται ἐνώπιον ὑμῶν· κἀγὼ γεγήρακα καὶ καθήσομαι, καὶ οἱ υἱοί με ἰδὲ ἐν ὑμῖν· κἀγὼ ἰδὲ διελήλυθα ἐνώπιον ὑμῶν ἐκ νεότητος καὶ ἕως τ̀ ἡμέρας ταύτης.

3 Ἰδὲ ἐγὼ, ἀποκρίθητε κατ' ἐμᾶ ἐνώπιον Κυρίε καὶ ἐνώπιον

χρισᾶ αὐτᾶ· μόσχον τίνος εἴληφα, ἢ ὄνον τίνος εἴληφα, ἢ τίνα κατεδυνάσευσα ὑμῶν, ἢ τίνα ἐξεπίεσα, ἢ ἐκ χειρὸς τίνος εἴληφα ἐξίλασμα καὶ ὑπόδημα; ἀποκρίθητε κατ' ἐμᾶ, καὶ ἀποδώσω ὑμῖν.

4 Καὶ εἶπαν πρὸς Σαμηλ, Οὐκ ἠδίκησας ἡμᾶς, καὶ οὐ καπεδυνάσευσας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἔθλασας ἡμᾶς, καὶ οὐκ εἴληφας ἐκ χειρὸς ἀδενὸς ἀδέν.

5 Καὶ εἶπε Σαμηλ πρὸς τὸν λαὸν, Μάρτυς Κύριος ἐν ὑμῖν, καὶ μάρτυς χρισὸς αὐτᾶ σήμερον ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτι οὐχ εὑρήκατε ἐν χειρί μα ἀδέν· καὶ εἶπαν, Μάρτυς.

6 Καὶ εἶπε Σαμηλ πρὸς τὸν λαὸν, λέγων, Μάρτυς Κύριος ὁ ποιήσας τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν, ὁ ἀναγαγὼν τὸς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπλε.

7 Καὶ νῦν κατάσητε, καὶ δικάσω ὑμᾶς ἐνώπιον Κυρίε, καὶ ἀπαγγελῶ ὑμῖν τὸν πᾶσαν δικαιοσύνην Κυρίε, ἃ ἐποίησεν ἐν ὑμῖν καὶ ἐν τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

8 Ὡς εἰσῆλθεν Ἰακὼβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτᾶ εἰς Αἴγυπλον, καὶ ἐταπείνωσεν αὐτὸς Αἴγυπλος· καὶ ἐβόησαν οἱ πατέρες ἡμῶν πρὸς Κύριον, καὶ ἀπέσειλε Κύριος τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν, καὶ ἐξήγαγον τὸς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπλε, καὶ κατῴκισεν αὐτὸς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

9 Καὶ ἐπελάθοντο Κυρίε τὸ Θεᾶ αὐτῶν, καὶ ἀπέδοτο αὐτὸς εἰς χεῖρας Σισάρα ἀρχισρατήγε Ἰαβὶς βασιλέως Ἀσὼρ, καὶ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων, καὶ εἰς χεῖρας βασιλέως Μωὰβ, καὶ ἐπολέμησεν ἐν αὐτοῖς.

10 Καὶ ἐβόησαν πρὸς Κύριον, καὶ ἔλεγον, Ἡμάρτομεν, ὅτι ἐγκατελίπομεν τὸν Κύριον, καὶ ἐδελεύσαμεν τοῖς Βααλὶμ καὶ τοῖς ἄλσεσι· καὶ νῦν ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ δελεύσομέν σοι.

11 Καὶ ἀπέσειλε τὸν Ἱεροβάαλ, καὶ τὸν Βαρὰκ, καὶ τὸν Ἰεφθάε, καὶ τὸν Σαμηλ, καὶ ἐξείλατο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν τὸ κυκλόθεν, καὶ κατῳκεῖτε πεποιθότες.

12 Καὶ ἴδετε ὅτι Νάας βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν ἦλθεν ἐφ' ὑμᾶς, καὶ εἴπατε, Οὐχὶ, ἀλλ' ἢ ὅτι βασιλεὺς βασιλεύσει ἐφ' ἡμῶν· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν βασιλεὺς ἡμῶν.

13 Καὶ νῦν ἰδὲ ὁ βασιλεὺς ὃν ἐξελέξασθε· καὶ ἰδὲ δέδωκε Κύριος ἐφ' ὑμᾶς βασιλέα.

14 Ἐὰν φοβηθῆτε τὸν Κύριον, καὶ δελεύσητε αὐτῷ, καὶ ἀκούσητε τὸ φωνῆς αὐτᾶ, καὶ μὴ ἐρίσητε τῷ ῥόματι Κυρίε, καὶ ἦτε καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὁ βασι-

λεύων ἐφ' ὑμῶν ὀπίσω Κυρίε τοῦ πορευόμενοι.

15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς Κυρίε, καὶ ἐρίσητε τῷ ῥήματι Κυρίε, καὶ ἔσαι χεὶρ Κυρίε ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμῶν.

16 Καὶ νῦν κατάσητε, καὶ ἴδετε τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο, ὃ ὁ Κύριος ποιήσει ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν.

17 Οὐχὶ θερισμὸς πυρῶν σήμερον; ἐπικαλέσομαι Κύριον, καὶ δώσει φωνὰς καὶ ὑετόν· καὶ γνῶτε καὶ ἴδετε, ὅτι ἡ κακία ὑμῶν μεγάλη, ἣν ἐποιήσατε ἐνώπιον Κυρίε, αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βασιλέα.

18 Καὶ ἐπεκαλέσατο Σαμουὴλ τὸν Κύριον· καὶ ἔδωκε Κύριος φωνὰς καὶ ὑετὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἐφοβήθησαν πᾶς ὁ λαὸς τὸν Κύριον σφόδρα καὶ τὸν Σαμουήλ.

19 Καὶ εἶπαν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Σαμουήλ, Πρόσευξαι ὑπὲρ τῶν δούλων σε πρὸς Κύριον Θεόν σε, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν, ὅτι προστεθείκαμεν πρὸς πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν κακίαν, αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βασιλέα.

20 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν, Μὴ φοβεῖσθε· ὑμεῖς πεποιήκατε τὴν πᾶσαν κακίαν ταύτην, πλὴν μὴ ἐκκλίνητε ἀπὸ ὄπισθεν Κυρίε, καὶ δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν.

21 Καὶ μὴ παραβῆτε ὀπίσω τῶν μηδὲν ὄντων, οἳ οὐ περανοῦσιν οὐδέν, καὶ οἳ οὐκ ἐξελοῦνται, ὅτι οὐδέν εἰσιν.

22 Ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ μέγα, ὅτι ἐπιεικῶς Κύριος προσελάβετο ὑμᾶς ἑαυτῷ εἰς λαόν.

23 Καὶ ἐμοὶ μηδαμῶς τοῦ ἁμαρτεῖν τῷ Κυρίῳ ἀνιέναι τοῦ προσεύχεσθαι περὶ ὑμῶν· καὶ δουλεύσω τῷ Κυρίῳ, καὶ δείξω ὑμῖν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν καὶ τὴν εὐθεῖαν.

24 Πλὴν φοβεῖσθε τὸν Κύριον, καὶ δουλεύσατε αὐτῷ ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν, ὅτι ἴδετε ἃ ἐμεγάλυνε μεθ' ὑμῶν.

25 Καὶ ἐὰν κακίᾳ κακοποιήσητε, καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν προστεθήσεσθε.

Κεφ. ιγ'. 13.

2 ΚΑΙ ἐκλέγεται ἑαυτῷ Σαουὴλ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν ἀνδρῶν Ἰσραήλ· καὶ ἦσαν μετὰ Σαοὺλ δισχίλιοι οἱ ἐν Μαχμὰς, καὶ ἐν τῷ ὄρει Βαιθήλ, καὶ χίλιοι ἦσαν μετὰ Ἰωνάθαν ἐν Γαβαὰ τοῦ Βενιαμίν· καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἐξαπέστειλεν ἕκαστον εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐπάταξεν Ἰωνάθαν τὸν

Νασὶβ τ̃ ἀλλόφυλον τὸν ἐν τῷ βενῷ· καὶ ἀκέυσιν οἱ ἀλλόφυλοι· καὶ Σαὲλ σάλπιγξι σαλπίζει εἰς πᾶσαν τ̃ γῆν, λέγων, Ἠθετήκασιν οἱ δ̃λοι.

4 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἤκυσε λεγόντων, Πέπαικε Σαὲλ τὸν Νασὶβ τ̃ ἀλλόφυλον, καὶ ἠσχύνθησαν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις· καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὀπίσω Σαὲλ ἐν Γαλγάλοις.

5 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνάγονται εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἀναβαίνυσιν ἐπὶ Ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιάδες ἁρμάτων, καὶ ἓξ χιλιάδες ἱππέων, καὶ λαὸς ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τ̃ θάλασσαν τῷ πλήθει· καὶ ἀναβαίνσι καὶ παρεμβάλλυσιν ἐν Μαχμὰς ἐξ ἐναντίας Βαιθωρὼν κατὰ Νότε.

6 Καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἶδεν ὅτι σενῶς αὐτῷ μὴ προσάγειν αὐτὸν, καὶ ἐκρύβη ὁ λαὸς ἐν τοῖς σπηλαίοις, καὶ ἐν ταῖς μάνδραις, καὶ ἐν ταῖς πέτραις, καὶ ἐν τοῖς βόθροις, καὶ ἐν τοῖς λάκκοις.

7 Καὶ οἱ διαβαίνοντες διέβησαν τ̃ Ἰορδάνην εἰς γῆν Γὰδ καὶ Γαλαάδ· καὶ Σαὲλ ἔτι ἦν ἐν Γαλγάλοις, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξέση ὀπίσω αὐτ̃.

8 Καὶ διέλιπεν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ μαρτυρίῳ, ὡς εἶπε Σαμυὴλ, καὶ οὐ παρεγένετο Σαμυὴλ εἰς Γάλγαλα, καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς αὐτ̃ ἀπ' αὐτ̃.

9 Καὶ εἶπε Σαὲλ, Προσαγάγετε ὅπως ποιήσω ὁλοκαύτωσιν καὶ εἰρηνικάς· καὶ ἀνήνεγκε τ̃ ὁλοκαύτωσιν.

10 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν ἀναφέρων τ̃ ὁλοκαύτωσιν, καὶ Σαμυὴλ παραγίνεται· καὶ ἐξῆλθε Σαὲλ εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ εὐλογῆσαι αὐτόν.

11 Καὶ εἶπε Σαμυὴλ, Τί πεποίηκας; καὶ εἶπε Σαὲλ, Ὅτι εἶδον ὡς διεσπάρη ὁ λαὸς ἀπ' ἐμ̃, καὶ σὺ οὐ παρεγένε ὡς διετάξω ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν ἡμερῶν, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνήχθησαν εἰς Μαχμὰς,

12 Καὶ εἶπα, Νῦν καταβήσονται οἱ ἀλλόφυλοι πρὸς μὲ εἰς Γάλγαλα, καὶ τ̃ προσώπε τ̃ Κυρίε οὐκ ἐδεήθην· καὶ ἐνεκρατευσάμην, καὶ ἀνήνεγκα τ̃ ὁλοκαύτωσιν.

13 Καὶ εἶπε Σαμυὴλ πρὸς Σαὲλ, Μεματαίωταί σοι, ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν με, ἣν ἐνετείλατό σοι Κύριος, ὡς νῦν ἡτοίμασε Κύριος τ̃ βασιλείαν σε ἐπὶ Ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος.

14 Καὶ νῦν ἡ βασιλεία σε οὐ σήσεταί σοι, καὶ ζητήσει Κύριος ἑαυτῷ ἄνθρωπον κατὰ τ̃ καρδίαν αὐτ̃· καὶ ἐντελεῖται Κύ-

ριος αὐτῷ εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτῦ, ὅτι ὐκ ἐφύλαξας ὅσα ἐνετείλατό σοι Κύριος.

15 Καὶ ἀνέστη Σαμουὴλ, καὶ ἀπῆλθεν ἐκ Γαλγάλων· καὶ τὸ καλάλειμμα τ̃ λαῦ ἀνέβη ὀπίσω Σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν ὀπίσω τ̃ λαῦ τοῦ πολεμισ̃· αὐτῶν παραγενομένων ἐκ Γαλγάλων εἰς Γαβαὰ Βενιαμὶν, καὶ ἐπεσκέψαλο Σαοὺλ τ̀ λαὸν τ̀ εὑρεθέντα μετ' αὐτῦ ὡς ἑξακοσίους ἄνδρας.

16 Καὶ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς αὐτῦ καὶ ὁ λαὸς οἱ εὑρεθέντες μετ' αὐτῶν ἐκάθισαν ἐν Γαβαὰ Βενιαμὶν, καὶ ἔκλαιον, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεμβεβλήκεισαν ἐν Μαχμάς.

17 Καὶ ἐξῆλθε διαφθείρων ἐξ ἀγρ̃ ἀλλοφύλων τρισὶν ἀρχαῖς· ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Γοφερὰ ἐπὶ γῆν Σωγάλ.

18 Καὶ ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Βαιθωρών· καὶ ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Γαβαὲ τ̃ εἰσκύπλουσαν ἐπὶ Γαὶ τ̃ Σαβίμ.

19 Καὶ τέκτων σιδήρ ὐχ εὑρίσκελο ἐν πάσῃ γῇ Ἰσραὴλ, ὅτι εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι, Μὴ ποιήσωσιν οἱ Ἑβραῖοι ῥομφαίαν καὶ δόρυ.

20 Καὶ κατέβαινον πᾶς Ἰσραὴλ εἰς γῆν ἀλλοφύλων χαλκεύειν ἕκας τὸ θέρισρον αὐτ̃ καὶ τὸ σκεῦος αὐτ̃, καὶ ἕκας τ̃ ἀξίνην αὐτ̃ καὶ τὸ δρέπανον αὐτ̃.

21 Καὶ ἦν ὁ τρυγητὸς ἕτοιμος τ̃ θερίζειν· τὰ δὲ σκεύη ἦν τρεῖς σίκλοι εἰς τ̀ ὀδόντα, καὶ τῇ ἀξίνῃ καὶ τῷ δρεπάνῳ ὑπόσασις ἦν ἡ αὐτή.

22 Καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις τ̃ πολέμ Μαχμὰς, καὶ ὐχ εὑρέθη ῥομφαία καὶ δόρυ ἐν χειρὶ παντὸς τ̃ λαῦ τ̃ μετὰ Σαοὺλ καὶ μετὰ Ἰωνάθαν· καὶ εὑρέθη τῷ Σαοὺλ καὶ τῷ Ἰωνάθαν υἱῷ αὐτ̃.

23 Καὶ ἐξῆλθεν ἐξ ὑποσάσεως τ̀ ἀλλοφύλων τ̀ ἐν τῷ πέραν Μαχμάς.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑΙ γίνεται ἡ ἡμέρα, καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν υἱὸς Σαοὺλ τῷ παιδαρίῳ τῷ αἴροντι τὰ σκεύη αὐτ̃, Δεῦρο, καὶ διαβῶμεν εἰς Μεσσὰβ τ̀ ἀλλοφύλων τ̀ ἐν τῷ πέραν ἐκείνῳ· καὶ τῷ πατρὶ αὐτ̃ ὐκ ἀπήγγειλε.

2 Καὶ Σαοὺλ ἐκάθητο ἐπ' ἄκρ τ̃ βουν̃ ὑπὸ τ̀ ῥοὰν τ̀ ἐν Μαγδών, καὶ ἦσαν μετ' αὐτ̃ ὡς ἑξακόσιοι ἄνδρες.

3 Καὶ Ἀχιὰ υἱὸς Ἀχιτὼβ ἀδελφ̃ Ἰωχαβὴδ υἱ̃ Φινεὲς υἱ̃ Ἠλὶ ἱερεὺς τ̃ Θε̃ ἐν Σηλὼμ αἴρων ἐφόδ· καὶ ὁ λαὸς ὐκ ἤδει ὅτι πεπόρευται Ἰωνάθαν.

4 Καὶ ἀναμέσον τ διαβάσεως οὗ ἐζήτει Ἰωνάθαν διαβῆναι εἰς τ ὑπόσασιν τ ἀλλοφύλων, καὶ ὁδὸς πέτρας ἐκ τότε, καὶ ὁδὸς πέτρας ἐκ τότε· ὄνομα τῷ ἑνὶ Βασὲς, καὶ ὄνομα τῷ ἄλλῳ Σεννά.

5 Ἡ ὁδὸς ἡ μία ἀπὸ Βορρᾶ ἐρχομένῳ Μαχμὰς, καὶ ἡ ὁδὸς ἡ ἄλλη ἀπὸ Νότε ἐρχομένῳ Γαβαέ.

6 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς τὸ παιδάριον τὸ αἴρον τὰ σκεύη αὐτοῦ, Δεῦρο, διαβῶμεν εἰς Μεσσαὲ τ ἀπεριτμήτων τούτων, εἴτι ποιήσαι Κύριος ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἔστι τῷ Κυρίῳ συνεχόμενον σώζειν ἐν πολλοῖς ἢ ἐν ὀλίγοις.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, Ποίει πᾶν ὃ ἐὰν ᾖ καρδία σε ἐκκλίνῃ· ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ, ὡς ἡ καρδία σε καρδία μου.

8 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν, Ἰδοὺ ἡμεῖς διαβαίνομεν πρὸς τοὺς ἄνδρας, καὶ καλακυλισθησόμεθα πρὸς αὐτούς.

9 Ἐὰν τάδε εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς, Ἀπόσητε ἐκεῖ ἕως ἂν ἀπαγγείλωμεν ὑμῖν· καὶ στησόμεθα ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ οὐ μὴ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτούς.

10 Ἐὰν τάδε εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς, Ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς· καὶ ἀναβησόμεθα, ὅτι παραδέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς χεῖρας ἡμῶν· τοῦτο ἡμῖν τὸ σημεῖον.

11 Καὶ εἰσῆλθον ἀμφότεροι εἰς Μεσσαὲ τ ἀλλοφύλων· καὶ λέγουσιν οἱ ἀλλόφυλοι, Ἰδοὺ Ἑβραῖοι ἐκπορεύονται ἐκ τ τρωγλῶν αὐτῶν, οὗ ἐκρύβησαν ἐκεῖ.

12 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἄνδρες Μεσσαὲ πρὸς Ἰωνάθαν καὶ πρὸς τὸν αἴροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ λέγουσιν, Ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς, καὶ γνωριῶμεν ὑμῖν ῥῆμα· καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς τὸν αἴροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, Ἀνάβηθι ὀπίσω μου, ὅτι παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς χεῖρας Ἰσραήλ.

13 Καὶ ἀνέβη Ἰωνάθαν ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐπέβλεψαν κατὰ πρόσωπον Ἰωνάθαν, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς· καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐπεδίδου ὀπίσω αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐγενήθη ἡ πληγὴ ἡ πρώτη, ἣν ἐπάταξεν Ἰωνάθαν καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, ὡς εἴκοσι ἄνδρες ἐν βολίσι καὶ ἐν πετροβόλοις καὶ ἐν κόχλαξι τοῦ πεδίου.

15 Καὶ ἐγενήθη ἔκστασις ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ ἐν ἀγρῷ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν Μεσσαὲ, καὶ οἱ διαφθείροντες ἐξέστησαν, καὶ αὐ-

τοὶ ἐκ ἤθελον ποιεῖν· καὶ ἐθάμβησεν ἡ γῆ, καὶ ἐγενήθη ἔκστασις παρὰ Κυρίῳ.

16 Καὶ εἶδον οἱ σκοποὶ τοῦ Σαὺλ ἐν Γαβαὰ Βενιαμὶν, καὶ ἰδοὺ ἡ παρεμβολὴ τεταραγμένη ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

17 Καὶ εἶπε Σαὺλ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ, Ἐπισκέψασθε δὴ, καὶ ἴδετε τίς πεπόρευται ἐξ ὑμῶν· καὶ ἐπεσκέψαντο, καὶ ἰδοὺ ἐκ εὑρίσκετο Ἰωνάθαν καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ.

18 Καὶ εἶπε Σαὺλ τῷ Ἀχιᾷ, Προσάγαγε τὸ ἐφόδ· ὅτι αὐτὸς ἦρε τὸ ἐφὸδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐνώπιον Ἰσραήλ.

19 Καὶ ἐγενήθη ὡς λαλεῖ Σαὺλ πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ ὁ ἦχος ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐπλήθυνε· καὶ εἶπε Σαὺλ πρὸς τὸν ἱερέα, Συνάγαγε τὰς χεῖράς σου.

20 Καὶ ἀνέβη Σαὺλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ πολέμου· καὶ ἰδοὺ ἐγένετο ῥομφαία ἀνδρὸς ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ, σύγχυσις μεγάλη σφόδρα.

21 Καὶ οἱ δοῦλοι οἱ ὄντες ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων οἱ ἀναβάντες εἰς τὴν παρεμβολὴν, ἐπεστράφησαν καὶ αὐτοὶ εἶναι μετὰ Ἰσραὴλ τοὺς μετὰ Σαὺλ καὶ Ἰωνάθαν.

22 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ κρυπτόμενοι ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ ἤκουσαν ὅτι πεφεύγασιν οἱ ἀλλόφυλοι· καὶ συνάπτουσι καὶ αὐτοὶ ὀπίσω αὐτῶν εἰς πόλεμον· καὶ ἔσωσε Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν Ἰσραήλ· καὶ ὁ πόλεμος διῆλθε τὸν Βαμώθ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν μετὰ Σαὺλ ὡς δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν.

23 Καὶ ἦν ὁ πόλεμος διεσπαρμένος εἰς ὅλην πόλιν ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ.

24 Καὶ Σαὺλ ἠγνόησεν ἀγνοιαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἀρᾶται τῷ λαῷ, λέγων, Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτου ἕως ἑσπέρας· καὶ ἐκδικήσω τὸν ἐχθρόν μου· καὶ ἐκ ἐγεύσατο πᾶς ὁ λαὸς ἄρτου· καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἠρίσα.

25 Καὶ Ἰάαλ δρυμὸς ἦν μελισσῶνος κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ.

26 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸ μελισσῶνα, καὶ ἰδοὺ ἐπορεύετο λαλῶν· καὶ ἰδοὺ ἐκ ἦν ἐπιστρέφων τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη ὁ λαὸς τὸν ὅρκον Κυρίου.

27 Καὶ Ἰωνάθαν ἐκ ἀκήκοει ἐν τῷ ὁρκίζειν τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸν λαόν· καὶ ἐξέτεινε τὸ ἄκρον τοῦ σκήπτρου αὐτοῦ τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔβαψεν αὐτὸ εἰς τὸ

κηρίον τ̃ μέλιτος, κ̀ ἐπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτ̃ εἰς τὸ στόμα αὐτ̃, κ̀ ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτ̃.

28 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τοῦ λαοῦ, κ̀ εἶπεν, Ὁρκίσας ὥρκισε τ̀ λαὸν ὁ πατήρ σε, λέγων, Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον σήμερον· καὶ ἐξελύθη ὁ λαός.

29 Καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν, καὶ εἶπεν, Ἀπήλλαχεν ὁ πατήρ μ τὴν γῆν· ἴδε, διότι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μ ὅτι ἐγευσάμην βραχύ τι τ̃ μέλιτος τούτε.

30 Ἀλλ᾽ ὅτι ἔφαγεν ἔσθων σήμερον ὁ λαὸς τ̀ σκύλων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ὧν εὗρεν, ὅτι νῦν οὐκ ἂν μείζων ἦν ἡ πληγὴ ἡ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις.

31 Καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων ἐν Μαχμάς· καὶ ἐκοπίασεν ὁ λαὸς σφόδρα.

32 Καὶ ἐκλίθη ὁ λαὸς εἰς τὰ σκῦλα· κ̀ ἔλαβεν ὁ λαὸς ποίμνια, κ̀ βακόλια, κ̀ τέκνα βοῶν, κ̀ ἔσφαξεν ἐπὶ τ̀ γῆν, κ̀ ἤσθιεν ὁ λαὸς σὺν τῷ αἵματι.

33 Καὶ ἀπηγγέλη Σαὺλ, λέγοντες, Ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς τῷ Κυρίῳ, φαγὼν σὺν τῷ αἵματι· κ̀ εἶπε Σαὺλ, Ἐκ Γεθθαὶμ κυλίσατέ μοι λίθον ἐνταῦθα μέγαν.

34 Καὶ εἶπε Σαὺλ, Διασπάρητε ἐν τ̃ λαῷ, κ̀ εἴπατε αὐτοῖς προσαγαγεῖν ἐνταῦθα ἕκαστος τ̀ μόσχον αὐτ̃, καὶ ἕκαστος τὸ πρόβατον αὐτ̃· καὶ σφαζέτω ἐπὶ τούτῳ, κ̀ ὐ μὴ ἁμάρτητε τῷ Κυρίῳ τ̃ ἐσθίειν σὺν τῷ αἵματι· κ̀ προσῆγεν ὁ λαὸς ἕκαστος τὸ ἐν τῇ χειρὶ αὐτ̃, κ̀ ἔσφαζον ἐκεῖ.

35 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Σαοὺλ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ· τοῦτο ἤρξατο Σαὺλ οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.

36 Καὶ εἶπε Σαὺλ, Καταβῶμεν ὀπίσω τ̀ ἀλλοφύλων τὴν νύκτα, κ̀ διαρπάσωμεν ἐν αὐτοῖς ἕως διαφαύσῃ ἡμέρα, καὶ μὴ ὑπολείπωμεν ἐν αὐτοῖς ἄνδρα· κ̀ εἶπαν, Πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σε ποίει· κ̀ εἶπεν ὁ ἱερεὺς, Προσέλθωμεν ἐνταῦθα πρὸς τ̀ Θεόν.

37 Καὶ ἐπηρώτησε Σαὺλ τὸν Θεὸν, Εἰ καταβῶ ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων, εἰ παραδώσεις αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ἰσραήλ; κ̀ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

38 Καὶ εἶπε Σαὺλ, Προσαγάγετε ἐνταῦθα πάσας τὰς γωνίας τ̃ Ἰσραὴλ, κ̀ γνῶτε καὶ ἴδετε ἐν τίνι γέγονεν ἡ ἁμαρτία αὕτη σήμερον.

39 Ὅτι ζῇ Κύριος ὁ σώσας τ̀ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐὰν ἀποκριθῇ κατὰ Ἰωνάθαν τ̃ υἱόν μ, θα-

νάτῳ ἀποθανεῖται· καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀποκρινόμενος ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ.

40 Καὶ εἶπε παντὶ ἀνδρὶ Ἰσραὴλ, Ὑμεῖς ἔσεσθε εἰς δηλείαν, καὶ ἐγὼ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱός μου ἐσόμεθα εἰς δηλείαν· καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαὴλ, Τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποίει.

41 Καὶ εἶπε Σαὴλ, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, τί ὅτι οὐκ ἀπεκρίθης τῷ δούλῳ σου σήμερον; εἰ ἐν ἐμοὶ ἢ ἐν Ἰωνάθαν τῷ υἱῷ μου ἡ ἀδικία; Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ δὸς δῆλος· καὶ ἐὰν τάδε εἴπῃ, δὸς δὴ τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, δὸς δὴ ὁσιότητα· καὶ κληροῦται Ἰωνάθαν καὶ Σαὴλ, καὶ ὁ λαὸς ἐξῆλθε.

42 Καὶ εἶπε Σαὴλ, Βάλλετε ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀναμέσον Ἰωνάθαν ἢ υἱῷ μου· ὃν ἂν καταλληρώσηται Κύριος, ἀποθανέτω· καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαὴλ, Οὐκ ἔστι τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ κατεκράτησε Σαὴλ ἢ λαοῦ, καὶ βάλλουσιν ἀναμέσον αὐτοῦ καὶ ἀναμέσον Ἰωνάθαν ἢ υἱῷ αὐτοῦ, καὶ κατακληροῦται Ἰωνάθαν.

43 Καὶ εἶπε Σαὴλ πρὸς Ἰωνάθαν, Ἀπάγγειλόν μοι τί πεποίηκας· καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε, Γευόμενος ἐγευσάμην ἐν ἄκρῳ τῷ σκήπτρῳ τῷ ἐν τῇ χειρί μου βραχὺ μέλι, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω.

44 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαὴλ, Τάδε ποιήσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθείη, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ σήμερον.

45 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαὴλ, Εἰ σήμερον θανατωθήσεται ὁ ποιήσας τὴν σωτηρίαν τὴν μεγάλην ταύτην ἐν Ἰσραήλ; ζῇ Κύριος, εἰ πεσεῖται τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, ὅτι ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ ἐποίησε τὴν ἡμέραν ταύτην· καὶ προσήυξατο ὁ λαὸς περὶ Ἰωνάθαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἀπέθανε.

46 Καὶ ἀνέβη Σαὴλ ἀπὸ ὄπισθε τῶν ἀλλοφύλων· καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἀπῆλθον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν.

47 Καὶ Σαὴλ ἔλαχε τὴν βασιλεύειν, καὶ κληροῦται ἔργον ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἐπολέμει κύκλῳ πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὴν Μωὰβ, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἀμμών, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἐδώμ, καὶ εἰς τὴν Βαιθαιὼρ, καὶ εἰς βασιλέα Σοβά, καὶ εἰς τοὺς ἀλλοφύλους· οὗ ἂν ἐστράφη, ἐσώζετο.

48 Καὶ ἐποίησε δύναμιν, καὶ ἐπάταξε τὴν Ἀμαλήκ· καὶ ἐξείλετο τὴν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς πάντων καταπατούντων αὐτόν.

49 Καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Σαὴλ Ἰωνάθαν, καὶ Ἰεσσεὶ, καὶ Μελ-

χισά· καὶ ὀνόματα τ̃ δύο θυγατέρων αὐτ̃, ὄνομα τ̃ πρωτοτόκῳ Μερὸβ, καὶ ὄνομα τ̃ δευτέρᾳ Μελχόλ.

50 Καὶ ὄνομα τ̃ γυναικὶ αὐτ̃ Ἀχινοὰμ, θυγάτηρ Ἀχιμάας· καὶ ὄνομα τῷ ἀρχιστρατήγῳ αὐτ̃ Ἀβεννὴρ, υἱὸς Νὴρ, υἱ̃ οἰκείᾳ Σαὺλ.

51 Καὶ Κὶς πατὴρ Σαὺλ, καὶ Νὴρ πατὴρ Ἀβεννὴρ υἱὸς Ἰαμὶν, υἱ̃ Ἀβιήλ.

52 Καὶ ἦν ὁ πόλεμος κραταιὸς ἐπὶ τὲς ἀλλοφύλες πάσας τὰς ἡμέρας Σαούλ· καὶ ἰδὼν Σαὺλ πάντα ἄνδρα δυνατὸν, καὶ πάντα ἄνδρα υἱὸν δυνάμεως, καὶ συνήγαγεν αὐτὲς πρὸς αὐτόν.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑΙ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαὺλ, Ἐμὲ ἀπέστειλε Κύριος χρῖσαί σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ νῦν ἄκουε τ̃ φωνῆς Κυρίε.

2 Τάδε εἶπε Κύριος σαβαὼθ, Νῦν ἐκδικήσω ἃ ἐποίησεν Ἀμαλὴκ τῷ Ἰσραὴλ, ὡς ἀπήντησεν αὐτῷ ἐν τ̃ ὁδῷ ἀναβαίνοντος αὐτ̃ ἐξ Αἰγύπτε.

3 Καὶ νῦν πορεύε, καὶ πατάξεις τ̃ Ἀμαλὴκ καὶ Ἱερὶμ καὶ πάντα τὰ αὐτ̃, καὶ οὐ περιποιήσῃ ἐξ αὐτ̃, καὶ ἐξολοθρεύσεις αὐτόν· καὶ ἀναθεματιεῖς αὐτὸν καὶ πάντα τὰ αὐτ̃, καὶ ἐ φείσῃ ἀπ' αὐτ̃· καὶ ἀποκτενεῖς ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς, καὶ ἀπὸ νηπίε ἕως θηλάζοντος, καὶ ἀπὸ μόσχε ἕως προβάτε, καὶ ἀπὸ καμήλε ἕως ὄνε.

4 Καὶ παρήγγειλε Σαὺλ τῷ λαῷ, καὶ ἐπισκέπτεται αὐτὲς ἐν Γαλγάλοις τριακοσίας χιλιάδας ταγμάτων, καὶ τὸν Ἰούδαν τριάκοντα χιλιάδας ταγμάτων.

5 Καὶ ἦλθε Σαὺλ ἕως τῶν πόλεων Ἀμαλὴκ, καὶ ἐνήδρευσεν ἐν τῷ χειμάρρῳ.

6 Καὶ εἶπε Σαὺλ πρὸς τὸν Κιναῖον, Ἄπελθε καὶ ἔκκλινον ἐκ μέσε τ̃ Ἀμαληκίτε, μὴ προσθῶ σε μετ' αὐτ̃, καὶ σὺ ἐποίησας ἔλεος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὲς ἐξ Αἰγύπτε· καὶ ἐξέκλινεν ὁ Κιναῖος ἐκ μέσε Ἀμαλήκ.

7 Καὶ ἐπάταξε Σαὺλ τ̃ Ἀμαλὴκ ἀπὸ Εὐιλὰτ ἕως Σὴρ ἐπὶ προσώπε Αἰγύπτε.

8 Καὶ συνέλαβε τὸν Ἀγὰγ βασιλέα Ἀμαλὴκ ζῶντα, καὶ πάντα τ̃ λαὸν καὶ Ἱερὶμ ἀπέκτεινεν ἐν στόματι ῥομφαίας.

9 Καὶ περιεποιήσατο Σαὺλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἀγὰγ ζῶντα, καὶ τὰ ἀγαθὰ τ̃ προβάτων, καὶ τ̃ βοικολίων, καὶ τ̃ ἐδεσμάτων, καὶ τ̃ ἀμπελώνων, καὶ πάντων τ̃ ἀγαθῶν, καὶ ἐκ ἐβούλοντο ἐξολοθρεῦσαι αὐτά· καὶ πᾶν

ἔργον ἠτιμωμένον καὶ ἐξουδενωμένον ἐξωλόθρευσαν.

10 Καὶ ἐγενήθη ῥῆμα Κυρίου πρὸς Σαμουὴλ, λέγων,

11 Παρακέκλημαι ὅτι ἐβασίλευσα τὸν Σαοὺλ εἰς βασιλέα, ὅτι ἀπέστρεψεν ἀπ' ὄπισθέ μου, καὶ τοὺς λόγους μου οὐκ ἐτήρησε· καὶ ἠθύμησε Σαμουὴλ, καὶ ἐβόησε πρὸς Κύριον ὅλην τὴν νύκτα.

12 Καὶ ὤρθρισε Σαμουὴλ, καὶ ἐπορεύθη εἰς ἀπάντησιν Ἰσραὴλ τοπρωΐ· καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαοὺλ, λέγοντες, Ἦκει Σαμουὴλ εἰς Κάρμηλον, καὶ ἀνέστακεν αὐτῷ χεῖρα· καὶ ἐπέστρεψε τὸ ἅρμα, καὶ κατέβη εἰς Γάλγαλα πρὸς Σαοὺλ, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἀνέφερεν ὁλοκαύτωσιν τῷ Κυρίῳ, τὰ πρῶτα τῆς σκύλων ὧν ἤνεγκεν ἐξ Ἀμαλήκ.

13 Καὶ παρεγένετο Σαμουὴλ πρὸς Σαούλ· καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαοὺλ, Εὐλογητὸς σὺ τῷ Κυρίῳ· ἔστησα πάντα ὅσα ἐλάλησε Κύριος.

14 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Καὶ τίς ἡ φωνὴ τῆς προβατίου τούτου ἐν τοῖς ὠσί μου, καὶ φωνὴ τῶν βοῶν ἣν ἐγὼ ἀκούω;

15 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Ἐξ Ἀμαλὴκ ἤνεγκα αὐτά, ἃ περιεποιήσαλο ὁ λαὸς τὰ πράτιστα τῶν προβατίων, καὶ τῶν βοῶν, ὅπως θυθῇ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καὶ τὰ λοιπὰ ἐξωλόθρευσα.

16 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ, Ἄνες, καὶ ἀπαγγελῶ σοι ἃ ἐλάλησε Κύριος πρὸς μὲ τὴν νύκτα· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Λάλησον.

17 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ, Οὐχὶ μικρὸς εἶ σὺ ἐνώπιον αὐτοῦ ἡγέμενος σκήπτρου φυλῆς Ἰσραήλ; καὶ ἔχρισέ σε Κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ.

18 Καὶ ἀπέστειλέ σε Κύριος ἐν ὁδῷ, καὶ εἶπέ σοι, Πορεύθητι, καὶ ἐξολόθρευσον· ἀνελεῖς τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἐμὲ, τὸν Ἀμαλήκ, καὶ πολεμήσεις αὐτοὺς ἕως συντελέσης αὐτούς.

19 Καὶ ἵνατί οὐκ ἤκουσας φωνῆς Κυρίου, ἀλλ' ὥρμησας τοῦ θέσθαι ἐπὶ τὰ σκῦλα, καὶ ἐποίησας τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου;

20 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Σαμουὴλ, Διὰ τὸ ἀκοῦσαί με τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπορεύθην τῇ ὁδῷ ᾗ ἀπέστειλέ με Κύριος, καὶ ἤγαγον τὸν Ἀγὰγ βασιλέα Ἀμαλήκ, καὶ τὸν Ἀμαλὴκ ἐξωλόθρευσα.

21 Καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῶν σκύλων πρόβατα καὶ βόκολια τὰ πρῶτα τοῦ ἐξολοθρεύματος, θῦσαι ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐν Γαλγάλοις.

22 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Εἰ θελητὸν τῷ Κυρίῳ ὁλοκαυτώ-

ματα καὶ θυσίας, ὡς τὸ ἀκοῦσαι φωνῆς Κυρίου; ἰδοὺ ἀκοὴ ὑπὲρ θυσίαν ἀγαθήν, καὶ ἡ ἐπακρόασις ὑπὲρ στέαρ κριῶν.

23 Ὅτι ἁμαρτία οἰωνισμά ἐστιν, ὀδύνην καὶ πόνους θεραφὶν ἐπάγουσιν· ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἐξουδενώσει σε Κύριος μὴ εἶναι βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ.

24 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Σαμουὴλ, Ἡμάρτηκα, ὅτι παρέβην τὸ λόγον Κυρίου καὶ τὸ ῥῆμά σου, ὅτι ἐφοβήθην τὸν λαὸν, καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς αὐτῶν.

25 Καὶ νῦν ἆρον δὴ τὸ ἁμάρτημά μου, καὶ ἀνάστρεψον μετ' ἐμοῦ, καὶ προσκυνήσω Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.

26 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ, Οὐκ ἀναστρέφω μετὰ σοῦ, ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἐξουδενώσει σὲ Κύριος τοῦ μὴ εἶναι βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

27 Καὶ ἐπέστρεψε Σαμουὴλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ ἀπελθεῖν, καὶ ἐκράτησε Σαοὺλ τοῦ περιβολαίου τῆς διπλοΐδος αὐτοῦ, καὶ διέῤῥηξεν αὐτό.

28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Σαμουὴλ, Διέῤῥηξε Κύριος τὴν βασιλείαν σου ἀπὸ Ἰσραὴλ ἐκ χειρός σου σήμερον, καὶ δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ ἀγαθῷ ὑπὲρ σέ.

29 Καὶ διαιρεθήσεται Ἰσραὴλ εἰς δύο, καὶ ἐκ ἀποστρέψει οὐδὲ μεταμεληθήσεται, ὅτι οὐχ ὡς ἄνθρωπός ἐστι τοῦ μεταμεληθῆναι αὐτός.

30 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Ἡμάρτηκα, ἀλλὰ δόξασόν με δὴ ἐνώπιον πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ καὶ ἐνώπιον λαοῦ μου, καὶ ἀνάστρεψον μετ' ἐμοῦ, καὶ προσκυνήσω Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.

31 Καὶ ἀνέστρεψε Σαμουὴλ ὀπίσω Σαοὺλ, καὶ προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.

32 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Προσαγάγετέ μοι τὸν Ἀγὰγ βασιλέα Ἀμαλήκ· καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἀγὰγ τρέμων· καὶ εἶπεν Ἀγὰγ, Εἰ οὕτω πικρὸς ὁ θάνατος.

33 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Ἀγὰγ, Καθότι ἠτέκνωσε γυναῖκας ἡ ῥομφαία σου, οὕτως ἀτεκνωθήσεται ἐκ γυναικῶν ἡ μήτηρ σου· καὶ ἔσφαξε Σαμουὴλ τὸν Ἀγὰγ ἐνώπιον Κυρίου ἐν Γαλγάλ.

34 Καὶ ἀπῆλθε Σαμουὴλ εἰς Ἁρμαθαίμ· καὶ Σαοὺλ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαβαά.

35 Καὶ οὐ προσέθετο ἔτι Σαμουὴλ ἰδεῖν τὸν Σαοὺλ ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἐπένθει Σαμουὴλ ἐπὶ Σαοὺλ, καὶ Κύριος μετεμελήθη ὅτι ἐβασίλευσε τὸν Σαοὺλ ἐπὶ Ἰσραήλ.

Κεφ. ις'. 16.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ, Ἕως πότε σὺ πενθεῖς ἐπὶ Σαοὺλ, κἀγὼ ἐξουδένωκα αὐτὸν, μὴ βασιλεύειν ἐπὶ Ἰσραήλ; πλῆσον τὸ κέρας σε ἐλαίᾳ, καὶ δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς Ἰεσσαὶ ἕως Βηθλεέμ, ὅτι ἑώρακα ἐν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐμοὶ βασιλέα.

2 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Πῶς πορευθῶ; καὶ ἀκούσεται Σαοὺλ, καὶ ἀποκτενεῖ με· καὶ εἶπε Κύριος, Δάμαλιν βοῶν λάβε ἐν τῇ χειρί σε, καὶ ἐρεῖς, Θῦσαι τῷ Κυρίῳ ἦκω.

3 Καὶ καλέσεις τὸν Ἰεσσαὶ εἰς τὴν θυσίαν, καὶ γνωρίῶ σοι ἃ ποιήσεις· καὶ χρίσεις ὃν ἂν εἴπω πρὸς σέ.

4 Καὶ ἐποίησε Σαμουὴλ πάντα ἃ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος· καὶ ἦλθεν εἰς Βηθλεέμ, καὶ ἐξέστησαν οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως τῇ ἀπαντήσει αὐτοῦ, καὶ εἶπαν, Ἡ εἰρήνη ἡ εἴσοδός σε ὁ Βλέπων;

5 Καὶ εἶπεν, Εἰρήνη· θῦσαι τῷ Κυρίῳ ἦκω· ἁγιάσθητε καὶ εὐφράνθητε μετ' ἐμοῦ σήμερον· καὶ ἡγίασε τὸν Ἰεσσαὶ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς εἰς τὴν θυσίαν.

6 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰσιέναι αὐτοὺς, καὶ εἶδε τὸν Ἐλιὰβ, καὶ εἶπεν, Ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον Κυρίου χριστὸς αὐτοῦ.

7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ, Μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ὄψιν αὐτοῦ, μηδὲ εἰς τὸ ὕψος μεγέθους αὐτοῦ, ὅτι ἐξουδένωκα αὐτόν· ὅτι οὐχ ὡς ἐμβλέψεται ἄνθρωπος, ὄψεται ὁ Θεός· ὅτι ἄνθρωπος ὄψεται εἰς πρόσωπον, ὁ δὲ Θεὸς ὄψεται εἰς καρδίαν.

8 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰεσσαὶ τὸν Ἀμιναδὰβ, καὶ παρῆλθε κατὰ πρόσωπον Σαμουήλ· καὶ εἶπεν, Οὐδὲ τοῦτον ἐξελέξατο ὁ Θεός.

9 Καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαὶ τὸν Σαμά· καὶ εἶπε, Καὶ ἐν τούτῳ οὐκ ἐξελέξατο Κύριος.

10 Καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαὶ τοὺς ἑπτὰ υἱοὺς αὐτοῦ ἐνώπιον Σαμουήλ· καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Οὐκ ἐξελέξατο Κύριος ἐν τούτοις.

11 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Ἰεσσαὶ, Ἐκλελοίπασι τὰ παιδάρια; καὶ εἶπεν, Ἔτι ὁ μικρὸς ἰδοὺ ποιμαίνει ἐν τῷ ποιμνίῳ· καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Ἰεσσαὶ, Ἀπόστειλον καὶ λάβε αὐτὸν, ὅτι οὐ μὴ κατακλιθῶμεν ἕως οὗ ἔλθῃ αὐτόν.

12 Καὶ ἀπέστειλε καὶ εἰσήγαγεν αὐτόν· καὶ αὐτὸς πυῤῥάκης μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν, καὶ ἀγαθὸς ὁράσει Κυρίῳ· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ, Ἀνάστα

καὶ χρίσον τὸν Δαυὶδ, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀγαθός.

13 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ τὸ κέρας τῦ ἐλαίυ, καὶ ἔχρισεν αὐτὸν ἐν μέσῳ τ ἀδελφῶν αὐτῦ· καὶ ἐφήλατο πνεῦμα Κυρίυ ἐπὶ Δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καὶ ἐπάνω· καὶ ἀνέστη Σαμουὴλ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἁρμαθαΐμ.

14 Καὶ πνεῦμα Κυρίυ ἀπέστη ἀπὸ Σαοὺλ, καὶ ἔπνιγεν αὐτὸν πνεῦμα πονηρὸν παρὰ Κυρίυ.

15 Καὶ εἶπαν οἱ παῖδες Σαοὺλ πρὸς αὐτὸν, Ἰδὲ δὴ πνεῦμα Κυρίυ πονηρὸν πνίγει σε.

16 Εἰπάτωσαν δὴ οἱ δοῦλοί σε ἐνώπιόν σε, καὶ ζητησάτωσαν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ἄνδρα εἰδότα ψάλλειν ἐν κινύρᾳ· καὶ ἔσαι ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ σοὶ, καὶ ψαλῇ ἐν τῇ κινύρᾳ αὐτῦ, καὶ ἀγαθόν σοι ἔσαι καὶ ἀναπαύσει σε.

17 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὰς παῖδας αὐτῦ, Ἴδετε δή μοι ἄνδρα ὀρθῶς ψάλλοντα, καὶ εἰσαγάγετε αὐτὸν πρὸς μέ.

18 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς τῶν παιδαρίων αὐτῦ, καὶ εἶπεν, Ἰδὲ ἑώρακα υἱὸν τῷ Ἰεσσαὶ Βηθλεεμίτην, καὶ αὐτὸν εἰδότα ψαλμὸν, καὶ ὁ ἀνὴρ συνετὸς, καὶ πολεμιστὴς, καὶ σοφὸς λόγῳ, καὶ ὁ ἀνὴρ ἀγαθὸς τῷ εἴδει, καὶ Κύριος μετ' αὐτῦ.

19 Καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλυς πρὸς Ἰεσσαὶ, λέγων, Ἀπόστειλον πρὸς μὲ τ υἱόν σου Δαυὶδ τ ἐν τῷ ποιμνίῳ σε.

20 Καὶ ἔλαβεν Ἰεσσαὶ γόμορ ἄρτων, καὶ ἀσκὸν οἴνυ, καὶ ἔριφον αἰγῶν ἕνα, καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν χειρὶ Δαυὶδ τ υἱῦ αὐτῦ πρὸς Σαούλ.

21 Καὶ εἰσῆλθε Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ, καὶ παρειστήκει ἐνώπιον αὐτῦ, καὶ ἠγάπησεν αὐτὸν σφόδρα· καὶ ἐγενήθη αὐτῷ αἴρων τὰ σκεύη αὐτῦ.

22 Καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ πρὸς Ἰεσσαὶ, λέγων, Παριστάσθω δὴ Δαυὶδ ἐνώπιον ἐμῦ, ὅτι εὗρε χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς μυ.

23 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ Σαοὺλ, καὶ ἐλάμβανε Δαυὶδ τὴν κινύραν, καὶ ἔψαλλεν ἐν χειρὶ αὐτῦ, καὶ ἀνέψυχε Σαοὺλ, καὶ ἀγαθὸν αὐτῷ, καὶ ἀφίστατο ἀπ' αὐτῦ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρόν.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΑΙ συνάγουσιν ἀλλόφυλοι τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς πόλεμον, καὶ συνάγονται εἰς Σοκχὼθ τ Ἰουδαίας, καὶ παρεμβάλλουσιν ἀναμέσον Σοκχὼθ, καὶ ἀναμέσον Ἀζηκὰ Ἐφερμείν.

2 Καὶ Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ συνάγονται, καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν τῇ κοιλάδι αὐτοὶ, καὶ παρατάσσονται εἰς

πόλεμον ἐξεναντίας τῶν ἀλλοφύλων.

3 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἱστανται ἐπὶ τ ὄρυς ἐνταῦθα, καὶ Ἰσραὴλ ἵσταται ἐπὶ τὸ ὄρυς ἐνταῦθα, καὶ ὁ αὐλὼν ἀναμέσον αὐτῶν.

4 Καὶ ἐξῆλθεν ἀνὴρ δυνατὸς ἐκ τ παρατάξεως τ ἀλλοφύλων, Γολιὰθ ὄνομα αὐτῷ ἐκ Γὲθ, ὕψος αὐτὸ τεσσάρων πήχεων καὶ σπιθαμῆς.

5 Καὶ περικεφαλαῖα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτὸ, καὶ θώρακα ἁλυσιδωτὸν αὐτὸς ἐνδεδυκώς· καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ θώρακος αὐτὸ, πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκῶ καὶ σιδήρυ.

6 Καὶ κνημίδες χαλκαῖ ἐπὶ τ σκελῶν αὐτὸ, καὶ ἀσπὶς χαλκῆ ἀνὰμέσον τ ὤμων αὐτὸ.

7 Καὶ ὁ κοντὸς τ δόρατος αὐτὸ ὡσεὶ μέσακλον ὑφαινόντων, καὶ ἡ λόγχη αὐτὸ ἑξακοσίων σίκλων σιδήρυ· καὶ ὁ αἴρων τὰ ὅπλα αὐτὸ προεπορεύετο αὐτό.

8 Καὶ ἔστη καὶ ἀνεβόησεν εἰς τ παράταξιν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί ἐκπορεύεσθε παρατάξασθαι πολέμῳ ἐξεναντίας ἡμῶν; οὐκ ἐγώ εἰμι ἀλλόφυλος, καὶ ὑμεῖς Ἑβραῖοι τὸ Σαὴλ; ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς ἄνδρα, καὶ καταβήτω πρός με.

9 Καὶ ἐὰν δυνηθῇ πολεμῆσαι πρός με, καὶ ἐὰν πατάξῃ με, καὶ ἐσόμεθα ὑμῖν εἰς δέλυς· ἐὰν δὲ ἐγὼ δυνηθῶ καὶ πατάξω αὐτὸν, ἔσεσθε ἡμῖν εἰς δέλυς, καὶ δελεύσετε ἡμῖν.

10 Καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος, Ἰδὲ ἐγὼ ὠνείδισα τ παράταξιν Ἰσραὴλ σήμερον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ· δότε μοι ἄνδρα, καὶ μονομαχήσομεν ἀμφότεροι.

11 Καὶ ἤκουσε Σαὴλ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ τὰ ῥήματα τὸ ἀλλοφύλυ ταῦτα, καὶ ἐξέσησαν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.

32 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαὴλ, Μὴ δὴ συμπεσέτω καρδία τ κυρίυ μυ ἐπ' αὐτόν· ὁ δοῦλός συ πορεύσεται καὶ πολεμήσει μετὰ τ ἀλλοφύλυ τούτυ.

33 Καὶ εἶπε Σαὴλ πρὸς τὸν Δαυὶδ, Οὐ μὴ δυνήσῃ πορευθῆναι πρὸς τ ἀλλόφυλον τοῦ πολεμεῖν μετ' αὐτό, ὅτι παιδάριον εἶ σὺ, καὶ αὐτὸς ἀνὴρ πολεμιστὴς ἐκ νεότητος αὐτό.

34 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαὴλ, Ποιμαίνων ἦν ὁ δοῦλός συ τῷ πατρὶ αὐτό ἐν τῷ ποιμνίῳ· καὶ ὅταν ἤρχετο ὁ λέων, καὶ ἡ ἄρκος, καὶ ἐλάμβανε πρόβατον ἐκ τ ἀγέλης,

35 Καὶ ἐξεπορευόμην ὀπίσω αὐτό καὶ ἐπάταξα αὐτὸν, καὶ ἐξέσπασα ἐκ τ στόματος αὐτό· καὶ εἰ ἐπανίστατο ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐκράτησα τ φάρυγος αὐτό, καὶ ἐπάταξα, καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν.

36 Καὶ τ̅ λέοντα κ̅ τ̅ ἄρκον ἔτυπτεν ὁ δ̅ο̅υ̅λός σ̅ου̅, κ̅ ἔσται ὁ ἀλλόφυλος ὁ ἀπερίτμητος ὡς ἓν τ̅ο̅ύ̅τ̅ων· ο̅ὐ̅χὶ πορεύσομαι κ̅ πατάξω αὐτὸν, κ̅ ἀφελῶ σήμερον ὄνειδος ἐξ Ἰσραήλ; διότι τίς ὁ ἀπερίτμητος οὗτος, ὃς ὠνείδισε παράταξιν Θε̅ο̅ῦ̅ ζῶντος;

37 Κύριος ὃς ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς τ̅ο̅ῦ̅ λέοντος κ̅ ἐκ χειρὸς τ̅ ἄρκτ̅ου̅, αὐτὸς ἐξελεῖταί με ἐκ χειρὸς τ̅ο̅ῦ̅ ἀλλοφύλ̅ου̅ τ̅ο̅ῦ̅ ἀπεριτμήτ̅ου̅ τ̅ο̅ύ̅τ̅ου̅· κ̅ εἶπε Σαο̅ὺ̅λ πρὸς Δαυὶδ, Πορεύ̅ου̅, κ̅ ἔσται Κύριος μετὰ σ̅ο̅ῦ̅.

38 Καὶ ἐνέδυσε Σαοὺλ τὸν Δαυὶδ μανδύαν, κ̅ τὴν περικεφαλαίαν χαλκῆν περὶ τ̅ κεφαλὴν αὐτ̅ο̅ῦ̅,

39 Καὶ ἔζωσε τ̅ Δαυὶδ τὴν ῥομφαίαν αὐτ̅ο̅ῦ̅ ἐπάνω τ̅ο̅ῦ̅ μανδύ̅ου̅ αὐτ̅ο̅ῦ̅· κ̅ ἐκοπίασε περιπατήσας ἅπαξ κ̅ δίς· κ̅ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ, Οὐ μὴ δύνωμαι πορευθῆναι ἐν τ̅ο̅ύ̅τ̅οις, ὅτι ο̅ὐ̅ πεπείραμαι· κ̅ ἀφαιρ̅ο̅ῦ̅σιν αὐτὰ ἀπ' αὐτ̅ο̅ῦ̅.

40 Καὶ ἔλαβε τ̅ βακτηρίαν αὐτ̅ο̅ῦ̅ ἐν τῇ χειρὶ αὐτ̅ο̅ῦ̅· κ̅ ἐξελέξατο ἑαυτῷ πέντε λίθ̅ου̅ς λείο̅υ̅ς ἐκ τ̅ο̅ῦ̅ χειμάρρ̅ου̅, καὶ ἔθετο αὐτ̅ο̅ὺ̅ς ἐν τῷ καδίῳ τῷ ποιμενικῷ τῷ ὄντι αὐτῷ εἰς συλλογὴν, κ̅ σφενδόνη αὐτ̅ο̅ῦ̅ ἐν τῇ χειρὶ αὐτ̅ο̅ῦ̅· κ̅ προσῆλθε πρὸς τ̅ ἄνδρα τ̅ ἀλλόφυλον.

42 Καὶ εἶδε Γολιὰθ τὸν Δαυὶδ, καὶ ἐξητίμασεν αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἦν παιδάριον, καὶ αὐτὸς πυῤῥάκης μετὰ κάλλ̅ου̅ς ὀφθαλμῶν.

43 Καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυὶδ, Ὡσεὶ κύων ἐγώ εἰμι, ὅτι σὺ ἔρχῃ ἐπ' ἐμὲ ἐν ῥάβδῳ καὶ λίθοις; καὶ εἶπε Δαυὶδ, Οὐχὶ, ἀλλ' ἢ χείρων κυνός· κ̅ κατηράσατο ὁ ἀλλόφυλος τ̅ Δαυὶδ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτ̅ο̅ῦ̅.

44 Καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυὶδ, Δεῦρο πρὸς μὲ, κ̅ δώσω τὰς σάρκας σ̅ου̅ τοῖς πετεινοῖς τ̅ο̅ῦ̅ ο̅ὐ̅ρανο̅ῦ̅ κ̅ τοῖς κτήνεσι τ̅ γῆς.

45 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν ἀλλόφυλον, Σὺ ἔρχῃ πρὸς μὲ ἐν ῥομφαίᾳ κ̅ ἐν δόρατι καὶ ἐν ἀσπίδι, κἀγὼ πορεύομαι πρὸς σὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θε̅ο̅ῦ̅ σαβαὼθ παρατάξεως Ἰσραὴλ, ἣν ὠνείδισας

46 Σήμερον, καὶ ἀποκλείσει σε Κύριος σήμερον εἰς τὴν χεῖρά μ̅ου̅, κ̅ ἀποκτενῶ σε, κ̅ ἀφελῶ τὴν κεφαλήν σ̅ου̅ ἀπὸ σ̅ο̅ῦ̅, κ̅ δώσω τὰ κῶλά σ̅ου̅ καὶ τὰ κῶλα παρεμβολῆς ἀλλοφύλων ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοῖς πετεινοῖς τ̅ο̅ῦ̅ ο̅ὐ̅ρανο̅ῦ̅ κ̅ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· κ̅ γνώσεται πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι ἐστὶ Θεὸς ἐν Ἰσραήλ.

47 Καὶ γνώσεται πᾶσα ἡ ἐκκλησία αὕτη, ὅτι οὐκ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ δόρατι σώζει Κύριος, ὅτι τοῦ Κυρίου ὁ πόλεμος, καὶ παραδώσει Κύριος ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν.

48 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀλλόφυλος καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν Δαυίδ.

49 Καὶ ἐξέτεινε Δαυὶδ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ κάδιον, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν λίθον ἕνα, καὶ ἐσφενδόνησε, καὶ ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον εἰς τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ διέδυ ὁ λίθος διὰ τοῦ περικεφαλαίας εἰς τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.

51 Καὶ ἔδραμε Δαυὶδ, καὶ ἐπέστη ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἔλαβε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν, καὶ ἀφεῖλε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ εἶδον οἱ ἀλλόφυλοι, ὅτι τέθνηκεν ὁ δυνατὸς αὐτῶν, καὶ ἔφυγον.

52 Καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, καὶ ἠλάλαξαν, καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω αὐτῶν ἕως εἰσόδου Γὲθ, καὶ ἕως τῆς πύλης Ἀσκάλωνος· καὶ ἔπεσον τραυματίαι τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ ὁδῷ τῶν πυλῶν καὶ ἕως Γὲθ, καὶ ἕως Ἀκκαρών.

53 Καὶ ἀνέστρεψαν ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκκλίνοντες ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων, καὶ κατεπάτησαν τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν.

54 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀλλοφύλου, καὶ ἤνεγκεν αὐτὴν εἰς Ἰερουσαλὴμ, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἔθηκεν ἐν τῷ σκηνώματι αὐτοῦ.

Κεφ. ιή. 18.

6 ΚΑΙ ἐξῆλθον αἱ χορεύουσαι εἰς συνάντησιν Δαυὶδ ἐκ πασῶν πόλεων Ἰσραὴλ ἐν τυμπάνοις, καὶ ἐν χαρμοσύνῃ, καὶ ἐν κυμβάλοις.

7 Καὶ ἐξῆρχον αἱ γυναῖκες, καὶ ἔλεγον, Ἐπάταξε Σαοὺλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ.

8 Καὶ πονηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς Σαοὺλ περὶ τοῦ λόγου τούτου, καὶ εἶπε, Τῷ Δαυὶδ ἔδωκαν τὰς μυριάδας, καὶ ἐμοὶ ἔδωκαν τὰς χιλιάδας.

12 Καὶ ἐφοβήθη Σαοὺλ ἀπὸ προσώπου Δαυὶδ,

13 Καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἑαυτῷ χιλίαρχον· καὶ ἐξεπορεύετο καὶ εἰσεπορεύετο ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ.

14 Καὶ ἦν Δαυὶδ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ συνιὼν, καὶ Κύριος ἦν μετ' αὐτοῦ.

15 Καὶ εἶδε Σαοὺλ ὡς αὐτὸς συνιεῖ σφόδρα, καὶ εὐλαβεῖτο ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

16 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας ἠγάπα τὸν Δαυὶδ, ὅτι αὐτὸς

εἰσεπορεύετο καὶ ἐξεπορεύετο πρὸ προσώπου λαοῦ.

20 Καὶ ἠγάπησε Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαὺλ τὸν Δαυίδ· καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαὺλ, καὶ ηὐθύνθη ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

21 Καὶ εἶπε Σαὺλ, Δώσω αὐτὴν αὐτῷ, καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς σκάνδαλον· καὶ ἦν ἐπὶ Σαοὺλ χεὶρ ἀλλοφύλων.

22 Καὶ ἐνετείλατο Σαὺλ τοῖς παισὶν αὐτοῦ, λέγων, Λαλήσατε ὑμεῖς λάθρα τῷ Δαυὶδ, λέγοντες, Ἰδοὺ θέλει ἐν σοὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀγαπῶσί σε, καὶ σὺ ἐπιγάμβρευσον τῷ βασιλεῖ.

23 Καὶ ἐλάλησαν οἱ παῖδες Σαὺλ εἰς τὰ ὦτα Δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ εἶπε Δαυὶδ, Εἰ κοῦφον ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ἐπιγαμβρεῦσαι βασιλεῖ; κἀγὼ ἀνὴρ ταπεινὸς, καὶ ἐχὶ ἔνδοξος.

24 Καὶ ἀπήγγειλαν οἱ παῖδες Σαὺλ αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ἃ ἐλάλησε Δαυίδ.

25 Καὶ εἶπε Σαὺλ, Τάδε ἐρεῖτε τῷ Δαυὶδ, Οὐ βέλεται ὁ βασιλεὺς ἐν δόματι, ἀλλ' ἢ ἐν ἑκατὸν ἀκροβυσίαις ἀλλοφύλων ἐκδικῆσαι ἐχθροὺς βασιλέως· καὶ Σαὺλ ἐλογίσατο ἐμβαλεῖν αὐτὸν εἰς χεῖρας τῶν ἀλλοφύλων.

26 Καὶ ἀπαγγέλλουσιν οἱ παῖδες Σαὺλ τῷ Δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ηὐθύνθη ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Δαυὶδ ἐπιγαμβρεῦσαι τῷ βασιλεῖ.

27 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ, καὶ ἐπορεύθη αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις ἑκατὸν ἄνδρας· καὶ ἀνήνεγκε τὰς ἀκροβυσίας αὐτῶν, καὶ ἐπιγαμβρεύεται τῷ βασιλεῖ, καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὴν Μελχὸλ θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ εἰς γυναῖκα.

28 Καὶ εἶδε Σαὺλ ὅτι Κύριος μετὰ Δαυὶδ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἠγάπα αὐτόν.

29 Καὶ προσέθετο εὐλαβεῖσθαι ἀπὸ Δαυὶδ ἔτι.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑΙ ἐλάλησε Σαὺλ πρὸς Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ θανατῶσαι τὸν Δαυίδ.

2 Καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς Σαὺλ ἠρείτο τὸν Δαυὶδ σφόδρα· καὶ ἀπήγγειλεν Ἰωνάθαν τῷ Δαυὶδ, λέγων, Σαὺλ ζητεῖ θανατῶσαί σε· φύλαξαι δὴ αὔριον πρωΐ, καὶ κρύβηθι καὶ κάθισον κρυφῇ.

3 Καὶ ἐγὼ ἐξελεύσομαι καὶ στήσομαι ἐχόμενος τοῦ πατρός μου ἐν ἀγρῷ οὗ ἐὰν ἦς ἐκεῖ· καὶ ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ πρὸς τὸν

πατέρα μου, καὶ ὄψομαι ὅ, τι ἐὰν ᾖ, καὶ ἀπαγγελῶ σοι.

4 Καὶ ἐλάλησεν Ἰωνάθαν περὶ Δαυὶδ ἀγαθὰ πρὸς Σαοὺλ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Μὴ ἁμαρτησάτω ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν δοῦλόν σου Δαυὶδ, ὅτι οὐκ ἥμαρτηκεν εἰς σὲ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ ἀγαθὰ σφόδρα.

5 Καὶ ἔθετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον, καὶ ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ εἶδον, καὶ ἐχάρησαν· καὶ ἵνατί ἁμαρτάνεις εἰς αἷμα ἀθῷον θανατῶσαι τὸν Δαυὶδ δωρεάν;

6 Καὶ ἤκουσε Σαοὺλ τῆς φωνῆς Ἰωνάθαν· καὶ ὤμοσε Σαοὺλ, λέγων, Ζῇ Κύριος, εἰ ἀποθανεῖται.

7 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰωνάθαν τὸν Δαυὶδ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ εἰσήγαγεν Ἰωνάθαν τὸν Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ, καὶ ἦν ἐνώπιον αὐτοῦ, ὡς ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν.

8 Καὶ προσέθετο ὁ πόλεμος γενέσθαι πρὸς Σαοὺλ, καὶ κατίσχυσε Δαυὶδ, καὶ ἐπολέμησε τὰς ἀλλοφύλους, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην σφόδρα, καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ.

9 Καὶ ἐγένετο πνεῦμα Θεοῦ πονηρὸν ἐπὶ Σαοὺλ, καὶ αὐτὸς ἐν οἴκῳ καθεύδων, καὶ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἔψαλλε ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐζήτει Σαοὺλ πατάξαι τὸ δόρυ εἰς Δαυίδ· καὶ ἀπέστη Δαυὶδ ἐκ προσώπου Σαοὺλ· καὶ ἐπάταξε τὸ δόρυ εἰς τὸν τοῖχον· καὶ Δαυὶδ ἀνεχώρησε καὶ διεσώθη.

11 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους εἰς οἶκον Δαυὶδ φυλάξαι αὐτὸν τοῦ θανατῶσαι αὐτὸν πρωΐ· καὶ ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ Μελχὸλ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα, Ἐὰν μὴ σὺ σώσῃς τὴν ψυχήν σαυτοῦ τὴν νύκτα ταύτην, αὔριον θαναλωθήσῃ.

12 Καὶ κατάγει ἡ Μελχὸλ τὸν Δαυὶδ διὰ τῆς θυρίδος, καὶ ἀπῆλθε καὶ ἔφυγε καὶ σώζεται.

13 Καὶ ἔλαβεν ἡ Μελχὸλ τὰ κενοτάφια, καὶ ἔθετο ἐπὶ τὴν κλίνην, καὶ ἦπαρ τῶν αἰγῶν ἔθετο πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὰ ἱματίῳ.

14 Καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν Δαυὶδ, καὶ λέγουσιν ἐνοχλεῖσθαι αὐτόν.

15 Καὶ ἀποστέλλει ἐπὶ τὸν Δαυὶδ, λέγων, Ἀγάγετε αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης πρὸς μὲ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

16 Καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγε-

λοι, καὶ ἰδὲ τὰ κενοτάφια ἐπὶ τὴ κλίνης, καὶ ἦπαρ τὸ αἰγῶν πρὸς κεφαλῆς αὐτῦ.

17 Καὶ εἶπε Σαὺλ τῇ Μελχόλ, Ἰνατί ἔτως παρελογίσω με, καὶ ἐξαπέστειλας τὸν ἐχθρόν μυ, καὶ διεσώθη; καὶ εἶπε Μελχόλ τῷ Σαὺλ, αὐτὸς εἶπεν, Ἐξαπόστειλόν με, εἰ δὲ μὴ, θανατώσω σε.

18 Καὶ Δαυὶδ ἔφυγε καὶ διεσώθη, καὶ παραγίνεται πρὸς Σαμυὴλ εἰς Ἁρμαθαὶμ, καὶ ἀπαγγέλλει αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ Σαὺλ· καὶ ἐπορεύθη Σαμυὴλ καὶ Δαυὶδ, καὶ ἐκάθισαν ἐν Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾶ.

19 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαὺλ, λέγοντες, Ἰδὲ Δαυὶδ ἐν Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾶ.

20 Καὶ ἀπέστειλε Σαὺλ ἀγγέλυς λαβεῖν τὸν Δαυὶδ, καὶ εἶδον τὴν ἐκκλησίαν τῶν προφητῶν, καὶ Σαμυὴλ εἱστήκει καθεστηκὼς ἐπ' αὐτῶν· καὶ ἐγενήθη ἐπὶ τὰς ἀγγέλυς τῦ Σαὺλ πνεῦμα Θεῦ, καὶ προφητεύσαι.

21 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαὺλ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλυς ἑτέρυς, καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ αὐτοί· καὶ προσέθετο Σαὺλ ἀποστεῖλαι ἀγγέλυς τρίτυς, καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ αὐτοί.

22 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Σαὺλ, καὶ ἐπορεύθη καὶ αὐτὸς εἰς Ἁρμαθαὶμ, καὶ ἔρχεται ἕως τῦ φρέατος τῦ ἄλω τῦ ἐν τῷ Σεφὶ, καὶ ἠρώτησε καὶ εἶπε, Ποῦ Σαμυὴλ καὶ Δαυὶδ; καὶ εἶπαν, Ἰδὲ ἐν Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾶ.

23 Καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾶ· καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα Θεῦ, καὶ ἐπορεύετο προφητεύων ἕως τῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾶ.

24 Καὶ ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια αὐτῦ, καὶ ἐπροφήτευσεν ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ ἔπεσε γυμνὸς ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα· διὰ τῦτο ἔλεγον, Εἰ καὶ Σαὺλ ἐν προφήταις;

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ ἀπέδρα Δαυὶδ ἐκ Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾶ, καὶ ἔρχεται ἐνώπιον Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε, Τί πεποίηκα, καὶ τί τὸ ἀδίκημά μυ, καὶ τί ἡμάρτηκα ἐνώπιον τῦ πατρός σε, ὅτι ἐπιζητεῖ τὴν ψυχήν μυ;

2 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωνάθαν, Μηδαμῶς σοι, οὐ μὴ ἀποθάνῃς· ἰδὲ οὐ μὴ ποιήσῃ ὁ πατήρ μυ ῥῆμα μέγα, ἢ μικρὸν, καὶ οὐκ ἀποκαλύψει τὸ ὠτίον μυ· καὶ τί ὅτι κρύψει ὁ πατήρ μου ἀπ' ἐμῦ τὸ ῥῆμα τῦτο; οὐκ ἔστι τῦτο.

3 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε, Γινώσκων οἶδεν ὁ πατήρ σε, ὅτι εὕρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σε, καὶ

εἶπε, Μὴ γνῶναι τοῦτο Ἰωνάθαν, μὴ οὐ βέλτιον· ἀλλὰ ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, ὅτι καθὼς εἶπον, ἐμπεπλησαι ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ θ θανάτου.

4 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ, Τί ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου, καὶ τί ποιήσω σοι;

5 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωνάθαν, Ἰδὲ δὴ νεομηνία αὔριον, καὶ ἐγὼ καθίσας οὐ καθήσομαι φαγεῖν, καὶ ἐξαποστελεῖς με, καὶ κρυβήσομαι ἐν τῷ πεδίῳ ἕως δείλης.

6 Καὶ ἐὰν ἐπισκεπτόμενος ἐπισκέψηταί με ὁ πατήρ σου, καὶ ἐρεῖς, Παραιτήμενος παρητήσατο ἀπ' ἐμοῦ Δαυὶδ δραμεῖν ἕως εἰς Βηθλεὲμ τὴν πόλιν αὐτοῦ, ὅτι θυσία τῶν ἡμερῶν ἐκεῖ ὅλη τῇ φυλῇ.

7 Ἐὰν τάδε εἴπῃ, Ἀγαθῶς, εἰρήνη τῷ δούλῳ σου· καὶ ἐὰν σκληρῶς ἀποκριθῇ σοι, γνῶθι ὅτι συντετέλεσαι ἡ κακία παρ' αὐτοῦ.

8 Καὶ ποιήσεις ἔλεος μετὰ δούλου σου, ὅτι εἰσήγαγες εἰς διαθήκην Κυρίου τὸν δοῦλόν σου μετὰ σεαυτοῦ· καὶ εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν τῷ δούλῳ σου, θανάτωσόν με σὺ, καὶ ἕως θ πατρός σου ἵνατί μοι σὺ εἰσάγεις με;

9 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν, Μηδαμῶς σοι· ὅτι ἐὰν γινώσκων γνῶ ὅτι συντετέλεσαι ἡ κακία παρὰ θ πατρός μου θ ἐλθεῖν ἐπὶ σὲ, καὶ ἐὰν μὴ ᾖ εἰς τὰς πόλεις σου, ἐγὼ ἀπαγγελῶ σοι.

10 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωνάθαν, Τίς ἀπαγγείλῃ μοι, ἐὰν ἀποκριθῇ ὁ πατήρ σου σκληρῶς;

11 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ, Πορεύου, καὶ μένε εἰς ἀγρόν· καὶ ἐκπορεύονται ἀμφότεροι εἰς ἀγρόν.

12 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ, Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ οἶδεν, ὅτι ἀνακρινῶ τὸν πατέρα μου ὡς ἂν ὁ καιρὸς, τρισσῶς, καὶ ἰδὲ ἀγαθὸν ἢ περὶ Δαυὶδ, καὶ οὐ μὴ ἀποστείλω πρὸς σὲ εἰς ἀγρὸν,

13 Τάδε ποιήσαι ὁ Θεὸς τῷ Ἰωνάθαν καὶ τάδε προσθείη, ὅτι ἀνοίσω τὰ κακὰ ἐπὶ σὲ, καὶ ἀποκαλύψω τὸ ὠτίον σου, καὶ ἐξαποστελῶ σε καὶ ἀπελεύσῃ εἰς εἰρήνην, καὶ ἔσαι Κύριος μετὰ σοῦ καθὼς ἦν μετὰ θ πατρός μου.

14 Καὶ ἐὰν μὲν ἔτι μου ζῶντος, καὶ ποιήσεις ἔλεος μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐὰν θανάτῳ ἀποθάνω,

15 Οὐκ ἐξαρεῖς ἔλεός σου ἀπὸ θ οἴκου μου ἕως θ αἰῶνος· καὶ εἰ μὴ, ἐν τῷ ἐξαίρειν Κύριον τοὺς ἐχθροὺς Δαυὶδ ἕκαστον ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, εὑρεθῆναι τὸ ὄνομα θ Ἰωνάθαν ἀπὸ θ οἴκου

Δαυὶδ, καὶ ἐκζητῆσαι Κύριος ἐχθροὺς τοῦ Δαυίδ.

17 Καὶ προσέθετο ἔτι Ἰωνάθαν ὀμόσαι τῷ Δαυὶδ, ὅτι ἠγάπησε ψυχὴν ἀγαπῶντος αὐτόν.

18 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν, Αὔριον νεομηνία, καὶ ἐπισκεπήσῃ, ὅτι ἐπισκεπήσεται καθέδρα σε.

19 Καὶ τρισσεύσεις καὶ ἐπισκέψῃ καὶ ἥξεις εἰς τὸν τόπον σου οὗ κρυβῆς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐργασίμῃ, καὶ καθήσῃ παρὰ τὸ ἐργαζὲ ἐκεῖνο.

20 Καὶ ἐγὼ τρισσεύσω ταῖς σχίζαις ἀκοντίζων, ἐκπέμπων εἰς τὴν Ἀματαρί.

21 Καὶ ἰδοὺ ἀποστέλλω τὸ παιδάριον, λέγων, Δεῦρο, εὑρέ μοι τὰ σχίζαν.

22 Ἐὰν εἴπω λέγων τῷ παιδαρίῳ, Ὧδε ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ὧδε, λάβε αὐτὴν· παραγίνε, ὅτι εἰρήνη σοι, καὶ οὐκ ἔστι λόγος, ζῇ Κύριος· ἐὰν τάδε εἴπω τῷ νεανίσκῳ, Ὧδε ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα· πορεύου, ὅτι ἐξαπέσταλκέ σε Κύριος.

23 Καὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλαλήσαμεν ἐγὼ καὶ σὺ, ἰδοὺ Κύριος μάρτυς ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ ἕως αἰῶνος.

24 Καὶ κρύπτεται Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ, καὶ παραγίνεται ὁ μὴν, καὶ ἔρχεται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ φαγεῖν.

25 Καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν καθέδραν αὐτοῦ ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ ἐπὶ τὰ καθέδρας παρὰ τοῖχον, καὶ προσέβλεψε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἐκάθισεν Ἀβεννὴρ ἐκ πλαγίων Σαὰλ, καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος Δαυίδ.

26 Καὶ οὐκ ἐλάλησε Σαὰλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι εἶπεν, Σύμπτωμα φαίνεται, μὴ καθαρὸς εἶναι, ὅτι οὐ κεκαθάρισαι.

27 Καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον τοῦ μηνὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος τοῦ Δαυίδ· καὶ εἶπε Σαὰλ πρὸς Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Τί ὅτι οὐ παραγέγονεν ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ καὶ ἐχθὲς, καὶ σήμερον ἐπὶ τὴν τράπεζαν;

28 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν τῷ Σαὰλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Παρῄτηται παρ' ἐμοῦ Δαυὶδ ἕως εἰς Βηθλεὲμ τὴν πόλιν αὐτοῦ πορευθῆναι,

29 Καὶ εἶπεν, Ἐξαπόστειλόν δή με, ὅτι θυσία τῆς φυλῆς ἡμῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐνετείλαντο πρός με οἱ ἀδελφοί μου· καὶ νῦν εἰ εὕρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, διαβήσομαι δὴ καὶ ὄψομαι τοὺς ἀδελφούς μου· διὰ τοῦτο οὐ παραγέγονεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως.

30 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Σαὰλ ἐπὶ Ἰωνάθαν σφόδρα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Υἱὲ κορασίων αὐτομο-

λέντων, οὐ γὰρ οἶδα ὅτι μέτοχος εἶ σὺ τῷ υἱῷ Ἰεσσαὶ εἰς αἰσχύνην σε, καὶ εἰς αἰσχύνην ἀποκαλύψεως μητρός σε;

31 Ὅτι πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ ζῇ ἐπὶ τ γῆς, οὐχ ἑτοιμασθήσεται ἡ βασιλεία σε· νῦν ἓν ἀποστείλας λάβε τὸν νεανίαν, ὅτι υἱὸς θανάτου ἔστος.

32 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν τῷ Σαὺλ, Ἱνατί ἀποθνήσκει; τί πεποίηκε;

33 Καὶ ἐπῆρε Σαὺλ τὸ δόρυ ἐπὶ Ἰωνάθαν τε θανατῶσαι αὐτόν· καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία αὕτη παρὰ τ πατρὸς αὐτε θανατῶσαι τ Δαυίδ.

34 Καὶ ἀνεπήδησεν Ἰωνάθαν ἀπὸ τ τραπέζης ἐν ὀργῇ θυμε, καὶ οὐκ ἔφαγεν ἐν τῇ δευτέρᾳ τε μηνὸς ἄρτον, ὅτι ἐθραύσθη ἐπὶ τὸν Δαυὶδ, ὅτι συνετέλεσεν ἐπ' αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτε.

35 Καὶ ἐγενήθη πρωΐ, καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνάθαν εἰς ἀγρὸν, καθὼς ἐτάξατο εἰς τὸ μαρτύριον Δαυὶδ, καὶ παιδάριον μικρὸν μετ' αὐτε.

36 Καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ, Δράμε, εὑρέ μοι τὰς σχίζας ἃς ἐγὼ ἀκοντίζω· καὶ τὸ παιδάριον ἔδραμε, καὶ αὐτὸς ἠκόντισε τῇ σχίζῃ, καὶ παρήγαγεν αὐτήν.

37 Καὶ ἦλθε τὸ παιδάριον ἕως τ τόπε τ σχίζης οὗ ἠκόντιζεν Ἰωνάθαν· καὶ ἀνεβόησεν Ἰωνάθαν ὀπίσω τ νεανίου, καὶ εἶπεν, Ἐκεῖ ἡ σχίζα ἀπὸ σε καὶ ἐπέκεινα.

38 Καὶ ἀνεβόησεν Ἰωνάθαν ὀπίσω τ παιδαρίε αὐτε, λέγων, Ταχύνας σπεῦσον, καὶ μὴ ςῇς· καὶ ἀνέλεξε τὸ παιδάριον Ἰωνάθαν τὰς σχίζας, καὶ ἤνεγκε τὰς σχίζας πρὸς τ Κύριον αὐτε.

39 Καὶ τὸ παιδάριον οὐκ ἔγνω οὐδὲν, πάρεξ Ἰωνάθαν καὶ Δαυίδ.

40 Καὶ Ἰωνάθαν ἔδωκε τὰ σκεύη αὐτε ἐπὶ τὸ παιδάριον αὐτε, καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτε, Πορεύε, εἴσελθε εἰς τ πόλιν.

41 Καὶ ὡς εἰσῆλθε τὸ παιδάριον, καὶ Δαυὶδ ἀνέςη ἀπὸ τε ἀργαλε, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτε, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ τρὶς, καὶ κατεφίλησεν ἕκαστος τ πλησίον αὐτε, καὶ ἔκλαυσεν ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτε, ἕως συντελείας μεγάλης.

42 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν τῷ Δαυὶδ, Πορεύε εἰς εἰρήνην, καὶ ὡς ὀμωμόκαμεν ἡμεῖς ἀμφότεροι ἐν ὀνόματι Κυρίου, λέγοντες, Κύριος ἔσαι μάρτυς ἀναμέσον ἐμε καὶ σε, καὶ ἀναμέσον τ σπέρματός με, καὶ ἀνα-

μέσον ϑ σπέρματός σε ἕως αἰῶνος· καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ ἀπῆλθε, καὶ Ἰωνάθαν εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.

Κεφ. κά. 21.

ΚΑΙ ἔρχεται Δαυὶδ εἰς Νομβᾶ πρὸς Ἀβιμέλεχ τὸν ἱερέα· καὶ ἐξέστη Ἀβιμέλεχ τῇ ἀπαντήσει αὐτᾶ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί ὅτι σὺ μόνος, καὶ ἄνθρωπος μετὰ σᾶ;

2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ ἱερεῖ, Ὁ βασιλεὺς ἐντέταλταί μοι ῥῆμα σήμερον, καὶ εἶπέ μοι, Μηδεὶς γνώτω τὸ ῥῆμα περὶ οὗ ἐγὼ ἀποστέλλω σε καὶ ὑπὲρ οὗ ἐγὼ ἐντέταλμαί σοι· καὶ τοῖς παιδαρίοις διαμεμαρτύρημαι εἰς τὸν τόπον τῷ λεγομένῳ, Θεοῦ πίστις φελλανὶ μαεμωνί.

3 Καὶ νῦν εἰ εἰσὶν ὑπὸ τὴν χεῖρά σε πέντε ἄρτοι, δὸς εἰς χεῖρά μα τὸ εὑρεθέν.

4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἱερεὺς τῷ Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, Οὐκ εἰσὶν ἄρτοι βεβηλοι ὑπὸ τὴν χεῖρά μα, ὅτι ἀλλ᾽ ἢ ἄρτοι ἅγιοί εἰσιν· εἰ πεφυλαγμένα τὰ παιδάρια ἐστὶ πλὴν ἀπὸ γυναικὸς, καὶ φάγεται.

5 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ ἱερεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀλλὰ ἀπὸ γυναικὸς ἀπεσχήμεθα ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν· ἐν τῷ ἐξελθεῖν με εἰς ὁδὸν γέγονε πάντα τὰ παιδία ἡγνισμένα, καὶ αὐτὴ ἡ ὁδὸς βέβηλος, διότι ἁγιασθήσεται σήμερον διὰ τὰ σκεύη μα.

6 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβιμέλεχ ὁ ἱερεὺς τὰς ἄρτους τῆς προθέσεως, ὅτι ἐκεῖ οὐκ ἦν ἄρτοι, ἀλλ᾽ ἢ ἄρτοι ϑ προσώπα οἱ ἀφῃρημένοι ἐκ προσώπε Κυρίε, τοῦ παραθεῖναι ἄρτον θερμὸν ἢ ἡμέρᾳ ἔλαβεν αὐτός.

7 Καὶ ἐκεῖ ἦν ἐν ϑ παιδαρίων ϑ Σαὺλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συνεχόμενος Νεεσσαραὶν ἐνώπιον Κυρίε, καὶ ὄνομα αὐτῷ Δωὴκ ὁ Σύρος νέμων τὰς ἡμιόνους Σαὺλ.

8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιμέλεχ, Ἴδε εἰ ἔστιν ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν χεῖρά σε δόρυ ἢ ῥομφαία, ὅτι ϑ ῥομφαίαν μου καὶ τὰ σκεύη μα οὐκ εἴληφα ἐν τῇ χειρί μα, ὅτι ἦν τὸ ῥῆμα ϑ βασιλέως κατὰ σπουδήν.

9 Καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς, Ἰδὲ ἡ ῥομφαία Γολιὰθ ϑ ἀλλοφύλε, ὃν ἐπάταξας ἐν τῇ κοιλάδι Ἠλᾶ· καὶ αὕτη ἐνειλημένη ἦν ἐν ἱματίῳ· εἰ ταύτην λήψῃ, σεαυτῷ λάβε, ὅτι οὐκ ἔστιν ἑτέρα πάρεξ ταύτης ἐνταῦθα· καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ἰδὲ οὐκ ἔστιν ὥσπερ αὐτή· δὸς μοι αὐτήν.

10 Καὶ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ· καὶ ἀνέστη Δαυὶδ, καὶ ἔφυγεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπε Σαὺλ·

καὶ ἦλθε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς βασιλέα Γέθ.

11 Καὶ εἶπον οἱ παῖδες Ἀγχοῦς πρὸς αὐτὸν, Οὐχὶ ἕτος Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς; οὐχὶ τούτῳ ἐξῆρχον αἱ χορεύουσαι, λέγουσαι, Ἐπάταξε Σαοὺλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ;

12 Καὶ ἔθετο Δαυὶδ τὰ ῥήματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ προσώπου Ἀγχοῦς βασιλέως Γέθ.

13 Καὶ ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ προσεποιήσατο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐτυμπάνιζεν ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς πόλεως, καὶ παρεφέρετο ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἔπιπλεν ἐπὶ τὰς θύρας τῆς πύλης, καὶ τὰ σίελα αὐτοῦ κατέρρει ἐπὶ τὸν κώγωνα αὐτοῦ.

14 Καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Ἰδοὺ ἴδετε ἄνδρα ἐπίληπτον, ἱνατί εἰσηγάγετε αὐτὸν πρός με;

15 Μὴ ἐλατίωμαι ἐπιλήπτων ἐγὼ, ὅτι εἰσαγηνόχατε αὐτὸν ἐπιληπτεύεσθαι πρός μέ; οὗτος μὴ εἰσελεύσεται εἰς οἰκίαν.

Κεφ. κβ'. 22.

ΚΑΙ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν Δαυὶδ, καὶ διεσώθη, καὶ ἔρχεται εἰς τὸ σπήλαιον τὸ Ὀδολλάμ· καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ καταβαίνουσι πρὸς αὐτὸν ἐκεῖ.

2 Καὶ συνήγοντο πρὸς αὐτὸν πᾶς ἐν ἀνάγκῃ, καὶ πᾶς ὑπόχρεως, καὶ πᾶς κατώδυνος ψυχῇ, καὶ ἦν ἐπ' αὐτῶν ἡγούμενος, καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες.

3 Καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ ἐκεῖθεν εἰς Μασσηφὰθ τοῦ Μωὰβ, καὶ εἶπε πρὸς βασιλέα Μωὰβ, Γινέσθωσαν δὴ ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου παρὰ σοὶ, ἕως οὗ γνῶ τί ποιήσει μοι ὁ Θεός.

4 Καὶ παρεκάλεσε τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Μωὰβ, καὶ κατῴκησε μετ' αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας, ὄντος τοῦ Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ.

5 Καὶ εἶπε Γὰδ ὁ προφήτης πρὸς Δαυὶδ, Μὴ κάθου ἐν τῇ περιοχῇ· πορεύου, καὶ ἧξεις εἰς γῆν Ἰούδα· καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ἐν πόλει Σαρίκ.

6 Καὶ ἤκουσε Σαοὺλ, ὅτι ἔγνωσαι Δαυὶδ, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ· καὶ Σαοὺλ ἐκάθητο ἐν τῷ βουνῷ ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν ἐν Ῥαμᾶ, καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ παρειστήκεισαν αὐτῷ.

7 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς παρεστηκότας αὐτῷ, Ἀκούσατε δὴ υἱοὶ Βενιαμὶν, εἰ ἀληθῶς πᾶσιν ὑμῖν

δώσει ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ ἀγροὺς καὶ ἀμπελῶνας, καὶ πάντας ὑμᾶς τάξει ἑκατοντάρχας καὶ χιλιάρχας,

8 Ὅτι συγκεισθε πάντες ὑμεῖς ἐπ' ἐμέ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀποκαλύπτων τὸ ὠτίον μου, ἐν τῷ διαθέσθαι τὸν υἱόν μου διαθήκην μετὰ τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ οὐκ ἔστι πονῶν περὶ ἐμοῦ ἐξ ὑμῶν, καὶ ἀποκαλύπτων τὸ ὠτίον μου, ὅτι ἐπήγειρεν ὁ υἱός μου τὸν δοῦλον μου ἐπ' ἐμὲ εἰς ἐχθρὸν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

9 Καὶ ἀποκρίνεται Δωὴκ ὁ Σύρος ὁ καθεστηκὼς ἐπὶ τοὺς ἡμιόνους Σαὺλ, καὶ εἶπεν, Ἑώρακα τὸν υἱὸν Ἰεσσαὶ παραγινόμενον εἰς Νομβᾶ πρὸς Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἀχιτὼβ τὸν ἱερέα.

10 Καὶ ἠρώτα αὐτῷ διὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπισιτισμὸν ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ τὴν ῥομφαίαν Γολιὰθ τοῦ ἀλλοφύλου ἔδωκεν αὐτῷ.

11 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἀχιτὼβ καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν Νομβᾶ· καὶ παρεγένοντο πάντες πρὸς τὸν βασιλέα.

12 Καὶ εἶπε Σαὺλ, Ἄκουε δὴ υἱὲ Ἀχιτώβ· καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγὼ, λάλει κύριε.

13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαὺλ, Ἱνατί συνέθου κατ' ἐμοῦ σὺ καὶ ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ, δοῦναί σε αὐτῷ ἄρτον καὶ ῥομφαίαν, καὶ ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ Θεοῦ, θέσθαι αὐτὸν ἐπ' ἐμὲ εἰς ἐχθρὸν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη;

14 Καὶ ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπε, Καὶ τίς ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις σου ὡς Δαυὶδ πιστὸς, καὶ γαμβρὸς τοῦ βασιλέως, καὶ ἄρχων πάντος παραγγέλματός σου, καὶ ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ σου;

15 Ἢ σήμερον ἤρξαμαι ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ Θεοῦ; μηδαμῶς· μὴ θέτω ὁ βασιλεὺς κατὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ λόγον, καὶ ἐφ' ὅλον τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, ὅτι οὐκ ἤδει ὁ δοῦλός σου ἐν πᾶσι τούτοις ῥῆμα μικρὸν, ἢ μέγα.

16 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Σαὺλ, Θανάτῳ ἀποθανῇ Ἀβιμέλεχ σὺ, καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου.

17 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παρατρέχουσι τοῖς ἐφεστηκόσι πρὸς αὐτὸν, Προσαγάγετε καὶ θανατεῖτε τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου, ὅτι ἡ χεὶρ αὐτῶν μετὰ Δαυὶδ, καὶ ὅτι ἔγνωσαν ὅτι φεύγει αὐτὸς, καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν τὸ ὠτίον μου· καὶ οὐκ ἐβουλήθησαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως ἐπενεγκεῖν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀπαντῆσαι εἰς τοὺς ἱερεῖς Κυρίου.

18 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δωὴκ, Ἐπιστρέφου σὺ, καὶ ἀπάντα εἰς τοὺς ἱερεῖς· καὶ ἐπεστράφη

Δωὴκ ὁ Σύρος, καὶ ἐθανάτωσε τὰς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τριακοσίας καὶ πέντε ἄνδρας, πάλλας αἴροντας ἐφόδ.

19 Καὶ τὴν Νομβὰ τὴν πόλιν τῶν ἱερέων ἐπάταξεν ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς, ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος, καὶ μόσχου, καὶ ὄνου, καὶ προβάτου.

20 Καὶ διασώζεται υἱὸς εἷς τῷ Ἀχιμέλεχ υἱῷ Ἀχιτὼβ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἀβιάθαρ, καὶ ἔφυγεν ὀπίσω Δαυίδ.

21 Καὶ ἀπήγγειλεν Ἀβιάθαρ τῷ Δαυὶδ, ὅτι ἐθανάτωσε Σαοὺλ πάντας τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου.

22 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Ἀβιάθαρ, Ἤδειν ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι Δωὴκ ὁ Σύρος ὅτι ἀπαγγέλλων ἀπαγγελεῖ τῷ Σαοὺλ· ἐγώ εἰμι αἴτιος τῶν ψυχῶν οἴκου τοῦ πατρός σου.

23 Κάθου μετ' ἐμοῦ· μὴ φοβοῦ, ὅτι οὗ ἐὰν ζητῷ τὴν ψυχήν μου τόπον, ζητήσω καὶ τὴν ψυχήν σου, ὅτι πεφύλαξαι σὺ παρ' ἐμοί.

Κεφ. κγ'. 23.

ΚΑΙ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ, λέγοντες, Ἰδοὺ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν τῇ Κεϊλὰ, καὶ αὐτοὶ διαρπάζουσι, καταπατοῦσι τοὺς ἅλω.

2 Καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ τοῦ Κυρίου, λέγων, Εἰ πορευθῶ, καὶ πατάξω τοὺς ἀλλοφύλους τούτους; καὶ εἶπε Κύριος, Πορεύου, καὶ πατάξεις ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις τούτοις, καὶ σώσεις τὴν Κεϊλά.

3 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τοῦ Δαυὶδ πρὸς αὐτὸν, Ἰδοὺ ἡμεῖς ἐνταῦθα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φοβούμεθα, καὶ πῶς ἔσαι ἐὰν πορευθῶμεν εἰς Κεϊλὰ, εἰς τὰ σκῦλα τῶν ἀλλοφύλων εἰσπορευσόμεθα;

4 Καὶ προσέθετο Δαυὶδ ἔτι ἐπερωτῆσαι διὰ τοῦ Κυρίου· καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ Κύριος, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀνάστηθι καὶ κατάβηθι εἰς Κεϊλὰ, ὅτι ἐγὼ παραδίδωμι τοὺς ἀλλοφύλους εἰς χεῖράς σου.

5 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς Κεϊλὰ, καὶ ἐπολέμησε τοὺς ἀλλοφύλους· καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγε τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην, καὶ ἔσωσε Δαυὶδ τοὺς κατοικοῦντας Κεϊλά.

6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ φεύγειν Ἀβιάθαρ υἱὸν Ἀχιμέλεχ πρὸς Δαυὶδ, καὶ αὐτὸς μετὰ Δαυὶδ εἰς Κεϊλὰ κατέβη ἔχων ἐφὸδ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

7 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαοὺλ, ὅτι ἦκει ὁ Δαυὶδ εἰς Κεϊλά· καὶ εἶπε Σαοὺλ, Πέπρακεν αὐτὸν ὁ Θεὸς εἰς τὰς χεῖράς μου, ὅτι

ἀποκέκλεισαι εἰσελθὼν εἰς πόλιν Θυρῶν καὶ μοχλῶν.

8 Καὶ παρήγγειλε Σαοὺλ παντὶ τῷ λαῷ καταβαίνειν εἰς πόλεμον εἰς Κεϊλὰ, συνέχειν καὶ Δαυὶδ καὶ τὰς ἄνδρας αὐτοῦ.

9 Καὶ ἔγνω Δαυὶδ, ὅτι οὐ παρασιωπᾷ Σαὰλ περὶ αὐτοῦ τὸ κακίαν· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα, Προσάγαγε τὸ ἐφὸδ Κυρίε.

10 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκοὴν ἀκήκοεν ὁ δοῦλός σε, ὅτι ζητεῖ Σαὰλ ἐλθεῖν ἐπὶ Κεϊλὰ διαφθεῖραι τὴν πόλιν δι' ἐμέ.

11 Εἰ ἀποκλεισθήσεται; καὶ νῦν εἰ καταβήσεται Σαὰλ καθὼς ἤκουσεν ὁ δοῦλός σε; Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπάγγειλον τῷ δούλῳ σε· καὶ εἶπε Κύριος, Ἀποκλεισθήσεται.

13 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι, καὶ ἐξῆλθον ἐκ Κεϊλὰ, καὶ ἐπορεύοντο οὗ ἐὰν ἐπορεύοντο· καὶ τῷ Σαὰλ ἀπηγγέλη, ὅτι διασέσωσαι Δαυὶδ ἐκ Κεϊλὰ, καὶ ἀνῆκε τοῦ ἐλθεῖν.

14 Καὶ ἐκάθισεν ἐν Μασερὲμ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τοῖς ξενοῖς, καὶ ἐκάθητο ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ ὄρει Ζὶφ, ἐν τῇ γῇ τῇ αὐχμώδει· καὶ ἐζήτει αὐτὸν Σαὰλ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

15 Καὶ εἶδε Δαυὶδ, ὅτι ἐξέρχεται Σαὰλ τοῦ ζητεῖν τὸν Δαυίδ· καὶ Δαυὶδ ἦν ἐν τῷ ὄρει τῷ αὐχμώδει ἐν τῇ Καινῇ Ζίφ.

16 Καὶ ἀνέστη Ἰωνάθαν υἱὸς Σαὰλ καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαυὶδ εἰς Καινὴν, καὶ ἐκραταίωσε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν Κυρίῳ,

17 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Μὴ φοβοῦ, ὅτι οὐ μὴ εὕρῃ σε ἡ χεὶρ Σαὰλ τοῦ πατρός μου, καὶ σὺ βασιλεύσεις ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ ἔσομαί σοι εἰς δεύτερον, καὶ Σαὰλ ὁ πατήρ μου οἶδεν οὕτως.

18 Καὶ διέθεντο ἀμφότεροι διαθήκην ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἐκάθητο Δαυὶδ ἐν Καινῇ, καὶ Ἰωνάθαν ἀπῆλθεν εἰς οἶκον αὐτοῦ.

19 Καὶ ἀνέβησαν οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τοῦ αὐχμώδους πρὸς Σαὰλ ἐπὶ τὸν βουνὸν, λέγοντες, Οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν ἐν Μεσσαρὰ ἐν τοῖς ξενοῖς ἐν τῇ Καινῇ ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Ἐχελᾶ τοῦ ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἰεσσαιμοῦ;

20 Καὶ νῦν πᾶν τὸ πρὸς ψυχὴν τοῦ βασιλέως εἰς κατάβασιν, καταβαινέτω πρὸς ἡμᾶς· κεκλείκασιν αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.

21 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαὰλ, Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἐπονέσατε περὶ ἐμοῦ.

22 Πορεύθητε δὴ καὶ ἑτοιμάσατε ἔτι, καὶ γνῶτε τὸν τόπον αὐτοῦ οὗ ἔσαι ὁ πὺς αὐτοῦ ἐν τάχει ἐκεῖ οὗ εἴπατε, μή ποτε πανουργεύσηται.

23 Καὶ ἴδετε καὶ γνῶτε, καὶ πορεύσομαι μεθ' ὑμῶν· καὶ ἔσαι εἰ ἔσιν ἐπὶ τ γῆς, καὶ ἐξερευνήσω αὐτὸν ἐν πάσαις χιλιάσιν Ἰούδα.

24 Καὶ ἀνέσησαν οἱ Ζιφαῖοι, καὶ ἐπορεύθησαν ἔμπροσθεν Σαοὺλ· καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαὼν καθ' ἑσπέραν ἐκ δεξιῶν ᾧ Ἰεσσαιμῶ.

25 Καὶ ἐπορεύθη Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ζητεῖν αὐτόν· καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ, καὶ κατέβη εἰς τ πέτραν τ ἐν τῇ ἐρήμῳ Μαών· καὶ ἤκουσε Σαοὺλ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω Δαυὶδ εἰς τ ἔρημον Μαών.

26 Καὶ πορεύονται Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους ᾧ ὄρους ἐκ τούτου, καὶ ἦν Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους ᾧ ὄρους ἐκ τούτου· καὶ ἦν Δαυὶδ σκεπαζόμενος πορεύεσθαι ἀπὸ προσώπου Σαούλ· καὶ Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρενέβαλον ἐπὶ Δαυὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, συλλαβεῖν αὐτούς.

27 Καὶ πρὸς Σαοὺλ ἦλθεν ἄγγελος, λέγων, Σπεῦδε καὶ δεῦρο, ὅτι ἀλλόφυλοι ἐπέστεντο ἐπὶ τ γῆν.

28 Καὶ ἀνέστρεψε Σαοὺλ μὴ καταδιώκειν ὀπίσω Δαυὶδ, καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν τῶν ἀλλοφύλων· διὰ τοῦτο ἐπεκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος, Πέτρα ἡ μερισθεῖσα.

Κεφ. κδ'. 24.

ΚΑΙ ἀνέση Δαυὶδ ἐκεῖθεν, καὶ ἐκάθισεν ἐν τοῖς σενοῖς Ἐνγαδδί.

2 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἀνέστρεψε Σαοὺλ ἀπὸ ὄπισθεν τ ἀλλοφύλων, καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων, Ὅτι Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἐνγαδδί.

3 Καὶ ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκλεκτοὺς ἐκ παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθη ζητεῖν τὸν Δαυὶδ, καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον Σαδδαιέμ.

4 Καὶ ἦλθεν εἰς τὰς ἀγέλας τ προβατίων τὰς ἐπὶ τ ὁδοῦ, καὶ ἦν ἐκεῖ σπήλαιον· καὶ Σαοὺλ εἰσῆλθε παρασκευάσασθαι, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐσώτερον ᾧ σπηλαίου ἐκάθηντο.

5 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Δαυὶδ πρὸς αὐτὸν, Ἰδοὺ ἡ ἡμέρα αὕτη, ἣν εἶπε Κύριος πρὸς σὲ παραδοῦναι τὸν ἐχθρόν σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὡς ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου· καὶ ἀνέση Δαυὶδ, καὶ ἀφεῖλε τὸ πτερύγιον τ διπλοΐδος τοῦ Σαοὺλ λαθραίως.

6 Καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπάταξε καρδία Δαυὶδ αὐτὸν, ὅτι ἀφεῖλε τὸ πλερύγιον τ διπλοΐδος αὐτῦ.

7 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὲς ἄνδρας αὐτῦ, Μηδαμῶς μοι παρὰ Κυρίε, εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τῦτο τῷ κυρίῳ μ τῷ χριςῷ Κυρίε, ἐπενέγκαι χεῖρά μ ἐπ' αὐτὸν, ὅτι χριςὸς Κυρίε ἐςὶν ἅτος.

8 Καὶ ἔπεισε Δαυὶδ τὲς ἄνδρας αὐτῦ ἐν λόγοις, καὶ ἐκ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀναςάντας θῦσαι τὸν Σαὺλ· καὶ ἀνέςη Σαὺλ καὶ κατέβη τ ὁδόν.

9 Καὶ ἀνέςη Δαυὶδ ὀπίσω αὐτῦ ἐκ τ σπηλαίε· καὶ ἐβόησε Δαυὶδ ὀπίσω Σαοὺλ, λέγων, Κύριε βασιλεῦ· καὶ ἐπέβλεψε Σαὺλ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτῦ, καὶ ἔκυψε Δαυὶδ ἐπὶ τ γῆν, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

10 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαὺλ, Ἱνατί ἀκέεις τ λόγων τ λαῦ, λεγόντων, Ἰδὲ Δαυὶδ ζητεῖ τ ψυχήν σε;

11 Ἰδὲ ἐν τῇ ἡμέρα ταύτῃ ἑωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σε ὡς παρέδωκέ σε Κύριος σήμερον εἰς χεῖράς μ ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ ἐκ ἠβελήθην ἀποκτεῖναί σε, καὶ ἐφεισάμην σε, καὶ εἶπα, Οὐκ ἐποίσω χεῖρά μ ἐπὶ κύριόν μ, ὅτι χριςὸς Κυρίε ἅτός ἐςι.

12 Καὶ ἰδὲ τὸ πλερύγιον τ διπλοΐδος σου ἐν τῇ χειρί μου, ἐγὼ ἀφήρηκα τὸ πλερύγιον, καὶ ἐκ ἀπέκταγκά σε· καὶ γνῶθι καὶ ἴδε σήμερον, ὅτι ἐκ ἔςι κακία ἐν τῇ χειρί μ καὶ ἀσέβεια καὶ ἀθέτησις, καὶ ἐχ ἡμάρτηκα εἰς σὲ, καὶ σὺ δεσμεύεις τ ψυχήν μ λαβεῖν αὐτήν.

13 Δικάσαι Κύριος ἀναμέσον ἐμῦ καὶ σῦ, καὶ ἐκδικήσαι σοι Κύριος ἐκ σῦ· καὶ ἡ χείρ μ ἐκ ἔσαι ἐπὶ σὲ,

14 Καθὼς λέγεται ἡ παραβολὴ ἡ ἀρχαῖα· Ἐξ ἀνόμων ἐξελεύσεται πλημμέλεια· καὶ ἡ χείρ μ ἐκ ἔσαι ἐπὶ σέ.

15 Καὶ νῦν ὀπίσω τίνος σὺ ἐκπορεύῃ βασιλεῦ Ἰσραήλ; ὀπίσω τίνος καταδιώκεις σύ; ὀπίσω κυνὸς τεθνηκότος, καὶ ὀπίσω ψύλλε ἑνός;

16 Γένοιτο Κύριος εἰς κριτὴν καὶ δικασὴν ἀναμέσον ἐμῦ καὶ ἀναμέσον σε, ἴδοι Κύριος καὶ κρίναι τ κρίσιν μ, καὶ δικάσαι μοι ἐκ χειρός σε.

17 Καὶ ἐγένετο, ὡς συνετέλεσε Δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα λαλῶν πρὸς Σαὺλ, καὶ εἶπε Σαὺλ, Ἡ φωνή σε αὕτη, τέκνον Δαυίδ; καὶ ἦρε Σαὺλ τὴν φωνὴν αὐτῦ, καὶ ἔκλαυσε.

18 Καὶ εἶπε Σαὺλ πρὸς Δαυὶδ, Δίκαιος σὺ ὑπὲρ ἐμὲ, ὅτι σὺ ἀνταπέδωκάς μοι ἀγαθὰ

ἐγὼ δὲ ἀνταπέδωκά σοι κακά.

19 Καὶ σὺ ἀπήγγειλάς μοι σήμερον ἃ ἐποίησάς μοι ἀγαθὰ, ὡς ἀπέκλεισέ με Κύριος εἰς χεῖράς σε σήμερον, καὶ ἐκ ἀπέκτεινάς με.

20 Καὶ ὅτι εἰ εὕροι τις τὸν ἐχθρὸν αὐτῦ ἐν θλίψει, καὶ ἐκπέμψοι αὐτὸν ἐν ὁδῷ ἀΐαθῇ, καὶ Κύριος ἀποτίσει αὐτῷ ἀγαθὰ, καθὼς πεποίηκας σήμερον.

21 Καὶ νῦν ἰδὲ ἐγὼ γινώσκω, ὅτι βασιλεύων βασιλεύσεις, καὶ ςήσεται ἐν χειρί σε ἡ βασιλεία Ἰσραήλ.

22 Καὶ νῦν ὄμοσόν μοι ἐν Κυρίῳ, ὅτι ἐκ ἐξολοθρεύσεις τὸ σπέρμα μὲ ὀπίσω μὲ, ἐκ ἀφανιεῖς τὸ ὄνομά μὲ ἐκ ϗ οἴκε ϗ πατρός μὲ.

23 Καὶ ὤμοσε Δαυὶδ τῷ Σαὰλ· καὶ ἀπῆλθε Σαὰλ εἰς τ τόπον αὐτῦ, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῦ ἀνέβησαν εἰς τ Μεσσερὰ ςενήν.

Κεφ. κέ. 25.

ΚΑΙ ἀπέθανε Σαμουὴλ, καὶ συναθροίζονται πᾶς Ἰσραὴλ, καὶ κόπτονται αὐτὸν, καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτῦ ἐν Ἁρμαθαίμ· καὶ ἀνέςη Δαυὶδ, καὶ κατέβη εἰς τ ἔρημον Μαών.

2 Καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐν τῇ Μαὼν, καὶ τὰ ποίμνια αὐτῦ ἐν τῷ Καρμήλῳ, καὶ ὁ ἄνθρωπος μέγας σφόδρα· καὶ τέτῳ ποίμνια τρισχίλια, καὶ αἶγες χίλιαι· καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ κείρειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμήλῳ.

3 Καὶ ὄνομα τῷ ἀνθρώπῳ Νάβαλ, καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτῦ Ἀβιγαία· καὶ ἡ γυνὴ αὐτῦ ἀγαθὴ συνέσει καὶ ἀγαθὴ τῷ εἴδει σφόδρα· καὶ ὁ ἄνθρωπος σκληρὸς καὶ πονηρὸς ἐν ἐπιτηδεύμασι, καὶ ὁ ἄνθρωπος κυνικός.

4 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι κείρει Νάβαλ ὁ Καρμήλιος τὸ ποίμνιον αὐτῦ.

5 Καὶ ἀπέςειλε Δαυὶδ δέκα παιδάρια, καὶ εἶπε τοῖς παιδαρίοις, Ἀνάβητε εἰς Κάρμηλον καὶ ἀπέλθατε πρὸς Νάβαλ, καὶ ἐρωτήσατε αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μὲ εἰς εἰρήνην,

6 Καὶ ἐρεῖτε τάδε· εἰς ὥρας καὶ σὺ ὑγιαίνων καὶ ὁ οἶκός σου, καὶ πάντα τὰ σὰ ὑγιαίνοντα.

7 Καὶ νῦν ἰδὲ ἀκήκοα ὅτι κείρουσί σοι νῦν οἱ ποιμένες σε οἳ ἦσαν μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐκ ἀπεκωλύσαμεν αὐτὲς, καὶ ἐκ ἐνετειλάμεθα αὐτοῖς ἐθὲν πάσας τὰς ἡμέρας ὄντων αὐτῶν ἐν Καρμήλῳ.

8 Ἐρώτησον τὰ παιδάριά σε, καὶ ἀπαγγελοῦσί σοι· καὶ εὑρέτωσαν τὰ παιδάριά σε χά-

ριν ἐν ὀφθαλμοῖς σε, ὅτι ἐφ' ἡμέραν ἀγαθὴν ἥκομεν· δὸς δὴ ὃ ἐὰν εὕρῃ ἡ χείρ σε τῷ υἱῷ σε τῷ Δαυίδ.

9 Καὶ ἔρχονται τὰ παιδάρια, καὶ λαλῆσι τὰς λόγους τούτους πρὸς Νάβαλ κατὰ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῷ ὀνόματι Δαυίδ· καὶ ἀνεπήδησε,

10 Καὶ ἀπεκρίθη Νάβαλ τοῖς παισὶ Δαυὶδ, καὶ εἶπε, Τίς ὁ Δαυὶδ, καὶ τίς ὁ υἱὸς Ἰεσσαί; σήμερον πεπληθυμένοι εἰσὶν οἱ δοῦλοι ἀναχωροῦντες ἕκαστος ἐκ προσώπου κυρίου αὐτοῦ.

11 Καὶ λήψομαι τοὺς ἄρτους μου καὶ τὸν οἶνόν μου καὶ τὰ θύματά μου ἃ τέθυκα τοῖς κείρουσί μου τὰ πρόβατα, καὶ δώσω αὐτὰ ἀνδράσιν, οἷς οὐκ οἶδα πόθεν εἰσί;

12 Καὶ ἀπεστράφησαν τὰ παιδάρια Δαυὶδ εἰς ὁδὸν αὐτῶν, καὶ ἀνέστρεψαν καὶ ἦλθον, καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυὶδ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.

13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τοῖς ἀνδράσιν αὐτοῦ, Ζώσασθε ἕκαστος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ· καὶ ἀνέβησαν ὀπίσω Δαυὶδ, ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες· καὶ οἱ διακόσιοι ἐκάθισαν μετὰ τῶν σκευῶν.

14 Καὶ τῇ Ἀβιγαίᾳ γυναικὶ Νάβαλ ἀπήγγειλεν εἷς τῶν παιδαρίων, λέγων, Ἰδοὺ Δαυὶδ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ἐκ τῆς ἐρήμου εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῶν.

15 Καὶ οἱ ἄνδρες ἀγαθοὶ ἡμῖν σφόδρα ἐκ ἀπεκώλυσαν ἡμᾶς, οὐδὲ ἐνετείλαντο ἡμῖν οὐδὲν πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἦμεν παρ' αὐτοῖς.

16 Καὶ ἐν τῷ εἶναι ἡμᾶς ἐν ἀγρῷ, ὡς τεῖχος ἦσαν περὶ ἡμᾶς καὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν, πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἦμεν παρ' αὐτοῖς ποιμαίνοντες τὸ ποίμνιον.

17 Καὶ νῦν γνῶθι καὶ ἴδε σὺ τί ποιήσεις, ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία εἰς τὸν κύριον ἡμῶν καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἔτος υἱὸς λοιμὸς, καὶ ἐκ ἔστι λαλῆσαι πρὸς αὐτόν.

18 Καὶ ἔσπευσεν Ἀβιγαία καὶ ἔλαβε διακοσίας ἄρτους, καὶ δύο ἀγγεῖα οἴνου, καὶ πέντε πρόβατα πεποιημένα, καὶ πέντε οἰφὶ ἀλφίτου, καὶ γόμορ ἓν σαφίδος, καὶ διακοσίας παλάθας, καὶ ἔθετο ἐπὶ τοὺς ὄνους.

19 Καὶ εἶπε τοῖς παιδαρίοις αὐτῆς, Προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὀπίσω ὑμῶν παραγίνομαι· καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ἐκ ἀπήγγειλε.

20 Καὶ ἐγενήθη, αὐτῆς ἐπιβεβηκυίης ἐπὶ τοῦ ὄνου καὶ καταβαινούσης ἐν σκέπῃ τοῦ ὄρους, καὶ ἰδοὺ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ κατέβαινον εἰς συνάντησιν

αὐτῆς, καὶ ἀπήντησεν αὐτοῖς.

21 Καὶ Δαυὶδ εἶπεν, Ἴσως εἰς ἄδικον πεφύλακα πάντα τὰ αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐκ ἐνετειλάμεθα λαβεῖν ἐκ πάντων τ αὐτῷ οὐδέν, καὶ ἀνταπέδωκέ μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν.

22 Τάδε ποιήσαι ὁ Θεὸς τῷ Δαυὶδ καὶ τάδε προσθείη, εἰ ὑπολείψομαι ἐκ πάντων τ τῶ Νάβαλ ἕως πρωὶ οὐρῶντα πρὸς τοῖχον.

23 Καὶ εἶδεν Ἀβιγαία τὸν Δαυὶδ, καὶ ἔσπευσε καὶ κατεπήδησεν ἀπὸ τ ὄνου, καὶ ἔπεσεν ἐνώπιον Δαυὶδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ ἐπὶ τ γῆν

24 Ἐπὶ τὰς πόδας αὐτῷ, καὶ εἶπεν, Ἐν ἐμοὶ κύριέ μου ἡ ἀδικία μου, λαλησάτω δὴ ἡ δέλη σου εἰς τὰ ὦτά σου, καὶ ἄκουσον λόγων τ δέλης σου.

25 Μὴ δὴ θέσθω ὁ κύριός μου καρδίαν αὐτῷ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον τ λοιμὸν τοῦτον, ὅτι κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῷ οὕτός ἐστι· Νάβαλ ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἀφροσύνη μετ' αὐτῷ· καὶ ἐγὼ ἡ δέλη σου οὐκ εἶδον τὰ παιδάρια τοῦ κυρίου μου ἃ ἀπέστειλας.

26 Καὶ νῦν κύριέ μου, ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, καθὼς ἐκώλυσέ σε Κύριος τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς αἷμα ἀθῷον, καὶ σῶζειν τ χεῖρά σου σοί· καὶ νῦν γένοιντο ὡς Νάβαλ οἱ ἐχθροί σου καὶ οἱ ζητοῦντες τῷ κυρίῳ μου κακά.

27 Καὶ νῦν λάβε τ εὐλογίαν ταύτην, ἣν ἐνήνοχεν ἡ δέλη σου τῷ κυρίῳ μου, καὶ δώσεις τοῖς παιδαρίοις τοῖς παρεσηκόσι τῷ κυρίῳ μου.

28 Ἄρον δὴ τὸ ἀνόμημα τῆς δέλης σου, ὅτι ποιῶν ποιήσει Κύριος τῷ κυρίῳ μου οἶκον πιστὸν, ὅτι πόλεμον κυρίου μου ὁ Κύριος πολεμεῖ, καὶ κακία οὐχ εὑρεθήσεται ἐν σοὶ πώποτε.

29 Καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος καταδιώκων σε καὶ ζητῶν τ ψυχήν σου, καὶ ἔσαι ψυχὴ κυρίου μου ἐνδεδεμένη ἐν δεσμῷ τ ζωῆς παρὰ Κυρίῳ τῷ Θεῷ, καὶ ψυχὴν ἐχθρῶν σου σφενδονήσεις ἐν μέσῳ τ σφενδόνης.

30 Καὶ ἔσαι ὅτε ποιήσῃ Κύριος τῷ κυρίῳ μου πάντα ὅσα ἐλάλησεν ἀγαθὰ ἐπὶ σὲ, καὶ ἐντελεῖταί σοι εἰς ἡγέμονα ἐπὶ Ἰσραὴλ,

31 Καὶ οὐκ ἔσαι σοι τοῦτο βδελυγμὸς καὶ σκάνδαλον τῷ κυρίῳ μου, ἐκχέαι αἷμα ἀθῷον δωρεὰν, καὶ σῶσαι χεῖρα κυρίῳ μου αὐτῷ· καὶ ἀγαθώσαι Κύριος τῷ κυρίῳ μου, καὶ μνησθήσῃ τ δέλης σου ἀγαθῶσαι αὐτῇ.

32 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῇ Ἀβι-

γαίᾳ, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἀπέστειλέ σε σήμερον ἐν ταύτῃ εἰς ἀπάντησίν μοι,

33 Καὶ εὐλογητὸς ὁ τρόπος σε, καὶ εὐλογημένη σὺ ἡ ἀποκωλύσασά με σήμερον ἐν ταύτῃ μὴ ἐλθεῖν εἰς αἵματα, καὶ σῶσαι χεῖράς μοι.

34 Πλὴν ὅτι ζῇ Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἀπεκώλυσέ με σήμερον τοῦ κακοποιῆσαί σε, ὅτι εἰ μὴ ἔσπευσας καὶ παρεγένου εἰς ἀπάντησίν μοι, τότε εἶπα, Εἰ ὑπολειφθήσεται τῷ Νάβαλ ἕως φωτὸς τοῦ πρωὶ ἀρῶν πρὸς τοῖχον.

35 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ ἐκ χειρὸς αὐτῆς πάντα ἃ ἤνεγκεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Ἀνάβηθι εἰς εἰρήνην εἰς οἶκόν σου· βλέπε, ἤκουσα τῆς φωνῆς σου, καὶ ἠρέτισα τὸ πρόσωπόν σου.

36 Καὶ παρεγενήθη Ἀβιγαία πρὸς Νάβαλ· καὶ ἰδοὺ αὐτῷ πότος ἐν οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς πότος βασιλέως· καὶ ἡ καρδία Νάβαλ ἀγαθὴ ἐπ' αὐτόν· καὶ αὐτὸς μεθύων ἕως σφόδρα· καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα ἕως φωτὸς τοῦ πρωΐ.

37 Καὶ ἐγένετο πρωΐ, ὡς ἐξένηψεν ἀπὸ τοῦ οἴνου Νάβαλ, ἀπήγγειλεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ ἐναπέθανεν ἡ καρδία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς γίνεται ὡς λίθος.

38 Καὶ ἐγένετο ὡσεὶ δέκα ἡμέραι, καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν Νάβαλ, καὶ ἀπέθανε.

39 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς ἔκρινε τὴν κρίσιν τοῦ ὀνειδισμοῦ μου ἐκ χειρὸς Νάβαλ, καὶ τὸν δοῦλον αὐτοῦ περιεποιήσατο ἐκ χειρὸς κακῶν, καὶ τὴν κακίαν Νάβαλ ἀπέστρεψε Κύριος εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ καὶ ἐλάλησε περὶ Ἀβιγαίας, λαβεῖν αὐτὴν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα.

40 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες Δαυὶδ πρὸς Ἀβιγαίαν εἰς Κάρμηλον, καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ, λέγοντες, Δαυὶδ ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σὲ, λαβεῖν σε αὐτῷ εἰς γυναῖκα.

41 Καὶ ἀνέστη καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἡ δούλη σου εἰς παιδίσκην νίψαι πόδας τῶν παίδων σου.

42 Καὶ ἀνέστη Ἀβιγαία, καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὸν ὄνον, καὶ πέντε κοράσια ἠκολούθουν αὐτῇ, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω τῶν παίδων Δαυὶδ, καὶ γίνεται αὐτῷ εἰς γυναῖκα.

43 Καὶ τὴν Ἀχινόαμ ἔλαβε Δαυὶδ ἐξ Ἰεζραέλ, καὶ ἀμφότεραι ἦσαν αὐτῷ γυναῖκες.

44 Καὶ Σαοὺλ ἔδωκε Μελχὸλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τὴν γυναῖκα

Δαυὶδ τῷ Φαλτὶ υἱῷ Ἀμὶς τῷ ἐκ Ῥομμᾶ.

Κεφ. κς'. 26.

ΚΑΙ ἔρχονται οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τ αὐχμώδους πρὸς τὸν Σαὺλ εἰς τ βυνὸν, λέγοντες, Ἰδὲ Δαυὶδ σκεπάζεται μεθ' ἡμῶν ἐν τῷ βυνῷ τῷ Ἐχελὰ, κατὰ πρόσωπον ℔ Ἰεσσεμῶ.

2 Καὶ ἀνέστη Σαὺλ, καὶ κατέβη εἰς τ ἔρημον Ζὶφ, καὶ μετ' αὐτῦ τρεῖς χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτοὶ ἐξ Ἰσραὴλ, ζητεῖν τ Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ζίφ.

3 Καὶ παρενέβαλε Σαὺλ ἐν τῷ βυνῷ τῷ Ἐχελὰ τῷ ἐπὶ προσώπε ℔ Ἰεσσεμῶ ἐπὶ τῆς ὁδῦ, καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ εἶδε Δαυὶδ, ὅτι ἦκει Σαὺλ ὀπίσω αὐτῦ εἰς τὴν ἔρημον.

4 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ κατασκόπες, καὶ ἔγνω ὅτι ἦκει Σαὺλ ἕτοιμος ἐκ Κεϊλά.

5 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ λάθρα, καὶ εἰσπορεύεται εἰς τ τόπον οὗ ἐκάθευδεν ἐκεῖ Σαὺλ, καὶ ἐκεῖ Ἀβεννὴρ υἱὸς Νὴρ ἀρχισράτηγος αὐτῦ· καὶ Σαὺλ ἐκάθευδεν ἐν λαμπήνῃ, καὶ ὁ λαὸς παρεμβεβληκὼς κύκλῳ αὐτῦ.

6 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ, καὶ εἶπε πρὸς Ἀβιμέλεχ τ Χετταῖον, καὶ πρὸς Ἀβεσσὰ υἱὸν Σαρβίας ἀδελφὸν Ἰωὰβ, λέγων, Τίς εἰσελεύσεται μετ' ἐμῦ πρὸς Σαὺλ εἰς τ παρεμβολήν; καὶ εἶπεν Ἀβεσσὰ, Ἐγὼ εἰσελεύσομαι μετὰ σῦ.

7 Καὶ εἰσπορεύεται Δαυὶδ καὶ Ἀβεσσὰ εἰς τ λαὸν τ νύκτα· καὶ ἰδὲ Σαὺλ καθεύδων ὕπνῳ ἐν λαμπήνῃ, καὶ τὸ δόρυ αὐτῦ ἐμπεπηγὸς εἰς τ γῆν πρὸς κεφαλῆς αὐτῦ, καὶ Ἀβεννὴρ καὶ ὁ λαὸς αὐτῦ ἐκάθευδε κύκλῳ αὐτῦ.

8 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσὰ πρὸς Δαυὶδ, Ἀπέκλεισε Κύριος σήμερον τ ἐχθρόν σε εἰς χεῖράς σε, καὶ νῦν πατάξω αὐτὸν τῷ δόρατι εἰς τ γῆν ἅπαξ, καὶ οὐ δευτερώσω αὐτῷ.

9 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβεσσὰ, Μὴ ταπεινώσῃς αὐτὸν, ὅτι τίς ἐποίσει χεῖρα αὐτῦ ἐπὶ χριστὸν Κυρίε καὶ ἀθωωθήσεται;

10 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ζῇ Κύριος, ἐὰν μὴ Κύριος πάϊσῃ αὐτὸν, ἢ ἡμέρα αὐτῦ ἔλθῃ καὶ ἀποθάνῃ, ἢ εἰς πόλεμον καταβῇ καὶ προσεθῇ.

11 Μηδαμῶς μοι παρὰ Κυρίε ἐπενεγκεῖν χεῖρά με ἐπὶ χριστὸν Κυρίε· καὶ νῦν λάβε δὴ τὸ δόρυ ἀπὸ προσκεφαλῆς αὐτῦ, καὶ τ φακὸν ℔ ὕδατος, καὶ ἀπέλθωμεν ἡμεῖς καθ' ἑαυτές.

12 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὸ δόρυ, καὶ τὸν φακὸν ℔ ὕδατος ἀπὸ προσκεφαλῆς αὐτῦ, καὶ ἀπῆλ-

θου καθ' ἑαυτές· καὶ ἐκ ἦν ὁ βλέπων, καὶ ἐκ ἦν ὁ γινώσκων, καὶ ἐκ ἦν ὁ ἐξεγειρόμενος, πάντες ὑπνῶντες, ὅτι θάμβος Κυρίε ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτές.

13 Καὶ διέβη Δαυὶδ εἰς τὸ πέραν, καὶ ἔστη ἐπὶ τ κορυφὴν τ ὄρες μακρόθεν, καὶ πολλὴ ἡ ὁδὸς ἀναμέσον αὐτῶν.

14 Καὶ προσεκαλέσατο Δαυὶδ τ λαὸν, καὶ τῷ Ἀβεννὴρ ἐλάλησε, λέγων, Οὐκ ἀποκριθήσῃ Ἀβεννής; καὶ ἀπεκρίθη Ἀβεννὴρ, καὶ εἶπε, Τίς εἶ σὺ ὁ καλῶν;

15 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβεννὴρ, Οὐκ ἀνὴρ σύ; καὶ τίς, ὡς σὺ, ἐν Ἰσραήλ; καὶ διατί οὐ φυλάσσεις τ κύριόν σου τὸν βασιλέα; ὅτι εἰσῆλθεν εἷς ἐκ τ λαῦ διαφθεῖραι τ κύριόν σε τ βασιλέα.

16 Καὶ ἐκ ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὃ πεποίηκας· ζῇ Κύριος, ὅτι υἱοὶ θανατώσεως ὑμεῖς, οἱ φυλάσσοντες τ βασιλέα τ κύριον ὑμῶν τ χριστὸν Κυρίε· καὶ νῦν ἴδε δὴ τὸ δόρυ τ βασιλέως, καὶ ὁ φακὸς τ ὕδατος, ὃς ἐστὶ τὰ πρὸς κεφαλῆς αὐτῦ;

17 Καὶ ἐπέγνω Σαὰλ τ φωνὴν Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, Ἡ φωνή σε αὕτη, τέκνον Δαυίδ; καὶ εἶπε Δαυὶδ, Δῆλός σε κύριε βασιλεῦ.

18 Καὶ εἶπεν, Ἱνατί τοῦτο καταδιώκει ὁ κύριος ὀπίσω τ δάλε αὐτ; ὅτι τί ἡμάρτηκα; καὶ τί εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα;

19 Καὶ νῦν ἀκουσάτω ὁ κύριός με ὁ βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τ δάλε αὐτ· εἰ ὁ Θεὸς ἐπισείει σε ἐπ' ἐμὲ, ὀσφρανθείη θυσίας σε· καὶ εἰ υἱοὶ ἀνθρώπων, ἐπικατάρατοι ἔτοι ἐνώπιον Κυρίε, ὅτι ἐξέβαλόν με σήμερον μὴ ἐσπρίχθαι ἐν κληρονομίᾳ Κυρίε, λέγοντες, Πορεύε, δάλευε θεοῖς ἑτέροις.

20 Καὶ νῦν μὴ πέσοι τὸ αἷμά με ἐπὶ τὴν γῆν ἐξεναντίας προσώπε Κυρίε, ὅτι ἐξελήλυθεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ζητεῖν ψυχήν με, καθὼς καταδιώκει ὁ νυκτικόραξ ἐν τοῖς ὄρεσι.

21 Καὶ εἶπε Σαὰλ, Ἡμάρτηκα· ἐπίστρεφε τέκνον Δαυὶδ, ὅτι οὐ κακοποιήσω σε, ἀνθ' ὧν ἔντιμος ψυχή με ἐν ὀφθαλμοῖς σε, καὶ ἐν τῇ σήμερον μεματαίωμαι καὶ ἠγνόηκα πολλὰ σφόδρα.

22 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, Ἰδὲ τὸ δόρυ τ βασιλέως· διελθέτω εἷς τ παιδαρίων καὶ λαβέτω αὐτό·

23 Καὶ Κύριος ἐπιστρέψει ἑκάστῳ κατὰ τὰς δικαιοσύνας αὐτ καὶ τ πίστιν αὐτ· ὡς παρέδωκέ σε Κύριος σήμερον εἰς χεῖράς με, καὶ ἐκ ἠθέλησα ἐπ-

ενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν Κυρίου.

24 Καὶ ἰδοὺ καθὼς ἐμεγαλύνθη ἡ ψυχή σου σήμερον ἐν ταύτῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου, οὕτως μεγαλυνθείη ἡ ψυχή μου ἐνώπιον Κυρίου, καὶ σκεπάσαι με, καὶ ἐξελεῖταί με ἐκ πάσης θλίψεως.

25 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Δαυὶδ, Εὐλογημένος σὺ τέκνον· καὶ ποιῶν ποιήσεις, καὶ δυνάμενος δυνήσῃ· καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ Σαοὺλ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

Κεφ. κζ'. 27.

ΚΑΙ εἶπε Δαυὶδ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, λέγων, Νῦν προσεθήσομαι ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ εἰς χεῖρας Σαούλ· καὶ οὐκ ἔστι μοι ἀγαθὸν ἐὰν μὴ σωθῶ εἰς γῆν ἀλλοφύλων, καὶ ἀνῇ ἀπ' ἐμοῦ Σαοὺλ τοῦ ζητεῖν με εἰς πᾶν ὅριον Ἰσραὴλ, καὶ σωθήσομαι ἐκ χειρὸς αὐτοῦ.

2 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἀγχοῦς υἱὸν Ἀμμαὰχ βασιλέα Γέθ.

3 Καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ μετὰ Ἀγχοῦς, αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἕκαστος καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ, Ἀχινάαμ Ἰεζραηλίτις καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου.

4 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ Σαοὺλ ὅτι πέφευγε Δαυὶδ εἰς Γέθ, καὶ οὐ προσέθετο ἔτι ζητεῖν αὐτόν.

5 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς, Εἰ δὴ εὕρηκεν ὁ δοῦλός σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, δότωσαν δή μοι τόπον ἐν μιᾷ τῶν πόλεων τῆς κατ' ἀγρὸν, καὶ καθήσομαι ἐκεῖ· καὶ ἵνατί κάθηται ὁ δοῦλός σου ἐν πόλει βασιλευομένῃ μετὰ σοῦ;

6 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν Σεκελάκ· διὰ τοῦτο ἐγενήθη Σεκελὰκ τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰουδαίας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

7 Καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν ὧν ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων, τέσσαρας μῆνας.

8 Καὶ ἀνέβαινε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, καὶ ἐπετίθεντο ἐπὶ πάντα τὸν Γεσιρὶ καὶ ἐπὶ τὸν Ἀμαληκίτην· καὶ ἰδοὺ ἡ γῆ κατῳκεῖτο ἀπὸ ἀνηκόντων ἢ ἀπὸ Γελαμψὲρ τετειχισμένων καὶ ἕως γῆς Αἰγύπτου.

9 Καὶ ἔτυπτε τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐζωογόνει ἄνδρα ἢ γυναῖκα· καὶ ἐλάμβανον πρόβατα καὶ βόας καὶ ὄνους καὶ καμήλους καὶ ἱματισμὸν, καὶ ἀνέστρεψαν καὶ ἦρχοντο πρὸς Ἀγχοῦς.

10 Καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς

Δαυὶδ, Ἐπὶ τίνα ἐπέθεσθε σήμερον; καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχῦς, Κατὰ Νότον τ Ἰεδαίας καὶ κατὰ Νότον Ἰεσμεγὰ καὶ κατὰ Νότον ϖ Κενεζί.

11 Καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα οὐκ ἐζωογόνησα ϖ εἰσαγαγεῖν εἰς Γὲθ, λέγων, Μὴ ἀναγγείλωσιν εἰς Γὲθ καθ' ἡμῶν, λέγοντες, Τάδε Δαυὶδ ϖοιεῖ· καὶ τόδε τὸ δικαίωμα αὐτῦ ϖάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἐκάθητο Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ τ ἀλλοφύλων.

12 Καὶ ἐπιστεύθη Δαυὶδ ἐν τῷ Ἀγχῦς σφόδρα, λέγων, Ἠσχυνται αἰσχυνόμενος ἐν τῷ λαῷ αὐτῦ ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἔσαι μοι δῦλος εἰς τ αἰῶνα.

Κεφ. κή. 28.

ΚΑΙ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ συναθροίζονται ἀλλόφυλοι ἐν ταῖς ϖαρεμβολαῖς αὐτῶν ἐξελθεῖν ϖολεμεῖν μετὰ Ἰσραὴλ· καὶ εἶπεν Ἀγχῦς ϖρὸς Δαυὶδ, Γινώσκων γνώσῃ, ὅτι μετ' ἐμῦ ἐξελεύσῃ εἰς ϖόλεμον σὺ, καὶ οἱ ἄνδρες σε.

2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ ϖρὸς Ἀγχῦς, Οὕτω νῦν γνώσῃ ἃ ϖοιήσει ὁ δῦλός σε· καὶ εἶπεν Ἀγχῦς ϖρὸς Δαυὶδ, Οὕτως ἀρχισωμαϕύλακα θήσομαί σε ϖάσας τὰς ἡμέρας.

3 Καὶ Σαμουὴλ ἀπέθανε, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν ϖᾶς Ἰσραὴλ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Ἁρμαθαὶμ ἐν ϖόλει αὐτῦ· καὶ Σαοὺλ ϖεριεῖλε τὰς ἐγγαστριμύθους καὶ τὰς γνώστας ἀϖὸ τ γῆς.

4 Καὶ συναθροίζονται οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ ἔρχονται καὶ ϖαρεμβάλλουσιν εἰς Σωνάμ· καὶ συναθροίζει Σαοὺλ ϖάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ, καὶ ϖαρεμβάλλουσιν εἰς Γελβυέ.

5 Καὶ εἶδε Σαοὺλ τ ϖαρεμβολὴν τ ἀλλοφύλων, καὶ ἐϕοβήθη, καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτῦ σφόδρα.

6 Καὶ ἐπηρώτησε Σαοὺλ διὰ Κυρίε, καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ Κύριος ἐν τοῖς ἐνυπνίοις καὶ ἐν τοῖς δήλοις καὶ ἐν τοῖς ϖροφήταις.

7 Καὶ εἶπε Σαοὺλ τοῖς ϖαισὶν αὐτῦ, Ζητήσατέ μοι γυναῖκα ἐγγαστρίμυθον, καὶ ϖορεύσομαι ϖρὸς αὐτὴν, καὶ ζητήσω ἐν αὐτῇ· καὶ εἶϖαν οἱ ϖαῖδες αὐτῦ ϖρὸς αὐτὸν, Ἰδὲ γυνὴ ἐγγαστρίμυθος ἐν Ἐνδώρ.

8 Καὶ συνεκαλύψατο Σαοὺλ, καὶ ϖεριεβάλετο ἱμάτια ἕτερα, καὶ ϖορεύεται αὐτὸς καὶ δύο ἄνδρες μετ' αὐτῦ, καὶ ἔρχονται ϖρὸς τ γυναῖκα νυκτὸς, καὶ εἶϖεν αὐτῇ, Μάντευσαι δή μοι ἐν τῷ ἐγγαστριμύθῳ, καὶ ἀνάγαγέ μοι ὃν ἐὰν εἴϖω σοι.

9 Καὶ εἶϖεν αὐτῷ ἡ γυνὴ, Ἰδὲ δὴ σὺ οἶδας ὅσα ἐϖοίησε

Σαὺλ, ὡς ἐξωλόθρευσε τὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἱνατί σὺ ταγιδεύεις τὴν ψυχήν μου θανατῶσαι αὐτήν;

10 Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ Σαὺλ, λέγων, Ζῇ Κύριος, εἰ ἀπανθήσεταί σοι ἀδικία ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ.

11 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Τίνα ἀναγάγω σοι; καὶ εἶπε, Τὸν Σαμουὴλ ἀνάγαγέ μοι.

12 Καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ τὸν Σαμουὴλ, καὶ ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ· καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαὺλ, Ἱνατί παρελογίσω με; καὶ σὺ εἶ Σαύλ.

13 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς, Μὴ φοβοῦ, εἶπον τίνα ἑώρακας· καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ, Θεοὺς ἑώρακα ἀναβαίνοντας ἐκ τῆς γῆς.

14 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Τί ἔγνως; καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἄνδρα ὄρθιον ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἔτος διπλοΐδα ἀναβεβλημένος· καὶ ἔγνω Σαὺλ, ὅτι οὗτος Σαμουὴλ, καὶ ἔκυψεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

15 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Ἱνατί παρηνώχλησάς μοι ἀναβῆναί με; καὶ εἶπε Σαὺλ, Θλίβομαι σφόδρα, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν ἐμοὶ, καὶ ὁ Θεὸς ἀφέστηκεν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐκ ἐπακήκοέ μοι ἔτι καὶ ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν καὶ ἐν τοῖς ἐνυπνίοις· καὶ νῦν κέκληκά σε γνωρίσαι μοι τί ποιήσω.

16 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Ἱνατί ἐπερωτᾷς με, καὶ Κύριος ἀφέστηκεν ἀπὸ σοῦ, καὶ γέγονε μετὰ τοῦ πλησίον σου;

17 Καὶ πεποίηκε Κύριός σοι, καθὼς ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρί μου, καὶ διαῤῥήξει Κύριος τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρός σου, καὶ δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ Δαυὶδ,

18 Διότι ἐκ ἤκουσας φωνῆς Κυρίου, καὶ ἐκ ἐποίησας θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ ἐν Ἀμαλὴκ, διὰ τοῦτο τὸ ῥῆμα ἐποίησε Κύριός σοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

19 Καὶ παραδώσει Κύριος τὸν Ἰσραὴλ μετὰ σοῦ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων, καὶ αὔριον σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ πεσοῦνται, καὶ τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ δώσει Κύριος εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων.

20 Καὶ ἔσπευσε Σαὺλ καὶ ἔπεσεν ἐσκωὸς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ τῶν λόγων Σαμουὴλ, καὶ ἐν αὐτῷ ἐκ ἦν ἰσχὺς ἔτι, ἐ γὰρ ἔφαγεν ἄρτον ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.

21 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαὺλ, καὶ εἶδεν ὅτι ἔσπευσε σφόδρα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἰδοὺ δὴ ἤκουσεν ἡ δούλη σου τῆς φωνῆς

σε, καὶ ἐθέμην τὴν ψυχήν μου ἐν τῇ χειρί μου, καὶ ἤκουσα τῆς λόγους ἧς ἐλάλησάς μοι.

22 Καὶ νῦν ἄκουσον δὴ φωνῆς τῆς δούλης σου, καὶ παραθήσω ἐνώπιόν σου ψωμὸν ἄρτου, καὶ φάγε, καὶ ἔσαι σοὶ ἰσχὺς, ὅτι πορεύῃ ἐν ὁδῷ.

23 Καὶ οὐκ ἠθέλησε φαγεῖν· καὶ παρεβιάζοντο αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ, καὶ ἤκουσε τῆς φωνῆς αὐτῶν, καὶ ἀνέστη ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς δίφρου.

24 Καὶ τῇ γυναικὶ ἦν δάμαλις νομὰς ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ ἔσπευσε καὶ ἔθυσεν αὐτήν· καὶ ἔλαβεν ἄλευρα καὶ ἐφύρασε, καὶ ἔπεψεν ἄζυμα,

25 Καὶ προσήγαγεν ἐνώπιον Σαοὺλ, καὶ ἐνώπιον τῶν παίδων αὐτοῦ· καὶ ἔφαγον καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπῆλθον τὴν νύκτα ἐκείνην.

Κεφ. κϑ'. 29.

ΚΑΙ συναθροίζουσιν ἀλλόφυλοι πάσας τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς Ἀφὲκ, καὶ Ἰσραὴλ παρενέβαλεν ἐν Ἀενδὼρ τὴν ἐν Ἰεζραέλ.

2 Καὶ οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων παρεπορεύοντο εἰς ἑκατοντάδας καὶ χιλιάδας, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρεπορεύοντο ἐπ' ἐσχάτων μετὰ Ἀγχοῦς.

3 Καὶ εἶπον οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων, Τίνες οἱ διαπορευόμενοι οὗτοι; καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς τοὺς σατράπας τῶν ἀλλοφύλων, Οὐκ οὗτος Δαυὶδ ὁ δοῦλος Σαοὺλ βασιλέως Ἰσραὴλ; γέγονε μεθ' ἡμῶν ἡμέρας τοῦτο δεύτερον ἔτος, καὶ οὐχ εὕρηκα ἐν αὐτῷ οὐθὲν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐνέπεσε πρὸς μὲ καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

4 Καὶ ἐλυπήθησαν ἐπ' αὐτῷ οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ἀπόστρεψον τὸν ἄνδρα, καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, οὗ κατέστησας αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ μὴ ἐρχέσθω μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ μὴ γινέσθω ἐπίβουλος τῆς παρεμβολῆς· καὶ ἐν τίνι διαλλαγήσεται οὗτος τῷ κυρίῳ αὐτοῦ; οὐχὶ ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων;

5 Οὐχ οὗτος Δαυὶδ, ᾧ ἐξῆρχον ἐν χοροῖς, λέγοντες, Ἐπάταξε Σαοὺλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ;

6 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀγχοῦς τὸν Δαυὶδ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ζῇ Κύριος, ὅτι εὐθὺς σὺ καὶ ἀγαθὸς ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἡ ἔξοδός σου καὶ ἡ εἴσοδός σου μετ' ἐμοῦ ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ ὅτι οὐχ εὕρηκα κατὰ σοῦ κακίαν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἦκεις πρὸς μὲ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας· καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν οὐκ ἀγαθὸς σύ.

7 Καὶ νῦν ἀνάστρεφε καὶ πο-

ρεύε εἰς εἰρήνην, καὶ ἐ μὴ ποιήσης κακίαν ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σαλαπῶν τ ἀλλοφύλων.

8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχῆς, Τί πεποίηκά σοι καὶ τί εὕρες ἐν τῷ δάλῳ σε ἀφ' ἧς ἡμέρας ἦμην ἐνώπιόν σε καὶ ἕως ἡμέρας ταύτης, ὅτι ἐ μὴ ἔλθω πολεμήσας τὰς ἐχθρὰς κ κυρίε με κ βασιλέως;

9 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀγχῆς πρὸς Δαυὶδ, Οἶδα ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐν ὀφθαλμοῖς με, ἀλλ' οἱ σατράπαι τ ἀλλοφύλων λέγουσιν, Οὐχ ἥξει μεθ' ἡμῶν εἰς πόλεμον.

10 Καὶ νῦν ὄρθρισον τοπρωὶ σὺ καὶ οἱ παῖδες κ κυρίε σε οἱ ἥκοντες μετὰ σε, καὶ πορεύεσθε εἰς τ τόπον ὃ κατέσησα ὑμᾶς ἐκεῖ, καὶ λόγον λοιμὸν μὴ θῆς ἐν καρδίᾳ σε, ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐνώπιόν με· καὶ ὀρθρίσατε ἐν τῇ ὁδῷ καὶ φωτίσατω ὑμῖν, καὶ πορεύθητε.

11 Καὶ ὤρθρισε Δαυὶδ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτε ἀπελθεῖν καὶ φυλάσσειν τὴν γῆν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἀνέβησαν πολεμεῖν ἐπὶ Ἰεζραήλ.

Κεφ. λ'. 30.

ΚΑΙ ἐγενήθη εἰσελθόντ Δαυὶδ καὶ τῶν ἀνδρῶν αὐτε τ Σεκελὰκ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ Ἀμαλὴκ ἐπέθετο ἐπὶ τ Νότον καὶ ἐπὶ τὴν Σεκελὰκ, καὶ ἐπάταξε τὴν Σεκελὰκ καὶ ἐνεπύρισαν αὐτὴν ἐν πυρί.

2 Καὶ τὰς γυναῖκας καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ἀπὸ μικρε ἕως μεγάλε ἐκ ἐθανάτωσαν ἄνδρα καὶ γυναῖκα, ἀλλ' ἠχμαλώτευσαν, καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν.

3 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτε εἰς τ πόλιν, καὶ ἰδὲ ἐμπεπύρισαι ἐν πυρὶ, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν ἠχμαλωτευμένοι.

4 Καὶ ἦρε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτε τ φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν ἕως ὅτε ἐκ ἦν ἐν αὐτοῖς ἰσχὺς ἔτι κ κλαίειν.

5 Καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες Δαυὶδ ἠχμαλωτεύθησαν, Ἀχιναὰμ ἡ Ἰεζραηλίτις, καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίτ.

6 Καὶ ἐθλίβη Δαυὶδ σφόδρα, ὅτι εἶπεν ὁ λαὸς λιθοβολῆσαι αὐτὸν, ὅτι κατώδυνος ψυχὴ παντὸς τε λαε ἑκάστ ἐπὶ τοὺς υἱὰς αὐτε καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας αὐτε· καὶ ἐκραταιώθη Δαυὶδ ἐν Κυρίῳ Θεῷ αὐτε.

7 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιάθαρ τ ἱερέα υἱὸν Ἀχιμέλεχ, Προσάγαγε τὸ ἐφούδ.

8 Καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ κ Κυρίε, λέγων, Εἰ καταδιώξω

ὀπίσω τ̃ γεδδὲρ τάτε; εἰ καταλήψομαι αὐτές; καὶ εἶπεν αὐτῷ, Καταδίωκε, ὅτι καταλαμβάνων καταλήψῃ αὐτὲς, καὶ ἐξαιρούμενος ἐξελῇ.

9 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ αὐτὸς καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτ̃, καὶ ἔρχονται ἕως τ̃ χειμάρρε Βοσὸρ, καὶ οἱ περισσοὶ ἔστησαν.

10 Καὶ κατεδίωξεν ἐν τετρακοσίοις ἀνδράσιν· ὑπέστησαν δὲ διακόσιοι ἄνδρες οἵτινες ἐκάθισαν πέραν τ̃ χειμάρρε τ̃ Βοσόρ.

11 Καὶ εὑρίσκουσιν ἄνδρα Αἰγύπτιον ἐν ἀγρῷ, καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν, καὶ ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς Δαυὶδ· καὶ διδόασιν αὐτῷ ἄρτον καὶ ἔφαγε, καὶ ἐπότισαν αὐτὸν ὕδωρ.

12 Καὶ διδόασιν αὐτῷ κλάσμα παλάθης καὶ ἔφαγε, καὶ κάθεσεν τὸ πνεῦμα αὐτ̃ ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐ βεβρώκει ἄρτον, καὶ οὐ πεπώκει ὕδωρ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Τίνος σὺ εἶ, καὶ πόθεν εἶ; καὶ εἶπε τὸ παιδάριον τὸ Αἰγύπτιον, Ἐγώ εἰμι δοῦλος ἀνδρὸς Ἀμαληκίτε, καὶ κατέλιπέ με ὁ κύριός μα, ὅτι ἠνωχλήθην ἐγὼ σήμερον τριταῖος.

14 Καὶ ἡμεῖς ἐπεθέμεθα ἐπὶ τ̃ Νότον τ̃ Χελεθὶ, καὶ ἐπὶ τὰ τ̃ Ἰουδαίας μέρη, καὶ ἐπὶ Νότον Χελὲβ, καὶ τὴν Σεκελὰκ ἐνεπυρίσαμεν ἐν πυρί.

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Εἰ κατάξεις με ἐπὶ τὸ γεδδὲρ τᾶτο; καὶ εἶπεν, Ὄμοσον δή μοι κατὰ τ̃ Θεῦ μὴ θανατώσειν με, καὶ μὴ παραδῶναί με εἰς χεῖρας τ̃ κυρίε μα, καὶ κατάξω σε ἐπὶ τὸ γεδδὲρ τᾶτο.

16 Καὶ καθήγαγεν αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ ἰδὲ ἦτοι διακεχυμένοι ἐπὶ πρόσωπον πάσης τ̃ γῆς, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες καὶ ἑορτάζοντες ἐν πᾶσι τοῖς σκύλοις τοῖς μεγάλοις, οἷς ἔλαβον ἐκ γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ γῆς Ἰούδα.

17 Καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς Δαυὶδ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὲς ἀπὸ ἑωσφόρε ἕως δείλης καὶ τ̃ ἐπαύριον, καὶ ἐκ ἐσώθη ἐξ αὐτῶν ἀνὴρ, ὅτι ἀλλ' ἢ τετρακόσια παιδάρια, ἃ ἦν ἐπιβεβηκότα ἐπὶ τὰς καμήλες, καὶ ἔφυγον.

18 Καὶ ἀφείλατο Δαυὶδ πάντα ἃ ἔλαβον οἱ Ἀμαληκῖται, καὶ ἀμφοτέρας τὰς γυναῖκας αὐτ̃ ἐξείλατο.

19 Καὶ ἐ διεφώνησεν αὐτοῖς ἀπὸ μικρᾶ ἕως μεγάλε, καὶ ἀπὸ τ̃ σκύλων, καὶ ἕως υἱῶν καὶ θυγατέρων, καὶ ἕως πάντων ὧν ἔλαβον αὐτῶν, καὶ πάντα ἐπέστρεψε Δαυίδ.

20 Καὶ ἔλαβε πάντα τὰ πρόβατα, καὶ τὰ βοσκόλια, καὶ

ἀπήγαγεν ἔμπροσθεν τ σκύλων· καὶ τοῖς σκύλοις ἐκείνοις ἐλέγετο, Ταῦτα τὰ σκῦλα Δαυίδ.

21 Καὶ παραγίνεται Δαυὶδ πρὸς τὲς διακοσίας ἄνδρας τὲς ὑπολειφθέντας τ πορεύεσθαι ὀπίσω Δαυὶδ, καὶ ἐκάθισεν αὐτὲς ἐν τῷ χειμάρρῳ Βοσὸρ, καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν Δαυὶδ καὶ εἰς ἀπάντησιν Β λαὸ Β μετ' αὐτ· καὶ προσήγαγε Δαυὶδ ἕως Β λαῦ, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην.

22 Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ λοιμὸς καὶ πονηρὸς τ ἀνδρῶν τ πολεμισῶν τ πορευθέντων μετὰ Δαυὶδ, καὶ εἶπον, Ὅτι ἀ κατεδίωξαν μετ' ἡμῶν, ἀ δώσομεν αὐτοῖς ἐκ τ σκύλων ὧν ἐξειλόμεθα, ὅτι ἀλλ' ἢ ἕκαστος τὴν γυναῖκα αὐτῦ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῦ ἀπαγέσθωσαν, καὶ ἀποστρεφέτωσαν.

23 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Οὐ ποιήσετε ἅτως, μετὰ τὸ παραδῦναι τ Κύριον ἡμῖν, καὶ φυλάξαι ἡμᾶς, καὶ παρέδωκε Κύριος τὸν γεδδὰρ τ ἐπερχόμενον ἐφ' ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν.

24 Καὶ τίς ἐπακόσεται ὑμῶν τ λόγων τάτων; ὅτι ἐχ ἥτλον ἡμῶν εἰσι, διότι κατὰ τὴν μερίδα Β καταβαίνοντος εἰς τ πόλεμον, ἅτως ἔσαι ἡ μερὶς τοῦ καθημένε ἐπὶ τὰ σκεύη, κατὰ τὸ αὐτὸ μεριῦνται.

25 Καὶ ἐγενήθη ἀπὸ τ ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπάνω, καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα καὶ εἰς δικαίωμα τῷ Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον.

26 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ εἰς Σεκελὰκ, καὶ ἀπέστειλε τοῖς πρεσβυτέροις τ σκύλων Ἰούδα καὶ τοῖς πλησίον αὐτῦ, λέγων, Ἰδοὺ ἀπὸ τ σκύλων τ ἐχθρῶν Κυρίε,

27 Τοῖς ἐν Βαιθσὲρ, καὶ τοῖς Ῥαμὰ Νότε, καὶ τοῖς ἐν Γεθὲρ,

28 Καὶ τοῖς ἐν Ἀροὴρ, καὶ τοῖς ἐν Ἀμμαδὶ, καὶ τοῖς ἐν Σαφὶ, καὶ τοῖς ἐν Ἐσθιὲ,

29 Καὶ τοῖς ἐν Γὲθ, καὶ τοῖς ἐν Κιμαὲθ, καὶ τοῖς ἐν Σαφὲκ, καὶ τοῖς ἐν Θημαὲθ, καὶ τοῖς ἐν Καρμήλῳ, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἱερεμεὴλ, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Κενεζὶ,

30 Καὶ τοῖς ἐν Ἑριμαὲθ, καὶ τοῖς ἐν Βηρσαβεὲ, καὶ τοῖς ἐν Νομβὲ,

31 Καὶ τοῖς ἐν Χεβρὼν, καὶ πάντας τὲς τόπες οὓς διῆλθε Δαυὶδ ἐκεῖ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ.

Κεφ. λά. 31.

ΚΑΙ οἱ ἀλλόφυλοι ἐπολέμεν ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ προσώπε τ ἀλλοφύλων, καὶ πίπτεσι τραυματίαι ἐν τῷ ὄρει τῷ Γελβυέ.

2 Καὶ συνάπτουσιν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαὺλ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ τύπτουσιν ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωνάθαν, καὶ τὸν Ἀμιναδάβ, καὶ τὸν Μελχισᾶ υἱὸν Σαύλ.

3 Καὶ βαρύνεται ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαὺλ, καὶ εὑρίσκουσιν αὐτὸν οἱ ἀκοντισταὶ ἄνδρες τοξόται, καὶ ἐτραυματίσθη εἰς τὰ ὑποχόνδρια.

4 Καὶ εἶπε Σαὺλ πρὸς τὸν αἴροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, Σπάσαι τὴν ῥομφαίαν σου καὶ ἀποκέντησόν με ἐν αὐτῇ, μὴ ἔλθωσιν οἱ ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ ἀποκεντήσωσί με καὶ ἐμπαίξωσιν ἐμοί· καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη σφόδρα· καὶ ἔλαβε Σαὺλ τὴν ῥομφαίαν, καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτήν.

5 Καὶ εἶδεν ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι τέθνηκε Σαὺλ, καὶ ἐπέπεσε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε μετ' αὐτοῦ.

6 Καὶ ἀπέθανε Σαὺλ, καὶ οἱ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κατὰ τὸ αὐτό.

7 Καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ κοιλάδος καὶ οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅτι ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι τέθνηκε Σαὺλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ καταλείπουσι τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ φεύγουσι· καὶ ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι καὶ κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς.

8 Καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι ἐκδιδύσκειν τοὺς νεκρούς, καὶ εὑρίσκουσι τὸν Σαὺλ καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐπὶ τὸ ὄρη Γελβυέ.

9 Καὶ ἀποκρέψουσιν αὐτὸν, καὶ ἐξέδυσαν τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτὰ εἰς γῆν ἀλλοφύλων, κύκλῳ εὐαγγελίζοντες τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ.

10 Καὶ ἀνέθηκαν τὰ σκεύη αὐτοῦ εἰς τὸ Ἀσαρτεῖον, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ κατέπηξαν ἐν τῷ τείχει Βαιθσάμ.

11 Καὶ ἀκούουσιν οἱ κατοικοῦντες Ἰαβὶς τὰ Γαλααδίτιδος ἃ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαύλ.

12 Καὶ ἀνίστησαν πᾶς ἀνὴρ δυνάμεως, καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα Σαὺλ καὶ τὸ σῶμα Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τείχους Βαιθσάμ, καὶ φέρουσιν αὐτοὺς εἰς Ἰαβὶς, καὶ καίουσιν αὐτοὺς ἐκεῖ.

13 Καὶ λαμβάνουσι τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, καὶ θάπτουσιν ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν ἐν Ἰαβὶς, καὶ νηστεύουσιν ἑπτὰ ἡμέρας.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Σαȣ̀λ, καὶ Δαυὶδ ἀνέςρεψε τύπτων τ̃ Ἀμαλὴκ, κ̀ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν Σεκελὰκ ἡμέρας δύο.

2 Καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, κ̀ ἰδȣ̀ ἀνὴρ ἦλθεν ἐκ τ̃ παρεμβολῆς ἐκ τ̃ λαȣ̃ Σαοὺλ, κ̀ τὰ ἱμάτια αὐτȣ̃ διεῤῥωγότα, κ̀ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτȣ̃· κ̀ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτὸν πρὸς Δαυὶδ, κ̀ ἔπεσεν ἐπὶ τ̃ γῆν κ̀ προσεκύνησεν αὐτῷ.

3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Πόθεν σὺ παραγίνῃ; κ̀ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἐκ τ̃ παρεμβολῆς Ἰσραὴλ ἐγὼ διασέσωσμαι.

4 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Τίς ὁ λόγος ȣ̃τος; ἀπάγγειλόν μοι· κ̀ εἶπεν, Ὅτι ἔφυγεν ὁ λαὸς ἐκ τ̃ πολέμȣ, κ̀ πεπτώκασι πολλοὶ ἐκ τ̃ λαȣ̃ κ̀ ἀπέθανον, κ̀ Σαȣ̀λ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτȣ̃ ἀπέθανε.

5 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ, Πῶς οἶδας ὅτι τέθνηκε Σαȣ̀λ κ̀ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτȣ̃;

6 Καὶ εἶπε τὸ παιδάριον τὸ ἀπαγγέλλον αὐτῷ, Περιπτώματι περιέπεσον ἐν τῷ ὄρει τῷ Γελβȣὲ, κ̀ ἰδȣ̀ Σαȣ̀λ ἐπεςήρικτο ἐπὶ τὸ δόρυ αὐτȣ̃, κ̀ ἰδȣ̀ τὰ ἅρματα κ̀ οἱ ἱππάρχαι συνῆψαν αὐτῷ.

7 Καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὰ ὀπίσω αὐτȣ̃, κ̀ εἶδέ με, κ̀ ἐκάλεσέ με· κ̀ εἶπα, Ἰδȣ̀ ἐγώ.

8 Καὶ εἶπέ μοι, Τίς εἶ σύ; κ̀ εἶπα, Ἀμαληκίτης ἐγώ εἰμι.

9 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Στῆθι δὴ ἐπάνω μȣ κ̀ θανάτωσόν με, ὅτι κατέσχε με σκότος δεινὸν, ὅτι πᾶσα ἡ ψυχή μȣ ἐν ἐμοί.

10 Καὶ ἐπέςην ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσα αὐτὸν, ὅτι ᾔδειν ὅτι ȣ̀ ζήσεται μετὰ τὸ πεσεῖν αὐτόν· κ̀ ἔλαβον τὸ βασίλειον τὸ ἐπὶ τ̃ κεφαλὴν αὐτȣ̃, κ̀ τὸν χλιδόνα τὸν ἐπὶ τ̃ βραχίονος αὐτȣ̃, κ̀ ἐνήνοχα αὐτὰ τῷ κυρίῳ μȣ ὧδε.

11 Καὶ ἐκράτησε Δαυὶδ τῶν ἱματίων αὐτοῦ, καὶ διέῤῥηξεν αὐτά· κ̀ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτȣ̃, διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν.

12 Καὶ ἐκόψαντο κ̀ ἔκλαυσαν καὶ ἐνήςευσαν ἕως δείλης ἐπὶ Σαȣ̀λ κ̀ ἐπὶ Ἰωνάθαν τ̃ υἱὸν

αὐτῆ καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰούδα καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραήλ, ὅτι ἐπλήγησαν ἐν ῥομφαίᾳ.

13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ, Πόθεν εἶ σύ; καὶ εἶπεν, Υἱὸς ἀνδρὸς παροίκου Ἀμαληκίτου ἐγώ εἰμι.

14 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Πῶς οὐκ ἐφοβήθης ἐπενεγκεῖν χεῖρά σε διαφθεῖραι τὸν χριστὸν Κυρίου;

15 Καὶ ἐκάλεσε Δαυὶδ ἕνα τῶν παιδαρίων αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Προσελθὼν ἁπάλησον αὐτῷ· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν, καὶ ἀπέθανε.

16 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Δαυὶδ, Τὸ αἷμά σε ἐπὶ τὴν κεφαλήν σε, ὅτι τὸ στόμα σου ἀπεκρίθη καλὰ σέ, λέγον, Ὅτι ἐγὼ ἐθανάτωσα τὸν χριστὸν Κυρίου.

17 Καὶ ἐθρήνησε Δαυὶδ τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ Σαοὺλ καὶ ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ.

18 Καὶ εἶπε δ διδάξαι τοὺς υἱοὺς Ἰούδα· ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ βιβλίου δ εὐθοῦς.

19 Στήλωσον Ἰσραὴλ ὑπὲρ τοὺς τεθνηκότων ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματιῶν· πῶς ἔπεσαν δυνατοί;

20 Μὴ ἀναγγείλητε ἐν Γὲθ, καὶ μὴ εὐαγγελίσησθε ἐν ταῖς ἐξόδοις Ἀσκάλωνος, μή ποτε εὐφρανθῶσι θυγατέρες ἀλλοφύλων, μή ποτε ἀγαλλιάσωνται θυγατέρες τῶν ἀπεριτμήτων.

21 Ὄρη τὰ ἐν Γελβουὲ μὴ καταβάτω δρόσος καὶ μὴ ὑετὸς ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἀγροὶ ἀπαρχῶν, ὅτι ἐκεῖ προσωχθίσθη θυρεὸς δυνατῶν· θυρεὸς Σαοὺλ οὐκ ἐχρίσθη ἐν ἐλαίῳ·

22 Ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ ἀπὸ στέαλος δυνατῶν, τόξον Ἰωνάθαν οὐκ ἀπεστράφη κενὸν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ῥομφαία Σαοὺλ οὐκ ἀνέκαμψε κενή.

23 Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν οἱ ἠγαπημένοι καὶ ὡραῖοι οὐ διακεχωρισμένοι, εὐπρεπεῖς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν οὐ διεχωρίσθησαν· ὑπὲρ ἀετοὺς κούφοι, καὶ ὑπὲρ λέοντας ἐκραταιώθησαν.

24 Θυγατέρες Ἰσραὴλ ἐπὶ Σαοὺλ κλαύσατε, τὸν ἐνδιδύσκοντα ὑμᾶς κόκκινα μετὰ κόσμου ὑμῶν, τὸν ἀναφέροντα κόσμον χρυσοῦν ἐπὶ τὰ ἐνδύματα ὑμῶν.

25 Πῶς ἔπεσαν δυνατοὶ ἐν μέσῳ δ πολέμου, Ἰωνάθαν ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματίαι;

26 Ἀλγῶ ἐπὶ σοὶ, ἀδελφέ μου Ἰωνάθαν, ὡραιώθης μοι σφόδρα, ἐθαυμαστώθη ἡ ἀγάπησίς σου ἐμοὶ ὑπὲρ ἀγάπησιν γυναικῶν.

27 Πῶς ἔπεσαν δυνατοὶ, καὶ ἀπώλοντο σκεύη πολεμικά;

Κεφ. β' 2.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ ἐν Κυρίῳ, λέγων, Εἰ ἀναβῶ εἰς μίαν τ πόλεων Ἰούδα; καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτὸν, Ἀνάβηθι· καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ποῦ ἀναβῶ; καὶ εἶπεν, Εἰς Χεβρών.

2 Καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν, καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ, Ἀχινόαμ ἡ Ἰεζραηλίτις, καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ τ Καρμηλίτου,

3 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἕκαστος, καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ κατῴκων ἐν ταῖς πόλεσι Χεβρών.

4 Καὶ ἔρχονται ἄνδρες τῆς Ἰουδαίας, καὶ χρίουσι τὸν Δαυὶδ ἐκεῖ τοῦ βασιλεύειν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα· καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ, λέγοντες, Ὅτι οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς τ Γαλααδίτιδος ἔθαψαν τ Σαούλ.

5 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ ἀγγέλους πρὸς τοὺς ἡγεμένας Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Δαυὶδ, Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἐποιήσατε τὸ ἔλεος τοῦτο ἐπὶ τὸν κύριον ὑμῶν, ἐπὶ Σαοὺλ τ χριστὸν Κυρίου, καὶ ἐθάψατε αὐτὸν καὶ Ἰωνάθαν τ υἱὸν αὐτοῦ.

6 Καὶ νῦν ποιήσαι Κύριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος καὶ ἀλήθειαν· καὶ γε ἐγὼ ποιήσω μεθ' ὑμῶν τὸ ἀγαθὸν τοῦτο, ὅτι ἐποιήσατε τὸ ῥῆμα τοῦτο.

7 Καὶ νῦν κραταιώσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν, καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνατοὺς, ὅτι τέθνηκεν ὁ κύριος ὑμῶν Σαοὺλ, καί γε ἐμὲ κέχρικεν ὁ οἶκος Ἰούδα ἐφ' ἑαυτὸν εἰς βασιλέα.

8 Καὶ Ἀβεννὴρ υἱὸς Νὴρ ἀρχιστράτηγος τ Σαοὺλ ἔλαβε τ Ἰεβοσθὲ υἱὸν Σαοὺλ, καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐκ τ παρεμβολῆς εἰς Μαναείμ,

9 Καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν Γαλααδίτιν, καὶ ἐπὶ τ Θασιρὶ, καὶ ἐπὶ τ Ἰεζραηλ, καὶ ἐπὶ τ Ἐφραΐμ, καὶ ἐπὶ τ Βενιαμὶν, καὶ ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ.

10 Τεσσαράκοντα ἐτῶν Ἰεβοσθὲ υἱὸς Σαοὺλ, ὅτε ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσε, πλὴν τ οἴκου Ἰούδα, οἳ ἦσαν ὀπίσω Δαυίδ.

11 Καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι ἃς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρὼν ἐπὶ τ οἶκον Ἰούδα, ἑπτὰ ἔτη καὶ μῆνας ἕξ.

12 Καὶ ἐξῆλθεν Ἀβεννὴρ υἱὸς Νὴρ, καὶ οἱ παῖδες Ἰεβοσθὲ υἱοῦ Σαοὺλ ἐκ Μαναεὶμ εἰς Γαβαών.

13 Καὶ Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουία, καὶ οἱ παῖδες Δαυὶδ ἐξῆλθον ἐκ Χεβρὼν, καὶ συναντῶσιν αὐτοῖς

ἐπὶ τ κρήνην τὴν Γαβαὼν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ ἐκάθισαν ἕτοι ἐπὶ τ κρήνην ἐντεῦθεν, καὶ ἕτοι ἐπὶ τ κρήνην ἐντεῦθεν.

14 Καὶ εἶπεν Ἀβεννὴρ πρὸς Ἰωὰβ, Ἀναστήτωσαν δὴ τὰ παιδάρια, καὶ παιξάτωσαν ἐνώπιον ἡμῶν· καὶ εἶπεν Ἰωὰβ, Ἀναστήτωσαν.

15 Καὶ ἀνέστησαν καὶ παρῆλθον ἐν ἀριθμῷ τ παίδων Βενιαμὶν δώδεκα τ Ἰεβοσθὲ υἱῦ Σαὰλ, καὶ δώδεκα ἐκ τ παίδων Δαυίδ.

16 Καὶ ἐκράτησαν ἕκαστος τῇ χειρὶ τὴν κεφαλὴν ᾧ πλησίον αὐτῦ, καὶ μάχαιρα αὐτῦ εἰς πλευρὰν ᾧ πλησίον αὐτῦ, καὶ πέπτωκαν κατὰ τὸ αὐτό· καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τῦ τόπυ ἐκείνυ, Μερὶς τῶν ἐπιβόλων, ἥ ἐστιν ἐν Γαβαών.

17 Καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος σκληρὸς ὥστε λίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἔπταισεν Ἀβεννὴρ καὶ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐνώπιον παίδων Δαυίδ.

18 Καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ τρεῖς υἱοὶ Σαρυία, Ἰωὰβ, καὶ Ἀβεσσὰ, καὶ Ἀσαήλ· καὶ Ἀσαὴλ κοῦφος τοῖς ποσὶν αὐτῦ, ὡσεὶ μία δορκὰς ἐν ἀγρῷ.

19 Καὶ κατεδίωξεν Ἀσαὴλ ὀπίσω Ἀβεννὴρ, καὶ ἐκ ἐξέκλινε ᾧ πορεύεσθαι εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερὰ κατόπισθεν Ἀβεννήρ.

20 Καὶ ἐπέβλεψεν Ἀβεννὴρ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτῦ, καὶ εἶπεν, Εἰ σὺ εἶ αὐτὸς Ἀσαήλ; καὶ εἶπεν, Ἐγώ εἰμι.

21 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβεννὴρ, Ἔκκλινον σὺ εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ, καὶ κατάσχε σεαυτῷ ἓν τ παιδαρίων, καὶ λάβε σεαυτῷ τὴν πανοπλίαν αὐτῦ· καὶ ἐκ ἠθέλησεν Ἀσαὴλ ἐκκλῖναι ἐκ τ ὄπισθεν αὐτῦ.

22 Καὶ προσέθετο ἔτι Ἀβεννὴρ λέγων τῷ Ἀσαὴλ, Ἀπόστηθι ἀπ' ἐμῦ, ἵνα μὴ πατάξω σε εἰς τὴν γῆν· καὶ πῶς ἀρῶ τὸ πρόσωπόν μυ πρὸς Ἰωάβ;

23 Καὶ πᾶ ἔτι ταῦτα; ἐπίστρεφε πρὸς Ἰωὰβ τ ἀδελφόν σε· καὶ ἐκ ἐβάλετο ᾧ ἀποστῆναι· καὶ τύπτει αὐτὸν Ἀβεννὴρ ἐν τῷ ὀπίσω ᾧ δόρατος ἐπὶ τ ψόαν, καὶ διεξῆλθε τὸ δόρυ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτῦ, καὶ πίπτει ἐκεῖ καὶ ἀποθνήσκει ὑποκάτω αὐτῦ· καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ ἐρχόμενος ἕως ᾧ τόπυ ᾧ ἔπεσεν ἐκεῖ Ἀσαὴλ καὶ ἀπέθανε, καὶ ὑφίστατο.

24 Καὶ κατεδίωξεν Ἰωὰβ καὶ Ἀβεσσὰ ὀπίσω Ἀβεννὴρ, καὶ ὁ ἥλιος ἔδυνε· καὶ αὐτοὶ εἰσῆλθον ἕως τῦ βουνῦ Ἀμμὰν, ὃ ἐστιν ἐπὶ προσώπῳ Γαὶ, ὁδὸν ἔρημον Γαβαών.

25 Καὶ συναθροίζονται οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν οἱ ὀπίσω Ἀβεν-

νὴρ, καὶ ἐγενήθησαν εἰς συνάντησιν μίαν, καὶ ἔσησαν ἐπὶ κεφαλὴν βυνῦ ἑνός.

26 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβεννὴρ Ἰωὰβ, καὶ εἶπε, Μὴ εἰς νῖκος καταφάγεται ἡ ῥομφαία; ἢ οὐκ οἶδας ὅτι πικρὰ ἔσαι εἰς τὰ ἔσχατα; καὶ ἕως πότε οὐ μὴ εἴπῃς τῷ λαῷ ἀποστρέφειν ἀπὸ ὄπισθε τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν;

27 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ, Ζῇ Κύριος, ὅτι εἰ μὴ ἐλάλησας, διότι τότε ἐκ πρωϊόθεν ἀνέβη ἂν ὁ λαὸς ἕκαστος κατόπισθε τοῦ ἀδελφῶ αὐτῦ.

28 Καὶ ἐσάλπισεν Ἰωὰβ τῇ σάλπιγγι, καὶ ἀπέσησαν πᾶς ὁ λαὸς, καὶ οὐ κατεδίωξαν ὀπίσω τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι τοῦ πολεμεῖν.

29 Καὶ Ἀβεννὴρ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῦ ἀπῆλθον εἰς δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην, καὶ διέβαινον τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν παρατείνουσαν, καὶ ἔρχονται εἰς τὴν παρεμβολήν.

30 Καὶ Ἰωὰβ ἀνέστρεψεν ὄπισθεν ἀπὸ τοῦ Ἀβεννὴρ, καὶ συνήθροισε πάντα τὸν λαὸν, καὶ ἐπεσκέπησαν τῶν παίδων Δαυὶδ ἐννεακαίδεκα ἄνδρες, καὶ Ἀσαήλ.

31 Καὶ οἱ παῖδες Δαυὶδ ἐπάταξαν τῶν υἱῶν Βενιαμὶν τῶν ἀνδρῶν Ἀβεννὴρ τριακοσίους ἑξήκοντα ἄνδρας παρ' αὐτῶν.

32 Καὶ αἴρουσι τὸν Ἀσαήλ, καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτῦ ἐν Βηθλεέμ· καὶ ἐπορεύθη Ἰωὰβ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτῦ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ διέφαυσεν αὐτοῖς ἐν Χεβρών.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐπὶ πολὺ ἀναμέσον τοῦ οἴκου Σαὺλ καὶ ἀναμέσον τοῦ οἴκου Δαυὶδ· καὶ ὁ οἶκος Δαυὶδ ἐπορεύετο καὶ ἐκραταιῶτο, καὶ ὁ οἶκος Σαὺλ ἐπορεύετο καὶ ἠσθένει.

2 Καὶ ἐτέχθησαν τῷ Δαυὶδ υἱοὶ ἐν Χεβρών· καὶ ἦν ὁ πρωτότοκος αὐτῦ Ἀμνὼν τοῦ Ἀχινόομ τῆς Ἰεζραηλίτιδος,

3 Καὶ ὁ δεύτερος αὐτῦ Δαλεΐα τοῦ Ἀβιγαίας τῆς Καρμηλίας, καὶ ὁ τρίτος Ἀβεσσαλὼμ υἱὸς Μααχὰ θυγατρὸς Θολμὶ βασιλέως Γεσσὶρ,

4 Καὶ ὁ τέταρτος Ὀρνία υἱὸς Ἀγγὶθ, καὶ ὁ πέμπτος Σαφατία τοῦ Ἀβιτὰλ,

5 Καὶ ὁ ἕκτος Ἰεθεραὰμ τοῦ Αἰγὰλ γυναικὸς Δαυίδ· οὗτοι ἐτέχθησαν τῷ Δαυὶδ ἐν Χεβρών.

6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι τὸν πόλεμον ἀναμέσον τοῦ οἴκου Σαὺλ καὶ ἀναμέσον τοῦ οἴκου Δαυὶδ, καὶ Ἀβεννὴρ ἦν κραταιῶν τοῦ οἴκου Σαούλ.

7 Καὶ τῷ Σαὺλ παλλακὴ

Ῥεσφὰ θυγάτηρ Ἰὼλ· καὶ εἶπεν Ἰεβοσθὲ υἱὸς Σαὰλ πρὸς Ἀβεννήρ, Τί ὅτι εἰσῆλθες πρὸς τὴν παλλακὴν τοῦ πατρός μου;

8 Καὶ ἐθυμώθη σφόδρα Ἀβεννὴρ περὶ τοῦ λόγου τούτου τοῦ Ἰεβοσθέ· καὶ εἶπεν Ἀβεννὴρ πρὸς αὐτὸν, Μὴ κεφαλὴ κυνὸς ἐγώ εἰμι; ἐποίησα σήμερον ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου Σαὰλ τοῦ πατρός σου, καὶ περὶ ἀδελφῶν καὶ περὶ γνωρίμων, καὶ οὐκ ηὐτομόλησα εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ, καὶ ἐπιζητεῖς ἐπ' ἐμὲ σὺ ὑπὲρ ἀδικίας γυναικὸς σήμερον;

9 Τάδε ποιήσαι ὁ Θεὸς τῷ Ἀβεννὴρ καὶ τάδε προσθείη αὐτῷ, ὅτι καθὼς ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ, ὅτι οὕτως ποιήσω αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,

10 Περιελεῖν τὴν βασιλείαν ἀπὸ τοῦ οἴκου Σαὰλ, καὶ τοῦ ἀναστῆσαι τὸν θρόνον Δαυὶδ ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν ἀπὸ Δὰν ἕως Βηρσαβεέ.

11 Καὶ οὐκ ἠδυνάσθη ἔτι Ἰεβοσθὲ ἀποκριθῆναι τῷ Ἀβεννὴρ ῥῆμα, ἀπὸ τοῦ φοβεῖσθαι αὐτόν.

12 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεννὴρ ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ εἰς Θαιλὰμ οὗ ἦν, παραχρῆμα, λέγων, Διάθου διαθήκην σὺ μετ' ἐμοῦ, καὶ ἰδοὺ ἡ χείρ μου μετὰ σοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς σὲ πάντα τὸν οἶκον Ἰσραήλ.

13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Καλῶς ἐγὼ διαθήσομαι πρὸς σὲ διαθήκην· πλὴν λόγον ἕνα ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, λέγων, Οὐκ ὄψει τὸ πρόσωπόν μου, ἐὰν μὴ ἀγάγῃς τὴν Μελχὸλ θυγατέρα Σαὰλ παραγινομένη σε ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου.

14 Καὶ ἐξαπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Ἰεβοσθὲ υἱὸν Σαὰλ ἀγγέλους, λέγων, Ἀπόδος μοι τὴν γυναῖκά μου τὴν Μελχὸλ, ἣν ἔλαβον ἐν ἑκατὸν ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων.

15 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰεβοσθὲ, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς παρὰ Φαλτιὴλ υἱοῦ Σελλῆς.

16 Καὶ ἐπορεύετο ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετ' αὐτῆς κλαίων ὀπίσω αὐτῆς ἕως Βαρακιμ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀβεννὴρ, Πορεύου, ἀνάστρεφε· καὶ ἀνέστρεψε.

17 Καὶ εἶπεν Ἀβεννὴρ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ, λέγων, Χθὲς καὶ τρίτην ἐζητεῖτε τὸν Δαυὶδ βασιλεύειν ἐφ' ὑμᾶς.

18 Καὶ νῦν ποιήσατε, ὅτι Κύριος ἐλάλησε περὶ Δαυὶδ, λέγων, Ἐν χειρὶ τοῦ δούλου μου Δαυὶδ σώσω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.

19 Καὶ ἐλάλησεν Ἀβεννὴρ ἐν τοῖς ὠσὶ Βενιαμίν· καὶ ἐπορεύθη Ἀβεννὴρ δὲ λαλῆσαι εἰς

τὰ ὦτα τ Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν πάντα ὅσα ἤρεσεν ἐν ὀφθαλμοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς οἴκου Βενιαμίν.

20 Καὶ ἦλθεν Ἀβεννὴρ πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν, καὶ μετ' αὐτοῦ εἴκοσι ἄνδρες· καὶ ἐποίησε Δαυὶδ τῷ Ἀβεννὴρ καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς μετ' αὐτοῦ πότον.

21 Καὶ εἶπεν Ἀβεννὴρ πρὸς Δαυὶδ, Ἀναστήσομαι δὴ καὶ πορεύσομαι καὶ συναθροίσω πρὸς κύριόν μου τ βασιλέα πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διαθήσομαι μετ' αὐτοῦ διαθήκην, καὶ βασιλεύσεις ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου· καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν Ἀβεννὴρ, καὶ ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ.

22 Καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδες Δαυὶδ καὶ Ἰωὰβ παρεγένοντο ἐκ τ ἐξοδίας, καὶ σκῦλα πολλὰ ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν· καὶ Ἀβεννὴρ οὐκ ἦν μετὰ Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν, ὅτι ἀπεστάλκει αὐτὸν, καὶ ἀπελελύθει ἐν εἰρήνῃ.

23 Καὶ Ἰωὰβ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἦλθοσαν, καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰωὰβ, λέγοντες, Ἧκει Ἀβεννὴρ υἱὸς Νὴρ πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν, καὶ ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ.

24 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπε, Τί τοῦτο ἐποίησας; ἰδοὺ ἦλθεν Ἀβεννὴρ πρὸς σὲ, καὶ ἱνατί ἐξαπέστειλάς αὐτὸν, καὶ ἀπελήλυθεν ἐν εἰρήνῃ;

25 Ἢ οὐκ οἶδας τὴν κακίαν Ἀβεννὴρ υἱοῦ Νὴρ, ὅτι ἀπατῆσαί σε παρεγένετο, καὶ γνῶναι τ ἔξοδόν σου καὶ τ εἴσοδόν σου, καὶ γνῶναι ἅπαντα ὅσα σὺ ποιεῖς;

26 Καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωὰβ ἀπὸ τ Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἀβεννὴρ ὀπίσω, καὶ ἐπιστρέφουσιν αὐτὸν ἀπὸ τ φρέατος τ Σειρὰμ, καὶ Δαυὶδ οὐκ ἤδει.

27 Καὶ ἐπέστρεψε τ Ἀβεννὴρ εἰς Χεβρὼν, καὶ ἐξέκλινεν αὐτὸν Ἰωὰβ ἐκ πλαγίων τῆς πύλης λαλῆσαι πρὸς αὐτὸν, ἐνεδρεύων· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν ψόαν, καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ αἵματι Ἀσαὴλ τ ἀδελφοῦ Ἰωάβ.

28 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ μετὰ ταῦτα, καὶ εἶπεν, Ἀθῷός εἰμι ἐγὼ καὶ ἡ βασιλεία μου ἀπὸ Κυρίου καὶ ἕως αἰῶνος ἀπὸ τ αἱμάτων Ἀβεννὴρ υἱοῦ Νήρ.

29 Καλαντησάτωσαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωὰβ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον τ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐκλείποι ἐκ τ οἴκου Ἰωὰβ γονορρύης, καὶ λεπρὸς, καὶ κρατῶν σκυτάλης, καὶ πίπτων ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐλασσόμενος ἄρτοις.

30 Ἰωὰβ δὲ καὶ Ἀβεσσὰ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαπαρετηρεῖντο τ Ἀβεννὴρ, ἀνθ' ὧν ἐθανάτωσε

τ̃ Ἀσαὴλ τ̃ ἀδελφὸν αὐτῶν ἐν Γαβαὼν, ἐν τῷ πολέμῳ.

31 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωὰβ καὶ πρὸς πάντα τ̃ λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, Διαῤῥήξατε τὰ ἱμάτια ὑμῶν, καὶ περιζώσασθε σάκκους, καὶ κόπτεσθε ἐνώπιον Ἀβεννήρ· καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπορεύετο ὀπίσω τ̃ κλίνης.

32 Καὶ θάπτουσι τ̃ Ἀβεννὴρ ἐν Χεβρών· καὶ ἦρεν ὁ βασιλεὺς τ̃ φωνὴν αὐτ̃ καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τ̃ τάφῳ αὐτ̃, καὶ ἔκλαυσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἀβεννήρ.

33 Καὶ ἐθρήνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Ἀβεννὴρ, καὶ εἶπεν, Εἰ κατὰ τ̃ θάνατον Νάβαλ ἀποθανεῖται Ἀβεννήρ;

34 Αἱ χεῖρές σου οὐκ ἐδέθησαν, οἱ πόδες σου οὐκ ἐν πέδαις· οὐ προσήγαγεν ὡς Νάβαλ, ἐνώπιον υἱῶν ἀδικίας ἔπεσας· καὶ συνήχθη πᾶς ὁ λαὸς τ̃ κλαῦσαι αὐτόν.

35 Καὶ ἦλθε πᾶς ὁ λαὸς περιθεῖπνῆσαι τ̃ Δαυὶδ ἄρτοις ἔτι ὄσης ἡμέρας· καὶ ὤμοσε Δαυὶδ, λέγων, Τάδε ποιήσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθείη, ὅτι ἐὰν μὴ δύῃ ὁ ἥλιος, οὐ μὴ γεύσομαι ἄρτου ἢ ἀπὸ παντὸς τινός.

36 Καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς, καὶ ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτῶν πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον τ̃ λαοῦ.

37 Καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι οὐκ ἐγένετο παρὰ τ̃ βασιλέως θανατῶσαι τ̃ Ἀβεννὴρ υἱὸν Νήρ.

38 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτ̃, Οὐκ οἴδατε, ὅτι ἡγέμενος μέγας πέπτωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐν τῷ Ἰσραήλ;

39 Καὶ ὅτι ἐγώ εἰμι συγγενὴς σήμερον, καὶ καθεσαμένος ὑπὸ βασιλέως; οἱ δὲ ἄνδρες ἔτοι υἱοὶ Σαρουίας σκληρότεροί μου εἰσίν· ἀποδῷ Κύριος τῷ ποιοῦντι τὰ πονηρὰ κατὰ τὴν κακίαν αὐτ̃.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ ἤκουσεν Ἰεβοσθὲ υἱὸς Σαὰλ, ὅτι τέθνηκεν Ἀβεννὴρ υἱὸς Νὴρ ἐν Χεβρὼν, καὶ ἐξελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτ̃, καὶ πᾶς οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ παρείθησαν.

2 Καὶ δύο ἄνδρες ἡγέμενοι συστρεμμάτων τῷ Ἰεβοσθὲ υἱῷ Σαούλ· ὄνομα τῷ ἑνὶ Βαανὰ, καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Ῥηχάβ, υἱοὶ Ῥεμμὼν τ̃ Βηρωθαίου ἐκ τ̃ υἱῶν Βενιαμίν· ὅτι Βηρὼθ ἐλογίζετο τοῖς υἱοῖς Βενιαμίν.

3 Καὶ ἀπέδρασαν οἱ Βηρωθαῖοι εἰς Γεθαὶμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ παροικοῦντες ἕως τ̃ ἡμέρας ταύτης.

4 Καὶ τῷ Ἰωνάθαν υἱῷ Σαὰλ

υἱὸς πεπληγὼς τὰς πόδας υἱὸς ἐτῶν πέντε, καὶ ἕτος ἐν τῷ ἐλθεῖν τὴν ἀγγελίαν Σαὰλ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτῦ ἐξ Ἰεζραὴλ, καὶ ἦρεν αὐτὸν ἡ τιθήνὸς αὐτῦ, καὶ ἔφυγε· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεύδειν αὐτὸν καὶ ἀναχωρεῖν, καὶ ἔπεσε καὶ ἐχωλάνθη, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μεμφιβοσθέ.

5 Καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ Ῥεμμὼν ὁ Βηρωθαίτης Ῥηχὰβ καὶ Βαανὰ, καὶ εἰσῆλθον ἐν τῷ καύματι τὴν ἡμέρας εἰς οἶκον Ἰεβοσθὲ, καὶ αὐτὸς ἐκάθευδεν ἐν τῇ κοίτῃ τὴ μεσημβρίας.

6 Καὶ ἰδὲ ἡ θυρωρὸς ὁ οἴκε ἐκάθαιρε πυρὲς, καὶ ἐνύσαξε καὶ ἐκάθευδε· καὶ Ῥηχὰβ καὶ Βαανὰ οἱ ἀδελφοὶ διέλαθον,

7 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ οἶκον· καὶ Ἰεβοσθὲ ἐκάθευδεν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτῦ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτῦ· καὶ τύπτεσιν αὐτὸν, καὶ θανατῶσιν αὐτὸν, καὶ ἀφαιρῶσι τὴ κεφαλὴν αὐτῦ· καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτῦ, καὶ ἀπῆλθον ὁδὸν τὴ κατὰ δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα.

8 Καὶ ἤνεγκαν τὴ κεφαλὴν Ἰεβοσθὲ τῷ Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν, καὶ εἶπον πρὸς τὸ βασιλέα, Ἰδὲ ἡ κεφαλὴ Ἰεβοσθὲ υἱῦ Σαὰλ ὁ ἐχθρῦ σε, ὃς ἐζήτει τὴ ψυχήν σε, καὶ ἔδωκε Κύριος τῷ κυρίῳ βασιλεῖ ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν αὐτῦ, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἐκ Σαὰλ ὁ ἐχθρῦ σε καὶ ἐκ σπέρματος αὐτῦ.

9 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ Ῥηχὰβ καὶ τῷ Βαανὰ ἀδελφῷ αὐτῦ υἱοῖς Ῥεμμὼν ὁ Βηρωθαίτης, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ζῇ Κύριος, ὃς ἐλυτρώσατο τὴ ψυχήν μὲ ἐκ πάσης θλίψεως,

10 Ὅτι ὁ ἀπαγγείλας μοι ὅτι τέθνηκε Σαὰλ, καὶ αὐτὸς ἦν ὡς εὐαγγελιζόμενος ἐνώπιόν μὲ, καὶ κατέσχον αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινα αὐτὸν ἐν Σεκελὰκ, ᾧ ἔδει με δῶναι εὐαγγέλια.

11 Καὶ νῦν ἄνδρες πονηροὶ ἀπεκτάγκασιν ἄνδρα δίκαιον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῦ ἐπὶ τὴ κοίτης αὐτῦ· καὶ νῦν ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτῦ ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ ἐξολοθρεύσω ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς.

12 Καὶ ἐνετείλατο Δαυὶδ τοῖς παιδαρίοις αὐτῦ, καὶ ἀποκτείνασιν αὐτὸς, καὶ κολοβῶσι τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τὸς πόδας αὐτῶν, καὶ ἐκρέμασαν αὐτὸς ἐπὶ τὴ κρήνης ἐν Χεβρὼν, καὶ τὴ κεφαλὴν Ἰεβοσθὲ ἔθαψαν ἐν τῷ τάφῳ Ἀβεννὴρ υἱῦ Νήρ.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΙ παραγίνονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ Ἰσραὴλ πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Ἰδὲ ὀςᾶ σε, καὶ σάρκες σε ἡμεῖς.

2 Καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην ὄντος Σαὰλ βασιλέως ἐφ' ἡμῖν, σὺ

ἀδελφοὶ αὐτῦ υἱοὶ Ἀμιναδὰβ ἦγαν τ ἄμαξαν σὺν τῇ κιβωτῷ,

4 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῦ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τ κιβωτῦ.

5 Καὶ Δαυὶδ καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ παίζοντες ἐνώπιον Κυρίε ἐν ὀργάνοις ἡρμοσμένοις ἐν ἰσχύι, καὶ ἐν ᾠδαῖς, καὶ ἐν κινύραις, καὶ ἐν νάβλαις, καὶ ἐν τυμπάνοις, καὶ ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν αὐλοῖς.

6 Καὶ παραγίνονται ἕως ἅλω Ναχώρ· καὶ ἐξέτεινεν Ὀζὰ τὴν χεῖρα αὐτῦ ἐπὶ τ κιβωτὸν τοῦ Θεῦ καβασχεῖν αὐτὴν, καὶ ἐκράτησεν αὐτὴν, ὅτι περιέσπασεν αὐτὴν ὁ μόσχος.

7 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύριος τῷ Ὀζᾷ, καὶ ἔπαισεν αὐτὸν ἐκεῖ ὁ Θεὸς, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ παρὰ τ κιβωτὸν τ Κυρίε ἐνώπιον τοῦ Θεῦ.

8 Καὶ ἠθύμησε Δαυὶδ ὑπὲρ οὗ διέκοψε Κύριος διακοπὴν ἐν τῷ Ὀζᾷ, καὶ ἐκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος, Διακοπὴ Ὀζᾶ, ἕως τ ἡμέρας ταύτης.

9 Καὶ ἐφοβήθη Δαυὶδ τ Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων, Πῶς εἰσελεύσεται πρός με ἡ κιβωτὸς Κυρίε;

10 Καὶ οὐκ ἐβάλετο Δαυὶδ τ ἐκκλῖναι πρὸς αὐτὸν τ πόλιν Δαυίδ· καὶ ἀπέκλινεν αὐτὴν Δαυὶδ εἰς οἶκον Ἀβεδδαρὰ τ Γεθαίε.

11 Καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς τ Κυρίε εἰς οἶκον Ἀβεδδαρὰ τ Γεθαίε μῆνας τρεῖς· καὶ εὐλόγησε Κύριος ὅλον τ οἶκον Ἀβεδδαρὰ, καὶ πάντα τὰ αὐτῦ.

12 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Δαυὶδ, λέγοντες, Εὐλόγησε Κύριος τ οἶκον Ἀβεδδαρὰ, καὶ πάντα τὰ αὐτῦ ἕνεκα τ κιβωτοῦ τ Θεῦ· καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ, καὶ ἀνήγαγε τ κιβωτὸν τ Κυρίε ἐκ τ οἴκε Ἀβεδδαρὰ εἰς τ πόλιν Δαυὶδ ἐν εὐφροσύνῃ.

13 Καὶ ἦσαν μετ' αὐτῦ αἴροντες τ κιβωτὸν ἑπτὰ χοροὶ, καὶ θύμα μόσχος καὶ ἄρνες.

14 Καὶ Δαυὶδ ἀνεκρέτο ἐν ὀργάνοις ἡρμοσμένοις ἐνώπιον Κυρίε, καὶ ὁ Δαυὶδ ἐνδεδυκὼς στολὴν ἔξαλλον.

15 Καὶ Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀνήγαγον τ κιβωτὸν Κυρίε μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος.

16 Καὶ ἐγένετο τῆς κιβωτοῦ παραγινομένης ἕως πόλεως Δαυὶδ, καὶ Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαὰλ διεκύπτε διὰ τ θυρίδος, καὶ εἶδε τ βασιλέα Δαυὶδ ὀρχούμενον, καὶ ἀνακρεμόμενον ἐνώπιον Κυρίε, καὶ ἐξεδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

17 Καὶ φέρωσι τ κιβωτὸν τ Κυρίε, καὶ ἀνέθηκαν αὐτὴν εἰς τ τόπον αὐτῆς εἰς μέσον τῆς σκηνῆς, ἧς ἔπηξεν αὐτῇ Δαυίδ·

καὶ ἀνήνεγκε Δαυὶδ ὁλοκαυτώματα ἐνώπιον Κυρίου, εἰρηνικάς.

18 Καὶ συνετέλεσε Δαυὶδ συναναφέρων τὰς ὁλοκαυτώσεις καὶ τὰς εἰρηνικὰς, καὶ εὐλόγησε τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι Κυρίου τῶν δυνάμεων.

19 Καὶ διεμέρισε παντὶ τῷ λαῷ εἰς πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ Δὰν ἕως Βηρσαβεὲ, καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς, ἑκάστῳ κολλυρίδα ἄρτου, καὶ ἐσχαρίτην, καὶ λάγανον ἀπὸ τηγάνου· καὶ ἀπῆλθε πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθε Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαὰλ εἰς ἀπάντησιν Δαυὶδ, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν, καὶ εἶπε, Τί ἐδοξάσαι σήμερον ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, ὃς ἀπεκαλύφθη σήμερον ἐν ὀφθαλμοῖς παιδισκῶν τῶν δούλων ἑαυτοῦ, καθὼς ἀποκαλύπτεται ἀποκαλυφθεὶς εἷς τῶν ὀρχουμένων;

21 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Μελχὸλ, Ἐνώπιον Κυρίου ὀρχήσομαι· εὐλογητὸς Κύριος ὃς ἐξελέξατό με ὑπὲρ τὸν πατέρα σου καὶ ὑπὲρ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ, τοῦ καταστῆσαί με εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ παίξομαι καὶ ὀρχήσομαι ἐνώπιον Κυρίου,

22 Καὶ ἀποκαλυφθήσομαι ἔτι ἔτως, καὶ ἔσομαι ἀχρεῖος ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ μετὰ τῶν παιδισκῶν, ὧν εἶπάς με μὴ δοξασθῆναι.

23 Καὶ τῇ Μελχὸλ θυγατρὶ Σαὰλ οὐκ ἐγένετο παιδίον ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ ἀποθανεῖν αὐτήν.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ ἐγένετο ὅτε ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ Κύριος κατεκληρονόμησεν αὐτὸν κύκλῳ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ τῶν κύκλῳ,

2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Νάθαν τὸν προφήτην, Ἰδοὺ δὴ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ κάθηται ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς.

3 Καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς τὸν βασιλέα, Πάντα ὅσα ἂν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, βάδιζε καὶ ποίει, ὅτι Κύριος μετὰ σοῦ.

4 Καὶ ἐγένετο τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Νάθαν, λέγων,

5 Πορεύου, καὶ εἶπον πρὸς τὸν δοῦλόν μου Δαυὶδ, Τάδε λέγει Κύριος, Οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαί με.

6 Ὅτι οὐ κατῴκηκα ἐν οἴκῳ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἤμην ἐμπεριπατῶν ἐν καταλύματι καὶ ἐν σκηνῇ,

7 Ἐν πᾶσιν οἷς διῆλθον ἐν
παντὶ Ἰσραήλ· εἰ λαλῶν ἐλά-
λησα πρὸς μίαν φυλὴν τοῦ Ἰσ-
ραὴλ, ᾧ ἐνετειλάμην ποιμαί-
νειν τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, λέ-
γων, Ἱνατί οὐκ ᾠκοδομήκατέ
μοι οἶκον κέδρινον;
8 Καὶ νῦν τάδε ἐρεῖς τῷ δού-
λῳ μου Δαυὶδ, Τάδε λέγει Κύ-
ριος παντοκράτωρ, Ἔλαβόν σε
ἐκ τῆς μάνδρας τῶν προβάτων, τοῦ
εἶναί σε εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν
μου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ,
9 Καὶ ἤμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶ-
σιν οἷς ἐπορεύου, καὶ ἐξωλόθρευσα
πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ
προσώπου σου, καὶ ἐποίησά σε
ὀνομαστὸν κατὰ τὸ ὄνομα τῶν
μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.
10 Καὶ θήσομαι τόπον τῷ
λαῷ μου τῷ Ἰσραὴλ, καὶ κατα-
φυτεύσω αὐτὸν, καὶ κατασκηνώ-
σει καθ' ἑαυτὸν, καὶ οὐ μεριμ-
νήσει οὐκέτι· καὶ οὐ προσθήσει
υἱὸς ἀδικίας τοῦ ταπεινῶσαι αὐ-
τὸν, καθὼς ἀπ' ἀρχῆς,
11 Ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ὧν ἔταξα
κριτὰς ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ·
καὶ ἀναπαύσω σε ἀπὸ πάντων τῶν
ἐχθρῶν σου· καὶ ἀπαγγελεῖ σοι
Κύριος, ὅτι οἶκον οἰκοδομήσεις
αὐτῷ.
12 Καὶ ἔσται ἐὰν πληρωθῶ-
σιν αἱ ἡμέραι σου, καὶ κοιμηθή-
σῃ μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ ἀνα-
στήσω τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ,
ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου, καὶ
ἑτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐ-
τοῦ.
13 Αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι
οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καὶ ἀνορ-
θώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως εἰς τὸν
αἰῶνα.
14 Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς
πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς
υἱόν· καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἡ ἀδικία αὐ-
τοῦ, καὶ ἐλέγξω αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ
ἀνδρῶν, καὶ ἐν ἁφαῖς υἱῶν ἀν-
θρώπων·
15 Τὸ δὲ ἔλεός μου οὐκ ἀπο-
στήσω ἀπ' αὐτοῦ, καθὼς ἀπέ-
στησα ἀφ' ὧν ἀπέστησα ἐκ προσ-
ώπου μου.
16 Καὶ πιστωθήσεται ὁ οἶκος
αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἕως
αἰῶνος ἐνώπιόν μου· καὶ ὁ θρόνος
αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος εἰς τὸν
αἰῶνα
17 Κατὰ πάντας τοὺς λόγους
τούτους, καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν ὅρα-
σιν ταύτην· οὕτως ἐλάλησε Νά-
θαν πρὸς Δαυίδ.
18 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς
Δαυὶδ, καὶ ἐκάθισεν ἐνώπιον
Κυρίου, καὶ εἶπε, Τίς εἰμι ἐγὼ,
Κύριέ μου Κύριε, καὶ τίς ὁ οἶκός
μου, ὅτι ἠγάπησάς με ἕως τού-
των;
19 Καὶ κατεσμικρύνθην μι-
κρὸν ἐνώπιόν σου, Κύριέ μου
Κύριε, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ οἴκου
τοῦ δούλου σου εἰς μακράν· οὗτος

δὲ ὁ νόμος τοῦ ἀνθρώπου, Κύριέ μου Κύριε;

20 Καὶ τί προσθήσει Δαυὶδ ἔτι τοῦ λαλῆσαι πρὸς σέ; καὶ νῦν σὺ οἶδας τὸν δοῦλόν σου, Κύριέ μου Κύριε,

21 Καὶ διὰ τὸν δοῦλόν σου πεποίηκας, καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας πᾶσαν τὴν μεγαλωσύνην ταύτην, γνωρίσαι τῷ δούλῳ σου,

22 Ἕνεκεν τοῦ μεγαλύναι σε, Κύριέ μου· ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς σὺ, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἠκούσαμεν ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν.

23 Καὶ τίς ὡς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ ἔθνος ἄλλο ἐν τῇ γῇ; ὡς ὡδήγησεν αὐτὸν ὁ Θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι αὐτῷ λαὸν, τοῦ θέσθαι σε ὄνομα, τοῦ ποιῆσαι μεγαλωσύνην καὶ ἐπιφάνειαν, τοῦ ἐκβαλεῖν σε ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ σου, οὓς ἐλυτρώσω σεαυτῷ ἐξ Αἰγύπτου, ἔθνη καὶ σκηνώματα;

24 Καὶ ἡτοίμασας σεαυτῷ τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ εἰς λαὸν ἕως αἰῶνος, καὶ σὺ Κύριε ἐγένου αὐτοῖς εἰς Θεόν.

25 Καὶ νῦν Κύριέ μου, ῥῆμα ὃ ἐλάλησας περὶ τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, πίστωσον ἕως τοῦ αἰῶνος, Κύριε παντοκράτωρ Θεὲ τοῦ Ἰσραήλ· καὶ νῦν καθὼς ἐλάλησας,

26 Μεγαλυνθείη τὸ ὄνομά σου ἕως αἰῶνος.

27 Κύριε παντοκράτωρ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπεκάλυψας τὸ ὠτίον τοῦ δούλου σου, λέγων, Οἶκον οἰκοδομήσω σοι· διὰ τοῦτο εὗρεν ὁ δοῦλός σου τὴν καρδίαν ἑαυτοῦ τοῦ προσεύξασθαι πρὸς σὲ τὴν προσευχὴν ταύτην.

28 Καὶ νῦν Κύριέ μου Κύριε, σὺ εἶ Θεὸς, καὶ οἱ λόγοι σου ἔσονται ἀληθινοὶ, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ δούλου σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα.

29 Καὶ νῦν ἄρξαι καὶ εὐλόγησον τὸν οἶκον τοῦ δούλου σου, τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιόν σου, ὅτι σὺ Κύριέ μου Κύριε ἐλάλησας, καὶ ἀπὸ τῆς εὐλογίας σου εὐλογηθήσεται ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς· καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὴν ἀφωρισμένην ἐκ χειρὸς τῶν ἀλλοφύλων.

2 Καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὴν Μωὰβ, καὶ διεμέτρησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίοις, κοιμίσας αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο τὰ δύο σχοινίσματα τοῦ θανατῶσαι, καὶ τὰ δύο σχοινίσματα ἐζώγρησε· καὶ ἐγένετο Μωὰβ τῷ Δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας ξένια.

3 Καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὸν Ἀδρααζὰρ υἱὸν Ῥαὰβ, βασιλέα Σουβὰ, πορευομένου αὐτοῦ ἐπι-

σῆσαι τ χεῖρα αὐτῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην.

4 Καὶ προκατελάβετο Δαυὶδ τ αὐτῦ χίλια ἅρματα, καὶ ἐπὶ χιλιάδας ἱππέων, καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν· καὶ παρέλυσε Δαυὶδ πάντα τὰ ἅρματα, καὶ ὑπελείπετο ἑαυτῷ ἑκατὸν ἅρματα.

5 Καὶ παραγίνεται Συρία Δαμασκῦ βοηθῆσαι τῷ Ἀδραζὰρ βασιλεῖ Σουβὰ, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ ἐν τῷ Σύρῳ εἴκοσι δύο χιλιάδας ἀνδρῶν.

6 Καὶ ἔθετο Δαυὶδ φρουρὰν ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ Δαμασκὸν, καὶ ἐγένετο ὁ Σύρος τῷ Δαυὶδ εἰς δούλας φέροντας ξένια· καὶ ἔσωσε Κύριος τ Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο.

7 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὰς χλιδῶνας τὰς χρυσᾶς, οἳ ἦσαν ἐπὶ τ παίδων τ Ἀδραζὰρ βασιλέως Σοβὰ, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔλαβεν αὐτὰ Σουσακὶμ βασιλεὺς Αἰγύπτε, ἐν τῷ ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ἡμέραις Ῥοβοὰμ υἱῦ Σαλωμῶντος.

8 Καὶ ἐκ τ Μετεβὰκ καὶ ἐκ τ ἐκλεκτῶν πόλεων τ Ἀδραζὰρ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ χαλκὸν πολὺν σφόδρα· ἐν αὐτῷ ἐποίησε Σαλωμὼν τὴν θάλασσαν τ χαλκῆν, καὶ τὰς στύλας, καὶ τὰς λυτῆρας, καὶ πάντα τὰ σκεύη.

9 Καὶ ἤκουσε Θοὲ ὁ βασιλεὺς Ἡμαθ, ὅτι ἐπάταξε Δαυὶδ πᾶσαν τ δύναμιν Ἀδραζὰρ,

10 Καὶ ἀπέστειλε Θοὲ Ἰεδδουρὰμ τ υἱὸν αὐτῦ πρὸς βασιλέα Δαυὶδ ἐρωτῆσαι αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην, καὶ εὐλογῆσαι αὐτὸν ὑπὲρ οὗ ἐπολέμησε τὸν Ἀδραζὰρ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν, ὅτι ἀνθικείμενος ἦν τῷ Ἀδραζάρ· καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῦ ἦσαν σκεύη ἀργυρᾶ, καὶ σκεύη χρυσᾶ, καὶ σκεύη χαλκᾶ.

11 Καὶ ταῦτα ἡγίασεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ, μετὰ τ ἀργυρίου καὶ μετὰ τ χρυσίου οὗ ἡγίασεν ἐκ πασῶν τῶν πόλεων ὧν κατεδυνάστευσεν,

12 Ἐκ τ Ἰδουμαίας, καὶ ἐκ τ Μωὰβ, καὶ ἐκ τ υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐκ τ ἀλλοφύλων, καὶ ἐξ Ἀμαλὴκ, καὶ ἐκ τ σκύλων Ἀδραζὰρ υἱῦ Ῥαὰβ βασιλέως Σοβά.

13 Καὶ ἐποίησε Δαυὶδ ὄνομα· καὶ ἐν τῷ ἀνακάμπτειν αὐτὸν ἐπάταξε τὴν Ἰδουμαίαν ἐν Γεβελὲμ εἰς ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας.

14 Καὶ ἔθετο ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ φρουρὰν, ἐν πάσῃ τῇ Ἰδουμαίᾳ· καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ Ἰδουμαῖοι δοῦλοι τῷ βασιλεῖ· καὶ ἔσωσε Κύριος τ Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο.

15 Καὶ ἐβασίλευσε Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ· καὶ ἦν Δαυὶδ ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ.

16 Καὶ Ἰωὰβ υἱὸς Σαρυίας ἐπὶ τῆς στρατιᾶς· καὶ Ἰωσαφὰτ υἱὸς Ἀχιλὺδ ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων·

17 Καὶ Σαδὼκ υἱὸς Ἀχιτὼβ καὶ Ἀχιμέλεχ υἱὸς Ἀβιάθαρ ἱερεῖς· καὶ Σασὰ ὁ γραμματεύς·

18 Καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ σύμβουλος· καὶ ὁ Χελεθὶ, καὶ ὁ Φελετὶ, καὶ οἱ υἱοὶ Δαυὶδ αὐλάρχαι ἦσαν.

Κεφ. Θ'. 9.

ΚΑΙ εἶπε Δαυὶδ, Εἰ ἔστιν ἔτι ὑπολελειμμένος ἐν τῷ οἴκῳ Σαὺλ, καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος ἕνεκεν Ἰωνάθαν;

2 Καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Σαὺλ ἦν παῖς, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σιβά· καὶ καλοῦσιν αὐτὸν πρὸς Δαυίδ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, Σὺ εἶ Σιβά; καὶ εἶπεν, Ἐγὼ δοῦλος σός.

3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Εἰ ὑπολέλειπται ἐκ τοῦ οἴκου Σαὺλ ἔτι ἀνὴρ, καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος Θεοῦ; καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἔτι ἐστὶν υἱὸς τῷ Ἰωνάθαν πεπληγὼς τοὺς πόδας.

4 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ποῦ ἔστος; καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδοὺ ἐν οἴκῳ Μαχὶρ υἱοῦ Ἀμιὴλ ἐκ Λοδάβαρ.

5 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ, καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ οἴκου Μαχὶρ υἱοῦ Ἀμιὴλ ἐκ Λοδάβαρ.

6 Καὶ παραγίνεται Μεμφιβοσθὲ υἱὸς Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαὺλ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ· καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Μεμφιβοσθέ; καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Μὴ φοβοῦ, ὅτι ποιῶν ποιήσω μετὰ σοῦ ἔλεος διὰ Ἰωνάθαν τὸν πατέρα σου, καὶ ἀποκαταστήσω σοι πάντα ἀγρὸν Σαὺλ πατρός σου, καὶ σὺ φαγῇ ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου διαπαντός.

8 Καὶ προσεκύνησε Μεμφιβοσθὲ, καὶ εἶπε, Τίς εἰμι ὁ δοῦλός σου, ὅτι ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸν κύνα τὸν τεθνηκότα τὸν ὅμοιον ἐμοί;

9 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Σιβὰ τὸ παιδάριον Σαὺλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Πάντα ὅσα ἐστὶ τῷ Σαὺλ καὶ ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ δέδωκα τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου.

10 Καὶ ἐργᾷ αὐτῷ τὴν γῆν σὺ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ οἱ δοῦλοί σου, καὶ εἰσοίσεις τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου ἄρτους, καὶ ἔδεται ἄρτους·

καὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς Ϝ κυρίᾳ σε φάγεται διαπαντὸς ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου· καὶ τῷ Σιβᾷ ἦσαν πεντεκαίδεκα υἱοὶ, καὶ εἴκοσι δοῦλοι.

11 Καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα, Κατὰ πάντα ὅσα ἐντέταλται ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ δούλῳ αὐτοῦ, ἅτως ποιήσει ὁ δοῦλός σου· καὶ Μεμφιβοσθὲ ἤσθιεν ἐπὶ τ τραπέζης Δαυὶδ καθὼς εἷς τ υἱῶν αὐτοῦ Ϝ βασιλέως.

12 Καὶ τῷ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς μικρὸς ἦν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχά· καὶ πᾶσα ἡ κατοίκησις Ϝ οἴκου Σιβὰ δοῦλοι τοῦ Μεμφιβοσθέ.

13 Καὶ Μεμφιβοσθὲ καθῴκει ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἐπὶ τ τραπέζης Ϝ βασιλέως αὐτὸς διαπαντὸς ἤσθιε, καὶ αὐτὸς ἦν χωλὸς ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν αὐτοῦ.

Κεφ. ι'. ιο.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀπέθανε βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀννὼν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ποιήσω ἔλεος μετὰ Ἀννὼν υἱοῦ Ναὰς, ὃν τρόπον ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἔλεος, καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ παρακαλέσαι αὐτὸν ἐν χειρὶ τ δούλων αὐτοῦ περὶ Ϝ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ παρεγένοντο οἱ παῖδες Δαυὶδ εἰς τὴν γῆν υἱῶν Ἀμμών.

3 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς Ἀννὼν τ κύριον αὐτῶν, Μὴ παρὰ τὸ δοξάζειν Δαυὶδ τ πατέρα σε ἐνώπιόν σε, ὅτι ἀπέστειλέ σοι παρακαλοῦντας; ἀλλ' ὅπως ἐρευνήσωσι τὴν πόλιν καὶ κατασκοπήσωσιν αὐτὴν καὶ Ϝ κατασκέψασθαι αὐτὴν ἀπέστειλε Δαυὶδ τοὺς παῖδας αὐτοῦ πρὸς σέ;

4 Καὶ ἔλαβεν Ἀννὼν τοὺς παῖδας Δαυὶδ, καὶ ἐξύρησε τοὺς πώγωνας αὐτῶν, καὶ ἀπέκοψε τοὺς μανδύας αὐτῶν ἐν τῷ ἡμίσει ἕως τ ἰσχίων αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς.

5 Καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ ὑπὲρ τ ἀνδρῶν, καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν, ὅτι ἦσαν οἱ ἄνδρες ἠτιμασμένοι σφόδρα· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καθίσατε ἐν Ἱεριχὼ ἕως Ϝ ἀνατεῖλαι τοὺς πώγωνας ὑμῶν, καὶ ἐπισραφήσεσθε.

6 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ὅτι κατησχύνθησαν ὁ λαὸς Δαυὶδ· καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν, καὶ ἐμισθώσαντο τὴν Συρίαν Βαιθραὰμ, καὶ τ Συρίαν Σοβὰ, καὶ Ῥοὼβ, εἴκοσι χιλιάδας πεζῶν, καὶ τ βασιλέα Ἀμαλὴκ χιλίους ἄνδρας, καὶ Ἰσὼβ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν.

7 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ ἀπέ-

ϛειλε τ̅ Ἰωὰϐ κ̅ πᾶσαν τ̅ δύναμιν τȣ̀ς δυνατȣ́ς.

8 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν κ̅ παρετάξαντο πόλεμον παρὰ τῇ θύρᾳ τ̅ πύλης, Συρίας Σȣϐὰ κ̅ Ῥοὼϐ κ̅ Ἰϛὼϐ κ̅ Ἀμαλὴκ μόνοι ἐν ἀγρῷ.

9 Καὶ εἶδεν Ἰωὰϐ ὅτι ἐγενήθη πρὸς αὐτὸν ἀντιπρόσωπον τ̅ πολέμȣ ἐκ τ̅ κατὰ πρόσωπον ἐξεναντίας κ̅ ἐκ τ̅ ὄπισθεν, κ̅ ἐπελέξατο ἐκ πάντων τ̅ νεανιῶν Ἰσραὴλ, κ̅ παρετάξαντο ἐξ ἐναντίας Συρίας.

10 Καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαȣ̃ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀϐεσσὰ τ̅ ἀδελφȣ̃ αὐτȣ̃, κ̅ παρετάξαντο ἐξεναντίας υἱῶν Ἀμμὼν,

11 Καὶ εἶπεν, Ἐὰν κραταιωθῇ Συρία ὑπὲρ ἐμὲ, κ̅ ἔσεσθέ μοι εἰς σωτηρίαν· κ̅ ἐὰν κραταιωθῶσιν υἱοὶ Ἀμμὼν ὑπὲρ σὲ, κ̅ ἐσόμεθα τ̅ σῶσαί σε.

12 Ἀνδρίζȣ κ̅ κραταιωθῶμεν ὑπὲρ τ̅ λαȣ̃ ἡμῶν κ̅ περὶ τ̅ πόλεων τ̅ Θεȣ̃ ἡμῶν, κ̅ Κύριος ποιήσει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτȣ̃.

13 Καὶ προσῆλθεν Ἰωὰϐ κ̅ ὁ λαὸς αὐτȣ̃ μετ' αὐτȣ̃ εἰς πόλεμον πρὸς Συρίαν, κ̅ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπȣ αὐτȣ̃.

14 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν εἶδαν ὅτι ἔφυγε Συρία, καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπȣ Ἀϐεσσὰ, κ̅ εἰσῆλθον εἰς τ̅ πόλιν· κ̅ ἀνέϛρεψεν Ἰωὰϐ ἀπὸ τ̅ υἱῶν Ἀμμὼν, κ̅ παρεγένετο εἰς Ἱερȣσαλήμ.

15 Καὶ εἶδε Συρία ὅτι ἔπταισεν ἔμπροσθεν Ἰσραὴλ, κ̅ συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

16 Καὶ ἀπέϛειλεν Ἀδρααζὰρ, κ̅ συνήγαγε τ̅ Συρίαν τ̅ ἐκ τȣ̃ πέραν τ̅ ποταμȣ̃ Χαλαμὰκ, κ̅ παρεγένοντο εἰς Αἰλάμ· κ̅ Σωϐὰκ ἄρχων τ̅ δυνάμεως Ἀδρααζὰρ ἔμπροσθεν αὐτῶν.

17 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ, κ̅ συνήγαγε τ̅ πάντα Ἰσραὴλ, κ̅ διέϐη τ̅ Ἰορδάνην, κ̅ παρεγένετο εἰς Αἰλάμ· κ̅ παρετάξατο Συρία ἀπέναντι Δαυὶδ, κ̅ ἐπολέμησαν μετ' αὐτȣ̃.

18 Καὶ ἔφυγε Συρία ἀπὸ προσώπȣ Ἰσραήλ· καὶ ἀνεῖλε Δαυὶδ ἐκ τ̅ Συρίας ἑπτακόσια ἅρματα, κ̅ τεσσαράκοντα χιλιάδας ἱππέων, κ̅ τ̅ Σωϐὰκ τ̅ ἄρχοντα τῆς δυνάμεως αὐτȣ̃ ἐπάταξε, κ̅ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

19 Καὶ εἶδαν πάντες οἱ βασιλεῖς οἱ δȣ̃λοι Ἀδρααζὰρ ὅτι ἔπταισαν ἔμπροσθεν Ἰσραὴλ, κ̅ ηὐτομόλησαν μετὰ Ἰσραὴλ, κ̅ ἐδȣ́λευσαν αὐτοῖς· κ̅ ἐφοϐήθη Συρία τ̅ σῶσαι ἔτι τȣ̀ς υἱȣ̀ς Ἀμμών.

Κεφ. ια'. 11.

ΚΑΙ ἐγένετο, ἐπιϛρέψαντος τ̅ ἐνιαυτȣ̃ εἰς τὸν καιρὸν τ̅ ἐξοδίας τ̅ βασιλέων, κ̅ ἀπέϛειλε Δαυὶδ τ̅ Ἰωὰϐ, κ̅ τȣ̀ς παῖδας

αὐτῆ μετ' αὐτῆ, καὶ τὸν πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διέφθειραν τὰς υἱὰς Ἀμμών· καὶ διεκάθισαν ἐπὶ Ῥαββάθ· καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν Ἰερουσαλήμ.

2 Καὶ ἐγένετο ὡρὰς ἑσπέραν, καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἀπὸ τῆ κοίτης αὐτῆ, καὶ περιεπάτει ἐπὶ τῆ δώματος τῆ οἴκε τῆ βασιλέως, καὶ εἶδε γυναῖκα λουομένην ἀπὸ τῆ δώματος, καὶ ἡ γυνὴ καλὴ τῷ εἴδει σφόδρα.

3 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ, καὶ ἐζήτησε τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπεν, Οὐχὶ αὕτη Βηρσαβεὲ θυγάτηρ Ἐλιαὲ γυνὴ Οὐρίε τῆ Χετταίε;

4 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ ἀγγέλες, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ εἰσῆλθε ὡρὸς αὐτὴν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς· καὶ αὕτη ἁγιαζομένη ἀπὸ ἀκαθαρσίας αὐτῆς, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

5 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνή· καὶ ἀποστείλασα ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, Ἐγώ εἰμι ἐν γαστρὶ ἔχω.

6 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ ὡρὸς Ἰωὰβ, λέγων, Ἀπόστειλον πρὸς μὲ τὸν Οὐρίαν τὸν Χετταῖον· καὶ ἀπέστειλεν Ἰωὰβ τὸν Οὐρίαν πρὸς Δαυίδ.

7 Καὶ παραγίνεται Οὐρίας καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ εἰς εἰρήνην Ἰωὰβ, καὶ εἰς εἰρήνην τῆ λαῆ, καὶ εἰς εἰρήνην τῆ πολέμε.

8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Οὐρίᾳ, Κατάβηθι εἰς τὸν οἶκόν σε, καὶ νίψαι τὰς πόδας σε· καὶ ἐξῆλθεν Οὐρίας ἐξ οἴκε τῆ βασιλέως, καὶ ἐξῆλθεν ὀπίσω αὐτῆ ἄρσις τῆ βασιλέως.

9 Καὶ ἐκοιμήθη Οὐρίας παρὰ τὴν θύρα τῆ βασιλέως μετὰ τῶν δούλων τῆ κυρίε αὐτῆ, καὶ οὐ κατέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτῆ.

10 Καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυὶδ, λέγοντες, Ὅτι οὐ κατέβη Οὐρίας εἰς τὸν οἶκον αὐτῆ· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Οὐρίαν, Οὐχὶ ἐξ ὁδῆ σὺ ἔρχῃ; τί ὅτι οὐ κατέβης εἰς τὸν οἶκόν σε;

11 Καὶ εἶπεν Οὐρίας πρὸς Δαυὶδ, Ἡ κιβωτὸς, καὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας κατοικῆσιν ἐν σκηναῖς, καὶ ὁ κύριός μου Ἰωὰβ, καὶ οἱ δοῦλοι τῆ κυρίε με ἐπὶ πρόσωπον τῆ ἀγρῆ παρεμβάλλεσι, καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν με τῆ φαγεῖν, καὶ πιεῖν, καὶ κοιμηθῆναι μετὰ τῆ γυναικός με; πῶς; ζῇ ἡ ψυχή σε, εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τῆτο.

12 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Οὐρίαν, Κάθισον ἐνταῦθα καί γε σήμερον, καὶ αὔριον ἐξαποστελῶ σε· καὶ ἐκάθισεν Οὐρίας ἐν Ἰερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ τῇ ἐπαύριον.

13 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Δαυὶ-

ιδ, καὶ ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἔπιε, καὶ ἐμέθυσεν αὐτόν, καὶ ἐξῆλθεν ἑσπέρας τοῦ κοιμηθῆναι ἐπὶ τῆ κοίτης αὐτοῦ μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐ κατέβη.

14 Καὶ ἐγένετο πρωΐ, καὶ ἔγραψε Δαυὶδ βιβλίον πρὸς Ἰωὰβ, καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Οὐρίου.

15 Καὶ ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ, λέγων, Εἰσάγαγε τὸν Οὐρίαν ἐξεναντίας τοῦ πολέμου τοῦ κραταιοῦ, καὶ ἀποστραφήσεσθε ἀπὸ ὄπισθεν αὐτοῦ, καὶ πληγήσεται καὶ ἀποθανεῖται.

16 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ φυλάσσειν Ἰωὰβ ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ ἔθηκε τὸν Οὐρίαν εἰς τὸν τόπον οὗ ἤδει ὅτι ἄνδρες δυνάμεως ἐκεῖ.

17 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, καὶ ἐπολέμουν μετὰ Ἰωάβ· καὶ ἔπεσαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν δούλων Δαυὶδ, καὶ ἀπέθανε καὶ ὁ Οὐρίας ὁ Χετταῖος.

18 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωὰβ, καὶ ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα,

19 Καὶ ἐνετείλατο τῷ ἀγγέλῳ, λέγων, Ἐν τῷ συντελέσαι πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα,

20 Καὶ ἔσαι ἐὰν ἀναβῇ ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως, καὶ εἴπῃ σοι, Τί ὅτι ἠγγίσατε πρὸς τὴν πόλιν πολεμῆσαι; οὐκ ἤδειτε ὅτι τοξεύσουσιν ἀπάνωθεν τοῦ τείχους;

21 Τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἱεροβάαλ υἱὸν Νήρ; οὐχὶ γυνὴ ἔρριψε κλάσμα μύλου ἐπ' αὐτὸν ἀπὸ ἄνωθεν τοῦ τείχους, καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασί; ἵνατί προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος; καὶ ἐρεῖς, Καί γε ὁ δοῦλός σου Οὐρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε.

22 Καὶ ἐπορεύθη ὁ ἄγγελος Ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ παρεγένετο καὶ ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ πάντα ὅσα ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰωὰβ, πάντα τὰ ῥήματα τοῦ πολέμου· καὶ ἐθυμώθη Δαυὶδ πρὸς Ἰωὰβ, καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄγγελον, Ἵνατί προσηγάγετε πρὸς τὴν πόλιν τοῦ πολεμῆσαι; οὐκ ἤδειτε ὅτι πληγήσεσθε ἀπὸ τοῦ τείχους; τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἱεροβάαλ; οὐχὶ γυνὴ ἔρριψεν ἐπ' αὐτὸν κλάσμα μύλου ἀπὸ τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασί; ἵναλί προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος;

23 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς Δαυὶδ, Ὅτι ἐκραταίωσαν ἐφ' ἡμᾶς οἱ ἄνδρες, καὶ ἐξῆλθον ἐφ' ἡμᾶς εἰς τὸν ἀγρὸν, καὶ ἐγενήθημεν ἐπ' αὐτοὺς ἕως τῆς θύρας τῆς πύλης.

24 Καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξεύ-

οντες πρὸς τὰς παῖδάς σε ἀπάνωθεν τ̃ τείχες, καὶ ἀπέθανον τ̃ παίδων τ̃ βασιλέως, καί γε ὁ δ̃λός σε Οὐρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε.

25 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν ἄγγελον, Τάδε ἐρεῖς πρὸς Ἰωὰβ, Μὴ πονηρὸν ἔσω ἐν ὀφθαλμοῖς σε τὸ ῥῆμα τ̃το, ὅτι ποτὲ μὲν ἔτως καὶ ποτὲ ἔτως φάγεται ἡ μάχαιρα· κραταίωσον τ̃ πόλεμόν σε εἰς τ̃ πόλιν, καὶ κατάσπασον αὐτὴν, καὶ κραταίωσον αὐτήν.

26 Καὶ ἤκουσεν ἡ γυνὴ Οὐρίε ὅτι ἀπέθανεν Οὐρίας ὁ ἀνὴρ αὐτ̃ς, καὶ ἐκόψατο τ̃ ἄνδρα αὐτ̃ς.

27 Καὶ διῆλθε τὸ πένθος, καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ, καὶ συνήγαγεν αὐτὴν εἰς τ̃ οἶκον αὐτ̃, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν· καὶ πονηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα ὃ ἐποίησε Δαυὶδ ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίε.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΙ ἀπέστειλε Κύριος τὸν Νάθαν τ̃ προφήτην πρὸς Δαυίδ· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δύο ἦσαν ἄνδρες ἐν πόλει μιᾷ, εἷς πλέσιος, καὶ εἷς πένης.

2 Καὶ τῷ πλησίῳ ἦν ποίμνια καὶ βεκόλια πολλὰ σφόδρα.

3 Καὶ τῷ πένητι οὐδὲν ἀλλ' ἢ ἀμνὰς μία μικρὰ, ἣν ἐκτήσατο καὶ περιεποιήσατο, καὶ ἐξέθρεψεν αὐτὴν, καὶ ἠδρύνθη μετ' αὐτ̃ καὶ μετὰ τ̃ υἱῶν αὐτ̃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἐκ τ̃ ἄρτε αὐτ̃ ἤσθιε, καὶ ἐκ τ̃ ποτηρίε αὐτ̃ ἔπινε, καὶ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτ̃ ἐκάθευδε, καὶ ἦν αὐτῷ ὡς θυγάτηρ.

4 Καὶ ἦλθε πάροδος τῷ ἀνδρὶ τῷ πλησίῳ, καὶ ἐφείσατο λαβεῖν ἐκ τ̃ ποιμνίων αὐτ̃, καὶ ἐκ τ̃ βεκολίων αὐτ̃, τ̃ ποιῆσαι τῷ ξένῳ ὁδοιπόρῳ τῷ ἐλθόντι πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔλαβε τ̃ ἀμνάδα τ̃ πένητος, καὶ ἐποίησεν αὐτὴν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν.

5 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Δαυὶδ σφόδρα τῷ ἀνδρὶ, καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Νάθαν, Ζῇ Κύριος, ὅτι υἱὸς θανάτε ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τ̃το.

6 Καὶ τ̃ ἀμνάδα ἀποτίσει ἑπταπλασίονα, ἀνθ' ὧν ὅτι ἐποίησε τὸ ῥῆμα τ̃το, καὶ περὶ οὗ οὐκ ἐφείσατο.

7 Καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ, Σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τ̃το· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἐγώ εἰμι ὁ χρίσας σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐγώ εἰμι ἐρρύσάμην σε ἐκ χειρὸς Σαὰλ,

8 Καὶ ἔδωκά σοι τ̃ οἶκον τ̃ κυρίου σε, καὶ τὰς γυναῖκας τ̃ κυρίε σε ἐν τῷ κόλπῳ σε, καὶ

ἔδωκά σοι τ̃ οἶκον Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα· κ̀ εἰ μικρόν ἐστι, προσθήσω σοι κατὰ ταῦτα.

9 Τί ὅτι ἐφαύλισας τ̀ λόγον Κυρίου, τ̃ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτ̃; τ̀ Οὐρίαν τ̀ Χετταῖον ἐπάταξας ἐν ῥομφαίᾳ, κ̀ τ̀ γυναῖκα αὐτ̃ ἔλαβες σεαυτῷ εἰς γυναῖκα, κ̀ αὐτὸν ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ υἱῶν Ἀμμών.

10 Καὶ νῦν οὐκ ἀποσήσεται ῥομφαία ἐκ τ̃ οἴκου σου ἕως αἰῶνος, ἀνθ' ὧν ὅτι ἐξουδένωσάς με, κ̀ ἔλαβες τ̀ γυναῖκα τ̃ Οὐρίου τ̃ Χετταίου, τ̃ εἶναί σοι εἰς γυναῖκα.

11 Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ σὲ κακὰ ἐκ τ̃ οἴκου σου, κ̀ λήψομαι τὰς γυναῖκάς σου κατ' ὀφθαλμούς σου, κ̀ δώσω τῷ πλησίον σου, κ̀ κοιμηθήσεται μετὰ τ̀ γυναικῶν σου ἐναντίον τ̃ ἡλίου τούτου.

12 Ὅτι σὺ ἐποίησας κρυβῇ, κἀγὼ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέναντι τ̃ ἡλίου τούτου.

13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Νάθαν, Ἡμάρτηκα τῷ Κυρίῳ· κ̀ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ, Καὶ Κύριος παρεβίβασε τὸ ἁμάρτημά σου· οὐ μὴ ἀποθάνῃς.

14 Πλὴν ὅτι παροργίζων παρώργισας τοὺς ἐχθροὺς Κυρίου ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ, καί γε ὁ υἱός σου ὁ τεχθεὶς σοι θανάτῳ ἀποθανεῖται.

15 Καὶ ἀπῆλθε Νάθαν εἰς τ̀ οἶκον αὐτ̃· κ̀ ἔθραυσε Κύριος τὸ παιδίον ὃ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Οὐρίου τ̃ Χετταίου τῷ Δαυὶδ, κ̀ ἠῤῥώστησε.

16 Καὶ ἐζήτησε Δαυὶδ τὸ Θεὸν περὶ τ̃ παιδαρίου, κ̀ ἐνήστευσε Δαυὶδ νηστείαν, κ̀ εἰσῆλθε κ̀ ηὐλίσθη ἐπὶ τ̀ γῆς.

17 Καὶ ἀνέστησαν ἐπ' αὐτὸν οἱ πρεσβύτεροι τ̃ οἴκου αὐτ̃ ἐγεῖραι αὐτὸν ἀπὸ τ̀ γῆς, κ̀ οὐκ ἠθέλησε, κ̀ οὐ συνέφαγεν αὐτοῖς ἄρτον.

18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, κ̀ ἀπέθανε τὸ παιδάριον· κ̀ ἐφοβήθησαν οἱ δοῦλοι Δαυὶδ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ, ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον, ὅτι εἶπον, Ἰδὲ ἐν τῷ τὸ παιδάριον ἔτι ζῆν ἐλαλήσαμεν πρὸς αὐτὸν, κ̀ οὐκ εἰσήκουσε τ̀ φωνῆς ἡμῶν· καὶ πῶς εἴπωμεν πρὸς αὐτὸν ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον, κ̀ ποιήσει κακά;

19 Καὶ συνῆκε Δαυὶδ, ὅτι οἱ παῖδες αὐτ̃ ψιθυρίζουσι, καὶ ἐνόησε Δαυὶδ ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον· κ̀ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτ̃, Εἰ τέθνηκε τὸ παιδάριον; κ̀ εἶπαν, Τέθνηκε.

20 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἐκ τ̃ γῆς, κ̀ ἐλούσατο, κ̀ ἠλείψατο,

καὶ ἤλλαξε τὰ ἱμάτια αὐτῆ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τ οἶκον θ Θεῦ, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τ οἶκον αὐτῆ, καὶ ἤτησεν ἄρτον φαγεῖν, καὶ παρέθηκαν αὐτῷ ἄρτον, καὶ ἔφαγε.

21 Καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτῆ πρὸς αὐτὸν, Τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ἐποίησας ἕνεκα θ παιδαρίε; ἔτι ζῶντος ἐνήσευες καὶ ἔκλαιες καὶ ἠγρύπνεις, καὶ ἡνίκα ἀπέθανε τὸ παιδάριον, ἀνέσης καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ πέπωκας;

22 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ἐν τῷ τὸ παιδάριον ἔτι ζῆν ἐνήσευσα καὶ ἔκλαυσα, ὅτι εἶπα, Τίς οἶδεν εἰ ἐλεήσει με Κύριος, καὶ ζήσεται τὸ παιδάριον;

23 Καὶ νῦν τέθνηκεν, ἱνατί τοῦτο ἐγὼ νηστεύω; μὴ δυνήσομαι ἐπιστρέψαι αὐτὸν ἔτι; ἐγὼ πορεύσομαι πρὸς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς οὐκ ἀναστρέψει πρός με.

24 Καὶ παρεκάλεσε Δαυὶδ Βηρσαβεὲ τ γυναῖκα αὐτῆ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς, καὶ συνέλαβε καὶ ἔτεκεν υἱὸν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆ Σαλωμών, καὶ Κύριος ἠγάπησεν αὐτόν.

25 Καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Νάθαν θ προφήτε, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆ Ἰεδδεδί, ἕνεκεν Κυρίε.

26 Καὶ ἐπολέμησεν Ἰωὰβ ἐν Ῥαββὰθ υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ κατέλαβε τ πόλιν τ βασιλείας.

27 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωὰβ ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, Ἐπολέμησα ἐν Ῥαββὰθ, καὶ κατελαβόμην τ πόλιν τ ὑδάτων.

28 Καὶ νῦν συνάγαγε τὸ κατάλοιπον θ λαοῦ, καὶ παρέμβαλε ἐπὶ τ πόλιν, καὶ προκαλαλαβῆ αὐτὴν, ἵνα μὴ προκαλαλάβωμαι ἐγὼ τ πόλιν, καὶ κληθῇ τὸ ὄνομά με ἐπ' αὐτήν.

29 Καὶ συνήγαγε Δαυὶδ πάντα τὸν λαὸν, καὶ ἐπορεύθη εἰς Ῥαββὰθ, καὶ ἐπολέμησεν ἐν αὐτῇ, καὶ κατελάβετο αὐτήν.

30 Καὶ ἔλαβε τὸν στέφανον Μολχὸμ θ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τ κεφαλῆς αὐτῆ, καὶ ὁ σταθμὸς αὐτῆ τάλαντον χρυσίε, καὶ λίθε τιμίε, καὶ ἦν ἐπὶ τ κεφαλῆς Δαυὶδ, καὶ σκῦλα τ πόλεως ἐξήνεγκε πολλὰ σφόδρα.

31 Καὶ τὸν λαὸν τ ὄντα ἐν αὐτῇ ἐξήγαγε, καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ πρίονι, ἐν τοῖς τριβόλοις τοῖς σιδηροῖς, καὶ ὑποτομεῦσι σιδηροῖς, καὶ διήγαγεν αὐτὲς διὰ θ πλινθίε· καὶ ἕτως ἐποίησε πάσαις ταῖς πόλεσιν υἱῶν Ἀμμών· καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς Ἱερουσαλήμ.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑΙ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ τῷ Ἀβεσσαλὼμ υἱῷ Δαυὶδ ἀδελφὴ καλὴ τῷ εἴδει

σφόδρα, καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημὰρ, καὶ ἠγάπησεν αὐτὴν Ἀμνὼν υἱὸς Δαυίδ.

2 Καὶ ἐθλίβετο Ἀμνὼν ὥστε ἀῤῥωστεῖν διὰ Θημὰρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, ὅτι παρθένος ἦν αὕτη, καὶ ὑπέρογκον ἐν ὀφθαλμοῖς Ἀμνὼν τοῦ ποιῆσαί τι αὐτῇ.

3 Καὶ ἦν τῷ Ἀμνὼν ἑταῖρος, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωναδὰβ, υἱὸς Σαμαὰ τοῦ ἀδελφοῦ Δαυίδ· καὶ Ἰωναδὰβ ἀνὴρ σοφὸς σφόδρα,

4 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί σοι ὅτι σὺ οὕτως ἀσθενὴς, υἱὲ τοῦ βασιλέως, τὸ πρωὶ πρωΐ; οὐκ ἀπαγγέλλεις μοι; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀμνὼν, Θημὰρ τὴν ἀδελφὴν Ἀβεσσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐγὼ ἀγαπῶ.

5 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωναδὰβ, Κοιμήθητι ἐπὶ τῆς κοίτης σου καὶ μαλακίσθητι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ πατήρ σου τοῦ ἰδεῖν σε, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, Ἐλθέτω δὴ Θημὰρ ἡ ἀδελφή μου, καὶ ψωμισάτω με, καὶ ποιησάτω κατ' ὀφθαλμούς μου βρῶμα, ὅπως ἴδω καὶ φάγω ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς.

6 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀμνὼν καὶ ἠῤῥώσησε· καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν αὐτόν· καὶ εἶπεν Ἀμνὼν πρὸς τὸν βασιλέα, Ἐλθέτω δὴ Θημὰρ ἡ ἀδελφή μου πρὸς μὲ, καὶ κολλυρισάτω ἐν ὀφθαλμοῖς μου δύο κολλυρίδας, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς.

7 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Θημὰρ εἰς τὸν οἶκον, λέγων, Πορεύθητι δὴ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ ποίησον αὐτῷ βρῶμα.

8 Καὶ ἐπορεύθη Θημὰρ εἰς τὸν οἶκον Ἀμνὼν ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ αὐτὸς κοιμώμενος· καὶ ἔλαβε τὸ σαῖς καὶ ἐφύρασε, καὶ ἐκολλύρισε κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἥψησε τὰς κολλυρίδας.

9 Καὶ ἔλαβε τὸ τήγανον καὶ κατεκένωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠθέλησε φαγεῖν· καὶ εἶπεν Ἀμνὼν, Ἐξαγάγετε πάντα ἄνδρα ἀπὸ ἐπάνωθέν μου· καὶ ἐξήγαγον πάντα ἄνδρα ἐπάνωθεν αὐτοῦ.

10 Καὶ εἶπεν Ἀμνὼν πρὸς Θημὰρ, Εἰσένεγκε τὸ βρῶμα εἰς τὸ ταμιεῖον, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρός σου· καὶ ἔλαβε Θημὰρ τὰς κολλυρίδας ἃς ἐποίησε, καὶ εἰσήνεγκε τῷ Ἀμνὼν ἀδελφῷ αὐτῆς εἰς τὸ κοιτῶνα.

11 Καὶ προσήγαγεν αὐτῷ τοῦ φαγεῖν, καὶ ἐπελάβετο αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Δεῦρο, κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ ἀδελφή μου.

12 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Μὴ ἀδελφέ μου, μὴ ταπεινώσῃς με, διότι οὐ ποιηθήσεται οὕτως ἐν Ἰσραὴλ, μὴ ποιήσῃς τὴν ἀφροσύνην ταύτην.

13 Καὶ ἐγὼ ποῦ ἀποίσω τὸ ὄνειδός μου; καὶ σὺ ἔσῃ ὡς εἷς τῶν ἀφρόνων ἐν Ἰσραήλ· καὶ νῦν λάλησον δὴ πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι οὐ μὴ κωλύσῃ με ἀπὸ σοῦ.

14 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀμνὼν εἰσακοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς· καὶ ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτὴν, καὶ ἐταπείνωσεν αὐτὴν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς.

15 Καὶ ἐμίσησεν αὐτὴν Ἀμνὼν μῖσος μέγα σφόδρα, ὅτι μέγα τὸ μῖσος ὃ ἐμίσησεν αὐτὴν ὑπὲρ τὴν ἀγάπην ἣν ἠγάπησεν αὐτὴν, ὅτι μείζων ἡ κακία ἡ ἐσχάτη ἢ ἡ πρώτη· καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἀμνὼν, Ἀνάστηθι, καὶ πορεύου.

16 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Θημὰρ περὶ τῆς κακίας τῆς μεγάλης ταύτης ὑπὲρ ἑτέραν ἣν ἐποίησας μετ' ἐμοῦ, τοῦ ἐξαποστεῖλαί με· καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀμνὼν ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς.

17 Καὶ ἐκάλεσε τὸ παιδάριον αὐτοῦ τὸν προσηκόντα τοῦ οἴκου, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐξαποστείλατε δὴ ταύτην ἀπ' ἐμοῦ ἔξω, καὶ ἀπόκλεισον τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς.

18 Καὶ ἐπ' αὐτῆς ἦν χιτὼν καρπωτὸς, ὅτι οὕτως ἐνεδιδύσκοντο αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλέως αἱ παρθένοι τὰς ἐπενδύτας αὐτῶν· καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ ἔξω, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς.

19 Καὶ ἔλαβε Θημὰρ σποδὸν, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· καὶ τὸν χιτῶνα τὸν καρπωτὸν τὸν ἐπ' αὐτῆς διέρρηξε· καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ ἐπορεύθη πορευομένη καὶ κράζουσα.

20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ἀβεσσαλὼμ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς, Μὴ Ἀμνὼν ὁ ἀδελφός σου ἐγένετο μετὰ σοῦ; καὶ νῦν ἀδελφή μου κώφευσον, ὅτι ἀδελφός σού ἐστι· μὴ θῇς τὴν καρδίαν σου τοῦ λαλῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἐκάθισε Θημὰρ χηρεύουσα ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβεσσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς.

21 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἐθυμώθη σφόδρα, καὶ οὐκ ἐλύπησε τὸ πνεῦμα Ἀμνὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἠγάπα αὐτὸν, ὅτι πρωτότοκος αὐτοῦ ἦν.

22 Καὶ οὐκ ἐλάλησεν Ἀβεσσαλὼμ μετὰ Ἀμνὼν ἀπὸ πονηροῦ ἕως ἀγαθοῦ, ὅτι ἐμίσει Ἀβεσσαλὼμ τὸν Ἀμνὼν ἐπὶ λόγῳ οὗ ἐταπείνωσε Θημὰρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐγένετο εἰς διετηρίδα ἡμερῶν, καὶ ἦσαν κείροντες τῷ Ἀβεσσαλὼμ ἐν Βελασὼρ τῇ ἐχούμενα Ἐφραΐμ, καὶ ἐκάλεσεν Ἀβεσσαλὼμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως.

24 Καὶ ἦλθεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὴ βασιλέα, καὶ εἶπεν, Ἰδὲ δὴ κείρουσι τῷ δούλῳ σου, πορευθήτω δὴ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετὰ τοῦ δούλου σου.

25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀβεσσαλὼμ, Μὴ δὴ υἱέ μου, μὴ πορευθῶμεν πάντες ἡμεῖς, καὶ οὐ μὴ καταβαρυνθῶμεν ἐπὶ σέ· καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν, καὶ οὐκ ἠθέλησε τοῦ πορευθῆναι, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν.

26 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς αὐτὸν, Καὶ εἰ μὴ, πορευθήτω δὴ μεθ' ἡμῶν Ἀμνὼν ὁ ἀδελφός μου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ἱνατί πορευθῇ μετὰ σοῦ;

27 Καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν Ἀβεσσαλὼμ, καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτοῦ τὴ Ἀμνὼν καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως· καὶ ἐποίησεν Ἀβεσσαλὼμ πότον κατὰ τὸν πότον τοῦ βασιλέως,

28 Καὶ ἐνετείλατο Ἀβεσσαλὼμ τοις παιδαρίοις αὐτοῦ, λέγων, Ἴδετε ὡς ἂν ἀγαθυνθῇ ἡ καρδία Ἀμνὼν ἐν τῷ οἴνῳ, καὶ εἴπω πρὸς ὑμᾶς, Πατάξατε τὴ Ἀμνὼν, καὶ θανατώσατε αὐτόν· μὴ φοβηθῆτε, ὅτι οὐχὶ ἐγώ εἰμι ὁ ἐντελλόμενος ὑμῖν; ἀνδρίζεσθε καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνάμεως.

29 Καὶ ἐποίησαν τὰ παιδάρια Ἀβεσσαλὼμ τῷ Ἀμνὼν, καθὰ ἐνετείλατο αὐτοῖς Ἀβεσσαλώμ· καὶ ἀνέστησαν πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐπεκάθισαν ἀνὴρ ἐπὶ τὴ ἡμίονον αὐτοῦ, καὶ ἔφυγον.

30 Καὶ ἐγένετο, αὐτῶν ὄντων ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθε πρὸς Δαυὶδ, λέγων, Ἐπάταξεν Ἀβεσσαλὼμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς.

31 Καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὴ γῆν, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ περιεστῶτες αὐτῷ διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν.

32 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωναδὰβ υἱὸς Σαμαὰ ἀδελφοῦ Δαυὶδ, καὶ εἶπε, Μὴ εἰπάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὅτι πάντα τὰ παιδάρια τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως ἐθανάτωσεν, ὅτι Ἀμνὼν μονώτατος ἀπέθανεν, ὅτι ἐπὶ στόματος Ἀβεσσαλὼμ ἦν κείμενος ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐταπείνωσε Θημὰρ τὴ ἀδελφὴν αὐτοῦ.

33 Καὶ νῦν μὴ θέσθω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴ καρδίαν αὐτοῦ ῥῆμα, λέγων, Πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἀπέθανον· ὅτι ἀλλ' ἢ Ἀμνὼν μονώτατος ἀπέθανε.

34 Καὶ ἀπέδρα Ἀβεσσαλώμ· καὶ ᾖρε τὸ παιδάριον ὁ σκοπὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶδε·

καὶ ἰδοὺ λαὸς πολὺς προσευόμενος ἐν τῇ ὁδῷ ὄπισθεν αὐτῆς ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐν τῇ καλαβάσει· καὶ παρεγένετο ὁ σκοτὸς καὶ ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπεν, Ἄνδρας ἑώρακα ἐκ τῆς ὁδοῦ τοῦ Ὠρωνῆν ἐκ μέρους τοῦ ὄρους.

35 Καὶ εἶπεν Ἰωναδὰβ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως παρεισὶ· κατὰ τὸν λόγον τοῦ δούλου σου, οὕτως ἐγένετο.

36 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα συνετέλεσε λαλῶν, καὶ ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦλθον, καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν, καί γε ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν σφόδρα.

37 Καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἔφυγε, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Θολμὶ υἱὸν Ἐμιοὺδ βασιλέα Γεδσὼρ εἰς γῆν Χαμααχάδ· καὶ ἐπένθησεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

38 Καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἀπέδρα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσὼρ, καὶ ἦν ἐκεῖ ἔτη τρία.

39 Καὶ ἐκόπασεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τοῦ ἐξελθεῖν πρὸς Ἀβεσσαλὼμ, ὅτι παρεκλήθη ἐπὶ Ἀμνὼν, ὅτι ἀπέθανε.

Κεφ. ιδ'. τα.

ΚΑΙ ἔγνω Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουίας ὅτι ἡ καρδία τοῦ βασιλέως ἐπὶ Ἀβεσσαλώμ.

2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωὰβ εἰς Θεκωὲ, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν γυναῖκα σοφὴν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν, Πένθησον δὴ, καὶ ἔνδυσαι ἱμάτια πενθικὰ, καὶ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον, καὶ ἔσῃ ὡς γυνὴ πενθοῦσα ἐπὶ τεθνηκότι τοῦτο ἡμέρας πολλὰς,

3 Καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἔθηκεν Ἰωὰβ τοὺς λόγους ἐν τῷ στόματι αὐτῆς.

4 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωΐτις πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ προσώπον αὐτῆς εἰς τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ εἶπε, Σῶσον βασιλεῦ, σῶσον.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ βασιλεὺς, Τί ἔχει σοι; ἡ δὲ εἶπε, Καὶ μάλα γυνὴ χήρα ἐγώ εἰμι, καὶ ἀπέθανεν ὁ ἀνήρ μου.

6 Καί γε τῇ δούλῃ σου δύο υἱοὶ, καὶ ἐμαχέσαντο ἀμφότεροι ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἀναμέσον αὐτῶν· καὶ ἐπάισεν ὁ εἷς τὸν ἕνα ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν.

7 Καὶ ἰδοὺ ἐπανέστη ὅλη ἡ πατριὰ πρὸς τὴν δούλην σου, καὶ εἶπαν, Δὸς τὸν παίσαντα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ θανατώσωμεν αὐτὸν ἀντὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὗ ἀπέκτεινε, καὶ ἐξαρῶμεν καί γε τὸν κληρονόμον ὑμῶν· καὶ

σβέσασι τὸν ἄνθρακά μου τὸν καταλειφθέντα, ὥστε μὴ θέσθαι τῷ ἀνδρί μου κατάλειμμα καὶ ὄνομα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν γυναῖκα, Ὑγιαίνουσα βάδιζε εἰς τὸν οἶκόν σου, κἀγὼ ἐντελοῦμαι περὶ σοῦ.

9 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωΐτις πρὸς τὸν βασιλέα, Ἐπ' ἐμέ, κύριέ μου βασιλεῦ, ἡ ἀνομία καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἀθῶος.

10 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Τίς ὁ λαλῶν πρὸς σὲ, καὶ ἄξεις αὐτὸν πρὸς ἐμὲ, καὶ προσθήσει ἔτι ἅψασθαι αὐτοῦ;

11 Καὶ εἶπε, Μνημονευσάτω δὴ ὁ βασιλεὺς τὸν Κύριον Θεὸν αὐτοῦ πληθυνθῆναι ἀγχιστέα τοῦ αἵματος τοῦ διαφθεῖραι, καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσι τὸν υἱόν μου· καὶ εἶπε, Ζῇ Κύριος, εἰ πεσεῖται ἀπὸ τῆς τριχὸς τῆς υἱῆς σου ἐπὶ τὴν γῆν.

12 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου πρὸς τὸν κύριόν μου βασιλέα ῥῆμα· καὶ εἶπε, Λάλησον.

13 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Ἱνατί ἐλογίσω τοιοῦτο ἐπὶ λαὸν Θεοῦ; ἢ ἐκ στόματος τοῦ βασιλέως ὁ λόγος οὗτος ὡς πλημμέλεια, τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα τὸν ἐξωσμένον αὐτοῦ;

14 Ὅτι θανάτῳ ἀποθανούμεθα, καὶ ὥσπερ τὸ ὕδωρ τὸ καταφερόμενον ἐπὶ τῆς γῆς οὐ συναχθήσεται, καὶ λήψεται ὁ Θεὸς ψυχὴν, καὶ λογιζόμενος τοῦ ἐξῶσαι ἀπ' αὐτοῦ ἐξεωσμένον.

15 Καὶ νῦν οὗ ἦλθον λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα τὸν κύριόν μου τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅτι ὄψεταί με ὁ λαός, καὶ ἐρεῖ ἡ δούλη σου, Λαλησάτω δὴ πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, εἴπως ποιήσει ὁ βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τῆς δούλης αὐτοῦ,

16 Ὅτι ἀκούσει ὁ βασιλεὺς ῥύσασθαι τὴν δούλην αὐτοῦ ἐκ χειρὸς τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ζητοῦντός με ἐξαραί με καὶ τὸν υἱόν μου ἀπὸ κληρονομίας Θεοῦ.

17 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Εἰ ἤδη ὁ λόγος τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως εἰς θυσίας· ὅτι καθὼς ἄγγελος Θεοῦ, οὕτως ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, τοῦ ἀκούειν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ πονηρόν· καὶ Κύριος ὁ Θεός σου ἔσται μετὰ σοῦ.

18 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε πρὸς τὴν γυναῖκα, Μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα, ὃ ἐγὼ ἐπερωτῶ σε· καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Λαλησάτω δὴ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς.

19 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Μὴ ἡ χεὶρ Ἰωὰβ ἐν παντὶ τούτῳ μετὰ σοῦ; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ βασιλεῖ, Ζῇ ἡ ψυχή

σε κύριέ με βασιλεῦ, εἰ ἔστιν εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἐκ πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ κύριός με ὁ βασιλεὺς, ὅτι ὁ δοῦλός σε Ἰωὰβ αὐτὸς ἐνετείλατό μοι, καὶ αὐτὸς ἔθετο ἐν τῷ στόματι τῆς δούλης σε πάντας τοὺς λόγους τούτους·

20 Ἕνεκεν τοῦ περιελθεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ῥήματος τούτου, ὃ ἐποίησεν ὁ δοῦλός σε Ἰωὰβ τὸν λόγον τοῦτον· καὶ ὁ κύριός με σοφὸς καθὼς σοφία ἀγγέλε τοῦ Θεοῦ, τοῦ γνῶναι πάντα τὰ ἐν τῇ γῇ.

21 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωὰβ, Ἰδοὺ δὴ ἐποίησά σοι κατὰ τὸν λόγον σε τοῦτον· πορεύου, ἐπίστρεψον τὸ παιδάριον τὸν Ἀβεσσαλώμ.

22 Καὶ ἔπεσεν Ἰωὰβ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησε, καὶ εὐλόγησε τὸν βασιλέα· καὶ εἶπεν Ἰωὰβ, Σήμερον ἔγνω ὁ δοῦλός σε ὅτι εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σε κύριέ με βασιλεῦ, ὅτι ἐποίησεν ὁ κύριός με ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον τοῦ δούλε αὐτοῦ.

23 Καὶ ἀνέστη Ἰωὰβ, καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσὲρ, καὶ ἤγαγε τὸν Ἀβεσσαλὼμ εἰς Ἰερυσαλήμ.

24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἀποστραφήτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπόν με μὴ βλεπέτω· καὶ ἀπέστρεψεν Ἀβεσσαλὼμ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε.

25 Καὶ ὡς Ἀβεσσαλὼμ ἐκ ἦν ἀνὴρ ἐν πάντι Ἰσραὴλ αἰνετὸς σφόδρα, ἀπὸ ἴχνους ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἕως κορυφῆς αὐτοῦ ἐκ ἦν ἐν αὐτῷ μῶμος.

26 Καὶ ἐν τῷ κείρεσθαι αὐτὸν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἀπ' ἀρχῆς ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ὡς ἂν ἐκείρετο, ὅτι καβαρύνετο ἐπ' αὐτὸν, καὶ κειρόμενος αὐτὴν ἔσησε τὰ τρίχα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ διακοσίας σίκλας ἐν τῷ σίκλῳ τῷ βασιλικῷ.

27 Καὶ ἐτέχθησαν τῷ Ἀβεσσαλὼμ τρεῖς υἱοὶ, καὶ θυγάτηρ μία, καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημάρ· αὕτη ἦν γυνὴ καλὴ σφόδρα· καὶ γίνεται γυνὴ Ῥοβοὰμ υἱῷ Σαλωμὼν, καὶ τίκτει αὐτῷ τὸν Ἀβιά.

28 Καὶ ἐκάθισεν Ἀβεσσαλὼμ ἐν Ἰερυσαλὴμ δύο ἔτη ἡμερῶν, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως ἐκ εἶδε.

29 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς Ἰωὰβ ἀποστεῖλαι αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἐκ ἠθέλησεν ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν· καὶ ἀπέστειλεν ἐκ δευτέρε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐκ ἠθέλησε παραγενέσθαι.

30 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Ἴδετε,

ἡ μερὶς ἐν ἀγρῷ τ̃ Ἰωὰβ ἐχόμενά μου, καὶ αὐτῷ ἐκεῖ κριθαὶ, πορεύεσθε καὶ ἐμπρήσατε αὐτὴν ἐν πυρί· καὶ ἐνέπρησαν οἱ παῖδες Ἀβεσσαλὼμ τὴν μερίδα· καὶ παραγίνονται οἱ δ̃λοι Ἰωὰβ πρὸς αὐτὸν διερρηχότες τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ εἶπον, Ἐνεπύρισαν οἱ δ̃λοι Ἀβεσσαλὼμ τὴν μερίδα ἐν πυρί.

31 Καὶ ἀνέστη Ἰωὰβ, καὶ ἦλθε πρὸς Ἀβεσσαλὼμ εἰς τ̀ οἶκον, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἵνατί ἐνεπύρισαν οἱ παῖδές σε τ̀ μερίδα τ̃ ἐμὴν ἐν πυρί;

32 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς Ἰωὰβ, Ἰδὲ ἀπέστειλα πρὸς σὲ, λέγων, Ἧκε ὧδε, καὶ ἀποστελῶ σε πρὸς τ̀ βασιλέα, λέγων, Ἵνατί ἦλθον ἐκ Γεδσύρ; ἀγαθόν μοι ἦν εἶναι ἐκεῖ· καὶ νῦν ἰδὲ τὸ πρόσωπον τ̃ βασιλέως ἐκ εἰδον· εἰ δέ ἐστιν ἐν ἐμοὶ ἀδικία, καὶ θανάτωσόν με.

33 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰωὰβ πρὸς τ̀ βασιλέα, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ· καὶ ἐκάλεσε τ̀ Ἀβεσσαλώμ· καὶ εἰσῆλθε πρὸς τ̀ βασιλέα, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτ̃ ἐπὶ τ̀ γ̃ν, καὶ κατὰ πρόσωπον τ̃ βασιλέως· καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τ̀ Ἀβεσσαλώμ.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Ἀβεσσαλὼμ ἅρματα, καὶ ἵππους, καὶ πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν αὐτ̃.

2 Καὶ ὤρθρισεν Ἀβεσσαλὼμ, καὶ ἔστη ἀνὰ χεῖρα τ̀ ὁδοῦ τ̀ πύλης· καὶ ἐγένετο πᾶς ἀνὴρ ᾧ ἐγένετο κρίσις, ἦλθε πρὸς τ̀ βασιλέα εἰς κρίσιν, καὶ ἐβόησε πρὸς αὐτὸν Ἀβεσσαλὼμ, καὶ ἔλεγεν αὐτῷ, Ἐκ ποίας πόλεως σὺ εἶ; καὶ εἶπεν, Ἐκ μιᾶς φυλῶν Ἰσραὴλ ὁ δ̃λός σε.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀβεσσαλὼμ, Ἰδὲ οἱ λόγοι σε ἀγαθοὶ καὶ εὔκολοι, καὶ ὁ ἀκέων ἐκ ἔστι σοι παρὰ τ̃ βασιλέως.

4 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ, Τίς με καλαίσησει κριτὴν ἐν τ̃ γ̃, καὶ ἐπ' ἐμὲ ἐλεύσεται πᾶς ἀνὴρ ᾧ ἐὰν ᾖ ἀντιλογία καὶ κρίσις, καὶ δικαιώσω αὐτόν;

5 Καὶ ἐγένετο ἐν τ̃ ἐγγίζειν ἄνδρα τ̃ προσκυνῆσαι αὐτῷ, καὶ ἐξέτεινε τ̀ χεῖρα αὐτ̃, καὶ ἐπελαμβάνετο αὐτ̃, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

6 Καὶ ἐποίησεν Ἀβεσσαλὼμ κατὰ τὸ ῥ̃μα τοῦτο παντὶ Ἰσραὴλ τοῖς παραγινομένοις εἰς κρίσιν πρὸς τ̀ βασιλέα, καὶ ἰδιοποιεῖτο Ἀβεσσαλὼμ τ̀ καρδίαν ἀνδρῶν Ἰσραήλ.

7 Καὶ ἐγένετο ἀπὸ τέλους τεσσαράκοντα ἐτῶν, καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτ̃, Πορεύσομαι δή, καὶ ἀπο-

τίσω τὰς εὐχάς μου, ἃς ηὔξαμην τῷ Κυρίῳ ἐν Χεβρών·

8 Ὅτι εὐχὴν ηὔξατο ὁ δοῦλός σου ἐν τῷ οἰκεῖν με ἐν Γεδσὲρ ἐν Συρίᾳ, λέγων, Ἐὰν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃ με Κύριος εἰς Ἰερουσαλὴμ, καὶ λατρεύσω τῷ Κυρίῳ.

9 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Βάδιζε εἰς εἰρήνην· καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη εἰς Χεβρών.

10 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλὼμ κατασκόπους ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐν τῷ ἀκοῦσαι ὑμᾶς τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης, καὶ ἐρεῖτε, Βεβασίλευκε βασιλεὺς Ἀβεσσαλὼμ ἐν Χεβρών.

11 Καὶ μετὰ Ἀβεσσαλὼμ ἐπορεύθησαν διακόσιοι ἄνδρες ἐξ Ἰερουσαλὴμ κλητοί· καὶ πορευόμενοι τῇ ἁπλότητι αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔγνωσαν πᾶν ῥῆμα.

12 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλὼμ τῷ Ἀχιτόφελ τῷ Θεκωνὶ σύμβουλον Δαυὶδ ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐκ Γωλὰ ἐν τῷ θυσιάζειν αὐτόν· καὶ ἐγένετο σύντριμμα ἰσχυρόν· καὶ ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος καὶ πολὺς μετὰ Ἀβεσσαλώμ.

13 Καὶ παρεγένετο ἀπαγγέλλων πρὸς Δαυὶδ, λέγων, Ἐγενήθη ἡ καρδία ἀνδρῶν Ἰσραὴλ ὀπίσω Ἀβεσσαλώμ.

14 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς μετ' αὐτοῦ τοῖς ἐν Ἰερουσαλὴμ, Ἀνάστητε καὶ φύγωμεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν σωτηρία ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλώμ· ταχύνατε τοῦ πορευθῆναι, ἵνα μὴ ταχύνῃ καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς, καὶ ἐκχύσῃ ἐφ' ἡμᾶς τὴν κακίαν, καὶ πατάξῃ τὴν πόλιν ἐν στόματι μαχαίρας.

15 Καὶ εἶπον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν βασιλέα, Κατὰ πάντα ὅσα αἱρεῖται ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς, ἰδοὺ οἱ παῖδές σου.

16 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ τοῖς ποσὶν αὐτῶν· καὶ ἀφῆκεν ὁ βασιλεὺς δέκα γυναῖκας παλλακὰς αὐτοῦ φυλάσσειν τὸν οἶκον.

17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ πεζῇ, καὶ ἔστησαν ἐν οἴκῳ τῷ μακρὰν.

18 Καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀνὰ χεῖρα αὐτοῦ παρῆγον, καὶ πᾶς Χελεθὶ καὶ πᾶς ὁ Φελεθὶ, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῆς ἐλαίας ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύετο ἐχόμενος αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτὸν, καὶ πάντες οἱ ἀδροὶ, καὶ πάντες οἱ μαχηταὶ ἑξακόσιοι ἄνδρες· καὶ παρῆσαν ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ· καὶ πᾶς ὁ Χελεθὶ, καὶ πᾶς ὁ Φελεθὶ, καὶ πάντες οἱ Γεθαῖοι οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ

ἐλθόντες τοῖς ποσὶν αὐτῶν ἐκ Γὲθ, καὶ πορευόμενοι ἐπὶ πρόσωπον τ̃ βασιλέως.

19 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐθὶ τ̀ Γεθαῖον, Ἱνατί πορεύῃ καὶ σὺ μεθ' ἡμῶν; ἐπίστρεφε, καὶ οἴκει μετὰ τοῦ βασιλέως, ὅτι ξένος εἶ σὺ, καὶ ὅτι μετῴκηκας σὺ ἐκ τ̃ τόπε σε.

20 Εἰ ἐχθὲς παραγέγονας, καὶ σήμερον κινήσω σε μεθ' ἡμῶν; καὶ γε μεταναστήσεις τὸν τόπον σε· χθὲς ἡ ἐξέλευσίς σε, καὶ σήμερον μετακινήσω σε μεθ' ἡμῶν τ̃ πορευθῆναι; καὶ ἐγὼ πορεύσομαι οὗ ἐὰν ἐγὼ πορευθῶ· ἐπίστρεφε καὶ ἐπίστρεψον τὰς ἀδελφάς σε μετὰ σ̃, καὶ Κύριος ποιήσει μετὰ σ̃ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν.

21 Καὶ ἀπεκρίθη Ἐθὶ τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπε, Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ὁ κύριός με ὁ βασιλεὺς, ὅτι εἰς τ̀ τόπον τ̃ ἐὰν ᾖ ὁ κύριός με, καὶ ἐὰν εἰς θάνατον καὶ ἐὰν εἰς ζωὴν, ὅτι ἐκεῖ ἔσαι ὁ δ̃λός σε.

22 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐθὶ, Δεῦρο, καὶ διάβαινε μετ' ἐμ̃· καὶ παρῆλθεν Ἐθὶ ὁ Γεθαῖος καὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτ̃ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ὁ μετ' αὐτ̃.

23 Καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἔκλαιε φωνῇ μεγάλῃ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύοντο ἐν τῷ χειμάρρῳ τ̀ Κέδρων· καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη τ̀ χειμάρρον Κέδρων· καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ ὁ βασιλεὺς παρεπορεύοντο ἐπὶ πρόσωπον ὁδ̃ τ̀ ἔρημον.

24 Καὶ ἰδὲ καί γε Σαδὼκ καὶ πάντες οἱ Λευῖται μετ' αὐτ̃, αἴροντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίε ἀπὸ Βαιθάρ· καὶ ἔσησαν τ̀ κιβωτὸν τοῦ Θε̃· καὶ ἀνέβη Ἀβιάθαρ ἕως ἐπαύσατο πᾶς ὁ λαὸς παρελθεῖν ἐκ τ̃ πόλεως.

25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τ̀ Σαδὼκ, Ἀπόστρεψον τ̀ κιβωτὸν τ̃ Θε̃ εἰς τὴν πόλιν· ἐὰν εὕρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίε, καὶ ἐπιστρέψει με, καὶ δείξει μοι αὐτὴν καὶ τὴν εὐπρέπειαν αὐτῆς.

26 Καὶ ἐὰν εἴπῃ ἕτως, Οὐκ ἠθέληκα ἐν σοὶ· ἰδὲ ἐγώ εἰμι, ποιείτω μοι κατὰ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτ̃.

27 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σαδὼκ τῷ ἱερεῖ, Ἴδε, σὺ ἐπίστρεφεις εἰς τὴν πόλιν ἐν εἰρήνῃ, καὶ Ἀχιμάας ὁ υἱός σε, καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς Ἀβιάθαρ οἱ δύο υἱοὶ ὑμῶν μεθ' ὑμῶν.

28 Ἴδετε, ἐγώ εἰμι στρατεύομαι ἐν Ἀραβὼθ τ̀ ἐρήμε, ἕως τ̃ ἐλθεῖν ῥῆμα παρ' ὑμῶν τ̃ ἀπαγγεῖλαί μοι.

29 Καὶ ἀπέστρεψε Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ τ̀ κιβωτὸν τ̃ Θεοῦ

εἰς Ἰερυσαλὴμ, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ.

30 Καὶ Δαυὶδ ἀνέβαινεν ἐν τῇ ἀναβάσει τ̃ ἐλαιῶν ἀναβαίνων καὶ κλαίων, καὶ τ̃ κεφαλὴν ἐπικεκαλυμμένος, καὶ αὐτὸς ἐπορεύετο ἀνυπόδετος· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτ̃ ἐπεκάλυψεν ἀνὴρ τ̃ κεφαλὴν αὐτ̃· καὶ ἀνέβαινον ἀναβαίνοντες καὶ κλαίοντες.

31 Καὶ ἀνηγγέλη Δαυὶδ, λέγοντες, Καὶ Ἀχιτόφελ ἐν τοῖς συσρεφομένοις μετὰ Ἀβεσσαλώμ· καὶ εἶπε Δαυὶδ, Διασκέδασον δὴ τ̃ βαλὴν Ἀχιτόφελ, Κύριε ὁ Θεός μ.

32 Καὶ ἦν Δαυὶδ ἐρχόμενος ἕως τοῦ Ῥὼς, ὃ προσεκύνησεν ἐκεῖ τῷ Θεῷ· καὶ ἰδὲ εἰς ἀπαντὴν αὐτῷ Χυσὶ ὁ ἀρχιεταῖρος Δαυὶδ διερρηχὼς τ̃ χιτῶνα αὐτ̃, καὶ γῆ ἐπὶ τ̃ς κεφαλ̃ς αὐτ̃.

33 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Ἐὰν μὲν διαβ̃ς μετ' ἐμ̃, καὶ ἔσῃ ἐπ' ἐμὲ εἰς βάσαγμα.

34 Καὶ ἐὰν ἐπισρέψ̃ς ἐπὶ τ̃ πόλιν, καὶ ἐρεῖς τῷ Ἀβεσσαλὼμ, Διεληλύθασιν οἱ ἀδελφοί σ, καὶ ὁ βασιλεὺς κατόπισθέ μ διελήλυθεν ὁ παῖρ σ· καὶ νῦν παῖς σ εἰμὶ βασιλεῦ, ἔασόν με ζ̃σαι· παῖς τ̃ πατρός σ ἦμην τότε καὶ ἀρτίως, καὶ νῦν ἐγὼ δ̃λος σός· καὶ διασκεδάσεις μοι τ̃ βαλὴν Ἀχιτόφελ.

35 Καὶ ἰδὲ ἐκεῖ μετὰ σ̃ Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ οἱ ἱερεῖς· καὶ ἔσαι πᾶν ῥ̃μα ὁ ἐὰν ἀκούσ̃ς ἐξ οἴκ βασιλέως, καὶ ἀπαγγελεῖς τῷ Σαδὼκ καὶ τῷ Ἀβιάθαρ τοῖς ἱερεῦσιν.

36 Ἰδὲ ἐκεῖ μετ' αὐτῶν δύο υἱοὶ αὐτῶν, Ἀχιμάας υἱὸς τῷ Σαδὼκ, καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς τῷ Ἀβιάθαρ· καὶ ἀποσελεῖτε ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς μὲ πᾶν ῥ̃μα ὃ ἐὰν ἀκούσ̃λε.

37 Καὶ εἰσ̃λθε Χυσὶ ὁ ἑταῖρος Δαυὶδ εἰς τὴν πόλιν, καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἄρτι εἰσεπορεύετο εἰς Ἰερυσαλήμ.

Κεφ. ιε'. 16.

ΚΑΙ Δαυὶδ παρ̃λθε βραχύ τι ἀπὸ τ̃ Ῥὼς, καὶ ἰδὲ Σιβὰ τὸ παιδάριον Μεμφιβοσθὲ εἰς ἀπαντὴν αὐτ̃· καὶ ζεῦγος ὄνων ἐπισεσαγμένων, καὶ ἐπ' αὐτοῖς διακόσιοι ἄρτοι, καὶ ἑκατὸν σαφίδες, καὶ ἑκατὸν φοίνικες, καὶ νέβελ οἴνυ.

2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σιβὰ, Τί ταῦτά σοι; καὶ εἶπε Σιβὰ, Τὰ ὑποζύγια τῇ οἰκίᾳ ἔ βασιλέως ἔ ἐπικαθ̃σθαι, καὶ οἱ ἄρτοι καὶ οἱ φοίνικες εἰς βρῶσιν τοῖς παιδαρίοις, καὶ ὁ οἶνος πιεῖν τοῖς ἐκλελυμένοις ἐν τῇ ἐρήμῳ.

3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καὶ

πȣ̃ ὁ υἱὸς τȣ̃ κυρίȣ σȣ; ϗ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδοὺ κάθηται ἐν Ἱερȣσαλὴμ, ὅτι εἶπε, Σήμερον ἐπιςρέψȣσί μοι οἶκος Ἰσραὴλ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρός μȣ.

4 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σιβᾷ, Ἰδȣ́ σοι πάντα ὅσα ἐςὶ Μεμφιβοσθέ· καὶ εἶπε Σιβὰ προσκυνήσας, Εὕροιμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σȣ κύριέ μȣ βασιλεῦ.

5 Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἕως Βαȣρίμ· ϗ ἰδȣ̀ ἐκεῖθεν ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ συγγενείας οἴκȣ Σαȣ̀λ, ϗ ὄνομα αὐτῷ Σεμεὶ υἱὸς Γηρά· ἐξῆλθε ἐκπορευόμενος ϗ καταρώμενος

6 Καὶ λιθάζων ἐν λίθοις τὸν Δαυὶδ, ϗ πάντας τȣ̀ς παῖδας τȣ̃ βασιλέως Δαυίδ· ϗ πᾶς ὁ λαὸς ἦν, ϗ πάντες οἱ δυνατοὶ ἐκ δεξιῶν ϗ ἐξ εὐωνύμων τȣ̃ βασιλέως.

7 Καὶ ȣ̃τως ἔλεγε Σεμεὶ ἐν τῷ καταρᾶσθαι αὐτὸν, Ἔξελθε ἔξελθε ἀνὴρ αἱμάτων καὶ ἀνὴρ ὁ παράνομος.

8 Ἐπέςρεψεν ἐπὶ σὲ Κύριος πάντα τὰ αἵματα τȣ̃ οἴκȣ Σαȣ̀λ, ὅτι ἐβασίλευσας ἀντ' αὐτȣ̃· ϗ ἔδωκε Κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ Ἀβεσσαλὼμ τȣ̃ υἱȣ̃ σȣ· ϗ ἰδȣ̀ σὺ ἐν τῇ κακίᾳ σȣ, ὅτι ἀνὴρ αἱμάτων σύ.

9 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσὰ υἱὸς Σαρȣίας πρὸς τὸν βασιλέα, Ἱνατί καταρᾶται ὁ κύων ὁ τεθνηκὼς ȣ̃τος τὸν κύριόν μȣ τὸν βασιλέα; διαβήσομαι δὴ ϗ ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν αὐτȣ̃.

10 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Τί ἐμοὶ ϗ ὑμῖν υἱοὶ Σαρȣίας; ϗ ἄφετε αὐτὸν, ϗ ȣ̃τως καταράσθω, ὅτι Κύριος εἶπεν αὐτῷ καταρᾶσθαι τὸν Δαυίδ· ϗ τίς ἐρεῖ, Ὡς τί ἐποίησας ȣ̃τως;

11 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβεσσὰ καὶ πρὸς πάντας τȣ̀ς παῖδας αὐτȣ̃, Ἰδȣ̀ ὁ υἱός μȣ ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῆς κοιλίας μȣ ζητεῖ τὴν ψυχήν μȣ, ϗ προσέτι νῦν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεμινί· ἄφετε αὐτὸν καταρᾶσθαι, ὅτι εἶπεν αὐτῷ Κύριος.

12 Εἴπως ἴδοι Κύριος ἐν τῇ ταπεινώσει μȣ, ϗ ἐπιςρέψει μοι ἀγαθὰ ἀντὶ τῆς κατάρας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

13 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτȣ̃ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ Σεμεὶ ἐπορεύετο ἐκ πλευρᾶς τȣ̃ ὄρȣς ἐχόμενα αὐτȣ̃ πορευόμενος ϗ καταρώμενος ϗ λιθάζων ἐν λίθοις ἐκ πλαγίων αὐτȣ̃ καὶ τῷ χοῒ πάσσων.

14 Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς ϗ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτȣ̃ ἐκλελυμένοι, ϗ ἀνέψυξαν ἐκεῖ.

15 Καὶ Ἀβεσσαλὼμ ϗ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰσῆλθον εἰς Ἱε-

ρεσαλὴμ, καὶ Ἀχιτόφελ μετ' αὐτοῦ.

16 Καὶ ἐγενήθη ἡνίκα ἦλθε Χουσὶ ὁ ἀρχιεταῖρος Δαυὶδ πρὸς Ἀβεσσαλὼμ, καὶ εἶπε Χουσὶ πρὸς Ἀβεσσαλὼμ, Ζήτω ὁ βασιλεύς.

17 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς Χουσὶ, Τοῦτο τὸ ἔλεός σου μετὰ τοῦ ἑταίρου σου; ἵνατί οὐκ ἀπῆλθες μετὰ τοῦ ἑταίρου σου;

18 Καὶ εἶπε Χουσὶ πρὸς Ἀβεσσαλὼμ, Οὐχὶ, ἀλλὰ κατόπισθεν ἧς ἐξελέξατο Κύριος καὶ ὁ λαὸς ἅπας καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ, αὐτῷ ἔσομαι, καὶ μετὰ αὐτοῦ καθήσομαι.

19 Καὶ τὸ δεύτερον, τίνι ἐγὼ δουλεύσω; οὐχὶ ἐνώπιον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ; καθάπερ ἐδούλευσα ἐνώπιον τοῦ πατρός σου, οὕτως ἔσομαι ἐνώπιόν σου.

20 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς Ἀχιτόφελ, Φέρετε ἑαυτοῖς βουλὴν τί ποιήσωμεν.

21 Καὶ εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς Ἀβεσσαλὼμ, Εἴσελθε πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρός σου, ἃς κατέλιπε φυλάσσειν τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀκούσεται πᾶς Ἰσραὴλ, ὅτι κατίσχυνας τὸν πατέρα σου, καὶ ἐνισχύσουσιν αἱ χεῖρες πάντων τῶν μετὰ σοῦ.

22 Καὶ ἔπηξαν τὴν σκηνὴν τῷ Ἀβεσσαλὼμ ἐπὶ τὸ δῶμα, καὶ εἰσῆλθεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κατ' ὀφθαλμὰς παντὸς Ἰσραήλ.

23 Καὶ ἡ βουλὴ Ἀχιτόφελ, ἣν ἐβουλεύσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις πρώταις, ὃν τρόπον ἐπερωτήσῃ τις ἐν λόγῳ τοῦ Θεοῦ, οὕτως πᾶσα ἡ βουλὴ τοῦ Ἀχιτόφελ καί γε τῷ Δαυὶδ καί γε τῷ Ἀβεσσαλώμ.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΑΙ εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς Ἀβεσσαλὼμ, Ἐπιλέξω δὴ ἐμαυτῷ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ ἀναστήσομαι καὶ καταδιώξω ὀπίσω Δαυὶδ τὴν νύκτα.

2 Καὶ ἐπελεύσομαι ἐπ' αὐτὸν, καὶ αὐτὸς κοπιῶν καὶ ἐκλελυμένος χερσὶ, καὶ ἐκστήσω αὐτὸν, καὶ φεύξεται πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ πατάξω τὸν βασιλέα μονώτατον·

3 Καὶ ἐπιστρέψω πάντα τὸν λαὸν πρὸς σὲ, ὃν τρόπον ἐπιστρέφει ἡ νύμφη πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς· πλὴν ψυχὴν ἀνδρὸς ἑνὸς σὺ ζητεῖς, καὶ πάντι τῷ λαῷ ἔσαι εἰρήνη.

4 Καὶ εὐθὺς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Ἀβεσσαλὼμ, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς πάντων τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραήλ.

5 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ, Καλέσατε δὴ καί γε τὸν Χουσὶ τὸν Ἀρχὶ, καὶ ἀκούσωμεν τί ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καί γε αὐτοῦ.

6 Καὶ εἰσῆλθε Χουσὶ πρὸς Αβεσσαλὼμ, καὶ εἶπεν Αβεσσαλὼμ πρὸς αὐτὸν, λέγων, Κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐλάλησεν Αχιτόφελ· ποιήσομεν κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ; εἰ δὲ μὴ, σὺ λάλησον.

7 Καὶ εἶπε Χουσὶ πρὸς Αβεσσαλὼμ, Οὐκ ἀγαθὴ αὕτη ἡ βουλὴ, ἣν ἐβουλεύσατο Αχιτόφελ τὸ ἅπαξ τοῦτο.

8 Καὶ εἶπε Χουσὶ, Σὺ οἶδας τὸν πατέρα σε καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, ὅτι δυνατοί εἰσι σφόδρα καὶ κατάπικροι τῇ ψυχῇ αὐτῶν, ὡς ἄρκος ἠτεκνωμένη ἐν ἀγρῷ, καὶ ὡς ὗς τραχεῖα ἐν τῷ πεδίῳ· καὶ ὁ πατήρ σε ἀνὴρ πολεμιστὴς, καὶ ὐ μὴ καταλύσῃ τὸν λαόν.

9 Ἰδὲ γὰρ αὐτὸς νῦν κέκρυπται ἐν ἑνὶ τῶν βοθύνων ἢ ἐν ἑνὶ τῶν τόπων· καὶ ἔσται ἐν τῷ ἐπιπεσεῖν αὐτοῖς ἐν ἀρχῇ, καὶ ἀκούσῃ ἀκόην, καὶ εἴπῃ, Ἐγενήθη θραῦσις ἐν τῷ λαῷ τῷ ὀπίσω Αβεσσαλώμ.

10 Καί γε αὐτὸς υἱὸς δυνάμεως, οὗ ἡ καρδία καθὼς ἡ καρδία τοῦ λέοντος, τηκομένη τακήσεται, ὅτι οἶδε πᾶς Ἰσραὴλ, ὅτι δυνατὸς ὁ πατήρ σε, καὶ υἱοὶ δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ.

11 Ὅτι ὅτως συμβεβούλευκα ἐγὼ συνεβούλευσα, καὶ συναγόμενος συναχθήσεται ἐπὶ σὲ πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ, ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος· καὶ τὸ πρόσωπόν σε πορευόμενον ἐν μέσῳ αὐτῶν.

12 Καὶ ἥξομεν πρὸς αὐτὸν εἰς ἕνα τῶν τόπων οὗ ἐὰν εὕρωμεν αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ παρεμβαλοῦμεν ἐπ' αὐτὸν, ὡς πίπτει δρόσος ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ οὐχ ὑπολειψόμεθα ἐν αὐτῷ καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτοῦ τοῖς μετ' αὐτοῦ καί γε ἕνα.

13 Καὶ ἐὰν εἰς τὴν πόλιν συναχθῇ, καὶ λήψεται πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς τὴν πόλιν ἐκείνην σχοινία, καὶ συρεῖμεν αὐτὴν ἕως εἰς τὸν χειμάρρον, ὅπως μὴ καταλειφθῇ ἐκεῖ μηδὲ λίθος.

14 Καὶ εἶπεν Αβεσσαλὼμ, καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ, Ἀγαθὴ ἡ βουλὴ Χουσὶ ὑπὲρ τὴν βουλὴν Αχιτόφελ· καὶ Κύριος ἐνετείλατο διασκεδάσαι τὴν βουλὴν Αχιτόφελ τὴν ἀγαθὴν, ὅπως ἂν ἐπαγάγῃ Κύριος ἐπὶ Αβεσσαλὼμ τὰ κακὰ πάντα.

15 Καὶ εἶπε Χουσὶ ὁ Αραχὶ πρὸς Σαδὼκ καὶ Αβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς, Οὕτως καὶ ὅτως συνεβούλευσεν Αχιτόφελ τῷ Αβεσσαλὼμ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις Ἰσραήλ· καὶ ὅτως καὶ ὅτως συνεβούλευσα ἐγώ.

16 Καὶ νῦν ἀποστείλατε ταχὺ καὶ ἀναγγείλατε τῷ Δαυὶδ,

λέγοντες, Μὴ αὐλισθῇς τὴν νύντα ἐν Ἀραβὼθ τῆς ἐρήμε, καί γε διαβαίνων σπεῦσον, μήποτε καλαπείσῃ τ βασιλέα, καὶ πάντα τ λαὸν τὸν μετ' αὐτῦ.

17 Καὶ Ἰωνάθαν καὶ Ἀχιμάας εἰςήκεισαν ἐν τῇ πηγῇ Ῥωγὴλ, καὶ ἐπορεύθη ἡ παιδίσκη, καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ πορεύονται καὶ ἀναγγέλλεσι τῷ βασιλεῖ Δαυίδ· ὅτι ἐκ ἠδύναντο ὀφθῆναι ἓ εἰσελθεῖν εἰς τ πόλιν.

18 Καὶ εἶδεν αὐτὰς παιδάριον, καὶ ἀνήγγειλε τῷ Ἀβεσσαλώμ· καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ταχέως, καὶ εἰσῆλθαν εἰς οἰκίαν ἀνδρὸς ἐν Βαυρίμ· καὶ αὐτῷ λάκκος ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ κατέβησαν ἐκεῖ.

19 Καὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ, καὶ διεπέτασε τὸ ἐπικάλυμμα ἐπὶ πρόσωπον τῦ λάκκυ, καὶ ἔψυξεν ἐπ' αὐτῷ ἀραφωθ, καὶ οὐκ ἐγνώσθη ῥῆμα.

20 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὴν γυναῖκα εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ εἶπαν, Ποῦ Ἀχιμάας καὶ Ἰωνάθαν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ γυνὴ, Παρῆλθαν μικρὸν ἓ ὕδατος· καὶ ἐζήτησαν, καὶ ἐκ εὗραν, καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἱερσαλήμ.

21 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτὰς, καὶ ἀνέβησαν ἐκ τῦ λάκκυ, καὶ ἐπορεύθησαν· καὶ ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεῖ Δαυὶδ, καὶ εἶπαν πρὸς Δαυὶδ, Ἀνάστητε καὶ διάβητε ταχέως τὸ ὕδωρ, ὅτι ὅτως ἐβελεύσαλο περὶ ὑμῶν Ἀχιτόφελ.

22 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτῦ, καὶ διέβησαν τ Ἰορδάνην ἕως ἓ φωτὸς ἓ πρωΐ, ἕως ἑνὸς ἐκ ἔλαθεν ὃς ἐ διῆλθε τ Ἰορδάνην.

23 Καὶ Ἀχιτόφελ εἶδεν ὅτι ἐκ ἐγενήθη ἡ βελὴ αὐτῦ, καὶ ἐπέσαξε τ ὄνον αὐτῦ καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῦ εἰς τὴν πόλιν αὐτῦ· καὶ ἐνετείλατο τῷ οἴκῳ αὐτῦ, καὶ ἀπήγξατο καὶ ἀπεθάνε, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφε ἓ πατρὸς αὐτῦ.

24 Καὶ Δαυὶδ διῆλθεν εἰς Μαναΐμ· καὶ Ἀβεσσαλὼμ διέβη τ Ἰορδάνην αὐτὸς καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ μετ' αὐτῦ.

25 Καὶ τ Ἀμεσσαὶ κατέστησεν Ἀβεσσαλὼμ ἀντὶ Ἰωὰβ ἐπὶ τ δυνάμεως, καὶ Ἀμεσσαὶ υἱὸς ἀνδρὸς, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰεθὲρ ὁ Ἰεζραηλίτης· ἧτος εἰσῆλθε πρὸς Ἀβιγαίαν θυγατέρα Νάας ἀδελφὴν Σαρυίας μητρὸς Ἰωάβ.

26 Καὶ παρενέβαλε πᾶς Ἰσραὴλ καὶ Ἀβεσσαλὼμ εἰς τὴν γῆν Γαλαάδ.

27 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθε Δαυὶδ εἰς Μαναΐμ, καὶ Ὠβεσβὶ υἱὸς Νάας ἐκ Ῥαββαθ υἱῶν

Ἀμμὼν, καὶ Μαχὶρ υἱὸς Ἀμιὴλ ἐκ Λωδαβὰρ, καὶ Βερζελλὶ ὁ Γαλααδίτης ἐκ Ῥωγελλὶμ,

28 Ἤνεγκαν δέκα κοίτας ἀμφιτάπτες, καὶ λέβητας δέκα, καὶ σκεύη κεράμε, καὶ πυρὸς, καὶ κριθὰς, καὶ ἄλευρον, καὶ ἄλφιτον, καὶ κύαμον, καὶ φακὸν,

29 Καὶ μέλι, καὶ βύτυρον, καὶ πρόβατα, καὶ σαφὼθ βοῶν· καὶ προσήνεγκαν τῷ Δαυὶδ, καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ φαγεῖν· ὅτι εἶπεν, Ὁ λαὸς πεινῶν καὶ ἐκλελυμένος καὶ διψῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Κεφ. ιή'. 18.

ΚΑΙ ἐπεσκέψατο Δαυὶδ τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκαλοντάρχους.

2 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν λαὸν τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἰωὰβ, καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἀβεσσὰ υἱοῦ Σαρβίας ἀδελφοῦ Ἰωὰβ, καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἐθὶ τοῦ Γεθαίου· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν λαὸν, Ἐξελθὼν ἐξελεύσομαι καί γε ἐγὼ μεθ' ὑμῶν.

3 Καὶ εἶπον, Οὐκ ἐξελεύσῃ, ὅτι ἐὰν φυγῇ φύγωμεν, οὐ θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν· καὶ ἐὰν ἀποθάνωμεν τὸ ἥμισυ ἡμῶν, οὐ θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν, ὅτι σὺ ὡς ἡμεῖς δέκα χιλιάδες· καὶ νῦν ἀγαθὸν, ὅτι ἔσῃ ἡμῖν ἐν τῇ πόλει βοήθεια τοῦ βοηθεῖν.

4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸς ὁ βασιλεὺς, Ὃ ἐὰν ἀρέσῃ ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, ποιήσω· καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς ἀνὰ χεῖρα τῆς πύλης· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξεπορεύετο εἰς ἑκατοντάδας καὶ εἰς χιλιάδας.

5 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰωὰβ καὶ τῷ Ἀβεσσὰ καὶ τῷ Ἐθὶ, λέγων, Φείσασθέ μοι τὸ παιδαρίῳ τοῦ Ἀβεσσαλώμ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤκουσεν ἐν τῷ ἐντέλλομένῳ τοῦ βασιλέως πᾶσι τοῖς ἄρχουσιν ὑπὲρ Ἀβεσσαλώμ.

6 Καὶ ἐξῆλθε πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὸν δρυμὸν ἐξεναντίας Ἰσραὴλ· καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν τῷ δρυμῷ Ἐφραΐμ.

7 Καὶ ἔπταισεν ἐκεῖ ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ἐνώπιον τῶν παίδων Δαυὶδ, καὶ ἐγένετο ἡ θραῦσις μεγάλη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν.

8 Καὶ ἐγένετο ἐκεῖ ὁ πόλεμος διεσπαρμένος ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς· καὶ ἐπλεόνασεν ὁ δρυμὸς τοῦ καταφαγεῖν ἐκ τοῦ λαοῦ, ὑπὲρ οὓς κατέφαγεν ἐν τῷ λαῷ ἡ μάχαιρα τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

9 Καὶ συνήντησεν Ἀβεσσαλὼμ ἐνώπιον τῶν παίδων Δαυίδ· καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἦν ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ τοῦ ἡμιόνου αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἡμίονος ὑπὸ τὸ δάσος τῆς δρυὸς τῆς μεγάλης, καὶ περιεπλάκη ἡ

κεφαλὴ αὐτῆ ἐν τῇ δρυΐ, καὶ ἐκρεμάσθη ἀναμέσον τ οὐρανῆ καὶ ἀναμέσον τ γῆς, καὶ ὁ ἡμίονος ὑποκάτω αὐτῆ παρῆλθε.

10 Καὶ εἶδεν ἀνὴρ εἷς, καὶ ἀνήγγειλε τῷ Ἰωὰβ, καὶ εἶπεν, Ἰδὲ ἑώρακα τὸν Ἀβεσσαλὼμ κρεμάμενον ἐν τῇ δρυΐ.

11 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀναγγέλλοντι αὐτῷ, Καὶ ἰδὲ ἑώρακας· τί ὅτι οὐκ ἐπάταξας αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τ γῆν, καὶ ἐγὼ ἂν δεδώκειν σοι δέκα ἀργυρίε καὶ παραζώνην μίαν;

12 Εἶπε δὲ ὁ ἀνὴρ πρὸς Ἰωὰβ, Καὶ ἐγὼ εἰμι ἵστημι ἐπὶ τὰς χεῖράς μα χιλίας σίκλας ἀργυρίε, οὐ μὴ ἐπιβάλω τὴν χεῖρά μα ἐπὶ τ υἱὸν τ βασιλέως, ὅτι ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἐνετείλατο ὁ βασιλεύς σοι καὶ τῷ Ἀβεσσαὶ καὶ τῷ Ἐθὶ, λέγων, Φυλάξατέ μοι τὸ παιδάριον τ Ἀβεσσαλὼμ,

13 Μὴ ποιῆσαι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆ ἄδικον· καὶ πᾶς ὁ λόγος οὐ λήσεται ἀπὸ τ βασιλέως, καὶ σὺ στήσῃ ἐξεναντίας.

14 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ, Τοῦτο ἐγὼ ἄρξομαι, οὐχ οὕτως μενῶ ἐνώπιόν σε· καὶ ἔλαβεν Ἰωὰβ τρία βέλη ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆ, καὶ ἐνέπηξεν αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ Ἀβεσσαλὼμ, ἔτι αὐτῆ ζῶντος ἐν τῇ καρδίᾳ τ δρυός.

15 Καὶ ἐκύκλωσαν δέκα παιδάρια αἴροντα τὰ σκεύη Ἰωὰβ, καὶ ἐπάταξαν τ Ἀβεσσαλὼμ, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν.

16 Καὶ ἐσάλπισεν Ἰωὰβ ἐν κερατίνῃ, καὶ ἀπέστρεψεν ὁ λαὸς τ μὴ διώκειν ὀπίσω Ἰσραὴλ, ὅτι ἐφείσατο Ἰωὰβ τ λαῦ.

17 Καὶ ἔλαβε τ Ἀβεσσαλὼμ, καὶ ἔρριψεν αὐτὸν εἰς χάσμα μέγα ἐν τῷ δρυμῷ εἰς τὸν βόθυνον τ μέγαν, καὶ ἐστήλωσεν ἐπ' αὐτὸν σωρὸν λίθων μέγαν σφόδρα· καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκήνωμα αὐτῆ.

18 Καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἔτι ζῶν ἔλαβε καὶ ἔστησεν ἑαυτῷ τ στήλην ἐν τ ἐλήφθη, καὶ ἐστήλωσεν αὐτὴν λαβεῖν τ στήλην τ ἐν τῇ κοιλάδι τ βασιλέως, ὅτι εἶπεν, Ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱὸς ἕνεκα τ ἀναμνῆσαι τὸ ὄνομα αὐτῆ· καὶ ἐκάλεσε τ στήλην, Χεὶρ Ἀβεσσαλὼμ ἕως τ ἡμέρας ταύτης.

19 Καὶ Ἀχιμαάς υἱὸς Σαδὼκ εἶπε, Δράμω δὴ καὶ εὐαγγελιῶ τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἔκρινε Κύριος ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν αὐτῆ.

20 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωὰβ, Οὐκ ἀνὴρ εὐαγγελίας σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ εὐαγγελιῇ ἐν ἡμέρᾳ ἄλλῃ· ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ οὐκ εὐαγγελιῇ, οὗ εἵνεκεν ὁ υἱὸς τ βασιλέως ἀπέθανε.

21 Καὶ εἶπεν Ἰωαὲ τῷ Χωσὶ, Βαδίσας ἀνάγγειλον τῷ βασιλεῖ ὅσα εἶδες· καὶ προσεκύνησε Χωσὶ τῷ Ἰωαὲ, καὶ ἐξῆλθε.

22 Καὶ προσέθετο ἔτι Ἀχιμάας υἱὸς Σαδὼκ, καὶ εἶπε πρὸς Ἰωαὲ, Καὶ ἔγω, ὅτι δράμω καί γε ἐγὼ ὀπίσω τοῦ Χωσί· καὶ εἶπεν Ἰωαὲ, Ἱνατί σὺ τοῦτο τρέχεις υἱέ μου; δεῦρο, οὐκ ἔστι σοι εὐαγγελία εἰς ὠφέλειαν πορευομένῳ.

23 Καὶ εἶπε, Τί γὰρ ἐὰν δράμω; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωαὲ, Δράμε· καὶ ἔδραμεν Ἀχιμάας τὴν ὁδὸν τὴν τοῦ Κεχὰρ, καὶ ὑπερεβη τὸν Χωσί.

24 Καὶ Δαυὶδ ἐκάθητο ἀναμέσον τῶν δύο πυλῶν· καὶ ἐπορεύθη ὁ σκοπὸς εἰς τὸ δῶμα τῆς πύλης πρὸς τὸ τεῖχος, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶδε· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ τρέχων μόνος ἐνώπιον αὐτοῦ.

25 Καὶ ἀνεβόησεν ὁ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Εἰ μόνος ἐστὶν, εὐαγγέλια ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐγγίζων.

26 Καὶ εἶδεν ὁ σκοπὸς ἄνδρα ἕτερον τρέχοντα· καὶ ἐβόησεν ὁ σκοπὸς πρὸς τὴν πύλην, καὶ εἶπε, Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἕτερος τρέχων μόνος· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καί γε οὗτος εὐαγγελιζόμενος.

27 Καὶ εἶπεν ὁ σκοπὸς, Ἐγὼ ὁρῶ τὸν δρόμον τοῦ πρώτου ὡς δρόμον Ἀχιμάας υἱοῦ Σαδὼκ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἀνὴρ ἀγαθὸς οὗτος, καί γε εἰς εὐαγγελίαν ἀγαθὴν ἐλεύσεται.

28 Καὶ ἐβόησεν Ἀχιμάας, καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Εἰρήνη· καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός σου, ὃς ἀπέκλεισε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐπαραμένους τὴν χεῖρα αὐτῶν ἐν τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ.

29 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ τῷ Ἀβεσσαλώμ; καὶ εἶπεν Ἀχιμάας, Εἶδον τὸ θλῆθος τὸ μέγα τοῦ ἀποστεῖλαι τὸν δοῦλον τοῦ βασιλέως Ἰωαὲ καὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ οὐκ ἔγνων τί ἐκεῖ.

30 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἐπίστρεψον, στηλώθητι ὧδε· καὶ ἐπεστράφη, καὶ ἔστη.

31 Καὶ ἰδοὺ ὁ Χωσὶ παρεγένετο, καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ, Εὐαγγελισθήτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι ἔκρινέ σοι Κύριος σήμερον ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐπεγειρομένων ἐπὶ σέ.

32 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Χωσὶ, Εἰ εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ τῷ Ἀβεσσαλώμ; καὶ εἶπεν ὁ Χωσὶ, Γένοιντο ὡς τὸ παιδάριον οἱ ἐχθροὶ τοῦ κυρίε

μα τ βασιλέως, κ πάντες ὅσοι ἐπανέστησαν ἐπ' αὐτὸν εἰς κακά.

33 Καὶ ἐταράχθη ὁ βασιλεὺς, κ ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερῷον τ πύλης, κ ἔκλαυσε· καὶ οὕτως εἶπεν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν, Υἱέ μα Ἀβεσσαλὼμ, υἱέ μα, υἱέ μα Ἀβεσσαλώμ· τίς δώη τ θάνατόν μα ἀντὶ σοῦ; ἐγὼ ἀντὶ σοῦ Ἀβεσσαλὼμ, υἱέ μα, υἱέ μα.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑΙ ἀνηγγέλη τῷ Ἰωὰβ, λέγοντες, Ἰδὲ ὁ βασιλεὺς κλαίει κ πενθεῖ ἐπὶ Ἀβεσσαλώμ.

2 Καὶ ἐγένετο ἡ σωτηρία ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς πένθος παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων, Ὅτι λυπεῖται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

3 Καὶ διεκλέπτετο ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τ εἰσελθεῖν εἰς τ πόλιν, καθὼς διακλέπτεται ὁ λαὸς οἱ αἰσχυνόμενοι ἐν τῷ αὐτὸς φεύγειν ἐν τῷ πολέμῳ.

4 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἔκρυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· κ ἔκραξεν ὁ βασιλεὺς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, Υἱέ μα Ἀβεσσαλὼμ, Ἀβεσσαλὼμ υἱέ μα.

5 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰωὰβ πρὸς τ βασιλέα εἰς τ οἶκον, κ εἶπε, Καλήσχυνας σήμερον τὰ πρόσωπα πάντων τ δούλων σε τῶν ἐξαιρεμένων σε σήμερον, κ τὴν ψυχὴν τ υἱῶν σε, κ τ θυγατέρων σε, κ τ ψυχὴν τ γυναικῶν σε, κ τ παλλακῶν σε,

6 Τοῦ ἀγαπᾶν τὺς μισοῦντάς σε, κ μισεῖν τὺς ἀγαπῶντάς σε· κ ἀνήγγειλας σήμερον, ὅτι οὐκ εἰσὶν οἱ ἄρχοντές σε, οὐδὲ παῖδες· ὅτι ἔγνωκα σήμερον, ὅτι εἰ Ἀβεσσαλὼμ ἔζη, πάντες ἡμεῖς σήμερον νεκροὶ, ὅτι τότε τὸ εὐθὲς ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς σε.

7 Καὶ νῦν ἀναστὰς ἔξελθε κ λάλησον εἰς τ καρδίαν τ δούλων σε ὅτι ἐν Κυρίῳ ὤμοσα, ὅτι εἰ μὴ ἐκπορεύσῃ σήμερον, εἰ αὐλισθήσεται ἀνὴρ μετὰ σοῦ τ νύκτα ταύτην· καὶ ἐπίγνωθι σεαυτῷ, κ κακόν σοι τοῦτο ὑπὲρ πᾶν τὸ κακὸν τὸ ἐπελθόν σοι ἐκ νεότητός σε ἕως τ νῦν.

8 Καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς κ ἐκάθισεν ἐν τῇ πύλῃ· κ πᾶς ὁ λαὸς ἀνήγγειλαν, λέγοντες, Ἰδὲ ὁ βασιλεὺς κάθηται ἐν τῇ πύλῃ· κ εἰσῆλθε πᾶς ὁ λαὸς κατὰ πρόσωπον τ βασιλέως ἐπὶ τ πύλην· κ Ἰσραὴλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ.

9 Καὶ ἦν πᾶς ὁ λαὸς κρινόμενος ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ, λέγοντες, Ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐρρύσαλο ἡμᾶς ἀπὸ πάν-

των τ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ αὐτὸς ἐξείλετο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων· καὶ νῦν πέφευγεν ἀπὸ τ γῆς, καὶ ἀπὸ τ βασιλείας αὐτ, καὶ ἀπὸ Ἀβεσσαλώμ.

10 Καὶ Ἀβεσσαλὼμ, ὃν ἐχρίσαμεν ἐφ' ἡμῶν, ἀπέθανεν ἐν τῷ πολέμῳ· καὶ νῦν ἱνατί ὑμεῖς κωφεύετε ͅ ἐπισρέψαι τ βασιλέα; καὶ τὸ ῥῆμα παντὸς Ἰσραὴλ ἦλθε πρὸς τ βασιλέα.

11 Καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἀπέσειλε πρὸς Σαδὼκ καὶ πρὸς Ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς, λέγων, Λαλήσατε πρὸς τὰς πρεσβυτέρας Ἰούδα, λέγοντες, Ἱνατί γίνεσθε ἔσχατοι ͅ ἐπισρέψαι τ βασιλέα εἰς τ οἶκον αὐτ; καὶ λόγος παντὸς Ἰσραὴλ ἦλθε πρὸς τ βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτ.

12 Ἀδελφοί μς ὑμεῖς, ὀςᾶ μς καὶ σάρκες μς ὑμεῖς· ἱνατί γίνεσθε ἔσχατοι ͅ ἐπισρέψαι τ βασιλέα εἰς τ οἶκον αὐτ;

13 Καὶ τῷ Ἀμεσσαὶ ἐρεῖτε, Οὐχὶ ὀςῶν μς καὶ σάρξ μς σύ; καὶ νῦν τάδε ποιήσαι μοι ὁ Θεὸς, καὶ τάδε προσθείη, εἰ μὴ ἄρχων δυνάμεως ἔσῃ ἐνώπιον ἐμοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἀντὶ Ἰωάβ.

14 Καὶ ἔκλινε τὴν καρδίαν παντὸς ἀνδρὸς Ἰούδα ὡς ἀνδρὸς ἑνός· καὶ ἀπέσειλαν πρὸς τ βασιλέα, λέγοντες, Ἐπισράφηθι σὺ καὶ πάντες οἱ δοῦλοί σε.

15 Καὶ ἐπέσρεψεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἦλθεν ἕως ͅ Ἰορδάνου· καὶ ἄνδρες Ἰούδα ἦλθαν εἰς Γάλγαλα ͅ πορεύεσθαι εἰς ἀπαντὴν ͅ βασιλέως, διαβιβάσαι τ βασιλέα τ Ἰορδάνην.

16 Καὶ ἐτάχυνε Σεμεὶ υἱὸς Γηρὰ υἱὸ ͅ Ἰεμινὶ ἐκ Βαρὶμ, καὶ κατέβη μετὰ ἀνδρὸς Ἰούδα εἰς ἀπαντὴν τ βασιλέως Δαυὶδ,

17 Καὶ χίλιοι ἄνδρες μετ' αὐτ ἐκ ͅ Βενιαμὶν, καὶ Σιβὰ τὸ παιδάριον ͅ οἴκου Σαὰλ, καὶ πεντεκαίδεκα υἱοὶ αὐτ μετ' αὐτ, καὶ εἴκοσι δοῦλοι αὐτ μετ' αὐτ· καὶ κατεύθυναν τὸν Ἰορδάνην ἔμπροσθεν ͅ βασιλέως,

18 Καὶ ἐλειτέργησαν τ λειτεργίαν ͅ διαβιβάσαι τ βασιλέα· καὶ διέβη ἡ διάβασις τοῦ ἐξεγεῖραι τ οἶκον ͅ βασιλέως, καὶ τ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτ· καὶ Σεμεὶ υἱὸς Γηρὰ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτ ἐνώπιον ͅ βασιλέως, διαβαίνοντος αὐτ τ Ἰορδάνην,

19 Καὶ εἶπε πρὸς τ βασιλέα, Μὴ δὴ λογισάσθω ὁ κύριός μς ἀνομίαν, καὶ μὴ μνησθῇς ὅσα ἠδίκησεν ὁ παῖς σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ὁ κύριός μς ἐξεπορεύετο ἐξ Ἰερσαλὴμ, τοῦ

θέσθαι τ βασιλέα εἰς τ καρδίαν αὐτῦ.

20 Ὅτι ἔγνω ὁ δῦλός σε ὅτι ἐγὼ ἥμαρτον, κ ἰδὲ ἐγὼ ἦλθον σήμερον πρότερος πάντος Ἰσραὴλ κ οἶκε Ἰωσὴφ, ϑ καταβῆναι με εἰς ἀπαντὴν ϑ κυρίε με ϑ βασιλέως.

21 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀβεσσαὲ υἱὸς Σαρυίας, κ εἶπε, Μὴ ἀντὶ τύτε οὐ θανατωθήσεται Σεμεΐ, ὅτι κατηράσατο τ χριςὸν Κυρίε;

22 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Τί ἐμοὶ κ ὑμῖν υἱοὶ Σαρυίας, ὅτι γίνεσθέ μοι σήμερον εἰς ἐπίβυλον; σήμερον οὐ θανατωθήσεταί τις ἀνὴρ ἐξ Ἰσραὴλ· ὅτι ὐκ οἶδα εἰ σήμερον βασιλεύω ἐγὼ ἐπὶ τ Ἰσραήλ.

23 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σεμεΐ, Οὐ μὴ ἀποθάνῃς· κ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς.

24 Καὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς υἱῦ Σαὺλ κατέβη εἰς ἀπαντὴν τῦ βασιλέως, κ ὐκ ἐθεράπευσε τὰς πόδας αὐτῦ, ὐδὲ ὐνυχίσατο, ὐδὲ ἐποίησε τ μύσακα αὐτῦ, κ τὰ ἱμάτια αὐτῦ ὐκ ἀπέπλυνεν ἀπὸ τ ἡμέρας ἧς ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς, ἕως τ ἡμέρας ἧς αὐτὸς παρεγένετο ἐν εἰρήνῃ.

25 Καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσῆλθεν εἰς Ἱερυσαλὴμ εἰς ἀπάντησιν ϑ βασιλέως, κ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Τί ὅτι ὐκ ἐπορεύθης μετ' ἐμῦ Μεμφιβοσθέ;

26 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Μεμφιβοσθὲ, Κύριέ με βασιλεῦ, ὁ δῦλός με παρελογίσατό με, ὅτι εἶπεν ὁ παῖς σε αὐτῷ, Ἐπίσαξόν μοι τ ὄνον, κ ἐπιβῶ ἐπ' αὐτὴν, κ πορεύσομαι μετὰ ϑ βασιλέως, ὅτι χωλὸς ὁ δῦλός σε.

27 Καὶ μεθώδευσεν ἐν τῷ δύλῳ σε πρὸς τ κύριόν με τὸν βασιλέα· κ ὁ κύριός με ὁ βασιλεὺς ὡς ἄγγελος ϑ Θεῦ, καὶ ποίησον τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σε.

28 Ὅτι ὐκ ἦν πᾶς ὁ οἶκος ϑ πατρός με, ἀλλ' ἢ ὅτι ἄνδρες θανάτε τῷ κυρίῳ με τῷ βασιλεῖ, κ ἔθηκας τ δῦλόν σε ἐν τοῖς ἐσθίυσι τ τράπεζάν σε· κ τί ἔτι μοὶ ἔτι δικαίωμα, καὶ ϑ κεκραγέναι με ἔτι πρὸς τ βασιλέα;

29 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ἱνατί λαλεῖς ἔτι τὰς λόγυς σε; εἶπον, Σὺ καὶ Σιβὰ διελεῖσθε τ ἀγρόν.

30 Καὶ εἶπε Μεμφιβοσθὲ πρὸς τ βασιλέα, Καί γε τὰ πάντα λαβέτω μετὰ τὸ παραγενέσθαι τ κύριόν με τ βασιλέα ἐν εἰρήνῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτῦ.

31 Καὶ Βερζελλὶ ὁ Γαλααδίτης κατέβη ἐκ Ῥωγελλὶμ, κ διέβη μετὰ ϑ βασιλέως τ Ἰορ-

δάνην ἐκπέμψαι αὐτὸν τὴν Ἰορδάνην.

32 Καὶ Βερζελλὶ ἀνὴρ πρεσβύτερος σφόδρα, υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν, καὶ αὐτὸς διέθρεψε τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἰκεῖν αὐτὸν ἐν Μαναΐμ, ὅτι ἀνὴρ μέγας ἦν σφόδρα.

33 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Βερζελλί, Σὺ διαβήσῃ μετ' ἐμοῦ, καὶ διαθρέψω τὸ γῆράς σε μετ' ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

34 Καὶ εἶπε Βερζελλὶ πρὸς τὸν βασιλέα, Πόσαι ἡμέραι ἐτῶν ζωῆς μου, ὅτι ἀναβήσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς Ἱερουσαλήμ;

35 Υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐγώ εἰμι σήμερον· εἰ μὴν γνώσομαι ἀναμέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ; εἰ γεύσεται ὁ δοῦλός σου ἔτι ὃ φάγομαι ἢ πίομαι; ἢ ἀκούσομαι ἔτι φωνὴν ᾀδόντων καὶ ᾀδουσῶν; καὶ ἱνατί ἔσαι ἔτι ὁ δοῦλός σου εἰς φορτίον ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα;

36 Ὡς βραχὺ διαβήσεται ὁ δοῦλός σου τὸν Ἰορδάνην μετὰ τοῦ βασιλέως· καὶ ἱνατί ἀνταποδίδωσί μοι ὁ βασιλεὺς τὴν ἀνταπόδοσιν ταύτην;

37 Καθισάτω δὴ ὁ δοῦλός σου, καὶ ἀποθανοῦμαι ἐν τῇ πόλει μου παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ πατρός μου καὶ τῆς μητρός μου· καὶ ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου Χαμαὰμ διαβήσεται μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως· καὶ ποίησον αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου.

38 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, Μετ' ἐμοῦ διαβήτω Χαμαὰμ, κἀγὼ ποιήσω αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ πάντα ὅσα ἂν ἐκλέξῃ ἐπ' ἐμοί, ποιήσω σοι.

39 Καὶ διέβη πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη, καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βερζελλί, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

40 Καὶ διέβη ὁ βασιλεὺς εἰς Γάλγαλα, καὶ Χαμαὰμ διέβη μετ' αὐτοῦ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς Ἰούδα διαβαίνοντες μετὰ τοῦ βασιλέως, καί γε τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ Ἰσραήλ.

41 Καὶ ἰδοὺ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ παρεγένοντο πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Τί ὅτι ἔκλεψάν σε οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀνὴρ Ἰούδα, καὶ διεβίβασαν τὸν βασιλέα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν Ἰορδάνην, καὶ πάντες ἄνδρες Δαυὶδ μετ' αὐτοῦ;

42 Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα πρὸς ἄνδρα Ἰσραὴλ, καὶ εἶπαν, Διότι ἐγγίζει πρὸς μὲ ὁ βασιλεύς· καὶ ἱνατί ἔτως ἐθυμώθης περὶ τοῦ λόγου τούτου; μὴ βρώσει ἐφάγαμεν ἐκ τοῦ βασιλέως, ἢ δόμα ἔδωκεν, ἢ ἄρσιν ἦρεν ἡμῖν;

43 Καὶ ἀπεκρίθη ἀνὴρ Ἰσραὴλ τῷ ἀνδρὶ Ἰούδα, καὶ εἶπε, Δέκα χεῖρές μοι ἐν τῷ βασιλεῖ, καὶ πρωτότοκος ἐγὼ ἢ σὺ, καί γε ἐν τῷ Δαυὶδ εἰμι ὑπὲρ σέ· καὶ ἵνατί τοῦτο ὕβρισάς με, καὶ οὐκ ἐλογίσθη ὁ λόγος μου πρῶτός μοι ἐν Ἰούδα ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα ἐμοί; καὶ ἐσκληρύνθη ὁ λόγος ἀνδρὸς Ἰούδα ὑπὲρ τὸν λόγον ἀνδρὸς Ἰσραήλ.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ ἐκεῖ ἐπικαλούμενος υἱὸς παράνομος, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σαβεὲ, υἱὸς Βοχορὶ ἀνὴρ ὁ Ἰεμινὶ, καὶ ἐσάλπισε τῇ κερατίνῃ, καὶ εἶπεν, Οὐκ ἔστιν ἡμῖν μερὶς ἐν Δαυὶδ, οὐδὲ κληρονομία ἡμῖν ἐν τῷ υἱῷ Ἰεσσαί· ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματά σου Ἰσραήλ.

2 Καὶ ἀνέβη πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἀπὸ ὄπισθεν Δαυὶδ ὀπίσω Σαβεὲ υἱὸς Βοχορί· καὶ ἀνὴρ Ἰούδα ἐκολλήθη τῷ βασιλεῖ αὐτῶν, ἀπὸ Ἰορδάνου καὶ ἕως Ἰερουσαλήμ.

3 Καὶ εἰσῆλθε Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Ἰερουσαλήμ· καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τὰς δέκα γυναῖκας τὰς παλλακὰς αὐτοῦ, ἃς ἀφῆκε φυλάσσειν τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτὰς ἐν οἴκῳ φυλακῆς, καὶ διέθρεψεν αὐτὰς, καὶ πρὸς αὐτὰς οὐκ εἰσῆλθε, καὶ ἦσαν συνεχόμεναι ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτῶν χῆραι ζῶσαι.

4 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀμεσσαὶ, Βόησόν μοι τὸν ἄνδρα Ἰούδα τρεῖς ἡμέρας, σὺ δὲ αὐτὸς στῆθι.

5 Καὶ ἐπορεύθη Ἀμεσσαὶ βοῆσαι τὸν Ἰούδαν, καὶ ἐχρόνισεν ἀπὸ τοῦ καιροῦ οὗ ἐτάξατο αὐτῷ Δαυίδ.

6 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀμεσσαὶ, Νῦν κακοποιήσει ἡμᾶς Σαβεὲ υἱὸς Βοχορὶ ὑπὲρ Ἀβεσσαλώμ· καὶ νῦν σὺ λάβε μετὰ σεαυτοῦ τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου σου, καὶ καταδίωξον ὀπίσω αὐτοῦ, μή ποτε ἑαυτῷ εὕρῃ πόλεις ὀχυρὰς, καὶ σκιάσει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν.

7 Καὶ ἐξῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ Ἀβεσσαὶ καὶ οἱ ἄνδρες Ἰωὰβ, καὶ ὁ Χερεθὶ, καὶ ὁ Φελεθὶ, καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ, καὶ ἐξῆλθον ἐξ Ἰερουσαλὴμ διῶξαι ὀπίσω Σαβεὲ υἱὸς Βοχορί.

8 Καὶ αὐτοὶ παρὰ τῷ λίθῳ τῷ μεγάλῳ τῷ ἐν Γαβαών· καὶ Ἀμεσσαὶ εἰσῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ Ἰωὰβ περιεζωσμένος μανδύαν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἐζωσμένος μάχαιραν ἐζευγμένην ἐπὶ τοῦ ὀσφύος αὐτοῦ ἐν κολεῷ αὐτῆς· καὶ ἡ μάχαιρα ἐξῆλθε· καὶ αὐτὴ ἐξῆλθε καὶ ἔπεσε.

9 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ τῷ Ἀμεσσαὶ, Εἰ ὑγιαίνεις σὺ ἀδελφέ;

καὶ ἐκράτησεν ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ Ἰωὰβ τοῦ πώγωνος Ἀμεσσαὶ τοῦ καταφιλῆσαι αὐτόν.

10 Καὶ Ἀμεσσαὶ οὐκ ἐφυλάξατο τὴν μάχαιραν τὴν ἐν τῇ χειρὶ Ἰωάβ· καὶ ἔπαισεν αὐτὸν ἐν αὐτῇ Ἰωὰβ εἰς τὴν ψόαν, καὶ ἐξεχύθη ἡ κοιλία αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐδευτέρωσεν αὐτῷ, καὶ ἀπέθανε· καὶ Ἰωὰβ καὶ Ἀβεσσαὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐδίωξεν ὀπίσω Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί.

11 Καὶ ἀνὴρ ἔστη ἐπ' αὐτὸν τῶν παιδαρίων Ἰωὰβ, καὶ εἶπε, Τίς ὁ βουλόμενος Ἰωὰβ, καὶ τίς τοῦ Δαυὶδ, ὀπίσω Ἰωάβ;

12 Καὶ Ἀμεσσαὶ πεφυρμένος ἐν τῷ αἵματι ἐν μέσῳ τῆς τρίβου· καὶ εἶδεν ἀνὴρ, ὅτι εἰστήκει πᾶς ὁ λαὸς, καὶ ἀπέστρεψε τὸν Ἀμεσσαὶ ἐκ τῆς τρίβου εἰς ἀγρόν· καὶ ἐπέρριψεν ἐπ' αὐτὸν ἱμάτιον, καθ' ὅτι εἶδε πάντα τὸν ἐρχόμενον ἐπ' αὐτὸν ἑστηκότα.

13 Ἡνίκα δὲ ἐφθασεν ἐκ τῆς τρίβου, παρῆλθε πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ὀπίσω Ἰωὰβ τοῦ διῶξαι ὀπίσω Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί.

14 Καὶ διῆλθεν ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ εἰς Ἀβὲλ καὶ εἰς Βεθμαχά· καὶ πάντες ἐν Χαρρὶ καὶ ἐξεκκλησιάσθησαν, καὶ ἦλθον κατόπισθεν αὐτοῦ.

15 Καὶ παρεγενήθησαν καὶ ἐπολιόρκησεν ἐπ' αὐτὸν ἐν Ἀβὲλ καὶ Φερμαχά· καὶ ἐξέχεαν προσχωμα πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ἔστη ἐν τῷ προτειχίσματι· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ἰωὰβ ἐνοῦσαν καταβαλεῖν τὸ τεῖχος.

16 Καὶ ἐβόησε γυνὴ σοφὴ ἐκ τοῦ τείχους, καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε ἀκούσατε, εἴπατε δὴ πρὸς Ἰωὰβ, Ἔγγισον ἕως ὧδε, καὶ λαλήσω πρὸς αὐτόν.

17 Καὶ προσήγγισε πρὸς αὐτήν· καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Εἰ σὺ εἶ Ἰωάβ; ὁ δὲ εἶπεν; Ἐγώ· εἶπε δὲ αὐτῷ, Ἄκουσον τοὺς λόγους τῆς δούλης σου· καὶ εἶπεν Ἰωὰβ, Ἀκούω ἐγώ εἰμι.

18 Καὶ εἶπε λέγουσα, Λόγον ἐλάλησαν ἐν πρώτοις, λέγοντες, Ἠρωτημένος ἠρωτήθη ἐν τῇ Ἀβὲλ καὶ ἐν Δὰν εἰ ἐξέλιπον ἃ ἔθεντο οἱ πιστοὶ τοῦ Ἰσραήλ· ἐρωτῶντες ἐπερωτήσουσιν ἐν Ἀβὲλ, καὶ οὕτως εἰ ἐξέλιπον.

19 Ἐγώ εἰμι εἰρηνικὰ τῶν στηριγμάτων Ἰσραήλ· σὺ δὲ ζητεῖς θανατῶσαι πόλιν καὶ μητρόπολιν ἐν Ἰσραήλ· ἵνατί καταποντίζεις κληρονομίαν Κυρίου;

20 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωὰβ, καὶ εἶπεν, Ἱλεώς μοι ἱλεώς μοι, εἰ καταποντιῶ καὶ εἰ φθερῶ.

21 Οὐχ οὕτως ὁ λόγος, ὅτι ἀνὴρ ἐξ ὄρους Ἐφραὶμ, Σαβεὲ υἱὸς Βοχορὶ ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βασιλέα Δαυίδ· δότε αὐτὸν μοι

μόνον, καὶ ἀπελεύσομαι ἀπάνωθεν τῆς πόλεως· καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἰωάβ, Ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ῥιφήσεται πρὸς σὲ διὰ τοῦ τείχους.

22 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς πάντα τὸν λαὸν, καὶ ἐλάλησε πρὸς πᾶσαν τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆς· καὶ ἀφεῖλε τὴν κεφαλὴν Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί· καὶ ἀφεῖλε καὶ ἔβαλε πρὸς Ἰωάβ· καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ, καὶ διεσπάρησαν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀπ' αὐτοῦ ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ· καὶ Ἰωὰβ ἀπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλέα.

23 Καὶ ὁ Ἰωὰβ ἐπὶ πάσῃ τῇ δυνάμει Ἰσραήλ· καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τοῦ Χερεθὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ Φελεθί.

24 Καὶ Ἀδωνιρὰμ ἐπὶ τοῦ φόρου· καὶ Ἰωσαφὰθ υἱὸς Ἀχιλὲθ ἀναμιμνήσκων·

25 Καὶ Σουσὰ γραμματεύς· καὶ Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ ἱερεῖς·

26 Καί γε Ἰρὰς ὁ Ἰαρὶν ἦν ἱερεὺς τῷ Δαυίδ.

Κεφ. κά'. 21.

ΚΑΙ ἐγένετο λιμὸς ἐν ταῖς ἡμέραις Δαυὶδ τρία ἔτη, ἐνιαυτὸς ὁ ἐχόμενος ἐνιαυτοῦ· καὶ ἐζήτησε Δαυὶδ τὸ πρόσωπον Κυρίου· καὶ εἶπε Κύριος, Ἐπὶ Σαὰλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀδικία ἐν θανάτῳ αἱμάτων αὐτοῦ, περὶ οὗ ἐθανάτωσε τοὺς Γαβαωνίτας.

2 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τοὺς Γαβαωνίτας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· καὶ οἱ Γαβαωνίται οὐκ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰσιν, ὅτι ἀλλ' ἢ ἐκ τοῦ ἐλλείμματος τοῦ Ἀμορραίου, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὤμοσαν αὐτοῖς, καὶ ἐζήτησε Σαὰλ πατάξαι αὐτοὺς ἐν τῷ ζηλῶσαι αὐτὸν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

3 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς Γαβαωνίτας, Τί ποιήσω ὑμῖν, καὶ ἐν τίνι ἐξιλάσωμαι, καὶ εὐλογήσετε τὴν κληρονομίαν Κυρίου;

4 Καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ Γαβαωνίται, Οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀργύριον ἢ χρυσίον μετὰ Σαὰλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνὴρ θανατῶσαι ἐν Ἰσραήλ.

5 Καὶ εἶπε, Τί ὑμεῖς λέγετε, καὶ ποιήσω ὑμῖν; καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα, Ὁ ἀνὴρ ὃς συνετέλεσεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐδόλωσεν ἡμᾶς, ὃς παρελογίσατο ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς, ἀφανίσωμεν αὐτὸν, τοῦ μὴ ἐσάναι αὐτὸν ἐν παντὶ ὁρίῳ Ἰσραήλ.

6 Δότω ἡμῖν ἑπτὰ ἄνδρας ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐξηλιάσωμεν αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ ἐν τῷ Γαβαὼν Σαὰλ ἐκλεκτοὺς Κυρίου· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἐγὼ δώσω.

7 Καὶ ἐφείσατο ὁ βασιλεὺς

ἐπὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸν Ἰωνάθαν υἱᾶ Σαὺλ διὰ τ ὅρκον Κυρίε τ ἀναμέσον αὐτῶν, καὶ ἀναμέσον Δαυὶδ, καὶ ἀναμέσον Ἰωνάθαν υἱᾶ Σαούλ.

8 Καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τὰς δύο υἱὰς Ῥεσφὰ θυγατρὸς Ἀϊᾶ, ἃς ἔτεκε τῷ Σαὺλ, τ Ἑρμωνοὶ καὶ τ Μεμφιβοσθὲ, καὶ τὰς πέντε υἱὰς τ Μιχὸλ θυγατρὸς Σαὺλ, ἃς ἔτεκε τῷ Ἐσδριὴλ υἱῷ Βερζελλὶ τῷ Μωολαθί·

9 Καὶ ἔδωκεν αὐτὰς ἐν χειρὶ τῶν Γαβαωνιτῶν, καὶ ἐξηλίασαν αὐτὰς ἐν τῷ ὄρει ἐναντι Κυρίε· καὶ ἔπεσαν οἱ ἑπτὰ αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ αὐτοὶ δὲ ἐθανατώθησαν ἐν ἡμέραις θερισμοῦ ἐν πρώτοις, ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν.

10 Καὶ ἔλαβε Ῥεσφὰ θυγάτηρ Ἀϊᾶ τ σάκκον, καὶ ἔπηξεν αὐτῇ πρὸς τ πέτραν ἐν ἀρχῇ θερισμᾶ κριθῶν, ἕως ἔσταξεν ἐπ' αὐτὰς ὕδωρ ἐκ τ οὐρανᾶ· καὶ οὐκ ἔδωκε τὰ πετεινὰ τ οὐρανᾶ καταπαῦσαι ἐπ' αὐτὰς ἡμέρας, καὶ τὰ θηρία τ ἀγρᾶ νυκτός.

11 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ ὅσα ἐποίησε Ῥεσφὰ θυγάτηρ Ἀϊᾶ παλλακὴ Σαούλ· καὶ ἐξελύθησαν, καὶ κατέλαβεν αὐτὰς Δὰν υἱὸς Ἰωὰ ἐκ τ ἀπογόνων τ γιγάντων.

12 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ ἔλαβε τὰ ὀστᾶ Σαούλ, καὶ τὰ ὀστᾶ Ἰωνάθαν τ υἱᾶ αὐτᾶ παρὰ τ ἀνδρῶν υἱῶν Ἰαβὶς Γαλαάδ, οἳ ἔκλεψαν αὐτὰς ἐκ τ πλατείας Βαιθσὰν, ὅτι ἔστησαν αὐτὰς ἐκεῖ οἱ ἀλλόφυλοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐπάταξαν οἱ ἀλλόφυλοι τὸν Σαοὺλ ἐν Γελβυέ.

13 Καὶ ἀνήνεγκεν ἐκεῖθεν τὰ ὀστᾶ Σαούλ καὶ τὰ ὀστᾶ Ἰωνάθαν τ υἱᾶ αὐτᾶ, καὶ συνήγαγε τὰ ὀστᾶ τ ἐξηλιασμένων.

14 Καὶ ἔθαψαν τὰ ὀστᾶ Σαοὺλ καὶ τὰ ὀστᾶ Ἰωνάθαν τ υἱᾶ αὐτᾶ καὶ τὰ ὀστᾶ τ ἡλιασθέντων ἐν γῇ Βενιαμὶν ἐν τῇ πλευρᾷ ἐν τῷ τάφῳ Κὶς τᾶ πατρὸς αὐτᾶ· καὶ ἐποίησαν πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὁ βασιλεύς· καὶ ἐπήκουσεν ὁ Θεὸς τῇ γῇ μετὰ ταῦτα.

15 Καὶ ἐγενήθ ἔτι πόλεμος τοῖς ἀλλοφύλοις μετὰ Ἰσραήλ· καὶ κατέβη Δαυὶδ καὶ οἱ παῖδες αὐτᾶ μετ' αὐτᾶ, καὶ ἐπολέμησαν μετὰ τ ἀλλοφύλων· καὶ ἐπορεύθη Δαυίδ.

16 Καὶ Ἰεσβὶ, ὃς ἦν ἐν τοῖς ἐκγόνοις τ Ῥαφὰ, καὶ ὁ σταθμὸς τᾶ δόρατος αὐτᾶ, τριακοσίων σίκλων ὁλκῇ χαλκᾶ, καὶ αὐτὸς περιεζωσμένος κορύνην, καὶ διενοεῖτο τ πατάξαι τ Δαυίδ.

17 Καὶ ἐβοήθησεν αὐτῷ Ἀβεσσὰ υἱὸς Σαρβίας, καὶ ἐπάταξε τ ἀλλόφυλον καὶ ἐθανά-

τωσεν αὐτόν· τότε ὤμοσαν οἱ ἄνδρες Δαυὶδ, λέγοντες, Οὐκ ἐξελεύσῃ ἔτι μεθ' ἡμῶν εἰς πόλεμον, καὶ οὐ μὴ σβέσῃς τ λύχνον Ἰσραήλ.

18 Καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα ἔτι πόλεμος ἐν Γὲθ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων, τότε ἐπάταξε Σεβοχαὶ ὁ Ἀσατωθὶ τ Σὲφ ἐν τοῖς ἐγγόνοις ϐ Ῥαφά.

19 Καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν Ῥὸμ μετὰ τ ἀλλοφύλων· καὶ ἐπάταξεν Ἐλεανὰν υἱὸς Ἀριωργὶμ ὁ Βαιθλεεμίτης τ Γολιαὰθ τ Γεθαῖον· καὶ τὸ ξύλον ϐ δόρατος αὐτῦ ὡς ἀντίον ὑφαινόντων.

20 Καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γέθ· καὶ ἦν ἀνὴρ μαδὼν, καὶ οἱ δάκτυλοι τ χειρῶν αὐτῦ, καὶ οἱ δάκτυλοι τ ποδῶν αὐτῦ ἓξ καὶ ἓξ, εἰκοσιτέσσαρες ἀριθμῷ· καί γε αὐτὸς ἐτέχθη τῷ Ῥαφᾶ.

21 Καὶ ὠνείδισε τ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωνάθαν υἱὸς Σεμεὶ ἀδελφῦ Δαυίδ.

22 Οἱ τέσσαρες ἕτοι ἐτέχθησαν ἀπόγονοι τ γιγάντων ἐν Γὲθ τῷ Ῥαφὰ οἶκος, καὶ ἔπεσαν ἐν χειρὶ Δαυὶδ, καὶ ἐν χειρὶ τ δούλων αὐτῦ.

Κεφ. κβ'. 22.

ΚΑΙ ἐλάλησε Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ τὰς λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐξείλετο αὐτὸν Κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τ ἐχθρῶν αὐτῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαούλ.

2 Καὶ εἶπεν ᾠδή· Κύριε πέτρα μου, καὶ ὀχύρωμά μου, καὶ ἐξαιρούμενός μοι ἐμοί,

3 Ὁ Θεός μου, φύλαξ μου ἔσται μοι, πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ· ὑπερασπιστής μου, καὶ κέρας σωτηρίας μου, ἀντιλήπτωρ μου, καὶ καταφυγή μου σωτηρίας μου, ἐξ ἀδίκου σώσεις με.

4 Αἰνετὸν ἐπικαλέσομαι Κύριον, καὶ ἐκ τ ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.

5 Ὅτι περιέσχον με συντρίμμοι θανάτου, χείμαρροι ἀνομίας ἐθάμβησάν με.

6 Ὠδῖνες θανάτου ἐκύκλωσάν με, προέφθασάν με σκληρότητες θανάτου.

7 Ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπικαλέσομαι τ Κύριον, καὶ πρὸς τ Θεόν μου βοήσομαι, καὶ ἐπακούσεται ἐκ ναοῦ αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου ἐν τοῖς ὠσὶν αὐτοῦ.

8 Καὶ ἐταράχθη καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια ϐ οὐρανοῦ συνεταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ἐθυμώθη Κύριος αὐτοῖς.

9 Ἀνέβη καπνὸς ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἐκ στόματος αὐτοῦ κατέδεται· ἄνθρακες ἐξεκαύθησαν ἀπ' αὐτοῦ.

10 Καὶ ἔκλινεν οὐρανὸς καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐπεκάθισεν ἐπὶ τῷ χερουβὶμ καὶ ἐπετάσθη, καὶ ὤφθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμου.

12 Καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ· κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ σκότος ὑδάτων, ἐπάχυνεν ἐν νεφέλαις ἀέρος.

13 Ἀπὸ δὲ φέγγους ἐναντίον αὐτοῦ ἐξεκαύθησαν ἄνθρακες πυρός.

14 Ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ Κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ.

15 Καὶ ἀπέστειλε βέλη, καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς· καὶ ἤστραψεν ἀστραπὴν, καὶ ἐξέστησεν αὐτούς.

16 Καὶ ὤφθησαν ἀφέσεις θαλάσσης, καὶ ἀπεκαλύφθη θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἐν τῇ ἐπιτιμήσει Κυρίου, ἀπὸ πνοῆς πνεύματος θυμοῦ αὐτοῦ.

17 Ἀπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με, εἵλκυσέ με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.

18 Ἐρρύσατό με ἐξ ἐχθρῶν μου ἰσχύος, ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

19 Προέφθασάν με ἡμέραι θλίψεώς μου· καὶ ἐγένετο Κύριος ἐπισήριγμά μου,

20 Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμὸν, καὶ ἐξείλετό με, ὅτι ηὐδόκησεν ἐν ἐμοί.

21 Καὶ ἀνταπέδωκέ μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταπέδωκέ μοι.

22 Ὅτι ἐφύλαξα ὁδὸς Κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου.

23 Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ κατεναντίον μου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστην ἀπ' αὐτῶν.

24 Καὶ ἔσομαι ἄμωμος αὐτῷ, καὶ προφυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.

25 Καὶ ἀποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

26 Μετὰ ὁσίου ὁσιωθήσῃ, καὶ μετὰ ἀνδρὸς τελείου τελειωθήσῃ·

27 Καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ, καὶ μετὰ στρεβλοῦ στρεβλωθήσῃ.

28 Καὶ τὸν λαὸν τὸν πτωχὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ἐπὶ μετεώρων ταπεινώσεις.

29 Ὅτι σὺ ὁ λύχνος μου Κύριε, καὶ Κύριος ἐκλάμψει μοι τὸ σκότος μου.

30 Ὅτι ἐν σοὶ δραμοῦμαι μονόζωνος, καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος.

31 Ὁ ἰσχυρὸς ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ· τὸ ῥῆμα Κυρίου

κραταιὸν πεπυρωμένον· ὑπερασπιστής ἐστι πᾶσι τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' αὐτόν.

32 Τίς ἰσχυρὸς πλὴν Κυρίου; καὶ τίς κτίσης ἔσαι πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;

33 Ὁ ἰσχυρὸς ὁ κραταιῶν με δυνάμει, καὶ ἐξέλινξεν ἄμωμον τὴν ὁδόν μου.

34 Τιθεὶς τὰς πόδας μου ὡς ἐλάφων, καὶ ἐπὶ τὰ ὕψη ἱστῶν με.

35 Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον, καὶ κατάξας τόξον χαλκοῦν ἐν βραχίονί μου.

36 Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας μου, καὶ ἡ ὑπακοή σου ἐπλήθυνέ με

37 Εἰς πλατυσμὸν εἰς τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἐσαλεύθησαν τὰ σκέλη μου.

38 Διώξω ἐχθρούς μου, καὶ ἀφανιῶ αὐτούς, καὶ οὐκ ἀναστρέψω ἕως ἂν συντελέσω αὐτούς.

39 Καὶ θλάσω αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀναστήσονται, καὶ πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

40 Καὶ ἐνισχύσεις με δυνάμει εἰς πόλεμον, κάμψεις τοὺς ἐπισταμένους μοι ὑποκάτω μου.

41 Καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, τοὺς μισοῦντάς με, καὶ ἐθανάτωσας αὐτούς.

42 Βοήσονται, καὶ οὐκ ἔστι βοηθὸς, πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ ἐπήκουσεν αὐτῶν.

43 Καὶ ἐλέανα αὐτοὺς ὡς χοῦν γῆς, ὡς πηλὸν ἐξόδων ἐλέπτυνα αὐτούς.

44 Καὶ ῥύσῃ με ἐκ μάχης λαῶν, φυλάξεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν· λαὸς ὃν οὐκ ἔγνω ἐδούλευσάν μοι.

45 Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι, εἰς ἀκοὴν ὠτίου ἤκουσάν μου.

46 Υἱοὶ ἀλλότριοι ἀπορριφήσονται, καὶ σφαλοῦσιν ἐκ τῶν συγκλεισμῶν αὐτῶν.

47 Ζῇ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ φύλαξ μου, καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός μου ὁ φύλαξ τοῦ σωτηρίας μου.

48 Ἰσχυρὸς Κύριος ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοὶ, παιδεύων λαοὺς ὑποκάτω μου,

49 Καὶ ἐξάγων με ἐξ ἐχθρῶν μου· καὶ ἐκ τῶν ἐπεγειρομένων μοι ὑψώσεις με, ἐξ ἀνδρὸς ἀδικημάτων ῥύσῃ με.

50 Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.

51 Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας βασιλέως αὐτοῦ, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαυὶδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Κεφ. κγ'. 23.

ΚΑΙ ἕτοι οἱ λόγοι Δαυὶδ οἱ ἔσχατοι· πιστὸς Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσσαὶ, καὶ πιστὸς ἀνὴρ ὃν

ἀνέστησε Κύριος ἐπὶ χριστὸν Θεοῦ Ἰακώβ, καὶ εὐπρεπεῖς ψαλμοὶ Ἰσραήλ.

2 Πνεῦμα Κυρίου ἐλάλησεν ἐν ἐμοί, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐπὶ γλώσσης μου.

3 Λέγει ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, Ἐμοὶ ἐλάλησε φύλαξ ἐξ Ἰσραὴλ παραβολήν· Εἶπον ἐν ἀνθρώπῳ, Πῶς κραταιώσητε φόβον χριστοῦ,

4 Καὶ ἐν φωτὶ Θεοῦ πρωΐας; ἀναβείλαι ἥλιος τοπρωΐ, οὐ Κύριος παρῆλθεν ἐκ φέγγους, καὶ ὡς ἐξ ὑετοῦ χλόης ἀπὸ γῆς.

5 Οὐ γὰρ ἔτως ὁ οἶκός μου μετὰ ἰσχυροῦ, διαθήκην γὰρ αἰώνιον ἔθετό μοι ἑτοίμην ἐν παντὶ καιρῷ πεφυλαγμένην· ὅτι πᾶσα σωτηρία μου καὶ πᾶν θέλημα, ὅτι οὐ μὴ βλαστήσῃ ὁ παράνομος.

6 Ὥσπερ ἄκανθα ἐξωσμένη πάντες ἔτοι, ὅτι οὐ χειρὶ ληφθήσονται,

7 Καὶ ἀνὴρ οὐ κοπιάσει ἐν αὐτοῖς· καὶ πλῆρες σιδήρου, καὶ ξύλον δόρατος, καὶ ἐν πυρὶ καύσει, καὶ καυθήσονται αἰσχύνην αὐτῶν.

8 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυίδ· Ἰεβοσθὲ ὁ Χαναναῖος ἄρχων τῶν τρίτων ἐστίν· Ἀδινὼ ὁ Ἀσωναῖος, ἔτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ ὀκτακοσίους στρατιώτας εἰσάπαξ.

9 Καὶ μετ' αὐτὸν Ἐλεαναὰν υἱὸς πατραδέλφου αὐτοῦ υἱὸς Δωδὶ ἐν τοῖς τρισὶ δυνατοῖς μετὰ Δαυίδ· καὶ ἐν τῷ ὀνειδίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις, συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον, καὶ ἀνέβησεν ἀνὴρ Ἰσραήλ·

10 Αὐτὸς ἀνέστη καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις, ἕως οὗ ἐκοπίασεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ προσεκολλήθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ πρὸς τὴν μάχαιραν· καὶ ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ὁ λαὸς ἐκάθητο ὀπίσω αὐτοῦ πλὴν ἐκδιδύσκειν.

11 Καὶ μετ' αὐτὸν Σαμαΐα υἱὸς Ἄσα ὁ Ἀρβαῖος· καὶ συνήχθησαν οἱ ἀλλόφυλοι εἰς Θηρία· καὶ ἦν ἐκεῖ μερὶς τοῦ ἀγροῦ πλήρης φακῆς· καὶ ὁ λαὸς ἔφυγεν ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων.

12 Καὶ ἐστηλώθη ἐν μέσῳ τῆς μερίδος, καὶ ἐξείλατο αὐτὴν, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους· καὶ ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην.

13 Καὶ κατέβησαν τρεῖς ἀπὸ τῶν τριάκοντα, καὶ κατέβησαν εἰς Κασὼν πρὸς Δαυὶδ εἰς τὸ σπήλαιον Ὀδολλάμ· καὶ τάγμα τῶν ἀλλοφύλων, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι Ῥαφαΐν.

14 Καὶ Δαυὶδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ τὸ ὑπόσημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεέμ.

15 Καὶ ἐπεθύμησε Δαυὶδ, καὶ

εἶπε, Τίς ποτιεῖ με ὕδωρ ἐκ τῆ λάκκυ τῆ ἐν Βηθλεὲμ τῆ ἐν τῇ πύλῃ; τὸ δὲ σύσεμα τῶ ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεέμ.

16 Καὶ διέῤῥηξαν οἱ τρεῖς δυνατοὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ὑδρεύσαντο ὕδωρ ἐκ τῆ λάκκυ τῆ ἐν Βηθλεὲμ τῆ ἐν τῇ πύλῃ· καὶ ἔλαβαν, καὶ παρεγένοντο πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἐκ ἠθέλησε πιεῖν αὐτό· καὶ ἔσπεισεν αὐτὸ τῷ Κυρίῳ,

17 Καὶ εἶπεν, Ἱλεώς μοι Κύριε τῆ ποιῆσαι τοῦτο, εἰ αἷμα τῶν ἀνδρῶν τῶν πορευθέντων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν πίομαι· καὶ ἐκ ἠθέλησε πιεῖν αὐτό· ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς δυνατοί.

18 Καὶ Ἀβεσσὰ ὁ ἀδελφὸς Ἰωὰβ υἱὸς Σαρυίας αὐτὸς ἄρχων ἐν τοῖς τρισὶ, καὶ αὐτὸς ἐξήγειρε τὸ δόρυ αὐτῆ ἐπὶ τριακοσίας τραυματίας· καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισὶν,

19 Ἐκ τῶν τριῶν ἐκείνων ἔνδοξος, καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα, καὶ ἕως τῶν τριῶν ἐκ ἦλθε.

20 Καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἀνὴρ αὐτὸς πολλοστὸς ἔργοις, ἀπὸ Καβεσεὴλ, καὶ αὐτὸς ἐπάταξε τὸς δύο υἱὸς Ἀριὴλ τῆ Μωάβ· καὶ αὐτὸς κατέβη καὶ ἐπάταξε τὸν λέοντα ἐν μέσῳ τῆ λάκκυ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶ χιόνος.

21 Αὐτὸς ἐπάταξε τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον, ἄνδρα ὁρατὸν, ἐν δὲ τῇ χειρὶ τῆ Αἰγυπτίυ δόρυ ὡς ξύλον ὑφαίνοντος· καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ, καὶ ἥρπασε τὸ δόρυ ἐκ τῶ χειρὸς τῆ Αἰγυπτίυ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτῆ

22 Ταῦτα ἐποίησε Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ, καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισὶ τοῖς δυνατοῖς,

23 Ἐκ τῶν τριῶν ἔνδοξος, καὶ πρὸς τὸς τρεῖς ἐκ ἦλθε· καὶ ἔταξεν αὐτὸν Δαυὶδ πρὸς τὰς ἀκοὰς αὐτῆ· καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυὶδ τῆ βασιλεως.

24 Ἀσαὴλ ἀδελφὸς Ἰωάβ· ἦτος ἐν τοῖς τριάκονλα· Ἐλεανὰν υἱὸς Δωδὶ πατραδέλφε αὐτῆ ἐν Βηθλεέμ·

25 Σαιμὰ ὁ Ῥωδαῖος·

26 Σελλὴς ὁ Κελωθί· Ἴρας υἱὸς Ἴσκα ὁ Θεκωΐτης·

27 Ἀβιέζερ ὁ Ἀνωθίτης, ἐκ τῶν υἱῶν τῆ Ἀνωθίτε·

28 Ἐλλὼν ὁ Ἀωΐτης· Νοερὲ ὁ Νετωφατίτης·

29 Ἐσθαὶ υἱὸς Ῥιβὰ ἐκ Γαβαὲθ υἱὸς Βενιαμὶν τῆ Ἐφραθαίε· Ἀσμὼθ ὁ Βαρδιαμίτης·

32 Ἐμασὲ ὁ Σαλαβωνίτης· υἱοὶ Ἀσὰν, Ἰωνάθαν·

33 Σαμναὰν ὁ Ἀρωδίτης· Ἀμνὰν υἱὸς Ἀραὶ Σαραυρίτης·

34 Ἀλιφαλὲθ υἱὸς τῆ Ἀσ-

εἶτε, υἱὸς τ̃ Μαχαχαχί· Ἐλιὰβ υἱὸς Ἀχιτόφελ τ̃ Γελωνίτε·

35 Ἀσαραὶ ὁ Καρμήλιος τ̃ Οὐριαοερχί·

36 Γάαλ υἱὸς Ναθανά· Πολυδυνάμεως υἱὸς Γαλααδδί· Ἐλιὲ ὁ Ἀμμανίτης·

30 Ἀδροὶ ἀπὸ χειμάῤῥων·

31 Γαδαβιὴλ υἱὸς τ̃ Ἀραβωθαίε·

37 Γελωρὲ ὁ Βηθωραῖος αἴρων τὰ σκεύη· Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουίας·

38 Ἴρας ὁ Ἐθιραῖος· Γηρὰβ ὁ Ἐθεναῖος·

39 Οὐρίας ὁ Χετταῖος· οἱ πάντες τριάκοντα καὶ ἑπτά.

Κεφ. κδ'. 24.

ΚΑΙ προσέθετο ὀργὴν Κύριος ἐκκαῆναι ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπέσεισε τ̃ Δαυὶδ ἐν αὐτοῖς, λέγων, Βάδιζε, ἀρίθμησον τὸν Ἰσραὴλ καὶ τ̃ Ἰούδαν.

2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωὰβ ἄρχοντα τ̃ ἰσχύος τὸν μετ' αὐτ̃, Δίελθε δὴ πάσας φυλὰς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ, καὶ ἐπίσκεψαι τ̃ λαὸν, καὶ γνώσομαι τ̃ ἀριθμὸν τ̃ λαο̃.

3 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα, Καὶ προσθείη Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς τ̃ λαὸν ὥσπερ αὐτὸς καὶ ὥσπερ αὐτὸς ἑκατονταπλασίονα, καὶ ὀφθαλμοὶ τ̃ κυρίε μ̃ τ̃ βασιλέως ὁρῶντες· καὶ ὁ κύριός μ̃ ὁ βασιλεὺς ἵνατί βούλεται ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ;

4 Καὶ ὑπερίσχυσεν ὁ λόγος τ̃ βασιλέως πρὸς Ἰωὰβ καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας τ̃ δυνάμεως· καὶ ἐξῆλθεν Ἰωὰβ καὶ οἱ ἄρχοντες τ̃ ἰσχύος ἐνώπιον τ̃ βασιλέως ἐπισκέψασθαι τ̃ λαὸν τ̃ Ἰσραήλ.

5 Καὶ διέβησαν τ̃ Ἰορδάνην, καὶ παρενέβαλον ἐν Ἀροὴρ ἐκ δεξιῶν τ̃ πόλεως τ̃ ἐν μέσῳ τ̃ φάραγγος Γὰδ καὶ Ἐλιέζερ.

6 Καὶ ἦλθον εἰς Γαλαὰδ καὶ εἰς γῆν Θαχασών, ἣ ἐστιν Ἀδασαὶ, καὶ παρεγένοντο εἰς Δανιδὰν καὶ Οὐδὰν, καὶ ἐκύκλωσαν Σιδῶνα.

7 Καὶ ἦλθον εἰς Μάψαρ Τύρε, καὶ εἰς πάσας τὰς πόλεις τ̃ Εὐαίε καὶ τ̃ Χαναναίε· καὶ ἦλθαν κατὰ Νότον Ἰούδα εἰς Βηρσαβεὲ,

8 Καὶ περιώδευσαν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· καὶ παρεγένοντο ἀπὸ τέλους ἐννέα μηνῶν καὶ εἴκοσι ἡμερῶν εἰς Ἱερουσαλήμ.

9 Καὶ ἔδωκεν Ἰωὰβ τ̃ ἀριθμὸν τ̃ ἐπισκέψεως τ̃ λαο̃ πρὸς τ̃ βασιλέα· καὶ ἐγένετο Ἰσραὴλ, ὀκτακόσιαι χιλιάδες ἀνδρῶν δυνάμεως σπωμένων ῥομφαίαν· καὶ ἀνὴρ Ἰούδα, τριακόσιαι χιλιάδες ἀνδρῶν μαχητῶν.

10 Καὶ ἐπάταξε καρδία Δαυὶδ

αὐτὸν μετὰ τὸ ἀριθμῆσαι τὸν λαόν· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Κύριον, Ἥμαρτον σφόδρα ὃ ἐποίησα νῦν Κύριε· παραβίβασον δὴ τὴν ἀνομίαν τοῦ δούλου σου, ὅτι ἐμωράνθην σφόδρα.

11 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ τοπρωΐ· καὶ λόγος Κυρίου ἐγένετο πρὸς Γὰδ τὸν προφήτην τὸν ὁρῶντα, λέγων,

12 Πορεύθητι, καὶ λάλησον πρὸς Δαυὶδ, λέγων, Τάδε λέγει Κύριος, Τρία ἐγώ εἰμι αἴρω ἐπὶ σὲ, καὶ ἔκλεξαι σεαυτῷ ἓν ἐξ αὐτῶν, καὶ ποιήσω σοι.

13 Καὶ εἰσῆλθε Γὰδ πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἀνήγγειλε, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἔκλεξαι σεαυτῷ γενέσθαι, εἰ ἔλθῃ σοι τρία ἔτη λιμὸς ἐν τῇ γῇ σου, ἢ τρεῖς μῆνας φεύγειν σε ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ἔσονται διώκοντές σε, ἢ γενέσθαι τρεῖς ἡμέρας θάνατον ἐν τῇ γῇ σου· νῦν ἔννωθι καὶ ἴδε τί ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντί με ῥῆμα.

14 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Γὰδ, Στενά μοι πάντοθεν σφόδρα ἐστίν· ἐμπεσοῦμαι δὴ εἰς χεῖρας Κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα, εἰς δὲ χεῖρας ἀνθρώπου οὐ μὴ ἐμπέσω.

15 Καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Δαυὶδ τὸν θάνατον· καὶ ἡμέραι θερισμοῦ πυρῶν· καὶ ἔδωκε Κύριος θάνατον ἐν Ἰσραὴλ ἀπὸ πρωΐθεν ἕως ὥρας ἀρίστου, καὶ ἤρξατο ἡ θραῦσις ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἀπέθανεν ἐκ τοῦ λαοῦ ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ, ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν.

16 Καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος τὴν Θεοῦ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ τοῦ διαφθεῖραι αὐτὴν, καὶ παρεκλήθη Κύριος ἐπὶ τῇ κακίᾳ, καὶ εἶπε τῷ ἀγγέλῳ τῷ διαφθείροντι ἐν τῷ λαῷ, Πολὺ νῦν, ἄνες τὴν χεῖρά σου· καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου ἦν παρὰ τὴν ἅλω Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαίου.

17 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Κύριον, ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἄγγελον τὸν τύπτοντα ἐν τῷ λαῷ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ εἰμι ἠδίκησα· καὶ οὗτοι τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν; γενέσθω δὴ ἡ χείρ σου ἐν ἐμοὶ, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου.

18 Καὶ ἦλθε Γὰδ πρὸς Δαυὶδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀνάβηθι, καὶ στῆσον τῷ Κυρίῳ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἅλωνι Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαίου.

19 Καὶ ἀνέβη Δαυὶδ κατὰ τὸν λόγον Γὰδ, καθ' ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος.

20 Καὶ διέκυψεν Ὀρνὰ, καὶ εἶδε τὸν βασιλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ παραπορευομένους ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθεν Ὀρνὰ, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ

ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆ ἐπὶ τὴν γῆν.

21 Καὶ εἶπεν Ὀρνὰ, Τί ὅτι ἦλθεν ὁ κύριός μ ὁ βασιλεὺς πρὸς τ δοῦλον αὐτῆ; κ εἶπε Δαυὶδ, Κτήσασθαι παρὰ σῆ τ ἅλωνα ϑ οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ συσχεθῇ ἡ θραῦσις ἐπάνω τῆ λαῆ.

22 Καὶ εἶπεν Ὀρνὰ πρὸς Δαυὶδ, Λαβέτω κ ἀνενεγκάτω ὁ κύριός μ ὁ βασιλεὺς τῷ κυρίῳ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῆ· ἰδὲ οἱ βόες εἰς ὁλοκαύτωμα, κ οἱ τροχοὶ κ τὰ σκεύη τ βοῶν εἰς ξύλα.

23 Τὰ πάντα ἔδωκεν Ὀρνὰ τῷ βασιλεῖ· καὶ εἶπεν Ὀρνὰ πρὸς τ βασιλέα, Κύριος ὁ Θεός σε εὐλογήσαι σε.

24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ὀρνὰ, Οὐχὶ, ὅτι ἀλλὰ κτώμενος κτήσομαι παρὰ σῆ ἐν ἀναλλάγματι, κ οὐκ ἀνοίσω τῷ Κυρίῳ μ Θεῷ ὁλοκαύτωμα δωρεάν· κ ἐκτήσατο Δαυὶδ τ ἅλωνα κ τὰς βόας ἐν ἀργυρίῳ σίκλων πεντήκοντα.

25 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Δαυὶδ θυσιαστήριον Κυρίῳ, κ ἀνήνεγκεν ὁλοκαυτώσεις κ εἰρηνικάς· κ προσέθηκε Σαλωμὼν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπ' ἐσχάτῳ, ὅτι μικρὸν ἦν ἐν πρώτοις· κ ἐπήκουσε Κύριος τῇ γῇ, κ συνεσχέθη ἡ θραῦσις ἐπάνωθεν Ἰσραήλ.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ.

Κεφ. α'. 1.

ΚΑΙ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πρεσβύτερος προβεβηκὼς ἡμέραις, καὶ περιέβαλλον αὐτὸν ἱματίοις, καὶ οὐκ ἐθερμαίνετο.

2 Καὶ εἶπον οἱ παῖδες αὐτῆ, Ζητησάτωσαν τῷ βασιλεῖ παρθένον νεάνιδα, κ παρασήσεται τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔσαι αὐτὸν θάλπουσα, καὶ κοιμηθήσεται μετ' αὐτῆ, κ θερμανθήσεται ὁ κύριός μ ὁ βασιλεύς.

3 Καὶ ἐζήτησαν νεάνιδα καλὴν ἐκ παντὸς ὁρίου Ἰσραήλ· κ εὗρον τ Ἀβισὰγ τ Σωμανίτιν, κ ἤνεγκαν αὐτὴν πρὸς τ βασιλέα.

4 Καὶ ἡ νεᾶνις καλὴ ἕως σφόδρα· κ ἦν θάλπουσα τ βασι-

λέα, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκ ἔγνω αὐτήν.

5 Καὶ Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγιθ ἐπήρετο, λέγων, Ἐγὼ βασιλεύσω· καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἅρματα καὶ ἱππεῖς, καὶ πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

6 Καὶ ἐκ ἀπεκώλυσεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἡμέρας, λέγων, Διατί σὺ ἐποίησας; καὶ γε αὐτὸς ὡραῖος τῇ ὄψει σφόδρα, καὶ αὐτὸν ἔτεκεν ὀπίσω Ἀβεσσαλώμ.

7 Καὶ ἐγένοντο οἱ λόγοι αὐτοῦ μετὰ Ἰωὰβ τοῦ υἱοῦ Σαρουίας, καὶ μετὰ Ἀβιάθαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐβοήθησαν ὀπίσω Ἀδωνίου.

8 Καὶ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς, καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ, καὶ Νάθαν ὁ προφήτης, καὶ Σεμεῖ, καὶ Ῥησὶ, καὶ υἱοὶ δυνατοὶ τοῦ Δαυὶδ ἐκ ἦσαν ὀπίσω Ἀδωνίου.

9 Καὶ ἐθυσίασεν Ἀδωνίας πρόβατα καὶ μόσχους καὶ ἄρνας μετὰ αἰθῆ τοῦ Ζωελεθὶ, ὃς ἦν ἐχόμενα τῆς Ῥωγήλ· καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἄνδρας Ἰούδα παῖδας τοῦ βασιλέως.

10 Καὶ Νάθαν τὸν προφήτην, καὶ Βαναίαν, καὶ τοὺς δυνατοὺς, καὶ τὸν Σαλωμὼν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐκ ἐκάλεσε.

11 Καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Βηρσαβεὲ μητέρα Σαλωμὼν, λέγων, Οὐκ ἤκουσας ὅτι ἐβασίλευσεν Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγιθ, καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Δαυὶδ ἐκ ἔγνω;

12 Καὶ νῦν δεῦρο, συμβουλεύσω σοι δὴ συμβουλίαν, καὶ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν σε, καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ υἱοῦ σε Σαλωμών.

13 Δεῦρο εἴσελθε πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, λέγουσα, Οὐχὶ σὺ κύριέ μου βασιλεῦ ὤμοσας τῇ δούλῃ σε, λέγων, Ὅτι ὁ υἱός σε Σαλωμὼν βασιλεύσει μετ' ἐμὲ, καὶ αὐτὸς καθιεῖται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου; καὶ τί ὅτι ἐβασίλευσεν Ἀδωνίας;

14 Καὶ ἰδοὺ ἔτι λαλούσης σου ἐκεῖ μετὰ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι ὀπίσω σε, καὶ πληρώσω τοὺς λόγους σε.

15 Καὶ εἰσῆλθε Βηρσαβεὲ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸ ταμεῖον· καὶ ὁ βασιλεὺς πρεσβύτης σφόδρα· καὶ Ἀβισὰγ ἡ Σωμανῖτις ἦν λειτουργοῦσα τῷ βασιλεῖ.

16 Καὶ ἔκυψε Βηρσαβεὲ, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Τί ἐστί σοί;

17 Ἡ δὲ εἶπε, Κύριε, σὺ ὤμοσας ἐν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σε τῇ δούλῃ σε, λέγων, Ὅτι ὁ υἱός σε Σαλωμὼν βασιλεύσει μετ' ἐμὲ, καὶ καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου.

18 Καὶ νῦν ἰδὲ Ἀδωνίας ἐβασίλευσε, καὶ σὺ κύριέ μου βασιλεῦ οὐκ ἔγνως.

19 Καὶ ἐθυσίασε μόσχους καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα, καὶ Ἰωὰβ τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως· καὶ τὸν Σαλωμὼν τὸν δοῦλόν σου οὐκ ἐκάλεσε.

20 Καὶ σὺ κύριέ μου βασιλεῦ, οἱ ὀφθαλμοὶ παντὸς Ἰσραὴλ πρὸς σέ· ἀπαγγεῖλαι αὐτοῖς τίς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν.

21 Καὶ ἔσται ὡς ἂν κοιμηθῇ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔσομαι ἐγὼ καὶ Σαλωμὼν ὁ υἱός μου ἁμαρτωλοί.

22 Καὶ ἰδοὺ ἔτι αὐτῆς λαλούσης μετὰ τοῦ βασιλέως, καὶ Νάθαν ὁ προφήτης ἦλθε.

23 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ, Ἰδοὺ Νάθαν ὁ προφήτης· καὶ εἰσῆλθε κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.

24 Καὶ εἶπε Νάθαν, Κύριέ μου βασιλεῦ· σὺ εἶπας, Ἀδωνίας βασιλεύσει ὀπίσω μου, καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου;

25 Ὅτι κατέβη σήμερον, καὶ ἐθυσίασε μόσχους καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως, καὶ Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα· καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἐσθίοντες καὶ πίνοντες ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ εἶπαν, Ζήτω ὁ βασιλεὺς Ἀδωνίας.

26 Καὶ ἐμὲ αὐτὸν τὸν δοῦλόν σου, καὶ Σαδὼκ τὸν ἱερέα, καὶ Βαναίαν υἱὸν Ἰωδαὲ, καὶ Σαλωμὼν τὸν δοῦλόν σου οὐκ ἐκάλεσεν.

27 Εἰ διὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ οὐκ ἐγνώρισας τῷ δούλῳ σου τίς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν;

28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ, καὶ εἶπε, Καλέσατέ μοι τὴν Βηρσαβεέ· καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ.

29 Καὶ ὤμοσεν ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε, Ζῇ Κύριος ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ πάσης θλίψεως,

30 Ὅτι καθὼς ὤμοσά σοι ἐν Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ, λέγων, Ὅτι Σαλωμὼν ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ' ἐμὲ, καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου ἀντ' ἐμοῦ, ὅτι οὕτω ποιήσω τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

31 Καὶ ἔκυψε Βηρσαβεὲ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπε,

Ζήτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ εἰς τὸν αἰῶνα.

32 Καὶ εἶπεν ὁ Βασιλεὺς Δαυὶδ, Καλέσατέ μοι Σαδὼκ τὸν ἱερέα, καὶ Νάθαν τὸν προφήτην, καὶ Βαναίαν υἱὸν Ἰωδαέ· καὶ εἰσῆλθον ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

33 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς, Λάβετε τοὺς δούλους τοῦ κυρίου ὑμῶν μεθ' ὑμῶν, καὶ ἐπιβιβάσατε τὸν υἱόν μου Σαλωμὼν ἐπὶ τὸν ἡμίονον τὸν ἐμὸν, καὶ καταγάγετε αὐτὸν εἰς τὴν Γιών,

34 Καὶ χρισάτω αὐτὸν ἐκεῖ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς, καὶ Νάθαν ὁ προφήτης εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ σαλπίσατε κερατίνῃ, καὶ ἐρεῖτε, Ζήτω ὁ βασιλεὺς Σαλωμών.

35 Καὶ καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου, καὶ βασιλεύσει ἀντ' ἐμοῦ· καὶ ἐγὼ ἐνετειλάμην τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδαν.

36 Καὶ ἀπεκρίθη Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπε, Γένοιτο οὕτως· πισώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως.

37 Καθὼς ἦν Κύριος μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, οὕτως εἴη μετὰ Σαλωμὼν, καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως Δαυίδ.

38 Καὶ κατέβη Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς, καὶ Νάθαν ὁ προφήτης, καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ, καὶ ὁ Χερεθὶ, καὶ ὁ Φελεθὶ, καὶ ἐπεκάθισαν τὸν Σαλωμὼν ἐπὶ τὸν ἡμίονον τοῦ βασιλέως Δαυὶδ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὴν Γιών.

39 Καὶ ἔλαβε Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου ἐκ τῆς σκηνῆς, καὶ ἔχρισε τὸν Σαλωμών, καὶ ἐσάλπισε τῇ κερατίνῃ· καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαὸς, Ζήτω ὁ βασιλεὺς Σαλωμών.

40 Καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἐχόρευον ἐν χοροῖς καὶ εὐφραινόμενοι εὐφροσύνην μεγάλην, καὶ ἐρράγη ἡ γῆ ἐν τῇ φωνῇ αὐτῶν.

41 Καὶ ἤκουσεν Ἀδωνίας καὶ πάντες οἱ κληθοὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτοὶ συνετέλεσαν φαγεῖν· καὶ ἤκουσεν Ἰωὰβ τῆς φωνῆς τῆς κερατίνης, καὶ εἶπε, Τίς ἡ φωνὴ τῆς πόλεως ἠχούσης;

42 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, καὶ ἰδοὺ Ἰωνάθαν υἱὸς Ἀβιάθαρ τοῦ ἱερέως εἰσῆλθε· καὶ εἶπεν Ἀδωνίας, Εἴσελθε, ὅτι ἀνὴρ δυνάμεως εἶ σὺ, καὶ ἀγαθὰ εὐαγγελίσαι.

43 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε, Καὶ μάλα ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐβασίλευσε τὸν Σαλωμών,

44 Καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς τὸν Σαδὼκ τὸν ἱερέα, καὶ Νάθαν τὸν προφήτην, καὶ Βα-

ναίαν τ̃ υἱὸν Ἰωδαὲ, κ̀ τ̃ Χερεθὶ, καὶ τ̃ Φελεθὶ, κ̀ ἐπεκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ τ̃ ἡμίονον τ̃ βασιλέως·

45 Καὶ ἔχρισαν αὐτὸν Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς, κ̀ Νάθαν ὁ προφήτης ἐν τῇ Γιὼν, κ̀ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν εὐφραινόμενοι, κ̀ ἔχησεν ἡ πόλις· αὕτη ἡ φωνὴ ἣν ἠκούσατε.

46 Καὶ ἐκάθισε Σαλωμὼν ἐπὶ θρόνου βασιλείας.

47 Καὶ εἰσῆλθον οἱ δοῦλοι τ̃ βασιλέως εὐλογῆσαι τ̃ κύριον ἡμῶν τ̃ βασιλέα Δαυὶδ, λέγοντες, Ἀγαθύναι ὁ Θεὸς τὸ ὄνομα Σαλωμὼν ὑπὲρ τὸ ὄνομά σε, κ̀ μεγαλύναι τ̃ θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τ̃ θρόνου σε· καὶ προσεκύνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τ̃ κοίτην.

48 Καί γε ἕτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἔδωκε σήμερον ἐκ τ̃ σπέρματός μου καθήμενον ἐπὶ τ̃ θρόνου μου, κ̀ οἱ ὀφθαλμοί μου βλέπουσι.

49 Καὶ ἐξέσησαν πάντες οἱ κλητοὶ τ̃ Ἀδωνίᾳ, καὶ ἦλθον ἀνὴρ εἰς τ̃ ὁδὸν αὐτοῦ.

50 Καὶ Ἀδωνίας ἐφοβήθη ἀπὸ προσώπου Σαλωμὼν, καὶ ἀνέση κ̀ ἀπῆλθε κ̀ ἐπελάβετο τ̃ κεράτων τ̃ θυσιαστηρίου.

51 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ Σαλωμὼν, λέγοντες, Ἰδὲ Ἀδωνίας ἐφοβήθη τ̃ βασιλέα Σαλωμὼν, κ̀ κατέχει τ̃ κεράτων τ̃ θυσιαστηρίου, λέγων, Ὀμοσάτω μοι σήμερον Σαλωμὼν, εἰ οὐ θανατώσει τ̃ δοῦλον αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ.

52 Καὶ εἶπε Σαλωμὼν, Ἐὰν γένηται εἰς υἱὸν δυνάμεως, εἰ πεσεῖται τ̃ τριχῶν αὐτοῦ ἐπὶ τ̃ γῆν· κ̀ ἐὰν κακία εὑρεθῇ ἐν αὐτῷ, θανατωθήσεται.

53 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν, κ̀ κατήνεγκαν αὐτὸν ἀπάνωθεν τ̃ θυσιαστηρίου· κ̀ εἰσῆλθε, κ̀ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ Σαλωμών· καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαλωμὼν, Δεῦρο εἰς τὸν οἶκόν σε.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ ἤγγισαν αἱ ἡμέραι Δαυὶδ ἀποθανεῖν αὐτὸν, κ̀ ἀπεκρίνατο Σαλωμὼν υἱῷ αὐτοῦ, λέγων,

2 Ἐγὼ εἰμι πορεύομαι ἐν ὁδῷ πάσης τ̃ γῆς· κ̀ ἰσχύσεις, κ̀ ἔσῃ εἰς ἄνδρα,

3 Καὶ φυλάξεις φυλακὴν Κυρίου Θεοῦ σε τ̃ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ κ̀ τὰ δικαιώματα κ̀ τὰ κρίματα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωυσέως· ἵνα συνήσῃς ἃ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι·

4 Ἵνα στήσῃ Κύριος τ̃ λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησε, λέγων, Ἐὰν

φυλάξωσιν οἱ υἱοί σε τὴν ὁδὸν αὐτῶν πορεύεσθαι ἐνώπιόν μου ἐν ἀληθείᾳ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγων, Οὐκ ἐξολοθρευθήσεταί σοι ἀνὴρ ἐπάνωθεν θρόνου Ἰσραήλ.

5 Καί γε σὺ ἔγνως ὅσα ἐποίησέ μοι Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουίας, ὅσα ἐποίησε τοῖς δυσὶν ἄρχουσι τῆ δυνάμεως Ἰσραὴλ, τῷ Ἀβεννὴρ υἱῷ Νὴρ, καὶ τῷ Ἀμεσσαὶ υἱῷ Ἰεθὲρ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὰς, καὶ ἔταξε τὰ αἵματα πολέμου ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἔδωκεν αἷμα ἀθῷον ἐν τῇ ζώνῃ αὐτοῦ τῇ ἐν τῇ ὀσφύϊ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὑποδήματι αὐτοῦ τῷ ἐν τοῖς ποσὶ αὐτοῦ.

6 Καὶ ποιήσεις κατὰ τὴν σοφίαν σου, καὶ οὐ κατάξεις τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ εἰς ᾅδου.

7 Καὶ τοῖς υἱοῖς Βερζελλὶ τοῦ Γαλααδίτου ποιήσεις ἔλεος, καὶ ἔσονται ἐν τοῖς ἐσθίουσι τὴν τράπεζάν σου· ὅτι οὕτως ἤγγισάν μοι ἐν τῷ με ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

8 Καὶ ἰδοὺ μετὰ σοῦ Σεμεὶ υἱὸς Γηρὰ υἱὸς τοῦ Ἰεμινὶ ἐκ Βαουρὶμ, καὶ αὐτὸς κατηράσατό με κατάραν ὀδυνηρὰν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐπορευόμην εἰς παρεμβολάς· καὶ αὐτὸς καλέσθω εἰς ἀπαντήν μου εἰς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὤμοσα αὐτῷ ἐν Κυρίῳ, λέγων, Εἰ θανατώσω σε ἐν ῥομφαίᾳ.

9 Καὶ σὺ μὴ ἀθῳώσῃς αὐτὸν, ὅτι ἀνὴρ σοφὸς εἶ σὺ, καὶ γνώσῃ ἃ ποιήσεις αὐτῷ, καὶ κατάξεις τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν αἵματι εἰς ᾅδου.

10 Καὶ ἐκοιμήθη Δαυὶδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυίδ.

11 Καὶ αἱ ἡμέραι ἃς ἐβασίλευσε Δαυὶδ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, τεσσαράκοντα ἔτη· ἐν Χεβρὼν ἐβασίλευσεν ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ τριάκοντα τρία ἔτη.

12 Καὶ Σαλωμὼν ἐκάθισεν ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ σφόδρα.

13 Καὶ εἰσῆλθεν Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγὶθ πρὸς Βηρσαβεὲ μητέρα Σαλωμὼν, καὶ προσεκύνησεν αὐτῇ· ἡ δὲ εἶπεν, Εἰρήνη ἡ εἴσοδός σου; καὶ εἶπεν, Εἰρήνη.

14 Λόγος μοι πρὸς σέ· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Λάλησον.

15 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Σὺ οἶδας, ὅτι ἐμοὶ ἦν βασιλεία, καὶ ἐπ' ἐμὲ ἔθετο πᾶς Ἰσραὴλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς βασιλέα, καὶ ἐστράφη ἡ βασιλεία, καὶ ἐγένετο τῷ ἀδελφῷ μου, ὅτι παρὰ Κυρίου ἐγενήθη αὐτῷ.

16 Καὶ νῦν αἴτησιν μίαν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου·

καὶ εἶπεν αὐτῷ Βηρσαβεὲ, Λάλει.

17 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Εἶπον δὴ πρὸς Σαλωμὼν τ̀ βασιλέα, ὅτι οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτῦ ἀπὸ σῦ, καὶ δώσει μοι τὴν Ἀβισὰγ τ̀ Σωμανίτιν εἰς γυναῖκα.

18 Καὶ εἶπε Βηρσαβεὲ, Καλῶς· ἐγὼ λαλήσω περὶ σῦ τῷ βασιλεῖ.

19 Καὶ εἰσῆλθε Βηρσαβεὲ πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμὼν λαλῆσαι αὐτῷ περὶ Ἀδωνίου· καὶ ἐξανέστη ὁ βασιλεὺς εἰς ἀπαντὴν αὐτῇ, καὶ κατεφίλησεν αὐτὴν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ θ̀ θρόνυ· καὶ ἐτέθη θρόνος τῇ μητρὶ τῦ βασιλέως, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν αὐτῦ.

20 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Αἴτησιν μίαν μικρὰν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σῦ, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν μυ· καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς, Αἴτησαι μήτερ ἐμὴ, καὶ οὐκ ἀποστρέψω σε.

21 Καὶ εἶπε, Δοθήτω δὴ Ἀβισὰγ ἡ Σωμανίτις τῷ Ἀδωνίᾳ τῷ ἀδελφῷ σῦ εἰς γυναῖκα.

22 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν, καὶ εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῦ, Καὶ ἱναλί σὺ ἤτησαι τ̀ Ἀβισὰγ τῷ Ἀδωνίᾳ; καὶ αἴτησαι αὐτῷ τὴν βασιλείαν, ὅτι ἔτος ἀδελφός μυ ὁ μέγας ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ αὐτῷ Ἀβιάθαρ ὁ ἱερεὺς, καὶ αὐτῷ Ἰωὰβ υἱὸς Σαρυίας ἀρχιστράτηγος ἑταῖρος.

23 Καὶ ὤμοσεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν κατὰ θ̀ Κύριε, λέγων, Τάδε ποιήσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθείη, ὅτι κατὰ θ̀ ψυχῆς αὐτῦ ἐλάλησεν Ἀδωνίας τ̀ λόγον τοῦτον.

24 Καὶ νῦν ζῇ Κύριος ὃς ἡτοίμασέ με καὶ ἔθετό με ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ τῦ πατρός μυ, καὶ αὐτὸς ἐποίησέ μοι οἶκον καθὼς ἐλάλησε Κύριος, ὅτι σήμερον θανατωθήσεται Ἀδωνίας.

25 Καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν ἐν χειρὶ Βαναίᾳ υἱῦ Ἰωδαὲ, καὶ ἀνεῖλεν αὐτὸν, καὶ ἀπέθανεν Ἀδωνίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

26 Καὶ τῷ Ἀβιάθαρ τῷ ἱερεῖ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἀπότρεχε σὺ εἰς Ἀναθὼθ εἰς ἀγρόν συ, ὅτι ἀνὴρ θανάτυ εἶ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ ἐ θανατώσω σε, ὅτι ἦρας τὴν κιβωτὸν θ̀ διαθήκης Κυρίυ ἐνώπιον θ̀ πατρός μυ, καὶ ὅτι ἐκακυχήθης ἐν πᾶσιν οἷς ἐκακυχήθη ὁ πατήρ μυ.

27 Καὶ ἐξέβαλε Σαλωμὼν τ̀ Ἀβιάθαρ θ̀ μὴ εἶναι ἱερέα τῦ Κυρίυ, πληρωθῆναι τὸ ῥῆμα Κυρίυ, ὃ ἐλάλησεν ἐπὶ τ̀ οἶκον Ἠλὶ ἐν Σηλώμ.

28 Καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθεν ἕως

Ἰωὰβ υἱὸ Σαρυίας, ὅτι Ἰωὰβ ἦν κεκλικὼς ὀπίσω Ἀδωνίκ, καὶ ὀπίσω Σαλωμὼν οὐκ ἔκλινε· καὶ ἔφυγεν Ἰωὰβ εἰς τὸ σκήνωμα τοῦ Κυρίε, καὶ κατέσχε τὰ κεράτων τοῦ θυσιαστηρίε.

29 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαλωμὼν, λέγοντες, Ὅτι πέφευγεν Ἰωὰβ εἰς τὴ σκηνὴν τοῦ Κυρίε, καὶ ἰδὲ κατέχει τὰ κεράτων τοῦ θυσιαστηρίε· καὶ ἀπέστειλε Σαλωμὼν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωὰβ, λέγων, Τί γέγονέ σοι, ὅτι πέφευγας εἰς τὸ θυσιαστήριον; καὶ εἶπεν Ἰωὰβ, Ὅτι ἐφοβήθην ἀπὸ προσώπου σε, καὶ ἔφυγον πρὸς Κύριον· καὶ ἀπέστειλε Σαλωμὼν τὸν Βαναίαν υἱὸν Ἰωδαὲ, λέγων, Πορεύε καὶ ἄνελε αὐτὸν, καὶ θάψον αὐτόν.

30 Καὶ ἦλθε Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ πρὸς Ἰωὰβ εἰς τὴ σκηνὴν τοῦ Κυρίε, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς, Ἔξελθε· καὶ εἶπεν Ἰωὰβ, Οὐκ ἐκπορεύσομαι, ὅτι ὧδε ἀποθανοῦμαι· καὶ ἐπέστρεψε Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ, καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ, λέγων, Τάδε λελάληκεν Ἰωὰβ, καὶ τάδε ἀποκεκριταί μοι.

31 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Πορεύε, καὶ ποίησον αὐτῷ καθὼς εἴρηκε, καὶ ἄνελε αὐτὸν, καὶ θάψεις αὐτὸν, καὶ ἐξαρεῖς σήμερον τὸ αἷμα ὃ δωρεὰν ἐξέχεεν, ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ οἴκε τοῦ πατρός με.

32 Καὶ ἐπέστρεψε Κύριος τὸ αἷμα τὰ ἀδικίας αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, ὃς ἀπέκτεινε τοῖς δυσὶν ἀνδράσι τοῖς δικαίοις καὶ ἀγαθοῖς ὑπὲρ αὐτὸν, καὶ ἀπέκτανεν αὐτὸς ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὁ πατήρ με Δαυὶδ οὐκ ἔγνω τὸ αἷμα αὐτῶν, τὸν Ἀβεννὴρ υἱὸν Νὴρ ἀρχιστράτηγον Ἰσραὴλ, καὶ τὸν Ἀμεσσὰ υἱὸν Ἰεθὲρ ἀρχιστράτηγον Ἰούδα.

33 Καὶ ἐπεστράφη τὰ αἵματα αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ εἰς κεφαλὴν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τῷ Δαυὶδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ τῷ θρόνῳ αὐτοῦ γένοιτο εἰρήνη ἕως αἰῶνος παρὰ Κυρίε.

34 Καὶ ἀνέβη Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ, καὶ ἀπήντησεν αὐτῷ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν, καὶ ἔθαψεν αὐτὸν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

35 Καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βαναίαν υἱὸν Ἰωδαὲ ἀντ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴ στρατηγίαν· καὶ ἡ βασιλεία καλωρθώθη ἐν Ἰερουσαλήμ· καὶ Σαδὼκ τὸν ἱερέα ἔδωκεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς εἰς ἱερέα πρῶτον ἀντὶ Ἀβιάθαρ· καὶ Σαλωμὼν υἱὸς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα ἐν Ἰερουσαλήμ· καὶ ἔδωκε Κύριος φρόνησιν τῷ Σαλωμὼν, καὶ σοφίαν πολλὴν σφόδρα, καὶ πλάτος καρ-

δίας, ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ ἐπληθύνθη ἡ φρόνησις Σαλωμὼν σφόδρα ὑπὲρ τ φρόνησιν πάντων υἱῶν ἀρχαίων, καὶ ὑπὲρ πάντας φρονίμους Αἰγύπτ· καὶ ἔλαβε τ θυγατέρα Φαραὼ, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς πόλιν Δαυὶδ ἕως συντελέσαι αὐτὸν οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον αὐτ, καὶ τὸν οἶκον Κυρίε ἐν πρώτοις, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κυκλόθεν· ἐν ἐπλ ἔτεσιν ἐποίησε καὶ συνετέλεσε.

Καὶ ἦν τῷ Σαλωμὼν ἑβδομήκοντα χιλιάδες αἴροντες ἄρσιν, καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες λατόμων ἐν τῷ ὄρει· καὶ ἐποίησε Σαλωμὼν τ θάλασσαν, καὶ τὰ ὑποστρίγματα, καὶ τὰς λεπ̃ρας τὰς μεγάλας, καὶ τὰς σύλας, καὶ τ κρήνην τ αὐλ̃ς, καὶ τ θάλασσαν τ χαλκ̃ν· καὶ ᾠκοδόμησε τ ἄκραν ἔπαλξιν ἐπ' αὐτ̃ς, διέκοψε τ πόλιν Δαυὶδ· ἕτως θυγάτηρ Φαραὼ ἀνέβαινεν ἐκ τ πόλεως Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον αὐτ̃ς, ὃν ᾠκοδόμησεν αὐτῇ· τότε ᾠκοδόμησε τ ἄκραν· καὶ Σαλωμὼν ἀνέφερε τρεῖς ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ὁλοκαυτώσεις καὶ εἰρηνικὰς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ᾠκοδόμησε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐθυμία ἐνώπιον Κυρίε, καὶ συνετέλεσε τ οἶκον· καὶ ἕτοι οἱ ἄρχοντες οἱ καθεζαμένοι ἐπὶ τὰ ἔργα Σαλωμὼν, τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι ἐπισάται τοῦ λα̃ τῶν ποιούντων τὰ ἔργα· καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Ἀσσὲρ, καὶ τὴν Μαγδὼ, καὶ τὴν Γαζὲρ, καὶ τὴν Βαιθωρὼν ἐπάνω, καὶ τὰ Βαλλάθ· πλὴν μετὰ τὸ οἰκοδομῆσαι αὐτὸν τ οἶκον τ̃ Κυρίε, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ, μετὰ ταῦτα ᾠκοδόμησε τὰς πόλεις ταύτας· καὶ ἐν τῷ ἔτι Δαυὶδ ζῆν, ἐνετείλατο τῷ Σαλωμὼν, λέγων, Ἰδὲ μεθ' σ̃ Σεμεὶ υἱὸς Γηρὰ υἱὸς τ̃ σπέρματος τ̃ Ἰεμινὶ ἐκ Χεβρών· οὗτος κατηράσατό με κατάραν ὀδυνηρὰν ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐπορευόμην εἰς παρεμβολάς· καὶ αὐτὸς κατέβαινεν εἰς ἀπαντήν μοι ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὤμοσα αὐτῷ κατὰ τ Κυρίε, λέγων, Εἰ θανατωθήσ{ε}ται ἐν ῥομφαίᾳ· καὶ νῦν μὴ ἀθῳώσῃς αὐτὸν, ὅτι ἀνὴρ φρόνιμος σύ· καὶ γνώσῃ ἃ ποιήσεις αὐτῷ, καὶ κατάξεις τ πολιὰν αὐτ̃ ἐν αἵματι εἰς ᾅδ.

36 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τ Σεμεὶ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὠκοδόμησον σεαυτῷ οἶκον ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ κάθ{ε} ἐκεῖ, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐκεῖθεν ἐθάμ̃.

37 Καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τ ἐξόδ σε καὶ διαβήσῃ τ χείμαρρον Κέδρων, γινώσκων γνώσῃ

ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ· τὸ αἷμά σε ἔσαι ἐπὶ τ κεφαλήν σε· καὶ ὤρκισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

38 Καὶ εἶπε Σεμεὶ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας κυριέ μου βασιλεῦ· οὕτω ποιήσει ὁ δοῦλός σου· καὶ ἐκάθισε Σεμεὶ ἐν Ἰερουσαλὴμ τρία ἔτη.

39 Καὶ ἐγενήθη μετὰ τὰ τρία ἔτη, καὶ ἀπέδρασαν δύο δοῦλοι Σεμεὶ πρὸς Ἀγχὺς υἱὸν Μααχὰ βασιλέα Γέθ· καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σεμεὶ, λέγοντες, Ἰδοὺ οἱ δοῦλοί σε ἐν Γέθ.

40 Καὶ ἀνέστη Σεμεὶ καὶ ἐπέσαξε τ ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς Γὲθ πρὸς Ἀγχὺς ζητῆσαι τοὺς δούλους αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθη Σεμεὶ, καὶ ἤγαγε τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐκ Γέθ.

41 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαλωμὼν, λέγοντες, Ὅτι ἐπορεύθη Σεμεὶ ἐξ Ἰερουσαλὴμ εἰς Γὲθ, καὶ ἀνέστρεψε τοὺς δούλους αὐτοῦ.

42 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσε τ Σεμεὶ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Οὐχὶ ὥρκισά σε κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπεμαρτυράμην σοι, λέγων, Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐξέλθῃς ἐξ Ἰερουσαλὴμ, καὶ πορευθῇς εἰς δεξιὰ ἢ εἰς ἀριστερὰ, γινώσκων γνώσῃ ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ;

43 Καὶ τί ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τ ὅρκον Κυρίου, καὶ τ ἐντολὴν ἣν ἐνετειλάμην κατὰ σοῦ;

44 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σεμεὶ, Σὺ οἶδας πᾶσαν τ κακίαν σου ἣν οἶδεν ἡ καρδία σου, ἃ ἐποίησας Δαυὶδ τῷ πατρί μου, καὶ ἀνταπέδωκε Κύριος τ κακίαν σου εἰς κεφαλήν σου.

45 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν εὐλογημένος, καὶ ὁ θρόνος Δαυὶδ ἔσαι ἕτοιμος ἐνώπιον Κυρίου εἰς τ αἰῶνα.

46 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν τῷ Βαναίᾳ υἱῷ Ἰωδαὲ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν· καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν φρόνιμος σφόδρα καὶ σοφός· καὶ Ἰάδα καὶ Ἰσραὴλ πολλοὶ σφόδρα, ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τ θαλάσσης εἰς πλῆθος, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες καὶ χαίροντες· καὶ Σαλωμὼν ἦν ἄρχων ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις· καὶ ἦσαν προσφέροντες δῶρα, καὶ ἐδούλευον τῷ Σαλωμὼν πάσας τὰς ἡμέρας τ ζωῆς αὐτοῦ· καὶ Σαλωμὼν ἤρξατο ἀνοίγειν τὰ δυναστεύματα τοῦ Λιβάνου· καὶ αὐτὸς ᾠκοδόμησε τ Θερμαὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ τοῦτο τὸ ἄριστον τῷ Σαλωμών· τριάκοντα κόροι σεμιδάλεως, καὶ ἑξήκοντα κόροι ἀλεύρου κεκοπανισμένου, δέκα μόσχοι ἐκλεκτοὶ, καὶ εἴκοσι βόες νομάδες, καὶ ἑκατὸν πρόβατα, ἐκτὸς ἐλάφων καὶ δορκάδων καὶ

ὀρνίθων ἐκλεκτῶν νομάδων· ὅτι ἦν ἄρχων ἐν παντὶ πέραν τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ Ῥαφὶ ἕως Γάζης ἐν πᾶσι τοῖς βασιλεῦσι πέραν θ' θαλαμᾶ· καὶ ἦν αὐτῷ εἰρήνη ἐκ πάντων τ' μερῶν αὐτῶ κυκλόθεν· καὶ κατῴκει Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ πεποιθότες, ἕκας@ ὑπὸ τ' ἄμπελον αὐτῦ καὶ ὑπὸ τ' συκῆν αὐτῦ, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες καὶ ἑορτάζοντες ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ πάσας τὰς ἡμέρας Σαλωμών· καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῦ Σαλωμών· Ἀζαρίᾳ υἱὸς Σαδὼκ θ' ἱερέως, καὶ Ὀρνίᾳ υἱὸς Νάθαν ἀρχων τῶν ἐφεσηκότων· καὶ Ζαβοὺδ υἱὸς Νάθαν ἀρχων τῶν ἐφεσηκότων· καὶ ἔδραμεν ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτῦ· καὶ Σαβὰ γραμματεὺς, καὶ Βασὰ υἱὸς Ἀχιθαλὰμ ἀναμιμνήσκων, καὶ Ἀβὶ υἱὸς Ἰωὰβ ἀρχισράτηγος, καὶ Ἀχιρὲ υἱὸς Ἐδραῖ ἐπὶ τὰς ἄρσεις, καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τ' αὐλαρχίας καὶ ἐπὶ τῦ πλινθίᾳ, καὶ Καχὲρ υἱὸς Νάθαν ὁ σύμβελος· καὶ ἦσαν τῷ Σαλωμὼν τεσσαράκοντα χιλιάδες τοκάδες ἵπποι εἰς ἅρματα, καὶ δώδεκα χιλιάδες ἵππων· καὶ ἦν ἄρχων ἐν πᾶσι τοῖς βασιλεῦσιν ἀπὸ τῦ ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἕως ὁρίων Αἰγύπτᾳ· καὶ Σαλωμὼν υἱὸς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα ἐν Ἰερουσαλήμ.

2 Πλὴν ὁ λαὸς ἦσαν θυμιῶντες ἐπὶ τοῖς ὑψηλοῖς, ὅτι οὐκ ᾠκοδομήθη οἶκος τῷ Κυρίῳ ἕως θ' νῦν.

3 Καὶ ἠγάπησε Σαλωμὼν τ' Κύριον, πορεύεσθαι ἐν τοῖς προσάγμασι Δαυὶδ θ' πατρὸς αὐτῦ, πλὴν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ἔθυε καὶ ἐθυμία.

4 Καὶ ἀνέβη καὶ ἐπορεύθη εἰς Γαβαὼν θῦσαι ἐκεῖ, ὅτι αὕτη ὑψηλοτάτη, καὶ μεγάλη· χιλίαν ὁλοκαύτωσιν ἀνήνεγκε Σαλωμὼν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐν Γαβαών.

5 Καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Σαλωμὼν ἐν ὕπνῳ τ' νύκτα, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαλωμών, Αἴτησαί τι αἴτημα σεαυτῷ.

6 Καὶ εἶπε Σαλωμὼν, Σὺ ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου Δαυὶδ θ' πατρός μου ἔλεος μέγα, καθὼς διῆλθεν ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν εὐθύτητι καρδίας μετὰ σοῦ, καὶ ἐφύλαξας αὐτῷ τὸ ἔλεος τὸ μέγα τοῦτο, δοῦναι τ' υἱὸν αὐτῦ ἐπὶ θ' θρόνου αὐτῦ, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

7 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεός μου, σὺ ἔδωκας τ' δοῦλόν σου ἀντὶ Δαυὶδ θ' πατρός μου· καὶ ἐγώ εἰμι παιδάριον μικρὸν, καὶ οὐκ οἶδα τ' ἔξοδόν μου καὶ τὴν εἴσοδόν μου.

8 Ὁ δὲ δοῦλός σου ἐν μέσῳ θ' λαοῦ σου, ὃν ἐξελέξω λαὸν πολὺν, ὃς οὐκ ἀριθμηθήσεται.

9 Καὶ δώσεις τῷ δέλῳ σε καρδίαν ἀκέειν καὶ διακρίνειν τ λαόν σε ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοῦ συνιεῖν ἀναμέσον ἀγαθῦ καὶ κακῦ· ὅτι τίς δυνηθήσεται κρίνειν τὸν λαόν σε τ βαρὺν τῦτον;

10 Καὶ ἤρεσεν ἐνώπιον Κυρίε, ὅτι ἠτήσατο Σαλωμὼν τὸ ῥῆμα τῦτο.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν, Ἀνθ' ὧν ἠτήσω παρ' ἐμῦ τὸ ῥῆμα τῦτο, καὶ ἐκ ἠτήσω σεαυτῷ ἡμέρας πολλὰς, καὶ ἐκ ἠτήσω πλῦτον, ἐδὲ ἠτήσω ψυχὰς ἐχθρῶν σε, ἀλλ' ἠτήσω σεαυτῷ ἕ συνιεῖν ἕ εἰσακέειν κρίμα,

12 Ἰδὲ πεποίηκα κατὰ τὸ ῥῆμά σε· ἰδὲ δέδωκά σοι καρδίαν φρονίμην καὶ σοφήν· ὡς σὺ ὲ γέγονεν ἔμπροσθέν σε, καὶ μετὰ σὲ ἐκ ἀναςήσεται ὅμοιός σοι.

13 Καὶ ἃ ἐκ ἠτήσω δέδωκά σοι καὶ πλῦτον καὶ δόξαν, ὡς οὐ γέγονεν ἀνὴρ ὅμοιός σοι ἐν βασιλεῦσι.

14 Καὶ ἐὰν πορευθῇς ἐν τῇ ὁδῷ με φυλάσσειν τὰς ἐντολάς με καὶ τὰ προσάγματά με, ὡς ἐπορεύθη Δαυὶδ ὁ πατήρ σε, καὶ πληθυνῶ τὰς ἡμέρας σε.

15 Καὶ ἐξυπνίσθη Σαλωμὼν, καὶ ἰδὲ ἐνύπνιον· καὶ ἀνέςη καὶ παραγίνεται εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔςη κατὰ πρόσωπον ἕ θυσιαςηρίε ἕ κατὰ πρόσωπον κιβωτῦ διαθήκης Κυρίε ἐν Σιὼν, καὶ ἀνήγαγεν ὁλοκαυτώσεις, καὶ ἐποίησεν εἰρηνικὰς, καὶ ἐποίησε πότον μέγαν ἑαυτῷ καὶ πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτῦ.

16 Τότε ᾤφθησαν δύο γυναῖκες πόρναι τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔςησαν ἐνώπιον αὐτῦ.

17 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ μία, Ἐν ἐμοὶ κύριε, ἐγὼ καὶ ἡ γυνὴ αὕτη ᾠκῆμεν ἐν οἴκῳ ἑνὶ, καὶ ἐτέκομεν ἐν τῷ οἴκῳ.

18 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ τεκέσης με, ἔτεκε καὶ ἡ γυνὴ αὕτη· καὶ ἡμεῖς κατὰ τὸ αὐτό· καὶ ἐκ ἦσιν ἀθεὶς μεθ' ἡμῶν πάρεξ ἀμφοτέρων ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ.

19 Καὶ ἀπέθανεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς ταύτης τ νύκτα, ὡς ἐπεκοιμήθη ἐπ' αὐτόν.

20 Καὶ ἀνέςη μέσης τ νυκτὸς, καὶ ἔλαβε τ υἱόν με ἐκ τῶν ἀγκαλῶν με, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῆς, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς τ τεθνηκότα ἐκοίμισεν ἐν τῷ κόλπῳ με.

21 Καὶ ἀνέςην τοπρωὶ θηλάσαι τ υἱόν με, καὶ ἐκεῖνος ἦν τεθνηκώς· καὶ ἰδὲ καλενόησα αὐτὸν πρωὶ, καὶ ἰδὲ ἐκ ἦν ὁ υἱός με ὃν ἔτεκον.

22 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ ἑτέρα, Οὐχὶ, ἀλλὰ ὁ υἱός με ὁ

ζῶν, ὁ δὲ υἱός σε ὁ τεθνηκώς· καὶ ἐλάλησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

23 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐταῖς, Σὺ λέγεις, Οὗτος ὁ υἱός μου ὁ ζῶν, καὶ ὁ υἱὸς ταύτης ὁ τεθνηκώς· καὶ σὺ λέγεις, Οὐχί, ἀλλὰ ὁ υἱός μου ὁ ζῶν, καὶ ὁ υἱός σου ὁ τεθνηκώς.

24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Λάβετε μάχαιραν· καὶ προσήνεγκαν τοῦ μάχαιραν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Διέλετε τὸ παιδίον τὸ ζῶν τὸ θηλάζον εἰς δύο, καὶ δότε τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ταύτῃ.

26 Καὶ ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ ἧς ἦν ὁ υἱὸς ὁ ζῶν, καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι ἐταράχθη ἡ μήτρα αὐτῆς ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτῆς, καὶ εἶπεν, Ἐν ἐμοὶ κύριε, δότε αὐτῇ τὸ παιδίον, καὶ θανάτῳ μὴ θανατώσητε αὐτό· καὶ αὕτη εἶπε, Μήτε ἐμοὶ, μήτε αὐτῇ ἔσω, διέλετε.

27 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε, Δότε τὸ παιδίον τῇ εἰπούσῃ, Δότε αὐτῇ αὐτὸ, καὶ θανάτῳ μὴ θανατώσητε αὐτό, αὕτη ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

28 Καὶ ἤκουσαν πᾶς Ἰσραὴλ τὸ κρίμα τοῦτο ὃ ἔκρινεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως, ὅτι εἶδον ὅτι φρόνησις Θεοῦ ἐν αὐτῷ τοῦ ποιεῖν δικαίωμα.

Κεφ. δ'. 4.

1 ΚΑΙ ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν βασιλεύων ἐπὶ Ἰσραήλ.

2 Καὶ οὗτοι ἄρχοντες οἳ ἦσαν αὐτῷ· Ἀζαρίας υἱὸς Σαδώκ·

3 Ἐλιὰφ καὶ Ἀχιὰ υἱὸς Σηβὰ γραμματεῖς· καὶ Ἰωσαφὰτ υἱὸς Ἀχιλὲδ ἀναμιμνήσκων·

4 Καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τῆς δυνάμεως· καὶ Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ ἱερεῖς·

5 Καὶ Ὀρνία υἱὸς Νάθαν ἐπὶ τῶν καθεσαμένων· καὶ Ζαβεὺδ υἱὸς Νάθαν ἑταῖρος τοῦ βασιλέως·

6 Καὶ Ἀχισὰρ ἦν οἰκονόμος· καὶ Ἐλιὰκ ὁ οἰκονόμος· καὶ Ἐλιαὲ υἱὸς Σαὰφ ἐπὶ τῆς φατριᾶς· καὶ Ἀδωνιρὰμ υἱὸς Αὐδῶν ἐπὶ τῶν φόρων.

7 Καὶ τῷ Σαλωμὼν δώδεκα καθεσάμενοι ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ, χορηγεῖν τῷ βασιλεῖ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· μῆνα ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐγίνετο ἐπὶ τὸν ἕνα χορηγεῖν.

8 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· Βεὲν υἱὸς Ὢρ ἐν ὄρει Ἐφραΐμ εἷς.

9 Υἱὸς Δακὲρ ἐν Μακὲς, καὶ ἐν Σαλαβὶν, καὶ Βαιθσαμὺς, καὶ Ἐλὼν ἕως Βηθανὰν εἷς.

10 Υἱὸς Ἐσδὶ ἐν Ἀραβὼθ,

αὐτῆ Σωχὼ καὶ πᾶσα ἡ γῆ Ὀφέρ.

11 Υἱῆ Ἀμιναδὰβ πᾶσα Νεφθαδὼρ, Τεφὰθ θυγάτηρ Σαλωμὼν ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα, εἶς.

12 Βανὰ υἱὸς Ἀχιλὲθ τὴν Ἰθαανὰχ, καὶ Μαγεδδὼ, καὶ πᾶς ὁ οἶκος Σὰν ὁ παρὰ Σεσαθὰν ὑποκάτω Ἐσραὲ, καὶ ἐκ Βηθσὰν ἕως Σαβελμαυλᾶ, ἕως Μαεβὲρ Λεκὰμ, εἷς.

13 Υἱὸς Ναβὲρ ἐν Ῥαβὼθ Γαλαὰδ, τάτῳ σχοίνισμα ἐργαβ ἐν τῇ Βασὰν, ἑξήκοντα πόλεις μεγάλαι τειχήρεις καὶ μοχλοὶ χαλκοῖ, εἷς.

14 Ἀχιναδὰβ υἱὸς Σαδδὼ Μαναΐμ.

15 Ἀχιμαὰς ἐν Νεφθαλὶμ, καὶ οὗτος ἔλαβε τὴν Βασεμμὰθ θυγατέρα Σαλωμὼν εἰς γυναῖκα, εἷς.

16 Βαανᾶ υἱὸς Χεσὶ ἐν Ἀσὴρ καὶ ἐν Βαλὼθ, εἷς.

18 Σεμεῖ υἱὸς Ἠλὰ ἐν τῷ Βενιαμίν.

19 Γαβὲρ υἱὸς Ἀδαὶ ἐν τῇ γῇ Γαὰδ Σηὼν βασιλέως Ἐσεβὼν καὶ Ὢγ βασιλέως Βασὰν, καὶ νασὲφ εἷς ἐν γῇ Ἰούδα.

17 Ἰωσαφὰτ υἱὸς Φαρασὲδ ἐν Ἰσσάχαρ.

27 Καὶ ἐχορήγουν οἱ καθεσάμενοι ἔτως τῷ βασιλεῖ Σαλωμών· καὶ πάντα τὰ διαγέλματα ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως ἕκαστος μῆνα αὐτῆ, οὐ καταλλάσσοντες λόγον.

28 Καὶ τὰς κριθὰς καὶ τὸ ἄχυρον τοῖς ἵπποις καὶ τοῖς ἅρμασιν ἤρον εἰς τὸν τόπον ἐὰν ἦ ὁ βασιλεὺς, ἕκαστος κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτῆ.

22 Καὶ ταῦτα τὰ δέοντα τῷ Σαλωμών· ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τριάκοντα κόροι σεμιδάλεως, καὶ ἑξήκοντα κόροι ἀλεύρου κεκοσκινισμένου,

23 Καὶ δέκα μόσχοι ἐκλεκτοὶ, καὶ εἴκοσι βόες νομάδες, καὶ ἑκατὸν πρόβατα, ἐκτὸς ἐλάφων, καὶ δορκάδων ἐκλεκτῶν σιτευτά.

24 Ὅτι ἦν ἄρχων πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἦν αὐτῷ εἰρήνη ἐκ πάντων τῶν μερῶν κυκλόθεν.

29 Καὶ ἔδωκε Κύριος φρόνησιν τῷ Σαλωμὼν καὶ σοφίαν πολλὴν σφόδρα καὶ χύμα καρδίας, ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν.

30 Καὶ ἐπληθύνθη Σαλωμὼν σφόδρα ὑπὲρ τὴν φρόνησιν πάντων ἀρχαίων ἀνθρώπων, καὶ ὑπὲρ πάντας φρονίμους Αἰγύπτου.

31 Καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ Γαιθὰν τὸν Ζαρίτην, καὶ τὸν Αἰνὰν, καὶ τὸν Χαλκὰδ καὶ Δαράλα υἱοὺς Μάλ.

32 Καὶ ἐλάλησε Σαλωμὼν

τρισχιλίας παραβολὰς, καὶ ἦσαν ᾠδαὶ αὐτοῦ πεντακισχίλιαι.

33 Καὶ ἐλάλησεν ὑπὲρ τῶν ξύλων ἀπὸ τῆς κέδρου τῆς ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ ἕως τῆς ὑσσώπου τῆς ἐκπορευομένης διὰ τοῦ τοίχου· καὶ ἐλάλησε περὶ τῶν κτηνῶν καὶ περὶ τῶν πετεινῶν καὶ περὶ τῶν ἑρπετῶν καὶ περὶ τῶν ἰχθύων.

34 Καὶ παρεγίνοντο πάντες οἱ λαοὶ ἀκοῦσαι τῆς σοφίας Σαλωμών· καὶ παρὰ πάντων τῶν βασιλέων τῆς γῆς, ὅσοι ἦκουν τῆς σοφίας αὐτοῦ· καὶ ἔλαβε Σαλωμὼν τὴν θυγατέρα Φαραὼ αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ ἕως συντελέσαι αὐτὸν τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλήμ· τότε ἀνέβη Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ προκατελάβετο τὴν Γαζὲρ, καὶ ἐνεπύρισεν αὐτὴν, καὶ τὸν Χαναανίτην τὸν κατοικοῦντα ἐν Μεργάβ· καὶ ἔδωκεν αὐτὰς Φαραὼ ἀποσολὰς θυγατρὶ αὐτοῦ γυναικὶ Σαλωμών· καὶ Σαλωμὼν ᾠκοδόμησε τὴν Γαζέρ.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΙ ἀπέστειλε Χιρὰμ βασιλεὺς Τύρου τοὺς παῖδας αὐτοῦ χρίσαι τὸν Σαλωμὼν ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἀγαπῶν ἦν Χιρὰμ τὸν Δαυὶδ πάσας τὰς ἡμέρας.

2 Καὶ ἀπέστειλε Σαλωμὼν πρὸς Χιρὰμ, λέγων,

3 Σὺ οἶδας τὸν πατέρα μου Δαυὶδ, ὅτι οὐκ ἠδύνατο οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ μου ἀπὸ προσώπου τοῦ πολέμων τῶν κυκλωσάντων αὐτὸν, ἕως τοῦ δοῦναι Κύριον αὐτοὺς ὑπὸ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

4 Καὶ νῦν ἀνέπαυσε Κύριος ὁ Θεός μου ἐμοὶ κυκλόθεν, οὐκ ἔστιν ἐπίβουλος καὶ οὐκ ἔστιν ἁμάρτημα πονηρόν.

5 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ λέγω οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ μου, καθὼς ἐλάλησε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου, λέγων, Ὁ υἱός σου ὃν δώσω ἀντὶ σοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον σου, οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου.

6 Καὶ νῦν ἔντειλαι, καὶ κοψάτωσάν μοι ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου· καὶ ἰδοὺ οἱ δοῦλοί μου μετὰ τῶν δούλων σου, καὶ τὸν μισθὸν δουλείας σου δώσω σοι κατὰ πάντα ὅσα ἂν εἴπῃς, ὅτι σὺ οἶδας, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν εἰδὼς ξύλα κόπτειν καθὼς οἱ Σιδώνιοι.

7 Καὶ ἐγενήθη καθὼς ἤκουσε Χιρὰμ τῶν λόγων Σαλωμὼν, ἐχάρη σφόδρα, καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς σήμερον, ὃς ἔδωκε τῷ Δαυὶδ υἱὸν φρόνιμον ἐπὶ τὸν λαὸν τὸν πολὺν τοῦτον.

8 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς Σαλωμὼν, λέγων, Ἀκήκοα περὶ

πάντων ὧν ἀπέσταλκας πρὸς μέ· ἐγὼ ποιήσω πᾶν θέλημά σε· ξύλα κέδρινα καὶ πεύκινα

9 Οἱ δοῦλοί μου καταξουσιν αὐτὰ ἐκ τοῦ Λιβάνου εἰς τὴν θάλασσαν, ἐγὼ θήσομαι αὐτὰ σχεδίας, ἕως τοῦ τόπου οὗ ἐὰν ἀποσείλῃς πρὸς μὲ, καὶ ἐκτινάξω αὐτὰ ἐκεῖ, καὶ σὺ ἀρεῖς· καὶ ποιήσεις τὸ θέλημά μου, οὗ δοῦναι ἄρτους τῷ οἴκῳ μου.

10 Καὶ ἦν Χιρὰμ διδοὺς τῷ Σαλωμὼν κέδρους καὶ πεύκους καὶ πᾶν θέλημα αὐτοῦ.

11 Καὶ Σαλωμὼν ἔδωκε τῷ Χιρὰμ εἴκοσι χιλιάδας κόρους πυροῦ καὶ μαχεὶρ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ εἴκοσι χιλιάδας βαὶθ ἐλαίου κεκομμένου· κατὰ τοῦτο ἐδίδου Σαλωμὼν τῷ Χιρὰμ κατ' ἐνιαυτόν.

12 Καὶ Κύριος ἔδωκε σοφίαν τῷ Σαλωμὼν καθὼς ἐλάλησεν αὐτῷ· καὶ ἦν εἰρήνη ἀναμέσον Χιρὰμ καὶ ἀναμέσον Σαλωμὼν, καὶ διεθέντο διαθήκην ἀναμέσον αὐτῶν.

13 Καὶ ἀνήνεγκεν ὁ βασιλεὺς φόρον ἐκ παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἦν ὁ φόρος τριάκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν.

14 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν Λίβανον, δέκα χιλιάδες ἐν τῷ μηνὶ ἀλλασσόμενοι· μῆνα ἦσαν ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ δύο μῆνας ἐν οἴκῳ αὐτῶν· καὶ Ἀδωνιρὰμ ἐπὶ τοῦ φόρου.

15 Καὶ ἦν τῷ Σαλωμὼν ἑβδομήκοντα χιλιάδες αἴροντες ἄρσιν, καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες λατόμων ἐν τῷ ὄρει,

16 Χωρὶς τῶν ἀρχόντων τῶν καθεσταμένων ἐπὶ τῶν ἔργων τῷ Σαλωμὼν, τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι ἐπισάται οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα.

18 Καὶ ἡτοίμασαν τοὺς λίθους καὶ τὰ ξύλα τρία ἔτη.

Κεφ. ε'. 6.

ΚΑΙ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ καὶ τετρακοσιοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου υἱῶν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ βασιλεύοντος τοῦ βασιλέως Σαλωμὼν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ,

17 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς ἵνα αἴρωσι λίθους μεγάλους τιμίους εἰς τὸ θεμέλιον τοῦ οἴκου, καὶ λίθους ἀπελεκήτους.

18 Καὶ ἐπελέκησαν οἱ υἱοὶ Σαλωμὼν, καὶ οἱ υἱοὶ Χιρὰμ, καὶ ἔβαλαν αὐτούς.

1 Ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἐθεμελίωσε τὸν οἶκον Κυρίου ἐν μηνὶ Ζιοῦ, καὶ τῷ δευτέρῳ μηνί.

38 Ἐν ἑνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ, ἐν μηνὶ Βαὰλ, οὗτος ὁ μὴν ὁ ὄγδοος, συνετελέσθη ὁ οἶκος εἰς πάντα λόγον αὐτοῦ, καὶ εἰς πᾶσαν διάταξιν αὐτοῦ.

2 Καὶ ὁ οἶκος ὃν ᾠκοδόμησεν

ὁ βασιλεὺς τῷ Κυρίῳ, τεσσαράκοντα ἐν πήχει μῆκος αὐτῆ, καὶ εἴκοσι ἐν πήχει πλάτος αὐτῆ, καὶ πέντε καὶ εἴκοσι ἐν πήχει τὸ ὕψος αὐτῆ.

3 Καὶ τὸ αἰλὰμ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ, εἴκοσι ἐν πήχει μῆκος αὐτῆ εἰς τὸ πλάτος τῆ οἴκῳ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου, καὶ ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον, καὶ συνετέλεσεν αὐτόν.

4 Καὶ ἐποίησε τῷ οἴκῳ θυρίδας παρακυπτομένας κρυπτάς.

5 Καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου μέλαθρα κυκλόθεν τῷ ναῷ καὶ τῷ δαβίρ.

6 Ἡ πλευρὰ ἡ ὑποκάτω πέντε πήχεων ἐν πήχει τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ τὸ μέσον ἕξ, καὶ ἡ τρίτη ἑπτὰ ἐν πήχει τὸ πλάτος αὐτῆς· ὅτι διάσημα ἔδωκε τῷ οἴκῳ κυκλόθεν ἔξωθεν τοῦ οἴκου, ὅπως μὴ ἐπιλαμβάνωνται τῶν τοίχων τοῦ οἴκου.

7 Καὶ ὁ οἶκος ἐν τῷ οἰκοδομεῖσθαι αὐτὸν λίθοις ἀκροτόμοις ἀργοῖς ᾠκοδομήθη· καὶ σφῦρα καὶ πέλεκυς καὶ πᾶν σκεῦος σιδηροῦν οὐκ ἠκούσθη ἐν τῷ οἴκῳ ἐν τῷ οἰκοδομεῖσθαι αὐτόν.

8 Καὶ ὁ πυλὼν τῆς πλευρᾶς τῆς ὑποκάτωθεν ὑπὸ τὴν ὠμίαν τοῦ οἴκου τὴν δεξιὰν, καὶ ἑλικτὴ ἀνάβασις εἰς τὸ μέσον, καὶ ἐκ τοῦ μέσης ἐπὶ τὰ τριόροφα.

9 Καὶ ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον καὶ συνετέλεσεν αὐτόν· καὶ ἐκοίλοσάθμησε τὸν οἶκον κέδροις.

10 Καὶ ᾠκοδόμησε τὰς ἐνδέσμας δι' ὅλου τοῦ οἴκου πέντε πήχεων τὸ ὕψος αὐτῆ, καὶ συνέσχε τὸν σύνδεσμον ἐν ξύλοις κεδρίνοις.

15 Καὶ ᾠκοδόμησε τὰς τοίχους τοῦ οἴκου ἔσωθεν διὰ ξύλων κεδρίνων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τοῦ οἴκου καὶ ἕως τῶν τοίχων καὶ ἕως τῶν δοκῶν· ἐκοίλοσάθμησε συνεχόμενα ξύλοις ἔσωθεν· καὶ περιέσχε τὸ ἔσω τοῦ οἴκου ἐν πλευραῖς πευκίναις.

16 Καὶ ᾠκοδόμησε τὰς εἴκοσι πήχεις ἀπ' ἄκρου τοῦ τοίχου τὸ πλευρὸν τὸ ἓν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἕως τῶν δοκῶν· καὶ ἐποίησεν ἐκ τοῦ δαβὶρ εἰς τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων.

17 Καὶ τεσσαράκοντα πήχεων ἦν ὁ ναὸς

19 Κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβὶρ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἔσωθεν, δοῦναι ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου.

20 Εἴκοσι πήχεις μῆκος, καὶ εἴκοσι πήχεις πλάτος, καὶ εἴκοσι πήχεις τὸ ὕψος αὐτῆ· καὶ περιέσχεν αὐτὸ χρυσίῳ συγκεκλεισμένῳ· καὶ ἐποίησε θυσιαστήριον κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβὶρ, καὶ περιέσχεν αὐτὸ χρυσίῳ.

21 Καὶ ὅλον τὸν οἶκον περι-

ἴσχε χρυσίῳ, ἕως συντελείας παντὸς τ οἴκου.

23 Καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ δαβὶρ δύο χερουβὶμ δέκα πήχεων μέγεθος ἐσταθμωμένον·

24 Καὶ πέντε πήχεων πτερύγιον τ χερουβὶμ τ ἑνὸς, καὶ πέντε πήχεων πτερύγιον αὐτοῦ τὸ δεύτερον, ἐν πήχει δέκα ἀπὸ μέρους πτερυγίου αὐτοῦ εἰς μέρος πτερυγίου αὐτοῦ.

25 Οὕτως τῷ χερουβὶμ τῷ δευτέρῳ, ἐν μέτρῳ ἑνὶ συντέλεια μία ἀμφοτέροις.

26 Καὶ τὸ ὕψος τ χερουβὶμ τ ἑνὸς δέκα ἐν πήχει· καὶ ἕτω τῷ χερουβὶμ τῷ δευτέρῳ.

27 Καὶ ἀμφότερα χερουβὶμ ἐν μέσῳ τ οἴκου τ ἐσωτάτου· καὶ διεπέτασε τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ ἥπλετο πτέρυξ μία τοῦ τοίχου, καὶ πτέρυξ χερουβὶμ τοῦ δευτέρου ἥπλετο τ τοίχου τ δευτέρου· καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐν μέσῳ τ οἴκου ἥπλοντο πτέρυξ πτέρυγος.

28 Καὶ περιέσχε τὰ χερουβὶμ χρυσίῳ.

29 Πάντας τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου κύκλῳ ἐγκολαπὰ ἐγραψε γραφίδι χερουβὶμ, καὶ φοίνικας τῷ ἐσωτέρῳ καὶ τῷ ἐξωτέρῳ.

30 Καὶ τὸ ἔδαφος τ οἴκου περιέσχε χρυσίῳ τ ἐσωτάτου καὶ τ ἐξωτάτου.

31 Καὶ τῷ θυρώματι τοῦ δαβὶρ ἐποίησε θύρας ξύλων ἀρκευθίνων, τοαὶ τετραπλῶς,

34 Ἐν ἀμφοτέραις ταῖς θύραις ξύλα πεύκινα· δύο πτυχαὶ ἡ θύρα ἡ μία καὶ τροφεῖς αὐτῶν, καὶ δύο πτυχαὶ ἡ θύρα ἡ δευτέρα τροφόμενα

35 Ἐγκεκολαμμένα χερουβὶμ, καὶ φοίνικες, καὶ διαπεπεπλασμένα πέταλα, καὶ περιεχόμενα χρυσίῳ καταγομένῳ ἐπὶ τὴν ἐκτύπωσιν.

36 Καὶ ᾠκοδόμησε τ αὐλὴν τ ἐσωτάτην· τρεῖς σίχας ἀπελεκήτων, καὶ σίχος κατειργασμένης κέδρου κυκλόθεν· καὶ ᾠκοδόμησε τὸ καταπέτασμα τῆς αὐλῆς τ αἰλὰμ τ οἴκου τ καλὰ πρόσωπον τ ναοῦ.

Κεφ. ζ'. 7.

13 ΚΑΙ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν, καὶ ἔλαβε τὸν Χιρὰμ ἐκ Τύρου,

14 Υἱὸν γυναικὸς χήρας, καὶ ἦτος ἀπὸ τ φυλῆς τ Νεφθαλίμ· καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀνὴρ Τύριος, τέκτων χαλκοῦ, καὶ πεπληρωμένος τ τέχνης καὶ συνέσεως καὶ ἐπιγνώσεως τοῦ ποιεῖν πᾶν ἔργον ἐν χαλκῷ· καὶ εἰσηνέχθη πρὸς τ βασιλέα Σαλωμών· καὶ ἐποίησε πάντα τὰ ἔργα.

15 Καὶ ἐχώνευσε τοὺς δύο στύλους τῷ αἰλὰμ τ οἴκου· ὀκτωκαίδεκα πήχεις ὕψος τ στύ-

λω· καὶ πεῤίμετρον τεσσαρεσκαίδεκα πήχεις ἐκύκλω αὐτὸν τὸ πάχος αὐτοῦ σύλω· τεσσάρων δακτύλων τὰ κοιλώματα· καὶ ἔτως ὁ σύλος ὁ δεύτερος.

16 Καὶ δύο ἐπιθέματα ἐποίησε δῶναι ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν σύλων χωνευτά· πέντε πήχεις τὸ ὕψος τοῦ ἑπιθέματος τοῦ ἑνὸς, καὶ πέντε πήχεις τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ δευτέρου.

17 Καὶ ἐποίησε δύο δίκτυα περικαλύψαι τὸ ἐπίθεμα τῶν σύλων· καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ ἑνὶ, καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ.

18 Καὶ ἔργον χρεμαστὸν, δύο σίχοι ῥοῶν χαλκῶν, δεδικτυωμένοι, ἔργαν χρεμαστὸν, σίχος ἐπὶ σίχον· καὶ ἔτως ἐποίησε τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ.

21 Καὶ ἔστησε τὰς σύλας τοῦ αἰλὰμ τοῦ ναοῦ· καὶ ἔστησε τὸν σύλον τὸν ἕνα, καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰαχεμ· καὶ ἔστησε τὸν σύλον τὸν δεύτερον, καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βολώζ.

19 Καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν σύλων ἔργον κρίνα τὸ αἰλὰμ τεσσάρων πηχῶν· καὶ μέλαθρον ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σύλων· καὶ ἐπάνωθεν τῶν πλευρῶν ἐπίθεμα τὸ μέλαθρον τῷ πάχει.

23 Καὶ ἐποίησε τὸν θάλασσαν δέκα ἐν πήχει ἀπὸ τοῦ χείλους αὐτῆς ἕως τοῦ χείλους αὐτῆς, στρογγύλον κύκλῳ τὸ αὐτό· πέντε ἐν πήχει τὸ ὕψος αὐτῆς· καὶ συνηγμένη τρεῖς καὶ τριάκοντα ἐν πήχει.

24 Καὶ ὑποσηρίγματα ὑποκάτωθεν τοῦ χείλους αὐτῆς κυκλόθεν ἐκύκλουν αὐτὴν δέκα ἐν πήχει κυκλόθεν· καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς ὡς ἔργον χείλους ποτηρίου βλαστὸς κρίνου· καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ παλαιστής.

25 Καὶ δώδεκα βόες ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες Βορρᾶν, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες θάλασσαν, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες Νότον, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες ἀνατολήν· καὶ πάντα τὰ ὀπίσθια εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἡ θάλασσα ἐπ' αὐτῶν ἐπάνωθεν.

27 Καὶ ἐποίησε δέκα μεχωνὼθ χαλκᾶς· πέντε πήχεις μῆκος τῆς μεχωνὼθ τῆς μιᾶς, καὶ τέσσαρες πήχεις τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ ἓξ ἐν πήχει ὕψος αὐτῆς.

28 Καὶ τοῦτο τὸ ἔργον τῶν μεχωνὼθ συγκλεισὸν αὐτοῖς, καὶ συγκλεισὸν ἀναμέσον τῶν ἐξεχομένων.

29 Καὶ ἐπὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῶν ἀναμέσον ἐξεχομένων λέοντες καὶ βόες καὶ χερουβὶμ, καὶ ἐπὶ τῶν ἐξεχομένων, ἔτως καὶ ἐπάνωθεν, καὶ ὑποκάτωθεν τῶν

λεόντων καὶ τῶν βοῶν χῶραι, ἔργον καταβάσεως.

30 Καὶ τέσσαρες τροχοὶ χαλκοῖ τῇ μεχωνὼθ τῇ μιᾷ, καὶ τὰ προσέχοντα χαλκᾶ καὶ τέσσαρα μέρη αὐτῶν, ὠμίαι ὑποκάτω τῶν λουτήρων.

31 Καὶ χεῖρες ἐν τοῖς τροχοῖς ἐν τῇ μεχωνώθ.

32 Καὶ τὸ ὕψος τοῦ τροχοῦ τοῦ ἑνὸς πήχεος καὶ ἡμίσους.

33 Καὶ τὸ ἔργον τῶν τροχῶν ἔργον τροχῶν ἅρματος· αἱ χεῖρες αὐτῶν καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ ἡ πραγματεία αὐτῶν πάντα χωνευτά.

34 Αἱ τέσσαρες ὠμίαι ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς μεχωνὼθ τῆς μιᾶς, ἐκ τῆς μεχωνὼθ οἱ ὦμοι αὐτῆς.

35 Καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μεχωνὼθ ἥμισυ τοῦ πήχεος μέγεθος αὐτῆς στρογγύλον κύκλῳ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μεχωνώθ· καὶ ἀρχὴ χειρῶν αὐτῆς καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς· καὶ ἠνοίγετο ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τῶν χειρῶν αὐτης.

36 Καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς χερουβὶμ καὶ λέοντες καὶ φοίνικες ἑστῶτα, ἐχόμενον ἕκαστον κατὰ πρόσωπον ἔσω καὶ τὰ κυκλόθεν.

37 Κατ' αὐτὴν ἐποίησε πάσας τὰς δέκα μεχωνὼθ, τάξιν μίαν καὶ μέτρον ἓν πάσαις.

38 Καὶ ἐποίησε δέκα χυτροκαύλους χαλκοῦς, τεσσαράκοντα χοεῖς χωροῦντα τὸν ἕνα χυτρόκαυλον μετρήσει τεσσάρων πηχῶν· χυτρόκαυλος ὁ εἷς ἐπὶ τῇ μεχωνὼθ τῇ μιᾷ ταῖς δέκα μεχωνώθ.

39 Καὶ ἔθετο τὰς πέντε μεχωνὼθ ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν, καὶ πέντε ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου ἐξ ἀριστερῶν· καὶ ἡ θάλασσα ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν κατ' ἀνατολὰς ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ Νότου.

40 Καὶ ἐποίησε Χιρὰμ τοὺς λέβητας καὶ τὰς θερμαστρεῖς καὶ τὰς φιάλας· καὶ συνετέλεσε Χιρὰμ ποιῶν πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησε τῷ βασιλεῖ Σαλωμὼν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

41 Στύλους δύο, καὶ τὰ στρεπτὰ τῶν στύλων ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων δύο· καὶ τὰ δίκτυα δύο τοῦ καλύπτειν ἀμφότερα τὰ στρεπτὰ τῶν γλυφῶν τὰ ὄντα ἐπὶ τῶν στύλων·

42 Τὰς ῥοὰς τετρακοσίας ἀμφοτέροις τοῖς δικτύοις, δύο στίχοι ῥοῶν τῷ δικτύῳ τῷ ἑνὶ, περικαλύπτειν ἀμφότερα τὰ ὄντα τὰ στρεπτὰ τῆς μεχωνὼθ ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς στύλοις·

43 Καὶ τὰ μεχωνὼθ δέκα, καὶ τοὺς χυτροκαύλους δέκα ἐπὶ τῆς μεχωνώθ·

44 Καὶ τὴν θάλασσαν μίαν,

καὶ τὰς βόας δώδεκα ὑποκάτω τῆς θαλάσσης.

45 Καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰς θερμαστρεῖς καὶ τὰς φιάλας καὶ πάντα τὰ σκεύη, ἃ ἐποίησε Χιρὰμ τῷ βασιλεῖ Σαλωμὼν τῷ οἴκῳ Κυρίου· καὶ οἱ στύλοι τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ οἴκου Κυρίου· πάντα τὰ ἔργα τοῦ βασιλέως ἃ ἐποίησε Χιρὰμ χαλκᾶ ἄρδην.

47 Οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ οὗ ἐποίησε πάντα τὰ ἔργα ταῦτα ἐκ πλήθους σφόδρα· ἐκ ἦν πέρμα τῶν σταθμῶν τοῦ χαλκοῦ.

46 Ἐν τῷ περιοίκῳ τοῦ Ἰορδάνου ἐχώνευσεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς ἐν πάχει τῆς γῆς ἀναμέσον Σοκχὼθ καὶ ἀναμέσον Σειρά.

48 Καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν τὰ σκεύη ἃ ἐποίησεν ἐν οἴκῳ Κυρίου, τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, καὶ τὴν τράπεζαν ἐφ' ἧς οἱ ἄρτοι τῆς προσφορᾶς, χρυσῆν,

49 Καὶ τὰς λυχνίας πέντε ἐξ ἀριστερῶν, καὶ πέντε ἐκ δεξιῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβὶρ χρυσᾶς συγκλειομένας, καὶ τὰ λαμπάδια, καὶ τοὺς λύχνους, καὶ τὰς ἐπαρύστρις χρυσᾶς.

50 Καὶ τὰ πρόθυρα, καὶ οἱ ἧλοι, καὶ αἱ φιάλαι, καὶ τὰ τρυβλία, καὶ αἱ θυΐσκαι χρυσαῖ, συγκλειστά· καὶ τὰ θυρώματα τῶν θυρῶν τοῦ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου ἁγίου τῶν ἁγίων, καὶ τὰς θύρας τοῦ ναοῦ χρυσᾶς.

51 Καὶ ἀνεπληρώθη τὸ ἔργον ὃ ἐποίησε Σαλωμὼν οἴκῳ Κυρίου· καὶ εἰσήνεγκε Σαλωμὼν τὰ ἅγια Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἅγια Σαλωμών, τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἔδωκεν εἰς τοὺς θησαυροὺς οἴκου Κυρίου.

1 Καὶ τὸν οἶκον ἑαυτῷ ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν τρισκαίδεκα ἔτεσι.

2 Καὶ ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον δρυμῷ τοῦ Λιβάνου· ἑκατὸν πήχεις μῆκος αὐτοῦ, καὶ πεντήκοντα πήχεις πλάτος αὐτοῦ, καὶ τριάκοντα πηχῶν ὕψος αὐτοῦ· καὶ τριῶν στίχων στύλων κεδρίνων, καὶ ὠμίαι κέδριναι τοῖς στύλοις.

3 Καὶ ἐφάτνωσε τὸν οἶκον ἄνωθεν ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῶν στύλων· καὶ ἀριθμὸς τῶν στύλων τεσσαράκοντα καὶ πέντε ὁ στίχος,

4 Καὶ μέλαθρα τρία, καὶ χώρα ἐπὶ χώραν τρισσῶς.

5 Καὶ πάντα τὰ θυρώματα, καὶ αἱ χῶραι τετράγωνοι μεμελαθρωμέναι· καὶ ἀπὸ τοῦ θυρώματος ἐπὶ θύραν τρισσῶς.

6 Καὶ τὸ αἰλὰμ τῶν στύλων, πεντήκοντα μῆκος, καὶ πεντήκοντα ἐν πλάτει ἐζυγωμένα αἰλὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν·

καὶ σύλοι καὶ πάχος ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς τοῖς αἰλαμίν.

7 Καὶ τὸ αἰλὰμ τῶν θρόνων οὗ κρινεῖ ἐκεῖ, αἰλὰμ δ κριτηρίου.

8 Καὶ ὁ οἶκος αὐτῶν ἐν ᾧ καθήσεται ἐκεῖ, αὐλὴ μία ἐξελισσομένη τέτοις κατὰ τὸ ἔργον τοῦτο· καὶ οἶκον τῇ θυγατρὶ Φαραὼ ἣν ἔλαβε Σαλωμών, καθὰ τὸ αἰλὰμ τοῦτο.

9 Πάντα ταῦτα ἐκ λίθων τιμίων κεκολαμμένα ἐκ διασήματος ἔσωθεν καὶ ἐκ δ θεμελίε ἕως τ γεισῶν· καὶ ἔξωθεν εἰς τ αὐλὴν τ μεγάλην

10 Τὴν τεθεμελιωμένην ἐν τιμίοις λίθοις μεγάλοις, λίθοις δεκαπήχεσι καὶ τοῖς ὀκλαπήχεσι·

11 Καὶ ἐπάνωθεν τιμίοις κατὰ τὸ μέτρον ἀπελεκήτων, καὶ κέδροις.

12 Τῆς αὐλῆς τῆς μεγάλης κύκλῳ τρεῖς σίχοι ἀπελεκήτων, καὶ σίχος κεκολαμμένης κέδρε· καὶ συνετέλεσε Σαλωμὼν ὅλον τ οἶκον αὐτοῦ.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε Σαλωμὼν δ οἰκοδομῆσαι τ οἶκον Κυρίε καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ μετὰ εἴκοσι ἔτη, τότε ἐξεκκλησίασεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν πάντας τὲς πρεσβυτέρες Ἰσραὴλ ἐν Σιὼν, δ ἐνεγκεῖν τ κιβωτὸν διαθήκης Κυρίε ἐκ πόλεως Δαυὶδ, αὕτη ἐστὶ Σιὼν,

2 Ἐν μηνὶ Ἀθανίν.

3 Καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τ κιβωτὸν

4 Καὶ τὸ σκήνωμα δ μαρτυρίε καὶ τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῷ σκηνώματι δ μαρτυρίε.

5 Καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἔμπροσθεν τ κιβωτοῦ θύοντες πρόβατα, βόας, ἀναρίθμητα.

6 Καὶ εἰσφέρεσιν οἱ ἱερεῖς τ κιβωτὸν εἰς τ τόπον αὐτῆς εἰς τὸ δαβὶρ τοῦ οἴκε εἰς τὰ ἅγια τ ἁγίων ὑπὸ τὰς πτέρυγας τ χερουβίμ.

7 Ὅτι τὰ χερουβὶμ διαπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον δ κιβωτοῦ· καὶ περιεκάλυπτον τὰ χερουβὶμ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνωθεν.

8 Καὶ ὑπερεῖχον τὰ ἡγιασμένα καὶ ἐνεβλέποντο αἱ κεφαλαὶ τ ἡγιασμένων ἐκ τ ἁγίων εἰς πρόσωπον δ δαβὶρ, καὶ ἐκ ὠπτάνοντο ἔξω.

9 Οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ πλὴν δύο πλάκες λίθιναι, πλάκες δ διαθήκης ἃς ἔθηκε Μωυσῆς ἐν Χωρὴβ, ἃς διέθετο Κύριος μετὰ τ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὲς ἐκ γῆς Αἰγύπτε.

10 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τ̃ ἁγίᾳ, κ̀ ἡ νεφέλη ἔπλησε τ̀ οἶκον.

11 Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς στ̃ήκειν λειτ̀ργεῖν ἀπὸ π̀οσώπ̀ τ̃ης νεφέλης, ὅτι ἔπλησε δόξα Κυρίȣ τ̀ οἶκον.

14 Καὶ ἀπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ π̀όσωπον αὐτ̃ȣ, καὶ εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς π̃άντα Ἰσραὴλ· κ̀ π̃ᾶσα ἐκκλησία Ἰσραὴλ εἱστ̃ήκει·

15 Καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ σήμερον, ὃς ἐλάλησεν ἐν τῷ στ̀ματι αὐτ̃ȣ π̀ερὶ Δαυὶδ τ̃ πατρός μȣ κ̀ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτ̃ȣ ἐπλήρωσε, λέγων,

16 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήγαγον τ̀ λαόν μȣ τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτȣ, οὐκ ἐξελεξάμην ἐν πόλει ἐν ἑνὶ σκήπτρῳ Ἰσραὴλ τ̃ οἰκοδομῆσαι οἶκον τ̃ εἶναι τὸ ὄνομά μȣ ἐκεῖ· κ̀ ἐξελεξάμην ἐν Ἱερȣσαλὴμ εἶναι τὸ ὄνομά μȣ ἐκεῖ· κ̀ ἐξελεξάμην τ̀ Δαυὶδ τ̃ εἶναι ἐπὶ τ̀ λαόν μȣ τ̀ Ἰσραήλ.

17 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ τ̃ καρδίας τ̃ πατρός μου οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίȣ Θεῦ Ἰσραήλ.

18 Καὶ εἶπε Κύρι@ π̀ὸς Δαυὶδ τ̀ πατέρα μȣ, Ἀνθ' ὧν ἦλθεν ἐπὶ τ̃ καρδίαν σȣ τ̃ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματί μȣ, καλῶς ἐποίησας ὅτι ἐγενήθη ἐπὶ τ̃ καρδίαν σȣ.

19 Πλὴν σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον, ἀλλ' ἢ ὁ υἱός σȣ ὁ ἐξελθὼν ἐκ τ̃ πλευρῶν σȣ, ἅτος οἰκοδομήσει τ̀ οἶκον τῷ ὀνόματί μȣ.

20 Καὶ ἀνέστησε Κύριος τὸ ῥῆμα αὐτ̃ȣ ὃ ἐλάλησε· κ̀ ἀνέστην ἀντὶ Δαυὶδ τ̃ πατρός μȣ, κ̀ ἐκάθισα ἐπὶ τ̃ θρόνȣ Ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησε Κύριος, κ̀ ᾠκοδόμησα τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίȣ Θεῦ Ἰσραήλ.

21 Καὶ ἐθέμην ἐκεῖ τόπον τῇ κιβωτῷ, ἐν ᾗ ἐστιν ἐκεῖ διαθήκη Κυρίȣ ἣν διέθετο Κύριος μετὰ τ̃ πατέρων ἡμῶν ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν αὐτὸν αὐτὸς ἐκ γῆς Αἰγύπτȣ.

22 Καὶ ἀνέστη Σαλωμὼν κ̀ π̀ὸ π̀όσωπον τ̃ θυσιαστηρίȣ Κυρίȣ ἐνώπιον π̃άσης ἐκκλησίας Ἰσραήλ· κ̀ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτ̃ȣ εἰς τ̀ ὐρανὸν,

23 Καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστιν ὡς σὺ Θεὸς ἐν τῷ ὐρανῷ ἄνω κ̀ ἐπὶ τ̃ γῆς κάτω, φυλάσσων διαθήκην κ̀ ἔλεος τῷ δούλῳ σȣ τ̃ π̀ορευομένῳ ἐνώπιόν σȣ ἐν ὅλῃ τ̃ καρδίᾳ αὐτ̃ȣ,

24 Ἃ ἐφύλαξας τῷ δούλῳ σου Δαυὶδ τ̃ πατρί μȣ· καὶ γὰρ ἐλάλησας ἐν τῷ στ̀ματί σȣ, κ̀ ἐν χερσί σȣ ἐπλήρωσας, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

25 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, φύλαξον τῷ δούλῳ σου Δαυὶδ τῷ πατρί μου ἃ ἐλάλησας αὐτῷ, λέγων, Οὐκ ἐξαρθήσεταί σε ἀνὴρ ἐκ προσώπου μου καθήμενος ἐπὶ θρόνου Ἰσραὴλ, πλὴν ἐὰν φυλάξωνται τὰ τέκνα σου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι ἐνώπιόν μου καθὼς ἐπορεύθης ἐνώπιον ἐμοῦ.

26 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, πιστωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σου τῷ Δαυὶδ τῷ πατρί μου.

27 Ὅτι εἰ ἀληθῶς κατοικήσει ὁ Θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς; εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τῶν οὐρανῶν οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πλὴν καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὃν ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου;

28 Καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν δέησίν μου Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούειν τῆς προσευχῆς ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου σήμερον,

29 Τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἠνεῳγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτὸς, εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπας, Ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός.

30 Καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ ἃ ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον· καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν οὐρανῷ· καὶ ποιήσεις καὶ ἵλεως ἔσῃ.

31 Ὅσα ἂν ἁμάρτῃ ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἐὰν λάβῃ ἐπ' αὐτὸν ἀρὰν τοῦ ἀράσασθαι αὐτὸν, καὶ ἔλθῃ καὶ ἐξαγορεύσῃ κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ,

32 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσεις· καὶ κρινεῖς τοὺς λαούς σου Ἰσραὴλ, ἀνομηθῆναι ἄνομον, δοῦναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τοῦ δικαιῶσαι δίκαιον, δοῦναι αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

33 Ἐν τῷ πταῖσαι τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ ἐνώπιον ἐχθρῶν, ὅτι ἁμαρτήσονταί σοι, καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ προσεύξονται καὶ δεηθήσονται ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ,

34 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἵλεως ἔσῃ ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ ἐπιστρέψεις αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν.

35 Ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι ὑετὸν, ὅτι ἁμαρτήσονταί σοι, καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ἀποστρέψεσιν ὅταν ταπεινώσῃς αὐτούς,

36 Καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἵλεως ἔσῃ ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ· ὅτι δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ, καὶ δώσεις ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν ἣν ἔδωκας τῷ λαῷ σου ἐν κληρονομίᾳ.

37 Λιμὸς ἐὰν γένηται, θάνατος ἐὰν γένηται, ὅτι ἔσαι ἐμπυρισμὸς, βρῦχος, ἐρυσίβη ἐὰν γένηται, καὶ ἐὰν θλίψῃ αὐτὸν ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἐν μιᾷ τῶν πόλεων αὐτοῦ, πᾶν συνάλημα, πᾶν πόνον,

38 Πᾶσαν προσευχὴν, πᾶσαν δέησιν ἐὰν γένηται παντὶ ἀνθρώπῳ, ὡς ἂν γνῶσιν ἕκαστος ἁφὴν καρδίας αὐτοῦ, καὶ διαπετάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον,

39 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου σου, καὶ ἵλεως ἔσῃ, καὶ ποιήσεις καὶ δώσεις ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καθὼς ἂν γνῷς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὅτι σὺ μονώτατος οἶδας τὴν καρδίαν πάντων υἱῶν ἀνθρώπων,

40 Ὅπως φοβῶνταί σε πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν.

41 Καὶ τῷ ἀλλοτρίῳ ὃς οὐκ ἔσιν ἀπὸ λαοῦ σου ἔτος,

42 Καὶ ἥξουσι καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον,

43 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου σου, καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐπικαλέσηταί σε ὁ ἀλλότριος, ὅπως γνῶσι πάντες οἱ λαοὶ τὸ ὄνομά σου, καὶ φοβῶνταί σε, καθὼς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ, καὶ γνῶσιν ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ᾠκοδόμησα.

44 Ὅτι ἐξελεύσεται ὁ λαός σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐν ὁδῷ ᾗ ἐπισρέψεις αὐτούς, καὶ προσεύξονται ἐν ὀνόματι Κυρίου ὁδὸν τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω ἐν αὐτῇ, καὶ τοῦ οἴκου οὗ ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου,

45 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὴν δέησιν αὐτῶν, καὶ τὴν προσευχὴν αὐτῶν, καὶ ποιήσεις τὸ δικαίωμα αὐτοῖς.

46 Ὅτι ἁμαρτήσονταί σοι, ὅτι οὐκ ἔσιν ἄνθρωπος ὃς οὐχ ἁμαρτήσεται, καὶ ἐπάξεις αὐτοὺς καὶ παραδώσεις αὐτοὺς ἐνώπιον ἐχθρῶν, καὶ αἰχμαλωτιοῦσιν οἱ αἰχμαλωτίζοντες εἰς γῆν μακρὰν ἢ ἐγγύς,

47 Καὶ ἐπισρέψουσι καρδίας αὐτῶν ἐν τῇ γῇ οὗ μετήχθησαν ἐκεῖ, καὶ ἐπισρέψουσιν ἐν γῇ μετοικίας αὐτῶν, καὶ δεηθῶσί σου, λέγοντες, Ἡμάρτομεν, ἠδικήσαμεν, ἠνομήσαμεν,

48 Καὶ ἐπισρέψουσι πρὸς σὲ

σοι κατὰ πᾶσαν τ̀ προσευχήν σε· ἡγίακα τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ᾠκοδόμησας τ̀ θέσθαι τὸ ὄνομά με ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἔσονται οἱ ὀφθαλμοί με ἐκεῖ κ̀ ἡ καρδία με πάσας τὰς ἡμέρας.

4 Καὶ σὺ ἐὰν πορευθῇς ἐνώπιον ἐμοῦ, καθὼς ἐπορεύθη Δαυὶδ ὁ πατήρ σε, ἐν ὁσιότητι καρδίας κ̀ ἐν εὐθύτητι, καὶ τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα ἃ ἐνετειλάμην αὐτῷ, καὶ τὰ προσάγματά με κ̀ τὰς ἐντολάς μου φυλάξῃς,

5 Καὶ ἀναστήσω τ̀ θρόνον τῆς βασιλείας σε ἐν Ἰσραὴλ εἰς τ̀ αἰῶνα, καθὼς ἐλάλησα Δαυὶδ πατρί σε, λέγων, Οὐκ ἐξαρθήσεταί σοι ἀνὴρ ἡγέμενος ἐν Ἰσραήλ.

6 Ἐὰν δὲ ἀποστραφέντες ἀποστραφῆτε ὑμεῖς καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἀπ' ἐμοῦ, κ̀ μὴ φυλάξητε τὰς ἐντολάς μου κ̀ τὰ προσάγματά μου ἃ ἔδωκε Μωυσῆς ἐνώπιον ὑμῶν, κ̀ πορευθῆτε καὶ δουλεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς,

7 Καὶ ἐξαρῶ τ̀ Ἰσραὴλ ἀπὸ τ̀ γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς, κ̀ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ἡγίασα τῷ ὀνόματί μου ἀπορρίψω ἐκ προσώπου μου· κ̀ ἔσται Ἰσραὴλ εἰς ἀφανισμὸν κ̀ εἰς λάλημα εἰς πάντας τοὺς λαούς.

8 Καὶ ὁ οἶκος οὗτος ἔσται ὑψηλός, πᾶς ὁ διαπορευόμενος δι' αὐτοῦ ἐκστήσεται κ̀ συριεῖ, κ̀ ἐροῦσιν, Ἕνεκεν τίνος ἐποίησε Κύριος οὕτως τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ;

9 Καὶ ἐροῦσιν, Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον Κύριον Θεὸν αὐτῶν, ὃς ἐξήγαγε τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας, κ̀ ἀντελάβοντο θεῶν ἀλλοτρίων κ̀ προσεκύνησαν αὐτοῖς κ̀ ἐδούλευσαν αὐτοῖς, διὰ τοῦτο ἐπήγαγε Κύριος ἐπ' αὐτοὺς τὴν κακίαν ταύτην· τότε ἀνήγαγε Σαλωμὼν τ̀ θυγατέρα Φαραὼ ἐκ πόλεως Δαυὶδ εἰς οἶκον αὐτοῦ, ὃν ᾠκοδόμησεν ἑαυτῷ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις.

10 Εἴκοσι ἔτη ἐν οἷς ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν τοὺς δύο οἴκους, τ̀ οἶκον Κυρίου κ̀ τ̀ οἶκον τ̀ βασιλέως,

11 Χιραὰμ βασιλεὺς Τύρου ἀντελάβετο τ̀ Σαλωμὼν ἐν ξύλοις κεδρίνοις, καὶ ἐν ξύλοις πευκίνοις, καὶ ἐν χρυσίῳ, κ̀ ἐν παντὶ θελήματι αὐτοῦ· τότε ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῷ Χιραὰμ εἴκοσι πόλεις ἐν τῇ γῇ τῇ Γαλιλαίᾳ.

12 Καὶ ἐξῆλθε Χιραὰμ ἐκ Τύρου, κ̀ ἐπορεύθη εἰς τ̀ Γαλιλαίαν τ̀ ἰδεῖν τὰς πόλεις ἃς ἔδωκεν αὐτῷ Σαλωμών· κ̀ οὐκ ἤρεσαν αὐτῷ,

13 Καὶ εἶπε, Τί αἱ πόλεις αὗται ἃς ἔδωκάς μοι ἀδελφέ; καὶ ἐκάλεσεν αὐτὰς Ὅριον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

14 Καὶ ἤνεγκε Χιρὰμ τῷ Σαλωμὼν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι τάλαντα χρυσίου.

26 Καὶ ναῦν ὑπὲρ οὗ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν ἐν Γασίων Γαβὲρ τῆς οὔσαν ἐχομένην Αἰλὰθ ἐπὶ θ χείλους τῆς ἐσχάτης θαλάσσης ἐν γῇ Ἐδώμ.

27 Καὶ ἀπέστειλε Χιρὰμ ἐν τῇ νηὶ τῆς παίδων αὐτοῦ ἄνδρας ναυτικοὺς ἐλαύνειν εἰδότας θάλασσαν μετὰ τῆς παίδων Σαλωμών.

28 Καὶ ἦλθον εἰς Σωφιρὰ, καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν χρυσίου ἑκατὸν καὶ εἴκοσι τάλαντα, καὶ ἤνεγκαν τῷ βασιλεῖ Σαλωμών.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑΙ βασίλισσα Σαβὰ ἤκουσε τὸ ὄνομα Σαλωμὼν καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ ἦλθε πειράσαι αὐτὸν ἐν αἰνίγμασι.

2 Καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν δυνάμει βαρείᾳ σφόδρα· καὶ κάμηλοι αἴρουσαι ἡδύσματα καὶ χρυσὸν πολὺν σφόδρα καὶ λίθον τίμιον· καὶ εἰσῆλθε πρὸς Σαλωμὼν, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ πάντα ὅσα ἦν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

3 Καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ Σαλωμὼν πάντας τοὺς λόγους αὐτῆς· οὐκ ἦν λόγος παρεωραμένος παρὰ θ βασιλέως, ὃν οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῇ.

4 Καὶ εἶδε βασίλισσα Σαβὰ πᾶσαν τ φρόνησιν Σαλωμὼν, καὶ τ οἶκον ὃν ᾠκοδόμησε,

5 Καὶ τὰ βρώματα Σαλωμὼν, καὶ τ καθέδραν παίδων αὐτοῦ, καὶ τ στάσιν λειτουργῶν αὐτοῦ, καὶ τ ἱματισμὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς οἰνοχόους αὐτοῦ, καὶ τ ὁλοκαύτωσιν αὐτοῦ ἣν ἀνέφερεν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐξ ἑαυτῆς ἐγένετο·

6 Καὶ εἶπε πρὸς τ βασιλέα Σαλωμὼν, Ἀληθινὸς ὁ λόγος ὃν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου περὶ θ λόγων σου καὶ περὶ τ φρονήσεώς σου.

7 Καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς λαλοῦσί μοι, ἕως ὅτου παρεγενόμην καὶ ἑωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί μου· καὶ ἰδοὺ οὐκ εἰσὶ τὸ ἥμισυ καθὼς ἀπήγγειλάν μοι· προσέθεικας ἀγαθὰ πρὸς αὐτὰ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἀκοὴν ἣν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου.

8 Μακάριαι αἱ γυναῖκές σου, μακάριοι οἱ παῖδές σου οὗτοι οἱ παρεστηκότες ἐνώπιόν σου διόλου, οἱ ἀκούοντες πᾶσαν τ φρόνησίν σου.

9 Γένοιτο Κύριος ὁ Θεός σου εὐλογημένος, ὃς ἠθέλησεν ἐν σοὶ δοῦναί σε ἐπὶ θρόνου Ἰσραὴλ, διὰ τὸ ἀγαπᾶν Κύριος

τ̃ Ἰσραὴλ σῆσαι εἰς τ̃ αἰῶνα· κ̀ ἔθετό σε βασιλέα ἐπ' αὐτὲς, ϖ̃ ϖοιεῖν κρίμα ἐν δικαιοσύνη κ̀ ἐν κρίμασιν αὐτῶν.

10 Καὶ ἔδωκε τῷ Σαλωμὼν ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσίε; καὶ ἡδύσματα ϖολλὰ σφόδρα, καὶ λίθον τίμιον· ὲκ ἐληλύθει κατὰ τὰ ἡδύσματα ἐκεῖνα ἔτι εἰς ϖλῆθος, ἃ ἔδωκε βασίλισσα Σαβὰ τῷ βασιλεῖ Σαλωμών.

11 Καὶ ἡ ναῦς Χιρὰμ ἡ αἴρουσα τὸ χρυσίον ἐκ Σουφὶρ, ἤνεγκε ξύλα ϖελεκητὰ ϖολλὰ σφόδρα κ̀ λίθον τίμιον.

12 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὰ ξύλα τὰ ϖελεκητὰ ὑποσηριγματα ϖ̃ οἶκε Κυρίε καὶ τ̃ οἴκε ϖ̃ βασιλέως, κ̀ νάβλας κ̀ κινύρας τοῖς ᾠδοῖς· ὲκ ἐληλύθει τοιαῦτα ξύλα ἀπελέκητα ἐπὶ τ̃ γῆς, ἐδὲ ὤφθησάν που ἕως τ̃ ἡμέρας ταύτης.

13 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν ἔδωκε τῇ βασιλίσσῃ Σαβὰ ϖάνλα ὅσα ἠθέλησεν, ὅσα ἠτήσατο, ἐκτὸς ϖάνλων ὧν ἐδεδώκει αὐτῇ διὰ χειρὸς ϖ̃ βασιλέως Σαλωμών· καὶ ἀϖεράφη, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς αὐτὴ, κ̀ ϖάντες οἱ ϖαῖδες αὐτῆς.

14 Καὶ ἦν ὁ ϛαθμὸς ϖ̃ χρυσίε ϖ̃ ἐληλυθότος τῷ Σαλωμὼν ἐν ἐνιαυτῷ ἑνὶ, ἑξακόσια κ̀ ἑξηκοντὰ ἓξ τάλαντα χρυσίε,

15 Χωρὶς τ̃ φόρων τ̃ ὑποτεταγμένων κ̀ τ̃ ἐμϖόρων κ̀ ϖάντων τ̃ βασιλέων ϖ̃ ϖέραν κ̀ τ̃ σατραπῶν τ̃ γῆς.

16 Καὶ ἐποίησε Σαλωμὼν τριακόσια δόρατα χρυσᾶ ἐλατά· τριακόσιοι χρυσοῖ ἐπῆσαν ἐπὶ τὸ δόρυ τὸ ἕν·

17 Καὶ τριακόσια ὅϖλα χρυσᾶ ἐλατά· κ̀ τρεῖς μναῖ ἐνῆσαν χρυσᾶ εἰς τὸ ὅϖλον τὸ ἕν· κ̀ ἔδωκεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον δρυμᾶ ϖ̃ Λιβάνου.

18 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφάντινον μέγαν, καὶ ϖεριεχρύσωσεν αὐτὸν χρυσίῳ δοκίμῳ.

19 Ἓξ ἀναβαθμοὶ τῷ θρόνῳ, κ̀ ϖροτομαὶ μόσχων τῷ θρόνῳ ὲκ τῶν ὀϖίσω αὐτ̃, καὶ χεῖρες ἔνθεν κ̀ ἔνθεν ἐπὶ ϖ̃ τόϖε τ̃ καθέδρας, κ̀ δύο λέοντες ἑστηκότες ϖαρὰ τὰς χεῖρας,

20 Καὶ δώδεκα λέοντες ἑστῶτες ἐκεῖ ἐπὶ τῶν ἓξ ἀναβαθμῶν ἔνθεν κ̀ ἔνθεν· οὐ γέγονεν ἔτως ϖάσῃ βασιλείᾳ.

21 Καὶ ϖάντα τὰ σκεύη τὰ ὑϖὸ τοῦ Σαλωμὼν γεγονότα χρυσᾶ, καὶ λουτῆρες χρυσοῖ, κ̀ ϖάνλα τὰ σκεύη οἴκου δρυμᾶ ϖ̃ Λιβάνε χρυσίῳ συγκεκλεισμένα· ὲκ ἦν ἀργύριον, ὅτι ὲκ ἦν λογιζόμενον ἐν ταῖς ἡμέραις Σαλωμών·

22 Ὅτι ναῦς Θαρσὶς τῷ βα-

σιλεῖ Σαλωμὼν ἐν τῇ θαλάσσῃ μετὰ τῶν νηῶν Χιράμ· μία διὰ τριῶν ἐτῶν ἤρχετο τῷ βασιλεῖ ναῦς ἐκ Θαρσὶς χρυσίε καὶ ἀργυρίε καὶ λίθων τορευτῶν καὶ πελεκητῶν· αὕτη ἦν ἡ πραγματεία τῆς προνομῆς ἧς ἀνήνεγκεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίε, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὴν ἄκραν, καὶ περιφράξαι τὰ φραγμὸν τῆς πόλεως Δαυὶδ, καὶ τὴν Ἀσσὲρ, καὶ τὴν Μαγδὰλ, καὶ τὴν Γαζὲρ, καὶ τὴν Βαιθωρὼν τὴν ἀνωτέρω, καὶ τὴν Ἰεθερμὰθ, καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἁρμάτων, καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἱππέων, καὶ τὴν πραγματείαν Σαλωμὼν, ἣν ἐπραγματεύσατο οἰκοδομῆσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ μὴ κατάρξαι αὐτῶν πάντα τὸν λαὸν τὰ ὑπολελειμμένον ὑπὸ τῶν Χετταίε καὶ τοῦ Ἀμορῥαίε καὶ τοῦ Φερεζαίε καὶ τοῦ Χαναναίε καὶ τοῦ Εὐαίε καὶ τοῦ Ἰεβουσαίε καὶ τοῦ Γεργεσαίε τὰ μὴ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὄντων, τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ ὑπολελειμμένα μετ' αὐτῶν ἐν τῇ γῇ, ὃς οὐκ ἐδύναντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξολοθρεῦσαι αὐτὰς, καὶ ἀνήγαγεν αὐτὰς Σαλωμὼν εἰς φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἔδωκε Σαλωμὼν δοῦλον, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ, καὶ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἄρχοντες καὶ τρισσοὶ αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ, καὶ ἱππεῖς αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμὼν ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς πλούτῳ καὶ φρονήσει.

24 Καὶ πάντες βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν τὸ πρόσωπον Σαλωμὼν, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φρονήσεως αὐτοῦ ἧς ἔδωκε Κύριος τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

25 Καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἕκασος τὰ δῶρα, σκεύη χρυσᾶ, καὶ ἱματισμὸν, σακτὴν, καὶ ἡδύσματα, καὶ ἵππους, καὶ ἡμιόνους τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτῷ.

26 Καὶ ἦσαν τῷ Σαλωμὼν τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ἵπποι εἰς ἅρματα, καὶ δώδεκα χιλιάδες ἱππέων· καὶ ἔθετο αὐτὰς ἐν ταῖς πόλεσι τῶν ἁρμάτων καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἦν ἡγούμενος πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἕως ὁρίων Αἰγύπτε.

27 Καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς λίθους, καὶ τὰς κέδρους ἔδωκεν ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος.

28 Καὶ ἡ ἔξοδος Σαλωμὼν τῶν ἱππέων καὶ ἐξ Αἰγύπτε, καὶ ἐκ Θεκὲ ἔμποροι τοῦ βασιλέως· καὶ

ἐλάμβανον ἐκ Θεκȣὲ ἐν ἀλλάγματι.

29 Καὶ ἀνέβαινεν ἡ ἔξοδος ἐξ Αἰγύπτȣ ἅρμα ἀντὶ ἑκατὸν ἀργυρίȣ, ϗ ἵππος ἀντὶ πεντήκοντα ἀργυρίȣ· ϗ ȣ̃τως πᾶσι τοῖς βασιλεῦσι Χεττιὶν, ϗ βασιλεῦσι Συρίας κατὰ θάλασσαν ἐξεπορεύοντο.

Κεφ. ια΄. 11.

ΚΑΙ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν ἦν φιλογύνης.

3 Καὶ ἦσαν αὐτῷ γυναῖκες ἄρχȣσαι ἑπτακόσιαι, ϗ παλλακαὶ τριακόσιαι.

1 Καὶ ἔλαβε γυναῖκας ἀλλοτρίας, ϗ τ̃ θυγατέρα Φαραὼ, Μωαβίτιδας, Ἀμμανίτιδας, Σύρας, ϗ Ἰδȣμαίας, Χετταίας, ϗ Ἀμορραίας,

2 Ἐκ τῶν ἐθνῶν ὧν ἀπεῖπε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Οὐκ εἰσελεύσεσθε εἰς αὐτȣ̀ς, ϗ αὐτοὶ ȣ̓κ εἰσελεύσονται εἰς ὑμᾶς, μὴ ἐκκλίνωσι τὰς καρδίας ὑμῶν ὀπίσω εἰδώλων αὐτῶν· εἰς αὐτȣ̀ς ἐκολλήθη Σαλωμὼν, τ̃ ἀγαπῆσαι.

4 Καὶ ἐγενήθη ἐν καιρῷ γήρȣς Σαλωμὼν, ϗ ȣ̓κ ἦν ἡ καρδία αὐτȣ̃ τελεία μετὰ Κυρίȣ Θεȣ̃ αὐτοῦ, καθὼς ἡ καρδία Δαυὶδ τ̃ πατρὸς αὐτȣ̃.

3 Καὶ ἐξέκλιναν γυναῖκες αἱ ἀλλότριαι τ̃ καρδίαν αὐτȣ̃ ὀπίσω θεῶν αὐτῶν.

7 Τότε ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν ὑψηλὸν τῷ Χαμὼς εἰδώλῳ Μωὰβ, ϗ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν εἰδώλῳ υἱῶν Ἀμμὼν,

5 Καὶ τῇ Ἀςάρτῃ βδελύγματι Σιδωνίων.

8 Καὶ ȣ̃τως ἐποίησε πάσαις ταῖς γυναιξὶν αὐτȣ̃ ταῖς ἀλλοτρίαις, αἳ ἐθυμίων καὶ ἔθυον τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.

6 Καὶ ἐποίησε Σαλωμὼν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίȣ· ȣ̓κ ἐπορεύθη ὀπίσω Κυρίȣ, ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτȣ̃.

9 Καὶ ὠργίσθη Κύριος ἐπὶ Σαλωμὼν, ὅτι ἐξέκλινε καρδίαν αὐτȣ̃ ἀπὸ Κυρίȣ Θεȣ̃ Ἰσραὴλ, τ̃ ὀφθέντος αὐτῷ δὶς,

10 Καὶ ἐντειλαμένου αὐτῷ ὑπὲρ τ̃ λόγου τȣ́του, τὸ παράπαν μὴ πορευθῆναι ὀπίσω θεῶν ἑτέρων, ϗ φυλάξασθαι ποιῆσαι ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός· ȣ̓δ ἦν ἡ καρδία αὐτȣ̃ τελεία μετὰ Κυρίου, κατὰ τὴν καρδίαν Δαυὶδ τ̃ πατρὸς αὐτοῦ.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαλωμὼν, Ἀνθ' ὧν ἐγένετο ταῦτα μετὰ σȣ̃, καὶ ȣ̓κ ἐφύλαξας τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προςάγματά μου ἃ ἐνετειλάμην σοι, διαῤῥήσσων διαῤῥήξω τ̃ βασιλείαν σου ἐκ χειρός σου, ϗ δώσω αὐτὴν τῷ δȣ́λῳ σου.

12 Πλὴν ἐν ταῖς ἡμέραις σου

ε ποιήσω αὐτὰ διὰ Δαυὶδ τὸν πατέρα σε· ἐκ χειρὸς υἱῦ σε λήψομαι αὐτήν.

13 Πλὴν ὅλην τ βασιλείαν ε μὴ λάβω· σκῆπτρον ἓν δώσω τῷ υἱῷ σε διὰ Δαυὶδ τ δοῦλόν με κ διὰ Ἰερυσαλὴμ τ πόλιν ἣν ἐξελεξάμην.

14 Καὶ ἤγειρε Κύριος σατὰν τῷ Σαλωμὼν τ Ἄδερ τ Ἰδυμαῖον, κ τὸν Ἐσρὼμ υἱὸν Ἐλιαδαὲ τ ἐν Ῥαεμὰ, Ἀδαδέζερ βασιλέα Σοβὰ Κύριον αὐτε· κ συνηθροίσθησαν ἐπ' αὐτὸν ἄνδρες, κ ἦν ἄρχων συρέμματος, κ προκατελάβετο τὴν Δαμασέκ· κ ἦσαν σατὰν τῷ Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας Σαλωμών· κ Ἄδερ ὁ Ἰδυμαῖος ἐκ ϑ σπέρματος τ βασιλείας ἐν Ἰδυμαίᾳ·

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξολοθρεῦσαι Δαυὶδ τ Ἐδὼμ ἐν τῷ πορευθῆναι Ἰωὰϐ ἄρχοντα τ στρατιᾶς θάπτειν τὸς τραυματίας, κ ἔκοψαν πᾶν ἀρσενικὸν ἐν τῇ Ἰδυμαίᾳ·

16 Ὅτι ἓξ μῆνας ἐνεκάθητο ἐκεῖ Ἰωὰϐ κ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ Ἰδυμαίᾳ, ἕως ὅτε ἐξωλόθρευσε πᾶν ἀρσενικὸν ἐν τῇ Ἰδυμαίᾳ.

17 Καὶ ἀπέδρα Ἄδερ αὐτὸς κ πάντες ἄνδρες Ἰδυμαῖοι τῶν παίδων ϑ πατρὸς αὐτε μετ' αὐτε, κ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον· κ Ἄδερ παιδάριον μικρόν.

18 Καὶ ἀνίσανται ἄνδρες ἐκ τ πόλεως Μαδιὰμ, κ ἔρχονται εἰς Φαρὰν, κ λαμϐάνουσιν ἄνδρας μεθ' αὐτῶν, κ ἔρχονται πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτε· καὶ εἰσῆλθεν Ἄδερ πρὸς Φαραὼ, κ ἔδωκεν αὐτῷ οἶκον, κ ἄρτους διέταξεν αὐτῷ.

19 Καὶ εὗρεν Ἄδερ χάριν ἐναντίον Φαραὼ σφόδρα, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα ἀδελφὴν τ γυναικὸς αὐτε, ἀδελφὴν Θεκεμίνας μείζω.

20 Καὶ ἔτεκεν αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ Θεκεμίνας τῷ Ἄδερ τ Γανηϐὰθ υἱὸν αὐτῆς· κ ἐξέθρεψεν αὐτὸν Θεκεμίνα ἐν μέσῳ υἱῶν Φαραώ· κ ἦν Γανηϐὰθ ἐν μέσῳ υἱῶν Φαραώ.

21 Καὶ Ἄδερ ἤκουσεν ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι κεκοίμηται Δαυὶδ μετὰ τ πατέρων αὐτε, κ ὅτι τέθνηκεν Ἰωὰϐ ὁ ἄρχων τῆς στρατιᾶς, κ εἶπεν Ἄδερ πρὸς Φαραὼ, Ἐξαπόστειλόν με, καὶ ἀποστρέψω εἰς τ γῆν με.

22 Καὶ εἶπε Φαραὼ τῷ Ἄδερ, Τίνι σὺ ἐλατϛονῇ μεθ' ἐμε; κ ἰδὲ σὺ ζητεῖς ἀπελθεῖν εἰς τ γῆν σε; κ εἶπεν αὐτῷ Ἄδερ, Ὅτι ἐξαποστέλλων ἐξαποστελεῖς με· κ ἀνέστρεψεν Ἄδερ εἰς τὴν γῆν αὐτε· αὕτη ἡ κακία ἣν ἐποίησεν Ἄδερ· κ ἐϐαρυθύμη-

σεν Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσεν ἐν γῇ Ἐδώμ.

26 Καὶ Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ναβὰτ ὁ Ἐφραθὶ ἐκ τῆ Σαρειρὰ υἱὸς γυναικὸς χήρας δοῦλος Σαλωμών.

27 Καὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα ὡς ἐπήρατο χεῖρας ἐπὶ βασιλέα Σαλωμών· καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν ᾠκοδόμησε τὴν ἄκραν, συνέκλεισε τὸν φραγμὸν τῆ πόλεως Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

28 Καὶ ὁ ἄνθρωπος Ἱεροβοὰμ ἰσχυρὸς δυνάμει· καὶ εἶδε Σαλωμὼν τὸ παιδάριον ὅτι ἀνὴρ ἔργων ἐστὶ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἄρσεις οἴκε Ἰωσήφ.

29 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ Ἱεροβοὰμ ἐξῆλθεν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρεν αὐτὸν Ἀχιὰ ὁ Σηλωνίτης ὁ προφήτης ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν ἐκ τῆ ὁδοῦ· καὶ Ἀχιὰ περιβεβλημένος ἱματίῳ καινῷ, καὶ ἀμφότεροι μόνοι ἐν τῷ πεδίῳ.

30 Καὶ ἐπελάβετο Ἀχιὰ τοῦ ἱματίε αὐτοῦ τοῦ καινοῦ τοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸ δώδεκα ῥήγματα,

31 Καὶ εἶπε τῷ Ἱεροβοὰμ, Λάβε σεαυτῷ δέκα ῥήγματα, ὅτι τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδὲ ἐγὼ ῥήσσω τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς Σαλωμών, καὶ δώσω σοι δέκα σκῆπτρα.

32 Καὶ δύο σκῆπτρα ἔσονται αὐτῷ, διὰ τὸ δοῦλόν με Δαυὶδ, καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν ἣν ἐξελεξάμην ἐν αὐτῇ ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ.

33 Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπέ με, καὶ ἐποίησε τῇ Ἀσάρτη βδελύγματι Σιδωνίων, καὶ τῷ Χαμὼς, καὶ τοῖς εἰδώλοις Μωὰβ, καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν προσοχθίσματι υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐκ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς μου ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐνώπιον ἐμοῦ, ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

34 Καὶ οὐ μὴ λάβω τὴ βασιλείαν ὅλην ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, διότι ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, διὰ τὸ Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου ὃν ἐξελεξάμην αὐτόν.

35 Καὶ λήψομαι τὴ βασιλείαν ἐκ χειρὸς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ δώσω σοι τὰ δέκα σκῆπτρα.

36 Τῷ δὲ υἱῷ αὐτοῦ δώσω τὰ δύο σκῆπτρα, ὅπως ᾖ θέσις τῷ δούλῳ μου Δαυὶδ πάσας τὰς ἡμέρας ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει, ἣν ἐξελεξάμην ἐμαυτῷ τοῦ θέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ.

37 Καὶ σὲ λήψομαι, καὶ βασιλεύσεις ἐν οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σε, καὶ σὺ ἔσῃ βασιλεὺς ἐπὶ τὸ Ἰσραήλ.

38 Καὶ ἔσαι ἐὰν φυλάξῃς πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι,

καὶ πορευθῇς ἐν ταῖς ὁδοῖς μου, καὶ ποιήσῃς τὸ εὐθὲς ἐνώπιον ἐμοῦ, φυλάξασθαι τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου, καθὼς ἐποίησε Δαυὶδ ὁ δοῦλός μου, καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ οἰκοδομήσω σοι οἶκον πιστὸν, καθὼς ᾠκοδόμησα τῷ Δαυίδ.

40 Καὶ ἐζήτησε Σαλωμὼν θανατῶσαι τὸν Ἱεροβοάμ· καὶ ἀνέστη καὶ ἀπέδρα εἰς Αἴγυπτον πρὸς Σουσακὶμ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ ἕως οὗ ἀπέθανε Σαλωμών.

41 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Σαλωμὼν καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε καὶ πᾶσαν τὴν φρόνησιν αὐτοῦ, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐν βιβλίῳ ῥημάτων Σαλωμών;

42 Καὶ αἱ ἡμέραι ἃς ἐβασίλευε Σαλωμὼν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη.

43 Καὶ ἐκοιμήθη Σαλωμὼν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐθάψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ οὗ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐγενήθη ὡς ἤκουσεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ναβὰτ, καὶ αὐτὸς ἔτι ὄντος ἐν Αἰγύπτῳ ὡς ἔφυγεν ἐκ προσώπου Σαλωμὼν καὶ ἐκάθητο ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν Σαριρὰ τοῦ ἐν ὄρει Ἐφραΐμ.

44 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Ῥοβοὰμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΙ πορεύεται βασιλεὺς Ῥοβοὰμ εἰς Σίκιμα, ὅτι εἰς Σίκιμα ἦρχοντο πᾶς Ἰσραὴλ βασιλεῦσαι αὐτόν.

3 Καὶ ἐλάλησεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα Ῥοβοὰμ, λέγοντες,

4 Ὁ πατήρ σε ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ἡμῶν, καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ πατρός σε τῆς σκληρᾶς, καὶ ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ τοῦ βαρέως, οὗ ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δουλεύσομέν σοι.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀπέλθετε ἕως ἡμερῶν τριῶν, καὶ ἀναστρέψατε πρὸς μέ· καὶ ἀπῆλθον.

6 Καὶ ἀπήγγειλεν ὁ βασιλεὺς τοῖς πρεσβυτέροις, οἳ ἦσαν παρεστῶτες ἐνώπιον Σαλωμὼν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔτι ζῶντος αὐτοῦ, λέγων, Πῶς ὑμεῖς βουλεύεσθε καὶ ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ λόγον;

7 Καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν, λέγοντες, Εἰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἔσῃ δοῦλος τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ δουλεύσεις αὐτοῖς, καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς λόγους ἀγαθοὺς, καὶ ἔσονταί σοι δοῦλοι πάσας τὰς ἡμέρας.

8 Καὶ ἐγκατέλιπε τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων ἃ συνεβουλεύ-

σαντο αὐτῷ, καὶ συνεβουλεύσατο μετὰ τῶν παιδαρίων τῶν ἐκτραφέντων μετ' αὐτοῦ τῶν παρεστηκότων τοῦ προσώπου αὐτοῦ.

9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί ὑμεῖς συμβουλεύετε; καὶ τί ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λέγουσι πρὸς μὲ, λεγόντων, Κούφισον ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ ὃν ἔδωκεν ὁ πατήρ σου ἐφ' ἡμᾶς;

10 Καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν τὰ παιδάρια τὰ ἐκτραφέντα μετ' αὐτοῦ οἱ παρεστηκότες πρὸ προσώπου αὐτοῦ, λέγοντες, Τάδε λαλήσεις τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λαλήσασι πρὸς σὲ, λέγοντες, Ὁ πατήρ σου ἐβάρυνε τὸν ζυγὸν ἡμῶν, καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀφ' ἡμῶν, τάδε λαλήσεις πρὸς αὐτούς, Ἡ μικρότης μου παχυτέρα τῆς ὀσφύος τοῦ πατρός μου.

11 Καὶ νῦν ὁ πατήρ μου ἐπεσάσσετο ὑμᾶς ζυγῷ βαρεῖ, κἀγὼ προσθήσω ἐπὶ τὸν ζυγὸν ὑμῶν· ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιξιν, ἐγὼ δὲ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις.

12 Καὶ παρεγένοντο πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα Ροβοὰμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καθότι ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, λέγων, Ἀναστράφητε πρὸς μὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ.

13 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν λαὸν σκληρά· καὶ ἐγκατέλιπε Ροβοὰμ τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων ἃ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ,

4 Καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὴν βουλὴν τῶν παιδαρίων, λέγων, Ὁ πατήρ μου ἐβάρυνε τὸν ζυγὸν ὑμῶν, κἀγὼ προσθήσω ἐπὶ τὸν ζυγὸν ὑμῶν· ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιξι, κἀγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις.

15 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ, ὅτι ἦν μεταστροφὴ παρὰ Κυρίου, ὅπως στήσῃ τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἀχιὰ τοῦ Σηλωνίτου περὶ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβάτ.

16 Καὶ εἶδον πᾶς Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν· καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς τῷ βασιλεῖ, λέγων, Τίς ἡμῖν μερὶς ἐν Δαυίδ; καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσσαί· ἀπότρεχε Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματά σου· νῦν βόσκε τὸν οἶκόν σου Δαυίδ· καὶ ἀπῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ.

18 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀδωνιρὰμ τὸν ἐπὶ τοῦ φόρου, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν ἐν λίθοις καὶ ἀπέθανε· καὶ ὁ βασιλεὺς Ροβοὰμ ἔφθασεν ἀναβῆναι τοῦ φυγεῖν εἰς Ἱερουσαλήμ.

19 Καὶ ἠθέτησεν Ἰσραὴλ εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

20 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε πᾶς Ἰσραὴλ ὅτι ἀνέκαμψεν Ἱεροβοὰμ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ οὐκ ἦν ὀπίσω οἴκου Δαυὶδ πάρεξ σκήπτρου Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν μόνοι.

21 Καὶ Ῥοβοὰμ εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐξεκκλησίασε τὴν συναγωγὴν Ἰούδα καὶ σκῆπτρον Βενιαμὶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδας νεανιῶν ποιούντων πόλεμον, τοῦ πολεμεῖν πρὸς οἶκον Ἰσραὴλ, ἐπιστρέψαι τὴν βασιλείαν Ῥοβοὰμ υἱῷ Σαλωμών.

22 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Σαμαίαν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, λέγων,

23 Εἶπον τῷ Ῥοβοὰμ υἱῷ Σαλωμὼν βασιλεῖ Ἰούδα, καὶ πρὸς πάντα οἶκον Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν, καὶ τῷ καταλοίπῳ τοῦ λαοῦ, λέγων,

24 Τάδε λέγει Κύριος, Οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ πολεμήσετε μετὰ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· ἀποστρεφέτω ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον ἑαυτοῦ, ὅτι παρ' ἐμοῦ γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἤκουσαν τοῦ λόγου Κυρίου, καὶ κατέπαυσαν τοῦ πορευθῆναι κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν κοιμᾶται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ· καὶ ἐβασίλευσε Ῥοβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, υἱὸς ὢν ἐκκαίδεκα ἐτῶν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ δώδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ναανὰν, θυγάτηρ Ἄνα υἱοῦ Ναὰς βασιλέως υἱῶν Ἀμμών· καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐξ ὄρους Ἐφραὶμ δοῦλος τῷ Σαλωμὼν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἱεροβοὰμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαριρὰ, γυνὴ πόρνη· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Σαλωμὼν εἰς ἄρχοντα σκυτάλης ἐπὶ ἄρσεις οἴκου Ἰωσήφ· καὶ ᾠκοδόμησε τῷ Σαλωμὼν τὴν Σαριρὰ τὴν ἐν ὄρει Ἐφραΐμ· καὶ ἦσαν αὐτῷ τριακόσια ἅρματα ἵππων· ἔτος ᾠκοδόμησε τὴν ἄκραν ἐν ταῖς ἄρσεσιν οἴκου Ἐφραΐμ, ἔτος συνέκλεισε τὴν πόλιν Δαυὶδ, καὶ ἦν ἐπαιρόμενος ἐπὶ τὴν βασιλείαν· καὶ ἐζήτει Σαλωμὼν θανατῶσαι αὐτόν· καὶ ἐφοβήθη, καὶ ἀπέδρα αὐτὸς πρὸς Σουσακὶμ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ ἕως ἀπέθανε Σαλωμών· καὶ ἤκουσεν Ἱεροβοὰμ ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι τέθνηκε Σαλωμὼν, καὶ ἐλάλησεν εἰς τὰ ὦτα Σουσακὶμ βασιλέως Αἰγύπτου, λέγων, Ἐξαπόστειλόν με, καὶ ἀπελεύσομαι ἐγὼ εἰς τὴν

γῆν μου· καὶ εἶπεν αὐτῷ Σουσακίμ, Αἴτησαί τι αἴτημα, καὶ δώσω σοι· καὶ Σουσακὶμ ἔδωκε τῷ Ἱεροβοὰμ τὴν Ἀνὼ ἀδελφὴν Θεκεμίνας τὴν πρεσβυτέραν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ αὐτῷ εἰς γυναῖκα· αὕτη ἦν μεγάλη ἐν μέσῳ τῶν θυγατέρων τοῦ βασιλέως, καὶ ἔτεκε τῷ Ἱεροβοὰμ τὸν Ἀβιὰ υἱὸν αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἱεροβοὰμ πρὸς Σουσακὶμ, Οὕτως ἐξαποστειλόν με, καὶ ἀπελεύσομαι· καὶ ἐξῆλθεν Ἱεροβοὰμ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Σαιρὰ τὴν ἐν ὄρει Ἐφραΐμ· καὶ συνάγεται ἐκεῖ πᾶν σκῆπτρον Ἐφραΐμ· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἱεροβοὰμ χάρακα· καὶ ἠρώησε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἀρώσια κραλαιᾶ σφόδρα· καὶ ἐπορεύθη Ἱεροβοὰμ ἐρωτῆσαι περὶ τοῦ παιδαρίου· καὶ εἶπε πρὸς Ἀνὼ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, Ἀνάστηθι, πορεύου, ἐπερώτησον τὸν Θεὸν περὶ τοῦ παιδαρίου, εἰ ζήσεται ἐκ τῆς ἀρώσιας αὐτοῦ· καὶ ἄνθρωπος ἦν ἐν Σηλὼμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἀχιὰ, καὶ ἕτος ἦν υἱὸς ἑξήκοντα ἐτῶν, καὶ ῥῆμα Κυρίου μετ' αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἱεροβοὰμ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, Ἀνάστηθι, καὶ λάβε εἰς τὰς χεῖρά σου τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ ἄρτους, καὶ κολλύρια τοῖς τέκνοις αὐτοῦ, καὶ σαφυλὴν, καὶ σάμνον μέλιτος· καὶ ἀνέστη ἡ γυνὴ, καὶ ἔλαβεν εἰς τὰς χεῖρα αὐτῆς ἄρτους, καὶ δύο κολλύρια, καὶ σαφυλὴν, καὶ σάμνον μέλιτος τῷ Ἀχιά· καὶ ὁ ἄνθρωπος πρεσβύτερος, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἠμβλυώπουν τοῦ ἰδεῖν· καὶ ἀνέστη ἐκ Σαιρὰ καὶ πορεύεται· καὶ ἐγένετο ἐλθόντος αὐτῆς εἰς τὴν πόλιν πρὸς Ἀχιὰ τὸν Σηλωνίτην, καὶ εἶπεν Ἀχιὰ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ, Ἔξελθε δὴ εἰς ἀπαντὴν Ἀνὼ τῇ γυναικὶ Ἱεροβοὰμ, καὶ ἐρεῖς αὐτῇ, Εἴσελθε, καὶ μὴ σῇς, ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Σκληρὰ ἐγὼ ἐπαποστέλλω ἐπὶ σέ· καὶ εἰσῆλθεν Ἀνὼ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἀχιὰ, Ἱνατί ἐνήνοχάς μοι ἄρτους, καὶ σαφυλὴν, καὶ κολλύρια, καὶ σάμνον μέλιτος; τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ σὺ ἀπελεύσῃ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἔσαι εἰσελθούσης σου τὴν πόλιν εἰς Σαιρὰ, καὶ τὰ κοράσιά σου ἐξελεύσονταί σοι εἰς συνάντησιν, καὶ ἐροῦσί σοι, Τὸ παιδάριον τέθνηκεν· ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξολοθρεύσω τοῦ Ἱεροβοὰμ ἀρῶντα πρὸς τοῖχον, καὶ ἔσονται οἱ τεθνηκότες τοῦ Ἱεροβοὰμ ἐν τῇ πόλει, καλαφάγονται οἱ κύνες, καὶ τὸν τεθνηκότα ἐν τῷ ἀγρῷ καταφάγεται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸ παιδάριον κόψεται, Οὐαὶ Κύριε, ὅτι εὑρέθη ἐν αὐτῷ ῥῆμα καλὸν πρὸς τοῦ Κυρίου· καὶ ἀπῆλ-

θεν ἡ γυνὴ, ὡς ἤκουσε· καὶ ἐγένετο ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Σαρεὰ, καὶ τὸ παιδάριον ἀπέθανε· καὶ ἐξῆλθεν ἡ κραυγὴ εἰς ἀπαντήν· καὶ ἐπορεύθη Ἱεροβοὰμ εἰς Σίκιμα τὴν ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ συνήθροισεν ἐκεῖ τὰς φυλὰς τῆ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Ῥοβοὰμ υἱὸς Σαλωμών· καὶ λόγος Κυρίε ἐγένετο πρὸς Σαμαίαν τὸν Ἐνλαμὶ, λέγων, Λάβε σεαυτῷ ἱμάτιον καινὸν τὸ ἐκ εἰσεληλυθὸς εἰς ὕδωρ, καὶ ῥῆξον αὐτὸ δώδεκα ῥήγματα, καὶ δώσεις τῷ Ἱεροβοὰμ, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος, Λάβε σεαυτῷ δέκα ῥήγματα διότι βασιλεύσεταί σε· καὶ ἔλαβεν Ἱεροβοὰμ· καὶ εἶπε Σαμαίας, Τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τὰς δέκα φυλὰς τῆ Ἰσραήλ· καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ῥοβοὰμ υἱὸν Σαλωμών, Ὁ πατήρ σε ἐβάρυνε τὸ κλοιὸν αὐτῆ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐβάρυνε τὰ βρώματα τῆς τραπέζης αὐτῆ· καὶ νῦν κουφιεῖς ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δουλεύσομέν σοι· καὶ εἶπε Ῥοβοὰμ πρὸς τὸν λαὸν, Ἔτι τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν ῥῆμα· καὶ εἶπε Ῥοβοὰμ, Εἰσαγάγετέ μοι τὰς πρεσβυτέρας, καὶ συμβουλεύσομαι μετ' αὐτῶν τί ἀποκριθῶ τῷ λαῷ ῥῆμα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ· καὶ ἐλάλησε Ῥοβοὰμ εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν, καθὼς ἀπέστειλεν ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν· καὶ εἶπον οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, λέγοντες ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ λαός· καὶ διεσκέδασε Ῥοβοὰμ τὴν βουλὴν αὐτῶν, καὶ ἐκ ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτῆ· καὶ ἀπέστειλε, καὶ εἰσήγαγε τὰς συντρόφες αὐτῆ, καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς, Ταῦτα καὶ ταῦτα ἀπέσαλκεν ὁ λαὸς πρὸς μὲ, λέγων· καὶ εἶπαν οἱ σύντροφοι αὐτῆ, Οὕτως λαλήσεις πρὸς τὸν λαὸν, λέγων, Ἡ μικρότης μου παχυτέρα ὑπὲρ τὴν ὀσφῦν τοῦ πατρός με· ὁ πατήρ με ἐμαστίγωσεν ὑμᾶς μάστιξιν, ἐγὼ δὲ καθάρξω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις· καὶ ἤρεσε τὸ ῥῆμα ἐνώπιον Ῥοβοὰμ· καὶ ἀπεκρίθη τῷ λαῷ, καθὼς συνεβούλευσαν αὐτῷ οἱ σύνδρομοι αὐτῆ τὰ παιδάρια· καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτῆ, καὶ ἀνέκραξαν ἅπαντες, λέγοντες, Οὐ μερὶς ἡμῖν ἐν Δαυὶδ, οὐδὲ κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσσαί· ἕκαστος εἰς τὰ σκηνώματά σε Ἰσραὴλ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐκ εἰς ἄρχοντα οὐδὲ εἰς ἡγούμενον· καὶ διεσπάρη πᾶς ὁ λαὸς ἐκ Σικίμων, καὶ ἀπῆλθον ἕκαστος εἰς τὸ σκήνωμα αὐτῆ· καὶ κατεκράτησε Ῥοβοὰμ, καὶ ἀπῆλθε, καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ ἅρμα αὐτῆ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ πορεύονται ὀπίσω αὐτῆ πᾶν σκῆπτρον Ἰούδα, καὶ πᾶν σκῆπτρον Βενιαμίν· καὶ ἐγένετο ἐνισταμένε δ' ἐνιαυτῆ,

καὶ συνήθροισε Ῥοβοὰμ πάντα ἄνδρα Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν, καὶ ἀνέβη ἐπολεμεῖν πρὸς Ἱεροβοὰμ εἰς Σίκιμα· καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Σαμαΐαν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, λέγων, Εἶπον τῷ Ῥοβοὰμ βασιλεῖ Ἰούδα, καὶ πρὸς πάντα οἶκον Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν, καὶ πρὸς τὸ κατάλειμμα τοῦ λαοῦ, λέγων, Τάδε λέγει Κύριος, Οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ πολεμήσετε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἀναστρέφετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι παρ' ἐμοῦ γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἤκουσαν τοῦ λόγου Κυρίου, καὶ ἀνέσχον μὴ πορευθῆναι κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

25 Καὶ ᾠκοδόμησεν Ἱεροβοὰμ τὴν Σίκιμα τὴν ἐν ὄρει Ἐφραὶμ, καὶ κατῴκει ἐν αὐτῇ, καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Φανουήλ.

26 Καὶ εἶπεν Ἱεροβοὰμ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Ἰδοὺ νῦν ἐπιστρέψει ἡ βασιλεία εἰς οἶκον Δαυὶδ,

27 Ἐὰν ἀναβῇ ὁ λαὸς οὗτος ἀναφέρειν θυσίαν ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπιστραφήσεται καρδία τοῦ λαοῦ πρὸς κύριον καὶ κύριον αὐτῶν, πρὸς Ῥοβοὰμ βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἀποκτενοῦσί με.

28 Καὶ ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐποίησε δύο δαμάλεις χρυσᾶς, καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαὸν, Ἱκανόσθω ὑμῖν ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλήμ· ἰδοὺ Θεοί σου Ἰσραὴλ οἱ ἀναγαγόντες σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

29 Καὶ ἔθετο τὴν μίαν ἐν Βαιθὴλ, καὶ τὴν μίαν ἔδωκεν ἐν Δάν.

30 Καὶ ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος εἰς ἁμαρτίαν· καὶ ἐπορεύετο ὁ λαὸς πρὸ προσώπου μιᾶς ἕως Δάν, καὶ εἴασαν τὸν οἶκον Κυρίου.

31 Καὶ ἐποίησεν οἴκους ἐφ' ὑψηλῶν, καὶ ἐποίησεν ἱερεῖς μέρος τι ἐκ τοῦ λαοῦ, οἳ οὐκ ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν Λευί.

32 Καὶ ἐποίησεν Ἱεροβοὰμ ἑορτὴν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς κατὰ τὴν ἑορτὴν τὴν ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησεν ἐν Βαιθὴλ θύειν ταῖς δαμάλεσιν αἷς ἐποίησε, καὶ παρέστησεν ἐν Βαιθὴλ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν ὧν ἐποίησε.

33 Καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε, τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἐν τῇ ἑορτῇ ᾗ ἐπλάσατο ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν ἑορτὴν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἐπιθῦσαι.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑΙ ἰδὲ ἄνθρωπος ϑ Θεῦ ἐξ Ἰούδα παρεγένετο ἐν λόγῳ Κυρίε εἰς Βαιθήλ, καὶ Ἱεροβοὰμ εἱστήκει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπιθῦσαι.

2 Καὶ ἐπεκάλεσε πρὸς τὸ θυσιαστήριον ἐν λόγῳ Κυρίε, καὶ εἶπε, Θυσιαστήριον θυσιαστήριον, τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ υἱὸς τίκτεται τῷ οἴκῳ Δαυὶδ, Ἰωσίας ὄνομα αὐτῷ, καὶ θύσει ἐπὶ σὲ τὰς ἱερεῖς τ ὑψηλῶν τ ἐπιθυόντων ἐπὶ σὲ, καὶ ὀστᾶ ἀνθρώπων καύσει ἐπὶ σέ.

3 Καὶ δώσει ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τέρας, λέγων, Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε Κύριος, λέγων, Ἰδὲ τὸ θυσιαστήριον ῥήγνυται, καὶ ἐκχυθήσεται ἡ πιότης ἡ ἐπ' αὐτῷ.

4 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἱεροβοὰμ τ λόγων ϑ ἀνθρώπε ϑ Θεῦ ϑ ἐπικαλεσαμένε ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθήλ, καὶ ἐξέτεινεν ὁ βασιλεὺς τ χεῖρα αὐτῦ ἀπὸ ϑ θυσιαστηρίε, λέγων, Συλλάβετε αὐτόν· καὶ ἰδὲ ἐξηράνθη ἡ χεὶρ αὐτῦ, ἣν ἐξέτεινεν ἐπ' αὐτὸν, καὶ οὐκ ἐδυνήθη ἐπισρέψαι αὐτὴν πρὸς αὐτόν.

5 Καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐρράγη, καὶ ἐξεχύθη ἡ πιότης ἀπὸ τῦ θυσιαστηρίε, κατὰ τὸ τέρας ὃ ἔδωκεν ὁ ἄνθρωπος ϑ Θεῦ ἐν λόγῳ Κυρίε.

6 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἱεροβοὰμ τῷ ἀνθρώπῳ ϑ Θεῦ, Δεήθητι ϑ προσώπε Κυρίε τῦ Θεῦ σε, καὶ ἐπισρεψάτω ἡ χείρ με πρὸς ἐμέ· καὶ ἐδεήθη ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεῦ τοῦ προσώπε Κυρίε, καὶ ἐπέσρεψε τ χεῖρα τῦ βασιλέως πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐγένετο καθὼς τὸ πρότερον.

7 Καὶ ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τ ἄνθρωπον ϑ Θεῦ, Εἴσελθε μετ' ἐμῦ εἰς οἶκον, καὶ ἄρίσησον, καὶ δώσω σοι δόμα.

8 Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεῦ πρὸς τ βασιλέα, Ἐὰν δῷς μοι τὸ ἥμισυ ϑ οἴκε σε, οὐκ εἰσελεύσομαι μετὰ σῦ, οὐδὲ μὴ φάγω ἄρτον, οὐδὲ μὴ πίω ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ·

9 Ὅτι οὕτως ἐνετείλατό μοι Κύριος ἐν λόγῳ, λέγων, Μὴ φάγῃς ἄρτον καὶ μὴ πίῃς ὕδωρ καὶ μὴ ἐπισρέψῃς ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἐπορεύθης ἐν αὐτῇ.

10 Καὶ ἀπῆλθεν ἐν ὁδῷ ἄλλῃ, καὶ οὐκ ἀνέσρεψεν ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθεν ἐν αὐτῇ εἰς Βαιθήλ.

11 Καὶ προφήτης εἷς πρεσβύτης κατῴκει ἐν Βαιθήλ, καὶ ἔρχονται οἱ υἱοὶ αὐτῦ καὶ διηγήσαντο αὐτῷ πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν ὁ ἄνθρωπος ϑ Θεῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν Βαιθήλ, καὶ τὰς λόγες ὃς ἐλάλησε τῷ

βασιλεῖ, καὶ ἐπέστρεψαν τὸ πρόσωπον αὐτῶν πατρὸς αὐτῶν.

12 Καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς ὁ πατὴρ αὐτῶν, λέγων, Ποίᾳ ὁδῷ πεπόρευσαι; καὶ δεικνύουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ ἀνῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ὁ ἐλθὼν ἐξ Ἰούδα.

13 Καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, Ἐπισάξατέ μοι τὸν ὄνον· καὶ ἐπέσαξαν αὐτῷ τὸν ὄνον, καὶ ἐπέβη ἐπ' αὐτόν,

14 Καὶ ἐπορεύθη κατόπισθεν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ εὗρεν αὐτὸν καθήμενον ὑπὸ δρῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ σὺ εἶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ὁ ἐληλυθὼς ἐξ Ἰούδα; καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐγώ.

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δεῦρο μετ' ἐμοῦ, καὶ φάγε ἄρτον.

16 Καὶ εἶπεν, Οὐ μὴ δύνωμαι τοῦ ἐπιστρέψαι μετὰ σοῦ, οὐδὲ μὴ φάγομαι ἄρτον, οὐδὲ πίομαι ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ·

17 Ὅτι οὕτως ἐντέταλταί μοι ἐν λόγῳ Κύριος, λέγων, Μὴ φάγῃς ἄρτον ἐκεῖ καὶ μὴ πίῃς ὕδωρ καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς ἐκεῖ ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἐπορεύθης ἐν αὐτῇ.

18 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Κἀγὼ προφήτης εἰμὶ καθὼς σύ, καὶ ἄγγελος λελάληκε πρός με ἐν ῥήματι Κυρίου, λέγων, Ἐπίστρεψον αὐτὸν πρὸς σεαυτὸν εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ φαγέτω ἄρτον, καὶ πιέτω ὕδωρ· καὶ ἐψεύσατο αὐτῷ.

19 Καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὸν, καὶ ἔφαγεν ἄρτον καὶ ἔπιεν ὕδωρ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐγένετο αὐτῶν καθημένων ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς τὸν προφήτην τὸν ἐπιστρεψαντα αὐτόν.

21 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ τὸν ἥκοντα ἐξ Ἰούδα, λέγων, Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν παρεπίκρανας τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου,

22 Καὶ ἐπέστρεψας, καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ ἔπιες ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ᾧ ἐλάλησε πρὸς σὲ, λέγων, Οὐ μὴ φάγῃς ἄρτον καὶ μὴ πίῃς ὕδωρ, οὐ μὴ εἰσέλθῃ τὸ σῶμά σου εἰς τὸν τάφον τῶν πατέρων σου.

23 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτὸν ἄρτον καὶ πιεῖν ὕδωρ, καὶ ἐπέσαξεν αὐτῷ τὸν ὄνον, καὶ ἐπέστρεψε, καὶ ἀπῆλθε.

24 Καὶ εὗρεν αὐτὸν λέων ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν· καὶ ἦν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐῤῥιμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ ὄνος εἱστήκει παρ' αὐτὸ, καὶ ὁ λέων εἱστήκει παρὰ τὸ σῶμα.

25 Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες παραπορευόμενοι καὶ εἶδον τὸ θνησιμαῖον ἐῤῥιμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ λέων εἱστήκει ἐχόμενα τοῦ θνησιμαίου·

καὶ εἰσῆλθον, καὶ ἐλάλησαν ἐν τῇ πόλει ἧ ὁ προφήτης ὁ πρεσβύτης κατῴκει ἐν αὐτῇ.

26 Καὶ ἤκουσεν ὁ ἐπιστρέψας αὐτὸν ἐκ τ ὁδῦ, καὶ εἶπεν, Ὁ ἄνθρωπος τ Θεῦ ἔτός ἐστιν ὃς παρεπίκρανε τὸ ῥῆμα Κυρίε·

28 Καὶ ἐπορεύθη καὶ εὗρε τὸ σῶμα αὐτῦ ἐῤῥιμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ ὄνος καὶ ὁ λέων εἱστήκεισαν παρὰ τὸ σῶμα· καὶ ἐκ ἔφαγεν ὁ λέων τὸ σῶμα τ ἀνθρώπε τ Θεῦ, καὶ ἔ συνέτριψε τ ὄνον.

29 Καὶ ἦρεν ὁ προφήτης τὸ σῶμα τ ἀνθρώπε τ Θεῦ, καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸ ἐπὶ τ ὄνον, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὸν εἰς τ πόλιν ὁ προφήτης, τ θάψαι αὐτὸν

30 Ἐν τῷ τάφῳ ἑαυτῦ, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν, Οὐαὶ ἀδελφέ.

31 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ κόψασθαι αὐτὸν, καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτῦ, λέγων, Ἐὰν ἀποθάνω, θάψατέ με ἐν τῷ τάφῳ τούτῳ ἔ ὁ ἄνθρωπος τ Θεῦ τέθαπται ἐν αὐτῷ, παρὰ τὰ ὀστᾶ αὐτῦ θέτε με, ἵνα σωθῶσι τὰ ὀστᾶ με μετὰ τ ὀστῶν αὐτῦ·

32 Ὅτι γινόμενον ἔσαι τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν ἐν λόγῳ Κυρίε ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐν Βαιθὴλ καὶ ἐπὶ τὰς οἴκους τὰς ὑψηλὰς τὰς ἐν Σαμαρείᾳ.

33 Καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐκ ἐπέστρεψεν Ἱεροβοὰμ ἀπὸ τ κακίας αὐτῦ, καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἐποίησεν ἐκ μέρες τ λαῦ ἱερεῖς ὑψηλῶν· ὁ βελόμενος ἐπλήρε τ χεῖρα αὐτῦ, καὶ ἐγένετο ἱερεὺς εἰς τὰ ὑψηλά.

34 Καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο εἰς ἁμαρτίαν τῷ οἴκῳ Ἱεροβοὰμ καὶ εἰς ὄλεθρον καὶ εἰς ἀφανισμὸν ἀπὸ προσώπε τ γῆς.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑΙ Ῥοβοὰμ υἱὸς Σαλωμὼν ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰούδαν· υἱὸς τεσσαράκοντα καὶ ἑνὸς ἐνιαυτῶν Ῥοβοὰμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν· καὶ ἑπτακαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει, ἣν ἐξελέξατο Κύριος θέσθαι τὸ ὄνομα αὐτῦ ἐκεῖ ἐκ πασῶν φυλῶν τ Ἰσραήλ· καὶ τὸ ὄνομα τ μητρὸς αὐτῦ Νααμὰ ἡ Ἀμμωνίτις.

22 Καὶ ἐποίησε Ῥοβοὰμ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίε· καὶ παρεζήλωσεν αὐτὸν ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν αἷς ἥμαρτον.

23 Καὶ ᾠκοδόμησαν ἑαυτοῖς ὑψηλὰ καὶ στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν, καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλε συσκίε.

24 Καὶ σύνδεσμος ἐγενήθη ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐποίησαν ἀπὸ πάντων τ βδελυγμάτων τ ἐθνῶν ὧν ἐξῆρε Κύριος ἀπὸ προσώπε υἱῶν Ἰσραήλ.

25 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυ-

τῷ τῷ πέμπῳ βασιλεύοντος Ῥοβοὰμ, ἀνέβη Σεσακὶμ βασιλεὺς Αἰγύπτε ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ,

26 Καὶ ἔλαβε πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκε Κύριε καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκε τῦ βασιλέως, καὶ τὰ δόρατα τὰ χρυσᾶ ἃ ἔλαβε Δαυὶδ ἐκ χειρὸς τῶν παίδων Ἀδραζαὰρ βασιλέως Σοβὰ, καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλὴμ τὰ πάντα ἃ ἔλαβεν, ὅπλα τὰ χρυσᾶ ὅσα ἐποίησε Σαλωμὼν, καὶ ἀπήνεγκεν αὐτὰ εἰς Αἴγυπτον.

27 Καὶ ἐποίησε Ῥοβοὰμ ὁ βασιλεὺς ὅπλα χαλκᾶ ἀντ' αὐτῶν· καὶ ἐπέθεντο ἐπ' αὐτῶν οἱ ἡγάμενοι τῶν παρατρεχόντων οἱ φυλάσσοντες τὸν πυλῶνα οἴκε βασιλέως.

28 Καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσεπορεύετο ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον Κυρίε, καὶ ἦρον αὐτὰ οἱ παρατρέχοντες καὶ ἀπηρείδοντο αὐτὰ εἰς τὸ Θεὲ τῶν παρατρεχόντων.

29 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ῥοβοὰμ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

30 Καὶ πόλεμος ἦν ἀναμέσον Ῥοβοὰμ καὶ ἀναμέσον Ἱεροβοὰμ πάσας τὰς ἡμέρας.

31 Καὶ ἐκοιμήθη Ῥοβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτῦ, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτῦ ἐν πόλει Δαυίδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀβιὰ ὁ υἱὸς αὐτῦ ἀντ' αὐτῦ.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑΙ ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει βασιλεύοντος Ἱεροβοὰμ υἱῦ Ναβὰτ, βασιλεύει Ἀβιὰ υἱὸς Ῥοβοὰμ ἐπὶ Ἰούδαν.

2 Καὶ τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτῦ Μααχὰ θυγάτηρ Ἀβεσσαλώμ.

3 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ πατρὸς αὐτῦ αἷς ἐποίησεν ἐνώπιον αὐτῦ, καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδία αὐτῦ τελεία μετὰ Κυρίε Θεῦ αὐτῦ, ὡς ἡ καρδία τοῦ πατρὸς αὐτῦ.

4 Ὅτι διὰ Δαυὶδ ἔδωκεν αὐτῷ Κύριος κατάλειμμα, ἵνα στήσῃ τὰ τέκνα αὐτῦ μετ' αὐτὸν, καὶ στήσῃ τὴν Ἱερουσαλὴμ,

5 Ὡς ἐποίησε Δαυὶδ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίε, οὐκ ἐξέκλινεν ἀπὸ πάντων ὧν ἐνετείλατο αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῦ.

7 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀβιὰ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; καὶ πόλεμος ἦν ἀναμέσον Ἀβιὰ καὶ ἀναμέσον Ἱεροβοάμ.

8 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀβιὰ μετὰ

τ̃ πατέρων αὐτ̃ ἐν τῷ εἰκοσῷ καὶ τετάρτῳ ἔτει τ̃ Ἱεροβοὰμ, καὶ ἥπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτ̃ ἐν πόλει Δαυίδ· καὶ βασιλεύει Ἀσὰ υἱὸς αὐτ̃ ἀντ' αὐτ̃.

9 Ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τετάρτῳ καὶ εἰκοσῷ τ̃ Ἱεροβοὰμ βασιλέως Ἰσραὴλ, βασιλεύει Ἀσὰ ἐπὶ Ἰούδαν·

10 Καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἓξ ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὄνομα τ̃ μητρὸς αὐτ̃ Ἀνὰ θυγάτηρ Ἀβεσσαλώμ.

11 Καὶ ἐποίησεν Ἀσὰ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίε, ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτ̃.

12 Καὶ ἀφεῖλε τὰς τελετὰς ἀπὸ τ̃ γ̃ς, καὶ ἐξαπέστειλε πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα ἃ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτ̃.

13 Καὶ τ̃ Ἀνὰ τ̃ μητέρα ἑαυτ̃ μετέστησε τ̃ μὴ εἶναι ἡγουμένην, καθὼς ἐποίησε σύνοδον ἐν τῷ ἄλσει αὐτ̃ς· καὶ ἐξέκοψεν Ἀσὰ τὰς καταδύσεις αὐτ̃ς, καὶ ἐνέπρησε πυρὶ ἐν τῷ χειμάρρῳ τ̃ Κέδρων.

14 Τὰ δὲ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρε· πλὴν ἡ καρδία Ἀσὰ ἦν τελεία μετὰ Κυρίε πάσας τὰς ἡμέρας αὐτ̃.

15 Καὶ εἰσήνεγκε τὰς κίονας τ̃ πατρὸς αὐτ̃, καὶ τὰς κίονας αὐτ̃ εἰσήνεγκεν εἰς τὸν οἶκον Κυρίε ἀργυρᾶς καὶ χρυσᾶς, καὶ σκεύη.

16 Καὶ πόλεμος ἦν ἀναμέσον Ἀσὰ καὶ ἀναμέσον Βαασὰ βασιλέως Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτῶν.

17 Καὶ ἀνέβη Βαασὰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ ᾠκοδόμησε τ̃ Ῥαμὰ, τ̃ μὴ εἶναι ἐκπορευόμενον καὶ εἰσπορευόμενον τῷ Ἀσὰ βασιλεῖ Ἰούδα.

18 Καὶ ἔλαβεν Ἀσὰ σύμπαν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον τὸ εὑρεθὲν ἐν τοῖς θησαυροῖς οἴκε Κυρίε καὶ ἐν τοῖς θησαυροῖς τ̃ οἴκε τ̃ βασιλέως, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς χεῖρας παίδων αὐτ̃ καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὰς ὁ βασιλεὺς Ἀσὰ πρὸς υἱὸν Ἀδὲρ υἱὸν Ταβερεμὰ υἱὸς Ἀζὶν βασιλέως Συρίας τ̃ κατοικοῦντος ἐν Δαμασκῷ, λέγων,

19 Διάθε διαθήκην ἀναμέσον ἐμ̃ καὶ ἀναμέσον σ̃, καὶ ἀναμέσον τ̃ πατρός με καὶ τοῦ πατρός σε· ἰδὲ ἐξαπέστειλά σοι δῶρα ἀργύριον καὶ χρυσίον· δεῦρο, διασκέδασον τ̃ διαθήκην σε τὴν πρὸς Βαασὰ βασιλέα Ἰσραὴλ, καὶ ἀναβήσεται ἀπ' ἐμ̃.

20 Καὶ ἤκουσεν υἱὸς Ἀδὲρ τ̃ βασιλέως Ἀσὰ, καὶ ἀπέστειλε τὰς ἄρχοντας τ̃ δυνάμεων αὐτ̃ ταῖς πόλεσι τ̃ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξαν τ̃ Ἰὼν, τ̃ Δὰν, καὶ τὴν Ἀβὲλ οἶκε Μααχὰ, καὶ

πᾶσαν τ̃ Χεννερὲθ, ἕως πάσης τ̃ γῆς Νεφθαλί.

21 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε Βαασὰ, κ̀ διέλιπε τ̃ οἰκοδομεῖν τ̃ Ῥαμὰ, κ̀ ἀνέστρεψεν εἰς Θερσά.

22 Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀσὰ παρήγγειλε παντὶ Ἰούδα εἰς ἐνακὶμ, κ̀ αἴρουσι τὰς λίθους τ̃ Ῥαμὰ, κ̀ τὰ ξύλα αὐτῆς ἃ ᾠκοδόμησε Βαασά· κ̀ ᾠκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Ἀσὰ πᾶν βουνὸν Βενιαμὶν κ̀ τ̃ σκοπιάν.

23 Καὶ τὰ λοιπὰ τ̃ λόγων Ἀσὰ, κ̀ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτ̃ ἣν ἐποίησε, κ̀ τὰς πόλεις ἃς ᾠκοδόμησεν, ἐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐστὶν ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τ̃ ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; πλὴν ἐν τῷ καιρῷ ᾧ γήρους αὐτ̃ ἐπόνεσε τὰς πόδας αὐτ̃.

24 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀσὰ μετὰ τ̃ πατέρων αὐτ̃, κ̀ θάπτεται μετὰ τ̃ πατέρων αὐτ̃ ἐν πόλει Δαυὶδ πατρὸς αὐτ̃· κ̀ βασιλεύει Ἰωσαφὰτ υἱὸς αὐτ̃ ἀντ' αὐτ̃.

25 Καὶ Ναβὰτ υἱὸς Ἱεροβοὰμ βασιλεύει ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν ἔτει δευτέρῳ ᾧ Ἀσὰ βασιλέως Ἰούδα, κ̀ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ ἔτη δύο.

26 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, κ̀ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ τ̃ πατρὸς αὐτ̃, κ̀ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτ̃ αἷς ἐξήμαρτε τ̃ Ἰσραήλ.

27 Καὶ περιεκάθισεν αὐτὸν Βαασὰ υἱὸς Ἀχιὰ ἐπὶ τ̃ οἶκον Βελαὰν υἱ̃ Ἀχιὰ, καὶ ἐχάραξεν αὐτὸν ἐν Γαβαθὼν τῇ τ̃ ἀλλοφύλων· κ̀ Ναβὰτ κ̀ πᾶς Ἰσραὴλ περιεκάθητο ἐπὶ Γαβαθών.

28 Καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν Βαασὰ ἐν ἔτει τρίτῳ ᾧ Ἀσὰ υἱ̃ Ἀβιὰ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτ̃.

29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐβασίλευσε, κ̀ ἐπάταξεν ὅλον τ̃ οἶκον Ἱεροβοὰμ, κ̀ οὐκ ὑπελείπετο πᾶσαν πνοὴν ᾧ Ἱεροβοὰμ ἕως ἃ ἐξολοθρεῦσαι αὐτὸν, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτ̃ Ἀχιὰ τοῦ Σηλωνίτου.

30 Περὶ τ̃ ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ, ὃς ἐξήμαρτε τ̃ Ἰσραὴλ, κ̀ ἐν τῷ παροργισμῷ αὐτ̃ ᾧ παρώργισε τ̃ Κύριον Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ.

31 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ναβὰτ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐστὶν ἐν βιβλίῳ λόγων τ̃ ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ;

33 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ ᾧ Ἀσὰ βασιλέως Ἰούδα βασιλεύει Βαασὰ υἱὸς Ἀχιὰ ἐπὶ

Ἰσραὴλ ἐν Θερσᾷ εἴκοσι καὶ τέσσαρα ἔτη.

34 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίε, καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Ἱεροβοὰμ υἱῦ Ναβὰτ, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῦ ὡς ἐξήμαρτε τ Ἰσραήλ.

Κεφ. ιϛ'. ιϛ.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίε ἐν χειρὶ Ἰὲ υἱῦ Ἀνανὶ πρὸς Βαασά.

2 Ἀνθ' ὧν ὕψωσά σε ἀπὸ τ γῆς, καὶ ἔδωκά σε ἡγέμονα ἐπὶ τ λαόν με Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθης ἐν τῇ ὁδῷ Ἱεροβοὰμ, καὶ ἐξήμαρτες τ λαόν με τ Ἰσραὴλ, τ παροργίσαι με ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν,

3 Ἰδὲ ἐγὼ ἐξεγείρω ὀπίσω Βαασὰ καὶ ὄπισθεν τ οἴκε αὐτῦ, καὶ δώσω τ οἶκόν σε ὡς τὸν οἶκον Ἱεροβοὰμ υἱῦ Ναβάτ.

4 Τὸν τεθνηκότα τ Βαασὰ ἐν τῇ πόλει καταφάγονται αὐτὸν οἱ κύνες, καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτῦ ἐν τῷ πεδίῳ καταφάγονται αὐτὸν τὰ πετεινὰ τ οὐρανῦ.

5 Καὶ τὰ λοιπὰ τ λόγων Βαασὰ καὶ πάντα ἃ ἐποίησε, καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτῦ, οὐκ ἰδὲ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τ ἡμερῶν βασιλέων Ἰσραήλ;

6 Καὶ ἐκοιμήθη Βαασὰ μετὰ τ πατέρων αὐτῦ, καὶ θάπτεται ἐν Θερσᾷ, καὶ βασιλεύει Ἠλὰ υἱὸς αὐτῦ ἀντ' αὐτῦ.

7 Καὶ ἐν χειρὶ Ἰὲ υἱῦ Ἀνανὶ ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ Βαασὰ καὶ ἐπὶ τ οἶκον αὐτῦ, πᾶσαν τ κακίαν ἣν ἐποίησεν ἐνώπιον Κυρίε τοῦ παροργίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τ χειρῶν αὐτῦ, τ εἶναι κατὰ τ οἶκον Ἱεροβοὰμ, καὶ ὑπὲρ τ ταξαι αὐτόν.

8 Καὶ Ἠλὰ υἱὸς Βαασὰ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ δύο ἔτη ἐν Θερσᾷ.

9 Καὶ συνέχεψεν ἐπ' αὐτὸν Ζαμβρὶ ὁ ἄρχων τ ἡμίσες τ ἵππε, καὶ αὐτὸς ἦν ἐν Θερσᾷ πίνων μεθύων ἐν τῷ οἴκῳ Ὠσᾶ τ οἰκονόμε ἐν Θερσᾷ.

10 Καὶ εἰσῆλθε Ζαμβρὶ καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτῦ.

11 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν ἐν τῷ καθίσαι αὐτὸν ἐπὶ τ θρόνε αὐτῦ,

12 Καὶ ἐπάταξεν ὅλον τ οἶκον Βαασὰ, κατὰ τὸ ῥῆμα τ ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Βαασὰ, καὶ πρὸς Ἰὲ τὸν προφήτην

13 Περὶ πασῶν τ ἁμαρτιῶν Βαασὰ καὶ Ἠλὰ τ υἱῦ αὐτῦ, ὡς ἐξήμαρτε τ Ἰσραὴλ, τοῦ παροργίσαι Κύριον τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν.

14 Καὶ τὰ λοιπὰ τ̃ λβγων Ηλὰ ἃ ἐποίησεν, ἀκ ἰδὲ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραήλ;

15 Καὶ Ζαμβρὶ ἐβασίλευσεν ἐν Θερσᾷ ἡμέρας ἑπτά· καὶ ἡ παρεμβολὴ Ἰσραὴλ ἐπὶ Γαβαθῶν ἢ τ̃ ἀλλοφύλων.

16 Καὶ ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ παρεμβολῇ, λεγόντων, Συνεστράφη Ζαμβρὶ κ̀ ἔπαισε τὸν βασιλέα· καὶ ἐβασίλευσαν ἐν Ἰσραὴλ τ̃ Ἀμβρὶ τ̃ ἡγεμένον τ̃ στρατιᾶς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρα ἐκείνῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ.

17 Καὶ ἀνέβη Ἀμβρὶ κ̀ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτ̃ ἐκ Γαβαθῶν, καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ Θερσᾶ.

18 Καὶ ἐγενήθη ὡς εἶδε Ζαμβρὶ ὅτι προκατείληπται αὐτ̃ ἡ πόλις, κ̀ πορεύεται εἰς ἄντρον τ̃ οἴκου τ̃ βασιλέως, καὶ ἐνεπύρισεν ἐπ' αὐτὸν τ̃ οἶκον τ̃ βασιλέως, κ̀ ἀπέθανεν

19 Ὑπὲρ τ̃ ἁμαρτιῶν αὐτ̃ ὧν ἐποίησε, τ̃ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίε πορευθῆναι ἐν ὁδῷ Ἱεροβοὰμ υἱ̃ Ναβὰτ, κ̀ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτ̃ ὡς ἐξήμαρτε τ̃ Ἰσραήλ.

20 Καὶ τὰ λοιπὰ τ̃ λόγων Ζαμβρὶ κ̀ τὰς συνάψεις αὐτ̃ ἃς συνῆψεν, ἀκ ἰδὲ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τ̃ ἡμερῶν τ̃ βασιλέων Ἰσραήλ;

21 Τότε μερίζεται ὁ λαὸς Ἰσραήλ· ἥμισυ τ̃ λαᾶ γίνεται ὀπίσω Θαμνὶ υἱ̃ Γωνὰθ τ̃ βασιλεῦσαι αὐτὸν, κ̀ τὸ ἥμισυ τ̃ λαᾶ γίνεται ὀπίσω Ἀμβρί.

22 Ὁ λαὸς ὁ ὢν ὀπίσω Ἀμβρὶ ὑπερεκράτησε τὸν λαὸν τὸν ὀπίσω Θαμνὶ υἱ̃ Γωνάθ· καὶ ἀπέθανε Θαμνὶ καὶ Ἰωρὰμ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, κ̀ ἐβασίλευσεν Ἀμβρὶ μετὰ Θαμνί.

23 Ἐν τῷ ἔτει τῷ τριακοστῷ καὶ πρώτῳ τ̃ βασιλέως Ἀσὰ βασιλεύει Ἀμβρὶ ἐπὶ Ἰσραὴλ δώδεκα ἔτη· ἐν Θερσᾷ βασιλεύει ἓξ ἔτη.

24 Καὶ ἐκτήσατο Ἀμβρὶ τὸ ὄρος τὸ Σεμερὼν παρὰ Σεμὴρ τ̃ Κυρίε τ̃ ὄρες ἐν δύο ταλάντων ἀργυρίε· κ̀ ᾠκοδόμησε τὸ ὄρος, κ̀ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα τ̃ ὄρες οὗ ᾠκοδόμησεν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Σεμὴρ τ̃ Κυρίε τ̃ ὄρες Σεμηρών.

25 Καὶ ἐποίησεν Ἀμβρὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίε, κ̀ ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ πάντας τὰς γενομένας ἔμπροσθεν αὐτ̃.

26 Καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Ἱεροβοὰμ υἱ̃ Ναβὰτ, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτ̃ αἷς ἐξήμαρτε τ̃ Ἰσραὴλ, τ̃ παρ-

οργίσαι τ̃ Κύριον Θεὸν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν.

27 Καὶ τὰ λοιπὰ τ̃ λόγων Ἀμβρὶ καὶ πάντα ἃ ἐποίησε, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ, ἃ ἰδὲ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τ̃ ἡμερῶν τ̃ βασιλέων Ἰσραήλ;

28 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀμβρὶ μετὰ τ̃ πατέρων αὐτ̃, καὶ θάπτεται ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ βασιλεύει Ἀχαὰβ ὁ υἱὸς αὐτ̃ ἀντ' αὐτ̃.

Καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει τ̃ Ἀμβρὶ βασιλεύει Ἰωσαφὰτ υἱὸς Ἀσὰ ἐτῶν τριάκοντα καὶ πέντε ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτ̃, καὶ εἰκοσιπέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὄνομα τ̃ μητρὸς αὐτ̃ Γαζυβὰ, θυγάτηρ Σελί· καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ὁδῷ Ἀσὰ τ̃ πατρὸς αὐτ̃, καὶ οὐκ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῆς τ̃ ποιεῖν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου· πλὴν τ̃ ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆραν· ἔθυον ἐν τοῖς ὑψηλοῖς, καὶ ἐθυμίων· καὶ ἃ συνέθετο Ἰωσαφὰτ μετὰ βασιλέως Ἰσραὴλ, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία ἣν ἐποίησε, καὶ ἃς ἐπολέμησεν, οὐκ ἰδὲ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τ̃ ἡμερῶν τ̃ βασιλέων Ἰούδα; καὶ τὰ λοιπὰ τ̃ συμπλοκῶν ἃς ἐπέθεντο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀσὰ τ̃ πατρὸς αὐτ̃ ἐξῆρεν ἀπὸ τ̃ γῆς· καὶ βασιλεὺς οὐκ ἦν ἐν Συρίᾳ Νασίβ· καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰωσαφὰτ ἐποίησε ναῦν εἰς Θαρσὶς πορεύεσθαι εἰς Σωφὶρ ἐπὶ τὸ χρυσίον· καὶ οὐκ ἐπορεύθη, ὅτι συνετρίβη ἡ ναῦς ἐν Γασιὼν Γαβέρ· τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ, Ἐξαποστελῶ τοὺς παῖδάς σε καὶ τὰ παιδάριά με ἐν τῇ νηΐ· καὶ οὐκ ἠθέλησε Ἰωσαφάτ· καὶ ἐκοιμήθη Ἰωσαφὰτ μετὰ τ̃ πατέρων αὐτ̃, καὶ θάπτεται μετὰ τ̃ πατέρων αὐτ̃ ἐν πόλει Δαυίδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωρὰμ υἱὸς αὐτ̃ ἀντ' αὐτ̃.

29 Ἐν ἔτει δευτέρῳ τ̃ Ἰωσαφὰτ βασιλέως Ἰούδα, Ἀχαὰβ υἱὸς Ἀμβρὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ εἴκοσι καὶ δύο ἔτη.

30 Καὶ ἐποίησεν Ἀχαὰβ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς ἔμπροσθεν αὐτ̃.

31 Καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ ἱκανὸν τ̃ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ἁμαρτίαις Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ, καὶ ἔλαβε γυναῖκα τ̃ Ἰεζάβελ θυγατέρα Ἰεθεβαὰλ βασιλέως Σιδωνίων· καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐδούλευσε τῷ Βααλ, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

32 Καὶ ἔστησε θυσιαστήριον τῷ Βάαλ ἐν οἴκῳ τ̃ προσοχθισμάτων αὐτ̃, ὃν ᾠκοδόμησεν ἐν Σαμαρείᾳ.

33 Καὶ ἐποίησεν Ἀχαὰβ

ἄλσος· καὶ προσέθηκεν Ἀχαὰβ ποιῆσαι παροργισματα, τοῦ παροργίσαι τὸν Κύριον Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τοῦ ἐξολοθρευθῆναι, ἐκακοποίησεν ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς Ἰσραὴλ τοὺς γενομένους ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

34 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ᾠκοδόμησεν Ἀχιὴλ ὁ Βαιθηλίτης τὴν Ἱεριχώ· ἐν τῷ Ἀβιρὼν πρωτοτόκῳ αὐτοῦ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν, καὶ τῷ Σεγὰβ τῷ νεωτέρῳ αὐτοῦ ἐπέστησε θύρας αὐτῆς, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυῆ.

Κεφ. ιζ. 17.

ΚΑΙ εἶπεν Ἠλιὰ ὁ προφήτης Θεσβίτης ὁ ἐκ Θεσβῶν τῆς Γαλαὰδ πρὸς Ἀχαὰβ, Ζῇ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, εἰ ἔσαι τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος καὶ ὑετὸς, ὅτι εἰ μὴ διὰ στόματος λόγου μου.

2 Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἠλιὰ,

3 Πορεύου ἐντεῦθεν καὶ ἀνατολὰς, καὶ κρύβηθι ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορρὰθ ὃ ἐπὶ προσώπου Ἰορδάνου.

4 Καὶ ἔσαι ἐκ τοῦ χειμάρρου πίεσαι ὕδωρ, καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι διατρέφειν σε ἐκεῖ.

5 Καὶ ἐποίησεν Ἠλιὰ κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορρὰθ ἐπὶ προσώπου Ἰορδάνου.

6 Καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τοπρωῒ, καὶ κρέα τοδείλης, καὶ ἐκ τοῦ χειμάρρου ἔπινεν ὕδωρ.

7 Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας, καὶ ἐξηράνθη ὁ χειμάρρους, ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς.

8 Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἠλιὰ,

9 Ἀνάστηθι, καὶ πορεύου εἰς Σαρεπτὰ τῆς Σιδωνίας· ἰδοὺ ἐντέταλμαι ἐκεῖ γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν σε.

10 Καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεπτὰ, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγε ξύλα· καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ἠλιὰ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Λάβε δή μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος, καὶ πίομαι.

11 Καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν, καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ἠλιὰ, καὶ εἶπε, Λήψῃ δή μοι ψωμὸν ἄρτου ὃ ἐν τῇ χειρί σου.

12 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Ζῇ Κύριος ὁ Θεός σου, εἰ ἔστι μοι ἐγκρυφίας, ἀλλ' ἢ ὅσον δραξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καψάκῃ· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ συλλέξω δύο ξυλάρια, καὶ εἰσελεύσομαι καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγόμεθα, καὶ ἀποθανούμεθα.

13 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ἠλιὲ, Θάρσει, εἴσελθε καὶ ποίησον κατὰ τὸ ῥῆμά σε· ἀλλὰ ποίησόν μοι ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μικρὸν, καὶ ἐξοίσεις μοι ἐν πρώτοις, σαυτῇ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σε ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτῳ·

14 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Ἡ ὑδρία ϑ' ἀλεύρε οὐκ ἐκλείψει, καὶ ὁ καψάκης ϑ' ἐλαίε οὐκ ἐλαττονήσει ἕως ἡμέρας ϑ' δῶναι Κύριον τ' ὑετὸν ἐπὶ τ' γῆς.

15 Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ, καὶ ἐποίησε, καὶ ἤσθιεν αὐτὴ καὶ αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς.

16 Καὶ ἡ ὑδρία ϑ' ἀλεύρε οὐκ ἐξέλιπε, καὶ ὁ καψάκης ϑ' ἐλαίε οὐκ ἠλαττονήθη, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίε ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἠλιέ.

17 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἠρρώστησεν ὁ υἱὸς τ' γυναικὸς τ' κυρίας ϑ' οἴκε· καὶ ἦν ἡ ἀρρωσία αὐτῆ κραταιὰ σφόδρα ἕως οὐχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα.

18 Καὶ εἶπε πρὸς Ἠλιὲ, Τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ἄνθρωπε ϑ' Θεῦ; εἰσῆλθες πρὸς μὲ ϑ' ἀναμνῆσαι ἀδικίας με, καὶ ϑανατῶσαι τ' υἱόν με;

19 Καὶ εἶπεν Ἠλιὲ πρὸς τ' γυναῖκα, Δός μοι τ' υἱόν σου· καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τῆ κόλπε αὐτῆς, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς τὸ ὑπερῷον ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθηλο ἐκεῖ, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τ' κλίνης.

20 Καὶ ἀνεβόησεν Ἠλιὲ, καὶ εἶπεν, Οἴ μοι Κύριε, ὁ μάρτυς τ' χήρας μεθ' ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ κεκάκωκας τῦ ϑανατῶσαι τ' υἱὸν αὐτῆς.

21 Καὶ ἐνεφύσησε τῷ παιδαρίῳ τρὶς, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον, καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεός με, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ ϑ' παιδαρίε τέτε εἰς αὐτόν.

22 Καὶ ἐγένετο ἔτως· καὶ ἀνεβόησε τὸ παιδάριον.

23 Καὶ κατήγαγεν αὐτὸ ἀπὸ ϑ' ὑπερῴε εἰς τ' οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῇ μητρὶ αὐτῆ· καὶ εἶπεν Ἠλιὲ, Βλέπε, ζῇ ὁ υἱός σου.

24 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἠλιὲ, Ἰδὲ ἔγνωκα ὅτι σὺ ἄνθρωπος Θεῦ, καὶ ῥῆμα Κυρίε ἐν τῷ στόματί σε ἀληθινόν.

Κεφ. ιη'. 18.

ΚΑΙ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐγένετο πρὸς Ἠλιὲ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ, λέγων, Πορεύθητι, καὶ ὄφθητι τῷ Ἀχαὰϐ, καὶ δώσω ὑετὸν ἐπὶ πρόσωπον τ' γῆς.

2 Καὶ ἐπορεύθη Ἠλιὲ τῦ ὀφθῆναι τῷ Ἀχαὰϐ, καὶ ἡ λιμὸς κραταιὰ ἐν Σαμαρείᾳ.

3 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀχαὰϐ τὸν Ἀϐδιὲ τ' οἰκονόμον· καὶ Ἀϐδιὲ

ἦν φοβούμενος τ̃ Κύριον σφόδρα.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τύπτειν τ̃ Ἰεζάβελ τὰς προφήτας Κυρίου, κ̀ ἔλαβεν Ἀβδιὰ ἑκατὸν ἄνδρας προφήτας κ̀ καλέκρυψεν αὐτοὺς κατὰ πεντήκοντα ἐν σπηλαίῳ, κ̀ διέτρεφεν αὐτοὺς ἐν ἄρτῳ κ̀ ὕδατι.

5 Καὶ εἶπεν Ἀχαὰβ πρὸς Ἀβδιὰ, Δεῦρο, καὶ διέλθωμεν ἐπὶ τ γῆν κ̀ ἐπὶ πηγὰς τ ὑδάτων κ̀ ἐπὶ χειμάρρους, ἐάν πως εὕρωμεν βοτάνην, κ̀ περιποιησώμεθα ἵππους κ̀ ἡμιόνους, καὶ μὴ ἐξολοθρευθήσονται ἀπὸ τ σκηνῶν.

6 Καὶ ἐμέρισαν ἑαυτοῖς τὴν ὁδὸν ἵ διελθεῖν αὐτήν. Ἀχαὰβ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ μιᾷ, κ̀ Ἀβδιὰ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ ἄλλῃ μόνος.

7 Καὶ ἦν Ἀβδιὰ ἐν τῇ ὁδῷ μόνος· κ̀ ἦλθεν Ἠλιὰ εἰς συνάντησιν αὐτ̃ μόνος· κ̀ Ἀβδιὰ ἔσπευσε κ̀ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτ̃, κ̀ εἶπεν, Εἰ σὺ εἶ αὐτὸς, κύριέ μου Ἠλιά;

8 Καὶ εἶπεν Ἠλιὰ αὐτῷ, Ἐγώ· πορεύου, λέγε τῷ κυρίῳ σου, Ἰδὲ Ἠλιά.

9 Καὶ εἶπεν Ἀβδιὰ, Τί ἡμάρτηκα, ὅτι δίδως τ δοῦλόν σου εἰς χεῖρα Ἀχαὰβ ἵ θανατῶσαί με;

10 Ζῇ Κύριος ὁ Θεός σου, εἰ ἔστιν ἔθνος ἢ βασιλεία, οὗ οὐκ ἀπέστειλεν ὁ κύριός μου ζητεῖν σε· καὶ εἰ εἶπον, Οὐκ ἔστι, καὶ ἐνέπρησε τ βασιλείαν κ̀ τὰς χώρας αὐτῆς, ὅτι οὐχ εὑρηκέ σε.

11 Καὶ νῦν σὺ λέγεις, Πορεύου, ἀνάγγελε τῷ κυρίῳ σου, Ἰδὲ Ἠλιά.

12 Καὶ ἔσται ἐὰν ἐγὼ ἀπέλθω ἀπὸ σ̃, κ̀ πνεῦμα Κυρίου ἀρεῖ σε εἰς τὴν γῆν ἣν οὐκ οἶδα, καὶ εἰσελεύσομαι ἀπαγγεῖλαι τῷ Ἀχαὰβ, κ̀ οὐχ εὑρήσει σε, κ̀ ἀποκτενεῖ με· καὶ ὁ δοῦλός σου ἐστὶ φοβούμενος τ Κύριον ἐκ νεότητος αὐτ̃.

13 Ἦ οὐκ ἀπηγγέλη σοι τῷ κυρίῳ μου, οἷα ἐποίησα ἐν τῷ ἀποκτείνειν τ Ἰεζάβελ τὰς προφήτας Κυρίου, κ̀ ἔκρυψα ἀπὸ τ προφητῶν Κυρίου ἑκατὸν ἄνδρας, ἀνὰ πεντήκοντα ἐν σπηλαίῳ, κ̀ ἔθρεψα ἐν ἄρτοις κ̀ ὕδατι;

14 Καὶ νῦν σὺ λέγεις μοι, Πορεύου, λέγε τῷ κυρίῳ σου, Ἰδὲ Ἠλιά· κ̀ ἀποκτενεῖ με.

15 Καὶ εἶπεν Ἠλιὰ, Ζῇ Κύριος τ δυνάμεων ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτ̃, ὅτι σήμερον ὀφθήσομαι αὐτῷ.

16 Καὶ ἐπορεύθη Ἀβδιὰ εἰς συναντὴν τῷ Ἀχαὰβ, κ̀ ἀπήγγειλεν αὐτῷ· καὶ ἐξέδραμεν Ἀχαὰβ, κ̀ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν Ἠλιά.

17 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἀχαὰβ τ̃ Ἠλιὲ, καὶ εἶπεν Ἀχαὰβ πρὸς Ἠλιὲ, Εἰ σὺ εἶ αὐτὸς ὁ διαστρέφων τ̃ Ἰσραήλ;

18 Καὶ εἶπεν Ἠλιὲ, Οὐ διαστρέφω τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι ἀλλ' ἢ σὺ καὶ οἶκος τ̃ πατρός σε, ἐν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς τ̃ Κύριον Θεὸν ὑμῶν, καὶ ἐπορεύθης ὀπίσω τ̃ Βαελίμ.

19 Καὶ νῦν ἀπόστειλον, συνάθροισον πρὸς μὲ πάντα Ἰσραὴλ εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον, καὶ τὲς προφήτας τ̃ αἰσχύνης τετρακοσίες καὶ πεντήκοντα, καὶ τὲς προφήτας τ̃ ἀλσῶν τετρακοσίες ἐσθίοντας τράπεζαν Ἰεζάβελ.

20 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαὰβ εἰς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ ἐπισυνήγαγε πάντας τὲς προφήτας εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον.

21 Καὶ προσήγαγεν Ἠλιὲ πρὸς πάντας· καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἠλιὲ, Ἕως πότε ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις; εἰ ἔστι Κύριος ὁ Θεὸς, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτ̃· εἰ δὲ Βάαλ, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτ̃· καὶ οὐκ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς λόγον.

22 Καὶ εἶπεν Ἠλιὲ πρὸς τ̃ λαὸν, Ἐγὼ ὑπολέλειμμαι προφήτης τ̃ Κυρίε μονώτατος· καὶ οἱ προφῆται τ̃ Βάαλ τετρακόσιοι καὶ πεντήκοντα ἄνδρες, καὶ οἱ προφῆται τ̃ ἄλσες τετρακόσιοι

23 Δότωσαν ἡμῖν δύο βόας, καὶ ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τ̃ ἕνα, καὶ μελισάτωσαν, καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τ̃ ξύλων, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν· καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βοῦν τ̃ ἄλλον, καὶ πῦρ οὐ μὴ ἐπιθῶ.

24 Καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι θεῶν ὑμῶν, καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίε τ̃ Θεῦ μ· καὶ ἔσαι ὁ θεὸς ὃς ἂν ἐπακούσῃ ἐν πυρὶ, οὗτος Θεός· καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶς ὁ λαὸς, καὶ εἶπον, Καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας.

25 Καὶ εἶπεν Ἠλιὲ τοῖς προφήταις τ̃ αἰσχύνης, Ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς τ̃ μόσχον τ̃ ἕνα, καὶ ποιήσατε πρῶτοι, ὅτι πολλοὶ ὑμεῖς· καὶ ἐπικαλέσασθε ἐν ὀνόματι θεῦ ὑμῶν, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῆτε.

26 Καὶ ἔλαβον τ̃ μόσχον καὶ ἐποίησαν, καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν ὀνόματι τ̃ Βάαλ ἐκ πρωΐθεν ἕως μεσημβρίας, καὶ εἶπον, Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Βάαλ, ἐπάκουσον ἡμῶν· καὶ οὐκ ἦν φωνὴ, καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ διέτρεχον ἐπὶ τ̃ θυσιαστηρίε οὗ ἐποίησαν.

27 Καὶ ἐγένετο μεσημβρία, καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτὲς Ἠλιὲ ὁ Θεσβίτης, καὶ εἶπεν, Ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλῃ, ὅτι θεός ἐστιν, ὅτι ἀδολεσχία αὐτῷ

ἐσι, καὶ ἅμα μή ποτε χρηματίζει αὐτὸς, ἢ μή ποτε καθεύδει αὐτὸς, καὶ ἐξαναστήσεται.

28 Καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν φωνῇ μεγάλῃ, καὶ κατετέμνοντο κατὰ τὸ ἐθισμὸν αὐτῶν ἐν μαχαίραις καὶ σειρομάξαις ἕως ἐκχύσεως αἵματος ἐπ' αὐτούς,

29 Καὶ προεφήτευον ἕως οὗ παρῆλθε τὸ δειλινόν· καὶ ἐγένετο ὡς ὁ καιρὸς τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν, καὶ ἐλάλησεν Ἠλιὰ ὁ Θεσβίτης πρὸς τοὺς προφήτας τῶν προσοχθισμάτων, λέγων, Μετάστητε ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ ὁλοκαύτωμά μου· καὶ μετέστησαν, καὶ ἀπῆλθον.

30 Καὶ εἶπεν Ἠλιὰ πρὸς τὸν λαὸν, Προσαγάγετε πρός με· καὶ προσήγαγε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν.

31 Καὶ ἔλαβεν Ἠλιὰ δώδεκα λίθους κατὰ ἀριθμὸν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτὸν, λέγων, Ἰσραὴλ ἔσαι τὸ ὄνομά σου.

32 Καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον τὸ κατεσκαμμένον· καὶ ἐποίησε θάλασσαν χωροῦσαν δύο μετρητὰς σπέρματος κυκλόθεν τοῦ θυσιαστηρίου.

33 Καὶ ἐσοίβασε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε, καὶ ἐμέλισε τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς σχίδακας, καὶ ἐσοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ εἶπε, Λάβετέ μοι τέσσαρας ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπιχέετε ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας· καὶ ἐποίησαν ἕτως.

34 Καὶ εἶπε, Δευτερώσατε· καὶ ἐδευτέρωσαν· καὶ εἶπε, Τρισσώσατε· καὶ ἐτρίσσευσαν.

35 Καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θάλασσαν ἔπλησαν ὕδατος.

36 Καὶ ἀνεβόησεν Ἠλιὰ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰσραὴλ, ἐπάκουόν μου Κύριε, ἐπάκουόν μου σήμερον ἐν πυρὶ, καὶ γνώτωσαν πᾶς ὁ λαὸς ἕτος, ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ δοῦλός σε, καὶ διὰ σὲ ἐποίησα τὰ ἔργα ταῦτα.

37 Ἐπάκουσόν μου Κύριε, ἐπάκουόν μου, καὶ γνώτω ὁ λαὸς ἕτος, ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ Θεὸς, καὶ σὺ ἔστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τότε ὀπίσω.

38 Καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰς σχίδακας καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν χοῦν ἐξέλειξε τὸ πῦρ.

39 Καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπον,

Ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεὸς αὐτὸς ὁ Θεός.

40 Καὶ εἶπεν Ἠλιὲ πρὸς τ̃ λαὸν, Συλλάβετε τὰς προφήτας τ̃ Βάαλ, μηδεὶς σωθήτω ἐξ αὐτῶν, κ̀ συνέλαβον αὐτὰς, κ̀ κατάγει αὐτὰς Ἠλιὲ εἰς τὸν χειμάῤῥων Κισσῶν, κ̀ ἔσφαξεν αὐτὰς ἐκεῖ.

41 Καὶ εἶπεν Ἠλιὲ τῷ Ἀχαὰβ, Ἀνάβηθι, κ̀ φάγε καὶ πίε, ὅτι φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ ὑετ̃.

42 Καὶ ἀνέβη Ἀχαὰβ τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν· καὶ Ἠλιὲ ἀνέβη ἐπὶ τ̃ Κάρμηλον κ̀ ἔκυψεν ἐπὶ τ̃ γῆν, κ̀ ἔθηκε τὸ πρόσωπον αὐτ̃ ἀναμέσον τῶν γονάτων αὐτ̃,

43 Καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτ̃, Ἀνάβηθι, κ̀ ἐπίβλεψον ὁδὸν τ̃ θαλάσσης· κ̀ ἐπέβλεψε τὸ παιδάριον, κ̀ εἶπεν, Οὐκ ἔστιν ἐθέν· κ̀ εἶπεν Ἠλιὲ, Καὶ σὺ ἐπίστρεψον ἑπτάκις.

44 Καὶ ἐπέστρεψε τὸ παιδάριον ἑπτάκις· κ̀ ἐγένετο ἐν τῷ ἑβδόμῳ, καὶ ἰδὲ νεφέλη μικρὰ ὡς ἴχνος ἀνδρὸς ἀναβᾶσα ὕδωρ· κ̀ εἶπεν, Ἀνάβηθι, κ̀ εἶπον Ἀχαὰβ, Ζεῦξον τὸ ἅρμα σου κ̀ καταβήθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετός.

45 Καὶ ἐγένετο ἕως ὧδε καὶ ὧδε, κ̀ ὁ ἀρανὸς συνεσκότασε νεφέλαις κ̀ πνεύματι, κ̀ ἐγένετο ὑετὸς μέγας· κ̀ ἔκλαιε κ̀ ἐπορεύετο Ἀχαὰβ ἕως Ἰεζραέλ.

46 Καὶ χεὶρ Κυρίε ἐπὶ τὸν Ἠλιὲ, κ̀ συνέσφιγξε τ̃ ὀσφῦν αὐτ̃, καὶ ἔτρεχεν ἔμπροσθεν Ἀχαὰβ εἰς Ἰεζραέλ.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑΙ ἀνήγγειλεν Ἀχαὰβ τῇ Ἰεζάβελ γυναικὶ αὐτοῦ πάντα ἃ ἐποίησεν Ἠλιὲ, καὶ ὡς ἀπέκτεινε τὰς προφήτας ἐν ῥομφαίᾳ.

2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰεζάβελ πρὸς Ἠλιὲ, κ̀ εἶπεν, Εἰ σὺ εἶ Ἠλιὲ καὶ ἐγὼ Ἰεζάβελ, τάδε ποιήσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθείη, ὅτι ταύτην τ̃ ὥραν αὔριον θήσομαι τ̃ ψυχήν σου καθὼς ψυχὴν ἑνὸς ἐξ αὐτῶν.

3 Καὶ ἐφοβήθη Ἠλιὲ, καὶ ἀνέστη κ̀ ἀπῆλθε κατὰ τ̃ ψυχὴν αὐτ̃, κ̀ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεὲ γῆν Ἰούδα, κ̀ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτ̃ ἐκεῖ.

4 Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, κ̀ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ῥαθμὲν, κ̀ ἠτήσατο τ̃ ψυχὴν αὐτ̃ ἀποθανεῖν· καὶ εἶπεν, Ἱκανέσθω νῦν, λάβε δὴ τ̃ ψυχήν μου ἀπ' ἐμ̃ Κύριε, ὅτι οὐ κρείσσων ἐγώ εἰμι ὑπὲρ τὰς πατέρας μου.

5 Καὶ ἐκοιμήθη κ̀ ὕπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ φυτόν· καὶ ἰδὲ τις

ἥψατο αὐτῆ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀνάστηθι καὶ φάγε.

6 Καὶ ἐπέβλεψεν Ἠλιὲ καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτῆ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης καὶ καψάκης ὕδατος· καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη.

7 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος Κυρίε ἐκ δευτέρε, καὶ ἥψατο αὐτῆ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀνάστα, φάγε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σε ἡ ὁδός.

8 Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε· καὶ ἐπορεύθη ἐν ἰσχύι τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἕως ὄρες Χωρήβ.

9 Καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ· καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίε πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπε, Τί σὺ ἐνταῦθα Ἠλιέ;

10 Καὶ εἶπεν Ἠλιὲ, Ζηλῶν ἐζήλωκα τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπόν σε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, καὶ τὲς προφήτας σε ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητῶσι τὴν ψυχήν μα λαβεῖν αὐτήν.

11 Καὶ εἶπεν, Ἐξελεύσῃ αὔριον, καὶ στήσῃ ἐνώπιον Κυρίε ἐν τῷ ὄρει· ἰδοὺ παρελεύσεται Κύριος· καὶ ἰδοὺ πνεῦμα μέγα κραταιὸν διαλύον ὄρη καὶ συντρίβον πέτρας ἐνώπιον Κυρίε, οὐκ ἐν τῷ πνεύματι Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμὸς, οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κύριος·

12 Καὶ μετὰ τὸ συσσεισμὸν πῦρ, οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὔρας λεπτῆς.

16 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἠλιὲ, καὶ ἐπεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτῆ ἐν τῇ μηλωτῇ αὐτῆ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη ὑπὸ σπήλαιον· καὶ ἰδοὺ πρὸς αὐτὸν φωνὴ, καὶ εἶπε, Τί σὺ ἐνταῦθα Ἠλιέ;

14 Καὶ εἶπεν Ἠλιὲ, Ζηλῶν ἐζήλωκα τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· καὶ τὰ θυσιαστήριά σε καθεῖλαν, καὶ τὲς προφήτας σε ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητῶσι τὴν ψυχήν μα λαβεῖν αὐτήν.

15 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτὸν, Πορεύε, ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδόν σε, καὶ ἥξεις εἰς τὴν ὁδὸν ἐρήμε Δαμασκῆ· καὶ ἥξεις καὶ χρίσεις τὸν Ἀζαὴλ εἰς βασιλέα τῆ Συρίας·

16 Καὶ τὸν Ἰὲ υἱὸν Ναμεσσὶ χρίσεις εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ τὸν Ἐλισαιὲ υἱὸν Σαφὰτ χρίσεις εἰς προφήτην ἀντὶ σε.

17 Καὶ ἔσαι τὸν σωζόμενον ἐκ

ρομφαίας Ἀζαὴλ, θανατώσει Ἰέ· καὶ τὸ σωζόμενον ἐκ ρομφαίας Ἰὲ, θανατώσει Ἐλισαιέ.

18 Καὶ καταλείψεις ἐν Ἰσραὴλ ἑπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν, πάντα γόνατα ἃ οὐκ ὤκλασαν γόνυ τῷ Βάαλ, καὶ πᾶν στόμα ὃ οὐ προσεκύνησεν αὐτῷ.

19 Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ εὑρίσκει τὸν Ἐλισαιὲ υἱὸν Σαφὰτ, καὶ αὐτὸς ἠροτρία ἐν βουσὶ δώδεκα ζεύγη ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς δώδεκα· καὶ ἀπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐπέρριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν.

20 Καὶ κατέλιπεν Ἐλισαιὲ τὰς βόας, καὶ κατέδραμεν ὀπίσω Ἠλιὲ, καὶ εἶπε, Καταφιλήσω τὸν πατέρα μου, καὶ ἀκολουθήσω ὀπίσω σου· καὶ εἶπεν Ἠλιὲ, Ἀνάστρεφε, ὅτι πεποίηκά σοι.

21 Καὶ ἀνέστρεψεν ἐξ ὄπισθεν αὐτοῦ· καὶ ἔλαβε τὰ ζεύγη τῶν βοῶν, καὶ ἔθυσε καὶ ἥψησεν αὐτὰ ἐν τοῖς σκεύεσι τῶν βοῶν, καὶ ἔδωκε τῷ λαῷ, καὶ ἔφαγον· καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω Ἠλιὲ, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ ἀμπελὼν εἷς ἦν τῷ Ναβουθαὶ τῷ Ἰεζραηλίτῃ παρὰ τὴν ἅλῳ Ἀχαὰβ βασιλέως Σαμαρείας.

2 Καὶ ἐλάλησεν Ἀχαὰβ πρὸς Ναβουθαὶ, λέγων, Δός μοι τὸν ἀμπελῶνά σου, καὶ ἔσαι μοι εἰς κῆπον λαχάνων, ὅτι ἐγγίζων ἔστος τῷ οἴκῳ μου, καὶ δώσω σοι ἀμπελῶνα ἄλλον ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτόν· εἰ δὲ ἀρέσκει ἐνώπιόν σου, δώσω σοι ἀργύριον ἄλλαγμα ἀμπελῶνός σου τούτου, καὶ ἔσαι μοι εἰς κῆπον λαχάνων.

3 Καὶ εἶπε Ναβουθαὶ πρὸς Ἀχαὰβ, Μὴ γένοιτό μοι παρὰ Θεοῦ μου δοῦναι κληρονομίαν πατέρων μου σοί.

4 Καὶ ἐγένετο τὸ πνεῦμα Ἀχαὰβ τεταραγμένον, καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ, καὶ συνεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔφαγεν ἄρτον.

5 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν, Τί τὸ πνεῦμά σου τεταραγμένον, καὶ οὐκ εἶ σὺ ἐσθίων ἄρτον;

6 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν, Ὅτι ἐλάλησα πρὸς Ναβουθαὶ τὸν Ἰεζραηλίτην, λέγων, Δός μοι τὸν ἀμπελῶνά σου ἀργυρίου, εἰ δὲ βούλῃ, δώσω σοι ἀμπελῶνα ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ· καὶ εἶπεν, Οὐ δώσω σοι κληρονομίαν πατέρων μου.

7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, Σὺ νῦν ἔτω ποιεῖς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ; ἀνάστηθι καὶ φάγε ἄρτον καὶ σαυτοῦ γενοῦ, ἐγὼ δὲ δώσω

σοι τ̃ ἀμπελῶνα Ναβεθαὶ τ̃ε Ἰεζραηλίτε.

8 Καὶ ἔγραψε βιβλίον ἐπὶ τ̃ῷ ὀνόματι Ἀχαὰβ, κ̀ ἐσφραγίσατο τ̃ῇ σφραγίδι αὐτ̃ε· καὶ ἀπέστειλε τὸ βιβλίον πρὸς τὲς πρεσβυτέρες κ̀ τὲς ἐλευθέρες τὲς κατοικ̃ντας μετὰ Ναβεθαί.

9 Καὶ ἐγέγραπτο ἐν τοῖς βιβλίοις, λέγων, Νηστεύσατε νηστείαν, κ̀ καθίσατε τ̃ Ναβεθαὶ ἐν ἀρχ̃ῇ τ̃ λαε.

10 Καὶ ἐγκαθίσατε δύο ἄνδρας υἱὲς παρανόμων ἐξεναντίας αὐτ̃ε, κ̀ καταμαρτυρησάτωσαν αὐτ̃ε, λέγοντες, Εὐλόγησε Θεὸν κ̀ βασιλέα· καὶ ἐξαγαγέτωσαν αὐτὸν, κ̀ λιθοβολησάτωσαν αὐτὸν, κ̀ ἀποθανέτω.

11 Καὶ ἐποίησαν οἱ ἄνδρες τ̃ πόλεως αὐτ̃ε οἱ πρεσβύτεροι κ̀ οἱ ἐλεύθεροι οἱ κατοικ̃ντες ἐν τ̃ῇ πόλει αὐτ̃ε, καθὼς ἀπέστειλε πρὸς αὐτὲς Ἰεζάβελ, κ̀ καθὰ ἐγέγραπτο ἐν τοῖς βιβλίοις οἷς ἀπέστειλε πρὸς αὐτές.

12 Καὶ ἐκάλεσαν νηστείαν, κ̀ ἐκάθισαν τ̃ Ναβεθαὶ ἐν ἀρχ̃ῇ τ̃ λαε.

13 Καὶ εἰσ̃ῆλθον δύο ἄνδρες υἱοὶ παρανόμων, κ̀ ἐκάθισαν ἐξεναντίας αὐτ̃ε, κ̀ κατεμαρτύρησαν αὐτ̃ε, λέγοντες, Εὐλόγηκας Θεὸν κ̀ βασιλέα· κ̀ ἐξήγαγον αὐτὸν ἔξω τ̃ πόλεως, κ̀ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν ἐν λίθοις, κ̀ ἀπέθανε.

14 Καὶ ἀπέστειλαν πρὸς Ἰεζάβελ, λέγοντες, Λελιθοβόληται Ναβεθαὶ, κ̀ τέθνηκε.

15 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἰεζάβελ, κ̀ εἶπε πρὸς Ἀχαὰβ, Ἀνάστα, κληρονόμει τὸν ἀμπελῶνα Ναβεθαὶ τ̃ Ἰεζραηλίτε, ὃς οὐκ ἔδωκέ σοι ἀργυρίου, ὅτι οὐκ ἔστι Ναβεθαὶ ζῶν, ὅτι τέθνηκε.

16 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἀχαὰβ ὅτι τέθνηκε Ναβεθαὶ ὁ Ἰεζραηλίτης, κ̀ διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτ̃ε, κ̀ περιεβάλετο σάκκον· κ̀ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, κ̀ ἀνέστη κ̀ κατέβη Ἀχαὰβ εἰς τ̃ ἀμπελῶνα Ναβεθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτε κληρονομ̃ῆσαι αὐτόν.

17 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἠλιὲ τ̃ Θεσβίτην, λέγων,

18 Ἀνάστηθι καὶ κατάβηθι εἰς ἀπαντὴν Ἀχαὰβ βασιλέως Ἰσραὴλ τ̃ ἐν Σαμαρείᾳ, ὅτι ἔστος ἐν ἀμπελῶνι Ναβεθαὶ, ὅτι καταβέβηκεν ἐκεῖ κληρονομ̃ῆσαι αὐτόν.

19 Καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτὸν, λέγων, Τάδε λέγει Κύριος, Ὡς σὺ ἐφόνευσας κ̀ ἐκληρονόμησας, διὰ τ̃το τάδε λέγει Κύριος, Ἐν παντὶ τόπῳ ᾧ

ἔλειξαν αἱ ὗες καὶ οἱ κύνες τὸ αἷμα Ναβεθαὶ, ἐκεῖ λείξουσιν οἱ κύνες τὸ αἷμά σε, καὶ αἱ πόρναι λέσονται ἐν τῷ αἵματί σε.

20 Καὶ εἶπεν Ἀχαὰβ πρὸς Ἠλιὰ, Εἰ εὕρηκάς με ὁ ἐχθρός μου; καὶ εἶπεν, Εὕρηκα· διότι μάτην πέπρασαι ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, παροργίσαι αὐτόν·

21 Ἰδὲ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ κακά· καὶ ἐκκαύσω ὀπίσω σε, καὶ ἐξολοθρεύσω τῷ Ἀχαὰβ ἀρῶντα πρὸς τοῖχον, καὶ συνεχόμενον καὶ ἐγκαταλελειμμένον ἐν Ἰσραήλ·

22 Καὶ δώσω τὸν οἶκόν σε ὡς τὸν οἶκον Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ, καὶ ὡς τὸν οἶκον Βαασὰ υἱοῦ Ἀχιὰ, περὶ τῶν παροργισμάτων ὧν παρώργισας καὶ ἐξήμαρτες τὸν Ἰσραήλ.

23 Καὶ τῇ Ἰεζάβελ ἐλάλησε Κύριος, λέγων, Οἱ κύνες καταφάγονται αὐτὴν ἐν τῷ προτειχίσματι τῷ Ἰεζραέλ.

24 Τὸν τεθνηκότα τῷ Ἀχαὰβ ἐν τῇ πόλει φάγονται οἱ κύνες, καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ φάγονται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

25 Πλὴν ματαίως Ἀχαὰβ, ὃς ἐπράθη ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, ὡς μετέθηκεν αὐτὸν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ.

26 Καὶ ἐβδελύχθη σφόδρα πορεύεσθαι ὀπίσω τῶν βδελυγμάτων, κατὰ πάντα ἃ ἐποίησεν ὁ Ἀμορραῖος, ὃν ἐξωλόθρευσε Κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ.

27 Καὶ ὑπὲρ τοῦ λόγου ὡς κατενύγη Ἀχαὰβ ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπορεύετο κλαίων, καὶ διέρρηξε τὸν χιτῶνα αὐτοῦ, καὶ ἐζώσατο σάκκον ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἐνήστευε· καὶ περιεβάλλετο σάκκον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐπάταξε Ναβεθαὶ τὸν Ἰεζραηλίτην, καὶ ἐπορεύθη.

28 Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου ἐν χειρὶ θέλε αὐτοῦ Ἠλιὰ περὶ Ἀχαὰβ, καὶ εἶπε Κύριος,

29 Ἑώρακας ὡς κατενύγη Ἀχαὰβ ἀπὸ προσώπου μου; ἐκ ἐπάξω τὸν κακίαν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐπάξω τὸν κακίαν.

Κεφ. κά. 21.

ΚΑΙ συνήθροισεν υἱὸς Ἀδερ πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη καὶ περιεκάθισεν ἐπὶ Σαμάρειαν, καὶ τριακονταδύο βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ, καὶ πᾶς ἵππος καὶ ἅρμα· καὶ ἀνέβησαν καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ Σαμάρειαν, καὶ ἐπολέμησαν ἐπ' αὐτήν.

2 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἀχαὰβ βασιλέα Ἰσραὴλ εἰς τὴν πόλιν,

καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Τάδε λέγει υἱὸς Ἄδερ,

3 Τὸ ἀργύριόν σε καὶ τὸ χρυσίον σε ἐμόν ἐστι, καὶ αἱ γυναῖκές σε καὶ τὰ τέκνα σε ἐμά ἐστι.

4 Καὶ ἀπεκρίθη βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε, Καθὼς ἐλάλησας κύριέ μου βασιλεῦ, σὸς ἐγώ εἰμι καὶ πάντα τὰ ἐμά.

5 Καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι, καὶ εἶπαν, Τάδε λέγει ὁ υἱὸς Ἄδερ, Ἐγὼ ἀπέστειλα πρὸς σὲ, λέγων, Τὸ ἀργύριόν σε καὶ τὸ χρυσίον σε καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα σε δώσεις ἐμοὶ,

6 Ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αὔριον ἀποστελῶ τοὺς παῖδάς μου πρὸς σὲ, καὶ ἐρευνήσουσι τὴν οἰκίαν σε καὶ τὰς οἰκίας τῶν παίδων σε, καὶ ἔσαι πάντα τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν ἐφ' ἃ ἂν ἐπιβάλωσι τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ λήψονται.

7 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πάντας τοὺς πρεσβυτέρους τῆς γῆς, καὶ εἶπε, Γνῶτε δὴ καὶ ἴδετε ὅτι κακίαν οὗτος ζητεῖ, ὅτι ἀπέστειλε πρὸς μὲ περὶ τῶν γυναικῶν μου καὶ περὶ τῶν υἱῶν μου καὶ περὶ τῶν θυγατέρων μου· τὸ ἀργύριόν μου καὶ τὸ χρυσίον μου οὐκ ἀπεκώλυσα ἀπ' αὐτοῦ.

8 Καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ πρεσβύτεροι καὶ πᾶς ὁ λαὸς, Μὴ ἀκούσῃς, καὶ μὴ θελήσῃς.

9 Καὶ εἶπε τοῖς ἀγγέλοις υἱοῦ Ἄδερ, Λέγετε τῷ κυρίῳ ὑμῶν, Πάντα ὅσα ἀπέστειλας πρὸς τὸν δοῦλόν σε ἐν πρώτοις ποιήσω, τὸ δὲ ῥῆμα τοῦτο οὐ δυνήσομαι ποιῆσαι· καὶ ἀπῆραν οἱ ἄνδρες, καὶ ἐπέστρεψαν αὐτῷ λόγον.

10 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν υἱὸς Ἄδερ, λέγων, Τάδε ποιήσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθείη, εἰ ἐκποιήσει ὁ χοῦς Σαμαρείας ταῖς ἀλώπεξι παντὶ τῷ λαῷ τοῖς ποσζοῖς μου.

11 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν, Ἰκανέσθω· μὴ καυχάσθω ὁ κυρτὸς, ὡς ὁ ὀρθός.

12 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἀπεκρίθη αὐτῷ τὸν λόγον τοῦτον, πίνων ἦν αὐτὸς καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν σκηναῖς· καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Οἰκοδομήσατε χάρακα· καὶ ἔθεντο χάρακα ἐπὶ τὴν πόλιν.

13 Καὶ ἰδοὺ προφήτης εἷς προσῆλθε τῷ Ἀχαὰβ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος, Εἶ ἑώρακας τὸν ὄχλον τὸν μέγαν τοῦτον; ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτὸν σήμερον εἰς χεῖρας σὰς, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος.

14 Καὶ εἶπεν Ἀχαὰβ, Ἐν τίνι; καὶ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος, Ἐν τοῖς παιδαρίοις τῶν ἀρχόντων τῶν χωρῶν· καὶ εἶπεν Ἀχαὰβ, Τίς συνάψει τὸν πόλεμον; καὶ εἶπε, Σύ.

15 Καὶ ἐπεσκέψατο Ἀχαὰβ τὰς ἄρχοντας τὰ παιδάρια τ̃ χωρῶν, καὶ ἐγένοντο διακόσια τριάκοντα· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπεσκέψατο τὸν λαὸν πάντα υἱὸν δυνάμεως, ἑπτὰ χιλιάδας.

16 Καὶ ἐξῆλθε μεσημβρίας· καὶ υἱὸς Ἄδερ πίνων μεθύων ἐν Σοκχὼθ αὐτὸς καὶ οἱ βασιλεῖς, τριάκοντα καὶ δύο βασιλεῖς συμβοηθοὶ αὐτ̃.

17 Καὶ ἐξῆλθον ἄρχοντες παιδάρια τῶν χωρῶν ἐν πρώτοις· καὶ ἀποξέλλουσι καὶ ἀπαγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ Συρίας, λέγοντες, Ἄνδρες ἐξεληλύθασιν ἐκ Σαμαρείας.

18 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰ εἰς εἰρήνην ἐκπορεύονται, συλλαβεῖν αὐτὰς ζῶντας· καὶ εἰ εἰς πόλεμον, ζῶντας συλλαβεῖν αὐτάς.

19 Καὶ μὴ ἐξελθάτωσαν ἐκ τ̃ πόλεως ἄρχοντα τὰ παιδάρια τῶν χωρῶν· καὶ ἡ δύναμις ὀπίσω αὐτῶν

20 Ἐπάταξεν ἕκαστος τ̃ παρ' αὐτ̃· καὶ ἐδευτέρωσεν ἕκαστος τ̃ παρ' αὐτ̃· καὶ ἔφυγε Συρία· καὶ κατεδίωξεν αὐτὰς Ἰσραήλ· καὶ σώζεται υἱὸς Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας ἐφ' ἵππα ἱππέως.

21 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραήλ, καὶ ἔλαβε πάντας τὰς ἵππας καὶ τὰ ἅρματα, καὶ ἐπάταξε πληγὴν μεγάλην ἐν Συρίᾳ.

22 Καὶ προσῆλθεν ὁ προφήτης πρὸς βασιλέα Ἰσραήλ, καὶ εἶπε, Κραταιῶ καὶ γνῶθι καὶ ἴδε τί ποιήσεις, ὅτι ἐπισρέφοντος τ̃ ἐνιαυτ̃ υἱὸς Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας ἀναβαίνει ἐπὶ σέ,

23 Καὶ οἱ παῖδες βασιλέως Συρίας· καὶ εἶπον, Θεὸς ὀρέων Θεὸς Ἰσραὴλ καὶ οὐ Θεὸς κοιλάδων, διὰ τ̃το ἐκραταίωσεν ὑπὲρ ἡμᾶς· ἐὰν δὲ πολεμήσωμεν αὐτὰς κατ' εὐθύ, εἰ μὴν κραταιώσομεν ὑπὲρ αὐτάς.

24 Καὶ τὸ ῥ̃ημα τ̃το ποίησον· ἀπόστησον τὰς βασιλεῖς ἕκαστον εἰς τ̃ τόπον αὐτῶν, καὶ θ̃ ἀντ' αὐτῶν σατράπας,

25 Καὶ ἀλλάξομέν σοι δύναμιν κατὰ τ̃ δύναμιν τ̃ πεσοῦσαν, καὶ ἵππον κατὰ τ̃ ἵππον, καὶ ἅρματα κατὰ τὰ ἅρματα, καὶ πολεμήσομεν πρὸς αὐτὰς κατ' εὐθύ, καὶ κραταιώσομεν ὑπὲρ αὐτάς· καὶ ἤκουσε τ̃ φωνῆς αὐτ̃, καὶ ἐποίησεν ἕτως.

26 Καὶ ἐγένετο ἐπισρέψαντος τ̃ ἐνιαυτ̃, καὶ ἐπεσκέψατο υἱὸς Ἄδερ τ̃ Συρίαν, καὶ ἀνέβη εἰς Ἀφεκὰ εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραήλ.

27 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπεσκέπησαν, καὶ παρεγένοντο εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν· καὶ παρενέβαλεν Ἰσραὴλ ἐξεναντίας αὐτῶν

ὡσεὶ δύο ποίμνια αἰγῶν· καὶ Συρία ἔπλησε τ γῆν.

28 Καὶ προσῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τ Θεῦ, καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν εἶπε Συρία, Θεὸς ὀρέων Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ καὶ οὐ Θεὸς κοιλάδων αὐτὸς, καὶ δώσω τ δύναμιν τ μεγάλην ταύτην εἰς χεῖρα σὴν, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος.

29 Καὶ παρεμβάλλουσιν ἕτοι ἀπέναντι τέτων ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ προσήγαγεν ὁ πόλεμος, καὶ ἐπάταξεν Ἰσραὴλ τὴν Συρίαν ἑκατὸν χιλιάδας πεζῶν μιᾷ ἡμέρᾳ.

30 Καὶ ἔφυγον οἱ κατάλοιποι εἰς Ἀφεκὰ εἰς τ πόλιν, καὶ ἔπεσε τὸ τεῖχος ἐπὶ εἴκοσι καὶ ἑπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν τ καταλοίπων· καὶ υἱὸς Ἄδερ ἔφυγε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τ οἶκον τ κοιτῶνος, εἰς τὸ ταμιεῖον.

31 Καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτῦ, Οἶδα ὅτι βασιλεῖς Ἰσραὴλ βασιλεῖς ἐλέους εἰσίν· ἐπιθώμεθα δὴ σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας ἡμῶν, καὶ σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, καὶ ἐξέλθωμεν πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ, εἴπως ζωογονήσει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

32 Καὶ περιεζώσαντο σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν, καὶ ἔθεσαν σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, Δῦλός σου υἱὸς Ἄδερ λέγει, Ζησάτω δὴ ἡ ψυχὴ ἡμῶν· καὶ εἶπεν, Εἰ ἔτι ζῇ, ἀδελφός μου ἐστί.

33 Καὶ οἱ ἄνδρες οἰωνίσαντο, καὶ ἐσπείσαντο· καὶ ἀνελέξαντο τ λόγον ἐκ τ στόματος αὐτῦ, καὶ εἶπον, Ἀδελφός σε υἱὸς Ἄδερ· καὶ εἶπεν, Εἰσέλθατε καὶ λάβετε αὐτόν· καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν υἱὸς Ἄδερ, καὶ ἀναβιβάζουσιν αὐτὸν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἅρμα.

34 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Τὰς πόλεις ἃς ἔλαβεν ὁ πατήρ μου παρὰ τ πατρός σε ἀποδώσω σοι· καὶ ἐξόδους θήσεις σεαυτῷ ἐν Δαμασκῷ, καθὼς ἔθετο ὁ πατήρ μου ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἐγὼ ἐν διαθήκῃ ἐξαποστελῶ σε· καὶ διέθετο αὐτῷ διαθήκην, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτόν.

35 Καὶ ἄνθρωπος εἷς ἐκ τῶν υἱῶν τ προφητῶν εἶπε πρὸς τ πλησίον αὐτῦ ἐν λόγῳ Κυρίε, Πάταξόν δή με· καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἄνθρωπος πατάξαι αὐτόν.

36 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἀνθ' ὧν οὐκ ἤκουσας τ φωνῆς Κυρίε, καὶ ἰδὲ σὺ ἀποτρέχεις ἀπ' ἐμῦ, καὶ πατάξει σε λέων· καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῦ, καὶ εὑρίσκει αὐτὸν λέων, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν.

37 Καὶ εὑρίσκει ἄνθρωπον ἄλλον, καὶ εἶπε, Πάταξόν με δή· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος, πατάξας καὶ συνέτριψε.

38 Καὶ ἐπορεύθη ὁ προφήτης καὶ ἔστη τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐπὶ τῆ ὁδῷ, καὶ κατεδήσατο ἐν τελαμῶνι τὰς ὀφθαλμὰς αὐτοῦ.

39 Καὶ ἐγένετο ὡς παρεπορεύετο ὁ βασιλεὺς, καὶ ἄτος ἐβόα πρὸς τὸ βασιλέα, καὶ εἶπεν, Ὁ δοῦλός σε ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν στρατιὰν ἐν πολέμῳ, καὶ ἰδὲ ἀνὴρ εἰσήγαγε πρὸς μὲ ἄνδρα, καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Φύλαξον τοῦτον τὸν ἄνδρα· ἐὰν δὲ ἐκπηδῶν ἐκπηδήσῃ, καὶ ἔσαι ἡ ψυχή σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ἢ τάλαντον ἀργυρίου στήσεις.

40 Καὶ ἐγενήθη, περιεβλέψατο ὁ δοῦλός σε ὧδε καὶ ὧδε, καὶ ἄτος οὐκ ἦν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, Ἰδὲ καὶ τὸ ἔνεδρα παρ' ἐμοὶ ἐφόνευσας.

41 Καὶ ἔσπευσε καὶ ἀφεῖλε τὸν τελαμῶνα ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· καὶ ἐπέγνω αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, ὅτι ἐκ τῶν προφητῶν ἄτος.

42 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Διότι ἐξήνεγκας σὺ ἄνδρα ὀλέθριον ἐκ τῆς χειρός σε, καὶ ἔσαι ἡ ψυχή σε ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ λαός σε ἀντὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

43 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ συγκεχυμένος καὶ ἐκλελυμένος, καὶ ἔρχεται εἰς Σαμάρειαν.

Κεφ. κβ'. 22.

ΚΑΙ ἐκάθισε τὰ τρία ἔτη, καὶ οὐκ ἦν πόλεμος ἀναμέσον Συρίας καὶ ἀναμέσον Ἰσραήλ.

2 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ, καὶ κατέβη Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα πρὸς βασιλέα Ἰσραήλ.

3 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Εἰ οἴδατε ὅτι ἡμῖν Ῥεμμὰθ Γαλαὰδ, καὶ ἡμεῖς σιωπῶμεν λαβεῖν αὐτὴν ἐκ χειρὸς βασιλέως Συρίας;

4 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ, Ἀναβήσῃ μεθ' ἡμῶν εἰς Ῥεμμὰθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον;

5 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ, Καθὼς ἐγὼ, καὶ σὺ ἄτως· καθὼς ὁ λαός μου, ὁ λαός σου· καθὼς οἱ ἵπποι μου, οἱ ἵπποι σου. Καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ, Ἐπερωτήσατε δὴ σήμερον τὸ Κύριον.

6 Καὶ συνήθροισεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πάντας τοὺς προφήτας ὡς τετρακοσίους ἄνδρας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, Εἰ

πορευθῶ εἰς Ῥεμμὰθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον, ἢ ἐπισχῶ; καὶ εἶπον, Ἀνάβαινε, καὶ δὸς δώσει Κύριος εἰς χεῖρας σ βασιλέως.

7 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ, Οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης σ Κυρίε, καὶ ἐπερωτήσομεν τ Κύριον δι' αὐτε;

8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ, Εἷς ἐστιν ἀνὴρ εἰς τὸ ἐπερωτῆσαι δι' αὐτε τ Κύριον, καὶ ἐγὼ μεμίσηκα αὐτὸν, ὅτι οὐ λαλεῖ περὶ ἐμε καλὰ ἀλλ' ἢ κακὰ, Μιχαίας υἱὸς Ἰεμβλαά· καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα, Μὴ λεγέτω ὁ βασιλεὺς ἔτως.

9 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ εὐνοῦχον ἕνα, καὶ εἶπε, Τοτάχος Μιχαίαν υἱὸν Ἰεμβλαά.

10 Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα ἐκάθηντο ἀνὴρ ἐπὶ σ θρόνου αὐτε ἔνοπλοι ἐν ταῖς πύλαις Σαμαρείας· καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφήτευον ἐνώπιον αὐτῶν.

11 Καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Σεδεκίας υἱὸς Χαναὰν κέρατα σιδηρᾶ, καὶ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος, Ἐν τέτοις κερατιεῖς τὴν Συρίαν ἕως συντελεσθῇ.

12 Καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφήτευον οὕτως, λέγοντες, Ἀνάβαινε εἰς Ῥεμμὰθ Γαλαὰδ, καὶ εὐοδώσει καὶ δώσει Κύριος εἰς χεῖράς σε καὶ τ βασιλέα Συρίας.

13 Καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς καλέσαι τ Μιχαίαν, ἐλάλησεν αὐτῷ, λέγων, Ἰδὲ δὴ λαλοῦσι πάντες οἱ προφῆται ἐν στόματι ἑνὶ καλὰ περὶ τοῦ βασιλέως, γίνε δὴ καὶ σὺ εἰς τὰς λόγας σε κατὰ τὰς λόγας ἑνὸς τέτων, καὶ λάλησον καλά.

14 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Ζῇ Κύριος, ὅτι ἃ ἐὰν εἴπῃ Κύριος πρὸς μὲ, ταῦτα λαλήσω.

15 Καὶ ἦλθε πρὸς τ βασιλέα· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Μιχαία, εἰ ἀναβῶ εἰς Ῥεμμὰθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον, ἢ ἐπισχῶ; καὶ εἶπεν, Ἀνάβαινε, καὶ εὐοδώσει Κύριος εἰς χεῖρα σ βασιλέως.

16 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ποσάκις ἐγὼ ὁρκίζω σε, ὅπως λαλήσῃς πρὸς μὲ ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι Κυρίε;

17 Καὶ εἶπεν, Οὐχ ἔτως· ἑώρακα πάντα τ Ἰσραὴλ διεσπαρμένον ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς ποίμνιον, ᾧ ἐκ ἔστι ποιμήν· καὶ εἶπε Κύριος, Οὐ κύριος τέτοις Θεός; ἕκασος εἰς τ οἶκον αὐτε ἐν εἰρήνῃ ἀναστρεφέτω.

18 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ βασιλέα Ἰούδα, Οὐκ εἶπα πρὸς σὲ, ὅτι

οὐ προφητεύει ἔτός μοι καλὰ, διότι ἀλλ' ἢ κακά;

19 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Οὐχ ἕτως· ἀκ ἐγώ· ἄκεε ῥῆμα Κυρίου· ἀχ οὕτως. Εἶδον Θεὸν Ἰσραὴλ καθήμενον ἐπὶ θρόνου αὐτῦ, καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ τοῦ ἀρανῦ εἰςήκει περὶ αὐτὸν ἐκ δεξιῶν αὐτῦ καὶ ἐξ εὐωνύμων αὐτῦ.

20 Καὶ εἶπε Κύριος, Τίς ἀπατήσει τ' Ἀχαὰβ βασιλέα Ἰσραὴλ, καὶ ἀναβήσεται, καὶ πεσεῖται ἐν Ῥεμμὰθ Γαλαάδ; καὶ εἶπεν ἕτος ἕτως, καὶ ἕτος ἕτως.

21 Καὶ ἐξῆλθε πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον Κυρίου, καὶ εἶπεν, Ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν.

22 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Κύριος, Ἐν τίνι; καὶ εἶπεν, Ἐξελεύσομαι, καὶ ἔσομαι πνεῦμα ψευδὲς εἰς τὸ στόμα πάντων τ' προφήτων αὐτῦ· καὶ εἶπεν, Ἀπατήσεις, καί γε δυνήσῃ· ἔξελθε καὶ ποίησον ἕτως.

23 Καὶ νῦν ἰδὲ ἔδωκε Κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τ' προφητῶν σῦ τάτων, καὶ Κύριος ἐλάλησεν ἐπὶ σὲ κακά.

24 Καὶ προσῆλθε Σεδεκίας υἱὸς Χαναὰν, καὶ ἐπάταξε τὸν Μιχαίαν ἐπὶ τ' σιαγόνα, καὶ εἶπε, Ποῖον πνεῦμα Κυρίε τὸ λαλῆσαν ἐν σοί;

25 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Ἰδὲ σὺ ὄψῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅταν εἰσέλθῃς ταμεῖον ἔ ταμείε τᾶ κρυβῆναι ἐκεῖ.

26 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, Λάβετε τ' Μιχαίαν, καὶ ἀποστρέψατε αὐτὸν πρὸς Σεμὴρ τ' βασιλέα τ' πόλεως· καὶ τῷ Ἰωὰς υἱῷ ἔ βασιλέως

27 Εἶπον Θέσθαι τᾶτον ἐν φυλακῇ, καὶ ἐσθίειν αὐτὸν ἄρτον θλίψεως καὶ ὕδωρ θλίψεως ἕως ἔ ἐπιστρέψαι με ἐν εἰρήνῃ.

28 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Ἐὰν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃς ἐν εἰρήνῃ, οὐ λελάληκε Κύριος ἐν ἐμοί.

29 Καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα μετ' αὐτᾶ εἰς Ῥεμμὰθ Γαλαάδ.

30 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ βασιλέα Ἰούδα, Συγκαλύψομαι καὶ εἰσελεύσομαι εἰς τ' πόλεμον, καὶ σὺ ἔνδυσαι τ' ἱματισμόν μα· καὶ συνεκαλύψαλο βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον.

31 Καὶ βασιλεὺς Συρίας ἐνετείλατο τοῖς ἄρχυσι τ' ἁρμάτων αὐτῦ τριάκοντα καὶ δυσὶ, λέγων, Μὴ πολεμεῖτε μικρὸν καὶ μέγαν, ἀλλ' ἢ τ' βασιλέα Ἰσραὴλ μονώτατον.

32 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τ' ἁρμάτων τ' Ἰωσαφὰτ βασιλέα Ἰούδα, καὶ αὐτοὶ

εἶπαν, Φαίνεται βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἔτος, καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν τοῦ πολεμῆσαι· καὶ ἀνέκραξεν Ἰωσαφάτ.

33 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων ὅτι οὐκ ἔστι βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἔτος, καὶ ἀνέστρεψαν ἀπ' αὐτοῦ.

34 Καὶ ἐπέτεινεν εἷς τὸ τόξον εὐτόχως, καὶ ἐπάταξε τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ ἀναμέσον τοῦ πνεύμονος καὶ ἀναμέσον τοῦ θώρακος· καὶ εἶπε τῷ ἡνιόχῳ αὐτοῦ, Ἐπίστρεψον τὰς χεῖράς σου καὶ ἐξάγαγέ με ἐκ τοῦ παρεμβολῆς, ὅτι τέτρωμαι.

35 Καὶ ἐτροπώθη ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἑστηκὼς ἐπὶ τοῦ ἅρματος ἐξεναντίας Συρίας ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας, καὶ ἀπέχυνε τὸ αἷμα ἀπὸ τῆς πληγῆς εἰς τὸν κόλπον τοῦ ἅρματος, καὶ ἀπέθανεν ἑσπέρας, καὶ ἐξεπορεύετο τὸ αἷμα τοῦ τροπῆς ἕως τοῦ κόλπου τοῦ ἅρματος.

36 Καὶ ἔξη ὁ στρατοκῆρυξ δύνοντος τοῦ ἡλίου, λέγων, Ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ γῆν,

37 Ὅτι τέθνηκεν ὁ βασιλεύς· καὶ ἦλθον εἰς Σαμάρειαν, καὶ ἔθαψαν τὸν βασιλέα ἐν Σαμαρείᾳ.

38 Καὶ ἀπένιψαν τὸ αἷμα ἐπὶ τὴν κρήνην Σαμαρείας, καὶ ἐξέλειξαν αἱ ὗες καὶ οἱ κύνες τὸ αἷμα, καὶ αἱ πόρναι ἐλούσαντο ἐν τῷ αἵματι, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησε.

39 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀχαὰβ καὶ πάντα ἃ ἐποίησε, καὶ οἶκον ἐλεφάντινον ὃν ᾠκοδόμησε, καὶ πάσας τὰς πόλεις ἃς ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραήλ;

40 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀχαὰβ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

41 Καὶ Ἰωσαφὰτ υἱὸς Ἀσὰ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰούδαν· ἐν ἔτει τετάρτῳ τοῦ Ἀχαὰβ βασιλέως Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἰωσαφάτ,

42 Υἱὸς τριάκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν· καὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀζουβὰ θυγάτηρ Σαλαΐ.

43 Καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Ἀσὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οὐκ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῆς τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου.

44 Πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρεν· ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.

45 Καὶ εἰρήνευσεν Ἰωσαφὰτ μετὰ βασιλέως Ἰσραήλ.

46 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων

Ἰωσαφὰτ, καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν βασιλέων Ἰούδα;

51 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωσαφὰτ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη παρὰ τοῖς πατράσιν αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωρὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

52 Καὶ Ὀχοζίας υἱὸς Ἀχαὰβ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ· ἐν ἔτει ἑπλακαιδεκάτῳ Ἰωσαφὰτ βασιλεὼς Ἰούδα Ὀχοζίας υἱὸς Ἀχαὰβ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ δύο ἔτη.

53 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Ἀχαὰβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ὁδῷ Ἰεζάβελ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις οἴκου Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ·

54 Καὶ ἐδούλευσε τοῖς Βααλὶμ καὶ προσεκύνησεν αὐτοῖς, καὶ παρώργισε τὸν Κύριον Θεὸν Ἰσραὴλ, κατὰ πάντα τὰ γενόμενα ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ.

Κεφ. α'. 1.

ΚΑΙ ἠθέτησε Μωὰβ ἐν Ἰσραὴλ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀχαάβ.

2 Καὶ ἔπεσεν Ὀχοζίας διὰ τοῦ δικτυωτοῦ τοῦ ἐν τῷ ὑπερῴῳ αὐτοῦ τῷ ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἠρρώστησε· καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Δεῦτε καὶ ἐπιζητήσατε ἐν τῷ Βάαλ μυῖαν θεὸν Ἀκκαρών, εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρωστίας με ταύτης· καὶ ἐπορεύθησαν ἐπερωτῆσαι δι' αὐτοῦ.

3 Καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκάλεσεν Ἠλιὰ τὸν Θεσβίτην, λέγων, Ἀναστὰς δεῦρο εἰς συνάντησιν τῶν ἀγγέλων Ὀχοζίου βασιλέως Σαμαρείας, καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτούς, Εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι Θεὸν ἐν Ἰσραὴλ, ὑμεῖς πορεύεσθε ἐπιζητῆσαι ἐν τῷ Βάαλ μυῖαν θεὸν Ἀκκαρών; καὶ οὐχ ἕνεκεν·

4 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Ἡ κλίνη ἐφ' ἧς ἀνέβης ἐκεῖ, οὐ καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ· καὶ ἐπορεύθη

Ἠλιοὺ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτάς.

5 Καὶ ἐπεσράφησαν οἱ ἄγγελοι πρὸς αὐτόν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὰς, Τί ὅτι ἐπεσρέψατε;

6 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν, Ἀνὴρ ἀνέβη εἰς συνάντησιν ἡμῶν, καὶ εἶπε πρὸς ἡμᾶς, Δεῦτε, ἐπισράφητε πρὸς τὸ βασιλέα τὸ ἀποσείλαντα ὑμᾶς, καὶ λαλήσατε πρὸς αὐτὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι Θεὸν ἐν Ἰσραὴλ, σὺ πορεύῃ ἐπιζητῆσαι ἐν τῷ Βάαλ μυῖαν Θεὸν Ἀκκαρών; ἐκ ἔτως· ἡ κλίνη ἐφ᾽ ἧς ἀνέβης ἐκεῖ, οὐ καταβήσῃ ἀπ᾽ αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ.

7 Καὶ ἐπισρέψαντες ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεῖ καθὰ ἐλάλησεν Ἠλιέ· καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτὰς, Τίς ἡ κρίσις ὃ ἀνδρὸς τὸ ἀναβάντος εἰς συνάντησιν ὑμῖν καὶ λαλήσαντος πρὸς ὑμᾶς τὰς λόγους τούτους;

8 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Ἀνὴρ δασὺς, καὶ ζώνην δερματίνην περιεζωσμένος τὸ ὀσφῦν αὐτοῦ· καὶ εἶπεν, Ἠλιὲ ὁ Θεσβίτης ἔτός ἐσι.

9 Καὶ ἀπέσειλε πρὸς αὐτὸν πεντηκόνταρχον καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδοὺ Ἠλιὲ ἐκάθητο ἐπὶ τῆ κορυφῆς ὄρους· καὶ ἐλάλησεν ὁ πεντηκόνταρχος πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν, Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσέ σε, καταβηθι.

10 Καὶ ἀπεκρίθη Ἠλιὲ, καὶ εἶπε πρὸς τὸν πεντηκόνταρχον, Καὶ εἰ ἄνθρωπος Θεοῦ ἐγὼ, καταβήσεται πῦρ ἐκ τοῦ ὐρανοῦ, καὶ καταφάγεταί σε καὶ τοὺς πεντήκοντά σου· καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ ὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτὸν καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ.

11 Καὶ προσέθετο ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀπέσειλε πρὸς αὐτὸν ἄλλον πεντηκόνταρχον καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλησεν ὁ πεντηκόνταρχος πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν, Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς, Ταχέως καταβηθι.

12 Καὶ ἀπεκρίθη Ἠλιὲ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν, Εἰ ἄνθρωπος Θεοῦ ἐγὼ, καταβήσεται πῦρ ἐκ τοῦ ὐρανοῦ, καὶ καταφάγεταί σε καὶ τοὺς πεντήκοντά σου· καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ ὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτὸν καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ.

13 Καὶ προσέθετο ὁ βασιλεὺς ἔτι ἀποσείλαι ἡγέμενον καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ· καὶ ἦλθεν ὁ πεντηκόνταρχος ὁ τρίτος, καὶ ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ κατέναντι Ἠλιοὺ, καὶ ἐδεήθη αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν, Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ἐντιμωθήτω ἡ ψυχή μου,

καὶ ἡ ψυχὴ τ̃ δέλων σε τάτων τ̃ πεντήκοντα ἐν ὀφθαλμοῖς σου.

14 Ἰδὲ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ ἀρανε̃, καὶ κατέφαγε τὰς δύο πεντηκοντάρχας τὰς πρώτας· καὶ νῦν ἐντιμωθήτω δὴ ἡ ψυχή μα ἐν ὀφθαλμοῖς σα.

15 Καὶ ἐλάλησεν ἄγγελος Κυρίε πρὸς Ἠλιὲ, καὶ εἶπε, Κατάβηθι μετ' αὐτ̃, μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπε αὐτῶν· καὶ ἀνέςη Ἠλιὲ καὶ κατέβη μετ' αὐτ̃ πρὸς τ̃ βασιλέα,

16 Καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν Ἠλιὲ, Τάδε λέγει Κύριος, Τί ὅτι ἀπέσειλας ἀγγέλες ἐκζητῆσαι ἐν τῷ Βάαλ μυῖαν θεὸν Ἀκκαρών; ἐχ ἔτως· ἡ κλίνη ἐφ' ἧς ἀνέβης ἐκεῖ, οὐ καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ.

17 Καὶ ἀπέθανε κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίε ὃ ἐλάλησεν Ἠλιέ.

18 Καὶ τὰ λοιπὰ τ̃ λόγων Ὀχοζίου ἃ ἐποίησεν, ἐκ ἰδὲ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τ̃ ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ; καὶ Ἰωρὰμ υἱὸς Ἀχαὰβ βασιλεύει ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτη δεκαδύο, ἐν ἔτει ὀκτωκαιδεκάτῳ Ἰωσαφὰτ βασιλέως Ἰούδα· καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίε· πλὴν ἐχ ὡς οἱ ἀδελφοὶ αὐτ̃, ἃδὲ ὡς ἡ μήτηρ αὐτ̃· καὶ ἀπέςησε τὰς στήλας Βάαλ ἃς ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτ̃, καὶ συνέτριψεν αὐτάς· πλὴν ἐν ταῖς ἁμαρτίαις οἴκε Ἱεροβοὰμ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, ἐκολλήθη, ἐκ ἀπέςη ἀπ' αὐτῶν· καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύριος εἰς τὸν οἶκον Ἀχαάβ.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἀνάγειν Κύριον ἐν συσσεισμῷ τὸν Ἠλιὲ ὡς εἰς τὸν ἀρανὸν, καὶ ἐπορεύθη Ἠλιὲ καὶ Ἐλισαιὲ ἐκ Γαλγάλων.

2 Καὶ εἶπεν Ἠλιὲ πρὸς Ἐλισαιὲ, Κάθε δὴ ἐνταῦθα, ὅτι ὁ Θεὸς ἀπέσαλκέ με ἕως Βαιθήλ· καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ, Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σε, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἦλθον εἰς Βαιθήλ.

3 Καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ τ̃ προφητῶν οἱ ἐν Βαιθὴλ πρὸς Ἐλισαιὲ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Εἰ ἔγνως, ὅτι Κύριος σήμερον λαμβάνει τ̃ Κυρίόν σε ἐπάνωθεν τ̃ κεφαλῆς σε; καὶ εἶπε, Κἀγὼ ἔγνωκα, σιωπᾶτε.

4 Καὶ εἶπεν Ἠλιὲ πρὸς Ἐλισαιὲ, Κάθε δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσαλκέ με εἰς Ἱεριχώ· καὶ εἶπε, Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σε, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἦλθον εἰς Ἱεριχώ.

5 Καὶ ἤγγισαν οἱ υἱοὶ τῶν

προφητῶν οἱ ἐν Ἰεριχὼ πρὸς Ἐλισαιὲ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Εἰ ἔγνως, ὅτι σήμερον λαμβάνει Κύριος τὸ κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σε; καὶ εἶπε, Καί γε ἐγὼ ἔγνων, σιωπᾶτε.

6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἠλιὲ, Κάθθ δὴ ὧδε, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως εἰς τὸν Ἰορδάνην· καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ, Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σε, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι,

7 Καὶ πεντήκοντα ἄνδρες υἱοὶ τῶν προφητῶν, καὶ ἔστησαν ἐξεναντίας μακρόθεν· καὶ ἀμφότεροι ἔστησαν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην.

8 Καὶ ἔλαβεν Ἠλιὲ τὴν μηλωτὴν αὐτῦ καὶ εἴλησε καὶ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθα καὶ ἔνθα· καὶ διέβησαν ἀμφότεροι ἐν ἐρήμῳ.

9 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαβῆναι αὐτὺς, καὶ Ἠλιὲ εἶπε πρὸς Ἐλισαιὲ, Αἴτησαι τί ποιήσω σοι πρὶν ἢ ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σῦ· καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ, Γενηθήτω δὴ διπλᾶ ἐν πνεύματί σε ἐπ' ἐμέ.

10 Καὶ εἶπεν Ἠλιὲ, Ἐσκλήρυνας τὸ αἰτήσασθαι· ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σε, καὶ ἔσαι σοι ὕτως· καὶ ἐὰν μὴ, ὐ μὴ γένηται.

11 Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων, ἐπορεύοντο καὶ ἐλάλεν· καὶ ἰδὲ ἅρμα πυρὸς καὶ ἵπποι πυρὸς, καὶ διέσειλεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων· καὶ ἀνελήφθη Ἠλιὲ ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν ὐρανόν.

12 Καὶ Ἐλισαιὲ ἑώρα, καὶ ἐβόα, Πάτερ, πάτερ, ἅρμα Ἰσραὴλ καὶ ἱππεὺς αὐτῦ· καὶ ὐκ εἶδεν αὐτὸν ἔτι· καὶ ἐπελάβετο τῶν ἱματίων αὐτῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὰ εἰς δύο ῥήγματα.

13 Καὶ ὕψωσε τὴν μηλωτὴν Ἠλιὲ ἣ ἔπεσεν ἐπάνωθεν Ἐλισαιὲ· καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισαιὲ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῦ χείλες τοῦ Ἰορδάνε,

14 Καὶ ἔλαβε τὴν μηλωτὴν Ἠλιὲ ἣ ἔπεσεν ἐπάνωθεν αὐτῦ, καὶ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ, καὶ εἶπε, Πῦ ὁ Θεὸς Ἠλιὲ ἀφφώ; καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ διερράγησαν ἔνθα καὶ ἔνθα· καὶ διέβη Ἐλισαιέ.

15 Καὶ εἶδον αὐτὸν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Ἰεριχὼ ἐξεναντίας, καὶ εἶπον, Ἐπαναπέπαυται τὸ πνεῦμα Ἠλιὲ ἐπὶ Ἐλισαιέ· καὶ ἦλθον εἰς συναντὴν αὐτῦ, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν,

16 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Ἰδὲ δὴ μετὰ τῶν παίδων σου πεντήκοντα ἄνδρες υἱοὶ δυνάμεως· πορευθέντες δὴ ζητησάτωσαν τὸν Κύριόν σε, μή ποτε

ἦρεν αὐτὸν πνεῦμα Κυρίε, καὶ ἔρριψεν αὐτὸν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἢ ἐφ' ἓν τ ὀρέων ἢ ἐφ' ἕνα τῶν βενῶν· καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ, Οὐκ ἀποσελεῖτε.

17 Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν, ἕως ἔ ἠσχύνετο· καὶ εἶπεν, Ἀποσείλατε· καὶ ἀπέσειλαν πεντήκοντα ἄνδρας, καὶ ἐζήτησαν τρεῖς ἡμέρας, καὶ οὐχ εὗρον αὐτόν.

18 Καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν Ἰεριχώ· καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ, Οὐκ εἶπον πρὸς ὑμᾶς, Μὴ πορευθῆτε;

19 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ἐλισαιὲ, Ἰδὲ ἡ κατοίκησις τ πόλεως ἀγαθὴ, καθὼς ὁ Κύριος βλέπει, καὶ τὰ ὕδαλα πονηρὰ, καὶ ἡ γῆ ἀτεκνεμένη.

20 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ, Λάβετέ μοι ὑδρίσκην καινὴν, καὶ θέτε ἐκεῖ ἅλα· καὶ ἔλαβον, καὶ ἤνεγκαν πρὸς αὐτόν.

21 Καὶ ἐξῆλθεν Ἐλισαιὲ εἰς τ διέξοδον τ ὑδάτων, καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ ἅλα, καὶ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος, Ἴαμαι τὰ ὕδατα, οὐκ ἔσαι ἔτι ἐκεῖθεν θάνατος καὶ ἀτεκνεμένη.

22 Καὶ ἰάθησαν τὰ ὕδατα ἕως τ ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαιὲ ὃ ἐλάλησε.

23 Καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς Βαιθήλ· καὶ ἀναβαίνοντος αὐτὲ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ παιδάρια μικρὰ ἐξῆλθον ἐκ τ πόλεως καὶ κατέπαιζον αὐτὲ, καὶ εἶπον αὐτῷ, Ἀνάβαινε φαλακρὲ, ἀνάβαινε.

24 Καὶ ἐξένευσεν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ εἶδεν αὐτὰ, καὶ κατηράσατο αὐτοῖς ἐν ὀνόματι Κύριε· καὶ ἰδὲ ἐξῆλθον δύο ἄρκοι ἐκ ἓ δρυμᾶ, καὶ ἀνέῤῥηξαν ἀπ' αὐτῶν τεσσαράκοντα καὶ δύο παῖδας.

25 Καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον, κἀκεῖθεν ἐπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ Ἰωρὰμ υἱὸς Ἀχαὰβ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ ἐν ἔτει ὀκτωκαιδεκάτῳ Ἰωσαφατ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσε δώδεκα ἔτη.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίε· πλὴν οὐχ ὡς ὁ πατὴρ αὐτὲ, καὶ ὐχ ὡς ἡ μήτηρ αὐτὲ· καὶ μετέστησε τὰς στήλας ἓ Βάαλ, ἃς ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτὲ.

3 Πλὴν ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ Ἱεροβοὰμ υἱῦ Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τ Ἰσραὴλ, ἐκολλήθη, οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῆς.

4 Καὶ Μωσὰ βασιλεὺς Μωὰβ ἦν νωκηδ, καὶ ἐπέστρεφε τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐπαναστάσει ἑκατὸν χιλιάδας ἀρνῶν,

καὶ ἑκατὸν χιλιάδας κριῶν ἐπὶ πόκων.

5 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀχαὰβ, καὶ ἠθέτησε βασιλεὺς Μωὰβ ἐν βασιλεῖ Ἰσραήλ.

6 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰωρὰμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ Σαμαρείας, καὶ ἐπεσκέψατο τὸ Ἰσραήλ.

7 Καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐξαπέστειλε πρὸς Ἰωσαφὰτ βασιλέα Ἰούδα, λέγων, Βασιλεὺς Μωὰβ ἠθέτησεν ἐν ἐμοί· εἰ πορεύσῃ μετ' ἐμοῦ εἰς Μωὰβ εἰς πόλεμον; καὶ εἶπεν, Ἀναβήσομαι· ὅμοιός μοι, ὅμοιός σοι· ὡς ὁ λαός μου, ὁ λαός σου· ὡς οἱ ἵπποι μου, οἱ ἵπποι σου.

8 Καὶ εἶπε, Ποίᾳ ὁδῷ ἀναβῶ; καὶ εἶπεν, Ὁδὸν ἔρημον Ἐδώμ.

9 Καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰούδα καὶ ὁ βασιλεὺς Ἐδὼμ, καὶ ἐκύκλωσαν ὁδὸν ἑπτὰ ἡμερῶν· καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ τῇ παρεμβολῇ καὶ τοῖς κτήνεσι τοῖς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν.

10 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, Ὦ, ὅτι κέκληκε Κύριος τὰς τρεῖς βασιλεῖς παρερχομένους δοῦναι αὐτὰς ἐν χειρὶ Μωάβ.

11 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ, Οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπιζητήσωμεν τὸν Κύριον παρ' αὐτοῦ; καὶ ἀπεκρίθη εἷς τῶν παίδων τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν, Ὧδε Ἐλισαιὲ υἱὸς Σαφὰτ, ὃς ἐπέχεεν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας Ἠλιού.

12 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ, Ἔστιν αὐτῷ ῥῆμα Κυρίου· καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα καὶ βασιλεὺς Ἐδώμ.

13 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ, Τί ἐμοὶ καὶ σοί; δεῦρο πρὸς τοὺς προφήτας τοῦ πατρός σου καὶ τοὺς προφήτας τῆς μητρός σου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, Μὴ ὅτι κέκληκε Κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χεῖρας Μωάβ;

14 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ, Ζῇ Κύριος τῶν δυνάμεων ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον Ἰωσαφὰτ βασιλέως Ἰούδα ἐγὼ λαμβάνω, εἰ ἐπέβλεψα πρὸς σὲ, καὶ εἶδόν σε.

15 Καὶ νῦν λάβε μοι ψάλλοντα· καὶ ἐγένετο ὡς ἔψαλλεν ὁ ψάλλων, καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν χεὶρ Κυρίου,

16 Καὶ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος, Ποιήσατε τὴν χειμάρρουν τοῦτον βοθύνους βοθύνους,

17 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Οὐκ ὄψεσθε πνεῦμα, καὶ οὐκ ὄψεσθε ὑετὸν, καὶ ὁ χειμάρρους

ἔτος πλησθήσεται ὕδατος, καὶ πίεσθε ὑμεῖς καὶ αἱ κλήσεις ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν.

18 Καὶ κέφη αὐτὴ ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίε· καὶ παραδώσω τὴν Μωὰβ ἐν χειρὶ ὑμῶν.

19 Καὶ πατάξετε πᾶσαν πόλιν ὀχυρὰν, καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν καταβαλεῖτε, καὶ πάσας πηγὰς ὕδατος ἐμφράξεσθε, καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἀχρειώσετε ἐν λίθοις.

20 Καὶ ἐγένετο πρωὶ ἀναβαινόσης τὴν θυσίας, καὶ ἰδὲ ὕδατα ἤρχοντο ἐξ ὁδῦ Ἐδὼμ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ὕδατος.

21 Καὶ πᾶσα Μωὰβ ἤκουσαν ὅτι ἀνέβησαν οἱ τρεῖς βασιλεῖς πολεμεῖν αὐτὲς· καὶ ἀνεβόησαν ἐκ παντὸς περιζωσμένοι ζώνην· καὶ εἶπον, Ὦ· καὶ ἔστησαν ἐπὶ θ ὁρίε.

22 Καὶ ὤρθρισαν τοπρωὶ, καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλεν ἐπὶ τὰ ὕδατα· καὶ εἶδε Μωὰβ ἐξεναντίας τὰ ὕδατα πυρρὰ ὡς αἷμα,

23 Καὶ εἶπον, Αἷμα τῦτο τ ῥομφαίας· καὶ ἐμαχέσαντο οἱ βασιλεῖς, καὶ ἐπάταξεν ἀνὴρ τ πλησίον αὐτῦ· καὶ νῦν ἐπὶ τὰ σκῦλα Μωάβ.

24 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραήλ· καὶ Ἰσραὴλ ἀνέστησαν καὶ ἐπάταξάν τ Μωὰβ, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπε αὐτῶν· καὶ εἰσῆλθον εἰσπορευόμενοι καὶ τύπτοντες τὴν Μωὰβ,

25 Καὶ τὰς πόλεις καθεῖλον, καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἔρριψαν ἀνὴρ τ λίθον καὶ ἐνέπλησαν αὐτὴν, καὶ πᾶσαν πηγὴν ἐνέφραξαν, καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν κατέβαλον ἕως θ καταλιπεῖν τὰς λίθας θ τοίχε καθηρημένας· καὶ ἐκύκλωσαν οἱ σφενδονῆται, καὶ ἐπάταξαν αὐτήν.

26 Καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς Μωὰβ ὅτι ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτὸν ὁ πόλεμος· καὶ ἔλαβε μεθ' ἑαυτῦ ἑπτακοσίους ἄνδρας ἐσπασμένους ῥομφαίαν διακόψαι πρὸς βασιλέα Ἐδὼμ, καὶ ἐκ ἠδυνήθησαν.

27 Καὶ ἔλαβε τ υἱὸν αὐτῦ τ πρωτότοκον ὃν ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτῦ, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὁλοκαύτωμα ἐπὶ θ τείχες, καὶ ἐγένετο μετάμελος μέγας ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἀπῆραν ἀπ' αὐτῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τ γῆν.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ γυνὴ μία ἀπὸ τ υἱῶν τ προφητῶν ἐβόα πρὸς τ Ἐλισαιὲ, λέγεσα, Ὁ δῦλός σε ἀνὴρ με ἀπέθανε, καὶ σὺ ἔγνως, ὅτι δῦλός σε ἦν φοβέμενος τὸν Κύριον· καὶ ὁ δανειςὴς ἦλθε λαβεῖν τὰς δύο υἱάς με ἑαυτῷ εἰς δῦλας.

2 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ, Τί

ποιήσω σοι; ἀνάγγειλόν μοι τί ἐστί σοι ἐν τῷ οἴκῳ; ἡ δὲ εἶπεν, Οὐκ ἔστι τῇ δούλῃ σου ἐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ, ὅτι ἀλλ' ἢ ὃ ἀλείψομαι ἔλαιον.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν, Δεῦρο αἴτησαι σεαυτῇ σκεύη ἔξωθεν παρὰ πάντων τῶν γειτόνων σκεύη κενὰ, μὴ ὀλιγώσῃς.

4 Καὶ εἰσελεύσῃ καὶ ἀποκλείσεις τὴν θύραν κατὰ σοῦ καὶ τῶν υἱῶν σου, καὶ ἀποχεεῖς εἰς τὰ σκεύη ταῦτα, καὶ τὸ πληρωθὲν ἀρεῖς.

5 Καὶ ἀπῆλθε παρ' αὐτοῦ, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν καθ' ἑαυτῆς καὶ κατὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς· αὐτοὶ προσήγγιζον πρὸς αὐτὴν, καὶ αὐτὴ ἐπέχεεν ἕως ἐπλήσθησαν τὰ σκεύη.

6 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν υἱὸν αὐτῆς, Ἐγγίσατε ἔτι πρός με τὸ σκεῦος· καὶ εἶπον αὐτῇ, Οὐκ ἔστιν ἔτι σκεῦος· καὶ ἔστη τὸ ἔλαιον.

7 Καὶ ἦλθε, καὶ ἀπήγγειλε τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ· καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ, Δεῦρο καὶ ἀπόδα τὸ ἔλαιον, καὶ ἀποτίσεις τοὺς τόκους σου, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου ζήσεσθε ἐν τῷ ἐπιλοίπῳ ἐλαίῳ.

8 Καὶ ἐγένετο ἡμέρα, καὶ διέβη Ἐλισαιὲ εἰς Σωμὰν, καὶ ἐκεῖ γυνὴ μεγάλη, καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν φαγεῖν ἄρτον· καὶ ἐγένετο ἀφ' ἱκανοῦ τοῦ εἰσπορεύεσθαι αὐτὸν, ἐξέκλινε τοῦ ἐκεῖ φαγεῖν.

9 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς, Ἰδοὺ δὴ ἔγνων ὅτι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἅγιος οὗτος διαπορεύεται ἐφ' ἡμᾶς διαπαντός.

10 Ποιήσωμεν δὴ αὐτῷ ὑπερῷον τύπον μικρὸν, καὶ θῶμεν αὐτῷ ἐκεῖ κλίνην, καὶ τράπεζαν, καὶ δίφρον, καὶ λυχνίαν· καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἐκκλινεῖ ἐκεῖ.

11 Καὶ ἐγένετο ἡμέρα, καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ, καὶ ἐξέκλινεν εἰς τὸ ὑπερῷον, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ.

12 Καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ, Κάλεσόν μοι τὴν Σωμανίτιν ταύτην· καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν, καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ.

13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἶπον δὴ πρὸς αὐτὴν, Ἰδοὺ ἐξέστησας ἡμῖν πᾶσαν τὴν ἔκστασιν ταύτην, τί δεῖ ποιῆσαί σοι; εἰ ἔστι λόγος σοι πρὸς τὸν βασιλέα, ἢ πρὸς τὸν ἄρχοντα τὴν δυνάμεως; ἡ δὲ εἶπεν, Ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐγώ εἰμι οἰκῶ.

14 Καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ, Τί δεῖ ποιῆσαι αὐτῇ; καὶ εἶπε Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ, Καὶ μάλα υἱὸς οὐκ ἔστιν αὐτῇ· καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς πρεσβύτης.

15 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν, καὶ ἔστη παρὰ τὴν θύραν.

16 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ πρὸς

αὐτὴν, Εἰς τ καιρὸν τοῦτον, ὡς ἡ ὥρα, ζῶσα σὺ, περιειληφυῖα υἱόν· ἡ δὲ εἶπε, Μὴ Κύριε, μὴ διαψεύσῃ τ δέλην σε.

17 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν εἰς τ καιρὸν τοῦτον ὡς ἡ ὥρα, ζῶσα, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτὴν Ἐλισαιέ.

18 Καὶ ἠδρύνθη τὸ παιδάριον· καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξῆλθε πρὸς τ πατέρα αὐτοῦ πρὸς τοὺς θερίζοντας,

19 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, Τὴν κεφαλήν μου, τ κεφαλήν μου· καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ, Ἆρον αὐτὸν πρὸς τ μητέρα αὐτοῦ.

20 Καὶ ἦρεν αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τ γονάτων αὐτῆς ἕως μεσημβρίας, καὶ ἀπέθανε.

21 Καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τ κλίνην ℔ ἀνθρώπε ℔ Θεοῦ· καὶ ἀπέκλεισε κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε,

22 Καὶ ἐκάλεσε τ ἄνδρα αὐτῆς, καὶ εἶπεν, Ἀπόστειλον δή μοι ἕν τ παιδαρίων καὶ μίαν τῶν ὄνων, καὶ δραμοῦμαι ἕως ℔ ἀνθρώπε ℔ Θεοῦ, καὶ ἐπιστρέψω.

23 Καὶ εἶπε, Τί ὅτι σὺ πορεύῃ πρὸς αὐτὸν σήμερον; οὐ νεομηνία οὐδὲ σάββαλον· ἡ δὲ εἶπεν, Εἰρήνη.

24 Καὶ ἐπέσαξε τ ὄνον, καὶ εἶπε πρὸς τὸ παιδάριον αὐτῆς, Ἄγε, πορεύου, μὴ ἐπίσχῃς μοι ℔ ἐπιβῆναι ὅτι ἐὰν εἴπω σοι· δεῦρο καὶ πορεύσῃ καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τ ἄνθρωπον ℔ Θεοῦ εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον.

25 Καὶ ἐπορεύθη καὶ ἦλθεν ἕως ℔ ἀνθρώπε ℔ Θεοῦ εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἐλισαιὲ ἐρχομένην αὐτὴν, καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ, Ἰδὲ δὴ ἡ Σωμανίτις ἐκείνη.

26 Νῦν δράμε εἰς ἀπαντὴν αὐτῆς, καὶ ἐρεῖς, Ἡ εἰρήνη σοι; ἡ εἰρήνη τῷ ἀνδρί σε; ἡ εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ; ἡ δὲ εἶπεν, Εἰρήνη.

26 Καὶ ἦλθε πρὸς Ἐλισαιὲ εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐπελάβετο τῶν ποδῶν αὐτοῦ· καὶ ἤγγιζε Γιεζὶ ἀπώσασθαι αὐτήν· καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ, Ἄφες αὐτὴν, ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτῆς κατώδυνος αὐτῇ, καὶ Κύριος ἀπέκρυψεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἀνήγγειλέ μοι.

28 Ἡ δὲ εἶπε, Μὴ ᾐτησάμην υἱὸν παρὰ ℔ κυρίε μου; ὅτι οὐκ εἶπα, Οὐ πλανήσεις μετ' ἐμοῦ;

29 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ τῷ Γιεζὶ, Ζῶσαι τ ὀσφύν σε, καὶ λάβε τ βακτηρίαν μου ἐν τῇ χειρί σε, καὶ δεῦρο, ὅτι ἐὰν εὕρῃς ἄνδρα οὐκ εὐλογήσεις αὐτὸν, καὶ ἐὰν εὐλογήσῃ σε ἀνὴρ οὐκ ἀποκριθήσῃ αὐτῷ· καὶ ἐπι-

θήσεις τὴν βακτηρίαν μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου.

30 Καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου, Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἀνέστη Ἐλισαιὲ, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς.

31 Καὶ Γιεζὶ διῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ ἀπέθηκε τὴν βακτηρίαν ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου· καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ ἐπέστρεψεν εἰς ἀπαντὴν αὐτῷ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ, λέγων, Οὐκ ἠγέρθη τὸ παιδάριον.

32 Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισαιὲ εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἰδοὺ τὸ παιδάριον τεθνηκὸς κεκοιμισμένον ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ·

33 Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισαιὲ εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν κατὰ τῶν δύο ἑαυτῶν, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον.

34 Καὶ ἀνέβη καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὸ παιδάριον· καὶ ἔθηκε τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ· καὶ διεκάμψεν ἐπ' αὐτὸν, καὶ διεθερμάνθη ἡ σὰρξ τοῦ παιδαρίου.

35 Καὶ ἐπέστρεψε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ ἀνέβη καὶ συνέκαμψεν ἐπὶ τὸ παιδάριον ἕως ἑπτάκις· καὶ ἤνοιξε τὸ παιδάριον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

36 Καὶ ἐξεβόησεν Ἐλισαιὲ πρὸς Γιεζὶ, καὶ εἶπε, Κάλεσον τὴν Σωμανίτιν ταύτην· καὶ ἐκάλεσε, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν· καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ, Λάβε τὸν υἱόν σου.

37 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἔλαβε τὸν υἱὸν αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθε.

38 Καὶ Ἐλισαιὲ ἐπέστρεψεν εἰς Γάλγαλα· καὶ ὁ λιμὸς ἐν τῇ γῇ, καὶ υἱοὶ τῶν προφητῶν ἐκάθηντο ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ, Ἐπίσησον τὴν λέβητα τὴν μέγαν, καὶ ἕψε ἕψεμα τοῖς υἱοῖς τῶν προφητῶν.

39 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἀγρὸν συλλέξαι ἀριώθ· καὶ εὗρεν ἄμπελον ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ συνέλεξεν ἀπ' αὐτῆς τολύπην ἀγρίαν πλήρες τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὴν λέβητα τοῦ ἑψέματος, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν,

40 Καὶ ἐνέχει τοῖς ἀνδράσι φαγεῖν· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐσθίειν αὐτοὺς ἐκ τοῦ ἑψέματος, καὶ ἰδοὺ ἀνεβόησαν, καὶ εἶπαν, Θάνατος ἐν τῷ λέβητι, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ· καὶ οὐκ ἠδύναντο φαγεῖν.

41 Καὶ εἶπε, Λάβετε ἄλευρον, καὶ ἐμβάλετε εἰς τὴν λέβητα· καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ πρὸς Γιεζὶ

τὸ παιδάριον, Ἔγχει τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν· καὶ οὐκ ἐγενήθη ἐκεῖ ἔτι ῥῆμα πονηρὸν ἐν τῷ λέβητι.

42 Καὶ ἀνὴρ διῆλθεν ἐκ Βαιθαρισὰ, καὶ ἤνεγκε τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ πρωτογενημάτων εἴκοσι ἄρτους κριθίνους καὶ παλάθας· καὶ εἶπε, Δότε τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν.

43 Καὶ εἶπεν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ, Τί δῶ τοῦτο ἐνώπιον ἑκατὸν ἀνδρῶν; καὶ εἶπε, Δὸς τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν, ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Φάγονται καὶ καταλείψουσι.

44 Καὶ ἔφαγον καὶ κατέλιπον, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΙ Ναιμὰν ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως Συρίας ἦν ἀνὴρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου αὐτοῦ, καὶ τεθαυμασμένος προσώπῳ, ὅτι ἐν αὐτῷ ἔδωκε Κύριος σωτηρίαν Συρίᾳ· καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν δυνατὸς ἰσχύϊ λελεπρωμένος.

2 Καὶ Συρία ἐξῆλθον μονόζωνοι, καὶ ἠχμαλώτευσαν ἐκ γῆς Ἰσραὴλ νεάνιδα μικρὰν, καὶ ἦν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς Ναιμάν.

3 Ἡ δὲ εἶπε τῇ κυρίᾳ αὐτῆς, Ὄφελον ὁ κύριός μου ἐνώπιον τοῦ προφήτου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ, τότε ἀποσυνάξει αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ.

4 Καὶ εἰσῆλθε καὶ ἀπήγγειλε τῷ Κυρίῳ ἑαυτῆς, καὶ εἶπεν, Οὕτως καὶ οὕτως ἐλάλησεν ἡ νεᾶνις ἡ ἐκ γῆς Ἰσραήλ.

5 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Συρίας πρὸς Ναιμὰν, Δεῦρο, εἴσελθε καὶ ἐξαποστελῶ βιβλίον πρὸς βασιλέα Ἰσραήλ· καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἔλαβεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δέκα τάλαντα ἀργυρίου, καὶ ἑξακισχιλίους χρυσοῦς, καὶ δέκα ἀλλασσομένας στολάς.

6 Καὶ ἤνεγκε τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ, λέγων, Καὶ νῦν ὡς ἂν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς σὲ, ἰδοὺ ἀπέσταλα πρὸς σὲ Ναιμὰν τὸν δοῦλόν μου, καὶ ἀποσυνάξεις αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ.

7 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέγνω βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὸ βιβλίον, διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ὁ Θεὸς ἐγὼ θανατῶσαι καὶ ζωοποιῆσαι, ὅτι οὗτος ἀποστέλλει πρός με ἀποσυνάξαι ἄνδρα ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ; ὅτι πλὴν γνῶτε δὴ καὶ ἴδετε, ὅτι προφασίζεται οὗτός μοι.

8 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἐλισαιὲ, ὅτι διέῤῥηξεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ, λέγων, Ἱνατί διέῤῥηξας τὰ ἱμάτιά σου; ἐλθέτω δὴ πρός με Ναιμὰν, καὶ γνώτω ὅτι ἐστὶ προφήτης ἐν Ἰσραήλ.

9 Καὶ ἦλθε Ναιμὰν ἐν ἵππῳ καὶ ἅρματι, καὶ ἔστη ἐπὶ θύρας οἴκου Ἐλισαιέ.

10 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισαιὲ ἄγγελον πρὸς αὐτὸν, λέγων, Πορευθεὶς λοῦσαι ἑπτάκις ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σάρξ σε σοὶ καὶ καθαρισθήσῃ.

11 Καὶ ἐθυμώθη Ναιμὰν καὶ ἀπῆλθε, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ εἶπον, Πρὸς μὲ πάντως ἐξελεύσεται καὶ στήσεται, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τόπον, καὶ ἀποσυνάξει τὸ λεπρόν.

12 Οὐχὶ ἀγαθοὶ Ἀβανὰ καὶ Φαρφὰρ ποταμοὶ Δαμασκοῦ, ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραὴλ; οὐχὶ πορευθεὶς λόσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρισθήσομαι; καὶ ἐξέκλινε καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ.

13 Καὶ ἤγγισαν οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν, Μέγαν λόγον ἐλάλησεν ὁ προφήτης πρὸς σέ· οὐχὶ ποιήσεις; καὶ ὅτι εἶπε πρὸς σὲ, Λοῦσαι καὶ καθαρίσθητι.

14 Καὶ κατέβη Ναιμὰν καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἑπτάκις κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαιέ· καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ὡς σὰρξ παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη.

15 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς Ἐλισαιὲ αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἔγνωκα ὅτι οὐκ ἔστι Θεὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ, ὅτι εἰ μὴ ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ νῦν λάβε τὴν εὐλογίαν παρὰ τοῦ δούλου σου.

16 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ, Ζῇ Κύριος ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, εἰ λήψομαι· καὶ παρεβιάσατο αὐτὸν λαβεῖν, καὶ ἠπείθησε.

17 Καὶ εἶπε Ναιμὰν, Καὶ εἰ μὴ, δοθήτω δὴ τῷ δούλῳ σου γόμος, ζεῦγος ἡμιόνων, ὅτι οὐ ποιήσει ἔτι ὁ δοῦλός σου ὁλοκαύτωμα καὶ θυσίασμα θεοῖς ἑτέροις ἀλλ' ἢ τῷ Κυρίῳ τῷ ῥήματι τούτῳ.

18 Καὶ ἱλάσεται Κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν κύριόν μου εἰς οἶκον Ῥεμμὰν προσκυνῆσαι ἐκεῖ· καὶ αὐτὸς ἐπαναπαύσεται ἐπὶ τὴν χειρός μου, καὶ προσκυνήσω ἐν οἴκῳ Ῥεμμὰν ἐν τῷ προσκυνεῖν αὐτὸν ἐν οἴκῳ Ῥεμμάν· καὶ ἱλάσεται δὴ Κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ.

19 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ πρὸς Ναιμὰν, Δεῦρο εἰς εἰρήνην· καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ εἰς δεβραθὰ τῆς γῆς.

20 Καὶ εἶπε Γιεζὶ τὸ παιδάριον Ἐλισαιὲ, Ἰδοὺ ἐφείσατο ὁ κύριός μου τοῦ Ναιμὰν τοῦ Σύρου τούτου, τοῦ μὴ λαβεῖν ἐκ χειρὸς

αὐτῆ ἃ ἐνήνοχε· ζῇ Κύριος, ὅτι εἰ μὴ δραμεῖμαι ὀπίσω αὐτῆ, καὶ λήψομαι ἀπ' αὐτῆ τι.

21 Καὶ ἐδίωξε Γιεζὶ ὀπίσω Ε Ναιμάν· καὶ εἶδεν αὐτὸν Ναιμὰν τρέχοντα ὀπίσω αὐτῆ, καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ Ε ἅρματος εἰς ἀπαντὴν αὐτῆ.

22 Καὶ εἶπεν, Εἰρήνη· ὁ κύριός μα ἀπέσταλέ με, λέγων, Ἰδοὺ νῦν ἦλθον πρὸς μὲ δύο παιδάρια ἐξ ὄρους Ἐφραὶμ ἀπὸ Τ υἱῶν τῶν προφητῶν· δὸς δὴ αὐτοῖς τάλαντον ἀργυρίε, καὶ δύο ἀλλασσομένας στολάς.

23 Καὶ εἶπε, Λάβε διτάλαντον ἀργυρίε· καὶ ἔλαβε δύο τάλαντα ἀργυρίε ἐν δυσὶ θυλάκοις, καὶ δύο ἀλλασσομένας στολὰς, καὶ ἔδωκεν ἐπὶ δύο παιδάρια αὐτῆ, καὶ ἦραν ἔμπροσθεν αὐτῆ.

24 Καὶ ἦλθεν εἰς τὸ σκοτεινὸν, καὶ ἔλαβεν ἐκ Τ χειρῶν αὐτῶν, καὶ παρέθετο ἐν οἴκῳ, καὶ ἐξαπέστειλε τὲς ἄνδρας.

25 Καὶ αὐτὸς εἰσῆλθε, καὶ παρεστήκει πρὸς Τ κύριον αὐτῆ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐλισαιὲ, Πόθεν Γιεζί; καὶ εἶπε Γιεζὶ, Οὐ πεπόρευται ὁ δῆλός σε ἔνθα καὶ ἔνθα.

26 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐλισαιὲ, Οὐχὶ ἡ καρδία μα ἐπορεύθη μετὰ σῆ ὅτε ἐπέστρεψεν ὁ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἅρματος εἰς συναντήν σοι; καὶ νῦν ἔλαβες τὸ ἀργύριον, καὶ νῦν ἔλαβες τὰ ἱμάτια, καὶ ἐλαιῶνας καὶ ἀμπελῶνας καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας.

27 Καὶ ἡ λέπρα Ναιμὰν κολληθήσεται ἐν σοὶ καὶ ἐν τῷ σπέρματί σε εἰς Τ αἰῶνα· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ προσώπε αὐτῆ λελεπρωμένος ὡσεὶ χιών.

Κεφ. ς'. 6.

ΚΑΙ εἶπον υἱοὶ Τ προφητῶν πρὸς Ἐλισαιὲ, Ἰδὲ δὴ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἡμεῖς οἰκᾶμεν ἐνώπιόν σε στενὸς ἀφ' ἡμῶν.

2 Πορευθῶμεν δὴ ἕως Ε Ἰορδάνε, καὶ λάβωμεν ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἷς δοκὸν μίαν, καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ἐκεῖ Ε οἰκεῖν ἐκεῖ· καὶ εἶπε, Δεῦτε.

3 Καὶ εἶπεν ὁ εἷς ἐπιεικῶς, Δεῦρο μετὰ Τ δήλων σε· καὶ εἶπεν, Ἐγὼ πορεύσομαι.

4 Καὶ ἐπορεύθη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθον εἰς Τ Ἰορδάνην, καὶ ἔτεμνον τὰ ξύλα.

5 Καὶ ἰδὲ ὁ εἷς καταβάλλων Τ δοκὸν, καὶ τὸ σιδήριον ἐξέπεσεν εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐβόησεν, Ὦ Κύριε, καὶ αὐτὸ κεκρυμμένον.

6 Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, Ποῦ ἔπεσε; καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Τ τόπον· καὶ ἀπέκνισε ξύλον καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ, καὶ ἐπέπλασε τὸ σιδήριον.

7 Καὶ εἶπεν, Ὕψωσον σε-

αὐτῷ· καὶ ἐξέτεινε τ̀ χεῖρα, καὶ ἔλαβεν αὐτό.

8 Καὶ ὁ βασιλεὺς Συρίας ἦν πολεμῶν ἐν Ἰσραήλ· καὶ ἐβουλεύσατο πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, λέγων, Εἰς τ̀ τόπον τόνδε τινὰ ἐλμωνὶ παρεμβαλῶ.

9 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισαιὲ πρὸς τ̀ βασιλέα Ἰσραήλ, λέγων, Φύλαξαι μὴ παρελθεῖν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ὅτι ἐκεῖ Συρία κέκρυπται.

10 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ εἰς τ̀ τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ Ἐλισαιὲ, καὶ ἐφυλάξατο ἐκεῖθεν οὐ μίαν οὐδὲ δύο.

11 Καὶ ἐξεκινήθη ἡ ψυχὴ βασιλέως Συρίας περὶ τοῦ λόγου τούτου· καὶ ἐκάλεσε τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Οὐκ ἀναγγελεῖτέ μοι τίς προδίδωσί με βασιλεῖ Ἰσραήλ;

12 Καὶ εἶπεν εἷς τ̀ παίδων αὐτοῦ, Οὐχὶ κύριέ μου βασιλεῦ, ὅτι Ἐλισαιὲ ὁ προφήτης ὁ ἐν Ἰσραὴλ ἀναγγέλλει τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐὰν λαλήσῃς ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ κοιτῶνός σου.

13 Καὶ εἶπε, Δεῦτε ἴδετε ποῦ ἔστος, καὶ ἀποστείλας λήψομαι αὐτόν· καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ, λέγοντες, Ἰδοὺ ἐν Δωθαΐμ.

14 Καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἵππον καὶ ἅρμα καὶ δύναμιν βαρεῖαν, καὶ ἦλθον νυκτὸς καὶ περιεκύκλωσαν τ̀ πόλιν.

15 Καὶ ὤρθρισεν ὁ λειτουργὸς Ἐλισαιὲ ἀναστῆναι, καὶ ἐξῆλθε· καὶ ἰδοὺ δύναμις κυκλοῦσα τ̀ πόλιν, καὶ ἵπποι καὶ ἅρμα· καὶ εἶπε τὸ παιδάριον πρὸς αὐτὸν, Ὦ κύριε, πῶς ποιήσομεν;

16 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ, Μὴ φοβοῦ, ὅτι πλείους οἱ μεθ' ἡμῶν ὑπὲρ τοὺς μετ' αὐτῶν.

17 Καὶ προσηύξαλο Ἐλισαιὲ, καὶ εἶπε, Κύριε, διάνοιξον δὴ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ παιδαρίου καὶ ἰδέτω· καὶ διήνοιξε Κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδε· καὶ ἰδοὺ τὸ ὄρος πλῆρες ἵππων, καὶ ἅρμα πυρὸς περικύκλῳ Ἐλισαιέ.

18 Καὶ κατέβησαν πρὸς αὐτόν· καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον, καὶ εἶπε, Πάταξον δὴ τὸ ἔθνος τοῦτο ἀορασίᾳ· καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀορασίᾳ, κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαιέ.

19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἐλισαιὲ, Οὐχὶ αὕτη ἡ πόλις καὶ αὕτη ἡ ὁδός· δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ἄξω ὑμᾶς πρὸς τ̀ ἄνδρα ὃν ζητεῖτε· καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς Σαμάρειαν.

20 Καὶ ἐγένετο ὡς εἰσῆλθον εἰς Σαμάρειαν, καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ, Ἄνοιξον δὴ Κύριε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ ἰδέτωσαν· καὶ διήνοιξε Κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶδον· καὶ ἰδοὺ ἦσαν ἐν μέσῳ Σαμαρείας.

21 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἐλισαιὲ, ὡς εἶδεν αὐτὰς, Εἰ πατάξας πατάξω, πάτερ;

22 Καὶ εἶπεν, Οὐ πατάξεις, εἰ μὴ οὓς ἠχμαλώτευσας ἐν ῥομφαίᾳ σὺ καὶ τόξῳ σὺ καὶ τύπλεις· παράθες ἄρτας καὶ ὕδωρ ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ φαγέτωσαν καὶ πιέτωσαν, καὶ ἀπελθέτωσαν πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν.

23 Καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς παράθεσιν μεγάλην, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον· καὶ ἀπέστειλεν αὐτὰς, καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν· καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι μονόζωνοι Συρίας τοῦ ἐλθεῖν εἰς γῆν Ἰσραήλ.

24 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἤθροισεν υἱὸς Ἀδὲρ βασιλεὺς Συρίας πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη, καὶ περιεκάθισεν ἐπὶ Σαμάρειαν.

25 Καὶ ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐν Σαμαρείᾳ· καὶ ἰδοὺ περιεκάθηντο ἐπ' αὐτὴν ἕως οὗ ἐγενήθη κεφαλὴ ὄνου πεντήκοντα ἀργυρίου, καὶ τέταρτον τοῦ κάβου κόπρου περιστερῶν πέντε ἀργυρίου.

26 Καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ διαπορευόμενος ἐπὶ τοῦ τείχους· καὶ γυνὴ ἐβόησε πρὸς αὐτὸν, λέγουσα, Σῶσον κύριε βασιλεῦ.

27 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Μὴ σὲ σώσαι Κύριος· πόθεν σώσω σε, μὴ ἀπὸ ἅλωνος ἢ ἀπὸ ληνοῦ;

28 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς, Τί ἐστί σοι; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Αὕτη εἶπε πρὸς μὲ, Δὸς τὸν υἱόν σου καὶ φαγόμεθα αὐτὸν σήμερον, καὶ τὸν υἱόν μου φαγόμεθα αὐτὸν αὔριον.

29 Καὶ ἥψησαμεν τὸν υἱόν μου καὶ ἐφάγομεν αὐτὸν, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, Δὸς τὸν υἱόν σου καὶ φάγωμεν αὐτόν· καὶ ἔκρυψε τὸν υἱὸν αὐτῆς.

30 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοὺς λόγους τῆς γυναικὸς, διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς διεπορεύετο ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ εἶδεν ὁ λαὸς τὸν σάκκον ἐπὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἔσωθεν.

31 Καὶ εἶπε, Τάδε ποιήσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθείη, εἰ στήσεται ἡ κεφαλὴ Ἐλισαιὲ ἐπ' αὐτῷ σήμερον.

32 Καὶ Ἐλισαιὲ ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐκάθηντο μετ' αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλεν ἄνδρα πρὸ προσώπου αὐτοῦ· πρὶν ἐλθεῖν τὸν ἄγγελον πρὸς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους, Εἰ οἴδετε ὅτι ἀπέστειλεν ὁ υἱὸς τοῦ φονευτοῦ τοῦτος ἀφελεῖν τὴν κεφαλήν μου; ἴδετε ὡς ἂν ἔλθῃ ὁ ἄγγελος, ἀποκλείσατε τὴν θύραν, καὶ παρα-

τοῖς ὀφθαλμοῖς σε, καὶ ἐκεῖθεν οὐ μὴ φάγῃ.

20 Καὶ ἐγένετο ἔτως, καὶ συνεπάτησαν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἀπέθανε.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ Ἐλισαιὲ ἐλάλησε πρὸς τ γυναῖκα, ἧς ἐζωπύρησε τ υἱὸν, λέγων, Ἀνάστηθι καὶ δεῦρο σὺ καὶ ὁ οἶκός σε, καὶ παροίκει οὗ ἐὰν παροικήσῃς, ὅτι κέκληκε Κύριος λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καί γε ἦλθεν ἐπὶ τὴν γῆν ἑπλὰ ἔτη.

2 Καὶ ἀνέστη ἡ γυνὴ, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαιὲ καὶ αὐτὴ καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, καὶ παρῴκει ἐν γῇ ἀλλοφύλων ἑπλὰ ἔτη.

3 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ τέλος τ ἑπλὰ ἐτῶν, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ γυνὴ ἐκ γῆς ἀλλοφύλων εἰς τ πόλιν, καὶ ἦλθε βοῆσαι πρὸς τ βασιλέα περὶ ᾧ οἶκε ἑαυτῆς καὶ περὶ τ ἀγρῶν αὐτῆς.

4 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλάλει πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον Ἐλισαιὲ ᾧ ἀνθρώπε ᾧ Θεῦ, λέγων, Διήγησαί δή ἐμοὶ πάντα τὰ μεγάλα ἃ ἐποίησεν Ἐλισαιέ.

5 Καὶ ἐγένετο αὐτῷ ἐξηγημένε τῷ βασιλεῖ, ὡς ἐζωπύρησεν υἱὸν τεθνηκότα· καὶ ἰδὲ ἡ γυνὴ ἧς ἐζωπύρησε τ υἱὸν αὐτῆς Ἐλισαιὲ, βοῶσα πρὸς τὸν βασιλέα περὶ ᾧ οἶκε ἑαυτῆς καὶ περὶ τ ἀγρῶν ἑαυτῆς· καὶ εἶπε Γιεζὶ, κύριε βασιλεῦ, αὕτη ἡ γυνὴ, καὶ ἕτος ὁ υἱὸς αὐτῆς ὃν ἐζωπύρησεν Ἐλισαιέ.

6 Καὶ ἐπηρώτησεν ὁ βασιλεὺς τ γυναῖκα· καὶ διηγήσατο αὐτῷ· καὶ ἔδωκεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς εὐνοῦχον ἕνα, λέγων, Ἐπίστρεψον πάντα τὰ αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ γεννήματα ᾧ ἀγρε ἀπὸ τ ἡμέρας ἧς κατέλιπε τὴν γῆν ἕως ᾧ νῦν.

7 Καὶ ἦλθεν Ἐλισαιὲ εἰς Δαμασκόν· καὶ υἱὸς Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας ἠρρώστησε, καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ, λέγοντες, Ἧκει ὁ ἄνθρωπος ᾧ Θεῦ ἕως ὧδε.

8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀζαὴλ, Λάβε ἐν τῇ χειρί σε μανὰ, καὶ δεῦρο εἰς ἀπαντὴν ᾧ ἀνδρώτε ᾧ Θεῦ, καὶ ἐπιζήτησον τ Κύριον παρ' αὐτε, λέγων, Εἰ ζήσομαι ἐκ τ ἀῤῥωσίας μου ταύτης;

9 Καὶ ἐπορεύθη Ἀζαὴλ εἰς ἀπαντὴν αὐτε, καὶ ἔλαβε μανὰ ἐν τῇ χειρὶ αὐτε, καὶ πᾶν λα τὰ ἀγαθὰ Δαμασκε, ἄρσιν τεσσαράκοντα καμήλων, καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτε, καὶ εἶπε πρὸς Ἐλισαιὲ, Υἱός σου υἱὸς Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας ἀπέσειλέ με πρὸς σὲ ἐπερωτῆσαι, λέγων, Εἰ ζήσομαι ἐκ τ ἀῤῥωσίας με ταύτης;

10 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ, Δεῦρο, εἶπον, Ζωῇ ζήσῃ, καὶ ἔδειξέ μοι Κύριος ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ.

11 Καὶ παρέστη τῷ προσώπῳ αὐτῦ, καὶ ἔθηκεν ἕως αἰσχύνης· καὶ ἔκλαυσεν ὁ ἄνθρωπος τ Θεῦ.

12 Καὶ εἶπεν Ἀζαὴλ, Τί ὅτι ὁ κύριός μυ κλαίει; καὶ εἶπεν, Ὅτι οἶδα ὅσα ποιήσεις τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κακά· τὰ ὀχυρώματα αὐτῶν ἐξαποστελεῖς ἐν πυρὶ, καὶ τὺς ἐκλεκτὺς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενεῖς, καὶ τὰ νήπια αὐτῶν ἐνσείσεις, καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχύσας αὐτῶν ἀναῤῥήξεις.

13 Καὶ εἶπεν Ἀζαὴλ, Τίς ἐστιν ὁ δῦλός συ, ὁ κύων ὁ τεθνηκὼς, ὅτι ποιήσει τὸ ῥῆμα τῦτο; καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ, Ἔδειξέ μοι Κύριός σε βασιλεύοντα ἐπὶ Συρίαν.

14 Καὶ ἀπῆλθεν ἀπὸ Ἐλισαιὲ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς τ κύριον αὐτῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί εἶπέ σοι Ἐλισαιέ; καὶ εἶπεν, Εἶπέ μοι, Ζωῇ ζήσῃ.

15 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον, καὶ ἔλαβε τὸ μαχβὰρ καὶ ἔβαψεν ἐν τῷ ὕδατι, καὶ περιέβαλεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτῦ, καὶ ἀπέθανε· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀζαὴλ ἀντ' αὐτῦ.

16 Ἐν ἔτει πέμπτῳ τῷ Ἰωράμ υἱῷ Ἀχαὰβ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, καὶ Ἰωσαφὰτ βασιλεῖ Ἰούδα, ἐβασίλευσεν Ἰωρὰμ υἱὸς Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα.

17 Υἱὸς τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ὀκτὼ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

18 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων Ἰσραὴλ καθὼς ἐποίησεν οἶκος Ἀχαὰβ, ὅτι θυγάτηρ Ἀχαὰβ ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίυ.

19 Καὶ ἐκ ἠθέλησε Κύριος διαφθεῖραι τ Ἰούδαν διὰ Δαυὶδ τὸν δῦλον αὐτῦ, καθὼς εἶπε δῦναι αὐτῷ λύχνον καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

20 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῦ ἠθέτησεν Ἐδὼμ ὑποκάτωθεν χειρὸς Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσαν ἐφ' ἑαυτὸν βασιλέα.

21 Καὶ ἀνέβη Ἰωρὰμ εἰς Σιὼρ, καὶ πάντα τὰ ἅρματα τὰ μετ' αὐτῦ· καὶ ἐγένετο αὐτῦ ἀναστάντος, καὶ ἐπάταξε τ Ἐδὼμ τ κυκλώσαντα ἐπ' αὐτὸν, καὶ τὺς ἄρχοντας τ ἁρμάτων, καὶ ἔφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν.

22 Καὶ ἠθέτησεν Ἐδὼμ ὑποκάτω τ χειρὸς Ἰούδα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· τότε ἠθέτησε Λοβνὰ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

23 Καὶ τὰ λοιπὰ τ λόγων

Ἰωρὰμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

24 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωρὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

25 Ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τοῦ Ἰωρὰμ υἱοῦ Ἀχαὰβ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωράμ.

26 Υἱὸς εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν Ὀχοζίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἐνιαυτὸν ἕνα ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὸς αὐτοῦ Γοθολία θυγάτηρ Ἀμβρὶ βασιλέως Ἰσραήλ.

27 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου Ἀχαὰβ, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου καθὼς ὁ οἶκος Ἀχαάβ.

28 Καὶ ἐπορεύθη μετὰ Ἰωρὰμ υἱοῦ Ἀχαὰβ εἰς πόλεμον μετὰ Ἀζαὴλ βασιλέως ἀλλοφύλων ἐν Ῥεμμὼθ Γαλαάδ, καὶ ἐπάταξαν οἱ Σύροι τὸν Ἰωράμ.

29 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς Ἰωρὰμ τοῦ ἰατρευθῆναι ἐν Ἰεζραέλ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὧν ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν Ῥεμμὼθ, ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτὸν μετὰ Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας· καὶ Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωρὰμ κατέβη τοῦ ἰδεῖν τὸν Ἰωρὰμ υἱὸν Ἀχαὰβ ἐν Ἰεζραέλ, ὅτι ἠρρώστει αὐτός.

Κεφ. Θ'. 9.

ΚΑΙ Ἐλισαιὲ ὁ προφήτης ἐκάλεσεν ἕνα τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ζῶσαι τὴν ὀσφύν σου, καὶ λάβε τὸ φακὸν τοῦτο τὸ ἐλαίου τοῦτο ἐν τῇ χειρί σου, καὶ δεῦρο εἰς Ῥεμμὼθ Γαλαάδ.

2 Καὶ εἰσελεύσῃ ἐκεῖ, καὶ ὄψεται ἐκεῖ Ἰὼ υἱὸν Ἰωσαφὰτ υἱοῦ Ναμεσσὶ, καὶ εἰσελεύσῃ καὶ ἀναστήσεις αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ εἰσάξεις αὐτὸν εἰς τὸ ταμεῖον ἐν ταμείῳ.

3 Καὶ λήψῃ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου, καὶ ἐπιχεεῖς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ εἶπον, Τάδε λέγει Κύριος, Κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἀνοίξεις τὴν θύραν, καὶ φεύξῃ καὶ οὐ μενεῖς.

4 Καὶ ἐπορεύθη τὸ παιδάριον ὁ προφήτης εἰς Ῥεμμὼθ Γαλαάδ,

5 Καὶ εἰσῆλθε· καὶ ἰδοὺ οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως ἐκάθηντο· καὶ εἶπε, Λόγος μοι πρὸς σὲ ἄρχων· καὶ εἶπεν Ἰὼ, Πρὸς τίνα ἐκ πάντων ἡμῶν; καὶ εἶπε, Πρὸς σὲ ὁ ἄρχων.

6 Καὶ ἀνέστη καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἐπέχεε τὸ ἔλαιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ εἶπε

αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ λαὸν Κυρίε ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

7 Καὶ ἐξολοθρεύσεις τὸν οἶκον Ἀχαὰβ τὸν κυρίε σε ἐκ προσώπε με, καὶ ἐκδικήσεις τὰ αἵματα τῶν δέλων με τῶν προφητῶν, καὶ τὰ αἵματα πάντων τῶν δέλων Κυρίε ἐκ χειρὸς Ἰεζάβελ,

8 Καὶ ἐκ χειρὸς ὅλε τὸν οἶκον Ἀχαὰβ, καὶ ἐξολοθρεύσεις τῷ οἴκῳ Ἀχαὰβ ἐροῦντα πρὸς τοῖχον, καὶ συνεχόμενον καὶ ἐγκαταλελειμμένον ἐν Ἰσραήλ.

9 Καὶ δώσω τὸν οἶκον Ἀχαὰβ ὡς τὸν οἶκον Ἱεροβοὰμ υἱῦ Ναβὰτ, καὶ ὡς τὸν οἶκον Βαασὰ υἱῦ Ἀχιά.

10 Καὶ τὴν Ἰεζάβελ καταφάγονται οἱ κύνες ἐν τῇ μερίδι Ἰεζραέλ, καὶ οὐκ ἔσιν ὁ θάπλων· καὶ ἤνοιξε τὴν θύραν καὶ ἔφυγε.

11 Καὶ Ἰὲ ἐξῆλθε πρὸς τὰς παῖδας τὸν κυρίε αὐτῦ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Εἰρήνη; τί ὅτι εἰσῆλθεν ὁ ἐπίληπλος ἅτος πρὸς σέ; καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς οἴδατε τὸν ἄνδρα καὶ τὴν ἀδολεσχίαν αὐτῦ.

12 Καὶ εἶπον, Ἀδικον, ἀπάγγειλον δὴ ἡμῖν, καὶ εἶπεν Ἰὲ πρὸς αὐτὰς, Οὕτω καὶ ἅτω ἐλάλησε πρὸς μὲ, λέγων, καὶ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος, Κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ.

13 Καὶ ἀκέσαντες ἔσπευσαν, καὶ ἔλαβεν ἕκασος τὸ ἱμάτιον αὐτῦ, καὶ ἔθηκαν ὑποκάτω αὐτῦ ἐπὶ τὸ γαρὲμ τὸν ἀναβάθμων· καὶ ἐσάλπισαν ἐν κερατίνῃ, καὶ εἶπαν, Ἐβασίλευσεν Ἰέ.

14 Καὶ συνεσράφη Ἰὲ υἱὸς Ἰωσαφὰτ υἱῦ Ναμεσσὶ πρὸς Ἰωράμ· καὶ Ἰωρὰμ αὐτὸς ἐφύλασσεν ἐν Ῥεμμὼθ Γαλαὰδ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας.

15 Καὶ ἀπέσρεψεν Ἰωρὰμ ὁ βασιλεὺς ἰατρευθῆναι ἐν Ἰεζραέλ ἀπὸ τὰν πληγῶν ὧν ἔπαισαν αὐτὸν οἱ Σύροι ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτὸν μετὰ Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας· καὶ εἶπεν Ἰὲ, Εἰ ἔσι ψυχὴ ὑμῶν μετ' ἐμῦ, μὴ ἐξελθέτω ἐκ τὰ πόλεως διαπεφευγὼς τῦ πορευθῆναι καὶ ἀπαγγεῖλαι ἐν Ἰεζραέλ.

16 Καὶ ἵππευσε καὶ ἐπορεύθη Ἰὲ, καὶ κατέβη εἰς Ἰεζραέλ, ὅτι Ἰωρὰμ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐθεραπεύετο ἐν τῷ Ἰεζραέλ ἀπὸ τὰ τοξευμάτων, ὧν κατετόξευσαν αὐτὸν οἱ Ἀραμὶν ἐν τῇ Ῥαμμὰθ ἐν τῷ πολέμῳ μετὰ Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας, ὅτι αὐτὸς δυνατὸς καὶ ἀνὴρ δυνάμεως· καὶ Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰούδα κατέβη ἰδεῖν τὸν Ἰωράμ.

17 Καὶ ὁ σκοπὸς ἀνέβη ἐπὶ τὸν πύργον Ἰεζραέλ, καὶ εἶδε τὸν κονιορτὸν Ἰὲ ἐν τῷ παραγίνεσθαι αὐτὸν, καὶ εἶπε, Κονι-

ορτὸν ἐγὼ βλέπω· καὶ εἶπεν Ἰωρὰμ, Λάβε ἐπιβάτην, καὶ ἀπόστειλον ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ εἰπάτω, Ἡ εἰρήνη.

18 Καὶ ἐπορεύθη ἐπιβάτης ἵππα εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν, καὶ εἶπε, Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς, Ἡ εἰρήνη· καὶ εἶπεν Ἰὲ, Τί σοι καὶ εἰρήνη; ἐπίστρεφε εἰς τὰ ὀπίσω μου· καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς, λέγων, Ἦλθεν ὁ ἄγγελος ἕως αὐτῶν, καὶ οὐκ ἀνέστρεψε.

19 Καὶ ἀπέστειλεν ἐπιβάτην ἵππα δεύτερον, καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπε, Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς, Ἡ εἰρήνη· καὶ εἶπεν Ἰὲ, Τί σοι καὶ εἰρήνη; ἐπίστρεφε εἰς τὰ ὀπίσω μου.

20 Καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς, λέγων, Ἦλθεν ἕως αὐτῶν καὶ οὐκ ἀνέστρεψε καὶ ὁ ἄγων ἦγε τὸν Ἰὲ υἱὸν Ναμεσσὶ, ὅτι ἐν παραλλαγῇ ἐγένετο.

21 Καὶ εἶπεν Ἰωρὰμ, Ζεῦξον· καὶ ἔζευξεν ἅρμα· καὶ ἐξῆλθεν Ἰωρὰμ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰούδα, ἀνὴρ ἐν τῷ ἅρματι αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπαντὴν Ἰὲ, καὶ εὗρον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι Ναβαθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου.

22 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἰωρὰμ τὸν Ἰὲ, καὶ εἶπεν, Ἡ εἰρήνη Ἰέ; καὶ εἶπεν Ἰὲ, Τί εἰρήνη; ἔτι αἱ πορνεῖαι Ἰεζάβελ τῆς μητρός σου καὶ τὰ φάρμακα αὐτῆς τὰ πολλά.

23 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωρὰμ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἔφυγε· καὶ εἶπε πρὸς Ὀχοζίαν, Δόλος Ὀχοζία.

24 Καὶ ἔπλησεν Ἰὲ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ τόξῳ, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἰωρὰμ ἀναμέσον τῶν βραχιόνων αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε τὸ βέλος αὐτοῦ διὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ.

25 Καὶ εἶπε πρὸς Βαδεκὰρ τὸν τριστάτην αὐτοῦ, Ῥῖψον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι ἀγροῦ Ναβαθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου, ὅτι μνημονεύω ἐγὼ καὶ σὺ ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ζεύγη ὀπίσω Ἀχαὰβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ Κύριος ἔλαβεν ἐπ' αὐτὸν τὸ λῆμμα τοῦτο·

26 Εἰ μὴ τὰ αἵματα Ναβαθαὶ καὶ τὰ αἵματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἶδον ἐχθές, φησὶ Κύριος, καὶ ἀνταποδώσω αὐτῷ ἐν τῇ μερίδι ταύτῃ, φησὶ Κύριος· καὶ νῦν ἆρας δὴ ῥῖψον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

27 Καὶ Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰούδα εἶδε καὶ ἔφυγεν ὁδὸν Βαιθγάν· καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ Ἰὲ, καὶ εἶπε, Καί γε αὐτόν· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν πρὸς τῷ ἅρματι ἐν τῷ ἀναβαίνειν Γαὶ, ἥ ἐστιν Ἰεβλαάμ· καὶ ἔφυγεν εἰς Μαγεδδὼ, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

28 Καὶ ἐπεβίβασαν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἅρμα, καὶ

ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ.

29 Καὶ ἐν ἔτει ἑνδεκάτῳ Ἰωρὰμ βασιλέως Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας ἐπὶ Ἰούδαν.

30 Καὶ ἦλθεν Ἰὲ ἐπὶ Ἰεζράελ· καὶ Ἰεζάβελ ἤκουσε, καὶ ἐστιμίσατο τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἠγάθυνε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ διέκυψε διὰ τῆς θυρίδος.

31 Καὶ Ἰὲ εἰσεπορεύετο ἐν τῇ πόλει, καὶ εἶπεν, Ἡ εἰρήνη Ζαμβρὶ ὁ φονευτὴς τοῦ κυρίου αὐτοῦ;

32 Καὶ ἐπῆρε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θυρίδα, καὶ εἶδεν αὐτὴν, καὶ εἶπε, Τίς εἶ σύ; καλάβηθι μετ' ἐμοῦ· καὶ κατέκυψαν πρὸς αὐτὸν δύο εὐνοῦχοι.

33 Καὶ εἶπε, Κυλίσατε αὐτήν· καὶ ἐκύλισαν αὐτὴν, καὶ ἐρραντίσθη τοῦ αἵματος αὐτῆς πρὸς τὸν τοῖχον καὶ πρὸς τοὺς ἵππους, καὶ συνεπάτησαν αὐτήν.

34 Καὶ εἰσῆλθε καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε, καὶ εἶπεν, Ἐπισκέψασθε δὴ τὴν κατηραμένην ταύτην, καὶ θάψατε αὐτὴν, ὅτι θυγάτηρ βασιλέως ἐστί.

35 Καὶ ἐπορεύθησαν θάψαι αὐτὴν, καὶ οὐχ εὗρον ἐν αὐτῇ ἄλλο τι ἢ τὸ κρανίον καὶ οἱ πόδες καὶ τὰ ἴχνη τῶν χειρῶν.

36 Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ· καὶ εἶπε, Λόγος Κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἠλιὰ τοῦ Θεσβίτου, λέγων, Ἐν τῇ μερίδι Ἰεζραέλ καταφάγονται οἱ κύνες τὰς σάρκας Ἰεζάβελ.

37 Καὶ ἔσαι τὸ θνησιμαῖον Ἰεζάβελ ὡς κοπρία ἐπὶ προσώπου τοῦ ἀγροῦ ἐν τῇ μερίδι Ἰεζραέλ, ὥστε μὴ εἰπεῖν αὐτοὺς, Ἰεζάβελ.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑΙ τῷ Ἀχαὰβ ἑβδομήκοντα υἱοὶ ἐν Σαμαρείᾳ· καὶ ἔγραψεν Ἰὲ βιβλίον, καὶ ἀπέστειλεν ἐν Σαμαρείᾳ πρὸς τοὺς ἄρχοντας Σαμαρείας, καὶ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ πρὸς τοὺς τιθηνοὺς Ἀχαὰβ, λέγων,

2 Καὶ νῦν ὡς ἂν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς ὑμᾶς, καὶ μεθ' ὑμῶν οἱ υἱοὶ τοῦ κυρίου ὑμῶν, καὶ μεθ' ὑμῶν τὸ ἅρμα καὶ οἱ ἵπποι καὶ πόλεις ὀχυραὶ καὶ τὰ ὅπλα,

3 Καὶ ὄψεσθε τὸν ἀγαθὸν καὶ τὸν εὐθῆ ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ κυρίου ὑμῶν, καὶ καταζήσετε αὐτὸν ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ πολεμεῖτε ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου ὑμῶν.

4 Καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα, καὶ εἶπον, Ἰδοὺ οἱ δύο βασιλεῖς οὐκ ἔστησαν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ πῶς στησόμεθα ἡμεῖς;

5 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ ἐπὶ τοῦ

οἶκα καὶ οἱ ἐπὶ τ̄ πόλεως καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ τιθηνοὶ πρὸς Ἰὲ, λέγοντες, Παῖδές σε καὶ ἡμεῖς, καὶ ὅσα ἐὰν εἴπῃς πρὸς ἡμᾶς ποιήσομεν· οὐ βασιλεύσομεν ἄνδρα, τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σε ποιήσομεν.

6 Καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτὰς Ἰὲ βιβλίον δεύτερον, λέγων, Εἰ ἐμοὶ ὑμεῖς, καὶ τῆς φωνῆς μα ὑμεῖς εἰσακούετε, λάβετε τ̄ κεφαλὴν ἀνδρῶν τ̄ υἱῶν Ϭ κυρίε ὑμῶν, καὶ ἐνέγκατε πρὸς μὲ, ὡς ἡ ὥρα αὔριον ἐν Ἰεζραέλ· καὶ οἱ υἱοὶ Ϭ βασιλέως ἦσαν ἑβδομήκοντα ἄνδρες, ἔτοι ἀδροὶ τ̄ πόλεως ἐξέτρεφον αὐτός.

7 Καὶ ἐγένετο ὡς ἦλθε τὸ βιβλίον πρὸς αὐτὰς, καὶ ἔλαβον τὰς υἱὰς Ϭ βασιλέως, καὶ ἔσφαξαν αὐτὰς ἑβδομήκοντα ἄνδρας· καὶ ἔθηκαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐν καρτάλλοις, καὶ ἀπέστειλαν αὐτὰς πρὸς αὐτὸν εἰς Ἰεζραέλ.

8 Καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος καὶ ἀπήγγειλε, λέγων, Ἠνεγκαν τὰς κεφαλὰς τ̄ υἱῶν Ϭ βασιλέως· καὶ εἶπε, Θέτε αὐτὰς βενὰς δύο παρὰ τ̄ θύραν τῆς πύλης εἰς πρωΐ.

9 Καὶ ἐγένετο πρωΐ· καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη, καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαὸν, Δίκαιοι ὑμεῖς· ἰδὲ ἐγὼ εἰμι συνεστράφην ἐπὶ τὸν κύριόν μα, καὶ ἀπέκτεινα αὐτόν· καὶ τίς ἐπάταξε πάντας τούτους;

10 Ἴδετε ἀφφὼ, ὅτι οὐ πεσεῖται ἀπὸ Ϭ ῥήματος Κυρίε εἰς τὴν γῆν οὗ ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ τ̄ οἶκον Ἀχαάβ· καὶ Κύριος ἐποίησεν ὅσα ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δέλε αὐτῦ Ἠλιέ.

11 Καὶ ἐπάταξεν Ἰὲ πάντας τὰς καταλειφθέντας ἐν τ̄ οἴκῳ Ἀχαὰβ ἐν Ἰεζράελ, καὶ πάντας τὰς ἀδρὰς αὐτῦ, καὶ τὰς γνωστὰς αὐτῦ, καὶ τὰς ἱερεῖς αὐτῦ, ὥστε μὴ καταλιπεῖν αὐτῦ κατάλειμμα.

12 Καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαμάρειαν, αὐτὸς ἐν βαιθακὰδ τῶν ποιμένων ἐν τ̄ ὁδῷ.

13 Καὶ Ἰὲ εὗρε τὰς ἀδελφὰς Ὀχοζίε βασιλέως Ἰούδα, καὶ εἶπε, Τίνες ὑμεῖς; καὶ εἶπον, Ἀδελφοὶ Ὀχοζίε ἡμεῖς, καὶ κατέβημεν εἰς εἰρήνην τῶν υἱῶν Ϭ βασιλέως, καὶ τ̄ υἱῶν τ̄ δυναστευόντος.

14 Καὶ εἶπε, Συλλάβετε αὐτὰς ζῶντας· καὶ ἔσφαξαν αὐτὰς εἰς βαιθακὰδ τεσσαράκοντα καὶ δύο ἄνδρας· οὐ κατέλιπεν ἄνδρα ἐξ αὐτῶν.

15 Καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν καὶ εὗρε τ̄ Ἰωναδὰβ υἱὸν Ῥηχὰβ εἰς ἀπαντὴν αὐτῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἰὲ, Εἰ ἔστι καρδία σε μετὰ

καρδίας μϖ εὐθεῖα καθὼς ἡ καρδία μϖ μετὰ τ καρδίας σϖ; καὶ εἶπεν Ἰωναδὰϐ, Ἔστι· καὶ εἶπεν Ἰὲ, Καὶ εἰ ἔστι, δὸς τ χεῖρά σϖ· καὶ ἔδωκε τ χεῖρα αὐτῦ· καὶ ἀνεϐίϐασεν αὐτὸν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἅρμα,

16 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Δεῦρο μετ' ἐμῦ, καὶ ἴδε ἐν τῷ ζηλῶσαί με τῷ Κυρίῳ· καὶ ἀπεκάθισεν αὐτὸν ἐν τῷ ἅρματι αὐτῦ.

17 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Σαμάρειαν· καὶ ἐπάταξε πάντας τὰς καταλειφθέντας ϑ Ἀχαὰϐ ἐν Σαμαρείᾳ ἕως ϑ ἀφανίσαι αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίϖ, ὃ ἐλάλησε πρὸς Ἠλιά.

18 Καὶ συνήθροισεν Ἰὲ πάντα τὸν λαὸν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀχαὰϐ ἐδούλευσε τῷ Βάαλ ὀλίγα, Ἰὲ δελεύσει αὐτῷ πολλά.

19 Καὶ νῦν πάντες οἱ προφῆται ϑ Βάαλ πάντας τὰς δέλας αὐτῦ καὶ τὰς ἱερεῖς αὐτῦ καλέσατε πρὸς μὲ, ἀνὴρ μὴ ἐπισκεπήτω, ὅτι θυσία μεγάλη μοι τῷ Βάαλ· πᾶς ὃς ἐὰν ἐπισκεπῇ, οὐ ζήσεται· καὶ Ἰὲ ἐποίησεν ἐν πλερνισμῷ, ἵν' ἀπολέσῃ τὰς δέλας ϑ Βάαλ.

20 Καὶ εἶπεν Ἰὲ, Ἁγιάσαλε ἱερείαν τῷ Βάαλ· καὶ ἐκήρυξαν.

21 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰὲ ἐν παντὶ Ἰσραὴλ, λέγων, Καὶ νῦν πάντες οἱ δῆλοι, καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς αὐτῦ, καὶ πάντες οἱ προφῆται αὐτοῦ, μηδεὶς ἀπολιπέσθω, ὅτι θυσίαν μεγάλην ποιῶ· ὃς ἂν ἀπολειφθῇ, οὐ ζήσεται· καὶ ἦλθον πάντες οἱ δῆλοι ϑ Βάαλ, καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς αὐτῦ, καὶ πάντες οἱ προφῆται αὐτῦ· οὐ κατελείφθη ἀνὴρ ὃς οὐ παρεγένελο· καὶ εἰσῆλθον εἰς τ οἶκον ϑ Βάαλ· καὶ ἐπλήσθη ὁ οἶκος ϑ Βάαλ στόμα εἰς στόμα.

22 Καὶ εἶπε τῷ ἐπὶ ϑ οἴκου μεσθάαλ, Ἐξάγαγε ἔνδυμα πᾶσι τοῖς δέλοις ϑ Βάαλ· καὶ ἐξήνεγκεν αὐτοῖς ὁ σολισής.

23 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰὲ καὶ Ἰωναδὰϐ υἱὸς Ῥηχαὰϐ εἰς οἶκον ϑ Βάαλ, καὶ εἶπε τοῖς δέλοις τῦ Βάαλ, Ἐρευνήσατε καὶ ἴδετε, εἰ ἔστι μεθ' ὑμῶν τ δέλων Κυρίϖ, ὅτι ἀλλ' ἢ οἱ δῆλοι ϑ Βάαλ μονώτατοι.

24 Καὶ εἰσῆλθε ϑ ποιῆσαι τὰ θύματα καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα· καὶ Ἰὲ ἔταξεν ἑαυτῷ ἔξω ὀγδοήκοντα ἄνδρας, καὶ εἶπεν, Ἀνὴρ ὃς ἐὰν διασωθῇ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ὧν ἐγὼ ἀνάγω ἐπὶ χεῖρα ὑμῶν, ἡ ψυχὴ αὐτῦ ἀντὶ τ ψυχῆς αὐτῦ.

25 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε ποιῶν τ ὁλοκαύτωσιν, καὶ εἶπεν Ἰὲ τοῖς παρατρέχεσι καὶ τοῖς τρισάταις, Εἰσελθόντες

παλάξατε αὐτὲς, μὴ ἐξελθάτω ἐξ αὐτῶν ἀνὴρ· καὶ ἐπάταξαν αὐτὲς ἐν σόματι ῥομφαίας, καὶ ἔρριψαν οἱ παρατρέχοντες καὶ οἱ τρισάται, καὶ ἐπορεύθησαν ἕως πόλεως οἴκου τοῦ Βάαλ.

26 Καὶ ἐξήνεγκαν τὴν στήλην τοῦ Βάαλ, καὶ ἐνέπρησαν αὐτήν.

27 Καὶ καθέσπασαν τὰς στήλας τοῦ Βάαλ, καὶ ἔταξαν αὐτὸν εἰς λυτρῶνα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

28 Καὶ ἠφάνισεν Ἰὲ τὸν Βάαλ ἐξ Ἰσραήλ.

29 Πλὴν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, οὐκ ἀπέστη Ἰοὺ ἀπὸ ὄπισθεν αὐτῶν· αἱ δαμάλεις αἱ χρυσαῖ ἐν Βαιθὴλ, καὶ ἐν Δάν.

30 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰὲ, Ἀνθ' ὧν ὅσα ἠγάθυνας τοιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς μου κατὰ πάντα ὅσα ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἐποίησας τῷ οἴκῳ Ἀχαὰβ, υἱοὶ τέταρτοι καθήσονταί σοι ἐπὶ θρόνου Ἰσραήλ.

31 Καὶ Ἰὲ οὐκ ἐφύλαξε τοπορεύεσθαι ἐν νόμῳ Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἀπέστη ἀπάνωθεν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ.

32 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἤρξατο Κύριος συγκόπτειν ἐν τῷ Ἰσραὴλ· καὶ ἐπάταξεν αὐτὲς Ἀζαὴλ ἐν παντὶ ὁρίῳ Ἰσραὴλ,

33 Ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου κατ' ἀνατολὰς ἡλίου πᾶσαν τὴν γῆν Γαλαὰδ τὴν Γαδδὶ, καὶ τὴν Ῥουβὴν, καὶ τὴν Μανασσῆ, ἀπὸ Ἀροὴρ, ἣ ἐστιν ἐπὶ τὸ χείλος χειμάῤῥου Ἀρνὼν, καὶ τὴν Γαλαὰδ καὶ τὴν Βασάν.

34 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰὲ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ, καὶ τὰς συνάψεις ἃς συνῆψεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ;

35 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰὲ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωάχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

36 Καὶ αἱ ἡμέραι ἃς ἐβασίλευσεν Ἰὲ ἐπὶ Ἰσραὴλ, εἰκοσιοκτὼ ἔτη ἐν Σαμαρείᾳ.

Κεφ. ιά'. 11.

ΚΑΙ Γοθολία ἡ μήτηρ Ὀχοζίου εἶδεν ὅτι ἀπέθανεν ὁ υἱὸς αὐτῆς, καὶ ἀπώλεσε πᾶν τὸ σπέρμα τῆς βασιλείας.

2 Καὶ ἔλαβεν Ἰωσαβεὲ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ἰωρὰμ ἀδελφὴ Ὀχοζίου τὸν Ἰωὰς υἱὸν ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ ἔκλεψεν αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατωμένων, αὐτὸν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ ταμείῳ τῶν

κλινῶν, καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Γοθολίας, καὶ οὐκ ἐθανατώθη.

3 Καὶ ἦν μετ' αὐτῆς κρυβόμενος ἐν οἴκῳ Κυρίου ἓξ ἔτη· καὶ Γοθολία βασιλεύουσα ἐπὶ τῆς γῆς.

4 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ ἀπέστειλεν Ἰωδαὲ, καὶ ἔλαβε τοὺς ἑκατοντάρχους τοῦ Χορρὶ καὶ τοῦ Ῥασὶμ, καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ διέθετο αὐτοῖς διαθήκην Κυρίου, καὶ ὥρκωσε· καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς Ἰωδαὲ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως,

5 Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων, Οὗτος ὁ λόγος ὃν ποιήσετε·

6 Τὸ τρίτον ἐξ ὑμῶν εἰσελθέτω τὸ σάββατον, καὶ φυλάξατε φυλακὴν οἴκου τοῦ βασιλέως ἐν τῷ πυλῶνι, καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τοῦ ὀδοῦ, καὶ τὸ τρίτον τῆς πύλης ὀπίσω τῶν παρατρεχόντων, καὶ φυλάξατε τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου.

7 Καὶ δύο χεῖρες ἐν ὑμῖν, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος τὸ σάββατον, καὶ φυλάξουσι τὴν φυλακὴν οἴκου Κυρίου πρὸς τὸν βασιλέα.

8 Καὶ κυκλώσατε ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ ἀνὴρ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὰς σαθηρὼθ, ἀποθανεῖται· καὶ ἔσονται μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὸν καὶ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτόν.

9 Καὶ ἐποίησαν οἱ ἑκατόνταρχοι πάντα ὅσα ἐνετείλατο Ἰωδαὲ ὁ συνετός· καὶ ἔλαβεν ἀνὴρ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ καὶ τοὺς εἰσπορευομένους τὸ σάββατον μετὰ τῶν ἐκπορευομένων τὸ σάββατον, καὶ εἰσῆλθον πρὸς Ἰωδαὲ τὸν ἱερέα.

10 Καὶ ἔδωκεν ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχοις τοὺς σειρομάσας καὶ τοὺς τρισσοὺς τοῦ βασιλέως Δαυὶδ τοὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου.

11 Καὶ ἔστησαν οἱ παρατρέχοντες ἀνὴρ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὠμίας τοῦ οἴκου τοῦ δεξιᾶς ἕως τοῦ ὠμίας τοῦ οἴκου τοῦ εὐωνύμου τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ.

12 Καὶ ἐξαπέστειλε τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν νεζὲρ καὶ τὸ μαρτύριον, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν καὶ ἔχρισεν αὐτόν· καὶ ἐκρότησαν τῇ χειρὶ, καὶ εἶπαν, Ζήτω ὁ βασιλεύς.

13 Καὶ ἤκουσε Γοθολία τὴν φωνὴν τῶν τρεχόντων τοῦ λαοῦ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν λαὸν εἰς οἶκον Κυρίου,

14 Καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ἑστὼς ἐπὶ τοῦ στύλου κατὰ τὸ κρίμα· καὶ οἱ ᾠδοὶ καὶ αἱ σάλπιγγες πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ

πᾶς ὁ λαὸς τ γῆς χαίρων καὶ σαλπίζων ἐν σάλπιγξι· κ διέρρηξε Γοθολία τὰ ἱμάτια ἑαυτῆς, καὶ ἐβόησε, Σύνδεσμος, σύνδεσμος.

15 Καὶ ἐνετείλατο Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχοις τοῖς ἐπισκόποις τ δυνάμεως, κ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἐξαγάγετε αὐτὴν ἔσωθεν τ σαθηρωθ, ὁ εἰσπορευόμενος ὀπίσω αὐτῆς θανάτῳ θανατωθήσεται ἐν ῥομφαίᾳ· ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεύς, Καὶ μὴ ἀποθάνῃ ἐν οἴκῳ Κυρίε.

16 Καὶ ἐπέθηκαν αὐτῇ χεῖρας, κ εἰσῆλθον ὁδὸν εἰσόδε τ ἵππων οἴκε ℱ βασιλέως, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

17 Καὶ διέθετο Ἰωδαὲ διαθήκην ἀναμέσον Κυρίε κ ἀναμέσον ℱ βασιλέως κ ἀναμέσον ℱ λαοῦ, ℱ εἶναι εἰς λαὸν τῷ Κυρίῳ· κ ἀναμέσον ℱ βασιλέως κ ἀναμέσον ℱ λαοῦ.

18 Καὶ εἰσῆλθε πᾶς ὁ λαὸς τ γῆς εἰς οἶκον ℱ Βάαλ καὶ κατέσπασαν αὐτὸν, κ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ κ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ συνέτριψαν ἀγαθῶς· καὶ τ Ματθὰν τ ἱερέα ℱ Βάαλ ἀπέκτειναν καλὰ πρόσωπον τ θυσιαστηρίων· καὶ ἔθηκεν ὁ ἱερεὺς ἐπισκόπας εἰς τ οἶκον Κυρίε.

19 Καὶ ἔλαβε τὰς ἑκατοντάρχας, κ τ Χορρὶ, κ τ Ῥασὶμ, κ πάντα τ λαὸν τ γῆς, καὶ κατήγαγον τ βασιλέα ἐξ οἴκε Κυρίε· κ εἰσῆλθον ὁδὸν πύλης τ παρατρεχόντων οἴκε ℱ βασιλέως, κ ἐκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ θρόνε τ βασιλέων.

20 Καὶ ἐχάρη πᾶς ὁ λαὸς τ γῆς, κ ἡ πόλις ἡσύχασε· κ τὴν Γοθολίαν ἐθανάτωσαν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν οἴκῳ ℱ βασιλέως.

21 Υἱὸς ἑπτὰ ἐτῶν Ἰωὰς ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΕΝ ἔτει ἑβδόμῳ τῷ Ἰὲ ἐβασίλευσεν Ἰωὰς, κ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλὴμ, κ ὄνομα τ μητρὸς αὐτοῦ Σαβιὰ ἐκ τ Βηρσαβεέ.

2 Καὶ ἐποίησεν Ἰωὰς τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίε πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἐφώτισεν αὐτὸν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεύς.

3 Πλὴν τ ὑψηλῶν οὐ μετεστάθησαν, κ ἐκεῖ ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε, κ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.

4 Καὶ εἶπεν Ἰωὰς πρὸς τοὺς ἱερεῖς, Πᾶν τὸ ἀργύριον τ ἁγίων τὸ εἰσοδιαζόμενον ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίε ἀργύριον συντιμήσεως, ἀνὴρ ἀργύριον λαβὼν συντιμήσεως, πᾶν ἀργύριον ὃ ἐὰν ἀναβῇ ἐπὶ καρδίαν ἀνδρὸς ἐνεγκεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίε,

5 Λαβέτωσαν ἑαυτοῖς οἱ ἱερεῖς ἀνὴρ ἀπὸ τ πράσεως αὐτοῦ, καὶ αὐτοὶ κρατήσουσι τὸ

βεδὲκ ϐ οἶκε εἰς πάντα οὗ ἐὰν εὑρεθῇ ἐκεῖ βεδέκ.

6 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τῷ βασιλεῖ Ἰωὰς ἐκ ἐκραταίωσαν οἱ ἱερεῖς τὸ βεδὲκ ϐ οἴκε.

7 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰωὰς ὁ βασιλεὺς Ἰωδαὲ τὸν ἱερέα καὶ τὰς ἱερεῖς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὰς, Τί ὅτι ἐκ ἐκραταιῶτε τὸ βεδὲκ τᾶ οἴκε; καὶ νῦν μὴ λάϐητε ἀργύριον ἀπὸ τ πράσεων ὑμῶν, ὅτι εἰς τὸ βεδὲκ ϐ οἴκε δώσετε αὐτό.

8 Καὶ συνεφώνησαν οἱ ἱερεῖς ϐ μὴ λαϐεῖν ἀργύριον παρὰ ϐ λαᾶ, καὶ ϐ μὴ ἐνισχῦσαι τὸ βεδὲκ ϐ οἴκε.

9 Καὶ ἔλαϐεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς κιβωτὸν μίαν, καὶ ἔτρησε τρώγλην ἐπὶ τ σανίδος αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν παρὰ ἀμμαζειϐὶ ἐν τῷ οἴκῳ ἀνδρὸς οἴκου Κυρίε· καὶ ἔδωκαν οἱ ἱερεῖς οἱ φυλάσσοντες τ ϛαθμὸν πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίε.

10 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον ὅτι πολὺ τὸ ἀργύριον ἐν τῇ κιβωτῷ, καὶ ἀνέϐη ὁ γραμματεὺς ϐ βασιλέως καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ ἔσφιγξαν καὶ ἠρίθμησαν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίε.

11 Καὶ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ ἑτοιμασθὲν ἐπὶ χεῖρας ποιούντων τὰ ἔργα τ ἐπισκοπῶν οἴκε Κυρίε, καὶ ἐξέδοσαν τοῖς τέκτοσι τ ξύλων, καὶ τοῖς οἰκοδόμοις τοῖς ποιοῦσιν ἐν οἴκῳ Κυρίε,

12 Καὶ τοῖς τειχισαῖς, καὶ τοῖς λατόμοις τ λίθων ϐ κτήσασθαι ξύλα καὶ λίθες λατομητὰς ϐ κατασχεῖν τὸ βεδὲκ οἴκε Κυρίε, εἰς πάντα ὅσα ἐξωδιάσθη ἐπὶ τ οἶκον ϐ κραταιῶσαι.

13 Πλὴν οὐ ποιηθήσονται οἴκῳ Κυρίε θύραι ἀργυραῖ, ἥλοι, φιάλαι, καὶ σάλπιγγες, πᾶν σκεῦος χρυσοῦν καὶ σκεῦος ἀργυροῦν, ἐκ ϐ ἀργυρίε ϐ εἰσενεχθέντος ἐν οἴκῳ Κυρίε,

14 Ὅτι τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα δώσεσιν αὐτό· καὶ ἐκραταίωσαν ἐν αὐτῷ τ οἶκον Κυρίε.

15 Καὶ ἐκ ἐξελογίζοντο τὰς ἄνδρας οἷς ἐδίδου τὸ ἀργύριον ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν δοῦναι τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα, ὅτι ἐν πίσει αὐτῶν ποιοῦσιν.

16 Ἀργύριον περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἀργύριον περὶ πλημμελείας, ὅ, τι εἰσηνέχθη ἐν οἴκῳ Κυρίε, τοῖς ἱερεῦσιν ἐγένετο.

17 Τότε ἀνέϐη Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας, καὶ ἐπολέμησεν ἐπὶ Γὲθ, καὶ προκατελάϐετο αὐτήν· καὶ ἔταξεν Ἀζαὴλ τὸ πρόσωπον αὐτᾶ ἀναϐῆναι ἐπὶ Ἱερσαλήμ.

18 Καὶ ἔλαβεν Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰούδα πάντα τὰ ἅγια ὅσα ἡγίασεν Ἰωσαφὰτ καὶ Ἰωρὰμ καὶ Ὀχοζίας οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ τὰ ἅγια αὐτοῦ, καὶ πᾶν τὸ χρυσίον τὸ εὑρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου Κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλε τῷ Ἀζαὴλ βασιλεῖ Συρίας, καὶ ἀνέβη ἀπὸ Ἰερουσαλήμ.

19 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωὰς καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

20 Καὶ ἀνέστησαν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν πάντα σύνδεσμον, καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἰωὰς ἐν οἴκῳ Μαλλὼ τῷ ἐν Σελά.

21 Καὶ Ἰεζιρχὰρ υἱὸς Ἰεμναὰθ, καὶ Ἰεζεβὰθ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σωμὴρ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἀπέθανε, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμεσσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΕΝ ἔτει εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τοῦ Ἰωὰς υἱοῦ Ὀχοζίου βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ἰωάχαζ υἱὸς Ἰοὺ ἐν Σαμαρείᾳ ἑπτακαίδεκα ἔτη.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῶν.

3 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας, καὶ ἐν χειρὶ υἱοῦ Ἀδὲρ υἱοῦ Ἀζαὴλ πάσας τὰς ἡμέρας.

4 Καὶ ἐδεήθη Ἰωάχαζ τοῦ προσώπου Κυρίου, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ Κύριος, ὅτι εἶδε τὴν θλῖψιν Ἰσραὴλ, ὅτι ἔθλιψεν αὐτοὺς βασιλεὺς Συρίας.

5 Καὶ ἔδωκε Κύριος σωτηρίαν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἐξῆλθεν ὑποκάτωθεν χειρὸς Συρίας· καὶ ἐκάθισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν καθὼς ἐχθὲς καὶ τρίτης.

6 Πλὴν οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ ἁμαρτιῶν οἴκου Ἱεροβοὰμ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, ἐν αὐτῇ ἐπορεύθη· καί γε τὸ ἄλσος ἐστάθη ἐν Σαμαρείᾳ.

7 Ὅτι οὐκ ὑπελείφθη τῷ Ἰωάχαζ λαὸς, ἀλλ' ἢ πεντήκοντα ἱππεῖς καὶ δέκα ἅρματα καὶ δέκα χιλιάδες πεζῶν, ὅτι ἀπώλεσεν αὐτοὺς βασιλεὺς Συρίας, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ὡς χοῦν εἰς καταπάτησιν.

8 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωάχαζ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ

λόγων τ῀ ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ;

9 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωάχαζ μετὰ τ῀ πατέρων αὐτ῀, κ῀ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωὰς υἱὸς αὐτ῀ ἀντ' αὐτ῀.

10 Ἐν ἔτει τριακοστῷ κ῀ ἑβδόμῳ ἔτει τῷ Ἰωὰς βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ἰωὰς υἱὸς Ἰωάχαζ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἐκκαίδεκα ἔτη.

11 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίε· ἐκ ἀπέστη ἀπὸ πάσης Ἱεροβοὰμ υἱ῀ Ναβὰτ ἁμαρτίας, ὃς ἐξήμαρτε τ῀ Ἰσραὴλ, ἐν αὐτῇ ἐπορεύθη.

12 Καὶ τὰ λοιπὰ τ῀ λόγων Ἰωὰς κ῀ πάντα ὅσα ἐποίησε, κ῀ αἱ δυναστεῖαι αὐτ῀ ἃς ἐποίησε μετὰ Ἀμεσσίε βασιλέως Ἰούδα, ἐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τ῀ ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ;

13 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωὰς μετὰ τ῀ πατέρων αὐτ῀, κ῀ Ἱεροβοὰμ ἐκάθισεν ἐπὶ θ῀ θρόνε αὐτ῀, κ῀ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν βασιλέων Ἰσραήλ.

14 Καὶ Ἐλισαιὲ ἠῤῥώσησε τ῀ ἀῤῥωσίαν αὐτ῀, δι' ἣν ἀπέθανε· καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ, κ῀ ἔκλαυσεν ἐπὶ προσώπου αὐτ῀, κ῀ εἶπε, Πάτερ πάτερ, ἅρμα Ἰσραὴλ κ῀ ἱππεὺς αὐτ῀.

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐλισαιὲ, Λάβε τόξον κ῀ βέλη· κ῀ ἔλαβε πρὸς ἑαυτὸν τόξον κ῀ βέλη.

16 Καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ, Ἐπιβίβασον τ῀ χεῖρά σε ἐπὶ τὸ τόξον· κ῀ ἐπεβίβασεν Ἰωὰς τ῀ χεῖρα αὐτ῀· κ῀ ἐπέθηκεν Ἐλισαιὲ τὰς χεῖρας αὐτ῀ ἐπὶ τὰς χεῖρας θ῀ βασιλέως,

17 Καὶ εἶπεν, Ἄνοιξον τ῀ θυρίδα κατ' ἀνατολάς· κ῀ ἤνοιξε· κ῀ εἶπεν Ἐλισαιὲ, Τόξευσον· κ῀ ἐτόξευσε· κ῀ εἶπε, Βέλος σωτηρίας τῷ Κυρίῳ, κ῀ βέλος σωτηρίας ἐν Συρίᾳ, κ῀ πατάξεις τ῀ Συρίαν ἐν Ἀφὲκ ἕως συντελείας.

18 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐλισαιὲ, Λάβε τόξα· κ῀ ἔλαβε· κ῀ εἶπε τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, Πάταξον εἰς τ῀ γῆν· κ῀ ἐπάταξεν ὁ βασιλεὺς τρὶς, κ῀ ἔστη.

19 Καὶ ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος θ῀ Θεῦ, κ῀ εἶπεν, Εἰ ἐπάταξας πεντάκις ἢ ἑξάκις, τότε ἂν ἐπάταξας τ῀ Συρίαν ἕως συντελείας, καὶ νῦν τρὶς πατάξεις τ῀ Συρίαν.

20 Καὶ ἀπέθανεν Ἐλισαιὲ, κ῀ ἔθαψαν αὐτόν· κ῀ μονόζωνοι Μωὰβ ἦλθον ἐν τῇ γῇ, ἐλθόντος θ῀ ἐνιαυτ῀.

21 Καὶ ἐγένετο αὐτῶν θαπτόντων τ῀ ἄνδρα, κ῀ ἰδὲ εἶδον τ῀ μονόζωνον, κ῀ ἔῤῥιψαν τ῀ ἄνδρα ἐν τῷ τάφῳ Ἐλισαιὲ· κ῀ ἐπο-

ρεύθη καὶ ἥψατο τ̃ ὀρέων Ἐλισαιὲ, καὶ ἔζησε καὶ ἀνέστη ἐπὶ τὰς πόδας αὐτ̃.

22 Καὶ Ἀζαὴλ ἐξέθλιψε τ̃ Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωάχαζ.

23 Καὶ ἠλέησε Κύριος αὐτὰς καὶ ᾠκτείρησεν αὐτὰς, καὶ ἐπέβλεψεν ἐπ' αὐτὰς διὰ τ̃ διαθήκην αὐτ̃ τ̃ μετὰ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος διαφθεῖραι αὐτὰς, καὶ οὐκ ἀπέρριψεν αὐτὰς ἀπὸ τ̃ προσώπε αὐτ̃.

24 Καὶ ἀπέθανεν Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας, καὶ ἐβασίλευσεν υἱὸς Ἀδὲρ υἱὸς αὐτ̃ ἀντ' αὐτ̃.

25 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωὰς υἱὸς Ἰωάχαζ, καὶ ἔλαβε τὰς πόλεις ἐκ χειρὸς υἱ̃ Ἀδὲρ υἱ̃ Ἀζαὴλ, ἃς ἔλαβεν ἐκ χειρὸς Ἰωάχαζ τ̃ πατρὸς αὐτ̃ ἐν τῷ πολέμῳ· τρὶς ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωὰς, καὶ ἐπέστρεψε τὰς πόλεις Ἰσραήλ.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΕΝ ἔτει δευτέρῳ τῷ Ἰωὰς υἱῷ Ἰωάχαζ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμεσσίας υἱὸς Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰούδα.

2 Υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ εἴκοσι καὶ ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τ̃ μητρὸς αὐτ̃ Ἰωαδὶμ ἐξ Ἱερουσαλήμ.

3 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίε, πλὴν οὐχ ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτ̃· κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰωὰς ὁ πατὴρ αὐτ̃ ἐποίησε.

4 Πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν· ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.

5 Καὶ ἐγένετο ὅτε κατίσχυσεν ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτ̃, καὶ ἐπάταξε τὸς δούλους αὐτ̃ τὸς πατάξαντας τὸν πατέρα αὐτ̃.

6 Καὶ τὸς υἱὸς τ̃ πατάξαντων οὐκ ἐθανάτωσε, καθὼς γέγραπται ἐν βιβλίῳ νόμων Μωυσῆ, ὡς ἐνετείλατο Κύριος, λέγων, Οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ υἱῶν, καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων, ὅτι ἀλλ' ἢ ἕκαστος ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτ̃ ἀποθανεῖται.

7 Αὐτὸς ἐπάταξε τ̃ Ἐδὼμ ἐν γεμελὲδ δέκα χιλιάδας, καὶ συνέλαβε τ̃ πέτραν ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἰεθοὴλ ἕως τ̃ ἡμέρας ταύτης.

8 Τότε ἀπέστειλεν Ἀμεσσίας ἀγγέλους πρὸς Ἰωὰς υἱὸν Ἰωάχαζ υἱ̃ Ἰὲ βασιλέως Ἰσραὴλ, λέγων, Δεῦρο ὀφθῶμεν προσώποις.

9 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἀμεσσίαν

βασιλέα Ἰούδα, λέγων, Ὁ ἄκανθος ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλε πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ, λέγων, Δὸς τὴν θυγατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς γυναῖκα· καὶ διῆλθον τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ συνεπάτησαν τὴν ἄκανθαν.

10 Τύπτων ἐπάταξας τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐπῆρέ σε καρδία σου, ἐνδοξάσθητι καθήμενος ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ ἱνατί ἐρίζεις ἐν κακίᾳ σου; καὶ πεσῇ σὺ καὶ Ἰούδας μετὰ σοῦ.

11 Καὶ ἐκ ἤκουσεν Ἀμεσσίας· καὶ ἀνέβη Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ὤφθησαν πρόσωπος αὐτὸς καὶ Ἀμεσσίας βασιλεὺς Ἰούδα ἐν Βαιθσαμὺς τῇ τοῦ Ἰούδα.

12 Καὶ ἔπταισεν Ἰούδας ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ.

13 Καὶ τὸν Ἀμεσσίαν υἱὸν Ἰωὰς υἱοῦ Ὀχοζίου συνέλαβεν Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Βαιθσαμύς· καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ καθεῖλεν ἐν τῷ τείχει Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ πύλῃ Ἐφραὶμ ἕως πύλης τῆς γωνίας τετρακοσίους πήχεις.

14 Καὶ ἔλαβε τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ εὑρεθέντα ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν συμμίξεων, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν.

15 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωὰς ὅσα ἐποίησεν ἐν δυναστείᾳ αὐτοῦ, ἃ ἐπολέμησε μετὰ Ἀμεσσίου βασιλέως Ἰούδα, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ;

16 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωὰς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν βασιλέων Ἰσραήλ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

17 Καὶ ἔζησεν Ἀμεσσίας υἱὸς Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰούδα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἰωὰς υἱὸν Ἰωάχαζ βασιλέα Ἰσραὴλ, πεντεκαίδεκα ἔτη.

18 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμεσσίου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

19 Καὶ συνεσράφησαν ἐπ' αὐτὸν σύστρεμμα ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔφυγεν εἰς Λαχίς· καὶ ἀπέστειλαν ὀπίσω αὐτοῦ εἰς Λαχὶς καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ.

20 Καὶ ἦραν αὐτὸν ἐφ' ἵπποις, καὶ ἐτάφη ἐν Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ.

21 Καὶ ἔλαβε πᾶς ὁ λαὸς Ἰούδα τὸν Ἀζαρίαν, καὶ αὐτὸς υἱὸς ἐκκαίδεκα ἐτῶν, καὶ ἐβασίλευσαν

αὐτὸν ἀντὶ τ̃ πατρὸς αὐτ̃ Ἀμεσσίᾳ.

22 Αὐτὸς ᾠκοδόμησε τ̀ Αἰλὼθ, κ̀ ἐπέστρεψεν αὐτὴν τῷ Ἰούδᾳ μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ τ̃ πατέρων αὐτ̃.

23 Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τ̃ Ἀμεσσίᾳ υἱῷ Ἰωὰς βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ἰωὰς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ τεσσαράκοντα καὶ ἓν ἔτος.

24 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱ̃ Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ.

25 Αὐτὸς ἀπέστησε τὸ ὅριον Ἰσραὴλ ἀπὸ εἰσόδου Αἰμὰθ ἕως τ̃ θαλάσσης τ̃ Ἄραβα, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτ̃ Ἰωνᾶ υἱ̃ Ἀμαθὶ τ̃ προφήτου τ̃ ἐκ Γεθχοφέρ.

26 Ὅτι εἶδε Κύριος τ̀ ταπείνωσιν Ἰσραὴλ πικρὰν σφόδρα, κ̀ ὀλιγοστὸς συνεχομένους, καὶ ἐσπανισμένους, κ̀ ἐγκαταλελειμμένους, κ̀ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν τῷ Ἰσραήλ.

27 Καὶ οὐκ ἐλάλησε Κύριος ἐξαλεῖψαι τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ὑποκάτωθεν τ̃ οὐρανοῦ· κ̀ ἔσωσεν αὐτὸς διὰ χειρὸς Ἱεροβοὰμ υἱ̃ Ἰωάς.

28 Καὶ τὰ λοιπὰ τ̃ λόγων Ἱεροβοὰμ κ̀ πάντα ὅσα ἐποίησε, κ̀ αἱ δυναστεῖαι αὐτ̃, ὅσα ἐπολέμησε, κ̀ ὅσα ἐπέστρεψε τὴν Δαμασκὸν κ̀ τὴν Αἰμὰθ τῷ Ἰούδᾳ ἐν Ἰσραὴλ, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τ̃ ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ;

29 Καὶ ἐκοιμήθη Ἱεροβοὰμ μετὰ τ̃ πατέρων αὐτ̃ μετὰ βασιλέων Ἰσραὴλ, κ̀ ἐβασίλευσε Ζαχαρίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτ̃.

Κεφ. ιε'. 15.

ΕΝ ἔτει εἰκοστῷ κ̀ ἑβδόμῳ τῷ Ἱεροβοὰμ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἀζαρίας υἱὸς Ἀμεσσίᾳ βασιλέως Ἰούδα.

2 Υἱὸς ἐκκαίδεκα ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, κ̀ πεντηκονταδύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, κ̀ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτ̃ Ἰεχελία ἐξ Ἱερουσαλήμ.

3 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἀμεσσίας ὁ πατὴρ αὐτ̃.

4 Πλὴν τ̃ ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρεν, ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε κ̀ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.

5 Καὶ ἥψατο Κύριος τ̃ βασιλέα, κ̀ ἦν λελεπρωμένος ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτ̃· κ̀ ἐβασίλευσεν ἐν οἴκῳ ἀφέσεώς· κ̀ Ἰωάθαμ υἱὸς τ̃ βασιλέως ἐπὶ

τῷ οἴκῳ κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς.

6 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀζαρίᾳ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

7 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀζαρίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωάθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

8 Ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ὀγδόῳ τῷ Ἀζαρίᾳ βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Ζαχαρίας υἱὸς Ἱεροβοὰμ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἑξάμηνον.

9 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ.

10 Καὶ συνεστράφησαν ἐπ' αὐτὸν Σελλὴμ υἱὸς Ἰαβὶς· καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν Κεβλαὰμ καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ.

11 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ζαχαρίου, ἰδοὺ εἰσὶ γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ.

12 Ὁ λόγος Κυρίου ὃν ἐλάλησε πρὸς Ἰὲ, λέγων, Υἱοὶ τέταρτοι καθήσονταί σοι ἐπὶ θρόνου Ἰσραήλ· καὶ ἐγένετο ἕτως.

13 Καὶ Σελλὴμ υἱὸς Ἰαβὶς ἐβασίλευσε· καὶ ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐννάτῳ Ἀζαρίᾳ βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Σελλὴμ μῆνα ἡμερῶν ἐν Σαμαρείᾳ.

14 Καὶ ἀνέβη Μαναὴμ υἱὸς Γαδδὶ ἐκ Θαρσιλὰ, καὶ ἦλθεν εἰς Σαμάρειαν, καὶ ἐπάταξε τὸν Σελλὴμ υἱὸν Ἰαβὶς ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν.

15 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Σελλὴμ, καὶ ἡ συστροφὴ αὐτοῦ ἣν συνεστράφη, ἰδοὺ εἰσὶ γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ.

16 Τότε ἐπάταξε Μαναὴμ καὶ τὴν Θερσὰ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς ἀπὸ Θερσὰ, ὅτι οὐκ ἤνοιξαν αὐτῷ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν, καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας ἀνέῤῥηξεν.

17 Ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐνάτῳ τῷ Ἀζαρίᾳ βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Μαναὴμ υἱὸς Γαδδὶ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ δέκα ἔτη.

18 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ.

19 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Φθὰ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ Μαναὴμ ἔδωκε

τῷ Φυὰ χίλια τάλαντα ἀργυρίε εἶναι τ̃ χεῖρα αὐτ̃ μετ' αὐτ̃.

20 Καὶ ἐξήνεγκε Μαναὴμ τὸ ἀργύριον ἐπὶ τ̃ Ἰσραὴλ ἐπὶ πᾶν δυνατὸν ἰσχύϊ, δ̃ναι τῷ βασιλεῖ τ̃ Ἀσσυρίων, πεντήκοντα σίκλους τῷ ἀνδρὶ τῷ ἑνί· καὶ ἀπέστρεψε βασιλεὺς Ἀσσυρίων, κ̀ οὐκ ἔστη ἐκεῖ ἐν τῇ γῇ.

21 Καὶ τὰ λοιπὰ τ̃ λόγων Μαναὴμ κ̀ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδὲ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ;

22 Καὶ ἐκοιμήθη Μαναὴμ μετὰ τ̃ πατέρων αὐτ̃, κ̀ ἐβασίλευσε Φακεσίας υἱὸς αὐτ̃ ἀντ' αὐτ̃.

23 Ἐν ἔτει πεντηκοστῷ τ̃ Ἀζαρίε βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Φακεσίας υἱὸς Μαναὴμ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ δύο ἔτη.

24 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίε, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱ̃ Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τ̃ Ἰσραήλ.

25 Καὶ συνεστράφη ἐπ' αὐτὸν Φακεὴ υἱὸς Ῥομελίε ὁ τρισάτης αὐτ̃, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ ἐναντίον οἴκε τ̃ βασιλέως μετὰ τ̃ Ἀργὸβ κ̀ μετὰ τ̃ Ἀρία, κ̀ μετ' αὐτ̃ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τ̃ τετρακοσίων, κ̀ ἐθανάτωσεν αὐτὸν, κ̀ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτ̃.

26 Καὶ τὰ λοιπὰ τ̃ λόγων Φακεσίε κ̀ πάντα ὅσα ἐποίησεν, ἰδοὺ εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τ̃ ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ.

27 Ἐν ἔτει πεντηκοστῷ καὶ δευτέρῳ τ̃ Ἀζαρίε βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίε ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ εἴκοσι ἔτη.

28 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίε, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱ̃ Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τ̃ Ἰσραήλ.

29 Ἐν ταῖς ἡμέραις Φακεὲ βασιλέως Ἰσραὴλ ἦλθε Θαλγαθφελλασὰρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, κ̀ ἔλαβε τ̃ Αἶν κ̀ τὴν Ἀβὲλ κ̀ τὴν Θαμααχὰ κ̀ τὴν Ἀνιὼχ κ̀ τ̃ Κενεζ κ̀ τ̃ Ἀσὼρ κ̀ τ̃ Γαλαὰν κ̀ τ̃ Γαλιλαίαν πᾶσαν γῆν Νεφθαλὶ, κ̀ ἀπῴκισεν αὐτὸς εἰς Ἀσσυρίας.

30 Καὶ συνέστρεψε σύστρεμμα Ὡσηὲ υἱὸς Ἠλὰ ἐπὶ Φακεὲ υἱὸν Ῥομελίε, κ̀ ἐπάταξεν αὐτὸν, κ̀ ἐθανάτωσε, κ̀ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτ̃ ἐν ἔτει εἰκοστῷ Ἰωάθαμ υἱ̃ Ἀζαρίε.

31 Καὶ τὰ λοιπὰ τ̃ λόγων Φακεὲ κ̀ πάντα ὅσα ἐποίησεν, ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ

βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ.

32 Ἐν ἔτει δευτέρῳ Φακεὲ υἱῦ Ῥομελίε βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἰωάθαμ υἱὸς Ἀζαρίε βασιλέως Ἰούδα.

33 Υἱὸς εἴκοσι κ᾽ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, κ᾽ ἐκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερυσαλὴμ, κ᾽ ὄνομα τ῀ μητρὸς αὐτ῀ Ἱερυσὰ θυγάτηρ Σαδώκ.

34 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίε, κατὰ πάνλα ὅσα ἐποίησεν Ἀζαρίας ὁ πατὴρ αὐτ῀.

35 Πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν, ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς· αὐτὸς ᾠκοδόμησε τ῀ πύλην οἴκυ Κυρίε τ῀ ἐπάνω.

36 Καὶ τὰ λοιπὰ τ῀ λόγων Ἰωάθαμ κ᾽ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τ῀ ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

37 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἤρξατο Κύριος ἐξαποσέλλειν ἐν Ἰούδα τ῀ Ῥαασσὼν βασιλέα Συρίας, κ᾽ τ῀ Φακεὲ υἱὸν Ῥομελίε.

38 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωάθαμ μετὰ τ῀ πάλέρων αὐτ῀, κ᾽ ἐτάφη μετὰ τ῀ πατέρων αὐτ῀ ἐν πόλει Δαυὶδ τ῀ πατρὸς αὐτ῀· κ᾽ ἐβασίλευσεν Ἄχαζ υἱὸς αὐτ῀ ἀντ᾽ αὐτ῀.

Κεφ. ις᾽. 16.

ΕΝ ἔτει ἑπλακαιδεκάτῳ Φακεὲ υἱῦ Ῥομελίε ἐβασίλευσεν Ἄχαζ υἱὸς Ἰωάθαμ βασιλέως Ἰούδα.

2 Υἱὸς εἴκοσι ἐτῶν ἦν Ἄχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἐκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερυσαλήμ· κ᾽ οὐκ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίε Θεοῦ αὐτ῀ πιστῶς, ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτ῀.

3 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων Ἰσραὴλ, καί γε τ῀ υἱὸν αὐτ῀ διῆγεν ἐν πυρὶ, κατὰ τὰ βδελύγματα τ῀ ἐθνῶν ὧν ἐξῆρε Κύριος ἀπὸ προσώπε τ῀ υἱῶν Ἰσραήλ.

4 Καὶ ἐθυσίαζε κ᾽ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς, κ᾽ ἐπὶ τῶν βουνῶν, κ᾽ ὑποκάτω παντὸς ξύλυ ἀλσώδυς.

5 Τότε ἀνέβη Ῥαασσὼν βασιλεὺς Συρίας καὶ Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίε βασιλεὺς Ἰσραὴλ εἰς Ἱερυσαλὴμ εἰς πόλεμον, καὶ ἐπολιόρκυν ἐπὶ Ἄχαζ, κ᾽ οὐκ ἠδύναντο πολεμεῖν.

6 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπέστρεψε Ῥαασσὼν βασιλεὺς Συρίας τ῀ Αἰλὰθ τῇ Συρίᾳ, καὶ ἐξέβαλε τὸς Ἰουδαίας ἐξ Αἰλὰθ, κ᾽ Ἰδυμαῖοι ἦλθον εἰς Αἰλὰθ, κ᾽ κατῴκησαν ἐκεῖ ἕως τ῀ ἡμέρας ταύτης.

7 Καὶ ἀπέστειλεν Ἄχαζ ἀγ-

γέλως πρὸς Θαλγαθφελλασὰρ βασιλέα Ἀσσυρίων, λέγων, Δῶλός σε καὶ υἱός σε ἐγώ, ἀνάβηθι, σῶσόν με ἐκ χειρὸς βασιλέως Συρίας, καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἰσραὴλ, τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ.

8 Καὶ ἔλαβεν Ἄχαζ ἀργύριον καὶ χρυσίον τὸ εὑρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου Κυρίου καὶ οἴκου βασιλέως, καὶ ἀπέστειλε τῷ βασιλεῖ δῶρα.

9 Καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ βασιλεὺς Ἀσσυρίων· καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἀσσυρίων εἰς Δαμασκὸν, καὶ συνέλαβεν αὐτὴν, καὶ ἀπῴκισεν αὐτὴν, καὶ τὸν Ῥαασσὼν βασιλέα ἐθανάτωσε.

10 Καὶ ἐπορεύθη βασιλεὺς Ἄχαζ εἰς Δαμασκὸν εἰς ἀπαντὴν Θαλγαθφελλασὰρ βασιλεῖ Ἀσσυρίων εἰς Δαμασκόν· καὶ εἶδε τὸ θυσιαστήριον ἐν Δαμασκῷ· καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ πρὸς Οὐρίαν τὸν ἱερέα τὸ ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸν ῥυθμὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν ποίησιν αὐτοῦ.

11 Καὶ ᾠκοδόμησεν Οὐρίας ὁ ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον, κατὰ πάντα ὅσα ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ ἐκ Δαμασκοῦ.

12 Καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸ,

13 Καὶ ἐθυμίασε τὴν ὁλοκάυτωσιν αὐτοῦ, καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ, καὶ προσέχεε τὸ αἷμα τῶν εἰρηνικῶν τῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον

14 Τὸ χαλκοῦν τὸ ἀπέναντι Κυρίου· καὶ προσήγαγε τὸ πρόσωπον οἴκου Κυρίου ἀπὸ τοῦ ἀναμέσον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀναμέσον τοῦ οἴκου Κυρίου· καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐπὶ μηροῦ τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ βορρᾶν.

15 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ τῷ Οὐρίᾳ τῷ ἱερεῖ, λέγων, Ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ μέγα πρόσφερε τὴν ὁλοκάυτωσιν τὴν πρωϊνὴν καὶ τὴν θυσίαν τὴν ἑσπερινὴν, καὶ τὴν ὁλοκάυτωσιν τοῦ βασιλέως καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν ὁλοκάυτωσιν παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν καὶ τὴν σπονδὴν αὐτῶν, καὶ πᾶν αἷμα ὁλοκαυτώσεως, καὶ πᾶν αἷμα θυσίας ἐπ' αὐτῷ ἐκχεεῖς· καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἔσαι μοι εἰς τοπρωΐ.

16 Καὶ ἐποίησεν Οὐρίας ὁ ἱερεὺς κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ.

17 Καὶ συνέκοψεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ τὰ συγκλείσματα τῶν μεχωνὼθ, καὶ μετῆρεν ἀπ' αὐτῶν τὴν λουτῆρα, καὶ τὴν θάλασσαν καθεῖλεν ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν χαλκῶν τῶν ὑποκάτω αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἐπὶ βάσιν λιθίνην.

18 Καὶ τὸ θεμέλιον τοῦ καθέδρας ᾠκοδόμησεν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ τὴν εἴσοδον τοῦ βασιλέως τὴν ἔξω ἐπέστρεψεν ἐν οἴκῳ Κυρίου ἀπὸ προσώπου βασιλέως Ἀσσυρίων.

19 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἄχαζ ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

20 Καὶ ἐκοιμήθη Ἄχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΕΝ ἔτει δωδεκάτῳ τοῦ Ἄχαζ βασιλέως Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ὡσηὲ υἱὸς Ἠλὰ ἐν Σαμαρείᾳ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐννέα ἔτη.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, πλὴν οὐχ ὡς οἱ βασιλεῖς Ἰσραὴλ οἳ ἦσαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

3 Ἐπ' αὐτὸν ἀνέβη Σαλαμανασσὰρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων· καὶ ἐγενήθη αὐτῷ Ὡσηὲ δοῦλος, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτῷ μαναά.

4 Καὶ εὗρε βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν τῷ Ὡσηὲ ἀδικίαν, ὅτι ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Σηγὼρ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἤνεγκε μαναὰ τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ· καὶ ἐπολιόρκησεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν οἴκῳ φυλακῆς.

5 Καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἀνέβη εἰς Σαμάρειαν, καὶ ἐπολιόρκησεν ἐπ' αὐτὴν τρία ἔτη.

6 Ἐν ἔτει ἐννάτῳ Ὡσηὲ συνέλαβε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν Σαμάρειαν, καὶ ἀπῴκισεν Ἰσραὴλ εἰς Ἀσσυρίους, καὶ κατῴκισεν αὐτοὺς ἐν Ἀλαὲ καὶ ἐν Ἀβὼρ ποταμοῖς Γωζὰν, καὶ ὄρη Μήδων.

7 Καὶ ἐγένετο ὅτι ἥμαρτον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν τῷ ἀναγαγόντι αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὑποκάτωθεν χειρὸς Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ ἐφοβήθησαν θεοὺς ἑτέρους,

8 Καὶ ἐπορεύθησαν τοῖς διαιώμασι τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῆρε Κύριος ἐκ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰσραὴλ ὅσοι ἐποίησαν,

9 Καὶ ὅσοι ἠμφιέσαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λόγους, οὐχ ἅτινα κατὰ Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν· καὶ ᾠκοδόμησαν ἑαυτοῖς ὑψηλὰ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀπὸ πύργου φυλασσόντων ἕως πόλεως ὀχυρᾶς,

10 Καὶ ἐστήλωσαν ἑαυτοῖς στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ παντὶ βουνῷ ὑψηλῷ καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους,

11 Καὶ ἐθυμίασαν ἐκεῖ ἐν πᾶσιν ὑψηλοῖς, καθὼς τὰ ἔθνη ἃ ἀπῴκησε Κύριος ἐκ προσώπε αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν κοινωνὲς, καὶ ἐχάραξαν τ παροργίσαι τ Κύριον,

12 Καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς εἰδώλοις οἷς εἶπε Κύριος αὐτοῖς, Οὐ ποιήσετε τὸ ῥῆμα τῦτο τῷ Κυρίῳ.

13 Καὶ διεμαρτύρατο Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐν τῷ Ἰούδα καὶ ἐν χειρὶ πάντων τ προφητῶν αὐτῦ παντὸς ὁρᾶντος, λέγων, Ἀποστράφητε ἀπὸ τ ὁδῶν ὑμῶν τ πονηρῶν, καὶ φυλάξατε τὰς ἐντολάς με καὶ τὰ δικαιώματά με, καὶ πάντα τ νόμον ὃν ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ὅσα ἀπέστειλα αὐτοῖς ἐν χειρὶ τ δέλων με τ προφητῶν.

14 Καὶ ἐκ ἤκεσαν, καὶ ἐσκλήρυναν τ νῶτον αὐτῶν ὑπὲρ τὸν νῶτον τ πατέρων αὐτῶν.

15 Καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῦ ὅσα διεμαρτύρατο αὐτοῖς ἐκ ἐφύλαξαν, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τ ματαίων, καὶ ἐματαιώθησαν, καὶ ὀπίσω τ ἐθνῶν τ περικύκλῳ αὐτῶν, ὧν ἐνετείλατο Κύριος αὐτοῖς μὴ ποιῆσαι κατὰ ταῦτα.

16 Ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολὰς Κυρίε Θεῦ αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα δύο δαμάλεις, καὶ ἐποίησαν ἄλση, καὶ προσεκύνησαν πάσῃ τῇ δυνάμει τ ὐρανῦ, καὶ ἐλάτρευσαν τῷ Βάαλ.

17 Καὶ διῆγον τες υἱὲς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ, καὶ ἐμαντεύοντο μαντείας, καὶ οἰωνίζοντο· καὶ ἐπράθησαν τ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίε παροργίσαι αὐτόν.

18 Καὶ ἐθυμώθη Κύριος σφόδρα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέρισεν αὐτὲς ἀπὸ τ προσώπε αὐτῦ, καὶ ἐκ ὑπελείφθη πλὴν φυλὴ Ἰούδα μονωτάτη.

19 Καί γε Ἰούδας ἐκ ἐφύλαξε τὰς ἐντολὰς Κυρίε τ Θεῦ αὐτῶν· καὶ ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς δικαιώμασιν Ἰσραὴλ οἷς ἐποίησαν, καὶ ἀπεώσαντο τ Κύριον.

20 Καὶ ἐθυμώθη Κύριος παντὶ σπέρματι Ἰσραὴλ, καὶ ἐσάλευσεν αὐτὲς, καὶ ἔδωκεν αὐτὲς ἐν χειρὶ διαρπαζόντων αὐτὲς, ἕως οὗ ἀπέρριψεν αὐτὲς ἀπὸ προσώπε αὐτῦ.

21 Ὅτι πλὴν Ἰσραὴλ ἐπάνωθεν οἴκε Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσαν τ Ἱεροβοὰμ υἱὸν Ναβάτ· καὶ ἐξέωσεν Ἱεροβοὰμ τὸν Ἰσραὴλ ἐξόπισθε Κυρίε, καὶ ἐξήμαρτεν αὐτὲς ἁμαρτίαν μεγάλην.

22 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πάσῃ ἁμαρτίᾳ Ἰε-

ροβοὰμ ἧς ἐποίησεν, ἐκ ἀπέστησαν ἀπ' αὐτῆς

23 Ἕως οὗ μετέστησε Κύριος τ̃ Ἰσραὴλ ἀπὸ τ̃ προσώπε αὐτ̃, καθὼς ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ πάντων τ̃ δούλων αὐτ̃ τ̃ προφητῶν· κ̀ ἀπῳκίσθη Ἰσραὴλ ἐπάνωθεν τ̃ γῆς αὐτ̃ εἰς Ἀσσυρίας ἕως τ̃ ἡμέρας ταύτης.

24 Καὶ ἤγαγε βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐκ Βαβυλῶνος τ̃ ἐκ Χαθὰ, ἀπὸ Ἀϊὰ, κ̀ ἀπὸ Αἰμαὰθ, κ̀ Σεπφαρσαΐμ, κ̀ κ̀ατῴκισθησαν ἐν πόλεσι Σαμαρείας ἀντὶ τ̃ υἱῶν Ἰσραὴλ, κ̀ ἐκληρονόμησαν τ̃ Σαμάρειαν, κ̀ κ̀ατῴκισθησαν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῆς.

25 Καὶ ἐγένετο ἐν ἀρχῇ τῆς καθέδρας αὐτῶν ἐκ ἐφοβήθησαν τ̃ Κύριον, κ̀ ἀπέστειλε Κύριος ἐν αὐτοῖς τὰς λέοντας, κ̀ ἦσαν ἀποκτείνοντες ἐν αὐτοῖς.

26 Καὶ εἶπαν τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων, λέγοντες, Τὰ ἔθνη ἃ ἀπῴκισας κ̀ ἀντεκάθισας ἐν πόλεσι Σαμαρείας ἐκ ἔγνωσαν τὸ κρίμα θ̃ Θεῦ τῆς γῆς, καὶ ἀπέστειλεν εἰς αὐτὰς τὰς λέοντας, καὶ ἰδὲ εἰσι θανατοῦντες αὐτὰς, καθότι ἐκ οἴδασι τὸ κρίμα θ̃ Θεῦ τ̃ γῆς.

27 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, λέγων, Ἀπαγάγετε ἐκεῖθεν, κ̀ πορευέσθωσαν, κ̀ κατοικήτωσαν ἐκεῖ, καὶ φωτιοῦσιν αὐτὰς τὸ κρίμα τ̃ Θεῦ τ̃ γῆς.

28 Καὶ ἦγαγον ἕνα τ̃ ἱερέων ὧν ἀπῴκισαν ἀπὸ Σαμαρείας, κ̀ ἐκάθισεν ἐν Βαιθὴλ, καὶ ἦν φωτίζων αὐτὰς πῶς φοβηθῶσι τ̃ Κύριον.

29 Καὶ ἦσαν ποιοῦντες ἔθνη ἔθνη θεὰς αὐτῶν· κ̀ ἔθηκαν ἐν οἴκῳ τ̃ ὑψηλῶν ὧν ἐποίησαν οἱ Σαμαρεῖται, ἔθνη ἔθνη ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἐν αἷς κατῴκων.

30 Καὶ οἱ ἄνδρες Βαβυλῶνος ἐποίησαν τ̃ Σωκχὼθ Βενὶθ, κ̀ οἱ ἄνδρες Χὼθ ἐποίησαν τ̃ Ἐργὶλ, κ̀ οἱ ἄνδρες Αἰμαὰθ ἐποίησαν τ̃ Ἀσιμαὰθ,

31 Καὶ οἱ Εὐαῖοι ἐποίησαν τ̃ Ἐβλαζὲρ κ̀ τ̃ Θαρθὰκ, καὶ ὁ Σεπφαρσαΐμ ἐνίκα κατέκαιον τὰς υἱὰς αὐτῶν ἐν πυρὶ τῷ Ἀδραμέλεχ κ̀ Ἀνημελὲχ θεοῖς Σεπφαρσαΐμ.

32 Καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν Κύριον· κ̀ κατῴκισαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τοῖς οἴκοις τ̃ ὑψηλῶν ἃ ἐποίησαν ἐν Σαμαρείᾳ, ἔθνος ἔθνος ἐν πόλει ἐν ᾗ κατῴκων ἐν αὐτῇ· κ̀ ἦσαν φοβούμενοι τ̃ Κύριον· κ̀ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἱερεῖς τ̃ ὑψηλῶν, κ̀ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἐν οἴκῳ τ̃ ὑψηλῶν.

33 Καὶ τ̃ Κύριον ἐφοβοῦντο, κ̀ τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐλάτρευον

κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἐθνῶν, ὅθεν ἀπῴκισαν αὐτοὺς ἐκεῖθεν.

34 Ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης αὐτοὶ ἐποίουν κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν· αὐτοὶ φοβοῦνται, καὶ αὐτοὶ ποιοῦσι κατὰ τὰ δικαιώματα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὸν νόμον, καὶ καλὰ τὴν ἐντολὴν, ἣν ἐνετείλατο Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰακὼβ οὗ ἔθηκε τὸ ὄνομα αὐτῷ Ἰσραήλ.

35 Καὶ διέθετο Κύριος μετ' αὐτῶν διαθήκην, καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων, Οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέρους, καὶ οὐ προσκυνήσετε αὐτοῖς, καὶ οὐ λατρεύσετε αὐτοῖς, καὶ οὐ θυσιάσετε αὐτοῖς·

36 Ὅτι ἀλλ' ἢ τῷ Κυρίῳ ὃς ἀνήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ἰσχύϊ μεγάλῃ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, αὐτὸν φοβηθήσεσθε, καὶ αὐτῷ προσκυνήσετε, αὐτῷ θύσετε.

37 Τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα καὶ τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολὰς, ἃς ἔγραψεν ὑμῖν ποιεῖν, φυλάσσεσθε πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέρους.

38 Καὶ τὴν διαθήκην ἣν διέθετο μεθ' ὑμῶν οὐκ ἐπιλήσεσθε· καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέρους·

39 Ἀλλ' ἢ τὸν Κύριον Θεὸν ὑμῶν φοβηθήσεσθε, καὶ αὐτὸς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.

40 Καὶ οὐκ ἀκούσεσθε ἐπὶ τῷ κρίματι αὐτῶν, ὃ αὐτοὶ ποιοῦσι.

41 Καὶ ἦσαν τὰ ἔθνη ταῦτα φοβούμενοι τὸν Κύριον, καὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν ἦσαν δουλεύοντες· καί γε οἱ υἱοὶ καὶ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν, καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτῶν, ποιοῦσιν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κεφ. ιη'. 18.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν ἔτει τρίτῳ τῷ Ὡσηὲ υἱῷ Ἠλὰ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς Ἄχαζ βασιλέως Ἰούδα.

2 Υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ εἴκοσι καὶ ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἄβου θυγάτηρ Ζαχαρίου.

3 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

4 Αὐτὸς ἐξῆρε τὰ ὑψηλὰ, καὶ συνέτριψε τὰς στήλας, καὶ ἐξωλόθρευσε τὰ ἄλση, καὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν ὃν ἐποίησε Μωυσῆς, ὅτι ἕως τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ θυμιῶντες αὐτῷ· καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Νεεσθάν.

5 Ἐν Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ ἤλπισε, καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἐγενήθη ὅμοιος αὐτῷ ἐν βασιλεῦσιν Ἰούδα, καὶ ἐν τοῖς γενομένοις ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

6 Καὶ ἐκολλήθη τῷ Κυρίῳ, οὐκ ἀπέστη ὄπισθεν αὐτοῦ, καὶ ἐφύλαξε τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐνετείλατο Μωυσῆ.

7 Καὶ ἦν Κύριος μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίει, συνῆκε· καὶ ἠθέτησεν ἐν τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ οὐκ ἐδούλευσεν αὐτῷ.

8 Αὐτὸς ἐπάταξε τὴν ἀλλοφύλους ἕως Γάζης, καὶ ἕως ὁρίων αὐτῆς ἀπὸ πύργου φυλασσόντων καὶ ἕως πόλεως ὀχυρᾶς.

9 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ βασιλεῖ Ἐζεκίᾳ, αὐτὸς ἐνιαυτὸς ὁ ἕβδομος τῷ Ὡσηὲ υἱῷ Ἠλὰ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, ἀνέβη Σαλαμανασσὰρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Σαμάρειαν, καὶ ἐπολιόρκει ἐπ' αὐτήν,

10 Καὶ κατελάβετο αὐτὴν ἀπὸ τέλους τριῶν ἐτῶν ἐν ἔτει ἕκτῳ τῷ Ἐζεκίᾳ, αὐτὸς ἐνιαυτὸς ἔννατος τῷ Ὡσηὲ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, καὶ συνελήφθη Σαμάρεια.

11 Καὶ ἀπῴκισε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν Σαμάρειαν εἰς Ἀσσυρίους, καὶ ἔθηκεν αὐτοὺς ἐν Ἀλαὲ καὶ ἐν Ἀβὼρ ποταμῷ Γωζὰν καὶ ὄρη Μήδων,

12 Ἀνθ' ὧν ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν, καὶ παρέβησαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ πάντα ὅσα ἐνετείλατο Μωυσῆς ὁ δοῦλος Κυρίου, καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ οὐκ ἐποίησαν.

13 Καὶ τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου ἀνέβη Σενναχηρὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα τὰς ὀχυρὰς, καὶ συνέλαβεν αὐτάς.

14 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐζεκίας βασιλεὺς Ἰούδα ἀγγέλους πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων εἰς Λαχὶς, λέγων, Ἡμάρτηκα, ἀποστράφηθι ἀπ' ἐμοῦ· ὃ ἐὰν ἐπιθῇς ἐπ' ἐμὲ, βαστάσω· καὶ ἐπέθηκεν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Ἐζεκίαν βασιλέα Ἰούδα τριακόσια τάλαντα ἀργυρίου, καὶ τριάκοντα τάλαντα χρυσίου.

15 Καὶ ἔδωκεν Ἐζεκίας πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως.

16 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συνέκοψεν Ἐζεκίας τὰς θύρας ναοῦ, καὶ τὰ ἐσηριγμένα ἃ ἐχρύσωσεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς Ἰούδα, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ βασιλεῖ Ἀσσυρίων.

17 Καὶ ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸν Θαρθὰν καὶ τὸν Ῥαφὶς καὶ τὸν Ῥαψάκην ἐκ Λαχὶς πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν ἐν δυνάμει βαρείᾳ ἐπὶ Ἰερουσαλήμ·

καὶ ἀνέβησαν καὶ ἦλθον εἰς Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἔστησαν ἐν τῷ ὑδραγωγῷ τῆ κολυμβήθρας τῆ ἄνω, ἥ ἐστιν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως.

18 Καὶ ἐβόησαν πρὸς Ἐζεκίαν· καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν Ἐλιακὶμ υἱὸς Χελκίου ὁ οἰκονόμος, καὶ Σωμνᾶς ὁ γραμματεὺς, καὶ Ἰωὰς ὁ υἱὸς Σαφὰτ ὁ ἀναμιμνήσκων.

19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ῥαψάκης, Εἴπατε δὴ πρὸς Ἐζεκίαν, Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀσσυρίων, Τί ἡ πεποίθησις αὕτη ἣν πέποιθας;

20 Εἶπας, πλὴν λόγοι χειλέων, Βουλὴ καὶ δύναμις εἰς πόλεμον· νῦν ἐν τίνι πεποιθὼς ἠθέτησας ἐν ἐμοί;

21 Νῦν ἰδοὺ πέποιθας σαυτῷ ἐπὶ τὴ ῥάβδον τὴ καλαμίνην τὴν τεθλασμένην ταύτην, ἐπ' Αἴγυπτον; ὃς ἂν στηριχθῇ ἀνὴρ ἐπ' αὐτὴν, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ τρήσει αὐτήν· οὕτως Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου πᾶσι τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' αὐτόν.

22 Καὶ ὅτι εἶπας πρὸς μὲ, Ἐπὶ Κύριον Θεὸν πεποίθαμεν· οὐχὶ αὐτὸς ἔστιν ὃς ἀπέστησεν Ἐζεκίας τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῷ Ἰούδᾳ καὶ τῇ Ἰερουσαλὴμ, Ἐνώπιον δ' θυσιαστηρίου τούτου προσκυνήσετε ἐν Ἰερουσαλήμ;

23 Καὶ νῦν μίχθητε δὴ τῷ κυρίῳ μου βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ δώσω σοι δισχιλίους ἵππους, εἰ δυνήσῃ δοῦναι σεαυτῷ ἐπιβάτας ἐπ' αὐτούς.

24 Καὶ πῶς ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπον τοπάρχου ἑνὸς τῶν δούλων τ κυρίου μου τῶν ἐλαχίστων; καὶ ἤλπισας σαυτῷ ἐπ' Αἴγυπτον εἰς ἅρματα καὶ ἱππεῖς.

25 Καὶ νῦν μὴ ἄνευ Κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον τοῦ διαφθεῖραι αὐτόν; Κύριος εἶπε πρὸς μὲ, Ἀνάβηθι ἐπὶ τὴ γῆν ταύτην καὶ διάφθειρον αὐτήν.

26 Καὶ εἶπεν Ἐλιακὶμ υἱὸς Χελκίου καὶ Σωμνᾶς καὶ Ἰωὰς πρὸς Ῥαψάκην, Λάλησον δὴ πρὸς τοὺς παῖδάς σου Συριστὶ, ὅτι ἀκούομεν ἡμεῖς, καὶ οὐ λαλήσεις μετ' ἡμῶν Ἰουδαϊστὶ, καὶ ἵνατί λαλεῖς ἐν τοῖς ὠσὶ τ λαοῦ τ ἐπὶ τ τείχους;

27 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ῥαψάκης, Μὴ ἐπὶ τὸν κύριόν σου καὶ πρὸς σὲ ἀπέστειλέ με ὁ κύριός μου λαλῆσαι τοὺς λόγους τούτους; οὐχὶ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς καθημένους ἐπὶ τ τείχους, τ φαγεῖν τὴ κόπρον αὐτῶν, καὶ πιεῖν τὸ οὖρον αὐτῶν μετ' ὑμῶν ἅμα;

28 Καὶ ἔστη Ῥαψάκης καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδαϊστὶ, καὶ ἐλάλησε καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε

τȣ̀ς λόγȣς τȣ̃ μεγάλȣ βασιλέως
Ἀσσυρίων.
29 Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς,
Μὴ ἐπαιρέτω ὑμᾶς Ἐζεκίας
λόγοις, ὅτι οὐ μὴ δύνηται ὑ-
μᾶς ἐξελέσθαι ἐκ χειρὸς αὐτȣ̃.
30 Καὶ μὴ ἐπελπιζέτω ὑμᾶς
Ἐζεκίας πρὸς Κύριον, λέγων,
Ἐξαιρȣ́μενος ἐξελεῖται Κύριος,
οὐ μὴ παραδοθῇ ἡ πόλις αὕ-
τη ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυ-
ρίων.
31 Μὴ ἀκȣ́ετε Ἐζεκίȣ· ὅτι
τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυ-
ρίων, Ποιήσατε μετ' ἐμȣ̃ εὐλο-
γίαν, ϗ ἐξέλθατε πρὸς μὲ, ϗ
πίεται ἀνὴρ τȣ̃ ἄμπελον αὐτȣ̃,
ϗ ἀνὴρ τȣ̃ συκῆν αὐτȣ̃ φάγεται,
ϗ πίεται ὕδωρ τȣ̃ λάκκȣ αὐ-
τȣ̃,
32 Ἕως ἔλθω ϗ λάβω ὑμᾶς
εἰς γῆν ὡς γῆ ὑμῶν, γῆ σίτȣ
ϗ οἴνȣ ϗ ἄρτȣ ϗ ἀμπελώνων,
γῆ ἐλαίας ἐλαίȣ ϗ μέλιτος, ϗ
ζήσετε ϗ οὐ μὴ ἀποθάνητε·
ϗ μὴ ἀκȣ́ετε Ἐζεκίȣ, ὅτι ἀπα-
τᾷ ὑμᾶς, λέγων, Κύριος ῥύσε-
ται ὑμᾶς.
33 Μὴ ῥυόμενοι ἐῤῥύσαντο οἱ
θεοὶ τȣ̃ ἐθνῶν ἕκαστος τȣ̃ ἑαυτȣ̃
χώραν ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσ-
συρίων;
34 Πȣ̃ ἐστιν ὁ θεὸς Αἱμὰθ,
ϗ Ἀρφάδ; πȣ̃ ἐστιν ὁ θεὸς
Σεπφαρȣαὶμ, Ἀνὰ, ϗ Ἀβὰ,
ὅτι ἐξείλαντο Σαμάρειαν ἐκ
χειρός μȣ;
35 Τίς ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς
τȣ̃ γαιῶν, οἳ ἐξείλαντο τὰς γὰς
αὐτῶν ἐκ χειρός μȣ, ὅτι ἐξ-
ελεῖται Κύριος τȣ̃ Ἱερȣσαλὴμ
ἐκ χειρός μȣ;
36 Καὶ ἐκώφευσαν ϗ ȣ̓κ ἀπ-
εκρίθησαν αὐτῷ λόγον, ὅτι ἐν-
τολὴ τȣ̃ βασιλέως, λέγων, Οὐκ
ἀποκριθήσεσθε αὐτῷ.
37 Καὶ εἰσῆλθεν Ἑλιακὶμ
υἱὸς Χελκίȣ ὁ οἰκονόμος, καὶ
Σωμνὰς ὁ γραμματεὺς, ϗ Ἰωὰς
υἱὸς Σαφὰτ ὁ ἀναμιμνήσκων
πρὸς Ἐζεκίαν, διεῤῥηχότες τὰ
ἱμάτια, καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ
τȣ̀ς λόγȣς Ῥαψάκȣ.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑΙ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ
βασιλεὺς Ἐζεκίας, ϗ δι-
έῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτȣ̃, καὶ
περιεβάλετο σάκκον, ϗ εἰσῆλ-
θεν εἰς οἶκον Κυρίȣ.
2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἑλιακὶμ τȣ̃
οἰκονόμον, ϗ Σωμνὰν τȣ̃ γραμ-
ματέα, ϗ τȣ̀ς πρεσβυτέρȣς τȣ̃
ἱερέων περιβεβλημένȣς σάκκȣς,
πρὸς Ἡσαΐαν τȣ̃ προφήτην υἱὸν
Ἀμώς.
3 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν,
Τάδε λέγει Ἐζεκίας, Ἡμέρα
θλίψεως ϗ ἐλεγμȣ̃ ϗ παρορ-
γισμȣ̃ ἡ ἡμέρα αὕτη· ὅτι ἦλ-
θον υἱοὶ ἕως ὠδίνων, καὶ ἰσχὺς
ȣ̓κ ἔστι τῇ τικτȣ́σῃ.
4 Εἴ πως εἰσακȣ́σεται Κύριος

ὁ Θεός σε πάντας τὰς λόγους Ῥαψάκη, ὃν ἀπέστειλεν αὐτὸν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὁ κύριος αὐτῦ ὀνειδίζειν Θεὸν ζῶντα, καὶ βλασφημεῖν ἐν λόγοις οἷς ἤκουσε Κύριος ὁ Θεός σε, καὶ λήψῃ προσευχὴν περὶ τ λείμματος τ εὑρισκομένου.

5 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τῦ βασιλέως Ἐζεκίου πρὸς Ἡσαΐαν.

6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαΐας, Τάδε ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν, Τάδε λέγει Κύριος, Μὴ φοβηθῇς ἀπὸ τ λόγων ὧν ἤκουσας, ὧν ἐβλασφήμησαν τὰ παιδάρια βασιλέως Ἀσσυρίων.

7 Ἰδὲ ἐγὼ δίδωμι ἐν αὐτῷ πνεῦμα, καὶ ἀκούσεται ἀγγελίαν, καὶ ἀποστραφήσεται εἰς τὴν γῆν αὐτῦ· καὶ καταβαλῶ αὐτὸν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν τῇ γῇ αὐτῦ.

8 Καὶ ἐπέστρεψε Ῥαψάκης, καὶ εὗρε τ βασιλέα Ἀσσυρίων πολεμοῦντα ἐπὶ Λοβνὰ, ὅτι ἤκουσεν ὅτι ἀπῆρεν ἐκ Λαχίς.

9 Καὶ ἤκουσε περὶ Θαρακὰ βασιλέως Αἰθιόπων, λεγων, Ἰδὲ ἐξῆλθε πολεμεῖν μετὰ σῦ· καὶ ἐπέστρεψε, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἐζεκίαν, λέγων,

10 Μὴ ἐπαιρέτω σε ὁ Θεός σε ἐφ' ᾧ σὺ πέποιθας ἐν αὐτῷ, λέγων, Οὐ μὴ παραδοθῇ Ἰερουσαλὴμ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἀσσυρίων.

11 Ἰδὲ σὺ ἤκουσας πάντα ὅσα ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων πάσαις ταῖς γαίαις τοῦ ἀναθεματίσαι αὐτάς· καὶ σὺ ῥυσθήσῃ;

12 Μὴ ἐξαιρέμενοι ἐξείλαντο αὐτὰς οἱ Θεοὶ τ ἐθνῶν, ἃς διέφθειραν οἱ πατέρες μου, τήν τε Γωζὰν, καὶ τ Χαρράν, καὶ τὴν Ῥαφὶς, καὶ υἱὰς Ἐδὲμ τὰς ἐν Θαεσθέν;

13 Πῦ ἐστιν ὁ βασιλεὺς Αἰμὰθ, καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀρφάδ; καὶ πῦ ἐστιν ὁ βασιλεὺς τ πόλεως Σεπφαραΐμ, Ἀνὰ, καὶ Ἀβά;

14 Καὶ ἔλαβεν Ἐζεκίας τὰ βιβλία ἐκ χειρὸς τ ἀγγέλων καὶ ἀνέγνω αὐτά· καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον Κυρίε, καὶ ἀνέπτυξεν αὐτὰ Ἐζεκίας ἐναντίον Κυρίε,

15 Καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερυβὶμ, σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς, σὺ ἐποίησας τ οὐρανὸν καὶ τ γῆν.

16 Κλῖνον Κύριε τὸ ὖς σε καὶ ἄκουσον, ἄνοιξον Κύριε τοὺς ὀφθαλμούς σε καὶ ἴδε, καὶ ἄκουσον τὰς λόγους Σενναχηρὶμ ὃς ἀπέστειλεν ὀνειδίζειν Θεὸν ζῶντα.

17 Ὅτι ἀληθείᾳ Κύριε ἠρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὰ ἔθνη,

18 Καὶ ἔδωκαν τὰς θεὰς αὐ-

τῶν εἰς τὸ πῦρ, ὅτι οὐ θεοί εἰσιν, ἀλλ' ἢ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων ξύλα καὶ λίθος, καὶ ἀπώλεσαν αὐτούς.

19 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεὸς μόνος.

20 Καὶ ἀπέστειλεν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς πρὸς Ἐζεκίαν, λέγων, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῆ δυνάμεων Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἃ προσηύξω πρὸς μὲ περὶ Σενναχηρὶμ βασιλέως Ἀσσυρίων, ἤκουσα.

21 Οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησε Κύριος ἐπ' αὐτὸν, Ἐξουδένωσέ σε καὶ ἐμυκτήρισέ σε παρθένος θυγάτηρ Σιὼν, ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν αὐτῆς ἐκίνησε θυγάτηρ Ἰερουσαλήμ.

22 Τίνα ὠνείδισας καὶ τίνα ἐβλασφήμησας; καὶ ἐπὶ τίνα ὕψωσας φωνὴν, καὶ ἦρας εἰς ὕψος τὰς ὀφθαλμάς σε; εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ;

23 Ἐν χειρὶ ἀγγέλων σου ὠνείδισας Κύριον, καὶ εἶπας, Ἐν τῷ πλήθει τῶν ἁρμάτων μου ἐγὼ ἀναβήσομαι εἰς ὕψος ὀρέων μηρὰς τοῦ Λιβάνου, καὶ ἔκοψα τὸ μέγεθος τῶν κέδρων αὐτοῦ, τὰ ἐκλεκτὰ κυπαρίσσων αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς μέσον δρυμοῦ καὶ Καρμήλου.

24 Ἐγὼ ἔψυξα καὶ ἔπιον ὕδατα ἀλλότρια, καὶ ἐξερήμωσα τῷ ἴχνει τοῦ ποδός μου πάντας ποταμοὺς περιοχῆς.

25 Ἔπλασα αὐτὴν, συνήγαγον αὐτήν· καὶ ἐγενήθη εἰς ἐπάρσεις ἀποικεσιῶν μαχίμων πόλεις ὀχυράς.

26 Καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς ἠσθένησαν τῇ χειρὶ, ἔπληξαν καὶ κατησχύνθησαν· ἐγένοντο χόρτος ἀγροῦ, ἢ χλωρὰ βοτάνη, χλόη δωμάτων, καὶ πάτημα ἀπέναντι ἐσηκότος.

27 Καὶ τὴν καθέδραν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου ἔγνων, καὶ τὸν θυμόν σου ἐπ' ἐμὲ,

28 Διὰ τὸ ὀργισθῆναί σε ἐπ' ἐμὲ, καὶ τὸ σρῆνός σου ἀνέβη ἐν τοῖς ὠσί μου· καὶ θήσω τὰ ἄγκιστρά μου ἐν τοῖς μυκτῆρσί σου, καὶ χαλινὸν ἐν τοῖς χείλεσί σου, καὶ ἀποστρέψω σε ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθες ἐν αὐτῇ.

29 Καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον· φάγε τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν αὐτόματα, καὶ τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τὰ ἀνατέλλοντα, καὶ ἔτει τρίτῳ σπορὰ καὶ ἀμητὸς καὶ φυτεία ἀμπελώνων, καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν.

30 Καὶ προσθήσει τὸ διασεσωσμένον οἶκος Ἰούδα τὸ ὑπολειφθὲν ῥίζαν κάτω, καὶ ποιήσει καρπὸν ἄνω.

31 Ὅτι ἐξ Ἰερουσαλὴμ ἐξε-

λεύσεται καὶ ἀλείμμα, καὶ ἀνασωζόμενος ἐξ ὄρους Σιών· ὁ ζῆλος Κυρίου τ̄ δυνάμεων ποιήσει τοῦτο.

32 Οὐχ οὕτως; τάδε λέγει Κύριος πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων, Οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν πόλιν ταύτην, καὶ οὐ τοξεύσει ἐκεῖ βέλος, καὶ οὐ προφθάσει ἐπ' αὐτὴν θυρεὸς, καὶ οὐ μὴ ἐκχέῃ πρὸς αὐτὴν πρόσχωμα.

33 Τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθεν, ἐν αὐτῇ ἀποσραφήσεται, καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐκ εἰσελεύσεται, λέγει Κύριος.

34 Καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης δι' ἐμὲ καὶ διὰ Δαυὶδ τ̄ δοῦλόν μου.

35 Καὶ ἐγένετο νυκτὸς, καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος Κυρίου καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ τ̄ Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοηκονταπέντε χιλιάδας· καὶ ὤρθρισαν τοπρωΐ, καὶ ἰδοὺ πάντες σώματα νεκρά.

36 Καὶ ἀπῆρε καὶ ἐπορεύθη καὶ ἀπέστρεψε Σενναχηρὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ᾤκησεν ἐν Νινευή.

37 Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ προσκυνοῦντος ἐν οἴκῳ Μεσεραχ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, καὶ Ἀδραμέλεχ καὶ Σαρασὰρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ· καὶ αὐτοὶ ἐσώθησαν εἰς γῆν Ἀραράθ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσορδὰν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. κ'. 20.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠρρώστησεν Ἐζεκίας εἰς θάνατον· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς ὁ προφήτης, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ἐνειλαι τῷ οἴκῳ σου, ἀποθνήσκεις σὺ καὶ οὐ ζήσῃ.

2 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἐζεκίας πρὸς τ̄ τοῖχον, καὶ ηὔξατο πρὸς Κύριον, λέγων,

3 Κύριε, μνήσθητι δὴ ὅσα περιεπάτησα ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ καρδίᾳ πλήρει, καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ἐποίησα· καὶ ἔκλαυσεν Ἐζεκίας κλαυθμῷ μεγάλῳ.

4 Καὶ ἦν Ἡσαΐας ἐν τῇ αὐλῇ τῇ μέσῃ, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν, λέγων,

5 Ἐπίστρεψον, καὶ ἐρεῖς πρὸς Ἐζεκίαν τὸν ἡγέμονα τ̄ λαοῦ μου, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Δαυὶδ τ̄ πατρός σου, Ἤκουσα τ̄ προσευχῆς σου, εἶδον τὰ δάκρυά σου· ἰδοὺ ἐγὼ ἰάσομαί σε· τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναβήσῃ εἰς οἶκον Κυρίου.

6 Καὶ προσθήσω ἐπὶ τὰς ἡμέρας σου πεντεκαίδεκα ἔτη· καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων σώσω σε καὶ τ̄ πόλιν ταύτην, καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τ̄ πόλεως ταύ-

της δι' ἐμὲ καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου.

7 Καὶ εἶπε, Λαβέτωσαν παλάθην σύκων, καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τὸ ἕλκος, καὶ ὑγιάσει.

8 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας πρὸς Ἡσαΐαν, Τί τὸ σημεῖον ὅτι ἰάσεταί με Κύριος, καὶ ἀναβήσομαι εἰς οἶκον Κυρίε τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ;

9 Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας, Τοῦτο τὸ σημεῖον παρὰ Κυρίε, ὅτι ποιήσει Κύριος τὸν λόγον ὃν ἐλάλησε· πορεύσεται ἡ σκιὰ δέκα βαθμοὺς, ἐὰν ἐπισρέψῃ δέκα βαθμούς.

10 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας, Κοῦφον τὴν σκιὰν κλῖναι δέκα βαθμούς· οὐχὶ, ἀλλ' ἐπισραφήτω ἡ σκιὰ ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς δέκα βαθμοὺς εἰς τὰ ὀπίσω.

11 Καὶ ἐβόησεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης πρὸς Κύριον, καὶ ἐπέσρεψεν ἡ σκιὰ ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς εἰς τὰ ὀπίσω δέκα βαθμούς.

12 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλε Μαρωδὰχ Βαλαδὰν υἱὸς Βαλαδὰν βασιλεὺς Βαβυλῶνος βιβλία καὶ μαναὰ πρὸς Ἐζεκίαν, ὅτι ἤκουσεν ὅτι ἠρρώσησεν Ἐζεκίας.

13 Καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Ἐζεκίας, καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς ὅλον τὸν οἶκον ᾧ νεχωθὰ, τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον, τὰ ἀρώματα καὶ τὸ ἔλαιον τὸ ἀγαθὸν, καὶ τὸν οἶκον τῶν σκευῶν, καὶ ὅσα εὑρέθη ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ, οὐκ ἦν λόγος οὐ οὐκ ἔδειξεν αὐτοῖς Ἐζεκίας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ.

14 Καὶ εἰσῆλθεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Τι ἐλάλησαν οἱ ἄνδρες οὗτοι, καὶ πόθεν ἦκασι πρὸς σέ; καὶ εἶπεν Ἐζεκίας, Ἐκ γῆς πόρρωθεν ἦκασι πρὸς μὲ, ἐκ Βαβυλῶνος.

15 Καὶ εἶπε, Τί εἶδον ἐν τῷ οἴκῳ σε; καὶ εἶπε, Πάντα ὅσα ἐν τῷ οἴκῳ μου, εἶδον· οὐκ ἦν ἐν τῷ οἴκῳ μου ὃ οὐκ ἔδειξα αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου.

16 Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας πρὸς Ἐζεκίαν, Ἄκουσον λόγον Κυρίε,

17 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, καὶ ληφθήσεται πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σε, καὶ ὅσα ἐθησαύρισαν οἱ πατέρες σε ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, εἰς Βαβυλῶνα· καὶ οὐχ ὑπολειφθήσεται ῥῆμα ὃ εἶπε Κύριος.

18 Καὶ οἱ υἱοί σε οἳ ἐξελεύσονται ἐκ σοῦ οὓς γεννήσεις, λήψεται, καὶ ἔσονται εὐνοῦχοι ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ βασιλέως Βαβυλῶνος.

19 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας πρὸς

Ἡσαΐαν, Ἀγαθὸς ὁ λόγος Κυρίου ὃν ἐλάλησεν, ἕως εἰρήνη ἐν ταῖς ἡμέραις μου.

20 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἐζεκίου καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἐποίησε, οὐ κρήνην καὶ τὸν ὑδραγωγὸν, καὶ εἰσήγαγε τὸ ὕδωρ εἰς τὴν πόλιν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

21 Καὶ ἐκοιμήθη Ἐζεκίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. κα'. 21.

ΥΙΟΣ δώδεκα ἐτῶν Μανασσῆς ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ πεντήκοντα καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀψιβά.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῆρε Κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

3 Καὶ ἐπέστρεψε καὶ ᾠκοδόμησε τὰ ὑψηλὰ ἃ καθεῖσπασεν Ἐζεκίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἀνέστησε θυσιαστήριον τῇ Βάαλ, καὶ ἐποίησε τὰ ἄλση καθὼς ἐποίησεν Ἀχαὰβ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ προσεκύνησε πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς.

4 Καὶ ᾠκοδόμησε θυσιαστήριον ἐν οἴκῳ Κυρίου, ὡς εἶπεν, Ἐν Ἱερουσαλὴμ θήσω τὸ ὄνομά μου.

5 Καὶ ᾠκοδόμησε θυσιαστήριον πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ ἐν ταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου.

6 Καὶ διῆγε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν πυρὶ, καὶ ἐκληδονίζετο καὶ οἰωνίζετο, καὶ ἐποίησε τεμένη, καὶ γνώσας ἐπλήθυνε τοῦ ποιεῖν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου παροργίσαι αὐτόν.

7 Καὶ ἔθηκε τὸ γλυπτὸν τοῦ ἄλσους ἐν τῷ οἴκῳ, ᾧ εἶπε Κύριος πρὸς Δαυὶδ καὶ πρὸς Σαλωμὼν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἣν ἐξελεξάμην ἐκ πασῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ θήσω τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα,

8 Καὶ οὐ προσθήσω τοῦ σαλεῦσαι τὸν πόδα Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, οἵ τινες φυλάξουσι πάντα ὅσα ἐνετειλάμην, κατὰ πᾶσαν τὴν ἐντολὴν ἧς ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ δοῦλός μου Μωυσῆς.

9 Καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς Μανασσῆς τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου ὑπὲρ τὰ ἔθνη, ἃ ἠφάνισε Κύριος ἐκ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ.

10 Καὶ ἐλάλησε Κύριος ἐν

χειρὶ δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν, λέγων,

11 Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐποίησε Μανασσῆς ὁ βασιλεὺς Ἰούδα τὰ βδελύγματα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἀπὸ πάντων ὧν ἐποίησεν ὁ Ἀμορραῖος ὁ ἔμπροσθεν, καὶ ἐξήμαρτε καί γε τὸν Ἰούδαν ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν,

12 Οὐχ ἕτως· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω κακὰ ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ καὶ Ἰούδαν, ὥστε παντὸς ἀκούοντος ἠχήσει ἀμφότερα τὰ ὦτα αὐτοῦ.

13 Καὶ ἐκτενῶ ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ τὸ μέτρον Σαμαρείας καὶ τὸ σάθμιον οἴκου Ἀχαάβ· καὶ ἀπαλείψω τὴν Ἰερουσαλὴμ, καθὼς ἀπαλείφεται ὁ ἀλάβαστρος ἀπαλειφόμενος καὶ καταστρέφεται ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ.

14 Καὶ ἀπεώσομαι τὸ ὑπόλειμμα τῆς κληρονομίας μου, καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἔσονται εἰς διαρπαγὴν καὶ εἰς προνομὴν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν,

15 Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἦσαν παροργίζοντές με ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐξήγαγον τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

16 Καί γε αἷμα ἀθῷον ἐξέχεε Μανασσῆς πολὺ σφόδρα ἕως οὗ ἔπλησε τὴν Ἰερουσαλὴμ στόμα εἰς στόμα, πλὴν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ ὧν ἐξήμαρτε τὸν Ἰούδαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου.

17 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μανασσῆ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ ἣν ἥμαρτεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

18 Καὶ ἐκοιμήθη Μανασσῆς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ κήπῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐν κήπῳ Ὀζά· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμὼς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

19 Υἱὸς εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν Ἀμὼς ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Μεσολλὰμ θυγάτηρ Ἀρὼς ἐξ Ἰετέβα.

20 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καθὼς ἐποίησε Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ ᾗ ἐπορεύθη ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐλάτρευσε τοῖς εἰδώλοις οἷς ἐλάτρευσεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν αὐτοῖς.

22 Καὶ ἐγκατέλιπε τὸν Κύριον Θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Κυρίου.

23 Καὶ συνεστράφησαν οἱ παῖδες Ἀμὼς πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐθα-

νάτωσαν τ βασιλέα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτ.

24 Καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς τῆς γῆς πάντας τὰς συρραφέντας ἐπὶ τ βασιλέα Ἀμὼς, καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τ γῆς τ Ἰωσίαν υἱὸν αὐτ ἀντ αὐτ.

25 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμὼς ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τ ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

26 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτ ἐν τῷ κήπῳ Ὀζὰ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσίας υἱὸς αὐτ ἀντ αὐτ.

Κεφ. κβ'. 22.

ΥΙΟΣ ὀκτὼ ἐτῶν Ἰωσίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ τριάκοντα καὶ ἓν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτ Ἰεδία θυγάτηρ Ἐδελὰ ἐκ Βατσρώθ.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίε, καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Δαυὶδ τ πατρὸς αὐτ, οὐκ ἀπέστη δεξιὰ καὶ ἀριστερά.

3 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῷ βασιλεῖ Ἰωσίᾳ, ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τ Σαπφὰν υἱὸν Ἐζελίε υἱ Μεσολλὰμ τ γραμματέα οἴκ Κυρίου, λέγων,

4 Ἀνάβηθι πρὸς Χελκίαν τ ἱερέα τ μέγαν, καὶ σφράγισον τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίε, ὃ συνήγαγον οἱ φυλάσσοντες τ σαθμὸν παρὰ τ λαῦ.

5 Καὶ δότωσαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα τῶν καθεσταμένων ἐν οἴκῳ Κυρίε· καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα τοῖς ἐν οἴκῳ Κυρίε τοῦ κατισχῦσαι τὸ βεδὲκ τ οἴκε,

6 Τοῖς τέκτοσι καὶ τοῖς οἰκοδόμοις καὶ τοῖς τειχισταῖς, καὶ τὰ κτήσασθαι ξύλα καὶ λίθες λατομητὰς, τ κραταιῶσαι τὸ βεδὲκ τ οἴκε.

7 Πλὴν οὐκ ἐξελογίζοντο αὐτὰς τὸ ἀργύριον τὸ διδόμενον αὐτοῖς, ὅτι ἐν πίστει αὐτοὶ ποιοῦσι.

8 Καὶ εἶπε Χελκίας ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας πρὸς Σαπφὰν τ γραμματέα, Βιβλίον τ νόμε εὗρον ἐν οἴκῳ Κυρίε· καὶ ἔδωκε Χελκίας τὸ βιβλίον πρὸς Σαπφὰν, καὶ ἀνέγνω αὐτό.

9 Καὶ εἰσῆλθεν ἐν οἴκῳ Κυρίε πρὸς τ βασιλέα, καὶ ἀπέστρεψε τῷ βασιλεῖ ῥῆμα, καὶ εἶπεν, Ἐχώνευσαν οἱ δοῦλοί σε τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίε, καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα καθεσαμένων ἐν οἴκῳ Κυρίε.

10 Καὶ εἶπε Σαπφὰν ὁ γραμματεὺς πρὸς τ βασιλέα, λέ-

γων, Βιβλίον ἔδωκέ μοι Χελκίας ὁ ἱερεύς· καὶ ἀνέγνω αὐτὸ Σαφφὰν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

11 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τὰς λόγους βιβλίου τοῦ νόμου, καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ.

12 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ τῷ ἱερεῖ, καὶ τῷ Ἀχικὰμ υἱῷ Σαφφὰν, καὶ τῷ Ἀχοβὼρ υἱῷ Μιχαίᾳ, καὶ τῷ Σαφφὰν τῷ γραμματεῖ, καὶ τῷ Ἀσαΐᾳ δούλῳ τοῦ βασιλέως, λέγων,

13 Δεῦτε ἐκζητήσατε τὸ Κύριον περὶ ἐμοῦ, καὶ περὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ περὶ παντὸς τοῦ Ἰούδα, καὶ περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ εὑρεθέντος τούτου, ὅτι μεγάλη ἡ ὀργὴ Κυρίου ἐκκεκαυμένη ἐν ἡμῖν, ὑπὲρ οὗ ἐκ ἤκουσαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τούτου τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα καθ' ἡμῶν.

14 Καὶ ἐπορεύθη Χελκίας ὁ ἱερεὺς, καὶ Ἀχικὰμ, καὶ Ἀχοβὼρ, καὶ Σαφφὰν, καὶ Ἀσαΐας πρὸς Ὀλδαν τὴν προφῆτιν μητέρα Σελλὴμ υἱοῦ Θεκουὰ υἱοῦ Ἀρὰς τοῦ ἱματιοφύλακος· καὶ αὕτη κατῴκει ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ Μασενᾷ· καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτήν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Εἴπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι ὑμᾶς πρὸς μὲ,

16 Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτὸν πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου οὓς ἀνέγνω βασιλεὺς Ἰούδα,

17 Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με, καὶ ἐθυμίων θεοῖς ἑτέροις, ὅπως παροργίσωσί με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἐκκαυθήσεται θυμός μου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ ὐ σβεσθήσεται.

18 Καὶ πρὸς βασιλέα Ἰούδα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς ἐπιζητῆσαι τὸ Κύριον, τάδε ἐρεῖτε πρὸς αὐτὸν, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Οἱ λόγοι οὓς ἤκουσας,

19 Ἀνθ' ὧν ὅτι ἠπαλύνθη ἡ καρδία σου καὶ ἐνετράπης ἀπὸ προσώπου, ὡς ἤκουσας ὅσα ἐλάλησα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτὸν, τοῦ εἶναι εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς κατάραν, καὶ διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου καὶ ἔκλαυσας ἐνώπιόν μου, καί γε ἐγὼ ἤκουσα, λέγει Κύριος.

20 Οὐχ ἕνεκεν· ἰδοὺ προσίθημί σε πρὸς τοὺς πατέρας σου, καὶ συναχθήσῃ εἰς τὸν τάφον σου ἐν εἰρήνῃ, καὶ ὐκ ὀφθήσεται ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἐν πᾶσι τοῖς κακοῖς οἷς ἐγὼ εἰμι ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον.

Κεφ. κγ'. 23.

ΚΑΙ ἐπέστρεψαν τῷ βασιλεῖ τὸ ῥῆμα· καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, καὶ συνήγαγε πρὸς ἑαυτὸν πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδα καὶ Ἰερουσαλήμ.

2 Καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἰερουσαλὴμ μετ' αὐτοῦ, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ προφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου, καὶ ἀνέγνω ἐν ὠσὶν αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τῆς διαθήκης τοῦ εὑρεθέντος ἐν οἴκῳ Κυρίου.

3 Καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν στύλον, καὶ διέθετο διαθήκην ἐνώπιον Κυρίου, τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω Κυρίου, καὶ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ, τοῦ ἀναστῆσαι τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, τὰ γεγραμμένα ἐπὶ τὸ βιβλίον τοῦτο· καὶ ἔστη πᾶς ὁ λαὸς ἐν τῇ διαθήκῃ.

4 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ τῷ ἱερεῖ τῷ μεγάλῳ καὶ τοῖς ἱερεῦσι τοῦ δευτερώσεως καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὸ σῆμον, τοῦ ἐξαγαγεῖν ἐκ τοῦ ναοῦ Κυρίου πάντα τὰ σκεύη τὰ πεποιημένα τῷ Βάαλ καὶ τῷ ἄλσει καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ· καὶ κατέκαυσεν αὐτὰ ἔξω Ἰερουσαλὴμ ἐν σαδημὼθ Κεδρών, καὶ ἔβαλε τὸν χοῦν αὐτῶν εἰς Βαιθήλ.

5 Καὶ κατέκαυσε τοὺς χωμαρείμ οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ τοῖς περικύκλῳ Ἰερουσαλὴμ, καὶ τοὺς θυμιῶντας τῷ Βάαλ, καὶ τῷ ἡλίῳ, καὶ τῇ σελήνῃ, καὶ τοῖς μαζουρὼθ, καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ.

6 Καὶ ἐξήνεγκε τὸ ἄλσος ἔξω οἴκου Κυρίου ἔξωθεν Ἰερουσαλὴμ εἰς τὸν χειμάρρουν Κεδρών, καὶ κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν τῷ χειμάρρῳ Κεδρών, καὶ ἐλέπτυνεν εἰς χοῦν· καὶ ἔρριψε τὸν χοῦν αὐτοῦ εἰς τὸν τάφον τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ.

7 Καὶ καθεῖλε τὸν οἶκον τῶν καδησὶμ τῶν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, οὗ αἱ γυναῖκες ὕφαινον ἐκεῖ χετλὶμ τῷ ἄλσει.

8 Καὶ ἀνήγαγε πάντας τοὺς ἱερεῖς ἐκ πόλεων Ἰούδα, καὶ ἐμίανε τὰ ὑψηλὰ οὗ ἐθυμίασαν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς ἀπὸ Γαιβὰλ καὶ ἕως Βηρσαβεέ· καὶ καθεῖλε τὸν οἶκον τῶν πυλῶν τῶν παρὰ τὴν θύραν τῆς πύλης Ἰησοῦ ἄρχοντος τῆς πόλεως, τῶν ἐξ ἀριστερῶν ἀνδρὸς ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως.

9 Πλὴν οὐκ ἀνέβησαν οἱ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον Κυρίου ἐν Ἰερουσαλὴμ, ὅτι

εἰ μὴ ἔφαγον ἄζυμα ἐν μέσῳ τ̃ ἀδελφῶν αὐτ̃ν.

10 Καὶ ἐμίανε τ̀ Ταφὲθ τὸν ἐν φάραγγι υἱ̃ Ἐννὸμ, τ̃ διαγαγεῖν ἄνδρα τ̀ υἱὸν αὐτ̃ καὶ ἄνδρα τ̀ θυγατέρα αὐτ̃ τῷ Μολὸχ ἐν πυρί.

11 Καὶ κατέκαυσε τὰς ἵππους τ̃ς ἔδωκαν βασιλεῖς Ἰούδα τῷ ἡλίῳ ἐν τῇ εἰσόδῳ οἴκου Κυρίου εἰς τὸ γαζοφυλάκιον Νάθαν βασιλέως τ̃ εὐνούχου ἐν φαρουρίμ· καὶ τὸ ἅρμα τ̃ ἡλίου κατέκαυσε πυρὶ,

12 Καὶ τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐπὶ τ̃ δώματος τ̃ ὑπερῴου Ἄχαζ, ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς Ἰούδα· καὶ τὰ θυσιαστήρια ἃ ἐποίησε Μανασσῆς ἐν ταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου καθεῖλεν ὁ βασιλεὺς καὶ κατέσπασεν ἐκεῖθεν, καὶ ἔρριψε τ̀ χοῦν αὐτ̃ν εἰς τ̀ χειμάρρουν Κέδρων.

13 Καὶ τὸν οἶκον τὸν ἐπὶ προσώπου Ἰερουσαλὴμ τὸν ἐκ δεξιῶν τ̃ ὄρους τ̃ Μοσθὰθ, ὃν ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν βασιλεὺς Ἰσραὴλ τῇ Ἀσάρτῃ προσοχθίσματι Σιδωνίων, καὶ τῷ Χαμὼς προσοχθίσματι Μωὰβ, καὶ τῷ Μολὸχ βδελύγματι υἱ̃ν Ἀμμὼν, ἐμίανεν ὁ βασιλεύς.

14 Καὶ συνέτριψε τὰς στήλας, καὶ ἐξωλόθρευσε τὰ ἄλση, καὶ ἔπλησε τὰς τόπους αὐτ̃ν ὀστέων ἀνθρώπων.

15 Καί γε τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθὴλ τὸ ὑψηλὸν ὃ ἐποίησεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ναβὰτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, καί γε τὸ θυσιαστήριον ἐκεῖνο τὸ ὑψηλὸν κατέσπασε, καὶ συνέτριψε τὰς λίθους αὐτ̃ καὶ ἐλέπτυνεν εἰς χοῦν, καὶ κατέκαυσε τὸ ἄλσος.

16 Καὶ ἐξένευσεν Ἰωσίας καὶ εἶδε τὰς τάφους τὰς ἐκεῖ ἐν τῇ πόλει, καὶ ἀπέστειλε, καὶ ἔλαβε τὰ ὀστᾶ ἐκ τ̃ν τάφων, καὶ κατέκαυσεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐμίανεν αὐτὸ, κατὰ τὸ ῥ̃μα Κυρίου ὃ ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος τ̃ Θεο̃ ἐν τῷ ἑστ̃ναι Ἱεροβοὰμ ἐν τῇ ἑορτῇ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἐπιστρέψας ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτ̃ ἐπὶ τὸν τάφον τ̃ ἀνθρώπου τ̃ Θεο̃ τοῦ λαλήσαντος τὰς λόγους τούτους.

17 Καὶ εἶπε, Τί τὸ σκόπελον ἐκεῖνο ὃ ἐγὼ ὁρῶ; καὶ εἶπον αὐτῷ οἱ ἄνδρες τ̃ς πόλεως, Ὁ ἄνθρωπος τ̃ Θεο̃ ὁ ἐξελήλυθὼς ἐξ Ἰούδα, καὶ ἐπικαλεσάμενος τὰς λόγους τούτους ἃς ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Βαιθήλ.

18 Καὶ εἶπεν, Ἄφετε αὐτὸν, ἀνὴρ μὴ κινησάτωσαν τὰ ὀστᾶ αὐτ̃· καὶ ἐρρύσθησαν τὰ ὀστᾶ αὐτ̃ μετὰ τ̃ν ὀστ̃ν τ̃ προφήτου τ̃ ἥκοντος ἐκ Σαμαρείας.

19 Καί γε πάντας τοὺς οἴκους τ̃ ὑψηλ̃ν τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι

Σκμαρείας, ὃς ἐποίησαν βασιλεῖς Ἰσραὴλ παροργίζειν Κύριον, ἀπέσησεν Ἰωσίας, καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν ἐν Βαιθήλ.

20 Καὶ ἐθυσίασε πάντας τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς ὄντας ἐκεῖ ἐπὶ τῶ θυσιαστηρίων, καὶ κατέκαυσε τὰ ὀστᾶ τῶν ἀνθρώπων ἐπ' αὐτά, καὶ ἐπεστράφη εἰς Ἱερουσαλήμ.

21 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς παντὶ τῷ λαῷ, λέγων, Ποιήσατε πάσχα τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν, καθὼς γέγραπται ἐπὶ βιβλίῳ τῆς διαθήκης ταύτης.

22 Ὅτι οὐκ ἐγενήθη τὸ πάσχα τοῦτο ἀφ' ἡμερῶν τῶν κριτῶν οἳ ἔκρινον τὸν Ἰσραὴλ, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ βασιλέων Ἰούδα.

23 Ὅτι ἀλλ' ἢ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἰωσίου ἐγενήθη τὸ πάσχα τῷ Κυρίῳ ἐν Ἱερουσαλήμ.

24 Καί γε τοὺς θελητὰς, καὶ τοὺς γνωρισὰς, καὶ τὰ θεραφὶν, καὶ τὰ εἴδωλα, καὶ πάντα τὰ βδελύγματα τὰ γεγονότα ἐν τῇ γῇ Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐξῆρεν Ἰωσίας, ἵνα στήσῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τοῦ βιβλίου, οὗ εὗρε Χελκίας ὁ ἱερεὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου.

25 Ὅμοιος αὐτῷ οὐκ ἐγενήθη ἔμπροσθεν αὐτοῦ βασιλεὺς, ὃς ἐπέστρεψε πρὸς Κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν ὅλῃ ἰσχύι αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν νόμον Μωυσῆ, καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἀνέστη ὅμοιος αὐτῷ.

26 Πλὴν οὐκ ἀπεστράφη Κύριος ἀπὸ θυμοῦ τοῦ ὀργῆς αὐτοῦ τοῦ μεγάλης οὗ ἐθυμώθη ὀργὴ αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰούδα ἐπὶ τοὺς παροργισμοὺς, ὃς παρώργισεν αὐτὸν Μανασσῆς.

27 Καὶ εἶπε Κύριος, Καί γε τὸν Ἰούδα ἀποστήσω ἀπὸ προσώπου μου, καθὼς ἀπέστησα τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπώσομαι τὴν πόλιν ταύτην ἣν ἐξελεξάμην τὴν Ἰερουσαλὴμ, καὶ τὸν οἶκον οὗ εἶπον, Ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ.

28 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωσίου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

29 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Φαραὼ Νεχαὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ βασιλέα Ἀσσυρίων ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην· καὶ ἐπορεύθη Ἰωσίας εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν Νεχαὼ ἐν Μαγεδδὼ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτόν.

30 Καὶ ἐπεβίβασαν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ νεκρὸν ἐκ Μαγεδδὼ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἰε-

ρυσαλὴμ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτῦ· καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τ γῆς τ Ἰωάχαζ υἱὸν Ἰωσίᾳ, καὶ ἐχρισαν αὐτὸν, καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ ϐ πατρὸς αὐτοῦ.

31 Τὶὸς εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν ἦν Ἰωάχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερυσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτῦ Ἀμιτὰλ Θυγάτηρ Ἱερεμίᾳ ἐκ Λοβνά.

32 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίᾳ, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτῦ.

33 Καὶ μετέσησεν αὐτὸν Φαραὼ Νεχαὼ ἐν Ῥαβλαὰμ ἐν γῇ Ἐμὰθ ϐ μὴ βασιλεύειν ἐν Ἰερυσαλὴμ, καὶ ἔδωκε ζημίαν ἐπὶ τ γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίᾳ καὶ ἑκαὸν τάλαντα χρυσίᾳ.

34 Καὶ ἐβασίλευσε Φαραὼ Νεχαὼ ἐπ' αὐτὸς τὸν Ἐλιακὶμ υἱὸν Ἰωσίᾳ βασιλέως Ἰόδα ἀντὶ Ἰωσίᾳ ϐ πατρὸς αὐτῦ· καὶ ἐπέσρεψε τὸ ὄνομα αὐτῦ Ἰωακίμ· καὶ τὸν Ἰωάχαζ ἔλαβε καὶ εἰσήνεγκεν εἰς Αἴγυπον, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

35 Καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἔδωκεν Ἰωακὶμ τῷ Φαραὼ, πλὴν ἐτιμογράφησε τὴν γῆν ϐ δῶναι τὸ ἀργύριον ἐπὶ σόματος Φαραὼ· ἀνὴρ κατὰ τ συντίμησιν αὐτῦ ἔδωκὰν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον μετὰ ϐ λαῦ τ γῆς ϐ δῶναι τῷ Φαραὼ Νεχαώ.

36 Τὶὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωακὶμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερυσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτῦ Ἰελδὰφ Θυγάτηρ Φαδαὶλ ἐκ Ῥημά.

37 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίᾳ, καὶ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτῦ.

Κεφ. κδ'. 24.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις αὐτῦ ἀνέϐη Ναβυχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ Ἰωακὶμ δῦλος τρία ἔτη· καὶ ἐπέσρεψε καὶ ἠθέτησεν ἐν αὐτῷ.

2 Καὶ ἀπέσειλε Κύριος αὐτῷ τὲς μονοζώνες τ Χαλδαίων, καὶ τὲς μονοζώνες Συρίας, καὶ τοὺς μονοζώνες Μωὰϐ, καὶ τὲς μονοζώνες υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐξαπέσειλεν αὐτὲς ἐν τῇ γῇ Ἰόδα ϐ κατισχῦσαι κατὰ τὸν λόγον Κυρίᾳ, ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ τ δύλων αὐτῦ τ προφητῶν.

3 Πλὴν ἐπὶ τ θυμὸν Κυρίᾳ ἦν ἐν τῷ Ἰόδα, ἀποσῆσαι αὐτὸν ἀπὸ τῦ προσώπε αὐτῦ ἐν ἁμαρτίαις Μανασσῆ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε.

4 Καί γε τὸ αἷμα ἀθῷον

ἐξέχεε, καὶ ἔπλησε τὴν Ἰερουσαλὴμ αἵματος ἀθῴου, καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος ἱλασθῆναι.

5 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωακὶμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

6 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωακὶμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωακὶμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

7 Καὶ οὐ προσέθετο ἔτι βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐξελθεῖν ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ, ὅτι ἔλαβε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ χειμάρρου Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου πάντα ὅσα ἦν τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου.

8 Υἱὸς ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν Ἰωακὶμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Νόσθα θυγάτηρ Ἐλλαναθὰμ, ἐξ Ἰερουσαλήμ.

9 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

10 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη Ναβυχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ.

11 Καὶ εἰσῆλθε Ναβυχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς πόλιν, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπολιόρκουν ἐπ' αὐτήν.

12 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωαχὶμ βασιλεὺς Ἰούδα ἐπὶ βασιλέα Βαβυλῶνος, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ, καὶ οἱ εὐνοῦχοι αὐτοῦ, καὶ ἔλαβεν αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

13 Καὶ ἐξήνεγκεν ἐκεῖθεν πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου Κυρίου, καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ συνέκοψε πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ ἃ ἐποίησε Σαλωμὼν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ναῷ Κυρίου καθὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

14 Καὶ ἀπῴκισε τὴν Ἰερουσαλὴμ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς δυνατοὺς ἰσχύι αἰχμαλωσίας δέκα χιλιάδας αἰχμαλωτίσας, καὶ πᾶν τέκτονα καὶ τὸ συγκλείοντα, καὶ οὐκ ὑπελείφθη πλὴν οἱ πτωχοὶ τῆς γῆς.

15 Καὶ ἀπῴκισε τὸν Ἰωαχὶμ εἰς Βαβυλῶνα, καὶ τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως, καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ βασιλέως, καὶ τοὺς εὐνούχους αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς ἀπήγαγεν εἰς ἀποικεσίαν ἐξ Ἰερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα.

16 Καὶ πάντας τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως ἑπτακισχιλίους, καὶ τὸν τέκτονα καὶ τὸ συγκλείοντα χιλίους, πάντες δυνατοὶ ποιοῦντες πόλεμον· καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς βα-

σιλεὺς Βαβυλῶνος μετοικεσίαν εἰς Βαβυλῶνα.

17 Καὶ ἐβασίλευσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τ̃ Ματθανίαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Σεδεκία.

18 Υἱὸς εἴκοσι καὶ ἑνὸς ἐνιαυτῶν Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιτὰλ θυγάτηρ Ἱερεμίου.

19 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰωακίμ.

20 Ὅτι ἐπὶ τ̃ θυμὸν Κυρίου ἦν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ Ἰούδα, ἕως ἀπέῤῥιψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ ἠθέτησε Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος.

Κεφ. κέ. 25.

ΚΑΙ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τ̃ βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ, ἦλθε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ· καὶ παρενέβαλεν ἐπ' αὐτὴν, καὶ ᾠκοδόμησεν ἐπ' αὐτὴν περίτειχος κύκλῳ.

2 Καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ ἕως ἑνδεκάτου ἔτους τοῦ βασιλέως Σεδεκίου ἐννάτῃ μηνός.

3 Καὶ ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει, καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τ̃ γῆς.

4 Καὶ ἐῤῥάγη ἡ πόλις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου ἐξῆλθον νυκτὸς ὁδὸν πύλης τ̃ ἀναμέσον τ̃ τειχῶν, αὕτη ἐστὶ τ̃ κήπου τ̃ βασιλέως, καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τ̃ πόλιν κύκλῳ· καὶ ἐπορεύθη ὁδὸν τ̃ Ἀραβα·

5 Καὶ ἐδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω τ̃ βασιλέως, καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν Ἀραβὼθ Ἱεριχὼ, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ διεσπάρη ἐπάνωθεν αὐτοῦ.

6 Καὶ συνέλαβον τ̃ βασιλέα, καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Ῥεβλαθά· καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ κρίσιν.

7 Καὶ τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου ἔσφαξε κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου ἐξετύφλωσε, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις, καὶ ἤγαγεν εἰς Βαβυλῶνα.

8 Καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ἑβδόμῃ τ̃ μηνὸς, αὐτὸς ἐνιαυτὸς ἐννεακαιδέκατος τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, ἦλθε Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος ἑστὼς ἐνώπιον βασιλέως Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ·

9 Καὶ ἐνέπρησε τ̃ οἶκον Κυρίου, καὶ τ̃ οἶκον τ̃ βασιλέως, καὶ πάντας τοὺς οἴκους Ἱερουσαλὴμ,

καὶ πᾶν οἶκον ἐνέπρησεν ὁ ἀρχιμάγειρος.

10 Καὶ τὸ τεῖχος Ἰερουσαλὴμ κυκλόθεν κατέσπασεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων.

11 Καὶ τὸ περισσὸν τοῦ λαοῦ τὸ καταλειφθὲν ἐν τῇ πόλει, καὶ τοὺς ἐμπεπλωκότας οἳ ἐνέπεσον πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ ὁμίγμαλος μετῆρε Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος.

12 Καὶ ἀπὸ τῶν πλωχῶν τῆς γῆς ὑπέλιπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουργοὺς καὶ εἰς γαβίν.

13 Καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ τὰς μεχωνὼθ, καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ ἦραν τὸν χαλκὸν αὐτῶν εἰς Βαβυλῶνα.

14 Καὶ τοὺς λέβητας, καὶ τὰ ἀμνὶν, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς θυΐσκας, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς, ἔλαβε·

15 Καὶ τὰ πυρεῖα, καὶ τὰς φιάλας τὰς χρυσᾶς καὶ τὰς ἀργυρᾶς ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος,

16 Στύλους δύο, καὶ τὴν θάλασσαν μίαν, καὶ τὰς μεχωνὼθ ἃς ἐποίησε Σαλωμὼν τῷ οἴκῳ Κυρίου· οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ πάντων τῶν σκευῶν.

17 Ὀκτωκαίδεκα πήχεων ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἑνὸς, καὶ τὸ χωθὰρ ἐπ' αὐτοῦ τὸ χαλκοῦν· καὶ τὸ ὕψος τοῦ χωθὰρ τριῶν πήχεων· σαβαχὰ, καὶ ῥοαὶ ἐπὶ τῷ χωθὰρ κύκλῳ τὰ πάντα χαλκᾶ, καὶ κατὰ ταῦτα τῷ στύλῳ τῷ δευτέρῳ ἐπὶ τῷ σαβαχά.

18 Καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν Σαραΐαν ἱερέα τὸν πρῶτον, καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν τοῦ δευτερώσεως, καὶ τοὺς τρεῖς τοὺς φυλάσσοντας τὸ σταθμόν.

19 Καὶ ἐκ τῆς πόλεως ἔλαβον εὐνοῦχον ἕνα, ὃς ἦν ἐπισάτης τοῦ ἀνδρῶν τοῦ πολεμιστῶν, καὶ πέντε ἄνδρας τοὺς ὁρῶντας τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως τοὺς εὑρεθέντας ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν γραμματέα τοῦ ἄρχοντος τῆς δυνάμεως τοῦ ἐκλάσσοντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ ἑξήκοντα ἄνδρας τοῦ λαοῦ τοὺς εὑρεθέντας ἐν τῇ πόλει.

20 Καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Ῥεβλαθά.

21 Καὶ ἔπαισεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς εἰς Ῥεβλαθὰ ἐν γῇ Αἰμάθ· καὶ ἀπῳκίσθη Ἰούδας ἐπάνωθεν τῆς γῆς αὐτοῦ.

22 Καὶ ὁ λαὸς ὁ καταλειφθεὶς ἐν τῇ γῇ Ἰούδα οὓς κατέλειπε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ κατέσησεν ἐπ'

αὐτῶν τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχικὰμ υἱὸν Σαφάν.

23 Καὶ ἦκουσαν πάντες οἱ ἄρχοντες τ δυνάμεως αὐτοὶ κ οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τ Γοδολίαν, κ ἦλθον πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφὰθ, καὶ Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίε, κ Ἰωνὰ υἱὸς Καρὴθ, κ Σαραίας υἱὸς Θαναμὰθ ὁ Νετωφαθίτης, κ Ἰεζονίας υἱὸς τ Μαχαθὶ, αὐτοὶ κ οἱ ἄνδρες αὐτῶν.

24 Καὶ ὤμοσε Γοδολίας αὐτοῖς κ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν, κ εἶπεν αὐτοῖς, Μὴ φοβεῖσθε πάροδον τ Χαλδαίων, καθίσατε ἐν τῇ γῇ, κ δουλεύσατε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, κ καλῶς ἔσαι ὑμῖν.

25 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ ἦλθεν Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίε υἱῦ Ἐλισαμὰ ἐκ τοῦ σπέρματος τῶν βασιλέων, καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτῦ, καὶ ἐπάταξε τ Γοδολίαν κ ἀπέθανε, κ τὺς Ἰουδαίους κ τὺς Χαλδαίους, οἳ ἦσαν μετ' αὐτῦ ἐν Μασσηφά.

26 Καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλε καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν δυνάμεων, καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπε τῶν Χαλδαίων.

27 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τριακοστῷ κ ἑβδόμῳ ἔτει τ ἀποικίας Ϝ Ἰωαχὶμ βασιλέως Ἰούδα ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι Ϝ μηνὸς, ὕψωσεν Εὐιλμαρωδὲκ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς βασιλείας αὐτῦ τὴν κεφαλὴν Ἰωαχὶμ τῦ βασιλέως Ἰούδα, κ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξ οἴκε φυλακῆς αὐτῦ.

28 Καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ἀγαθὰ, κ ἔδωκε τ θρόνον αὐτῦ ἐπάνωθεν τ θρόνων τ βασιλέων τ μετ' αὐτῦ ἐν Βαβυλῶνι.

29 Καὶ ἠλλοίωσε τὰ ἱμάτια τ φυλακῆς αὐτῦ, καὶ ἤσθιεν ἄρτον διαπαντὸς ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῦ.

30 Καὶ ἡ ἐσιατορία αὐτοῦ ἐσιατορία διαπαντὸς ἐδόθη αὐτῷ ἐξ οἴκε τῦ βασιλέως, λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α.

Κεφ. α'. 1.

ΑΔΑΜ, Σὴθ, Ἐνὼς,
2 Καὶ Καϊνᾶν, Μαλελεὴλ, Ἰάρεδ,
3 Ἐνὼχ, Μαθθσάλα, Λάμεχ,
4 Νῶε· υἱοὶ Νῶε, Σὴμ, Χὰμ, Ἰάφεθ.
5 Υἱοὶ Ἰάφεθ, Γαμὲρ, Μαγὼγ, Μαδαῒμ, Ἰωυὰν, Ἐλισὰ, Θοβὲλ, Μοσὸχ, καὶ Θίρας.
6 Καὶ οἱ υἱοὶ Γαμὲρ, Ἀσχανὰζ, καὶ Ῥιφὰθ, καὶ Θοργαμά.
7 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰωυὰν, Ἐλισὰ, καὶ Θαρσὶς, Κίτιοι, καὶ Ῥόδιοι.
8 Καὶ υἱοὶ Χὰμ, Χὰς, καὶ Μεσραῒμ, Φὰδ, καὶ Χαναάν.
9 Καὶ υἱοὶ Χὰς, Σαβὰ, καὶ Εὐιλὰ, καὶ Σαβαθὰ, καὶ Ῥεγμὰ, καὶ Σεβεδαχά· καὶ υἱοὶ Ῥεγμὰ, Σαβὰ, καὶ Δαδάν.
10 Καὶ Χὰς ἐγέννησε τὸν Νεβρώδ· οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας κυνηγὸς ἐπὶ τῆς γῆς.
17 Υἱοὶ Σὴμ, Αἰλὰμ, καὶ Ἀσσὼρ,
24 Καὶ Ἀρφαξὰδ, Σάλα,
25 Ἔβερ, Φαλὲγ, Ῥαγὰν,
26 Σεροὺχ, Ναχὼρ, Θάρρα,
27 Ἀβραάμ.
28 Υἱοὶ δὲ Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ, καὶ Ἰσμαήλ.
29 Αὗται δὲ αἱ γενέσεις αὐτῶν· πρωτότοκος Ἰσμαὴλ, Ναβαιὼθ, καὶ Κηδὰρ, Ναβδεὴλ, Μασσὰμ,
30 Μασμὰ, Ἰδουμὰ, Μασσὴ, Χοδὰν, Θαιμὰν,
31 Ἰετοὺρ, Ναφὲς, Κεδμά· οὗτοι υἱοὶ Ἰσμαήλ.
32 Καὶ υἱοὶ Χετοὺρας παλλακῆς Ἀβραάμ· καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ζεμβρὰμ, Ἰεξὰν, Μαδιὰμ, Μαδὰμ, Σοβὰκ, Σωέ· καὶ υἱοὶ Ἰεξὰν, Δαιδὰν, καὶ Σαβαΐ.
33 Καὶ υἱοὶ Μαδιὰμ, Γεφὰρ, καὶ Ὀφὲρ, καὶ Ἐνὼχ, καὶ Ἀβιδὰ, καὶ Ἐλδαδά· πάντες οὗτοι υἱοὶ Χετοὺρας.
34 Καὶ ἐγέννησεν Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαάκ· καὶ υἱοὶ Ἰσαὰκ, Ἰακὼβ, καὶ Ἠσαῦ.
35 Υἱοὶ Ἠσαῦ, Ἐλιφὰζ, καὶ

Ῥαγαὴλ, καὶ Ἰεσὶ, καὶ Ἰεγλόμ, καὶ Κορέ.

36 Υἱοὶ Ἐλιφαζ, Θαιμὰν, καὶ Ὠμὰρ, Σωφὰρ, καὶ Γοωθὰμ, καὶ Κενέζ, καὶ Θαμνὰ, καὶ Ἀμαλήκ.

37 Καὶ υἱοὶ Ῥαγαὴλ, Ναχὲς, Ζαρὲ, Σομὲ, καὶ Μοζέ.

38 Υἱοὶ Σηΐρ, Λωτὰν, Σωβὰλ, Σεβεγὼν, Ἀνὰ, Δησὼν, Ὠσὰρ, καὶ Δισάν.

39 Καὶ υἱοὶ Λωτὰν, Χορρὶ, καὶ Αἰμὰν, ἀδελφὴ δὲ Λωτὰν Θαμνά.

40 Υἱοὶ Σωβὰλ, Ἀλὼν, Μαχαναθ, Ταιβὴλ, Σωφὶ, καὶ Ὠνάν· υἱοὶ δὲ Σεβεγὼν, Ἀϊθ, καὶ Σωνάν.

41 Υἱοὶ Σωνὰν, Δαισών· υἱοὶ δὲ Δαισὼν, Ἐμερὼν, καὶ Ἀσεβὼν, καὶ Ἰεθρὰμ, καὶ Χαρράν.

42 Καὶ υἱοὶ Ὠσὰρ, Βαλαὰμ, καὶ Ζεκὰμ, καὶ Ἀκάν· υἱοὶ Δισὰν, Ὦς, καὶ Ἀράν.

43 Καὶ ἕτοι οἱ βασιλεῖς αὐτῶν· Βαλὰκ υἱὸς Βεὼρ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτῦ Δενναβά.

44 Καὶ ἀπέθανε Βαλὰκ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτῦ Ἰωβὰβ υἱὸς Ζαρὰ ἐκ Βοσόρρας.

45 Καὶ ἀπέθανεν Ἰωβὰβ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτῦ Ἀσὸμ ἐκ γῆς Θαιμανών.

46 Καὶ ἀπέθανεν Ἀσὸμ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτῦ Ἀδὰδ υἱὸς Βαρὰδ, ὁ πατάξας Μαδιὰμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωὰβ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτῦ Γεθαίμ.

47 Καὶ ἀπέθανεν Ἀδὰδ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτῦ Σεβλὰ ἐκ Μασεκκάς.

48 Καὶ ἀπέθανε Σεβλὰ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτῦ Σαὺλ ἐκ Ῥωβὼθ τ παρὰ ποταμίν.

49 Καὶ ἀπέθανε Σαὺλ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτῦ Βαλαεννὼρ υἱὸς Ἀχωβώρ.

50 Καὶ ἀπέθανε Βαλαεννὼρ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτῦ Ἀδὰδ υἱὸς Βαρὰδ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτῦ, Φογώρ.

51 Ἡγεμόνες Ἐδώμ· ἡγεμὼν Θαμνὰ, ἡγεμὼν Γωλαδὰ, ἡγεμὼν Ἰεθὲρ,

52 Ἡγεμὼν Ἐλιβαμὰς, ἡγεμὼν Ἠλὰς, ἡγεμὼν Φινὼν,

53 Ἡγεμὼν Κενέζ, ἡγεμὼν Θαιμὰν, ἡγεμὼν Βαβσὰρ,

54 Ἡγεμὼν Μαγεδιὴλ, ἡγεμὼν Ζαφῶ· οὗτοι ἡγεμόνες Ἐδώμ.

Κεφ. β'. 2.

ΤΑΥΤΑ τὰ ὀνόματα τ υἱῶν Ἰσραήλ· Ῥουβὴν, Συμεὼν, Λευὶ, Ἰούδα, Ἰσσάχαρ, Ζαβελὼν,

2 Δὰν, Ἰωσὴφ, Βενιαμὶν, Νεφθαλὶ, Γὰδ, Ἀσήρ.

3 Υἱοὶ Ἰούδα, Ἤρ, Αὐνὰν, Σηλώμ· τρεῖς ἐγεννήθησαν αὐτῷ ἐκ τ θυγατρὸς Σαύας τῆς Χανανίτιδος· καὶ ἦν Ἤρ ὁ πρω-

τότοκος Ἰούδα πονηρὸς ἐναντίον Κυρίου, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν.

4 Καὶ Θάμαρ ἡ νύμφη αὐτοῦ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Φαρὲς, καὶ τὸν Ζαρά· πάντες υἱοὶ Ἰούδα πέντε.

5 Υἱοὶ Φαρὲς, Ἐσρὼμ, καὶ Ἰεμουήλ.

6 Καὶ υἱοὶ Ζαρὰ, Ζαμβρὶ, καὶ Αἰθὰμ, καὶ Αἱμουὰν, καὶ Καλχὰλ, καὶ Δαρὰδ, πάντες πέντε.

7 Καὶ υἱοὶ Χαρμὶ, Ἀχὰρ ὁ ἐμποδοσάτης Ἰσραὴλ, ὃς ἠθέτησεν εἰς τὸ ἀνάθεμα.

8 Καὶ υἱοὶ Αἰθὰμ, Ἀζαρίας.

9 Καὶ υἱοὶ Ἐσρὼμ οἳ ἐτέχθησαν αὐτῷ, ὁ Ἰεραμεὴλ, καὶ ὁ Ἀράμ, καὶ ὁ Χαλέβ.

10 Καὶ Ἀρὰμ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδὰβ, καὶ Ἀμιναδὰβ ἐγέννησε τὸν Ναασσὼν ἄρχοντα οἴκου Ἰούδα,

11 Καὶ Ναασσὼν ἐγέννησε τὸν Σαλμὼν, καὶ Σαλμὼν ἐγέννησε τὸν Βοὸζ,

12 Καὶ Βοὸζ ἐγέννησε τὸν Ὠβὴδ, καὶ Ὠβὴδ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαὶ,

13 Καὶ Ἰεσσαὶ ἐγέννησε τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ τὸν Ἐλιάβ, Ἀμιναδὰβ ὁ δεύτερος, Σαμμαὰ ὁ τρίτος,

14 Ναθαναὴλ ὁ τέταρτος, Ζαβδαὶ ὁ πέμπτος,

15 Ἀσὰμ ὁ ἕκτος, Δαυὶδ ὁ ἕβδομος.

16 Καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῶν Σαρουία, καὶ Ἀβιγαία· καὶ υἱοὶ Σαρουίας, Ἀβισὰ, καὶ Ἰωὰβ, καὶ Ἀσαὴλ, τρεῖς.

17 Καὶ Ἀβιγαία ἐγέννησε τὸν Ἀμεσσαΐ· καὶ πατὴρ Ἀμεσσαΐ Ἰοθὸρ ὁ Ἰσμαηλίτης.

18 Καὶ Χαλὲβ υἱὸς Ἐσρὼμ ἔλαβε τὴν Γαζουβὰ γυναῖκα, καὶ τὴν Ἰεριώθ· καὶ αὗτοι υἱοὶ αὐτῆς, Ἰασὰρ, καὶ Σουβὰβ, καὶ Ἀρδών.

19 Καὶ ἀπέθανε Γαζουβὰ, καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Χαλὲβ τὴν Ἐφραθ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ὢρ.

20 Καὶ Ὢρ ἐγέννησε τὸν Οὐρί· καὶ Οὐρὶ ἐγέννησε τὸν Βεσελεήλ.

21 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν Ἐσρὼν πρὸς τὴν θυγατέρα Μαχὶρ πατρὸς Γαλαάδ, καὶ αὐτὸς ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ αὐτὸς ἐξηκονταπέντε ἐτῶν ἦν· καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὴν Σεργούχ.

22 Καὶ Σεργοὺχ ἐγέννησε τὸν Ἰαΐρ· καὶ ἦσαν αὐτῷ εἴκοσι καὶ τρεῖς πόλεις ἐν τῇ Γαλαάδ.

23 Καὶ ἔλαβε Γεδσὰρ καὶ Ἀρὰμ τὰς κώμας Ἰαΐρ ἐξ αὐτῶν, τὴν Κανὰθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, ἑξήκοντα πόλεις· πᾶσαι αὗται υἱῶν Μαχὶρ πατρὸς Γαλαάδ.

24 Καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἐσρὼν, ἦλθε Χαλὲβ εἰς Ἐφραθά· καὶ ἡ γυνὴ Ἐσρὼν Ἀ-

βιά· καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὴν Ἀσχὼ πατέρα Θεκωέ.

25 Καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἱεραμεὴλ πρωτοτόκου Ἑσρών, ὁ πρωτότοκος Ῥὰμ, καὶ Βαναὰ, καὶ Ἀρὰμ, καὶ Ἀσὰν ἀδελφὸς αὐτοῦ.

26 Καὶ ἦν γυνὴ ἑτέρα τῷ Ἱεραμεὴλ, καὶ ὄνομα αὐτῇ Ἀτάρα· αὕτη ἐστὶ μήτηρ Ὀζόμ.

27 Καὶ ἦσαν υἱοὶ Ῥὰμ πρωτοτόκου Ἱεραμεὴλ, Μαὰς, καὶ Ἰαμὶν, καὶ Ἀκόρ.

28 Καὶ ἦσαν υἱοὶ Ὀζὸμ, Σαμαΐ, καὶ Ἰαδαέ· καὶ υἱοὶ Σαμαΐ, Ναδὰβ καὶ Ἀβισέρ.

29 Καὶ ὄνομα τῆς γυναικὸς Ἀβισὲρ, Ἀβιχαία· καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ἀχαβὰρ, καὶ τὸν Μωήλ.

30 Καὶ υἱοὶ Ναδὰβ, Σαλαὰδ, καὶ Ἀπφαίν· καὶ ἀπέθανε Σαλαὰδ ἄκ ἔχων τέκνα.

31 Καὶ υἱοὶ Ἀπφαὶν, Ἰσεμιήλ· καὶ υἱοὶ Ἰσεμιὴλ, Σωσάν· καὶ υἱοὶ Σωσὰν, Δαδαΐ.

32 Καὶ υἱοὶ Δαδαΐ, Ἀχισαμὰς, Ἰεθὲρ, Ἰωνάθαν· καὶ ἀπέθανεν Ἰεθὲρ ἄκ ἔχων τέκνα.

33 Καὶ υἱοὶ Ἰωνάθαν, Φαλὲθ, καὶ Ὀζάμ· ἕτοι ἦσαν υἱοὶ Ἱεραμεήλ.

34 Καὶ ἄκ ἦσαν τῷ Σωσὰν υἱοὶ, ἀλλ' ἢ θυγατέρες· καὶ τῷ Σωσὰν παῖς Αἰγύπλιος, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωχήλ.

35 Καὶ ἔδωκε Σωσὰν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Ἰωχὴλ παιδὶ αὐτοῦ εἰς γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ἐθὶ,

36 Καὶ Ἐθὶ ἐγέννησε τὸν Ναθὰν, καὶ Ναθὰν ἐγέννησε τὸν Ζαβέδ,

37 Καὶ Ζαβὲδ ἐγέννησε τὸν Ἀφαμὴλ, καὶ Ἀφαμὴλ ἐγέννησε τὸν Ὠβήδ,

38 Καὶ Ὠβὴδ ἐγέννησε τὸν Ἰηὲ, καὶ Ἰηὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν,

39 Καὶ Ἀζαρίας ἐγέννησε τὸν Χελλὴς, καὶ Χελλὴς ἐγέννησε τὸν Ἐλεασὰ,

40 Καὶ Ἐλεασὰ ἐγέννησε τὸν Σοσομαΐ, καὶ Σοσομαΐ ἐγέννησε τὸν Σαλὲμ,

41 Καὶ Σαλὲμ ἐγέννησε τὸν Ἰεχεμίαν, καὶ Ἰεχεμίας ἐγέννησε τὸν Ἐλισαμὰ, καὶ Ἐλισαμὰ ἐγέννησε τὸν Ἰσμαήλ.

42 Καὶ υἱοὶ Χαλὲβ ἀδελφῷ Ἱεραμεὴλ, Μαρισὰ ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ· ἕτος πατὴρ Ζίφ· καὶ υἱοὶ Μαρισὰ πατρὸς Χεβρών.

43 Καὶ υἱοὶ Χεβρὼν, Κορὲ, καὶ Θαπφὲς, καὶ Ῥεκὸμ, καὶ Σαμαά.

44 Καὶ Σαμαὰ ἐγέννησε τὸν Ῥαὲμ πατέρα Ἰεκλὰν, καὶ Ἰεκλὰν ἐγέννησε τὸν Σαμαΐ.

45 Καὶ υἱὸς αὐτοῦ Μαών· καὶ Μαὼν πατὴρ Βαιθσέρ.

46 Καὶ Γαιφὰ ἡ παλλακὴ

Θαιμὰν, καὶ τὴν Ἀασθήρ· πάντες ἕτοι υἱοὶ Ἀωδᾶς.

7 Καὶ υἱοὶ Θοαδᾶς, Σερὲθ, καὶ Σαὰρ, καὶ Ἐσθαναμ.

8 Καὶ Κωὲ ἐγέννησε τὴν Ἐνὼβ, καὶ τὴν Σαβαθά· καὶ γεννήσεις ἀδελφῆ Ῥηχαβ, υἱῆ Ἰαρίν.

9 Καὶ ἦν Ἰγαβὴς ἔνδοξος ὑπὲρ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆ· καὶ ἡ μήτηρ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆ Ἰγαβὴς, λέγουσα, Ἔτεκον ὡς γαβής.

10 Καὶ ἐπεκαλέσατο Ἰγαβὴς τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐὰν εὐλογῶν εὐλογήσῃς με, καὶ πληθύνῃς τὰ ὅριά μου, καὶ ἦ ἡ χείρ σου μετ' ἐμῆ, καὶ ποιήσῃς γνῶσιν ἕ μὴ ταπεινῶσαί με· καὶ ἐπήγαγεν ὁ Θεὸς πάντα ὅσα ἠτήσατο.

11 Καὶ Χαλὲβ πατὴρ Ἀσχὰ ἐγέννησε τὸν Μαχίρ· ἕτος πατὴρ Ἀσσαθών·

12 Ἐγέννησε τὸν Βαθραίαν, καὶ τὸν Βεσσηὲ, καὶ τὸν Θαιμὰν πόλεως Νᾶς ἀδελφῆ Ἐσελὼμ ἕ Κενεζί· ἕτοι ἄνδρες Ῥηχάβ.

13 Καὶ υἱοὶ Κενὲζ, Γοθονιὴλ, καὶ Σαραΐα· καὶ υἱοὶ Γοθονιὴλ, Ἀθάθ.

14 Καὶ Μαναθὶ ἐγέννησε τὸν Γοφερά· καὶ Σαραΐα ἐγέννησε τὸν Ἰωαὲβ, πατέρα Ἀγεαδδαὶρ, ὅτι τέκτονες ἦσαν.

15 Καὶ υἱοὶ Χαλὲβ υἱῆ Ἰεφοννὴ, Ἦρ, Ἀδὰ, καὶ Νοόμ· καὶ υἱοὶ Ἀδὰ, Κενέζ.

16 Καὶ υἱοὶ Ἀλεὴλ, Ζὶφ, καὶ Ζεφὰ, καὶ Θιριὰ, καὶ Ἐσερήλ.

17 Καὶ υἱοὶ Ἐσρὶ, Ἰεθὲρ, Μωραὰδ, καὶ Ἄφερ, καὶ Ἰαμών· καὶ ἐγέννησεν Ἰεθὲρ τὴν Μαρὼν, καὶ τὴν Σεμεὶ, καὶ τὸν Ἰεσβὰ πατέρα Ἐσθαμών.

18 Καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆ αὕτη Ἀδία ἔτεκε τὸν Ἰάρεδ πατέρα Γεδὼρ, καὶ τὸν Ἀβὶρ πατέρα Σωχὼν, καὶ τὸν Χετιὴλ πατέρα Ζαμών· καὶ ἕτοι υἱοὶ Βετθία θυγατρὸς Φαραὼ, ἣν ἔλαβε Μωρήδ.

19 Καὶ υἱοὶ γυναικὸς τῆ Ἰδαΐας ἀδελφῆς Ναχαὶμ πατρὸς Κεϊλὰ, Γαρμὶ, καὶ Ἐσθαιμὼν Νωχαθί.

20 Καὶ υἱοὶ Σεμὼν, Ἀμνὼν, καὶ Ἀνὰ υἱὸς Φανὰ, καὶ Ἰνών· καὶ υἱοὶ Σεὶ, Ζωὰν, καὶ υἱοὶ Ζωὰβ,

21 Υἱοὶ Σηλὼμ υἱῆ Ἰούδα, Ἦρ πατὴρ Ληχαὲβ, καὶ Λααδὰ πατὴρ Μαρισά· καὶ γενέσεις οἰκείων Ἐφραθαὲκ τῷ οἴκῳ Ἐσοβὰ,

22 Καὶ Ἰωακὶμ, καὶ ἄνδρες Χωζηβὰ, καὶ Ἰωὰς, καὶ Σαραὰφ, οἳ κατῴκησαν ἐν Μωάβ· καὶ ἀπέστρεψεν αὐτὰς ἀβεδηρὶν, ἀθακιΐμ.

23 Οὗτοι κεραμεῖς οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀταΐμ καὶ Γαδιρὰ μετὰ ἕ βασιλέως, ἐν τῇ βασι-

λείᾳ αὐτῆ ἐνίσχυσαν, καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ.

24 Υἱοὶ Σεμεὼν, Ναμβὴλ, καὶ Ἰαμὶν, Ἰαρὶβ, Ζαρὲς, Σαοὺλ,

25 Σαλὲμ υἱὸς αὐτῆ, Μαβασὰμ υἱὸς αὐτῆ, Μασμὰ υἱὸς αὐτῆ,

26 Ἀμιοὴλ υἱὸς αὐτῆ, Σαβεὰδ υἱὸς αὐτῆ, Ζακχὼρ υἱὸς αὐτῆ, Σεμεῒ υἱὸς αὐτῆ,

27 Τῷ Σεμεῒ υἱοὶ ἑκκαίδεκα, καὶ θυγατέρες ἕξ· καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν οὐκ ἦσαν υἱοὶ πολλοί· καὶ πᾶσαι αἱ πατριαὶ αὐτῶν οὐκ ἐπλεόνασαν ὡς υἱοὶ Ἰούδα.

28 Καὶ κατῴκησαν ἐν Βηρσαβεὲ, καὶ Μωλαδὰ, καὶ ἐν Ἐσερσοὰλ,

29 Καὶ ἐν Βαλαὰ, καὶ ἐν Αἰσὲμ, καὶ ἐν Θωλαδ,

30 Καὶ ἐν Βαθουὴλ, καὶ ἐν Ἑρμὰ, καὶ ἐν Σικελὰγ,

31 Καὶ ἐν Βαιθμαριμὼθ, καὶ Ἡμισασεωσὶν, καὶ οἴκῳ Βαρσεωρίμ· αὗται αἱ πόλεις αὐτῶν ἕως βασιλέως Δαυίδ.

32 Καὶ ἐπαύλεις αὐτῶν Αἰτὰν, καὶ Ἤν, Ῥεμμὼν, καὶ Θοκκὰ, καὶ Αἰσὰρ, πόλεις πέντε.

33 Καὶ πᾶσαι ἐπαύλεις αὐτῶν κύκλῳ τῶν πόλεων τούτων ἕως Βάαλ· αὕτη κατάσχεσις αὐτῶν, καὶ ὁ καταλογισμὸς αὐτῶν.

34 Καὶ Μοσοβὰβ, καὶ Ἰαμλὼχ, καὶ Ἰωσία υἱὸς Ἀμασία,

35 Καὶ Ἰωὴλ, καὶ Ἰηοὺ υἱὸς Ἀσαβία, υἱὸς Σαραῦ, υἱὸς Ἀσιὴλ,

36 Καὶ Ἐλιωναῖ, καὶ Ἰωκαβὰ, καὶ Ἰασοβία, καὶ Ἀσαΐα, καὶ Ἰεδιὴλ, καὶ Ἰσμαὴλ, καὶ Βαναίας,

37 Καὶ Ζεζὰ υἱὸς Σαφαΐ, υἱοῦ Ἀλὼν, υἱοῦ Ἰεδιὰ, υἱοῦ Σεμρὶ, υἱῆ Σαμαΐα.

38 Οὗτοι οἱ διελθόντες ἐν ὀνόμασιν ἀρχόντων ἐν ταῖς γενέσεσιν αὐτῶν, καὶ ἐν οἴκοις πατριῶν αὐτῶν ἐπληθύνθησαν εἰς πλῆθος,

39 Καὶ ἐπορεύθησαν ἕως τῆ ἐλθεῖν Γέραρα ἕως τῆ ἀνατολῶν τῆ Γαὶ, καὶ ζητῆσαι νομὰς τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν.

40 Καὶ εὗρον νομὰς πλείονας καὶ ἀγαθὰς· καὶ ἡ γῆ πλατεῖα ἐναντίον αὐτῶν, καὶ εἰρήνη καὶ ἡσυχία, ὅτι ἐκ τῆ υἱῶν Χὰμ τῆ κατοικούντων ἐκεῖ ἔμπροσθεν.

41 Καὶ ἦλθοσαν ἔτοι οἱ γεγραμμένοι ἐπ' ὀνόματος ἐν ἡμέραις Ἐζεκίᾳ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐπάταξαν τὰς οἴκους αὐτῶν καὶ τὰς Μιναίους ἃς εὗροσαν ἐκεῖ, καὶ ἀνεθεμάτισαν αὐτὰς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ ᾤκησαν ἀντ' αὐτῶν, ὅτι νομαὶ τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν ἐκεῖ.

42 Καὶ ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τῆ υἱῶν

Συμεὼν ἐπορεύθησαν εἰς ὄρος Σηὶρ ἄνδρες πεντακόσιοι, καὶ Φαλαετηΐα, καὶ Νωαδίκ, καὶ Ῥαφαΐα, καὶ Ὀζιὴλ υἱοὶ Ἰεσὶ ἄρχοντες αὐτῶν·

43 Καὶ ἐπάταξαν τὰς καταλοίπους τὰς καταλειφθέντας τῆ Ἀμαληκ ἕως τῆ ἡμέρας ταύτης.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΙ υἱοὶ Ῥουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραὴλ· ὅτι αὐτὸς ὁ πρωτότοκος, καὶ ἐν τῷ ἀναβῆναι ἐπὶ τῆ κοίτην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἔδωκε τῆ εὐλογίαν αὐτοῦ τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰωσὴφ υἱῷ Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγενεαλογήθη εἰς πρωτοτόκια,

2 Ὅτι Ἰούδας δυνατὸς ἰσχύι καὶ ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ εἰς ἡγούμενον ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Ἰωσήφ·

3 Υἱοὶ Ῥουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραὴλ, Ἐνὼχ, καὶ Φαλλοῦς, Ἀσρὼμ, καὶ Χαρμί.

4 Υἱοὶ Ἰωὴλ, Σεμεΐ, καὶ Βαναία υἱὸς αὐτοῦ· καὶ υἱοὶ Γὼγ υἱοῦ Σεμεΐ,

5 Υἱὸς αὐτοῦ Μιχὰ, υἱὸς αὐτοῦ Ῥηχὰ, υἱὸς αὐτοῦ Ἰωὴλ,

6 Υἱὸς αὐτοῦ Βεὴλ, ὃν μετῴκισε Θαγλαφαλλασὰρ βασιλεὺς Ἀσσύρ· οὗτος ἄρχων τῶν Ῥουβήν.

7 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τῇ πατρίδι αὐτοῦ ἐν τοῖς καταλογισμοῖς αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, ὁ ἄρχων Ἰωὴλ, καὶ Ζαχαρία,

8 Καὶ Βαλὶκ υἱὸς Ἀζοὺζ, υἱὸς Σαμὰ, υἱὸς Ἰωὴλ· οὗτος κατῴκησεν ἐν Ἀροὴρ, καὶ ἐπὶ Ναβαῦ, καὶ Βεελμασσών.

9 Καὶ πρὸς ἀνατολὰς κατῴκησεν ἕως ἐρχομένων τῆ ἐρήμου, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου, ὅτι κτήνη αὐτῶν πολλὰ ἐν γῇ Γαλαάδ.

10 Καὶ ἐν ἡμέραις Σαοὺλ ἐποίησαν πόλεμον πρὸς τοὺς Ἀγαρίτας, καὶ ἔπεσον ἐν χερσὶν αὐτῶν κατοικοῦντες ἐν σκηναῖς αὐτῶν πάντες κατ' ἀνατολὰς τῆ Γαλαάδ.

11 Υἱοὶ Γὰδ κατέναντι αὐτῶν κατῴκησαν ἐν γῇ Βασὰν ἕως Σελά·

12 Ἰωὴλ πρωτότοκος, καὶ Σαφὰμ ὁ δεύτερος, καὶ Ἰανὶν ὁ γραμματεὺς ἐν Βασάν.

13 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, Μιχαὴλ, Μοσολλὰμ, καὶ Σεβεὲ, καὶ Ἰωρεὲ, καὶ Ἰωαχὰν, καὶ Ζωὲ, καὶ Ὠβήδ, ἑπτά.

14 Οὗτοι υἱοὶ Ἀβιχαΐα υἱοῦ Οὐρὶ, υἱοῦ Ἰδαὶ, υἱοῦ Γαλαὰδ, υἱοῦ Μιχαὴλ, υἱοῦ Ἰεσαὶ, υἱοῦ Ἰεδδαὶ, υἱοῦ Βὲζ

15 Ἀδελφοῦ υἱοῦ Ἀβδιὴλ, υἱοῦ Γουνὶ, ἄρχων οἴκου πατριῶν.

16 Κατῴκων ἐν Γαλαὰδ, ἐν Βασὰν, καὶ ἐν ταῖς κώμαις αὐ-

τῶν, καὶ πάντα τὰ περίχωρα Σαρὼν ἕως ἐξόδου.

17 Πάντων ὁ καταλογισμὸς ἐν ἡμέραις Ἰωάθαμ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐν ἡμέραις Ἱεροβοὰμ βασιλέως Ἰσραήλ.

18 Υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ Γὰδ καὶ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἐξ υἱῶν δυνάμεως, ἄνδρες αἴροντες ἀσπίδας καὶ μάχαιραν, καὶ τείνοντες τόξον, καὶ δεδιδαγμένοι πόλεμον, τεσσαράκοντα καὶ τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ ἑξήκοντα ἐκπορευόμενοι εἰς παράταξιν.

19 Καὶ ἐποίησαν πόλεμον μετὰ τῶν Ἀγαρηνῶν, καὶ Ἰτουραίων, καὶ Ναφισαίων, καὶ Ναδαβαίων,

20 Καὶ κατίσχυσαν ἐπ' αὐτῶν· καὶ ἐδόθησαν εἰς χεῖρας αὐτῶν Ἀγαραῖοι, καὶ πάντα τὰ σκηνώματα αὐτῶν, ὅτι πρὸς τὸν Θεὸν ἐβόησαν ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῖς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

21 Καὶ ᾐχμαλώτευσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, καμήλους πεντακισχιλίας, καὶ προβάτων διακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας, ὄνους δισχιλίας, καὶ ψυχὰς ἀνδρῶν ἑκατὸν χιλιάδας.

22 Ὅτι τραυματίαι πολλοὶ ἔπεσον, ὅτι παρὰ Θεοῦ ὁ πόλεμος· καὶ κατῴκησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως μετοικεσίας.

23 Καὶ οἱ ἡμίσεις φυλῆς Μανασσῆ κατῴκησαν ἀπὸ Βασὰν ἕως Βαὰλ, Ἑρμὼν, καὶ Σανὶρ, καὶ ὄρος Ἀερμών· καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ αὐτοὶ ἐπλεονάσθησαν.

24 Καὶ οὗτοι ἀρχηγοὶ οἴκου πατριῶν αὐτῶν· Ὀφὲρ, καὶ Σεὶ, καὶ Ἐλιὴλ, καὶ Ἱερεμία, καὶ Ὡδουΐα, καὶ Ἰεδιήλ· ἄνδρες ἰσχυροὶ δυνάμει, ἄνδρες ὀνομαστοὶ, ἄρχοντες τῶν οἴκων πατριῶν αὐτῶν.

25 Καὶ ἠθέτησαν ἐν Θεῷ πατέρων αὐτῶν, καὶ ἐπόρνευσαν ὀπίσω θεῶν τῶν λαῶν τῆς γῆς, οὓς ἐξῆρεν ὁ Θεὸς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.

26 Καὶ ἐπήγειρεν ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ τὸ πνεῦμα Φαλὼχ βασιλέως Ἀσσὺρ, καὶ τὸ πνεῦμα Θαγλαφαλλασὰρ βασιλέως Ἀσσὺρ, καὶ μετῴκισε τὸν Ῥουβὴν, καὶ τὸν Γαδδὶ, καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς Χαὰχ, καὶ Χαβὼρ, καὶ ἐπὶ ποταμὸν Γωζὰν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κεφ. ς'. 6.

ΥΙΟΙ Λευὶ, Γεδσὼν, Καὰθ, καὶ Μεραρί.

2 Καὶ υἱοὶ Καὰθ, Ἀμβραμ, καὶ Ἰσσαὰρ, Χεβρὼν, καὶ Ὀζιήλ.

3 Καὶ υἱοὶ Ἀμβραμ, Ἀαρὼν, καὶ Μωυσῆς, καὶ Μαριάμ· καὶ υἱοὶ Ἀαρὼν, Ναδὰβ, καὶ Ἀβιοὺδ, Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ.

4 Ἐλεάζαρ ἐγέννησε τ̀ Φινεὲς, Φινεὲς ἐγέννησε τ̀ Ἀβισὲ,
5 Ἀβισὲ ἐγέννησε τ̀ Βοκκὶ, κ̀ Βοκκὶ ἐγέννησε τ̀ Ὀζὶ,
6 Ὀζὶ ἐγέννησε τ̀ Ζαραΐα, Ζαραΐα ἐγέννησε τ̀ Μαριὴλ,
7 Καὶ Μαριὴλ ἐγέννησε τὸν Ἀμαρίαν, κ̀ Ἀμαρία ἐγέννησε τ̀ Ἀχιτώβ,
8 Καὶ Ἀχιτὼβ ἐγέννησε τὸν Σαδὼκ, κ̀ Σαδὼκ ἐγέννησε τὸν Ἀχιμάας,
9 Καὶ Ἀχιμάας ἐγέννησε τ̀ Ἀζαρίαν, κ̀ Ἀζαρίας ἐγέννησε τ̀ Ἰωανὰν,
10 Καὶ Ἰωανὰν ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν, ὅτος ἱεράτευσεν ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν ἐν Ἱερουσαλὴμ,
11 Καὶ ἐγέννησεν Ἀζαρίας τ̀ Ἀμαρίαν, κ̀ Ἀμαρία ἐγέννησε τ̀ Ἀχιτώβ,
12 Καὶ Ἀχιτὼβ ἐγέννησε τ̀ Σαδὼκ, κ̀ Σαδὼκ ἐγέννησε τὸν Σαλὼμ,
13 Καὶ Σαλὼμ ἐγέννησε τὸν Χελκίαν, κ̀ Χελκίας ἐγέννησε κ̀ Ἀζαρίαν,
14 Καὶ Ἀζαρίας ἐγέννησε τ̀ Σαραΐαν, κ̀ Σαραΐας ἐγέννησε τ̀ Ἰωσαδάκ.
15 Καὶ Ἰωσαδὰκ ἐπορεύθη ἐν τῇ μετοικίᾳ μετὰ Ἰούδα κ̀ Ἰερουσαλὴμ ἐν χειρὶ Ναβυχοδονόσορ.
16 Υἱοὶ Λευὶ, Γεδσὼν, Καὰθ, κ̀ Μεραρί.
17 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τ̃ υἱῶν Γεδσὼν, Λοβενὶ, κ̀ Σεμεΐ.
18 Υἱοὶ Καὰθ, Ἀμβραμ, κ̀ Ἰσσαὰρ, Χεβρὼν, καὶ Ὀζιὴλ.
19 Υἱοὶ Μεραρὶ, Μοολὶ, κ̀ ὁ Μεσί· κ̀ αὗται αἱ πατριαὶ τ̃ Λευὶ κατὰ πατριὰς αὐτ̃ν.
20 Τ̃ῷ Γεδσὼν, τ̃ῷ Λοβενὶ υἱ̃ῷ αὐτ̃ῦ, Ἰὲθ υἱὸς αὐτ̃ῦ, Ζαμμαὰθ υἱὸς αὐτ̃ῦ,
21 Ἰωὰβ υἱὸς αὐτ̃ῦ, Ἀδδὶ υἱὸς αὐτ̃ῦ, Ζαρὰ υἱὸς αὐτ̃ῦ, Ἰεθρὶ υἱὸς αὐτ̃ῦ.
22 Υἱοὶ Καὰθ, Ἀμιναδὰβ υἱὸς αὐτ̃ῦ, Κορὲ υἱὸς αὐτ̃ῦ, Ἀσὴρ υἱὸς αὐτ̃ῦ,
23 Ἑλκανὰ υἱὸς αὐτ̃ῦ, Ἀβισὰφ υἱὸς αὐτ̃ῦ, Ἀσὴρ υἱὸς αὐτ̃ῦ,
24 Θαὰθ υἱὸς αὐτ̃ῦ, Οὐριὴλ υἱὸς αὐτ̃ῦ, Ὀζία υἱὸς αὐτ̃ῦ, Σαὰλ υἱὸς αὐτ̃ῦ.
25 Καὶ υἱοὶ Ἑλκανὰ, Ἀμεσσὶ, κ̀ Ἀχιμὼθ,
26 Ἑλκανὰ υἱὸς αὐτ̃ῦ, Σωφὶ υἱὸς αὐτ̃ῦ, Καιναὰθ υἱὸς αὐτ̃ῦ,
27 Ἐλιὰβ υἱὸς αὐτ̃ῦ, Ἱεροβοὰμ υἱὸς αὐτ̃ῦ, Ἑλκανὰ υἱὸς αὐτ̃ῦ.
28 Υἱοὶ Σαμουὴλ, ὁ πρωτότοκος Σανὶ, κ̀ Ἀβιά.
29 Υἱοὶ Μεραρὶ, Μοολὶ, Λο-

θενὶ υἱὸς αὐτῦ, Σεμεὶ υἱὸς αὐτῦ, Ὀζὰ υἱὸς αὐτῦ,

30 Σαμαὰ υἱὸς αὐτῦ, Ἀγγία υἱὸς αὐτῦ, Ἀσαΐας υἱὸς αὐτῦ.

31 Καὶ οὗτοι ἧς κατέςησε Δαυὶδ ἐπὶ χεῖρας ᾀδόντων ἐν οἴκῳ Κυρίε ἐν τῇ καταπαύσει τ κιβωτῦ.

32 Καὶ ἦσαν λειτουργῦντες ἐναντίον τ σκηνῆς τ μαρτυρίε ἐν ὀργάνοις, ἕως οὗ ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν τ οἶκον Κυρίε ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔςησαν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν ἐπὶ τὰς λειτουργίας αὐτῶν.

33 Καὶ ἧτοι οἱ ἑςηκότες, καὶ υἱοὶ αὐτῶν ἐκ τ υἱῶν τ Καὰθ, Αἱμὰν ὁ ψαλτῳδὸς υἱὸς Ἰωὴλ, υἱῦ Σαμυὴλ,

34 Τἱῦ Ἐλκανὰ, υἱῦ Ἱεροβοὰμ, υἱῦ Ἐλιὴλ, υἱῦ Θοὲ,

35 Τἱῦ Σὲφ, υἱῦ Ἐλκανὰ, υἱῦ Μαὰθ, υἱῦ Ἀμαθὶ,

36 Τἱῦ Ἐλκανὰ, υἱῦ Ἰωὴλ, υἱῦ Ἀζαρία, υἱῦ Σαφανία,

37 Τἱῦ Θαὰθ, υἱῦ Ἀσὴρ, υἱῦ Ἀβιασὰφ, υἱῦ Κορὲ,

38 Τἱῦ Ἰσαὰρ, υἱῦ Καὰθ, υἱῦ Λευὶ, υἱῦ Ἰσραὴλ.

39 Καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτῦ Ἀσὰφ ὁ ἑςηκὼς ἐν δεξιᾷ αὐτῦ· Ἀσὰφ υἱὸς Βαραχία, υἱῦ Σαμαὰ,

40 Τἱῦ Μιχαὴλ, υἱῦ Βααςία, υἱῦ Μελχία,

41 Τἱῦ Ἀθανὶ, υἱῦ Ζαραὶ, υἱῦ Ἀδαΐ,

42 Τἱῦ Αἰθὰμ, υἱῦ Ζαμμὰμ, υἱῦ Σεμεΐ,

43 Τἱῦ Ἰεὶθ, υἱῦ Γεδσὼν, υἱῦ Λευΐ.

44 Καὶ υἱοὶ Μεραρὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐξ ἀριςερῶν· Αἰθὰμ υἱὸς Κισὰ, υἱῦ Ἀβαὶ, υἱῦ Μαλὼχ,

45 Τἱῦ Ἀσεβὶ,

46 Τἱῦ Ἀμεσσία, υἱῦ Βανὶ, υἱῦ Σεμὴρ,

47 Τἱῦ Μοολὶ, υἱῦ Μυσὶ, υἱῦ Μεραρὶ, υἱῦ Λευΐ.

48 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατ' οἴκυς πατριῶν αὐτῶν, οἱ Λευῖται οἱ δεδομένοι εἰς πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας σκηνῆς οἴκυ τ Θεῦ.

49 Καὶ Ἀαρὼν καὶ υἱοὶ αὐτῦ θυμιῶντες ἐπὶ τὸ θυσιαςήριον τ ὁλοκαυτωμάτων, καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαςήριον τ θυμιαμάτων εἰς πᾶσαν ἐργασίαν ἅγια τ ἁγίων, καὶ ἐξιλάσκεσθαι περὶ Ἰσραὴλ, κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο Μωυσῆς παῖς τ Θεῦ.

50 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Ἀαρών· Ἐλεάζαρ υἱὸς αὐτῦ, Φινεὲς υἱὸς αὐτῦ, Ἀβισὲ υἱὸς αὐτῦ,

51 Βοκκὶ υἱὸς αὐτῦ, Ὀζὶ υἱὸς αὐτῦ, Σαραΐα υἱὸς αὐτῦ,

52 Μαριὴλ υἱὸς αὐτῦ, Ἀμαρία υἱὸς αὐτῦ, Ἀχιτὼβ υἱὸς αὐτῦ,

53 Σαδὼκ υἱὸς αὐτῦ, Ἀχιμάας υἱὸς αὐτῦ.

54 Καὶ αὗται αἱ κατοικίαι αὐτῶν ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν, ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν, τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τῇ πατριᾷ αὐτῶν τοῖς Καὰθ, ὅτι αὐτοῖς ἐγένετο ὁ κλῆρος.

55 Καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τ̄ Χεβρὼν ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς κύκλῳ αὐτῆς.

56 Καὶ τὰ πεδία τ̄ πόλεως, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἔδωκαν τῷ Χαλὲβ υἱῷ Ἰεφοννή.

57 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἔδωκαν τὰς πόλεις τ̄ φυγαδευτηρίων, τ̄ Χεβρὼν, καὶ τ̄ Λοβνὰ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τ̄ Σελνὰ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τ̄ Ἐσθαμὼ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,

58 Καὶ τ̄ Ἰεθὰρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τ̄ Δαβὶρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,

59 Καὶ τ̄ Ἀσὰν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τ̄ Βαιθσαμοὺς καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς.

60 Καὶ ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν τ̄ Γαβαὶ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τ̄ Γαλεμαὶθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τ̄ Ἀναθὼθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς· πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῶν τρισκαίδεκα πόλεις κατὰ πατριὰς αὐτῶν.

61 Καὶ τοῖς υἱοῖς Καὰθ τοῖς καταλοίποις ἐκ τ̄ πατριῶν ἐκ τ̄ φυλῆς ἐκ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ, κλήρῳ πόλεις δέκα.

62 Καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσὼν κατὰ πατριὰς αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ἰσσάχαρ, ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ, ἀπὸ φυλῆς Νεφθαλὶ, ἐκ φυλῆς Μανασσῆ ἐν τῇ Βασὰν, πόλεις τρισκαίδεκα.

63 Καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρὶ κατὰ πατριὰς αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν, ἐκ φυλῆς Γὰδ, ἐκ φυλῆς Ζαβελὼν, κλήρῳ πόλεις δεκαδύο.

64 Καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν.

65 Καὶ ἔδωκαν ἐν κλήρῳ ἐκ φυλῆς υἱῶν Ἰούδα, καὶ ἐκ φυλῆς υἱῶν Συμεὼν, καὶ ἐκ φυλῆς υἱῶν Βενιαμὶν τὰς πόλεις ταύτας ἃς ἐκάλεσαν αὐτὰς ἐπ' ὀνόματος.

66 Καὶ ἀπὸ τ̄ πατριῶν υἱῶν Καὰθ, καὶ ἐγένοντο πόλεις τῶν ὁρίων αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ.

67 Καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὰς πόλεις τ̄ φυγαδευτηρίων, τὴν Συχὲμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ τ̄ Γαζὲρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,

68 Καὶ τ̄ Ἰεκμαὰν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τ̄ Βαιθωρὼν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,

69 Καὶ τ̄ Αἰλὼν καὶ τὰ περι-

σπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Γεθρεμμὼν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς·

70 Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ τὴν Ἀνὰρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰεμβλάαν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, κατὰ πατριὰν τοῖς υἱοῖς Καὰθ τοῖς καταλοίποις.

71 Τοῖς υἱοῖς Γεδσὼν ἀπὸ πατριῶν ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ τὴν Γωλὰν ἐκ τῆς Βασὰν καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀσηρὼθ καὶ τὰ περιπόλια αὐτῆς·

72 Καὶ ἐκ φυλῆς Ἰσσάχαρ τὴν Κέδες καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Δεβερὶ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Δαβὼρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,

73 Καὶ τὴν Ῥαμὼθ, καὶ τὴν Αἰνὰν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς·

74 Καὶ ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ τὴν Μασὰλ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀβδὼν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,

75 Καὶ τὴν Ἀκὰκ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ῥοὼβ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς·

76 Καὶ ἀπὸ φυλῆς Νεφθαλὶ τὴν Κέδες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Χαμμὼθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Καριαθαΐμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς.

77 Τοῖς υἱοῖς Μεραρὶ τοῖς καταλοίποις ἐκ φυλῆς Ζαβυλὼν τὴν Ῥεμμὼν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Θαβὼρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,

78 Ἐκ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου τὴν Ἰεριχὼ καὶ δυσμὰς τοῦ Ἰορδάνου ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν τὴν Βοσὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰασὰ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,

79 Καὶ τὴν Καδμὼθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Μαεφλὰ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς·

80 Ἐκ φυλῆς Γὰδ τὴν Ῥαμμὼθ Γαλαὰδ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Μαναΐμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς,

81 Καὶ τὴν Ἐσεβὼν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰαζὴρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ τοῖς υἱοῖς Ἰσσάχαρ, Θωλὰ, καὶ Φουὰ, καὶ Ἰασοὺβ, καὶ Σεμερὼν, τέσσαρες.

2 Καὶ υἱοὶ Θωλὰ, Ὀζὶ, Ῥαφαΐα, καὶ Ἰεριὴλ, καὶ Ἰαμαΐ, καὶ Ἰεμασὰν, καὶ Σαμουὴλ, ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν τῷ Θωλὰ, ἰσχυροὶ δυνάμει κατὰ γενέσεις αὐτῶν, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐν ἡμέραις Δαυὶδ, εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι.

3 Καὶ υἱοὶ Ὀζὶ, Ἰεζραΐα· καὶ υἱοὶ Ἰεζραΐα, Μιχαὴλ, Ἀβδιὰ, καὶ Ἰωὴλ, καὶ Ἰεσία, πέντε, ἄρχοντες πάντες.

4 Καὶ ἐπ' αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, ἰσχυροὶ παρατάξασθαι εἰς πόλεμον, τριάκοντα καὶ ἓξ χιλιάδες, ὅτι ἐπλήθυναν γυναῖκας καὶ υἱές.

5 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν εἰς πάσας πατριὰς Ἰσσάχαρ, καὶ ἰσχυροὶ δυνάμει, ὀγδοήκοντα καὶ ἑπτὰ χιλιάδες, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν πάντων.

6 Υἱοὶ Βενιαμὶν, καὶ Βαλὲ, καὶ Βαχὶρ, καὶ Ἰεδιὴλ, τρεῖς.

7 Καὶ υἱοὶ Βαλὲ, Ἐσεβὼν, καὶ Ὀζὶ, καὶ Ὀζιὴλ, καὶ Ἰεριμὼθ, καὶ Οὐρὶ, πέντε, ἄρχοντες οἴκων πατριῶν ἰσχυροὶ δυνάμει, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες καὶ τριακοντατέσσαρες.

8 Καὶ υἱοὶ Βαχὶρ, Ζεμιρὰ, καὶ Ἰωὰς, καὶ Ἐλιέζερ, καὶ Ἐλιθενὰν, καὶ Ἀμαρία, καὶ Ἱεριμὼθ, καὶ Ἀβιὼθ, καὶ Ἀναθὼθ, καὶ Ἐλημεὼθ· πάντες οὗτοι υἱοὶ Βαχίρ.

9 Καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν ἰσχυροὶ δυνάμει, εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι.

10 Καὶ υἱοὶ Ἰεδιὴλ, Βαλαάν· καὶ υἱοὶ Βαλαὰν, Ἰαὺς, καὶ Βενιαμὶν, καὶ Ἀὼθ, καὶ Χανανὰ, καὶ Ζαιθὰν, καὶ Θαρσὶ, καὶ Ἀχισαάρ.

11 Πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰεδιὴλ, ἄρχοντες τῶν πατριῶν ἰσχυροὶ δυνάμει, ἑπτακαίδεκα χιλιάδες καὶ διακόσιοι, ἐκπορευόμενοι δυνάμει πολεμεῖν.

12 Καὶ Σαφὶν, καὶ Ἀφὶν, καὶ υἱοὶ Ὦρ, Ἀσὼμ, υἱοὶ αὐτῶν Ἀόρ.

13 Υἱοὶ Νεφθαλὶ, Ἰασιὴλ, Γωνὶ, καὶ Ἀσὴς, καὶ Σελλὲμ, υἱοὶ αὐτῶν, Βαλὰμ υἱὸς αὐτῶν.

14 Υἱοὶ Μανασσῆ, Ἐσριὴλ, ὃν ἔτεκεν ἡ παλλακὴ αὐτῶν ἡ Σύρα, ἔτεκε δὲ αὐτῷ καὶ Μαχὶρ πατέρα Γαλαάδ.

15 Καὶ Μαχὶρ ἔλαβε γυναῖκα τῷ Ἀφὶν καὶ Σαφίν· καὶ ὄνομα ἀδελφῆς αὐτῶν Μοωχά, καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Σαφαάδ· ἐγεννήθησαν δὲ τῷ Σαφαὰδ θυγατέρες.

16 Καὶ ἔτεκε Μοωχὰ γυνὴ Μαχὶρ υἱὸν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῶν Φαρές· καὶ ὄνομα ἀδελφῷ αὐτῶν Σὴρος· υἱοὶ αὐτῶν Οὐλὰμ, καὶ Ῥοκόμ.

17 Καὶ υἱοὶ Οὐλὰμ, Βαδάμ· οὗτοι υἱοὶ Γαλαὰδ, υἱῶν Μαχὶρ, υἱῶν Μανασσῆ.

18 Καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῶν ἡ Μαλεχὲθ ἔτεκε τὸν Ἰσὼδ, καὶ τὸν Ἀβιέζερ, καὶ τὸν Μαελά.

19 Καὶ ἦσαν υἱοὶ Σεμιρὰ, Ἀὶμ, καὶ Συχὲμ, καὶ Λακὶμ, καὶ Ἀνιάν.

20 Καὶ υἱοὶ Ἐφραὶμ, Σω-

Θαλαθ, καὶ Βαραδ υἱὸς αὐτῦ, καὶ Θααθ υἱὸς αὐτῦ, Ἐλαδὰ υἱὸς αὐτῦ, Σααθ υἱὸς αὐτῦ,

21 Καὶ Ζαβαδ υἱὸς αὐτῦ, Σωθελὲ υἱὸς αὐτῦ, καὶ Ἀζὲρ, καὶ Ἐλεάδ· καὶ ἀπέκτειναν αὐτὸς οἱ ἄνδρες Γὲθ οἱ τεχθέντες ἐν τῇ γῇ, ὅτι καλέβησαν τὰ κτήνη αὐτῶν.

22 Καὶ ἐπένθησεν Ἐφραὶμ ὁ πατὴρ αὐτῶν ἡμέρας πολλάς· καὶ ἦλθον ἀδελφοὶ αὐτῦ παρακαλέσαι αὐτόν.

23 Καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτῦ· καὶ ἔλαβεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱόν· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῦ Βεριὰ, ὅτι ἐν κακοῖς ἐγένετο ἐν οἴκῳ μου.

24 Καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Σαραά· καὶ ἐν ἐκείνοις τοῖς καταλοίποις· καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Βαιθωρὼν τὴν κάτω καὶ τὴν ἄνω· καὶ υἱοὶ Ὀζὰν Σεπρὰ,

25 Καὶ Ῥαφὴ υἱὸς αὐτοῦ Σαρὰφ καὶ Θαλεὲς υἱοὶ αὐτῦ, Θαὲν υἱὸς αὐτῦ.

26 Τῷ Λααδὰν υἱῷ αὐτῦ υἱὸς Ἀμιὴδ, υἱὸς Ἐλισαμαὶ,

27 Υἱὸς Νὲν, υἱὸς Ἰησυὲ, υἱοὶ αὐτῦ.

28 Καὶ κατάσχεσις αὐτῶν καὶ κατοικία αὐτῶν Βαιθὴλ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, κατ' ἀνατολὰς Νοαρὰν, πρὸς δυσμαῖς Γάζερ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, καὶ Συχὲμ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς ἕως Γάζης, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς,

29 Καὶ ἕως ὁρίων υἱῶν Μανασσῆ, Βαιθσαὰν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Θανὰχ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Μαγεδδὼ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Δὼρ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς· ἐν ταύτῃ κατῴκησαν υἱοὶ Ἰωσὴφ υἱὸς Ἰσραήλ.

30 Υἱοὶ Ἀσὴρ, Ἰεμνὰ, καὶ Σεὶα, καὶ Ἰσυὶ, καὶ Βεριὰ, καὶ Σορὲ ἀδελφὴ αὐτῶν.

31 Καὶ υἱοὶ Βεριὰ, Χάβερ, καὶ Μελχιήλ· ἔτος πατὴρ Βερθαίθ.

32 Καὶ Χάβερ ἐγέννησε τὸν Ἰαφλὴτ, καὶ τὸν Σαμὴρ, καὶ τὸν Χωθὰν, καὶ τὴν Σωλὰ ἀδελφὴν αὐτῶν.

33 Καὶ υἱοὶ Ἰαφλὴτ, Φασὲκ, καὶ Βαμαὴλ, καὶ Ἀσίθ· ἕτοι υἱοὶ Ἰαφλήτ.

34 Καὶ υἱοὶ Σεμμὴρ, Ἀχὶρ, καὶ Ῥοογὰ, καὶ Ἰαβὰ, καὶ Ἀραὰμ,

35 Καὶ Βανὴ Ἐλὰμ ἀδελφῦ αὐτῦ Σωφὰ, καὶ Ἰμανὰ, καὶ Σελλὴς, καὶ Ἀμὰλ.

36 Υἱοὶ Σωφὰς, Συὲ, καὶ Ἀρναφὰρ, καὶ Σεδὰ, καὶ Βαρὶν, καὶ Ἰμρὰν,

37 Καὶ Βασὰν, καὶ Ὠὰ, καὶ Σαμὰ, καὶ Σαλισὰ, καὶ Ἰεθρὰ, καὶ Βεηρά.

38 Καὶ υἱοὶ Ἰεθὴρ, Ἰεφινὰ, καὶ Φασφὰ, καὶ Ἀρά.

39 Καὶ υἱοὶ Ὀλὰ, Ὀρὲχ, Ἀνιὴλ, καὶ Ῥασιά.

40 Πάντες ἅτοι υἱοὶ Ἀσὴρ, πάντες ἄρχοντες πατριῶν, ἐκλεκτοὶ ἰσχυροὶ δυνάμει, ἄρχοντες ἡγάμενοι· ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἰς παράταξιν εἰς πολεμεῖν, ἀριθμὸς αὐτῶν ἄνδρες εἰκοσιὲξ χιλιάδες.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ Βενιαμὶν ἐγέννησε Βαλὲ πρωτότοκον αὐτῦ, καὶ Ἀσβὴλ τὸ δεύτερον, Ἀαρὰ τὸ τρίτον,

2 Νωὰ τὸ τέταρτον, καὶ Ῥαφὰ τὸ πέμπτον.

3 Καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Βαλὲ, Ἀδὶρ, καὶ Γηρὰ, καὶ Ἀβιὴδ,

4 Καὶ Ἀβεσσαὲ, καὶ Νοαμὰ, καὶ Ἀχιὰ,

5 Καὶ Γερὰ, καὶ Σεφυφὰμ, καὶ Οὐράμ.

6 Οὗτοι υἱοὶ Ἀὼδ, ἅτοί εἰσιν ἄρχοντες πατριῶν τοῖς κατοικῆσι Γαβεέ· καὶ μετῴκισαν αὐτὰς εἰς Μαχαναθὶ,

7 Καὶ Νοομὰ, καὶ Ἀχιὰ, καὶ Γηρά· ἅτος ἐγλααμ, καὶ ἐγέννησε τὸ Ἀζὰ, καὶ τὸ Ἰαχιχώ.

8 Καὶ Σααρὶν ἐγέννησεν ἐν τῷ πεδίῳ Μωὰβ μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ὠσὶν καὶ τὸ Βααδὰ γυναῖκα αὐτῦ.

9 Καὶ ἐγέννησεν ἐκ τῆ Ἀδὰ γυναικὸς αὐτῦ τὸ Ἰωλὰβ, καὶ τὸ Σεβιὰ, καὶ τὸ Μισὰ, καὶ τὸ Μελχὰς,

10 Καὶ τὸ Ἰεβὲς, καὶ τὸ Ζαβιὰ καὶ τὸ Μαρμά· ἅτοι ἄρχοντες πατριῶν.

11 Καὶ ἐκ τῆ Ὠσὶν ἐγέννησε τὸ Ἀβιτὼλ, καὶ τὸ Ἀλφαάλ.

12 Καὶ υἱοὶ Ἀλφαὰλ, Ὠβηὸ, Μισαὰλ, Σεμμήρ· ἅτος ᾠκοδόμησε τὸ Ὠνὰν, καὶ τὸ Λὼδ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς·

13 Καὶ Βεριὰ, καὶ Σαμά· ἅτοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν τοῖς κατοικοῦσιν Αἰλὰμ, καὶ ἅτοι ἐξεδίωξαν τὰς κατοικοῦντες Γέθ.

14 Καὶ ἀδελφὸς αὐτῦ Σωσὴκ, καὶ Ἀριμὼθ,

15 Καὶ Ζαβαδία, καὶ Ὠρηὸ, καὶ Ἔδερ,

16 Καὶ Μιχαὴλ, καὶ Ἰεσφὰ, καὶ Ἰωδὰ, υἱοὶ Βεριά.

17 Καὶ Ζαβαδία, καὶ Μοσολλὰμ, καὶ Ἀζακὶ, καὶ Ἀβὰρ,

18 Καὶ Ἰσαμαρὶ, καὶ Ἰεξλία, καὶ Ἰωβὰβ, υἱοὶ Ἐλφαάλ.

19 Καὶ Ἰακὶμ, καὶ Ζαχρὶ, καὶ Ζαβδὶ,

20 Καὶ Ἐλιωναὶ, καὶ Σαλαθὶ, καὶ Ἐλιηλὶ,

21 Καὶ Ἀδαΐα, καὶ Βαραΐα, καὶ Σαμαρὰθ, υἱοὶ Σαμαΐθ.

22 Καὶ Ἰεσφὰν, καὶ Ὠβηὸ, καὶ Ἐλιὴλ,

23 Καὶ Ἀβδὼν, καὶ Ζεχρὶ, καὶ Ἀνὰν,

24 Καὶ Ἀνανία, καὶ Ἀμβρὶ, καὶ Αἰλὰμ, καὶ Ἀναθὼθ,

25 Καὶ Ἰαθὶν, καὶ Ἰεφα-

δίας, καὶ Φανουὴλ, υἱοὶ Σωσήκ.

26 Καὶ Σαμσαρὶ, καὶ Σααρίας, καὶ Γοθολία,

27 Καὶ Ἰαρασία, καὶ Ἐριὰ, καὶ Ζεχρὶ υἱὸς Ἰροάμ.

28 Οὗτοι ἄρχοντες πατριῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ἄρχοντες· οὗτοι κατῴκησαν ἐν Ἱερουσαλήμ.

29 Καὶ ἐν Γαβαὼν κατῴκησε πατὴρ Γαβαών· καὶ ὄνομα γυναικὶ αὐτοῦ Μοαχά.

30 Καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρωτότοκος Ἀβδὼν, καὶ Σὴρ, καὶ Κὶς, καὶ Βαὰλ, καὶ Ναδὰβ, καὶ Νὴρ,

31 Καὶ Γεδὼρ καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ Ζακχὴρ, καὶ Μακελώθ.

32 Καὶ Μακελὼθ ἐγέννησε τὸν Σαμαά· καὶ γὰρ οὗτοι κατέναντι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατῴκησαν ἐν Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

33 Καὶ Νὴρ ἐγέννησε τὸν Κὶς, καὶ Κὶς ἐγέννησε τὸν Σαοὺλ, καὶ Σαοὺλ ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ τὸν Μελχισοὲ, καὶ τὸν Ἀμιναδὰβ, καὶ τὸν Ἀσαβάλ.

34 Καὶ υἱὸς Ἰωνάθαν Μεριβαάλ· καὶ Μεριβαὰλ ἐγέννησε τὸν Μιχά.

35 Καὶ υἱοὶ Μιχὰ, Φιθὼν, καὶ Μελὰχ, καὶ Θαρὰχ, καὶ Ἀχάζ.

36 Καὶ Ἀχὰζ ἐγέννησε τὸν Ἰαδά· καὶ Ἰαδὰ ἐγέννησε τὸν Σαλαιμὰθ, καὶ τὸν Ἀσμὼθ, καὶ τὸν Ζαμβρί· καὶ Ζαμβρὶ ἐγέννησε τὸν Μαισά.

37 Καὶ Μαισὰ ἐγέννησε τὸν Βαανά· Ῥαφαία υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλασὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐσὴλ υἱὸς αὐτοῦ.

38 Καὶ τῷ Ἐσὴλ ἓξ υἱοί· καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· Ἐζρικὰμ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ Ἰσμαὴλ, καὶ Σαραΐα, καὶ Ἀβδία, καὶ Ἀνὰν, καὶ Ἀσά· πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἐσήλ.

39 Καὶ υἱοὶ Ἀσὴλ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Αἰλὰμ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ Ἰὰς ὁ δεύτερος, καὶ Ἐλιφαλὲτ ὁ τρίτος.

40 Καὶ ἦσαν υἱοὶ Αἰλὰμ ἰσχυροὶ ἄνδρες δυνάμει, τείνοντες τόξον, καὶ πληθύνοντες υἱοὺς καὶ υἱοὺς τῶν υἱῶν, ἑκατὸν πεντήκοντα· πάντες οὗτοι ἐξ υἱῶν Βενιαμίν.

Κεφ. Θ'. 9.

ΚΑΙ πᾶς Ἰσραὴλ ὁ συλλογισμὸς αὐτῶν· καὶ οὗτοι καταγεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα μετὰ τὸ ἀποικισθέντων εἰς Βαβυλῶνα ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν,

2 Καὶ οἱ κατοικοῦντες πρότερον ἐν ταῖς κατασχέσεσιν αὐτῶν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰσραὴλ, οἱ ἱερεῖς, οἱ Λευῖται, καὶ οἱ δεδομένοι.

3 Καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατῴκησαν ἀπὸ τ υἱῶν Ἰούδα, καὶ ἀπὸ τ υἱῶν Βενιαμὶν, καὶ ἀπὸ τ υἱῶν Ἐφραΐμ, καὶ Μανασσῆ.

4 Καὶ Γνωθὶ, καὶ υἱὸς Σαμιοὺδ, υἱοῦ Ἀμρὶ, υἱῦ Ἀμβραΐμ, υἱῦ Βανὶ, υἱῦ υἱῶν Φαρὲς, υἱῦ Ἰούδα.

5 Καὶ ἐκ τ Σηλωνὶ, Ἀσαΐα πρωτότοκος αὐτῦ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῦ.

6 Ἐκ τ υἱῶν Ζαρὰ, Ἰεὴλ, καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἑξακόσιοι καὶ ἐννενήκοντα.

7 Καὶ ἐκ τ υἱῶν Βενιαμὶν Σαλὼμ υἱὸς Μοσολλὰμ, υἱῦ Ὠδαΐα, υἱῦ Ἀσινῦ,

8 Καὶ Ἰεμναὰ υἱὸς Ἱεροβοὰμ, καὶ Ἠλὰ· ἦτοι υἱοὶ Ὀζὶ υἱῦ Μαχίρ· καὶ Μοσολλὰμ υἱὸς Σαφατία, υἱῦ Ῥαγουὴλ, υἱοῦ Ἰεμναΐ,

9 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ἐννακόσιοι πεντηκονταὲξ, πάντες οἱ ἄνδρες ἄρχοντες πατριῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν.

10 Καὶ ἀπὸ τ ἱερέων, Ἰωδαὲ, καὶ Ἰωαρὶμ, καὶ Ἰαχὶν,

11 Καὶ Ἀζαρία υἱὸς Χελκία υἱῦ Μοσολλὰμ, υἱοῦ Σαδὼκ, υἱῦ Μαραϊὼθ, υἱοῦ Ἀχιτὼβ ἡγεμένε οἴκε θ Θεῦ,

12 Καὶ Ἀδαΐα υἱὸς Ἰεροὰμ, υἱῦ Φασχὼρ, υἱῦ Μελχία, καὶ Μαασαία υἱὸς Ἀδιὴλ, υἱῦ Ἐζιρὰ, υἱῦ Μοσολλὰμ, υἱῦ Μασελμὼθ, υἱῦ Ἐμμὴρ,

13 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν, χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι καὶ ἑξήκοντα, ἰσχυροὶ δυνάμει εἰς ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου τοῦ Θεῦ.

14 Καὶ ἐκ τ Λευιτῶν, Σαμαΐα υἱὸς Ἀσὼβ, υἱῦ Ἐζρικὰμ, υἱῦ Ἀσαβία ἐκ τ υἱῶν Μεραρί.

15 Καὶ Βακβακὰρ, καὶ Ἀρὴς, καὶ Γαλαὰλ, καὶ Ματθανίας υἱὸς Μιχὰ, υἱῦ Ζεχρὶ, υἱῦ Ἀσάφ·

16 Καὶ Ἀβδία υἱὸς Σαμία, υἱῦ Γαλαὰλ, υἱῦ Ἰδιθὼν, καὶ Βαραχία υἱὸς Ὀσσὰ, υἱῦ Ἐλκανὰ, ὁ κατοικῶν ἐν ταῖς κώμαις Νωτεφατί.

17 Οἱ πυλωροὶ, Σαλὼμ, Ἀκὼβ, Τελμὼν, καὶ Διμὰν, καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν· Σαλὼμ ὁ ἄρχων,

18 Καὶ ἕως ταύτης ἐν τῇ πύλῃ θ βασιλέως κατ' ἀνατολάς· αὗται αἱ πύλαι τῶν παρεμβολῶν υἱῶν Λευί.

19 Καὶ Σελλὲμ υἱὸς Κορὲ, υἱῦ Ἀβιασὰφ, υἱῦ Κορέ· καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῦ εἰς οἶκον πατρὸς αὐτῦ, οἱ Κορῖται ἐπὶ τ ἔργων τ λειτουργίας φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τ σκηνῆς· καὶ πατέρες αὐτῶν ἐπὶ τ παρεμβολῆς Κυρίε φυλάσσοντες τ εἴσοδον.

20 Καὶ Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ ἡγούμενος ἦν ἐπ' αὐτῶν ἔμπροσθεν Κυρίου, καὶ οὗτοι μετ' αὐτοῦ.

21 Ζαχαρίας υἱὸς Μοσολλαμὶ πυλωρὸς τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

22 Πάντες οἱ ἐκλεκτοὶ ἐπὶ τῆς πύλης ἐν ταῖς πύλαις διακόσιοι καὶ δεκαδύο· οὗτοι ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν, ὁ καταλοχισμὸς αὐτῶν· τούτους ἔστησε Δαυὶδ καὶ Σαμουὴλ ὁ Βλέπων τῇ πίστει αὐτῶν.

23 Καὶ οὗτοι καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν πυλῶν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐν οἴκῳ τῆς σκηνῆς τοῦ φυλάσσειν.

24 Κατὰ τοὺς τέσσαρας ἀνέμους ἦσαν αἱ πύλαι, κατὰ ἀνατολὰς, θάλασσαν, Βορρᾶν, Νότον.

25 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν τοῦ εἰσπορεύεσθαι κατὰ ἑπτὰ ἡμέρας ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μετὰ τούτων·

26 Ὅτι ἐν πίστει εἰσὶ τέσσαρες δυνατοὶ τῶν πυλῶν· καὶ οἱ Λευῖται ἦσαν ἐπὶ τῶν παστοφορίων, καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν οἴκου τοῦ Θεοῦ παρεμβάλλουσιν,

27 Ὅτι ἐπ' αὐτοὺς ἡ φυλακή· καὶ οὗτοι ἐπὶ τῶν κλειδῶν τοπρωὶ πρωὶ ἀνοίγειν τὰς θύρας τοῦ ἱεροῦ.

28 Καὶ ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας, ὅτι ἐν ἀριθμῷ εἰσοίσουσι, καὶ ἐν ἀριθμῷ ἐξοίσουσι.

29 Καὶ ἐξ αὐτῶν καθεσταμένοι ἐπὶ τὰ σκεύη, καὶ ἐπὶ πάντα σκεύη τὰ ἅγια, καὶ ἐπὶ τῆς σεμιδάλεως, τοῦ οἴνου, τοῦ ἐλαίου, τοῦ λιβανωτοῦ, καὶ τῶν ἀρωμάτων.

30 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων ἦσαν μυρεψοὶ τοῦ μύρου, καὶ εἰς τὰ ἀρώματα.

31 Καὶ Ματθαθίας ἐκ τῶν Λευιτῶν, οὗτος ὁ πρωτότοκος τῷ Σαλὼμ τῷ Κορίτῃ, ἐν τῇ πίστει ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς θυσίας τοῦ τηγάνου τοῦ μεγάλου ἱερέως.

32 Καὶ Βαναΐας ὁ Κααθίτης ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἄρτων τῆς προθέσεως, τοῦ ἑτοιμάσαι σάββατον κατὰ σάββατον.

33 Καὶ οὗτοι ψαλτῳδοὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν Λευιτῶν διατεταγμέναι ἐφημερίαι, ὅτι ἡμέρα καὶ νὺξ ἐπ' αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔργοις.

34 Οὗτοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν Λευιτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, ἄρχοντες οὗτοι κατῴκησαν ἐν Ἱερουσαλήμ.

35 Καὶ ἐν Γαβαὼν κατῴκησε πατὴρ Γαβαὼν Ἰεήλ· καὶ ὄνομα γυναικὸς αὐτοῦ Μοωχά.

36 Καὶ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρωτότοκος Ἀβδὼν, καὶ Σοὺρ, καὶ Κὶς, καὶ Βαὰλ, καὶ Νὴρ, καὶ Ναδὰβ,

37 Καὶ Γεδὲρ, καὶ ἀδελφὸς, καὶ Ζακχὲρ, καὶ Μακελώθ.

38 Καὶ Μακελὼθ ἐγέννησε τὸν Σαμαά· καὶ οὗτοι ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατῴκησαν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

39 Καὶ Νὴρ ἐγέννησε τὸν Κὶς, καὶ Κὶς ἐγέννησε τὸν Σαὺλ, καὶ Σαὺλ ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ τὸν Μελχισυὲ, καὶ τὸν Ἀμιναδαὲ, καὶ τὸν Ἀσαβάλ.

40 Καὶ υἱὸς Ἰωνάθαν Μεριβαάλ· καὶ Μεριβαὰλ ἐγέννησε τὸν Μιχά.

41 Καὶ υἱοὶ Μιχὰ Φιθὼν, καὶ Μαλὰχ, καὶ Θαράχ.

42 Καὶ Ἀχὰζ ἐγέννησε τὸν Ἰαδά· καὶ Ἰαδὰ ἐγέννησε τὸν Γαλεμὲθ, καὶ τὸν Γαζμὼθ, καὶ τὸν Ζαμβρί· καὶ Ζαμβρὶ ἐγέννησε τὸν Μασσά.

43 Καὶ Μασσὰ ἐγέννησε τὸν Βαανὰ, καὶ Ῥαφαΐα υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλασὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐσηλ υἱὸς αὐτοῦ.

44 Καὶ τῷ Ἐσηλ ἓξ υἱοί· καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· Ἐζρικὰμ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ Ἰσμαὴλ, καὶ Σαραΐα, καὶ Ἀβδία, καὶ Ἀνὰν, καὶ Ἀσά· οὗτοι υἱοὶ Ἐσήλ.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑΙ ἀλλόφυλοι ἐπολέμησαν πρὸς τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων, καὶ ἔπεσον τραυματίαι ἐν ὄρει Γελβυέ.

2 Καὶ κατεδίωξαν οἱ ἀλλόφυλοι ὀπίσω Σαὺλ καὶ ὀπίσω τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξαν ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Ἀμιναδὰβ καὶ τὸν Μελχισυὲ υἱὸς Σαούλ.

3 Καὶ ἐβαρύνθη ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαὺλ· καὶ εὗρον αὐτὸν οἱ τοξόται ἐν τόξοις καὶ πόνοις, καὶ ἐπόνεσαν ἀπὸ τῶν τόξων.

4 Καὶ εἶπε Σαὺλ τῷ αἴροντι τὰ σκεύη αὐτοῦ, Σπάσαι τὴν ῥομφαίαν σου, καὶ ἐκκέντησόν με ἐν αὐτῇ, μὴ ἔλθωσιν οἱ ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ ἐμπαίξωσί μοι· καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβεῖτο σφόδρα· καὶ ἔλαβε Σαὺλ τὴν ῥομφαίαν, καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτήν.

5 Καὶ εἶδεν ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, ὅτι ἀπέθανε Σαὺλ, καὶ ἔπεσε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ.

6 Καὶ ἀπέθανε Σαὺλ, καὶ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπέθανε.

7 Καὶ εἶδε πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ὁ ἐν τῷ αὐλῶνι ὅτι ἔφυγεν Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι ἀπέθανε Σαὺλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ κατέλιπον τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ ἔφυγον· καὶ ἦλθον οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ κατῴκησαν ἐν αὐταῖς.

8 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐχομένῃ, καὶ ἦλθον ἀλλόφυλοι τοῦ σκυλεύειν τὰς τραυματίας, καὶ εὗρον τὸν Σαὺλ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν τῷ ὄρει Γελβυέ.

9 Καὶ ἐξέδυσαν αὐτὸν, καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ, ἀπέστειλαν εἰς γῆν ἀλλοφύλων κύκλῳ τοῦ εὐαγγελίσασθαι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, καὶ τῷ λαῷ.

10 Καὶ ἔθηκαν τὰ σκεύη αὐτῶν ἐν οἴκῳ Θεοῦ αὐτῶν· καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἔθηκαν ἐν οἴκῳ Δαγών.

11 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Γαλαὰδ ἅπαντα ἃ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαὺλ καὶ τῷ Ἰσραήλ.

12 Καὶ ἠγέρθησαν ἐκ Γαλαὰδ πᾶς ἀνὴρ δυνατὸς, καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα Σαὺλ καὶ τὸ σῶμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἤνεγκαν αὐτὰ εἰς Ἰαβῆς, καὶ ἔθαψαν τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ὑπὸ τὴν δρῦν ἐν Ἰαβίς· καὶ ἐνήστευσαν ἑπτὰ ἡμέρας.

13 Καὶ ἀπέθανε Σαὺλ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτοῦ, αἷς ἠνόμησε τῷ Θεῷ κατὰ τὸν λόγον Κυρίου, διότι οὐκ ἐφύλαξεν, ὅτι ἐπηρώτησε Σαὺλ ἐν τῷ ἐγγαστριμύθῳ τοῦ ζητῆσαι, καὶ ἀπεκρίνατο αὐτῷ Σαμουὴλ ὁ προφήτης,

14 Καὶ οὐκ ἐζήτησε Κύριον· καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν, καὶ ἐπέστρεψε τὴν βασιλείαν τῷ Δαυὶδ υἱῷ Ἰεσσαί.

Κεφ. ιά'. 11.

ΚΑΙ ἦλθε πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς Δαυὶδ ἐν Χεβρῶν, λέγοντες, Ἰδοὺ ὀστᾶ σου καὶ σάρκες σου ἡμεῖς.

2 Καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην ὄντος Σαὺλ βασιλέως, σὺ ἦσθα ὁ ἐξάγων καὶ εἰσάγων τὸν Ἰσραήλ· καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ Κύριός σοι, Σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ, καὶ σὺ ἔσῃ εἰς ἡγούμενον ἐπὶ Ἰσραήλ.

3 Καὶ ἦλθον πάντες πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρών· καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ διαθήκην ἐν Χεβρὼν ἔναντι Κυρίου· καὶ ἔχρισαν τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ κατὰ τὸν λόγον Κυρίου διὰ χειρὸς Σαμουήλ.

4 Καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς καὶ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, αὕτη Ἰεβοὺς, καὶ ἐκεῖ οἱ Ἰεβουσαῖοι οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν

5 Εἶπον τῷ Δαυὶδ, Οὐκ εἰσελεύσῃ ὧδε· καὶ προκατελάβετο τὴν περιοχὴν Σιών· αὕτη ἡ πόλις Δαυίδ.

6 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Πᾶς τύπτων Ἰεβουσαῖον ἐν πρώτοις, καὶ ἔσαι εἰς ἄρχοντα καὶ εἰς στρατηγόν· καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὴν ἐν

πρώτοις Ἰωὰβ υἱὸς Σαρβία, καὶ ἐγένετο εἰς ἄρχοντα.

7 Καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ· διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν αὐτὴν πόλιν Δαυίδ.

8 Καὶ ᾠκοδόμησε τὴν πόλιν κύκλῳ.

9 Καὶ ἐπορεύετο Δαυὶδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος, καὶ Κύριος παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ.

10 Καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῶν δυνατῶν, οἳ ἦσαν τῷ Δαυὶδ, οἱ κατισχύοντες μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ μετὰ παντὸς Ἰσραὴλ, τοῦ βασιλεῦσαι αὐτὸν κατὰ τὸν λόγον Κυρίου ἐπὶ Ἰσραήλ.

11 Καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς τῶν δυνατῶν τοῦ Δαυὶδ· Ἰεσβαὰμ υἱὸς Ἀχαμὰν πρῶτος τῶν τριάκοντα· οὗτος ἐπῆρε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίας τραυματίας ἐν καιρῷ ἑνί.

12 Καὶ μετ' αὐτὸν Ἐλεάζαρ υἱὸς Δωδαὶ ὁ Ἀχωχί· οὗτος ἦν ἐν τοῖς τρισὶ δυνατοῖς.

13 Οὗτος ἦν μετὰ Δαυὶδ ἐν Φασοδαμὶν, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον, καὶ ἦν μερὶς τοῦ ἀγροῦ πλήρης κριθῶν, καὶ ὁ λαὸς ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων.

14 Καὶ ἔστη ἐν μέσῳ τῆς μερίδος, καὶ ἔσωσεν αὐτὴν, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην.

15 Καὶ κατέβησαν τρεῖς ἐκ τῶν τριάκοντα ἀρχόντων εἰς τὴν πέτραν πρὸς Δαυὶδ εἰς τὸ σπήλαιον Ὀδολλὰμ, καὶ παρεμβολὴ τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων.

16 Καὶ Δαυὶδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ τὸ σύστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεέμ.

17 Καὶ ἐπεθύμησε Δαυὶδ, καὶ εἶπε, Τίς ποτιεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου Βηθλεὲμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ;

18 Καὶ διέρρηξαν οἱ τρεῖς τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων· καὶ ὑδρεύσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βηθλεὲμ, ὃς ἦν ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἔλαβον καὶ ἦλθον πρὸς Δαυίδ· καὶ οὐκ ἠθέλησε Δαυὶδ ποιεῖν αὐτὸ, καὶ ἔσπεισεν αὐτὸ τῷ Κυρίῳ, καὶ εἶπεν,

19 Ἵλεώς μοι ὁ Θεὸς τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο· εἰ αἷμα ἀνδρῶν τούτων πίομαι ἐν ψυχαῖς αὐτῶν; ὅτι ἐν ψυχαῖς αὐτῶν ἤνεγκαν· καὶ οὐκ ἐβούλετο ποιεῖν αὐτό· ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς δυνατοί.

20 Καὶ Ἀβισὰ ἀδελφὸς Ἰωὰβ, οὗτος ἦν ἄρχων τῶν τριῶν· οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίας τραυματίας ἐν καιρῷ ἑνὶ, καὶ οὗτος ἦν ὀνομαστὸς ἐν τοῖς τρισίν.

21 Ἀπὸ τῶν τριῶν ὑπὲρ τοὺς

δύο ἔνδοξος, καὶ ἦν αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα, καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ ἤρχετο.

22 Καὶ Βαναία υἱὸς Ἰωδαὲ υἱὸς ἀνδρὸς δυνατοῦ, πολλὰ ἔργα αὐτοῦ ὑπὲρ Καβασαήλ· οὗτος ἐπάταξε τὼ δύο ἀριὴλ Μωὰβ, καὶ ἔτος κατέβη καὶ ἐπάταξε τὸ λέοντα ἐν τῷ λάκκῳ ἐν ἡμέρᾳ χιόνος,

23 Καὶ ἔτος ἐπάταξε τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον, ἄνδρα ὁρατὸν πεντάπηχυν, καὶ ἐν χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου δόρυ ὡς ἀντίον ὑφαινόντων, καὶ κατέβη ἐπ' αὐτὸν Βαναία ἐν ῥάβδῳ, καὶ ἁφείλατο ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου τὸ δόρυ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ.

24 Ταῦτα ἐποίησε Βαναία υἱὸς Ἰωδαὲ, καὶ τούτῳ ὄνομα ἐν τοῖς τρισὶ τοῖς δυνατοῖς.

25 Ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα ἦν ἔνδοξος ἔτος, καὶ πρὸς τὰς τρεῖς οὐκ ἤρχετο· καὶ κατέσησεν αὐτὸν Δαυὶδ ἐπὶ τὴν πατριὰν αὐτοῦ.

26 Καὶ δυνατοὶ τῶν δυνάμεων, Ἀσαὴλ ἀδελφὸς Ἰωὰβ, Ἐλεαναὴν υἱὸς Δωδωὲ ἐκ Βηθλεὲμ,

27 Σαμαὼθ ὁ Ἀρωρὶ, Χελλὴς ὁ Φελωνὶ,

28 Ὠρὰ υἱὸς Ἐκκὶς ὁ Θεκωὶ, Ἀβιέζερ ὁ Ἀναθωθὶ,

29 Σοβοχαὶ ὁ Οὐσαθὶ, Ἠλὶ ὁ Ἀχωνὶ,

30 Μαραὶ ὁ Νετωφαθὶ, Χθαὸθ υἱὸς Νοοζὰ ὁ Νετωφαθὶ,

31 Αἰρὶ υἱὸς Ῥεβιὲ ἐκ βενοῦ Βενιαμὶν, Βαναίας ὁ Φαραθωνὶ,

32 Οὐρὶ ἐκ Ναχαλὶ Γάας, Ἀβιὴλ ὁ Γαραβαιθὶ,

33 Ἀζεὼν ὁ Βαρωμὶ, Ἐλιαβὰ ὁ Σαλαβωνὶ,

34 Υἱὸς Ἀσὰμ τοῦ Γιζωνίτου, Ἰωνάθαν υἱὸς Σωλὰ ὁ Ἀραρὶ,

35 Ἀχὶμ υἱὸς Ἀχὰρ ὁ Ἀραρὶ, Ἐλφὰτ υἱὸς Θυροφὰρ

36 Ὁ Μεχωραθρὶ, Ἀχία ὁ Φελλωνὶ,

37 Ἡσρὶ ὁ Χαρμαδαὶ, Νααραὶ υἱὸς Ἀζοβαὶ,

38 Ἰωὴλ υἱὸς Νάθαν, Μεβαὰλ υἱὸς Ἀγαρὶ,

39 Σελὴ ὁ Ἀμμωνὶ, Ναχωὶ ὁ Βηρωθὶ, αἴρων σκεύη υἱῷ Σαρυία,

40 Ἰρὰ ὁ Ἰεθρὶ, Γαρὴβ ὁ Ἰεθρὶ,

41 Οὐρία ὁ Χετλὶ, Ζαβὲτ υἱὸς Ἀχαϊὰ,

42 Ἀδινὰ υἱὸς Σαιζὰ τοῦ Ῥεβὴν ἄρχων, καὶ ἐπ' αὐτῷ τριάκοντα,

43 Ἀνὰν υἱὸς Μωχὰ, καὶ Ἰωσαφὰτ ὁ Ματθανὶ,

44 Ὀζία ὁ Ἀσαρωθὶ, Σαμαθὰ καὶ Ἰεϊὴλ υἱοὶ Χωθὰμ τοῦ Ἀραρὶ,

45 Ἰεδιὴλ υἱὸς Σαμερὶ, καὶ

Ἰωζαὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτῦ ὁ Θωσαΐ,

46 Ἐλιὴλ ὁ Μαωΐ, καὶ Ἰαριβὶ, καὶ Ἰωσία υἱὸς αὐτῦ, Ἐλλαὰμ, καὶ Ἰεθαμὰ ὁ Μωαβίτης,

47 Δαλιὴλ, καὶ Ὠβὴθ, καὶ Ἰεσσιὴλ ὁ Μεσωβία.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΙ ἔτοι οἱ ἐλθόντες πρὸς Δαυὶδ εἰς Σικελὰγ, ἔτι συνεχομένε ἀπὸ προσώπε Σαὰλ υἱῦ Κίς· καὶ ἔτοι ἐν τοῖς δυνατοῖς βοηθῦντες ἐν πολέμῳ,

2 Καὶ τόξῳ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν, καὶ σφενδονῆται ἐν λίθοις καὶ τόξοις· ἐκ τ̃ ἀδελφῶν Σαὰλ ἐκ Βενιαμὶν

3 Ὁ ἄρχων Ἀχιέζερ, καὶ Ἰωὰς υἱὸς Ἀσμὰ ὁ Γαβαθίτε, καὶ Ἰωὴλ, καὶ Ἰωφαλὴτ υἱοὶ Ἀσμὼθ, καὶ Βερχία, καὶ Ἰηὲλ ὁ Ἀναθωθὶ,

4 Καὶ Σαμαΐας ὁ Γαβαωνίτης δυνατὸς ἐν τοῖς τριάκοντα, καὶ ἐπὶ τ̃ τριάκοντα Ἱερεμία, καὶ Ἰεζιὴλ, καὶ Ἰωανὰν, καὶ Ἰωζαβὰθ ὁ Γαδαραθῖμ,

5 Ἀζαὶ, καὶ Ἀριμὼθ, καὶ Βααλιὰ, καὶ Σαμαρΐα, καὶ Σαφατίας ὁ Χαραιφιὴλ,

6 Ἑλκανὰ, καὶ Ἰησιὴ, καὶ Ὀζριὴλ, καὶ Ἰωζαρὰ, καὶ Σοβοκὰμ, καὶ οἱ Κορῖται,

7 Καὶ Ἰελία, καὶ Ζαβαδία υἱοὶ Ἰεροὰμ, καὶ οἱ ἔ Γεδώρ.

8 Καὶ ἀπὸ ἔ Γαδδὶ ἐχωρίσθησαν πρὸς Δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἐρήμε ἰσχυροὶ δυνατοὶ ἄνδρες παρατάξεως πολέμε, αἴροντες θυρεὸς καὶ δόρατα, καὶ πρόσωπον λέοντος τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ κῆφοι ὡς δορκάδες ἐπὶ τῶν ὀρέων τῷ τάχει·

9 Ἄζὰ ὁ ἄρχων, Ἀεδία ὁ δεύτερος, Ἐλιὰβ ὁ τρίτος,

10 Μασμανὰ ὁ τέταρτ⊙, Ἱερεμίας ὁ πέμπτος,

11 Ἰεθὶ ὁ ἕκτος, Ἐλιὰβ ὁ ἕβδομος,

12 Ἰωανὰν ὁ ὄγδοος, Ἐλιαζὲρ ὁ ἔνναλος,

13 Ἱερεμία ὁ δέκατος, Μελχαβαναὶ ὁ ἑνδέκατος.

14 Οὗτοι ἐκ τ̃ υἱῶν Γὰδ ἄρχοντες τ̃ στραλιᾶς, εἷς τοῖς ἑκατὸν μικρὸς, καὶ μέγας τοῖς χιλίοις.

15 Οὗτοι οἱ διαβάντες τὸν Ἰορδάνην ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ· καὶ ἔτος πεπληρωκὼς ἐπὶ πᾶσαν κρηπίδα αὐτῦ· καὶ ἐξεδίωξαν πάντας τὰς κατοικῦντας αὐλῶνας ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν.

16 Καὶ ἦλθον ἀπὸ τῶν υἱῶν Βενιαμὶν καὶ Ἰούδα εἰς βοήθειαν ἔ Δαυίδ.

17 Καὶ Δαυὶδ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰ εἰς εἰρήνην ἥκατε πρὸς

μὲ, εἴη μοι καρδία καθ' ἑαυτὴν ἐφ' ὑμᾶς· καὶ εἰ θ παραδῶναί με τοῖς ἐχθροῖς μου ἐκ ἐν ἀληθείᾳ χειρὸς, ἴδοι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ ἐλέγξαιτο.

18 Καὶ πνεῦμα ἐνέδυσε τὸν Ἀμασαὶ ἄρχοντα τ τριάκοντα, καὶ εἶπε, Πορεύου καὶ ὁ λαός σου Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσσαὶ, εἰρήνη εἰρήνη σοι, καὶ εἰρήνη τοῖς βοηθοῖς σου, ὅτι ἐβοήθησέ σοι ὁ Θεός σου· καὶ προσεδέξαλο αὐτὸς Δαυὶδ, καὶ κατέστησεν αὐτὸς ἄρχοντας τ δυνάμεων.

19 Καὶ ἀπὸ Μανασσῆ προσεχώρησαν πρὸς Δαυὶδ ἐν τῷ ἐλθεῖν τὸς ἀλλοφύλους ἐπὶ Σαὺλ εἰς πόλεμον· καὶ ἐκ ἐβοήθησεν αὐτοῖς, ὅτι ἐν βουλῇ ἐγένετο παρὰ τῶν σατηγῶν τῶν ἀλλοφύλων λεγόντων, Ἐν ταῖς κεφαλαῖς τ ἀνδρῶν ἐκείνων ἐπιστρέψει πρὸς τὸν Κύριον αὐτοῦ Σαύλ.

20 Ἐν τῷ πορευθῆναι τὸν Δαυὶδ εἰς Σικελὰγ προσεχώρησαν αὐτῷ ἀπὸ Μανασσῆ, Ἐδνὰ, καὶ Ἰωζαβὰθ, καὶ Ἰωδιὴλ, καὶ Μιχαὴλ, καὶ Ἰωσαβαὶθ, καὶ Ἐλιμελὲθ, καὶ Σεμαθὶ, ἀρχηγοὶ χιλιάδων εἰσὶ τοῦ Μανασσῆ.

21 Καὶ αὐτοὶ συνεμάχησαν τῷ Δαυὶδ ἐπὶ τὸν γεδδὲρ, ὅτι δυνατοὶ ἰσχύος πάντες· καὶ ἦσαν ἡγέμενοι ἐν τῇ σρατιᾷ ἐν τῇ δυνάμει,

22 Ὅτι ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἤρχοντο πρὸς Δαυὶδ εἰς δύναμιν μεγάλην ὡς δυνάμις τοῦ Θεοῦ.

23 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τ ἀρχόντων τ σρατιᾶς, οἱ ἐλθόντες πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν θ ἀποσρέψαι τ βασιλείαν Σαὺλ πρὸς αὐτὸν κατὰ τ λόγον Κυρίου.

24 Υἱοὶ Ἰούδα θυρεοφόροι καὶ δορατοφόροι, ἓξ χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι δυνατοὶ παραλάξεως.

25 Τῶν υἱῶν Συμεὼν, δυνατοὶ ἰσχύος εἰς παράταξιν, ἑπτὰ χιλιάδες καὶ ἑκατόν.

26 Τῶν υἱῶν Λευὶ, τετρακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι.

27 Καὶ Ἰωαδὰς ὁ ἡγέμενος τῷ Ἀαρὼν, καὶ μετ' αὐτοῦ τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.

28 Καὶ Σαδὼκ νέος δυνατὸς ἰσχύϊ, καὶ ὁ πατρικῆς οἰκίας αὐτοῦ ἄρχοντες εἰκοσιδύο.

29 Καὶ τ υἱῶν Βενιαμὶν τῶν ἀδελφῶν Σαὺλ, τρεῖς χιλιάδες· καὶ ἔτι τὸ πλεῖσον αὐτῶν ἀπεσκόπει τὴν φυλακὴν οἴκου Σαύλ.

30 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἐφραὶμ, εἴκοσι χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι, δυνατοὶ ἰσχύϊ ἄνδρες ὀνομασοὶ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν.

31 Καὶ ἀπὸ τ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ, δεκαοκτὼ χιλιάδες, κ οἱ ὠνομάσθησαν ἐν ὀνόματι τ βασιλεῦσαι τ Δαυίδ.

32 Καὶ ἀπὸ τ υἱῶν Ἰσσάχαρ γινώσκοντες σύνεσιν εἰς τοὺς καιροὺς, γινώσκοντες τί ποιῆσαι Ἰσραὴλ, διακόσιοι, κ πάντες ἀδελφοὶ αὐτῶν μετ' αὐτῶν.

33 Καὶ ἀπὸ Ζαβελὼν ἐκπορευόμενοι εἰς παράταξιν πολέμε ἐν πᾶσι σκεύεσι πολεμικοῖς πεντήκοντα χιλιάδες βοηθῆσαι τῷ Δαυὶδ ἐ χερσένως.

34 Καὶ ἀπὸ Νεφθαλὶ ἄρχοντες χίλιοι, κ μετ' αὐτῶν ἐν θυρεοῖς κ δόρασι, τριακοντατεσ[σ]αρὰ χιλιάδες.

35 Καὶ ἀπὸ τῶν Δανιτῶν παρατασσόμενοι εἰς πόλεμον, εἰκοσιοκτὼ χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι.

36 Καὶ ἀπὸ τ Ἀσὴρ ἐκπορευόμενοι βοηθῆσαι εἰς πόλεμον, τεσσαράκοντα χιλιάδες.

37 Καὶ ἐκ πέραν τ Ἰορδάνε ἀπὸ Ῥαβὴν, κ Γαδδὶ, κ ἀπὸ τ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ ἐν πᾶσι σκεύεσι πολεμικοῖς, ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες.

38 Πάντες ἕτοι ἄνδρες πολεμικὶ παρατασσόμενοι παράταξιν ἐν ψυχῇ εἰρηνικῇ· κ ἦλθον εἰς Χεβρὼν τ βασιλεῦσαι τὸν Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ· κ ὁ κατάλοιπος Ἰσραὴλ ψυχὴ μία τοῦ βασιλεῦσαι τὸν Δαυίδ.

39 Καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς ἐσθίοντες κ πίνοντες, ὅτι ἡτοίμασαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν.

40 Καὶ οἱ ὁμορεῖντες αὐτοῖς ἕως Ἰσσάχαρ κ Ζαβελὼν καὶ Νεφθαλὶ, ἔφερον αὐτοῖς ἐπὶ τ καμήλων κ τ ὄνων καὶ τ ἡμιόνων κ ἐπὶ τ μόσχων βρώματα, ἄλευρα, παλάθας, ταφίδας, οἶνον, κ ἔλαιον, μόσχες καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος, ὅτι εὐφροσύνη ἐν Ἰσραήλ.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑΙ ἐβελεύσατο Δαυὶδ μετὰ τ χιλιάρχων κ τῶν ἑκατοντάρχων, παντὶ ἡγουμένῳ.

2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πάσῃ ἐκκλησίᾳ Ἰσραὴλ, Εἰ ἐφ' ὑμῖν ἀγαθὸν κ παρὰ Κυρίε τ Θεῦ ἡμῶν εὐοδωθῇ, ἀποστείλωμεν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν τοὺς ὑπολελειμμένους ἐν πάσῃ γῇ Ἰσραὴλ, κ μετ' αὐτῶν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται ἐν πόλεσι κατασχέσεως αὐτῶν, κ συναχθήσονται πρὸς ἡμᾶς,

3 Καὶ μετενέγκωμεν τ κιβωτὸν τ Θεῦ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἐζήτησαν αὐτὴν ἀφ' ἡμερῶν Σαούλ.

4 Καὶ εἶπε πᾶσα ἡ ἐκκλησία τ ποιῆσαι οὕτως, ὅτι εὐθὺς ἦ

λόγῳ ἐν ὀφθαλμοῖς πάντος τ̃ λαοῦ.

5 Καὶ ἐξεκλησίασε Δαυὶδ τ̃ πάντα Ἰσραὴλ ἀπὸ ὁρίων Αἰγύπτε κ̀ ἕως εἰσόδε Ἡμαθ τ̃ εἰσενέγκαι τ̃ κιβωτὸν τ̃ Θεοῦ ἐκ πόλεως Ἰαρίμ.

6 Καὶ ἀνήγαγεν αὐτὴν Δαυὶδ· κ̀ πᾶς Ἰσραὴλ ἀνέβη εἰς πόλιν Δαυὶδ, ἣ ἦν τ̃ Ἰούδα, τ̃ ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τ̃ κιβωτὸν τ̃ Θεοῦ Κυρίε καθημένε ἐπὶ χερουβὶμ, ἧ ἐπεκλήθη ὄνομα αὐτῆ.

7 Καὶ ἐπέθηκαν τ̃ κιβωτὸν τ̃ Θεοῦ ἐφ' ἅμαξαν καινὴν ἐξ οἴκε Ἀμιναδάβ· κ̀ Ὀζὰ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆ ἦγον τὴν ἅμαξαν.

8 Καὶ Δαυὶδ κ̀ πᾶς Ἰσραὴλ παίζοντες ἐναντίον τ̃ Θεοῦ, ἐν πάσῃ δυνάμει, κ̀ ἐν ψαλτῳδοῖς, κ̀ ἐν κινύραις, κ̀ ἐν νάβλαις, ἐν τυμπάνοις, κ̀ ἐν κυμβάλοις, κ̀ ἐν σάλπιγξι.

9 Καὶ ἦλθοσαν ἕως τ̃ ἅλωνος· κ̀ ἐξέτεινεν Ὀζὰ τ̃ χεῖρα αὐτῆ τ̃ κατασχεῖν τ̃ κιβωτὸν, ὅτι ἐξέκλινεν αὐτὴν ὁ μόσχος.

10 Καὶ ἐθυμώθη Κύριος ὀργῇ ἐπὶ Ὀζὰ, κ̀ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ διὰ τὸ ἐκτεῖναι τὴν χεῖρα αὐτῆ ἐπὶ τ̃ κιβωτὸν, κ̀ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ.

11 Καὶ ἠθύμησε Δαυὶδ, ὅτι διέκοψε Κύριος διακοπὴν ἐν Ὀζὰ, κ̀ ἐκάλεσε τ̃ τόπον ἐκεῖνον, Διακοπὴ Ὀζὰ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

12 Καὶ ἐφοβήθη Δαυὶδ τὸν Θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων, Πῶς εἰσοίσω τ̃ κιβωτὸν τ̃ Θεοῦ πρὸς ἐμαυτόν;

13 Καὶ οὐκ ἀπέστρεψε Δαυὶδ τ̃ κιβωτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς πόλιν Δαυὶδ, κ̀ ἐξέκλινεν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀβεδδαρὰ τ̃ Γεθαίε.

14 Καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς τ̃ Θεοῦ ἐν οἴκῳ Ἀβεδδαρὰ τρεῖς μῆνας· καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς Ἀβεδδαρὰ, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑΙ ἀπέστειλε Χειρὰμ βασιλεὺς Τύρου ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ, κ̀ ξύλα κέδρινα, κ̀ οἰκοδόμους, κ̀ τέκτονας ξύλων, τ̃ οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον.

2 Καὶ ἔγνω Δαυὶδ ὅτι ἡτοίμασεν αὐτὸν Κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ, ὅτι ηὐξήθη εἰς ὕψος ἡ βασιλεία αὐτῆ διὰ τὸν λαὸν αὐτῆ Ἰσραήλ.

3 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ ἔτι γυναῖκας ἐν Ἱερουσαλήμ· κ̀ ἐτέχθησαν Δαυὶδ ἔτι υἱοὶ κ̀ θυγατέρες.

4 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν τῶν τεχθέντων, οἳ ἦσαν αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλήμ· Σαμαὰ,

Σωβὰβ, Νάθαν, καὶ Σαλωμὼν,

5 Καὶ Βααρ, καὶ Ἐλισὰ, καὶ Ἐλιφαλήθ,

6 Καὶ Ναγὲθ, καὶ Ναφὰθ, καὶ Ἰαφιὲ,

7 Καὶ Ἐλισαμαὲ, καὶ Ἐλιαδὲ, καὶ Ἐλιφαλά.

8 Καὶ ἤκουσαν ἀλλόφυλοι ὅτι ἐχρίσθη Δαυὶδ βασιλεὺς ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ· καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ ἀλλόφυλοι ζητῆσαι τὸν Δαυίδ· καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς.

9 Καὶ ἀλλόφυλοι ἦλθον, καὶ συνέπεσον ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων.

10 Καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ τοῦ Θεοῦ, λέγων, Εἰ ἀναβῶ ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ δώσεις αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου; καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος, Ἀνάβηθι, καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς σου.

11 Καὶ ἀνέβη εἰς Βαὰλ Φαρασὶν, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἐκεῖ Δαυίδ· καὶ εἶπε Δαυὶδ, Διέκοψεν ὁ Θεὸς τοὺς ἐχθρούς μου ἐν χειρί μου, ὡς διακοπὴν ὕδατος· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Διακοπὴ Φαρασίν.

12 Καὶ ἐγκατέλιπον ἐκεῖ τοὺς Θεοὺς αὐτῶν οἱ ἀλλόφυλοι· καὶ εἶπε Δαυὶδ κατακαῦσαι ἐν πυρί.

13 Καὶ προσέθεντο ἔτι ἀλλόφυλοι, καὶ συνέπεσαν ἔτι ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων.

14 Καὶ ἠρώτησε Δαυὶδ ἔτι ἐν Θεῷ· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, Οὐ πορεύσῃ ὀπίσω αὐτῶν, ἀποστρέψας ἀπ' αὐτῶν, καὶ παρέσῃ αὐτοῖς πλησίον τῶν ἀπίων.

15 Καὶ ἔσαι ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε τὴν φωνὴν βασυσεισμοῦ αὐτῶν ἄκρων τῶν ἀπίων, τότε εἰσελεύσῃ εἰς τὸν πόλεμον, ὅτι ἐξῆλθεν ὁ Θεὸς ἔμπροσθέν σε βαταξαι τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων.

16 Καὶ ἐποίησε καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ Θεός· καὶ ἐπάταξε τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων ἀπὸ Γαβαὼν ἕως Γαζηρά.

17 Καὶ ἐγένετο ὄνομα Δαυὶδ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ Κύριος ἔδωκε τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

Κεφ. ιέ. 15.

ΚΑΙ ἐποίησεν αὐτῷ οἰκίας ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἡτοίμασε τὸν τόπον τῇ κιβωτῷ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐποίησεν αὐτῇ σκηνήν.

2 Τότε εἶπε Δαυὶδ, Οὐκ ἔστιν ἆραι τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἢ τοὺς Λευίτας, ὅτι αὐτοὺς ἐξελέξατο Κύριος αἴρειν τὴν κιβωτὸν Κυρίου, καὶ λειτουργεῖν αὐτῷ ἕως αἰῶνος.

3 Καὶ ἐξεκκλησίασε Δαυὶδ τὸν πάντα Ἰσραὴλ ἐν Ἰερουσα-

λὴμ, ⸗ ἀνενέγκαι τ̃ κιβωτὸν Κυρίε εἰς τ̃ τόπον ὃν ἡτοίμασεν αὐτῇ.

4 Καὶ συνήγαγε Δαυὶδ τοὺς υἱὸς Ἀαρὼν τὲς Λευίτας.

5 Τῶν υἱῶν Καὰθ Οὐριὴλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτ̃, ἑκατὸν εἴκοσι.

6 Τῶν υἱῶν Μεραρὶ Ἀσαΐα ὁ ἄρχων κ̀ οἱ ἀδελφοὶ αὐτ̃, διακόσιοι εἴκοσι.

7 Τῶν υἱῶν Γεδσὼν Ἰωὴλ ὁ ἄρχων κ̀ οἱ ἀδελφοὶ αὐτ̃, ἑκατὸν τριάκοντα.

8 Τῶν υἱῶν Ἐλισαφὰτ Σεμεῖ ὁ ἄρχων κ̀ οἱ ἀδελφοὶ αὐτ̃, διακόσιοι.

9 Τῶν υἱῶν Χεβρὼμ Ἐλιὴλ ὁ ἄρχων κ̀ οἱ ἀδελφοὶ αὐτ̃, ὀγδοήκοντα.

10 Τῶν υἱῶν Ὀζιὴλ Ἀμιναδὰβ ὁ ἄρχων κ̀ οἱ ἀδελφοὶ αὐτ̃, ἑκατὸν δεκαδύο.

11 Καὶ ἐκάλεσε Δαυὶδ τὸν Σαδὼκ κ̀ Ἀβιάθαρ τὲς ἱερεῖς, κ̀ τὲς Λευίτας, τ̃ Οὐριὴλ, Ἀσαΐαν, κ̀ Ἰωὴλ, κ̀ Σεμαΐαν, κ̀ Ἐλιὴλ, κ̀ Ἀμιναδὰβ,

12 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἄρχοντες πατριῶν τῶν Λευιτῶν, ἁγνίσθητε ὑμεῖς κ̀ οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν, κ̀ ἀνοίσετε τ̃ κιβωτὸν τ̃ Θεῦ Ἰσραὴλ, ⸗ ἡτοίμασα αὐτῇ.

13 Ὅτι ἐκ ἐν τῷ πρότερον ὑμᾶς εἶναι, διέκοψεν ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἐξεζητήσαμεν ἐν κρίματι.

14 Καὶ ἡγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς κ̀ οἱ Λευῖται, ⸗ ἀνενέγκαι τὴν κιβωτὸν Θεῦ Ἰσραὴλ.

15 Καὶ ἔλαβον οἱ υἱοὶ τῶν Λευιτῶν τ̃ κιβωτὸν ⸗ Θεῦ, ὡς ἐνετείλατο Μωυσῆς ἐν λόγῳ Θεοῦ κατὰ τὴν γραφὴν, ἐν ἀναφορεῦσιν ἐπ᾽ αὐτές.

16 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τοῖς ἄρχουσι τ̃ Λευιτῶν, Στήσατε τὲς ἀδελφὲς αὐτῶν τὲς ψαλτῳδὲς ἐν ὀργάνοις, νάβλαις, κινύραις, κ̀ κυμβάλοις τοῦ φωνῆσαι εἰς ὕψος ἐν φωνῇ εὐφροσύνης.

17 Καὶ ἔστησαν οἱ Λευῖται τ̃ Αἰμὰν υἱὸν Ἰωὴλ· ἐκ τ̃ ἀδελφῶν αὐτ̃ Ἀσὰφ υἱὸς Βαραχία· κ̀ ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρὶ ἀδελφῶν αὐτ̃ Αἰθὰν υἱὸς Κισαΐε·

18 Καὶ μετ᾽ αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ δεύτεροι, Ζαχαρίας, κ̀ Ὀζιὴλ, καὶ Σεμιραμὼθ, κ̀ Ἰεϊὴλ, κ̀ Ἐλιὼὴλ, κ̀ Ἐλιὰβ, κ̀ Βαναΐα, κ̀ Μαασαΐα, κ̀ Ματθαθΐα, κ̀ Ἐλιφενὰ, κ̀ Μακελλία, κ̀ Ἀβδεδὸμ, κ̀ Ἰεϊὴλ, κ̀ Ὀζίας, οἱ πυλωροί.

19 Καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ, Αἰμὰν, Ἀσὰφ, κ̀ Αἰθὰν ἐν κυμβάλοις χαλκοῖς τ̃ ἀκουσθῆναι ποιῆσαι.

20 Ζαχαρίας, καὶ Ὀζιὴλ,

Σεμιραμὼθ, Ἰεϊὴλ, Ὠνὶ, Ἐλιὰβ, Μαασαίας, Βαναίας ἐν νάβλαις ἐπὶ ἀλαιμώθ.

21 Καὶ Ματταθίας, καὶ Ἐλιφαλὲ, καὶ Μακενία, καὶ Ἀβδεδὸμ, καὶ Ἰεϊὴλ, καὶ Ὀζίας ἐν κινύραις ἀμασενὶθ τῷ ἐνισχῦσαι.

22 Καὶ Χωνενία ἄρχων τῶν Λευιτῶν ἄρχων τῶν ᾠδῶν, ὅτι συνετὸς ἦν.

23 Καὶ Βαραχία καὶ Ἐλκανὰ πυλωροὶ τῆ κιβωτῷ.

24 Καὶ Σομνία, καὶ Ἰωσαφὰτ, καὶ Ναθαναὴλ, καὶ Ἀμασαὶ, καὶ Ζαχαρία, καὶ Βαναΐα, καὶ Ἐλιέζερ οἱ ἱερεῖς σαλπίζοντες ταῖς σάλπιγξιν ἔμπροσθεν τῆ κιβωτῷ τῷ Θεῷ· καὶ Ἀβδεδὸμ, καὶ Ἰεΐα πυλωροὶ τῆ κιβωτῷ τῷ Θεῷ.

25 Καὶ ἦν Δαυὶδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ καὶ οἱ χιλίαρχοι οἱ πορευόμενοι τοῦ ἀναγαγεῖν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐξ οἴκου Ἀβδεδὸμ ἐν εὐφροσύνῃ.

26 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατισχῦσαι τὸν Θεὸν τὸς Λευίτας αἴροντας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ ἔθυσαν ἀν' ἑπτὰ μόσχους, καὶ ἀν' ἑπτὰ κριούς.

27 Καὶ Δαυὶδ περιεζωσμένος ἐν στολῇ βυσσίνῃ, καὶ πάντες οἱ Λευῖται αἴροντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου, καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ, καὶ Χωνενίας ὁ ἄρχων τῶν ᾠδῶν τῶν ᾀδόντων, καὶ ἐπὶ Δαυὶδ στολὴ βυσσίνη.

28 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀνάγοντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου ἐν σημασίᾳ, καὶ ἐν φωνῇ σαφεῖ, καὶ ἐν σάλπιγξι, καὶ ἐν κυμβάλοις, ἀναφωνοῦντες ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις.

29 Καὶ ἐγένετο ἡ κιβωτὸς διαθήκης Κυρίου, καὶ ἦλθεν ἕως πόλεως Δαυὶδ· καὶ Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαὰλ παρέκυψε διὰ τῆς θυρίδος, καὶ εἶδε τὸν βασιλέα Δαυὶδ ὀρχούμενον καὶ παίζοντα, καὶ ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς.

Κεφ. ιε'. 16.

ΚΑΙ εἰσήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τῷ Θεῷ, καὶ ἀπηρείσαντο αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς ἧς ἔπηξεν αὐτῇ Δαυὶδ, καὶ προσήνεγκαν ὁλοκαυτώματα καὶ σωτηρίᾳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ συνέλεσε Δαυὶδ ἀναφέρων ὁλοκαυτώματα καὶ σωτηρίᾳ, καὶ εὐλόγησε τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι Κυρίου.

3 Καὶ διεμέρισε παντὶ ἀνδρὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς, τῷ ἀνδρὶ ἄρτον ἕνα ἀρτοκοπικὸν, καὶ ἀμορίτην.

4 Καὶ ἔταξε κατὰ πρόσωπον τῆς κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου ἐκ τῶν Λευιτῶν λειτουργοῦντας ἀναφωνοῦντας, καὶ ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν Κύριον τὸν Θεὸν Ἰσραήλ·

5 Ἀσὰφ ὁ ἡγέμενος, καὶ δευτερεύων αὐτῷ Ζαχαρίας, Ἰεϊὴλ, Σεμιραμὼθ, καὶ Ἰεϊὴλ, Ματθθίας, Ἐλιὰβ, καὶ Βαναΐας, καὶ Ἀβδεδόμ· καὶ Ἰεϊὴλ ἐν ὀργάνοις, νάβλαις, κινύραις, καὶ Ἀσὰφ ἐν κυμβάλοις ἀναφωνῶν·

6 Καὶ Βαναίας, καὶ Ὀζιὴλ οἱ ἱερεῖς ἐν ταῖς σάλπιγξι διαπαντὸς ἐναντίον τῆ κιβωτῆ τῆς διαθήκης τῆ Θεῆ.

7 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τότε ἔταξε Δαυὶδ ἐν ἀρχῇ τῆ αἰνεῖν τῷ Κύριον ἐν χειρὶ Ἀσὰφ καὶ τῶ ἀδελφῶν αὐτῆ.

8 ΩΔΗ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ἐπικαλεῖσθε αὐτὸν ἐν ὀνόματι αὐτῆ, γνωρίσατε ἐν λαοῖς τὰ ἐπιηδεύματα αὐτῆ.

9 Ἄσατε αὐτῷ καὶ ὑμνήσατε αὐτῷ, διηγήσασθε πᾶσι τὰ θαυμάσια αὐτῆ, ἃ ἐποίησε Κύριος.

10 Αἰνεῖτε ἐν ὀνόματι ἁγίῳ αὐτῆ, εὐφρανθήσεται καρδία ζητῆσα τῶ εὐδοκίαν αὐτῆ,

11 Ζητήσατε τῶ Κύριον καὶ ἰσχύσατε, ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτῆ διαπαντός.

12 Μνημονεύετε τὰ θαυμάσια αὐτῆ ἃ ἐποίησε, τέρατα καὶ κρίματα τῆ στόματος αὐτῆ.

13 Σπέρμα Ἰσραὴλ παῖδες αὐτῆ, υἱοὶ Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτῆ.

14 Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτῆ.

15 Μνημονεύωμεν εἰς αἰῶνα διαθήκης αὐτῆ, λόγου αὐτῆ ὃν ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεὰς,

16 Ὃν διέθετο τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τὸν ὅρκον αὐτῆ τῷ Ἰσαάκ.

17 Ἔστησεν αὐτὸν τῷ Ἰακὼβ εἰς πρόσταγμα, τῷ Ἰσραὴλ διαθήκην αἰώνιον,

18 Λέγων, Σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναὰν σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν.

19 Ἐν τῷ γενέσθαι αὐτὲς ὀλιγοστὲς ἀριθμῷ, ὡς ἐσμικρύνθησαν, καὶ παροίκησαν ἐν αὐτῇ,

20 Καὶ ἐπορεύθησαν ἀπὸ ἔθνες εἰς ἔθνος, καὶ ἀπὸ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον,

21 Οὐκ ἀφῆκεν ἄνδρα τοῦ δυναστεῦσαι αὐτὲς, καὶ ἤλεγξε περὶ αὐτῶν βασιλεῖς·

22 Μὴ ἅψησθε τῶν χριστῶν μὲ, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μὲ μὴ πονηρεύεσθε.

23 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ἀναγγείλατε ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν σωτηρίαν αὐτῆ.

24 Ἐξηγεῖσθε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτῆ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτῆ.

25 Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τὲς θεές.

26 Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν εἴδωλα, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔρανὲς ἐποίησε.

27 Δόξα καὶ ἔπαινος κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, ἰσχὺς καὶ καύχημα ἐν τόπῳ αὐτοῦ.

28 Δότε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, δότε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ ἰσχύν,

29 Δότε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ· λάβετε δῶρα καὶ ἐνέγκατε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε Κυρίῳ ἐν αὐλαῖς ἁγίαις αὐτοῦ.

30 Φοβηθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ, κατορθωθήτω ἡ γῆ, καὶ μὴ σαλευθήτω.

31 Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, καὶ εἰπάτωσαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, Κύριος βασιλεύων.

32 Βομβήσει ἡ θάλασσα σὺν τῷ πληρώματι, καὶ ξύλον ἀγροῦ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ.

33 Τότε εὐφρανθήσεται τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἦλθε κρίναι τὴν γῆν.

34 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

35 Καὶ εἴπατε, Σῶσον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, καὶ ἄθροισον ἡμᾶς, καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, τοῦ αἰνεῖν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου, καὶ καυχᾶσθαι ἐν ταῖς αἰνέσεσί σου.

36 Εὐλογημένος Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαὸς, Ἀμήν· καὶ ἤνεσαν τῷ Κυρίῳ.

37 Καὶ κατέλιπον ἐκεῖ ἔναντι τῆς κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου τοῦ Ἀσὰφ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, τοῦ λειτουργεῖν ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ διαπαντὸς τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν.

38 Καὶ Ἀβδεδὸμ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἑξήκοντα καὶ ὀκτώ· καὶ Ἀβδεδὸμ υἱὸς Ἰδιθὼν, καὶ Ὀσὰ, εἰς τοὺς πυλωρούς.

39 Καὶ τὸν Σαδὼκ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς ἐναντίον τῆς σκηνῆς Κυρίου ἐν βαμὰ τῇ ἐν Γαβαών,

40 Τοῦ ἀναφέρειν ὁλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὁλοκαυτωμάτων διαπαντὸς τοπρωῒ καὶ τοεσπέρας, καὶ κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Κυρίου ὅσα ἐνετείλατο ἐφ' υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ Μωυσῆ τοῦ θεράποντος τοῦ Θεοῦ.

41 Καὶ μετ' αὐτοῦ Αἰμὰν καὶ Ἰδιθὼν, καὶ οἱ λοιποὶ ἐκλεγέντες ἐπ' ὀνόματος τοῦ αἰνεῖν τὸν Κύριον, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

42 Καὶ μετ' αὐτῶν σάλπιγγες καὶ κύμβαλα τοῦ ἀναφωνεῖν καὶ ὄργανα τῶν ᾠδῶν τοῦ Θεοῦ, οἱ δὲ υἱοὶ Ἰδιθὼν εἰς τὴν πύλην.

43 Καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς

ἕκαστος εἰς τ οἶκον αὐτ, καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ ϑ εὐλογῆσαι τ οἶκον αὐτ.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΑΙ ἐγένετο ὡς κατῴκησε Δαυὶδ ἐν οἴκῳ αὐτ, καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Νάθαν τὸν προφήτην, Ἰδὲ ἐγὼ καθοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ, κ ἡ κιβωτὸς διαθήκης Κυρίε ὑποκάτω δέρρεων.

2 Καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ, Πᾶν τὸ ἐν τῇ ψυχῇ σε ποίει, ὅτι Θεὸς μετὰ σ.

3 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, κ ἐγένετο λόγος Κυρίε πρὸς Νάθαν·

4 Πορεύε κ εἶπον πρὸς Δαυὶδ, τ δοῦλόν μ, Οὕτως εἶπε Κύριος, Οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον ϑ κατοικῆσαί με ἐν αὐτῷ.

5 Ὅτι οὐ κατῴκησα ἐν οἴκῳ ἀπὸ τ ἡμέρας ἧς ἀνήγαγον τὸν Ἰσραὴλ ἕως τ ἡμέρας ταύτης, κ ἤμην ἐν σκηνῇ κ ἐν καλύμματι

6 Ἐν πᾶσιν οἷς διῆλθον ἐν παντὶ Ἰσραήλ· εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν ϑ Ἰσραὴλ οἷς ἐνετειλάμην ϑ ποιμαίνειν τ λαόν μ, λέγων, Ὅτι οὐκ ᾠκοδομήσατέ μοι οἶκον κέδρινον;

7 Καὶ νῦν ὅτως ἐρεῖς τῷ δούλῳ μ Δαυὶδ, Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐγὼ ἔλαβόν σε ἐκ τ μάνδρας ἐξόπισθεν τ ποιμνίων ϑ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τ λαόν μ Ἰσραήλ·

8 Καὶ ἤμην μετὰ σ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύθης, κ ἐξωλόθρευσα πάντας τοὺς ἐχθρές σε ἀπὸ προσώπε σε, κ ἐποίησά σοι ὄνομα κατὰ τὸ ὄνομα τ μεγάλων τ ἐπὶ τ γῆς.

9 Καὶ ϑήσομαι τόπον τῷ λαῷ μ Ἰσραὴλ, κ καταφυτεύσω αὐτὸν, κ κατασκηνώσει καθ' ἑαυτὸν, κ οὐ μεριμνήσει ἔτι, κ οὐ προσθήσει υἱὸς ἀδικίας ϑ ταπεινῶσαι αὐτὸν καθὼς ἀρχῆς,

10 Καὶ ἀφ' ἡμερῶν ὧν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ τ λαόν μ Ἰσραήλ· καὶ ἐταπείνωσα πάντας τὲς ἐχθρές σε, κ αὐξήσω σε, καὶ οἶκον οἰκοδομήσει σοι Κύριος.

11 Καὶ ἔσαι ὅταν πληρωθῶσιν ἡμέραι σου κ κοιμηθήσῃ μετὰ τ πατέρων σε, κ ἀναστήσω τὸ σπέρμα σε μετὰ σὲ ὃς ἔσαι ἐκ τ κοιλίας σε, καὶ ἑτοιμάσω τ βασιλείαν αὐτ.

12 Αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι οἶκον, κ ἀνορθώσω τὸν ϑρόνον αὐτ ἕως αἰῶνος.

13 Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, κ αὐτὸς ἔσαι μοι εἰς υἱόν· καὶ τὸ ἔλεός μ οὐκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτ, ὡς ἀπέστησα ἀπὸ τ ὄντων ἔμπροσθέν σε.

14 Καὶ στήσω αὐτὸν ἐν οἴ-

καὶ μὲ καὶ ἐν βασιλείᾳ αὐτῆ ἕως αἰῶνος, καὶ ὁ θρόνος αὐτῆ ἔσαι ἀνορθωμένος ἕως αἰῶνος.

15 Κατὰ πάντας τὲς λόγες τέτες, καὶ κατὰ πᾶσαν τ ὅρασιν ταύτην, ἔτως ἐλάλησε Νάθαν πρὸς Δαυίδ.

16 Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι Κυρίε, καὶ εἶπε, Τίς εἰμι ἐγὼ Κύριε ὁ Θεός; καὶ τίς ὁ οἶκός μς, ὅτι ἠγάπησάς με ἕως αἰῶνος;

17 Καὶ ἐσμικρύνθη ταῦτα ἐνώπιόν σε ὁ Θεὸς, καὶ ἐλάλησας ἐπὶ τ οἶκον δ παιδός σε ἐκ μακρῶν, καὶ ἐπεῖδές με ὡς ὅρασις ἀνθρώπε, καὶ ὕψωσάς με Κύριε ὁ Θεός.

18 Τί προσθήσει ἔτι Δαυὶδ πρὸς σὲ δ δοξάσαι; καὶ σὺ τ δῆλόν σε οἶδας,

19 Καὶ κατὰ τ καρδίαν σου ἐποίησας τὴν πᾶσαν μεγαλωσύνην.

20 Κύριε ἐκ ἔσιν ὅμοιός σοι, καὶ ἐκ ἔσι Θεὸς πλὴν σῦ, κατὰ πάντα ὅσα ἠκέσαμεν ἐν ὠσὶν ἡμῶν.

21 Καὶ ἐκ ἔσιν ὡς ὁ λαός σε Ἰσραὴλ ἔθνος ἔτι ἐπὶ τ γῆς, ὡς ὡδήγησεν αὐτὸν ὁ Θεὸς τῆ λυτρώσασθαι λαὸν ἑαυτῷ, τῆ θέσθαι ἑαυτῷ ὄνομα μέγα καὶ ἐπιφανὲς, δ ἐκβαλεῖν ἀπὸ προσώπε λαῆ σε ἃς ἐλυτρώσω ἐξ Αἰγύπτε ἔθνη.

22 Καὶ ἔδωκας τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ σεαυτῷ λαὸν ἕως αἰῶνος, καὶ σὺ Κύριος ἐγενήθης αὐτοῖς εἰς Θεόν.

23 Καὶ νῦν Κύριε ὁ λόγος σε ὃν ἐλάλησας πρὸς τ παῖδά σε καὶ ἐπὶ τ οἶκον αὐτῆ, πισωθήτω ἕως αἰῶνος· καὶ ποίησον καθὼς ἐλάλησας,

24 Καὶ πισωθήτω καὶ μεγαλυνθήτω τὸ ὄνομά σε ἕως αἰῶνος, λεγόντων, Κύριε Κύριε παντοκράτωρ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ ὁ οἶκος Δαυὶδ παιδός σε ἀνορθωμένος ἐναντίον σε.

25 Ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεός μς ἠνοιξας τὸ ἓς δ παιδός σε δ οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον, διὰ τῆτο εὗρεν ὁ παῖς σε δ προσεύξασθαι κατὰ πρόσωπόν σε.

26 Καὶ νῦν Κύριε σὺ εἶ αὐτὸς Θεὸς, καὶ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν δῆλόν σε τὰ ἀγαθὰ ταῦτα.

27 Καὶ νῦν ἤρξαι δ εὐλογῆσαι τ οἶκον δ παιδός σε, τῆ εἶναι εἰς τ αἰῶνα ἐναντίον σε· ὅτι σὺ Κύριε εὐλόγησας, καὶ εὐλόγησον εἰς τ αἰῶνα.

Κεφ. ιή. 18.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὲς ἀλλοφύλες καὶ ἐτροπώσατο αὐτὲς, καὶ ἔλαβε τὴν Γὲθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων.

2 Καὶ ἐπάταξε τ̃ Μωὰβ, καὶ ἦσαν Μωὰβ παῖδες τῷ Δαυὶδ φέροντες δῶρα.

3 Καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὸν Ἀδρααζὰρ βασιλέα Σωβὰ Ἡμὰθ, πορευομένε αὐτ̃ ἐπιστῆσαι χεῖρα αὐτ̃ ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην.

4 Καὶ προκατελάβετο Δαυὶδ αὐτῶν χίλια ἅρματα καὶ ἑπτὰ χιλιάδας ἵππων καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν· καὶ παρέλυσε Δαυὶδ πάντα τὰ ἅρματα, καὶ ὑπελείπετο ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ἅρματα.

5 Καὶ ἦλθε Σύρος ἐκ Δαμασκ̃ βοηθῆσαι Ἀδρααζὰρ βασιλεῖ Σουβὰ, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ ἐν τῷ Σύρῳ εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδας ἀνδρῶν.

6 Καὶ ἔθετο Δαυὶδ φρουρὰν ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ Δαμασκὸν, καὶ ἦσαν τῷ Δαυὶδ εἰς παῖδας φέροντας δῶρα· καὶ ἔσωσε Κύριος Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο.

7 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τοὺς κλοιοὺς τὲς χρυσᾶς οἳ ἦσαν ἐπὶ τὲς παῖδας Ἀδρααζὰρ, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰς εἰς Ἱερουσαλήμ.

8 Καὶ ἐκ τ̃ Ματαβὲθ καὶ ἐκ τ̃ ἐκλεκτῶν πόλεων τ̃ Ἀδρααζὰρ ἔλαβε Δαυὶδ χαλκὸν πολὺν σφόδρα· ἐξ αὐτ̃ ἐποίησε Σαλωμὼν τ̃ θάλασσαν τ̃ χαλκ̃ν, καὶ τὲς σύλας καὶ τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ.

9 Καὶ ἤκουσε Θωὰ βασιλεὺς Ἡμὰθ, ὅτι ἐπάταξε Δαυὶδ τ̃ πᾶσαν δύναμιν Ἀδρααζὰρ βασιλέως Σωβά·

10 Καὶ ἀπέστειλε τ̃ Ἀδεραὰμ υἱὸν αὐτ̃ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ τ̃ ἐρωτῆσαι αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην, καὶ τ̃ εὐλογῆσαι αὐτὸν ὑπὲρ τ̃ ἐπολέμησε τ̃ Ἀδρααζὰρ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν, ὅτι ἀνὴρ πολέμιος Θωὰ ἦν τῷ Ἀδρααζάρ.

11 Καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ, καὶ τὰ ἀργυρᾶ, καὶ τὰ χαλκᾶ, καὶ ταῦτα ἡγίασεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ, μετὰ τ̃ ἀργυρίε καὶ τ̃ χρυσίε οὗ ἔλαβεν ἐκ πάντων τ̃ ἐθνῶν, ἐξ Ἰδουμαίας, καὶ Μωὰβ, καὶ ἐξ υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐκ τ̃ ἀλλοφύλων, καὶ ἐξ Ἀμαλήκ.

12 Καὶ Ἀβεσὰ υἱὸς Σαρουίας ἐπάταξε τ̃ Ἰδουμαίαν ἐν κοιλάδι τ̃ ἁλῶν, ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας.

13 Καὶ ἔθετο ἐν τῇ κοιλάδι φρουρὰς, καὶ ἦσαν πάντες οἱ Ἰδουμαῖοι παῖδες Δαυίδ· καὶ ἔσωζε Κύριος τ̃ Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο.

14 Καὶ ἐβασίλευσε Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ, καὶ ἦν ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην τῷ παντὶ λαῷ αὐτ̃.

15 Καὶ Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουίας ἐπὶ τῆς στρατιᾶς, καὶ Ἰωσαφὰτ

υἱὸς Ἀχιλὲδ ὁ ὑπομνηματογράφος,

16 Καὶ Σαδὼκ υἱὸς Ἀχιτὼβ καὶ Ἀχιμέλεχ υἱὸς Ἀβιάθαρ οἱ ἱερεῖς, καὶ Σουσὰ γραμματεύς,

17 Καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τῶν Χερεθὶ καὶ ἐπὶ τῶν Φελεθί· καὶ υἱοὶ Δαυὶδ οἱ πρῶτοι διάδοχοι τοῦ βασιλέως.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα ἀπέθανε Ναὰς βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀνὰν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ποιήσω ἔλεος μετὰ Ἀνὰν υἱοῦ Ναὰς, ὡς ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἔλεος· καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους Δαυὶδ τοῦ παρακαλέσαι αὐτὸν περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἦλθον παῖδες Δαυὶδ εἰς γῆν υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς Ἀνὰν τοῦ παρακαλέσαι αὐτόν.

3 Καὶ εἶπον ἄρχοντες υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς Ἀνὰν, Μὴ δοξάζων Δαυὶδ τὸν πατέρα σου ἐναντίον σου, ἀπέστειλέ σοι παρακαλοῦντας; οὐχὶ ὅπως ἐξερευνήσωσι τὴν πόλιν, καὶ τοῦ κατασκοπῆσαι τὴν γῆν ἦλθον παῖδες αὐτοῦ πρὸς σέ;

4 Καὶ ἔλαβεν Ἀνὰν τοὺς παῖδας Δαυὶδ, καὶ ἐξύρησεν αὐτοὺς, καὶ ἀφεῖλε τὰ μανδύων αὐτῶν τὸ ἥμισυ ἕως τῆς ἀναβολῆς, καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς.

5 Καὶ ἦλθον ἀπαγγεῖλαι τῷ Δαυὶδ περὶ τῶν ἀνδρῶν· καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ἠτιμωμένοι σφόδρα· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καθίσατε ἐν Ἰεριχὼ ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πώγωνας ὑμῶν, καὶ ἀνακάμψατε.

6 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ὅτι ἠσχύνθη λαὸς Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλεν Ἀνὰν καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν χίλια τάλαντα ἀργυρίου τοῦ μισθώσασθαι ἑαυτοῖς ἐκ Συρίας Μεσοποταμίας καὶ ἐκ Συρίας Μααχὰ καὶ παρὰ Σωβὰλ ἅρματα καὶ ἱππεῖς.

7 Καὶ ἐμισθώσαντο ἑαυτοῖς δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδας ἁρμάτων, καὶ τὸν βασιλέα Μααχὰ καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἦλθον καὶ παρενέβαλον κατέναντι Μηδαβά· καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν συνήχθησαν ἐκ τῶν πόλεων αὐτῶν, καὶ ἦλθον εἰς τὸ πολεμῆσαι.

8 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἰωὰβ καὶ πᾶσαν τὴν στρατιὰν τῶν δυνατῶν.

9 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν, καὶ παρατάσσονται εἰς πόλεμον παρὰ τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως· καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ ἐλθόντες παρενέβαλον καθ' ἑαυτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ.

10 Καὶ εἶδεν Ἰωὰβ ὅτι γεγόνασιν ἀντιπρόσωποι τοῦ πο-

λεμεῖν πρὸς αὐτὸν καὶ πρόσωπον καὶ ἐξόπισθε, καὶ ἐξελέξατο ἐκ πάντος νεανίας ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ παρετάξαντο ἐναντίον τῶν Σύρων.

11 Καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβεσαὶ ἀδελφῷ αὐτοῦ, καὶ παρετάξαντο ἐξεναντίας υἱῶν Ἀμμών.

12 Καὶ εἶπεν, Ἐὰν κρατήσῃ ὑπέρ ἐμὲ ὁ Σύρος, καὶ ἔσῃ μοι εἰς σωτηρίαν· καὶ ἐὰν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν κρατήσωσιν ὑπέρ σὲ, καὶ σώσω σε.

13 Ἀνδρίζου, καὶ ἐνισχύσωμεν περὶ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Κύριος τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ποιήσει.

14 Καὶ παρετάξατο Ἰωὰβ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ κατέναντι Σύρων εἰς πόλεμον, καὶ ἔφυγον ἀπ' αὐτῶν.

15 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν εἶδον ὅτι ἔφυγον οἱ Σύροι, καὶ ἔφυγον καὶ αὐτοὶ ἀπὸ προσώπου Ἀβεσαὶ, καὶ ἀπὸ προσώπου Ἰωὰβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἦλθεν Ἰωὰβ εἰς Ἱερουσαλήμ.

16 Καὶ εἶδεν ὁ Σύρος ὅτι ἐτροπώσατο αὐτὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους· καὶ ἐξήγαγον τὸν Σύρον ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ Σωφὰθ ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Ἀδραάζαρ ἔμπροσθεν αὐτῶν.

17 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ, καὶ συνήγαγε τὸν πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ παρετάξατο ἐπ' αὐτούς· καὶ παρατάσσεται Δαυὶδ ἐξεναντίας τοῦ Σύρου εἰς πόλεμον· καὶ ἐπολέμησαν αὐτόν.

18 Καὶ ἔφυγε Σύρος ἀπὸ προσώπου Ἰσραήλ· καὶ ἀπέκτεινε Δαυὶδ ἀπὸ τοῦ Σύρου ἑπτὰ χιλιάδας ἁρμάτων, καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας πεζῶν, καὶ τὸν Σωφὰθ ἀρχιστράτηγον δυνάμεως ἀπέκτεινε.

19 Καὶ εἶδον παῖδες Ἀδραάζαρ ὅτι ἐπλαίκασιν ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ, καὶ διέθεντο μετὰ Δαυὶδ, καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ· καὶ οὐκ ἠθέλησε Σύρος τοῦ βοηθῆσαι τοῖς υἱοῖς Ἀμμὼν ἔτι.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπιόντι ἔτει ἐν τῇ ἐξόδῳ τῶν βασιλέων, καὶ ἤγαγεν Ἰωὰβ πᾶσαν τὴν δύναμιν τῆς στρατιᾶς, καὶ ἔφθειραν τὴν χώραν υἱῶν Ἀμμών· καὶ ἦλθε καὶ περιεκάθισε τὴν Ῥαββά· καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐπάταξεν Ἰωὰβ τὴν Ῥαββὰ, καὶ κατέσκαψεν αὐτήν.

2 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὸν στέφανον Μολχὸμ τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ εὑρέθη ὁ σταθμὸς αὐτοῦ τά-

λαντον χρυσίε, καὶ ἐν αὐτῷ λίθος τίμιος, καὶ ἦν ἐπὶ τ κεφαλὴν Δαυίδ· καὶ σκῦλα τ πόλεως ἐξήνεγκε πολλὰ σφόδρα.

3 Καὶ τ λαὸν τ ἐν αὐτῇ ἐξήγαγε, καὶ διέπρισε πρίσι, καὶ ἐν σκεπάρνοις σιδηροῖς, καὶ ἐν διασχίζεσι· καὶ ἔτως ἐποίησε Δαυὶδ τοῖς πᾶσιν υἱοῖς Ἀμμών· καὶ ἀνέστρεψε Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτῦ εἰς Ἱερουσαλήμ.

4 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γαζὲρ μετὰ τ ἀλλοφύλων· τότε ἐπάταξε Σοβοχαὶ Σωσαθὶ τὸν Σαφὲτ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν γιγάντων, καὶ ἐταπείνωσεν αὐτόν.

5 Καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος μετὰ τ ἀλλοφύλων, καὶ ἐπάταξεν Ἐλεανὰν υἱὸς Ἰαὶρ τὸν Λαχμὶ ἀδελφὸν Γολιὰθ τῦ Γετθαίε, καὶ ξύλον δόρατος αὐτῦ ὡς ἀντίον ὑφαινόντων.

6 Καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γὲθ, καὶ ἦν ἀνὴρ ὑπερμεγέθης, καὶ δάκτυλοι αὐτῦ ἓξ καὶ ἓξ, εἰκοσιτέσσαρες, καὶ ἔτος ἦν ἀπόγονος γιγάντων·

7 Καὶ ὠνείδισε τ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωνάθαν υἱὸς Σαμαὰ ἀδελφῦ Δαυίδ.

8 Οὗτοι ἐγένοντο τῷ Ῥαφὰ ἐν Γὲθ, πάντες ἦσαν τέσσαρες γίγαντες, καὶ ἔπεσον ἐν χειρὶ Δαυὶδ, καὶ ἐν χειρὶ παίδων αὐτῦ.

Κεφ. κα'. 21.

ΚΑΙ ἔστη διάβολος ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπέσεισε τ Δαυὶδ τ ἀριθμῆσαι τ Ἰσραήλ.

2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πρὸς Ἰωὰβ καὶ πρὸς τὰς ἄρχοντας τ δυνάμεως, Πορεύθητε, ἀριθμήσατε τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ Βηρσαβεὲ καὶ ἕως Δὰν, καὶ ἐνέγκατε πρός με, καὶ γνώσομαι τ ἀριθμὸν αὐτῶν.

3 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ, Προσθείη Κύριος ἐπὶ τ λαὸν αὐτῦ, ὡς αὐτοὶ ἑκατονταπλασίως, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τ κυρίε με τ βασιλέως βλέποντες· πάντες τῷ κυρίῳ με παῖδες· ἱνατί ζητεῖ κύριός με τῦτο; ἵνα μὴ γένηται εἰς ἁμαρτίαν τῷ Ἰσραήλ.

4 Τὸ δὲ ῥῆμα τ βασιλέως ἴσχυσεν ἐπὶ Ἰωὰβ, καὶ ἐξῆλθεν Ἰωὰβ, καὶ διῆλθεν ἐν παντὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ.

5 Καὶ ἔδωκεν Ἰωὰβ τ ἀριθμὸν τ ἐπισκέψεως τ λαῦ τῷ Δαυίδ· καὶ ἦν πᾶς Ἰσραὴλ χίλιαι χιλιάδες καὶ ἑκατὸν χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπασμένων μάχαιραν· καὶ υἱοὶ Ἰούδα τετρακόσιαι καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπασμένων μάχαιραν.

6 Καὶ τ Λευὶ καὶ τ Βενιαμὶν

ἐκ ἠρίθμησεν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ὅτι κατίσχυσε λόγος τ̃ βασιλέως τ̃ Ἰωάβ.

7 Καὶ πονηρὸν ἐναντίον τ̃ Θε̃ περὶ τ̃ πράγματος τούτου, καὶ ἐπάταξε τ̀ Ἰσραήλ.

8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν Θεόν, Ἡμάρτηκα σφόδρα, ὅτι ἐποίησα τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ νῦν περίελε, δὴ τ̀ κακίαν παιδός σε, ὅτι ἐματαιώθην σφόδρα.

9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Γὰδ τ̀ ὁρῶντα, λέγων,

10 Πορεύου καὶ λάλησον πρὸς Δαυὶδ, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος, Τρία αἱρῶ ἐγὼ ἐπὶ σέ, ἔκλεξαι σεαυτῷ ἓν ἐξ αὐτῶν, καὶ ποιήσω σοι.

11 Καὶ ἦλθε Γὰδ πρὸς Δαυὶδ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Οὕτως λέγει Κύριος, Ἔκλεξαι σεαυτῷ

12 Ἢ τρία ἔτη λιμὸν, ἢ τρεῖς μῆνας φεύγειν σε ἐκ προσώπου ἐχθρῶν σου, καὶ μάχαιρα ἐχθρῶν σου τ̃ ἐξολοθρεῦσαι, ἢ τρεῖς ἡμέρας ῥομφαίαν Κυρίου καὶ θάνατον ἐν τῇ γῇ, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐξολοθρεύων ἐν πάσῃ κληρονομίᾳ Ἰσραήλ· καὶ νῦν ἴδε τί ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντί με λόγον.

13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Γὰδ, Στενά μοι καὶ τὰ τρία σφόδρα· ἐμπεσοῦμαι δὴ εἰς χεῖρας Κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα, καὶ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων οὐ μὴ ἐμπέσω.

14 Καὶ ἔδωκε Κύριος θάνατον ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἔπεσον ἐξ Ἰσραὴλ ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν.

15 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς ἄγγελον εἰς Ἱερουσαλὴμ τ̃ ἐξολοθρεῦσαι αὐτήν· καὶ ὡς ἐξωλόθρευεν, εἶδε Κύριος, καὶ μετεμελήθη ἐπὶ τ̃ κακίᾳ· καὶ εἶπε τῷ ἀγγέλῳ τῷ ἐξολοθρεύοντι, Ἱκανόσθω σοι, ἄνες τ̀ χεῖρά σε· καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου ἑστὼς ἐν τῷ ἅλῳ Ὀρνὰ τ̃ Ἰεβουσαίου.

16 Καὶ ἐπῆρε Δαυὶδ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶδε τ̀ ἄγγελον Κυρίου ἑστῶτα ἀναμέσον τ̃ γῆς καὶ τ̃ οὐρανοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐκτεταμένη ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔπεσε Δαυὶδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι περιβεβλημένοι ἐν σάκκοις ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν.

17 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν Θεὸν, Οὐκ ἐγὼ εἶπα τ̃ ἀριθμῆσαι τὸν λαόν; καὶ ἐγώ εἰμι ὁ ἁμαρτὼν, κακοποιῶν ἐκακοποίησα, καὶ ταῦτα τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν; Κύριε ὁ Θεὸς, γενηθήτω ἡ χείρ σε ἐν ἐμοὶ, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τ̃ πατρός μου, καὶ μὴ ἐν τῷ λαῷ σου εἰς ἀπώλειαν, Κύριε.

18 Καὶ ἄγγελος Κυρίου εἶπε

τῷ Γὰδ ϗ εἰπεῖν πρὸς Δαυὶδ, ἵνα ἀναβῇ ϗ ϛῆσαι θυσιαϛήριον Κυρίῳ ἐν ἅλῳ Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαίου.

19 Καὶ ἀνέβη Δαυὶδ κατὰ τ̀ λόγον Γὰδ, ὃν ἐλάλησεν ἐν ὀνόματι Κυρίου.

20 Καὶ ἐπέϛρεψεν Ὀρνὰ, ϗ εἶδε τ̀ βασιλέα, ϗ τέσσαρας υἱὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ μετ' ἀχαβίν· καὶ Ὀρνὰ ἦν ἁλοῶν πυρούς.

21 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ πρὸς Ὀρνὰ, ϗ Ὀρνὰ ἐξῆλθεν ἐκ τ̀ ἅλω ϗ προσεκύνησε τῷ Δαυὶδ τῷ προσώπῳ ἐπὶ τ̀ γῆν.

22 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ὀρνὰ, Δός μοι τ̀ τόπον σε τ̀ ἅλω, ϗ οἰκοδομήσω ἐπ' αὐτῷ θυσιαϛήριον τῷ Κυρίῳ· ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ δός μοι αὐτὸν, ϗ παύσεται ἡ πληγὴ ἐκ ϗ λαοῦ.

23 Καὶ εἶπεν Ὀρνὰ πρὸς Δαυὶδ, Λάβε σεαυτῷ, ϗ ποιησάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ ἀγαθὸν ἐναντίον ἑαυτοῦ, ἴδε δέδωκα τοὺς μόσχους εἰς ὁλοκάυτωσιν, ϗ τὸ ἄροτρον εἰς ξύλα, ϗ τὸν σῖτον εἰς θυσίαν, τὰ πάντα δέδωκα.

24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ Ὀρνὰ, Οὐχὶ, ὅτι ἀγοράζων ἀγοράσω ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ, ὅτι οὐ μὴ λάβω ἃ ἐϛί σοι Κυρίῳ, ϗ ἀνενέγκαι ὁλοκάυτωσιν δωρεὰν Κυρίῳ.

25 Καὶ ἔδωκε Δαυὶδ τῷ Ὀρνὰ ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ σίκλους χρυσίου ὁλκῆς ἑξακοσίους.

26 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Δαυὶδ θυσιαϛήριον Κυρίῳ, ϗ ἀνήνεγκεν ὁλοκαυτώματα ϗ σωτηρίου· ϗ ἐβόησε πρὸς Κύριον, ϗ ἐπήκουσεν αὐτῷ ἐν πυρὶ ἐκ ϗ οὐρανοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαϛήριον τ̀ ὁλοκαυτώσεως, ϗ κατηνάλωσε τ̀ ὁλοκάυτωσιν.

27 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τ̀ ἄγγελον· ϗ κατέθηκε τ̀ ῥομφαίαν εἰς τ̀ κολεὸν αὐτῆς.

28 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐν τῷ ἰδεῖν τ̀ Δαυὶδ ὅτι ἐπήκουσεν αὐτῷ Κύριος ἐν ἅλῳ Ὀρνὰ ϗ Ἰεβουσαίου, ϗ ἐθυσίασεν ἐκεῖ.

29 Καὶ ϛκηνὴ Κυρίου ἣν ἐποίησε Μωυσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ θυσιαϛήριον τ̀ ὁλοκαυτωμάτων ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐν βαμὰ ἐν Γαβαών.

30 Καὶ οὐκ ἐδύνατο Δαυὶδ ϗ πορευθῆναι ἔμπροσθεν αὐτοῦ ϗ ζητῆσαι τὸν Θεὸν, ὅτι οὐ κατέϛπευσεν ἀπὸ προσώπου τῆς ῥομφαίας ἀγγέλου Κυρίου.

Κεφ. κβ'. 22.

ΚΑΙ εἶπε Δαυὶδ, Οὗτός ἐϛιν ὁ οἶκος Κυρίου ϗ Θεοῦ, ϗ τοῦτο τὸ θυσιαϛήριον εἰς ὁλοκάυτωσιν τῷ Ἰϛραήλ.

2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ συναγαγεῖν πάντας τοὺς προσηλύτους τοὺς ἐν γῇ Ἰϛραὴλ, ϗ καλέϛησε

λατόμους λαξομῆσαι λίθους ξυστοὺς εἰς οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ Θεῷ.

3 Καὶ σίδηρον πολὺν εἰς τοὺς ἧλους τῶν θυρωμάτων καὶ τῶν πυλῶν, καὶ τοὺς σταφεῖς ἡτοίμασε Δαυὶδ καὶ χαλκὸν εἰς πλῆθος, οὐκ ἦν σταθμός·

4 Καὶ ξύλα κέδρινα, οὐκ ἦν ἀριθμός· ὅτι ἐφέροσαν οἱ Σιδώνιοι καὶ οἱ Τύριοι ξύλα κέδρινα εἰς πλῆθος τῷ Δαυίδ.

5 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Σαλωμὼν ὁ υἱός μου παιδάριον ἁπαλὸν, καὶ ὁ οἶκος δεῖ οἰκοδομῆσαι τῷ Κυρίῳ εἰς μεγαλωσύνην ἄνω, εἰς ὄνομα καὶ εἰς δόξαν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν· ἑτοιμάσω αὐτῷ· καὶ ἡτοίμασε Δαυὶδ εἰς πλῆθος ἔμπροσθεν τῆς τελευτῆς αὐτοῦ.

6 Καὶ ἐκάλεσε Σαλωμὼν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ δεῖ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τῷ Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραήλ.

7 Καὶ εἶπε Δαυὶδ Σαλωμὼν, Τέκνον, ἐμοὶ ἐγένετο ἐπὶ ψυχῇ δεῖ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ.

8 Καὶ ἐγένετό μοι λόγος Κυρίου, λέγων, Αἷμα εἰς πλῆθος ἐξέχεας, καὶ πολέμους μεγάλους ἐποίησας, οὐκ οἰκοδομήσεις οἶκον τῷ ὀνόματί μου, ὅτι αἵματα πολλὰ ἐξέχεας ἐπὶ τὴν γῆν ἐναντίον ἐμοῦ.

9 Ἰδοὺ υἱὸς τίκτεταί σοι, ἔστος ἔσαι ἀνὴρ ἀναπαύσεως, καὶ ἀναπαύσω αὐτὸν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κυκλόθεν, ὅτι Σαλωμὼν ὄνομα αὐτῷ, καὶ εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν δώσω ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ.

10 Οὗτος οἰκοδομήσει οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καὶ ἔστος ἔσαι μοι εἰς υἱὸν, κἀγὼ αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ ἀνορθώσω θρόνον βασιλείας αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος.

11 Καὶ νῦν υἱέ μου ἔσαι μετὰ σοῦ Κύριος, καὶ εὐοδώσει, καὶ οἰκοδομήσεις οἶκον τῷ Κυρίῳ Θεῷ σου, ὡς ἐλάλησε περὶ σοῦ.

12 Ἀλλ' ἢ δῴη σοι σοφίαν καὶ σύνεσιν Κύριος καὶ κατισχύσαι σε ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ δεῖ φυλάσσεσθαι καὶ δεῖ ποιεῖν τὸν νόμον Κυρίου δεῖ Θεοῦ σου.

13 Τότε εὐοδώσει ἐὰν φυλάξῃς δεῖ ποιεῖν τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα ἃ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ ἐπὶ Ἰσραήλ· ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε, μὴ φοβοῦ μηδὲ πτοηθῇς.

14 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κατὰ τὴν πτωχείαν μου ἡτοίμασα εἰς οἶκον Κυρίου χρυσίου ταλάντων ἑκατὸν χιλιάδας, καὶ ἀργυρίου ταλάντων χιλίας χιλιάδας, καὶ χαλκὸν καὶ σίδηρον, οὗ οὐκ ἔστι σταθμὸς, ὅτι εἰς πλῆθός ἐστι· καὶ ξύλα καὶ λίθους ἡτοίμασα, καὶ πρὸς ταῦτα προσθήσεις.

15 Καὶ μετὰ σὲ πρόσθες εἰς πλῆθος ποιούντων ἔργα, τεχνῖται καὶ οἰκοδόμοι λίθων, καὶ τέκτονες ξύλων, καὶ πᾶς σοφὸς ἐν παντὶ ἔργῳ,

16 Ἐν χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ, χαλκῷ καὶ ἐν σιδήρῳ, ἐκ ἔστιν ἀριθμός· ἀνάστηθι καὶ ποίει, καὶ Κύριος μετὰ σοῦ.

17 Καὶ ἐνετείλαλο Δαυὶδ τοῖς πᾶσιν ἄρχουσιν Ἰσραὴλ ἀντιλαβέσθαι τῷ Σαλωμὼν υἱῷ αὐτοῦ.

18 Οὐχὶ Κύριος μεθ' ὑμῶν; καὶ ἀνέπαυσεν ὑμᾶς κυκλόθεν, ὅτι ἔδωκεν ἐν χερσὶν ὑμῶν τοὺς καθοικοῦντας τὴν γῆν, καὶ ὑπετάγη ἡ γῆ ἐναντίον Κυρίου καὶ ἐναντίον λαοῦ αὐτοῦ.

19 Νῦν δότε καρδίας ὑμῶν καὶ ψυχὰς ὑμῶν τοῦ ζητῆσαι τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν, καὶ ἐγερθητε καὶ οἰκοδομήσατε ἁγίασμα τῷ Θεῷ ὑμῶν, τοῦ εἰσενέγκαι τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου, καὶ σκεύη τὰ ἅγια τοῦ Θεοῦ εἰς οἶκον τὸν οἰκοδομούμενον τῷ ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. κγ'. 23.

ΚΑΙ Δαυὶδ πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν, καὶ ἐβασίλευσε Σαλωμὼν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀνθ' αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραήλ.

2 Καὶ συνήγαγε τοὺς πάντας ἄρχοντας Ἰσραὴλ καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας.

3 Καὶ ἠρίθμησαν οἱ Λευῖται ἀπὸ τριακονταετοῦς καὶ ἐπάνω, καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν εἰς ἄνδρας τριάκοντα καὶ ὀκτὼ χιλιάδας.

4 Ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν ἐπὶ τὰ ἔργα οἴκου Κυρίου εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες, καὶ γραμματεῖς καὶ κριταὶ ἑξακισχίλιοι,

5 Καὶ τέσσαρες χιλιάδες πυλωροὶ, καὶ τέσσαρες χιλιάδες αἰνοῦντες τῷ Κυρίῳ ἐν ὀργάνοις οἷς ἐποίησε τοῦ αἰνεῖν τῷ Κυρίῳ.

6 Καὶ διεῖλεν αὐτοὺς Δαυὶδ ἐφημερίας τοῖς υἱοῖς Λευὶ, τῷ Γεδσὼν, Καὰθ, καὶ Μεραρί.

7 Καὶ τῷ Γεδσὼν, Ἐδὰν, καὶ Σεμεΐ.

8 Υἱοὶ τοῦ Ἐδὰν, ἄρχων Ἰεϊὴλ, καὶ Ζηθὰν, καὶ Ἰωὴλ, τρεῖς.

9 Υἱοὶ Σεμεΐ, Σαλωμὶθ, Ἰεϊὴλ, καὶ Δὰν, τρεῖς· οὗτοι ἄρχοντες πατριῶν τοῦ Ἐδάν.

10 Καὶ τοῖς υἱοῖς Σεμεΐ, Ἰὲθ, καὶ Ζιζὰ, καὶ Ἰωὰς, καὶ Βεριά· οὗτοι υἱοὶ Σεμεΐ τέσσαρες.

11 Καὶ ἦν Ἰὲθ ὁ ἄρχων, καὶ Ζιζὰ ὁ δεύτερος· καὶ Ἰωὰς, καὶ Βεριὰ οὐκ ἐπληθύναν υἱοὺς, καὶ ἐγένοντο εἰς οἶκον πατριᾶς εἰς ἐπίσκεψιν μίαν.

12 Υἱοὶ Καὰθ, Ἀμβρὰμ,

Ἰσαὰρ, Χεβρὼν, Ὀζιὴλ, τέσσαρες.

13 Υἱοὶ Ἀμβρὰμ, Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆς· καὶ διεστάλη Ἀαρὼν τὰ ἁγιασθῆναι ἅγια ἁγίων, αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος, τοῦ θυμιᾶν ἐναντίον τοῦ Κυρίου, λειτουργεῖν καὶ ἐπεύχεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

14 Καὶ Μωυσῆς ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, υἱοὶ αὐτοῦ ἐκλήθησαν εἰς φυλὴν τοῦ Λευί.

15 Υἱοὶ Μωυσῆ, Γηρσὰμ, καὶ Ἐλιέζερ.

16 Υἱοὶ Γηρσὰμ, Σεβαὴλ ὁ ἄρχων.

17 Καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Ἐλιέζερ, Ῥαβιὰ ὁ ἄρχων· καὶ οὐκ ἦσαν τῷ Ἐλιέζερ υἱοὶ ἕτεροι· καὶ υἱοὶ Ῥαβιὰ ηὐξήθησαν εἰς ὕψος.

18 Υἱοὶ Ἰσαὰρ, Σαλωμὼθ ὁ ἄρχων.

19 Υἱοὶ Χεβρὼν, Ἱεριὰ ὁ ἄρχων, Ἀμαριὰ ὁ δεύτερος, Ἰεζιὴλ ὁ τρίτος, Ἰεκεμίας ὁ τέταρτος.

20 Υἱοὶ Ὀζιὴλ, Μιχὰ ὁ ἄρχων, καὶ Ἰσιὰ ὁ δεύτερος.

21 Υἱοὶ Μεραρὶ, Μοολὶ, καὶ Μουσί· υἱοὶ Μοολὶ, Ἐλεάζαρ, καὶ Κίς.

22 Καὶ ἀπέθανεν Ἐλεάζαρ· καὶ οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοὶ, ἀλλ' ἢ θυγατέρες· καὶ ἔλαβον αὐτὰς υἱοὶ Κὶς ἀδελφοὶ αὐτῶν.

23 Υἱοὶ Μουσὶ, Μοολὶ, καὶ Ἐδὲρ, καὶ Ἰαριμὼθ, τρεῖς.

24 Οὗτοι υἱοὶ Λευὶ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, ἄρχοντες τῶν πατριῶν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, ποιοῦντες τὰ ἔργα λειτουργείας οἴκου Κυρίου ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω.

25 Ὅτι εἶπε Δαυὶδ, Κατέπαυσε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ κατεσκήνωσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἕως αἰῶνος.

26 Καὶ οἱ Λευῖται οὐκ ἦσαν αἴροντες τὴν σκηνὴν καὶ τὰ πάντα σκεύη αὐτῆς εἰς τὴν λειτουργείαν αὐτῆς·

27 Ὅτι ἐν τοῖς λόγοις Δαυὶδ τοῖς ἐσχάτοις ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς υἱῶν Λευὶ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω·

28 Ὅτι ἔστησεν αὐτοὺς ἐπὶ χειρὶ Ἀαρὼν, τοῦ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐπὶ τὰς αὐλὰς, καὶ ἐπὶ τὰ παστοφόρια, καὶ ἐπὶ τὸν καθαρισμὸν τῶν πάντων ἁγίων, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα λειτουργείας οἴκου τοῦ Θεοῦ,

29 Καὶ εἰς τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, καὶ εἰς τὴν σεμίδαλιν τῆς θυσίας, καὶ εἰς τὰ λάγανα τὰ ἄζυμα, καὶ εἰς τήγανον, καὶ εἰς τὴν πεφυραμένην, καὶ εἰς πᾶν μέτρον,

30 Καὶ τοῦ στῆναι πρωὶ τοῦ αἰνεῖν καὶ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ οὕτω τοεσπέρας,

31 Καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἀναφερομένων ὁλοκαυτωμάτων τῷ Κυρίῳ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νεμηνίαις καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς, κατὰ ἀριθμὸν, κατὰ τὸ κρίσιν ἐπ' αὐτοῖς διαπαντὸς τῷ Κυρίῳ.

32 Καὶ φυλάξωσι τὰς φυλακὰς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν φυλακὴν τοῦ ἁγίου, καὶ τὰς φυλακὰς υἱῶν Ἀαρὼν ἀδελφῶν αὐτῶν, τοῦ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

Κεφ. κδ'. 24.

ΚΑΙ τὰς υἱὰς Ἀαρὼν διαιρέσει Ναδὰβ, καὶ Ἀβιὰδ, καὶ Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ.

2 Καὶ ἀπέθανε Ναδὰβ καὶ Ἀβιὰδ ἐναντίον τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καὶ υἱοὶ οὐκ ἦσαν αὐτοῖς· καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ υἱοὶ Ἀαρών.

3 Καὶ διεῖλεν αὐτὰς Δαυὶδ, καὶ Σαδὼκ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐλεάζαρ, καὶ Ἀχιμέλεχ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰθάμαρ, κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν, κατὰ τὴν λειτουργείαν αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν.

4 Καὶ εὑρέθησαν οἱ υἱοὶ Ἐλεάζαρ πλείους εἰς ἄρχοντας τῶν δυνατῶν παρὰ τὰς υἱὰς Ἰθάμαρ· καὶ διεῖλεν αὐτὰς, τοῖς υἱοῖς Ἐλεάζαρ ἄρχοντας εἰς οἴκους πατριῶν ἑκκαίδεκα, τοῖς υἱοῖς Ἰθάμαρ κατ' οἴκους πατριῶν ὀκτώ.

5 Καὶ διεῖλεν αὐτὰς κατὰ κλήρους τούτους πρὸς τούτους, ὅτι ἦσαν ἄρχοντες τοῦ ἁγίου, καὶ ἄρχοντες Κυρίου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἐλεάζαρ καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰθάμαρ.

6 Καὶ ἔγραψεν αὐτὰς Σαμαΐας υἱὸς Ναθαναὴλ ὁ γραμματεὺς ἐκ τοῦ Λευὶ κατέναντι τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς, καὶ Ἀχιμέλεχ υἱὸς Ἀβιάθαρ, καὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν οἴκου πατριᾶς, εἷς εἷς τῷ Ἐλεάζαρ, καὶ εἷς εἷς τῷ Ἰθάμαρ.

7 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ πρῶτος τῷ Ἰωαρὶμ, τῷ Ἰεδία ὁ δεύτερος,

8 Τῷ Χαρὶμ ὁ τρίτος, τῷ Σεωρὶμ ὁ τέταρτος,

9 Τῷ Μελχία ὁ πέμπτος, τῷ Μειαμὶν ὁ ἕκτος,

10 Τῷ Κὼς ὁ ἕβδομος, τῷ Ἀβία ὁ ὄγδοος,

11 Τῷ Ἰησοῦ ὁ ἔνατος, τῷ Σεχενία ὁ δέκατος,

12 Τῷ Ἐλιαβὶ ὁ ἑνδέκατος, τῷ Ἰακὶμ ὁ δωδέκατος,

13 Τῷ Ὀπφᾶ ὁ τρισκαιδέκατος, τῷ Ἰεσβαὰλ ὁ τεσσαρεσκαιδέκατος,

14 Τῷ Βελγὰ ὁ πεντεκαι-

δέκατος, τῷ Ἐμμὴρ ὁ ἑκκαιδέκατος,

15 Τῷ Χηζὶν ὁ ἑπτακαιδέκατος, τῷ Ἀφεσὴ ὁ ὀκτωκαιδέκατος,

16 Τῷ Φεταΐᾳ ὁ ἐννεακαιδέκατος, τῷ Ἐζεκὴλ ὁ εἰκοστὸς,

17 Τῷ Ἀχὶμ ὁ εἷς καὶ εἰκοστὸς, τῷ Γαμὲλ ὁ δεύτερος καὶ εἰκοστὸς,

18 Τῷ Ἀδαλλαὶ ὁ τρίτος καὶ εἰκοστὸς, τῷ Μαασαὶ ὁ τέταρτος καὶ εἰκοστός.

19 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν τοῦ εἰσπορεύεσθαι εἰς οἶκον Κυρίου κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν διὰ χειρὸς Ἀαρὼν πατρὸς αὐτῶν, ὡς ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

20 Καὶ τοῖς υἱοῖς Λευὶ τοῖς καταλοίποις, τοῖς υἱοῖς Ἀμβρὰμ, Σωβαήλ· τοῖς υἱοῖς Σωβαὴλ, Ἰεδίᾳ,

21 Τῷ Ῥααβίᾳ ὁ ἄρχων.

22 Καὶ τῷ Ἰσααρὶ, Σαλωμώθ· τοῖς υἱοῖς Σαλωμὼθ, Ἰάθ.

23 Υἱοὶ Ἐκδιᾶ, Ἀμαδίᾳ ὁ δεύτερος, Ἰαζιὴλ ὁ τρίτος, Ἰεκμοὰμ ὁ τέταρτος.

24 Τοῖς υἱοῖς Ὀζιὴλ, Μιχά· υἱοὶ Μιχὰ, Σαμήρ.

25 Ἀδελφὸς Μιχὰ Ἰσία· υἱὸς Ἰσία, Ζαχαρία.

26 Υἱοὶ Μεραρὶ, Μοολὶ καὶ ὁ Μασί· υἱοὶ Ὀζίᾳ

27 Τῷ Μεραρὶ τῷ Ὀζίᾳ· υἱοὶ αὐτῷ Ἰσοὰμ, καὶ Σακχὲρ, καὶ Ἀβαΐ.

28 Τῷ Μοολὶ Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ· καὶ ἀπέθανεν Ἐλεάζαρ καὶ υἱοὶ οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοί.

29 Τῷ Κὶς, υἱοὶ τοῦ Κὶς Ἰεραμεήλ.

30 Καὶ υἱοὶ τοῦ Μασὶ, Μοολὶ, καὶ Ἐδὲρ, καὶ Ἰεριμώθ· οὗτοι υἱοὶ τῶν Λευιτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν.

31 Καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ κλήρους καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν υἱοὶ Ἀαρὼν ἐναντίον τοῦ βασιλέως, καὶ Σαδὼκ, καὶ Ἀχιμέλεχ, καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν πατριάρχαι Ἀραὰβ, καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ νεώτεροι.

Κεφ. κέ. 25.

ΚΑΙ ἔστησε Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως εἰς τὰ ἔργα τοὺς υἱοὺς Ἀσὰφ, καὶ Αἱμὰν, καὶ Ἰδιθὼν, τοὺς ἀποφθεγγομένους ἐν κινύραις, καὶ ἐν νάβλαις, καὶ ἐν κυμβάλοις· καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν ἐργαζομένων ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν·

2 Υἱοὶ Ἀσὰφ, Σακχοὺρ, Ἰωσὴφ, καὶ Ναθανίας, καὶ Ἐραήλ· υἱοὶ Ἀσὰφ ἐχόμενοι τοῦ βασιλέως.

3 Τῷ Ἰδιθὲν, υἱοὶ Ἰδιθὲν, Γοδολίας, καὶ Σεριὶ, καὶ Ἰσέας, καὶ Ἀσαβίας, καὶ Ματθαθίας, ἓξ μετὰ τ πατέρα αὐτῶν Ἰδιθὲν, ἐν κινύρᾳ ἀνακρεμόμενοι ἐξομολόγησιν καὶ αἴνεσιν τῷ Κυρίῳ.

4 Τῷ Αἰμὰν, υἱοὶ Αἰμὰν, Βακίας, καὶ Ματθανίας, καὶ Ὀζιὴλ, καὶ Σεβαὴλ, καὶ Ἱεριμὼθ, καὶ Ἀνανίας, καὶ Ἀνὰν, καὶ Ἐλιαθὰ, καὶ Γοδολλαθὶ, καὶ Ῥωμετθιέζερ, καὶ Ἰεσβασακὰ, καὶ Μαλλιθὶ, καὶ Ὠθηρὶ, καὶ Μεαζώθ.

5 Πάντες ἦτοι υἱοὶ τῷ Αἰμὰν τῷ ἀνακρεμένῳ τῷ βασιλεῖ ἐν λόγοις Θεῦ, ὑψῶσαι κέρας· καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ Αἰμὰν υἱὸς τεσσαρεσκαίδεκα, καὶ θυγατέρας τρεῖς.

6 Πάντες ἦτοι μετὰ ἓ πατρὸς αὐτῶν ὑμνῳδοῦντες ἐν οἴκῳ Θεῦ, ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν νάβλαις, καὶ ἐν κινύραις εἰς τ δουλείαν οἴκε ἓ Θεῦ, ἐχόμενα τῦ βασιλέως, καὶ Ἀσὰφ, καὶ Ἰδιθὲν, καὶ Αἰμάν.

7 Καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μετὰ τὺς ἀδελφὺς αὐτῶν δεδιδαγμένοι ᾄδειν Κυρίῳ πᾶς συνιὼν, διακόσιοι ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτώ.

8 Καὶ ἔβαλον καὶ αὐτοὶ κλήρυς ἐφημεριῶν κατὰ τ μικρὸν καὶ κατὰ τ μέγαν τελείων καὶ μανθανόντων.

9 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ πρῶτος υἱῶν αὐτῦ καὶ ἀδελφῶν αὐτῦ, τῷ Ἀσὰφ ἓ Ἰωσὴφ, Γοδολίας· ὁ δεύτερος Ἡνεία, υἱοὶ αὐτῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῦ δεκαδύο·

10 Ὁ τρίτος Ζακχὲρ, υἱοὶ αὐτῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῦ δεκαδύο·

11 Ὁ τέταρτος Ἰεσρὶ, υἱοὶ αὐτῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῦ δεκαδύο·

12 Ὁ πέμπτος Νάθαν, υἱοὶ αὐτῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῦ δεκαδύο·

13 Ὁ ἕκτος Βουκίας, υἱοὶ αὐτῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῦ δεκαδύο·

14 Ὁ ἕβδομος Ἰσεριὴλ, υἱοὶ αὐτῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῦ δεκαδύο·

15 Ὁ ὄγδοος Ἰωσία, υἱοὶ αὐτῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῦ δεκαδύο·

16 Ὁ ἔννατος Ματθανίας, υἱοὶ αὐτῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῦ δεκαδύο·

17 Ὁ δέκατος Σεμεΐα, υἱοὶ αὐτῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῦ δεκαδύο·

18 Ὁ ἑνδέκατος Ἀσριὴλ, υἱοὶ αὐτῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῦ δεκαδύο·

19 Ὁ δωδέκατος Ἀσαβία, υἱοὶ αὐτῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο·

20 Ὁ τρισκαιδέκατος Σου-

Βαηλ, υἱοὶ αὐτῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῦ δεκαδύο·

21 Ὁ τεσσαρεσκαιδέκατος Μαθθαθίας, υἱοὶ αὐτῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῦ δεκαδύο·

22 Ὁ πεντεκαιδέκατος Ἱερεμὼθ, υἱοὶ αὐτῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῦ δεκαδύο·

23 Ὁ ἑκκαιδέκατος Ἀνανία, υἱοὶ αὐτῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῦ δεκαδύο·

24 Ὁ ἑπτακαιδέκατος Ἰεσβασακὰ, υἱοὶ αὐτῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῦ δεκαδύο·

25 Ὁ ὀκτωκαιδέκατος Ἀνανίας, υἱοὶ αὐτῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῦ δεκαδύο·

26 Ὁ ἐννεακαιδέκατος Μαλλιθὶ, υἱοὶ αὐτῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῦ δεκαδύο·

27 Ὁ εἰκοστὸς Ἐλιαθὰ, υἱοὶ αὐτῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῦ δεκαδύο·

28 Ὁ εἰκοστὸς πρῶτος Ὠθηρὶ, υἱοὶ αὐτῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῦ δεκαδύο·

29 Ὁ εἰκοστὸς δεύτερος Γοδολλαθὶ, υἱοὶ αὐτῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῦ δεκαδύο·

30 Ὁ εἰκοστὸς τρίτος Μεαζὼθ, υἱοὶ αὐτῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῦ δεκαδύο·

31 Ὁ εἰκοστὸς τέταρτος Ῥωμεθιέζερ, υἱοὶ αὐτῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῦ δεκαδύο.

Κεφ. κϛ'. 26.

ΚΑΙ εἰς διαιρέσεις τῶν πυλῶν, υἱοὶ Κορεὶμ Μοσελλεμία ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσάφ.

2 Καὶ τῷ Μοσελλαμία υἱὸς Ζαχαρίας ὁ πρωτότοκος, Ἰαδιὴλ ὁ δεύτερος, Ζαβαδία ὁ τρίτος, Ἰενεὴλ ὁ τέταρτος,

3 Ἰωλὰμ ὁ πέμπτος, Ἰωνάθαν ὁ ἕκτος, Ἐλιωναὶ ὁ ἕβδομος, Ἀβδεδὸμ ὁ ὄγδοος.

4 Καὶ τῷ Ἀβδεδὸμ υἱοὶ, Σαμαίας ὁ πρωτότοκος, Ἰωζαβὰθ ὁ δεύτερος, Ἰωὰθ ὁ τρίτος, Σαχὰρ ὁ τέταρτος, Ναθαναὴλ ὁ πέμπτος,

5 Ἀμιὴλ ὁ ἕκτος, Ἰσσάχαρ ὁ ἕβδομος, Φελαθὶ ὁ ὄγδοος, ὅτι εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ Θεός.

6 Καὶ τῷ Σαμαίᾳ υἱῷ αὐτῦ ἐτέχθησαν υἱοὶ οἳ πρωτοτόκοι Ῥωσαὶ εἰς τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν αὐτῦ, ὅτι δυνατοὶ ἦσαν.

7 Υἱοὶ Σαμαὶ, Ὀθνὶ, καὶ Ῥαφαὴλ, καὶ Ὠβὴδ, καὶ Ἐλζαβὰθ, καὶ Ἀχιὲδ, υἱοὶ δυνατοὶ, Ἐλιὲ, καὶ Σαβαχία, καὶ Ἰσβακώμ.

8 Πάντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀβδεδὸμ, αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ποιῆντες δυνατῶς ἐν τῇ ἐργασίᾳ, οἱ πάντες ἑξηκονταδύο τῷ Ἀβδεδόμ.

9 Καὶ τῷ Μοσελλεμία υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ δεκαπαισκλὼ δυναλοί.

10 Καὶ τῷ Ὀσὰ τ υἱῶν Μεραρὶ υἱοὶ φυλάσσοντες τ ἀρχὴν, ὅτι ἐκ ἦν πρωτότοκος· καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτ ἄρχοντα τ διαιρέσεως τ δευτέρας.

11 Χελκίας ὁ δεύτερος, Ταβλαὶ ὁ τρίτος, Ζαχαρίας ὁ τέταρτος· πάντες ἦτοι υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ τῷ Ὀσὰ τρισκαίδεκα.

12 Τούτοις αἱ διαιρέσεις τῶν πυλῶν τοῖς ἄρχουσι τ δυνατῶν ἐφημερίαι, καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίε.

13 Καὶ ἔβαλον κλήρους κατὰ τ μικρὸν καὶ κατὰ τ μέγαν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν εἰς πυλῶνα καὶ πυλῶνα.

14 Καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος τῶν πρὸς ἀνατολὰς τῷ Σελεμίᾳ, καὶ Ζαχαρίᾳ υἱοῖ Σωὰζ τῷ Μελχίᾳ ἔβαλον κλήρους, καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος Βορρᾶ.

15 Τῷ Ἀβδεδὸμ Νότον καὶ ἐναντι οἴκε Ἐσεφίμ.

16 Εἰς δεύτερον τῷ Ὀσὰ πρὸς δυσμαῖς μετὰ τὴν πύλην πασοφορίε τ ἀναβάσεως· φυλακὴ κατέναντι φυλακῆς.

17 Πρὸς ἀνατολὰς ἓξ τ ἡμέραν· Βορρᾶ τ ἡμέρας τέσσαρες· Νότον τ ἡμέρας τέσσαρες· καὶ εἰς τ Ἐσεφὶμ δύο

18 Εἰς διαδεχομένες· καὶ τῷ Ὀσὰ πρὸς δυσμαῖς μετὰ τὴν πύλην τ παροφορίε τρεῖς· φυλακὴ κατέναντι φυλακῆς τῆς ἀναβάσεως πρὸς ἀνατολὰς τῆς ἡμέρας ἓξ, καὶ τῷ Βορρᾶ τέσσαρες, καὶ τῷ Νότῳ τέσσαρες, καὶ Ἐσεφὶμ δύο εἰς διαδεχομένες, καὶ πρὸς δυσμαῖς τέσσαρες, καὶ εἰς τ τρίβον δύο διαδεχομένες.

19 Αὗται αἱ διαιρέσεις τῶν πυλωρῶν τοῖς υἱοῖς τ Κορὲ, καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρί.

20 Καὶ οἱ Λευῖται ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐπὶ τ θησαυρῶν οἴκε Κυρίε, καὶ ἐπὶ τ θησαυρῶν τῶν καθηγιασμένων.

21 Υἱοὶ Λαδὰν ἦτοι, υἱοὶ τῷ Γηρσωνί· τῷ Λαδὰν ἄρχοντες πατριῶν τῷ Λαδὰν, τῷ Γηρσωνὶ Ἰεϊήλ.

22 Υἱοὶ Ἰεϊὴλ Ζεθὸμ, καὶ Ἰωὴλ, οἱ ἀδελφοὶ ἐπὶ τ θησαυρῶν οἴκε Κυρίε.

23 Τῷ Ἀμβραὰμ, καὶ Ἰσσαὰρ, Χεβρὼν, καὶ Ὀζιήλ.

24 Καὶ Σεβαὴλ ὁ τ Γηρσὰμ τ Μωυσῆ ἐπὶ τ θησαυρῶν.

25 Καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτ Ἐλιέζερ Ῥαβίας υἱὸς, καὶ Ἰωσίας, καὶ Ἰωρὰμ, καὶ Ζεχρὶ, καὶ Σαλωμώθ.

26 Αὐτὸς Σαλωμὼθ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτ ἐπὶ πάντων τῶν θησαυρῶν τ ἁγίων, ἃς ἡγίασε Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τ πατριῶν, χιλίαρχοι

καὶ ἑκατόνταρχοι καὶ ἀρχηγοὶ τ δυνάμεως,

27 Ἃ ἔλαβεν ἐκ πόλεων καὶ ἐκ τ λαφύρων, καὶ ἡγίασεν ἀπ' αὐτῶν ἵ μὴ καθυσερῆσαι τὴν οἰκοδομὴν ἵ οἴκε ἵ Θεῦ,

28 Καὶ ἐπὶ πάντων τ ἁγίων ἵ Θεῦ Σαμουὴλ ἵ προφήτε, καὶ Σαοὺλ ἵ Κὶς, καὶ Ἀβεννὴρ ἵ Νὴρ, καὶ Ἰωὰβ ἵ Σαρυία, πᾶν ὃ ἡγίασαν διὰ χειρὸς Σαλωμὼθ καὶ τ ἀδελφῶν αὐτε.

29 Τῷ Ἰσσαχὰρ Χωνενία, καὶ υἱοὶ τ ἐργασίας τ ἔξω ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἵ γραμματεύειν καὶ διακρίνειν.

30 Τῷ Χεβρωνὶ Ἀσαβίας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτε υἱοὶ δυνατοὶ χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι ἐπὶ τ ἐπισκέψεως ἵ Ἰσραὴλ πέραν τε Ἰορδάνου πρὸς δυσμαῖς, εἰς πᾶσαν λειτουργίαν Κυρίε καὶ ἐργασίαν ἵ βασιλέως.

31 Τε Χεβρωνὶ Οὐρίας ὁ ἄρχων τ Χεβρωνὶ κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατὰ πατριὰς, ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τ βασιλείας αὐτε ἐπεσκέπησαν, καὶ εὑρέθη ἀνὴρ δυνατὸς ἐν αὐτοῖς ἐν Ἰαζὴρ τ Γαλααδίτιδος·

32 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτε υἱοὶ δυνατοὶ δισχίλιοι ἑπτακόσιοι οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν, καὶ κατέστησεν αὐτὸς Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ ἵ Ῥουβηνὶ, καὶ Γαδδὶ, καὶ ἡμίσυς φυλῆς Μανασσῆ εἰς πᾶν πρόσταγμα Κυρίε καὶ λόγον βασιλέως.

Κεφ. κζ'. 27.

ΚΑΙ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν ἄρχοντες τ πατριῶν, χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι, καὶ γραμματεῖς οἱ λειτουργοῦντες τῷ βασιλεῖ καὶ εἰς πᾶν λόγον ἵ βασιλέως κατὰ διαιρέσεις, πᾶν λόγον ἵ εἰσπορευομένε καὶ ἐκπορευομένου μῆνα ἐκ μηνὸς, εἰς πάντας τὺς μῆνας ἵ ἐνιαυτὲ, διαίρεσις μία εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

2 Καὶ ἐπὶ τ διαιρέσεως τῆς πρώτης τε μηνὸς τε πρώτε, Ἰσβοὰζ ὁ ἵ Ζαβδιὴλ, ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτε εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες·

3 Ἀπὸ τ υἱῶν Φαρὲς, ἄρχων πάντων τ ἀρχόντων τ δυνάμεως ἵ μηνὸς ἵ πρώτε.

4 Καὶ ἐπὶ τ διαιρέσεως τε μηνὸς ἵ δευτέρε Δωδία ὁ ἐκ Χὼκ, καὶ ἐπὶ τ διαιρέσεως αὐτε, καὶ Μακελλὼθ ὁ ἡγέμενος, καὶ ἐπὶ τ διαιρέσεως αὐτε εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες ἄρχοντες δυνάμεως.

5 Ὁ τρίτος τ μῆνα τ τρίτον Βαναίας ὁ ἵ Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς ὁ ἄρχων, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτε εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

6 Αὐτὸς Βαναίας ὁ δυνατώτερος τ τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῶν

τριάκονται· καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ Ζαβαδὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

7 Ὁ τέταρτος εἰς τὸν μῆνα τὸν τέταρτον Ἀσαὴλ ὁ ἀδελφὸς Ἰωὰβ, καὶ Ζαβαδίας υἱὸς αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

8 Ὁ πέμπτος τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ὁ ἡγάμενος Σαμαὼθ ὁ Ἰσραὶ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

9 Ὁ ἕκτος τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ Ὀδβίας ὁ τοῦ Ἐκκῆς ὁ Θεκωΐτης, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

10 Ὁ ἕβδομος τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ Χελλὴς ὁ ἐκ Φαλλαῖς ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραὶμ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

11 Ὁ ὄγδοος τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ Σοβοχαὶ ὁ Οὐσαθὶ τῷ Ζαραὶ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

12 Ὁ ἔνατος τῷ μηνὶ τῷ ἐννάτῳ Ἀβιέζερ ὁ ἐξ Ἀναθὼθ ὁ ἐκ γῆς Βενιαμὶν, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες.

13 Ὁ δέκατος τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ Μεπραὶ ὁ ἐκ Νετωφαθὶ τῷ Ζαραὶ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

14 Ὁ ἑνδέκατος τῷ μηνὶ τῷ ἑνδεκάτῳ Βαναίας ὁ ἐκ Φαραθὼν ἐκ τῶν υἱῶν Ἐφραὶμ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

15 Ὁ δωδέκατος εἰς τὸν μῆνα τὸν δωδέκατον Χολδία ὁ ἐκ Νετωφαθὶ τῷ Γοθονιὴλ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

16 Καὶ ἐπὶ τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, τῷ Ῥουβὴν ἡγάμενος Ἐλιέζερ ὁ τοῦ Ζεχρί· τῷ Συμεὼν, Σαφατίας ὁ τοῦ Μαακά.

17 Τῷ Λευὶ, Ἀσαβίας ὁ τοῦ Καμουὴλ· τῷ Ἀαρὼν, Σαδώκ.

18 Τῷ Ἰούδα, Ἐλιὰβ τῶν ἀδελφῶν Δαυίδ· τῷ Ἰσσάχαρ, Ἀμβρὶ ὁ τοῦ Μιχαήλ.

19 Τῷ Ζαβουλὼν, Σαμαΐας ὁ τοῦ Ἀβδίου· τῷ Νεφθαλὶ, Ἱεριμὼθ ὁ τοῦ Ὀζιήλ.

20 Τῷ Ἐφραὶμ, Ὡσὴ ὁ τοῦ Ὀζίου· τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ, Ἰωὴλ υἱὸς Φαδαΐα.

21 Τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ τῷ ἐν γῇ Γαλαὰδ, Ἰαδαὶ ὁ τοῦ Ζαδαίου· τοῖς υἱοῖς Βενιαμὶν, Ἰασιὴλ ὁ τοῦ Ἀβεννήρ.

22 Τῷ Δὰν, Ἀζαριὴλ ὁ τοῦ Ἰρωάβ· οὗτοι ἄρχοντες τῶν φυλῶν Ἰσραήλ.

23 Καὶ οὐκ ἔλαβε Δαυὶδ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς

καὶ κάτω, ὅτι εἶπε Κύριος πληθῦναι τὸν Ἰσραὴλ ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ.

24 Καὶ Ἰωὰβ ὁ τοῦ Σαρουία ἤρξατο ἀριθμεῖν ἐν τῷ λαῷ, καὶ οὐ συνετέλεσε· καὶ ἐγένετο ἐν τούτοις ὀργὴ ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ οὐ κατεχωρίσθη ὁ ἀριθμὸς ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῦ βασιλέως Δαυίδ.

25 Καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τοῦ βασιλέως, Ἀσμὼθ ὁ τοῦ Ὀδιήλ, καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν ἐν ἀγρῷ καὶ ἐν ταῖς κώμαις καὶ ἐν τοῖς ἐποικίοις καὶ ἐν τοῖς πύργοις, Ἰωνάθαν ὁ τοῦ Ὀζίου.

26 Καὶ ἐπὶ τῶν γεωργούντων τὴν γῆν τοῦ ἐργαζομένων, Ἐσδρὶ ὁ τοῦ Χελούβ.

27 Καὶ ἐπὶ τῶν χωρίων, Σεμεὶ ὁ ἐκ Ῥαμὰ, καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν ἐν τοῖς χωρίοις τοῦ οἴνου, Ζαβδὶ ὁ τοῦ Σεφνί.

28 Καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαιώνων, καὶ ἐπὶ τῶν συκαμίνων τῶν ἐν τῇ πεδινῇ, Βαλλανὰν ὁ Γεδωρίτης· ἐπὶ δὲ τῶν θησαυρῶν τοῦ ἐλαίου, Ἰωάς.

29 Καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν νομάδων τῶν ἐν τῷ Σαρὼν, Σατραὶ ὁ Σαρωνίτης· καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν ἐν τοῖς αὐλῶσι, Σωφὰτ ὁ τοῦ Ἀδλί·

30 Ἐπὶ δὲ τῶν καμήλων, Ἀβίας ὁ Ἰσμαηλίτης· ἐπὶ δὲ τῶν ὄνων, Ἰαδίας ὁ ἐκ Μεραθών·

31 Καὶ ἐπὶ τῶν προβάτων, Ἰαζὶζ ὁ Ἀγαρίτης· πάντες οὗτοι προσάται ὑπαρχόντων Δαυὶδ τοῦ βασιλέως.

32 Καὶ Ἰωνάθαν ὁ πατράδελφος Δαυὶδ σύμβουλος, ἄνθρωπος συνετός· καὶ Ἰεὴλ ὁ τοῦ Ἀχαμὶ μετὰ τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως.

33 Ἀχιτόφελ σύμβουλος τοῦ βασιλέως, καὶ Χουσὶ ὁ πρῶτος φίλος τοῦ βασιλέως·

34 Καὶ μετὰ τοῦτον Ἀχιτόφελ ἐχόμενος Ἰωδαὲ ὁ τοῦ Βαναίε, καὶ Ἀβιάθαρ· καὶ Ἰωὰβ ἀρχισράτηγος τοῦ βασιλέως.

Κεφ. κή. 28.

ΚΑΙ ἐξεκκλησίασε Δαυὶδ πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἰσραὴλ, ἄρχοντας τῶν κριτῶν, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν ἐφημεριῶν τῶν περὶ τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως, καὶ ἄρχοντας χιλιάδων καὶ τῶν ἑκατοντάδων, καὶ τοὺς γαζοφύλακας, καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ, καὶ πάσης τῆς κτήσεως τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, σὺν τοῖς εὐνούχοις, καὶ τοὺς δυνάστας, καὶ τοὺς μαχητὰς τῆς στρατιᾶς ἐν Ἱερουσαλήμ.

2 Καὶ ἔστη Δαυὶδ ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας, καὶ εἶπεν, Ἀκούσατέ μου ἀδελφοί μου, καὶ λαός μου· ἐμοὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν οἰκοδομῆσαι οἶκον ἀναπαύσεως τῆς κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου, καὶ

σάσιν τοῦ λαοῦ Κυρίε ἡμῶν, καὶ ἡτοίμασα τὰ εἰς τ καλασκήνωσιν ἐπιτήδεια.

3 Καὶ ὁ Θεὸς εἶπεν, Οὐκ οἰκοδομήσεις ἐμοὶ οἶκον τ ἐπονομάσαι τὸ ὄνομά με ἐπ' αὐτῷ, ὅτι ἄνθρωπος πολεμιστὴς εἶ σὺ, καὶ αἷμα ἐξέχεας.

4 Καὶ ἐξελέξατο Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐν ἐμοὶ ἀπὸ παντὸς οἴκε πατρός με εἶναι βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ εἰς τ αἰῶνα, καὶ ἐν Ἰούδα ἡρέτικε τὸ βασίλειον, καὶ ἐξ οἴκε Ἰούδα τ οἶκον τ πατρός με· καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς τ πατρός με, ἐν ἐμοὶ ἠθέλησε τ γενέσθαι με εἰς βασιλέα ἐπὶ παντὶ Ἰσραήλ.

5 Καὶ ἀπὸ πάντων τ υἱῶν με, ὅτι πολλοὺς υἱοὺς ἔδωκέ μοι Κύριος, ἐξελέξατο ἐν Σαλωμὼν τῷ υἱῷ με καθίσαι αὐτὸν ἐπὶ θρόνε βασιλείας Κυρίε ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

6 Καὶ εἶπέ μοι ὁ Θεὸς, Σαλωμὼν ὁ υἱός σε οἰκοδομήσει τ οἶκόν με καὶ τὴν αὐλήν με, ὅτι ἡρέτικα ἐν αὐτῷ εἶναί μου υἱὸν, κἀγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα·

7 Καὶ κατορθώσω τ βασιλείαν αὐτε ἕως αἰῶνος, ἐὰν ἰσχύσῃ τ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς με, καὶ τὰ κρίματά με, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

8 Καὶ νῦν κατὰ πρόσωπον πάσης ἐκκλησίας Κυρίε, καὶ ἐν ὠσὶ Θεε ἡμῶν, φυλάξασθε καὶ ζητήσατε πάσας τὰς ἐντολὰς Κυρίε τ Θεε ἡμῶν, ἵνα κληρονομήσητε τ γῆν τ ἀγαθὴν, καὶ κατακληρονομήσητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς ἕως αἰῶνος.

9 Καὶ νῦν Σαλωμὼν υἱὲ, γνῶθι τ Θεὸν τ πατέρων σε, καὶ θέλευε αὐτῷ ἐν καρδίᾳ τελείᾳ καὶ ψυχῇ θελήσῃ, ὅτι πάσας καρδίας ἐτάζει Κύριος, καὶ πᾶν ἐνθύμημα γινώσκει· ἐὰν ζητήσῃς αὐτὸν, εὑρεθήσεταί σοι, καὶ ἐὰν καταλείψῃς αὐτὸν, καταλείψει σε εἰς τέλος.

10 Ἴδε νῦν, ὅτι Κύριος ἡρέτικέ σε οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον εἰς ἁγίασμα, ἴσχυε καὶ ποίει.

11 Καὶ ἔδωκε Δαυὶδ Σαλωμὼν τῷ υἱῷ αὐτε τὸ παράδειγμα τ ναε καὶ τῶν οἴκων αὐτε, καὶ τῶν ζακχῶν αὐτε, καὶ τῶν ὑπερῴων, καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν ἐσωτέρων, καὶ τε οἴκε τοῦ ἐξιλασμε,

12 Καὶ τὸ παράδειγμα ὃ εἶχεν ἐν πνεύματι αὐτε, τῶν αὐλῶν οἴκε Κυρίε, καὶ πάντων τῶν παρόδων τῶν κύκλῳ τ εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκε Κυρίε, καὶ τ ἀποθηκῶν τ ἁγίων, καὶ τ καταλυμάτων,

13 Καὶ τ ἐφημεριῶν τ ἱερέων καὶ τ Λευιτῶν εἰς πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας οἴκε Κυρίε, καὶ

τ̃ ἀποθηκῶν τ̃ λειτεργησίμων σκευῶν τ̃ λατρείας οἴκε Κυρίε.

14 Καὶ τ̃ σαθμὸν τ̃ ὁλκῆς αὐτῶν τῶν τε χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν,

15 Λυχνιῶν τ̃ ὁλκὴν ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ τ λύχνων.

16 Ἔδωκεν αὐτῷ ὁμοίως τὸν σαθμὸν τῶν τραπεζῶν τ̃ προθέσεως, ἑκάστης τραπέζης χρυσῆς, καὶ ὡσαύτως τ̃ ἀργυρῶν,

17 Καὶ τ̃ κρεαγρῶν καὶ σπονδείων καὶ τ̃ φιαλῶν τ̃ χρυσῶν· καὶ τ̃ σαθμὸν τῶν χρυσῶν καὶ τ̃ ἀργυρῶν, καὶ θυΐσκων κεφαρὲ, ἑκάστε σαθμᾶ.

18 Καὶ τῶν θ̃ θυσιαστρίε τ̃ θυμιαμάτων ἐκ χρυσίε δοκίμε σαθμὸν ὑπέδειξεν αὐτῷ, καὶ τὸ παράδειγμα θ̃ ἅρματος τ̃ χερεβὶμ τῶν διαπετασμένων ταῖς πτέρυξι, καὶ σκιαζόντων ἐπὶ τ̃ κιβωτᾶ διαθήκης Κυρίε,

19 Πάντα ἐν γραφῇ χειρὸς Κυρίε ἔδωκε Δαυὶδ Σαλωμὼν, κατὰ τ̃ περιγενηθεῖσαν αὐτῷ σύνεσιν τ̃ κατεργασίας θ̃ παραδείγματος.

20 Καὶ εἶπε Δαυὶδ Σαλωμὼν τῷ υἱῷ αὐτᾶ, Ἴσχυε καὶ ἀνδρίζε καὶ ποίει, μὴ φοβᾶ μηδὲ πτοηθῇς, ὅτι Κύριος ὁ Θεός με μετὰ σᾶ, ὃς οὐκ ἀνήσει σε καὶ ὃ μὴ ἐγκαταλίπῃ ἕως θ̃ συντελέσαι σε πᾶσαν ἐργασίαν λειτεργίας οἴκε Κυρίε· καὶ ἰδὲ τὸ παράδειγμα θ̃ ναᾶ καὶ τοῦ οἴκε αὐτᾶ, καὶ ζακχῶ αὐτᾶ, καὶ τὰ ὑπερῷα καὶ τὰς ἀποθήκας τὰς ἐσωτέρας, καὶ τ̃ οἶκον τοῦ ἱλασμᾶ, καὶ τὸ παράδειγμα οἴκε Κυρίε.

21 Καὶ ἰδὲ αἱ ἐφημερίαι τῶν ἱερέων καὶ τ̃ Λευιτῶν εἰς πᾶσαν λειτεργίαν οἴκε Κυρίε, καὶ μετὰ σᾶ ἐν πάσῃ πραγματείᾳ, καὶ πᾶς πρόθυμος ἐν σοφίᾳ κατὰ πᾶσαν τέχνην, καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς πάντας τὰς λόγες σε.

Κεφ. κθ'. 29.

ΚΑΙ εἶπε Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, Σαλωμὼν ὁ υἱός με εἰς ὃν ἠρέτικεν ἐν αὐτῷ Κύριος, νέος καὶ ἁπαλὸς, καὶ τὸ ἔργον μέγα, ὅτι οὐκ ἀνθρώπῳ, ἀλλ' ἢ Κυρίῳ Θεῷ.

2 Κατὰ πᾶσαν τὴν δύναμιν ἡτοίμακα εἰς οἶκον Θεᾶ με χρυσίον, ἀργύριον, χαλκὸν, σίδηρον, ξύλα, λίθας σοὰμ, καὶ πληρώσεως λίθας πολυτελεῖς καὶ ποικίλας, καὶ πάντα λίθον τίμιον, καὶ Πάριον πολύν.

3 Καὶ ἔτι ἐν τῷ εὐδοκῆσαί με ἐν οἴκῳ Θεᾶ με, ἔστι μοι θ̃ περιπεποίημαι χρυσίον καὶ ἀργύριον, καὶ ἰδὲ δέδωκα εἰς οἶκον Θεᾶ με εἰς ὕψος, ἐκτὸς ὧν ἡτοίμακα εἰς τ̃ οἶκον τ̃ ἁγίων,

4 Τρισχίλια τάλαντα χρυ-

σία δ' ἐκ Σαφὶρ, καὶ ἑπτακισχίλια τάλαντα ἀργυρίου δοκίμου, ἐξαλειφῆναι ἐν αὐτοῖς τοὺς τοίχους δ' ἱεροῦ,

5 Εἰς τὸ χρυσίον τῷ χρυσίῳ, καὶ εἰς τὸ ἀργύριον τῷ ἀργυρίῳ, καὶ εἰς πᾶν ἔργον διὰ χειρὸς τῶν τεχνιτῶν· καὶ τίς ὁ προθυμούμενος πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ σήμερον Κυρίῳ;

6 Καὶ προεθυμήθησαν ἄρχοντες πατριῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ χιλίαρχοι καὶ οἱ ἑκατόνταρχοι, καὶ οἱ πρόσταται τῶν ἔργων, καὶ οἱ οἰκοδόμοι δ' βασιλέως.

7 Καὶ ἔδωκαν εἰς τὰ ἔργα δ' οἴκου Κυρίου χρυσίου τάλαντα πεντακισχίλια, καὶ χρυσοῦς μυρίους, καὶ ἀργυρίου ταλάντων δέκα χιλιάδας, καὶ χαλκοῦ τάλαντα μύρια ὀκτακισχίλια, καὶ σιδήρου ταλάντων χιλιάδας ἑκατόν.

8 Καὶ οἷς εὑρέθη παρ' αὐτοῖς λίθος, ἔδωκαν εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκου Κυρίου διὰ χειρὸς Ἰεϊὴλ δ' Γεδσωνί.

9 Καὶ εὐφράνθη ὁ λαὸς ὑπὲρ δ' προθυμηθῆναι, ὅτι ἐν καρδίᾳ πλήρει προεθυμήθησαν τῷ Κυρίῳ· καὶ Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς εὐφράνθη μεγάλως.

10 Καὶ εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τὸν Κύριον ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας, λέγων, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως δ' αἰῶνος.

11 Σοὶ Κύριε ἡ μεγαλωσύνη, καὶ ἡ δύναμις, καὶ τὸ καύχημα, καὶ ἡ νίκη, καὶ ἡ ἰσχὺς, ὅτι σὺ πάντων τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς δεσπόζεις· ἀπὸ προσώπου σου ταράσσεται πᾶς βασιλεὺς, καὶ ἔθνος.

12 Παρὰ σοῦ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ δόξα, σὺ πάντων ἄρχεις Κύριε, ὁ ἄρχων πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐν χειρί σου ἰσχὺς καὶ δυναστεία, καὶ ἐν χειρί σου παντοκράτωρ μεγαλῦναι καὶ κατισχύσαι τὰ πάντα.

13 Καὶ νῦν Κύριε ἐξομολογούμεθά σοι, καὶ αἰνοῦμεν τὸ ὄνομα τῆς καυχήσεώς σου.

14 Καὶ τίς εἰμι ἐγὼ, καὶ τίς ὁ λαός μου ὅτι ἰσχύσαμεν προθυμηθῆναί σοι κατὰ ταῦτα; ὅτι σὰ τὰ πάντα, καὶ ἐκ τῶν σῶν δεδώκαμέν σοι.

15 Ὅτι πάροικοι ἐσμὲν ἐναντίον σου, καὶ παροικοῦντες ὡς πάντες οἱ πατέρες ἡμῶν· ὡς σκιὰ αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐπὶ γῆς, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπομονή.

16 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρὸς πᾶν τὸ πλῆθος τοῦτο ὃ ἡτοίμακα οἰκοδομηθῆναι οἶκον τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ σου, ἐκ χειρός σου ἐστὶ, καὶ σοὶ τὰ πάντα.

17 Καὶ ἔγνων Κύριε, ὅτι σὺ

εἶ ὁ ἐτάζων καρδίας, καὶ δικαιοσύνην ἀγαπᾷς· ἐν ἁπλότητι καρδίας προεθυμήθην ταῦτα πάντα, καὶ νῦν τὸν λαόν σε τὸν εὑρεθέντα ὧδε εἶδον ἐν εὐφροσύνῃ προθυμηθέντα σοι.

18 Κύριε ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰσραὴλ, τῶν πατέρων ἡμῶν, φύλαξον ταῦτα ἐν διανοίᾳ καρδίας λαοῦ σε εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ κατεύθυνον τὰς καρδίας αὐτῶν πρὸς σέ.

19 Καὶ Σαλωμὼν τῷ υἱῷ μου δὸς καρδίαν ἀγαθὴν ποιεῖν τὰς ἐντολάς σε, καὶ τὰ μαρτύριά σε, καὶ τὰ προσάγματά σε, καὶ τοῦ ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν τὴν κατασκευὴν τοῦ οἴκου σε.

20 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, Εὐλογήσατε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν· καὶ εὐλόγησε πᾶσα ἡ ἐκκλησία Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν· καὶ κάμψαντες τὰ γόνατα προσεκύνησαν Κυρίῳ, καὶ τῷ βασιλεῖ.

21 Καὶ ἔθυσε Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ θυσίας, καὶ ἀνήνεγκεν ὁλοκαυτώματα τῷ Θεῷ τῇ ἐπαύριον τῆς ὡρώτης ἡμέρας μόσχους χιλίους, κριοὺς χιλίους, ἄρνας χιλίους, καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, καὶ θυσίας εἰς πλῆθος παντὶ τῷ Ἰσραήλ.

22 Καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον ἐναντίον τοῦ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ μετὰ χαρᾶς· καὶ ἐβασίλευσαν ἐκ δευτέρου τὸν Σαλωμὼν υἱὸν Δαυὶδ, καὶ ἔχρισαν αὐτὸν τῷ Κυρίῳ εἰς βασιλέα, καὶ Σαδὼκ εἰς ἱερωσύνην.

23 Καὶ ἐκάθισε Σαλωμὼν ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ εὐδοκήθη, καὶ ὑπήκουσαν αὐτοῦ πᾶς Ἰσραήλ.

24 Οἱ ἄρχοντες, καὶ οἱ δυνάσαι, καὶ πάντες υἱοὶ Δαυὶδ τοῦ βασιλέως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὑπετάγησαν αὐτῷ.

25 Καὶ ἐμεγάλυνε Κύριος τὸν Σαλωμὼν ἐπάνωθεν παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν βασιλέως, οἵα οὐκ ἐγένετο ἐπὶ παντὸς βασιλέως ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

26 Καὶ Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσσαὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ

27 Ἔτη τεσσαράκοντα, ἐν Χεβρὼν ἔτη ἑπτὰ, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔτη τριακοντατρία.

28 Καὶ ἐτελεύτησεν ἐν γήρᾳ καλῷ, πλήρης ἡμερῶν, πλούτῳ καὶ δόξῃ, καὶ ἐβασίλευσε Σαλωμὼν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

29 Οἱ δὲ λοιποὶ λόγοι τοῦ βασιλέως Δαυὶδ οἱ πρότεροι καὶ οἱ ὕστεροι, γεγραμμένοι εἰσὶν ἐν λόγοις Σαμουὴλ τοῦ βλέποντος, καὶ ἐπὶ λόγων Νάθαν τοῦ προφήτου, καὶ ἐπὶ λόγων Γὰδ τοῦ βλέποντος,

30 Περὶ πάσης τῆς βασιλείας

αὐτῦ, καὶ τ δυναστείας αὐτῦ, καὶ οἱ καιροὶ οἳ ἐγένοντο ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐπὶ τ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ πάσας βασιλείας τ γῆς.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β.

Κεφ. α'. 1.

ΚΑΙ ἐνίσχυσε Σαλωμὼν υἱὸς Δαυὶδ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτῦ, καὶ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῦ μετ' αὐτῦ, καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸν εἰς ὕψος.

2 Καὶ εἶπε Σαλωμὼν πρὸς πάντα Ἰσραὴλ, τοῖς χιλιάρχοις, καὶ τοῖς ἑκατοντάρχοις, καὶ τοῖς κριταῖς, καὶ πᾶσι τοῖς ἄρχουσιν ἐναντίον Ἰσραὴλ τοῖς ἄρχουσι τ πατριῶν.

3 Καὶ ἐπορεύθη Σαλωμὼν καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία εἰς τ ὑψηλὴν τ ἐν Γαβαὼν, οὗ ἐκεῖ ἦν ἡ σκηνὴ τ μαρτυρίε τ Θεῦ, ἣν ἐποίησε Μωυσῆς παῖς Κυρίε ἐν τῇ ἐρήμῳ.

4 Ἀλλὰ κιβωτὸν τ Θεῦ ἀνήνεγκε Δαυὶδ ἐκ πόλεως Καριαθιαρὶμ, ὅτι ἡτοίμασεν αὐτῇ Δαυὶδ, ὅτι ἔπηξεν αὐτῇ σκηνὴν ἐν Ἱερουσαλήμ.

5 Καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκῦν ὃ ἐποίησε Βεσελεὴλ υἱὸς Οὐρίε υἱῦ Ὡρ, ἐκεῖ ἦν ἔναντι τ σκηνῆς Κυρίε· καὶ ἐξεζήτησεν αὐτὸ Σαλωμὼν καὶ ἡ ἐκκλησία,

6 Καὶ ἤνεγκε Σαλωμὼν ἐκεῖ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκῦν ἐνώπιον Κυρίε τὸ ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ ἤνεγκεν ἐπ' αὐτῷ ὁλοκαύτωσιν χιλίαν.

7 Ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ὤφθη Θεὸς τῷ Σαλωμὼν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Αἴτησαι τί σοι δῶ.

8 Καὶ εἶπε Σαλωμὼν πρὸς τὸν Θεὸν, Σὺ ἐποίησας μετὰ Δαυὶδ τ πατρός με ἔλεος μέγα, καὶ ἐβασίλευσάς με ἀντ' αὐτῦ.

9 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς, πιστωθήτω δὴ τὸ ὄνομά με ἐπὶ Δαυὶδ τ πατέρα με, ὅτι σὺ ἐβασίλευσάς με ἐπὶ λαὸν πολὺν, ὡς ὁ χῦς τ γῆς.

10 Νῦν σοφίαν καὶ σύνεσιν δός μοι, καὶ ἐξελεύσομαι ἐνώπιον τ λαῦ τύτε καὶ εἰσελεύσομαι, ὅτι τίς κρινεῖ τ λαόν σε τ μέγαν τύτον;

11 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Σαλωμὼν, Ἀνθ' ὧν ἐγένετο

τῶτο ἐν τῇ καρδίᾳ σε, καὶ ἐκ ἠτήσω πλῶτον χρημάτων, ἐδὲ δόξαν, ἐδὲ τ ψυχὴν τ ὑπεναντίων, καὶ ἡμέρας πολλὰς ἐκ ἠτήσω, καὶ ἤτησας σεαυτῷ σοφίαν καὶ σύνεσιν, ὅπως κρίνῃς τ λαόν μου, ἐφ' ὃν ἐβασίλευσά σε ἐπ' αὐτόν,

12 Τὴν σοφίαν, καὶ τ σύνεσιν δίδωμί σοι, καὶ πλῶτον καὶ χρήματα καὶ δόξαν δώσω σοι, ὡς ἐκ ἐγενήθη ὅμοιός σοι ἐν τοῖς βασιλεῦσι τοῖς ἔμπροσθέν σε, καὶ μετὰ σὲ ἐκ ἔσαι ἕτως.

13 Καὶ ἦλθε Σαλωμὼν ἐκ βαμὰ τ ἐν Γαβαὼν εἰς Ἱερυσαλὴμ πρὸ προσώπε τ σκηνῆς Θ μαρτυρίε, καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραήλ.

14 Καὶ συνήγαγε Σαλωμὼν ἅρματα καὶ ἱππεῖς, καὶ ἐγένοντο αὐτῷ χιλία καὶ τετρακόσια ἅρματα, καὶ δώδεκα χιλιάδες ἱππέων· καὶ κατέλιπεν αὐτὰ ἐν πόλεσι τ ἁρμάτων, καὶ ὁ λαὸς μετὰ Θ βασιλέως ἐν Ἱερυσαλήμ.

15 Καὶ ἔθηκεν ὁ βασιλεὺς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἐν Ἱερυσαλὴμ ὡς λίθες, καὶ τὰς κέδρες ἐν τῇ Ἰωδαία ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος.

16 Καὶ ἡ ἔξοδος τ ἵππων Σαλωμὼν ἐξ Αἰγύπλε, καὶ ἡ τιμὴ τ ἐμπόρων Θ βασιλέως πορεύεσθαι, καὶ ἠγόραζον,

17 Καὶ ἀνέβαινον καὶ ἐξῆγον ἐξ Αἰγύπλε ἅρμα ἓν ἑξακοσίων ἀργυρίε, καὶ ἵππον πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἀργυρίε· καὶ ἕτω πᾶσι τοῖς βασιλεῦσι τ Χετταίων καὶ τοῖς βασιλεῦσι Συρίας ἐν χερσὶν αὐτῶν ἔφερον.

Κεφ. Β'. 2.

ΚΑΙ εἶπε Σαλωμὼν Θ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίε, καὶ οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτε.

2 Καὶ συνήγαγε Σαλωμὼν ἑβδομήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν νωτοφόρων, καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας λατόμων ἐν τῷ ὄρει, καὶ οἱ ἐπισάται ἐπ' αὐτῶν τρισχίλιοι ἑξακόσιοι.

3 Καὶ ἀπέστειλε Σαλωμὼν πρὸς Χιρὰμ βασιλέα Τύρου, λέγων, Ὡς ἐποίησας μετὰ Δαυὶδ Θ πατρός μου, καὶ ἀπέστειλας αὐτῷ κέδρες Θ οἰκοδομῆσαι ἑαυτῷ οἶκον κατοικῆσαι ἐν αὐτῷ.

4 Καὶ ἰδὲ ἐγὼ ὁ υἱὸς αὐτε οἰκοδομῶ οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίε Θεῦ μου, ἁγιάσαι αὐτὸν αὐτῷ Θ θυμιᾶν ἀπέναντι αὐτε θυμίαμα καὶ πρόθεσιν διαπαντὸς, καὶ Θ ἀναφέρειν ὁλοκαυτώματα διαπαντὸς τοπρωὶ καὶ τοδείλης, καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις, καὶ ἐν ταῖς νεμηνίαις, καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς τε Κυρίε Θεε ἡμῶν·

τῆ ἑνὸς πεντήκοντα σίκλοι χρυσίου, καὶ τὸ ὑπερῷον ἐχρύσωσε χρυσίῳ.

10 Καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων χερουβὶμ δύο, ἔργον ἐκ ξύλων· καὶ ἐχρύσωσεν αὐτὰ χρυσίῳ.

11 Καὶ αἱ πτέρυγες τῶν χερουβὶμ τὸ μῆκος πήχεων εἴκοσι, καὶ ἡ πτέρυξ ἡ μία πήχεων πέντε ἁπτομένη τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου, καὶ ἡ πτέρυξ ἡ ἑτέρα πήχεων πέντε ἁπτομένη τῆς πτέρυγος τοῦ χερουβὶμ τοῦ ἑτέρου.

12 Καὶ αἱ πτέρυγες τῶν χερουβὶμ τούτων διαπεπετασμέναι πήχεων εἴκοσι, καὶ αὐτὰ ἑστηκότα ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον.

14 Καὶ ἐποίησε τὸ καταπέτασμα ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου, καὶ βύσσου, καὶ ὕφανεν ἐν αὐτῷ χερουβίμ.

15 Καὶ ἐποίησεν ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου στύλους δύο, πήχεων τριακονταπέντε τὸ ὕψος, καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν πήχεων πέντε.

16 Καὶ ἐποίησε σερσερὰθ ἐν τῷ δαβίρ, καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων· καὶ ἐποίησε ροΐσκους ἑκατὸν, καὶ ἔδηκεν ἐπὶ τῶν χαλασῶν.

17 Καὶ ἔστησε τοὺς στύλους κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ, ἕνα ἐκ δεξιῶν, καὶ τὸν ἕνα ἐξ εὐωνύμων· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ ἐκ δεξιῶν, Κατόρθωσις, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐξ ἀριστερῶν, Ἰσχύς.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ ἐποίησε θυσιαστήριον χαλκοῦν, εἴκοσι πήχεων τὸ μῆκος, καὶ εἴκοσι πήχεων τὸ εὖρος, καὶ δέκα πήχεων τὸ ὕψος.

2 Καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν χυτὴν, δέκα πήχεων τὴν διαμέτρησιν, στρογγύλην κυκλόθεν, καὶ πέντε πήχεων τὸ ὕψος, καὶ τὸ κύκλωμα τριάκοντα πήχεων.

3 Καὶ ὁμοίωμα μόσχων ὑποκάτω αὐτῆς κύκλῳ κυκλοῦσιν αὐτήν· δέκα πήχεις περιέχουσι τὴν λεκάνην κυκλόθεν· δύο γένη ἐχώνευσαν τοὺς μόσχους ἐν τῇ χωνεύσει αὐτῶν

4 Ἡ ἐποίησαν αὐτοὺς δώδεκα μόσχους, οἱ τρεῖς βλέποντες Βορρᾶν, καὶ οἱ τρεῖς δυσμὰς, καὶ οἱ τρεῖς Νότον, καὶ οἱ τρεῖς κατ' ἀνατολὰς, καὶ ἡ θάλασσα ἐπ' αὐτῶν ἄνω, ἦσαν τὰ ὀπίσθια αὐτῶν ἔσω.

5 Καὶ τὸ πάχος αὐτῆς παλαιστὴς, καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς ὡς χεῖλος ποτηρίου, διαγεγλυμμένα βλαστοὺς κρίνου, χωροῦσαν μετρητὰς τρισχιλίους· καὶ ἐξετέλεσε.

6 Καὶ ἐποίησε λεκάνας δέκα,

καὶ ἔθηκε τὰς πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ τὰς πέντε ἐξ ἀριστερῶν, ἵνα πλύνωσιν ἐν αὐτοῖς τὰ ἔργα τῆς ὁλοκαυτωμάτων, καὶ ἀποκλύζειν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ θάλασσα εἰς τὸ νίπτεσθαι τοὺς ἱερεῖς ἐν αὐτῇ.

7 Καὶ ἐποίησε τὰς λυχνίας τὰς χρυσᾶς δέκα κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν, καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ ναῷ, πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἀριστερῶν.

8 Καὶ ἐποίησε τραπέζας δέκα, καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ ναῷ, πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ εὐωνύμων, καὶ ἐποίησε φιάλας χρυσᾶς ἑκατόν,

9 Καὶ ἐποίησε τὴν αὐλὴν τῶν ἱερέων, καὶ τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην, καὶ θύρας τῇ αὐλῇ, καὶ θυρώματα αὐτῶν κατακεχαλκωμένα χαλκῷ.

10 Καὶ τὴν θάλασσαν ἔθηκεν ἀπὸ γωνίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν ὡς πρὸς ἀνατολὰς κατέναντι.

11 Καὶ ἐποίησε Χιρὰμ τὰς κρεάγρας, καὶ τὰ πυρεῖα, καὶ τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ· καὶ συνετέλεσε Χιρὰμ ποιῆσαι πᾶσαν τὴν ἐργασίαν ἣν ἐποίησε Σαλωμὼν τῷ βασιλεῖ ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ,

12 Στύλους δύο, καὶ ἐπ' αὐτῶν γωλὰθ τῆς χωθαρὲθ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων δύο, καὶ δίκτυα δύο συγκαλύψαι τὰς κεφαλὰς τῆς χωθαρὲθ ἃ ἐστιν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων,

13 Καὶ κώδωνας χρυσοῦς τετρακοσίους εἰς τὰ δύο δίκτυα, καὶ δύο γένη ῥοΐσκων ἐν τῷ δικτύῳ τῷ ἑνὶ τοῦ συγκαλύψαι τὰς δύο γωλὰθ τῆς χωθαρὲθ ἃ ἐστιν ἐπάνω τῶν στύλων·

14 Καὶ τὰς μεχωνὼθ ἐποίησε δέκα, καὶ τὰς λεκάνας ἐποίησεν ἐπὶ τὰς μεχωνώθ,

15 Καὶ τὴν θάλασσαν μίαν, καὶ τοὺς μόσχους τοὺς δώδεκα ὑποκάτω αὐτῆς,

16 Καὶ τὰς ποδισκάρας, καὶ τὰς ἀναλημπτῆρας, καὶ τὰς λέβητας, καὶ τὰς κρεάγρας, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν ἃ ἐποίησε Χιρὰμ, καὶ ἀνήνεγκε τῷ βασιλεῖ Σαλωμὼν ἐν οἴκῳ Κυρίου χαλκᾶ καθαρᾶ.

17 Ἐν τῷ περιχώρῳ τοῦ Ἰορδάνου ἐχώνευσεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ πάχει τῆς γῆς ἐν οἴκῳ Σοκχὼθ καὶ ἀναμέσον Σαρηδαθά.

18 Καὶ ἐποίησε Σαλωμὼν πάντα τὰ σκεύη ταῦτα εἰς πλῆθος σφόδρα, ὅτι οὐκ ἐξέλιπεν ὁλκὴ τοῦ χαλκοῦ.

19 Καὶ ἐποίησε Σαλωμὼν πάντα τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου, καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἄρτοι προθέσεως,

20 Καὶ τὰς λυχνίας, καὶ τὰς λύχνους αὐτῶν φωτὸς κατὰ τὸ κρίμα καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβὶρ χρυσίου καθαροῦ,

21 Καὶ λαβίδες αὐτῶν, καὶ οἱ λύχνοι αὐτῶν, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς θυΐσκας, καὶ τὰ πυρεῖα χρυσίου καθαροῦ,

22 Καὶ ἡ θύρα τοῦ οἴκου ἡ ἐσωτέρα εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ ναοῦ χρυσᾶς· καὶ συνετελέσθη πᾶσα ἡ ἐργασία ἣν ἐποίησε Σαλωμὼν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΙ εἰσήνεγκε Σαλωμὼν τὰ ἅγια Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσίον, καὶ τὰ σκεύη, καὶ ἔδωκεν εἰς θησαυροὺς οἴκου Κυρίου.

2 Τότε ἐξεκκλησίασε Σαλωμὼν πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν τοὺς ἡγουμένους πατριῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς Ἱερουσαλὴμ, τοῦ ἀνενέγκαι κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου ἐκ πόλεως Δαυὶδ, αὕτη Σιών.

3 Καὶ ἐξεκκλησιάσθησαν πρὸς τὸν βασιλέα πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἔτος ὁ μὴν ἕβδομος.

4 Καὶ ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ, καὶ ἔλαβον πάντες οἱ Λευῖται τὴν κιβωτὸν,

5 Καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ ἀνήνεγκαν αὐτὴν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται.

6 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν, καὶ πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ φοβούμενοι, καὶ οἱ ἐπισυνηγμένοι αὐτῶν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ θύοντες μόσχους καὶ πρόβατα, οἳ οὐκ ἀριθμηθήσονται καὶ οἳ οὐ λογισθήσονται ἀπὸ τοῦ πλήθους.

7 Καὶ εἰσήνεγκαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ δαβὶρ τοῦ οἴκου εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὑποκάτω τῶν πτερύγων τῶν χερουβίμ.

8 Καὶ ἦν τὰ χερουβὶμ διαπετακότα τὰς πτέρυγας αὐτῶν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ, καὶ συνεκάλυπτε τὰ χερουβὶμ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀναφορεῖς αὐτῆς ἐπάνωθεν,

9 Καὶ ὑπερεῖχον οἱ ἀναφορεῖς, καὶ ἐβλέποντο αἱ κεφαλαὶ τῶν ἀναφορέων ἐκ τῶν ἁγίων εἰς πρόσωπον τοῦ δαβὶρ, καὶ ἐβλέποντο ἔξω, καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

10 Οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ πλὴν δύο πλάκες ἃς ἔθηκε Μωυσῆς ἐν Χωρὴβ, ἃ διέθετο Κύριος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξελ-

Θεῖν τὰς ἱερεῖς ἐκ τ̃ ἁγίων, ὅτι πάντες οἱ ἱερεῖς οἱ εὑρεθέντες ἡγιάσθησαν, ἐκ ἦσαν διατεταγμένοι κατ' ἐφημερίαν.

12 Καὶ οἱ Λευῖται οἱ ψαλτῳδοὶ πάντες τοῖς υἱοῖς Ἀσὰφ τῷ Αἰμὰν τῷ Ἰδιθὰν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτ̃, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτ̃ τ̃ ἐνδεδυμένων σολὰς βυσσίνας ἐν κυμβάλοις κ̀ ἐν νάβλαις κ̀ ἐν κινύραις, ἑστηκότες κατέναντι τ̃ θυσιαστηρίε, καὶ μετ' αὐτῶν ἱερεῖς ἑκατὸν εἴκοσι σαλπίζοντες ταῖς σάλπιγξι.

13 Καὶ ἐγένετο μία φωνὴ ἐν τῷ σαλπίζειν κ̀ ἐν τῷ ψαλτῳδεῖν κ̀ ἐν τῷ ἀναφωνεῖν φωνῇ μιᾷ τ̃ ἐξομολογεῖσθαι κ̀ αἰνεῖν τῷ Κυρίῳ· κ̀ ὡς ὕψωσαν φωνὴν ἐν σάλπιγξι, κ̀ ἐν κυμβάλοις, κ̀ ἐν ὀργάνοις τ̃ ᾠδῶν, κ̀ ἔλεγον, Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸν, ὅτι εἰς τ̀ αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτ̃· κ̀ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη νεφέλης δόξης Κυρίε.

14 Καὶ ἐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς τ̃ στῆναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπε τ̃ νεφέλης, ὅτι ἐνέπλησε δόξα Κυρίε τ̀ οἶκον τ̃ Θεῦ.

Κεφ. ε'. 6.

ΤΟΤΕ εἶπε Σαλωμὼν, Κύριος εἶπε τ̃ κατασκηνῶσαι ἐν γνόφῳ,

2 Καὶ ἐγὼ ᾠκοδόμηκα οἶκον τῷ ὀνόματί σε ἅγιόν σοι καὶ ἕτοιμον τ̃ κατασκηνῶσαι εἰς τὸς αἰῶνας.

3 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτ̃, κ̀ εὐλόγησε τ̀ πᾶσαν ἐκκλησίαν Ἰσραὴλ, καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰσραὴλ παρειστήκει,

4 Καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησεν ἐν στόματι αὐτ̃ πρὸς Δαυὶδ τ̀ πατέρα με, καὶ ἐν χερσὶν αὐτ̃ ἐπλήρωσε, λέγων,

5 Ἀπὸ τ̃ ἡμέρας ἧς ἀνήγαγον τὸν λαόν με ἐκ γῆς Αἰγύπτε, ἐκ ἐξελεξάμην ἐν πόλει ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, τ̃ οἰκοδομῆσαι οἶκον τ̃ εἶναι τὸ ὄνομά με ἐκεῖ, κ̀ ἐκ ἐξελεξάμην ἐν ἀνδρὶ τ̃ εἶναι εἰς ἡγέμενον ἐπὶ τ̀ λαόν με Ἰσραήλ·

6 Καὶ ἐξελεξάμην τ̀ Ἱερουσαλὴμ γενέσθαι τὸ ὄνομά με ἐκεῖ, κ̀ ἐξελεξάμην ἐν Δαυὶδ τ̃ εἶναι ἐπὶ τὸν λαόν με Ἰσραήλ.

7 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν Δαυὶδ τ̃ πατρός με, τ̃ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίε Θεῦ Ἰσραήλ.

8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Δαυὶδ πατέρα με, Διότι ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν σε τ̃ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματί με, καλῶς ἐποίησας, ὅτι ἐγένετο ἐπὶ τὴν καρδίαν σε.

9 Πλὴν σὺ ἐκ οἰκοδομήσεις

τὸν οἶκον, ὅτι ὁ υἱός σε ὃς ἐξελεύσεται ἐκ τῆ ὀσφύος σε, ἕτος οἰκοδομήσει τὸ οἶκον τῷ ὀνόματί με.

10 Καὶ ἀνέστησε Κύριος τὸν λόγον τοῦτον, ὃν ἐλάλησε, καὶ ἐγενήθην ἀντὶ Δαυὶδ πατρός με, καὶ ἐκάθισα ἐπὶ τὸ θρόνον Ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησε Κύριος· καὶ ᾠκοδόμησα τὸ οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίε Θεῦ Ἰσραὴλ,

11 Καὶ ἔθηκα ἐκεῖ τὸ κιβωτὸν ἐν ᾗ ἐκεῖ διαθήκη Κυρίε, ἣν διέθετο τῷ Ἰσραήλ.

12 Καὶ ἔστη κατέναντι θυσιαστηρίε Κυρίε ἔναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτῦ·

13 Ὅτι ἐποίησε Σαλωμὼν βάσιν χαλκῆν, καὶ ἔθηκεν αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆ αὐλῆς θεῦ ἱερῦ, πέντε πήχεων τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ πέντε πήχεων τὸ εὖρος αὐτῆς, καὶ τριῶν πήχεων τὸ ὕψος αὐτῆς· καὶ ἔστη ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ γόνατα ἔναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτῦ εἰς τὸν οὐρανὸν,

14 Καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι Θεὸς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, φυλάσσων τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος τοῖς παισί σε τοῖς πορευομένοις ἐναντίον σε ἐν ὅλη καρδίᾳ·

15 Ἃ ἐφύλαξας τῷ παιδί σε Δαυὶδ τῷ πατρί με, ἃ ἐλάλησας αὐτῷ, λέγων· καὶ ἐλάλησας ἐν στόματί σε, καὶ ἐν χερσί σε ἐπλήρωσας, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

16 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, φύλαξον τῷ παιδί σου τῷ Δαυὶδ τῷ πατρί με ἃ ἐλάλησας αὐτῷ, λέγων, Οὐκ ἐκλείψει σοι ἀνὴρ ἀπὸ προσώπε με καθήμενος ἐπὶ θρόνε Ἰσραὴλ, πλὴν ἐὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοί σε τὴν ὁδὸν αὐτῶν θ πορεύεσθαι ἐν τῷ νόμῳ με, ὡς ἐπορεύθης ἐναντίον με.

17 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, πιστωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σε ὃ ἐλάλησας τῷ παιδί σε τῷ Δαυίδ.

18 Ὅτι εἰ ἀληθῶς κατοικήσει Θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς; εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς θ οὐρανῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, καὶ τίς ὁ οἶκος οὗτος ὃν ᾠκοδόμησα;

19 Καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν παιδός σε καὶ ἐπὶ τὴν δέησίν με Κύριε ὁ Θεὸς, τοῦ ἐπακοῦσαι τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς ἧς ὁ παῖς σε προσεύχεται ἐναντίον σε σήμερον,

20 Τοῦ εἶναι ὀφθαλμούς σε ἀνεῳγμένους ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ὃν εἶπας ἐπικληθῆναι τὸ

ὄνομά σε ἐκεῖ, ϗ ἀκοῦσαι τῆς προσευχῆς ἧς προσεύχεται ὁ παῖς σε εἰς τ τόπον τοῦτον·

21 Καὶ ἀκούσῃ τ δεήσεως ϗ παιδός σε, ϗ λαοῦ σε Ἰσραὴλ, ἃ ἂν προσεύξωνται εἰς τ τόπον τοῦτον· ϗ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τ κατοικήσεώς σε ἐκ ϗ ἐρανοῦ, ϗ ἀκούσῃ καὶ ἵλεως ἔσῃ.

22 Ἐὰν ἁμάρτῃ ἀνὴρ τῷ πλησίον αὐτοῦ ϗ λάβῃ ἐπ' αὐτὸν ἀρὰν ϗ ἀρᾶσθαι αὐτὸν, ϗ ἔλθῃ ϗ ἀράσηται κατέναντι ϗ θυσιαστηρίε ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ,

23 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ ϗ ἐρανοῦ, ϗ ποιήσεις, ϗ κρινεῖς τοὺς δούλους σε, ϗ ἀποδοῦναι τῷ ἀνόμῳ, ϗ ἀποδοῦναι ὁδὸν αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, ϗ ϗ δικαιῶσαι δίκαιον, ϗ ἀποδοῦναι αὐτῷ κατὰ τ δικαιοσύνην αὐτοῦ.

24 Καὶ ἐὰν θραυσθῇ ὁ λαός σε Ἰσραὴλ κατέναντι ϗ ἐχθροῦ, ἐὰν ἁμάρτωσί σοι, καὶ ἐπιστρέψωσι ϗ ἐξομολογήσωνται τῷ ὀνόματί σε, ϗ προσεύξωνται ϗ δεηθῶσιν ἐναντίον σε ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ,

25 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ ἐρανοῦ, ϗ ἵλεως ἔσῃ ταῖς ἁμαρτίαις λαοῦ σε Ἰσραὴλ, ϗ ἀποστρέψεις αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκας αὐτοῖς ϗ τοῖς πατράσιν αὐτῶν.

26 Ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν ἐρανὸν ϗ μὴ γενέσθαι ὑετὸν, ὅτι ἁμαρτήσονταί σοι, ϗ προσεύξονται εἰς τ τόπον τοῦτον, ϗ αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σε, ϗ ἀπὸ τ ἁμαρτιῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν, ὅτι ταπεινώσεις αὐτούς,

27 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ ἐρανοῦ, ϗ ἵλεως ἔσῃ ταῖς ἁμαρτίαις τ παίδων καὶ ϗ λαοῦ σε Ἰσραὴλ, ὅτι δηλώσεις αὐτοῖς τ ὁδὸν τ ἀγαθὴν, ἐν ᾗ πορεύσονται ἐν αὐτῇ, ϗ δώσεις ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν σε, ἣν ἔδωκας τῷ λαῷ σε εἰς κληρονομίαν.

28 Λιμὸς ἐὰν γένηται ἐπὶ τ γῆς, θάνατος ἐὰν γένηται, ἀνεμοφθορία ϗ ἴκτερος, ἀκρὶς καὶ βροῦχος ἐὰν γένηται, καὶ ἐὰν θλίψῃ αὐτὸν ὁ ἐχθρὸς κατέναντι τ πόλεων αὐτῶν, κατὰ πᾶσαν πληγὴν ϗ πάντα πόνον,

29 Καὶ πᾶσα προσευχὴ, ϗ πᾶσα δέησις ἣ ἐὰν γένηται παντὶ ἀνθρώπῳ ϗ παντὶ λαῷ σε Ἰσραὴλ, ἐὰν γνῷ ἄνθρωπος τ ἁφὴν αὐτοῦ ϗ τὴν μαλακίαν αὐτοῦ, ϗ διαπετάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τ οἶκον τοῦτον,

30 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ ἐρανοῦ ἐξ ἑτοίμε κατοικητηρίε σε, ϗ ἱλάσῃ, καὶ δώσεις ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, ὡς ἂν γνῷς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὅτι μόνος γινώσκεις τ καρδίαν υἱῶν ἀνθρώπων,

11 Καὶ συνετέλεσε Σαλωμὼν τὸν οἶκον Κυρίε, καὶ τ̀ οἶκον τ̃ βασιλέως· καὶ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐν τῇ ψυχῇ Σαλωμὼν τ̃ ποιῆσαι ἐν οἴκῳ Κυρίε καὶ ἐν οἴκῳ αὐτ̃, εὐωδώθη.

12 Καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Σαλωμὼν τ̀ νύκτα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἤκουσα τ̃ προσευχῆς σε, καὶ ἐξελεξάμην ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐμαυτῷ εἰς οἶκον θυσίας.

13 Ἐὰν συσχῶ τ̀ οὐρανὸν καὶ μὴ γένηται ὑετὸς, καὶ ἐὰν ἐντείλωμαι τῇ ἀκρίδι καταφαγεῖν τὸ ξύλον, καὶ ἐὰν ἀποστείλω θάνατον ἐν τῷ λαῷ με,

14 Καὶ ἐὰν ἐντραπῇ ὁ λαός με ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά με ἐπ' αὐτοὺς, καὶ προσεύξωνται καὶ ζητήσωσι τὸ πρόσωπόν με, καὶ ἀποστρέψωσιν ἀπὸ τ̃ ὁδῶν αὐτῶν τ̃ πονηρῶν, καὶ ἐγὼ εἰσακούσομαι ἐκ τ̃ οὐρανῦ, καὶ ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, καὶ ἰάσομαι τ̀ γῆν αὐτῶν.

15 Καὶ νῦν οἱ ὀφθαλμοί με ἔσονται ἀνεῳγμένοι, καὶ τὰ ὦτά με ἐπήκοα τῇ προσευχῇ τοῦ τόπε τούτε,

16 Καὶ νῦν ἐξελεξάμην καὶ ἡγίακα τ̀ οἶκον τοῦτον, τ̃ εἶναι ὄνομά με ἐκεῖ ἕως αἰῶνος, καὶ ἔσονται οἱ ὀφθαλμοί με καὶ ἡ καρδία με ἐκεῖ πάσας τὰς ἡμέρας.

17 Καὶ σὺ ἐὰν πορευθῇς ἐναντίον με ὡς Δαυὶδ ὁ πατήρ σε, καὶ ποιήσῃς κατὰ πάντα ἃ ἐνετειλάμην σοι, καὶ τὰ προσάγματά με καὶ τὰ κρίματά με φυλάξῃ,

18 Καὶ ἀναστήσω τ̀ θρόνον τ̃ βασιλείας σε ὡς διεθέμην Δαυὶδ τῷ πατρί σε, λέγων, Οὐκ ἐξολοθρεύσεταί σοι ἡγούμενος ἀνὴρ ἐν Ἰσραήλ.

19 Καὶ ἐὰν ἀποστρέψητε ὑμεῖς, καὶ ἐγκαταλείπητε τὰ προσάγματά με καὶ τὰς ἐντολάς με ἃς ἔδωκα ἐναντίον ὑμῶν, καὶ πορευθῆτε καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς,

20 Καὶ ἐξαρῶ ὑμᾶς ἀπὸ τ̃ γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς· καὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ἡγίασα τῷ ὀνόματί με ἀποστρέψω ἐκ προσώπε με, καὶ δώσω αὐτὸν εἰς παραβολὴν καὶ εἰς διήγημα ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

21 Καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὁ ὑψηλὸς πᾶς ὁ διαπορευόμενος αὐτὸν ἐκστήσεται, καὶ ἐρεῖ, Χάριν τίνος ἐποίησε Κύριος τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ;

22 Καὶ ἐροῦσι, Διότι ἐγκατέλιπον Κύριον τ̀ Θεὸν τ̃ πατέρων αὐτῶν, τ̃ ἐξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτε, καὶ ἀντελάβοντο θεῶν ἑτέρων, καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς, καὶ ἐδούλευσαν

αὐτοῖς, καὶ διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτὸς πᾶσαν τὴν κακίαν ταύτην.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ εἴκοσι ἔτη ἐν οἷς ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν τὸν οἶκον Κυρίε, καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ,

2 Καὶ τὰς πόλεις ἃς ἔδωκε Χιρὰμ τῷ Σαλωμὼν, ᾠκοδόμησεν αὐτὰς Σαλωμὼν, καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ τὸς υἱὸς Ἰσραήλ.

3 Καὶ ἦλθε Σαλωμὼν εἰς Βαισωβὰ, καὶ κατίσχυσεν αὐτήν.

4 Καὶ ᾠκοδόμησε τὸν Θοεδμὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς ἃς ᾠκοδόμησεν ἐν Ἡμάθ.

5 Καὶ ᾠκοδόμησε τὸν Βαιθωρὼν τὸν ἄνω καὶ τὸν Βαιθωρὼν τὴν κάτω, πόλεις ὀχυράς· τείχη, πύλαι, καὶ μοχλοί·

6 Καὶ τὸν Βαλαὰθ, καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς αἳ ἦσαν τῷ Σαλωμὼν, καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἁρμάτων, καὶ τὰς πόλεις τῶν ἱππέων· καὶ ὅσα ἐπεθύμησε Σαλωμὼν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ οἰκοδομῆσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

7 Πᾶς ὁ λαὸς ὁ καταλειφθεὶς ἀπὸ τῶν Χετταίε, καὶ τῶν Ἀμορραίε, καὶ τῶν Φερεζαίε, καὶ τῶν Εὐαίε, καὶ τῶν Ἰεβουσαίε οἳ οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ,

8 Ἀλλ' ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν αὐτῶν τῶν καταλειφθέντων μετ' αὐτὸς ἐν τῇ γῇ, ὃς οὐκ ἐξωλόθρευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸς Σαλωμὼν εἰς φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

9 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἔδωκε Σαλωμὼν εἰς παῖδας τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ· ὅτι ἰδὲ ἄνδρες πολεμισαὶ καὶ ἄρχοντες, καὶ οἱ δυνατοὶ καὶ ἄρχοντες ἁρμάτων καὶ ἱππέων.

10 Καὶ οὗτοι ἄρχοντες τῶν τροσατῶν βασιλέως Σαλωμὼν, πεντήκοντα καὶ διακόσιοι ἐργοδιωκτοῦντες ἐν τῷ λαῷ.

11 Καὶ τὴν θυγατέρα Φαραὼ ἀνήγαγε Σαλωμὼν ἐκ πόλεως Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον ὃν ᾠκοδόμησεν αὐτῇ, ὅτι εἶπεν, Οὐ κατοικήσει ἡ γυνή μου ἐν πόλει Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ, ὅτι ἅγιός ἐστιν ὃ εἰσῆλθεν ἐκεῖ κιβωτὸς Κυρίε.

12 Τότε ἀνήνεγκε Σαλωμὼν ὁλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ᾠκοδόμησε Κυρίῳ ἀπέναντι τοῦ ναοῦ

13 Κατὰ τὸν λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ, τοῦ ἀναφέρειν κατὰ τὰς ἐντολὰς Μωυσῆ ἐν τοῖς σαββάτοις, καὶ ἐν τοῖς μησὶ, καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς, τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ,

19 Καὶ δώδεκα λέοντες ἑστηκότες ἐκεῖ ἐπὶ τῶ ἓξ ἀναβαθμῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν· οὐκ ἐγενήθη ὕστος ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ.

20 Καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆ βασιλέως Σαλωμὼν χρυσία, καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκε δρυμῆ τοῦ Λιβάνε χρυσίῳ κατειλημμένα· οὐκ ἦν ἀργύριον λογιζόμενον ἐν ἡμέραις Σαλωμὼν εἰς οὐθέν·

21 Ὅτι ναῦς τῷ βασιλεῖ ἐπορεύετο εἰς Θαρσεῖς μετὰ τῶν παίδων Χιρὰμ, ἅπαξ διὰ τριῶν ἐτῶν ἤρχετο πλοῖα εἰς Θαρσεῖς τῷ βασιλεῖ γέμοντα χρυσίε καὶ ἀργυρίε, καὶ ὀδόντων ἐλεφαντίνων, καὶ πιθήκων.

22 Καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμὼν ὑπὲρ πάντας τὺς βασιλεῖς καὶ πλούτῳ καὶ σοφίᾳ.

23 Καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτων τὸ πρόσωπον Σαλωμὼν ἀκοῦσαι τοῦ σοφίας αὐτοῦ, ἧς ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

24 Καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἕκαστος τὰ δῶρα αὐτοῦ, σκεύη ἀργυρᾶ καὶ σκεύη χρυσᾶ, καὶ ἱματισμὸν, σακτὴν καὶ ἡδύσματα, ἵππυς καὶ ἡμιόνυς, τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτόν.

25 Καὶ ἦσαν τῷ Σωλωμὼν τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ἵπποι εἰς ἅρματα, καὶ δώδεκα χιλιάδες ἱππέων, καὶ ἔθετο αὐτὺς ἐν πόλεσι τοῦ ἁρμάτων, καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλήμ.

26 Καὶ ἦν ἡγεμένος πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἕως ὁρίων Αἰγύπτε.

27 Καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς λίθυς, καὶ τὰς κέδρυς ὡς συκαμίνυς τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος.

28 Καὶ ἡ ἔξοδος τῶ ἵππων ἐξ Αἰγύπτε τῷ Σαλωμὼν καὶ ἐκ πάσης τῆς γῆς.

29 Καὶ οἱ κατάλοιποι λόγοι Σαλωμὼν οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι, ἰδοὺ ἔτοι γεγραμμένοι ἐπὶ τῶ λόγων Νάθαν τοῦ προφήτε, καὶ ἐπὶ τῶ λόγων Ἀχία τοῦ Σηλωνίτε, καὶ ἐν ταῖς ὁράσεσιν Ἰωὴλ τοῦ ὁρῶντος περὶ Ἱεροβοὰμ υἱῦ Ναβάτ.

30 Καὶ ἐβασίλευσε Σαλωμὼν ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη.

31 Καὶ ἐκοιμήθη Σαλωμὼν, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Ῥοβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑΙ ἦλθε Ῥοβοὰμ εἰς Συχὲμ, ὅτι εἰς Συχὲμ ἦρχετο πᾶς Ἰσραὴλ βασιλεῦσαι αὐτόν.

2 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ναβὰτ, καὶ αὐτὸς

ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς ἔφυγεν ἀπὸ τροσώπε Σαλωμὼν ⸗ βασιλέως, καὶ κατώκησεν Ἱεροβοὰμ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἀπέστρεψεν Ἱεροβοὰμ ἐξ Αἰγύπτε.

3 Καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτόν· καὶ ἦλθεν Ἱεροβοὰμ καὶ τᾶσα ἡ ἐκκλησία τρὸς Ῥοβοὰμ, λέγοντες,

4 Ὁ τατήρ σε ἐσκλήρυνε τ ζυγὸν ἡμῶν, καὶ νῦν ἄφες ἀπὸ τ δελείας ⸗ τατρός σε τ σκληρᾶς, καὶ ἀπὸ ⸗ ζυγε αὐτε τε βαρέος, ⸗ ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δελεύσομέν σοι.

5 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πορεύεσθε ἕως τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἔρχεσθε τρὸς μέ· καὶ ἀπῆλθεν ὁ λαός.

6 Καὶ συνήγαγεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ τὰς τρεσβυτέρας τὰς ἑστηκότας ἐναντίον ⸗ Σαλωμὼν ⸗ τατρὸς αὐτε ἐν τῷ ζῆν αὐτὸν, λέγων, Πῶς ὑμεῖς βελεύεσθε ⸗ ἀποκριθῆναι τῷ λαῷ τάτῳ λόγον;

7 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ, λέγοντες, Ἐὰν ἐν τῇ σήμερον γένῃ εἰς ἀγαθὸν τῷ λαῷ τάτῳ, καὶ εὐδοκήσῃς, καὶ λαλήσῃς αὐτοῖς λόγες ἀγαθὲς, καὶ ἔσονταί σοι ταῖδες τάσας τὰς ἡμέρας.

8 Καὶ κατέλιπε τ βελὴν τ τρεσβυτέρων, οἳ συνεβελεύσαντο αὐτῷ· καὶ συνεβελεύσατο μετὰ τ ταιδαρίων τ συνεκτραφέντων μετ' αὐτε τ ἑστηκότων ἐναντίον αὐτε.

9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί ὑμεῖς βελεύεσθε, καὶ ἀποκριθήσομαι λόγον τῷ λαῷ τάτῳ, οἳ ἐλάλησαν τρὸς μὲ, λέγοντες, Ἄνες ἀπὸ ⸗ ζυγε ⸗ ἔδωκεν ὁ τατήρ σε ἐφ' ἡμᾶς;

10 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὰ ταιδάρια τὰ ἐκτραφέντα μετ' αὐτε, λέγοντες, Οὕτως λαλήσεις τῷ λαῷ τῷ λαλήσαντι τρὸς σὲ, λέγων, Ὁ τατήρ σε ἐβάρυνε τ ζυγὸν ἡμῶν, καὶ σὺ ἄφες ἀφ' ἡμῶν· ὅτως ἐρεῖς, Ὁ μικρὸς δάκτυλός με παχύτερος τῆς ὀσφύος ⸗ τατρός με.

11 Καὶ νῦν ὁ τατήρ με ἐταίδευσεν ὑμᾶς ζυγῷ βαρεῖ, κἀγὼ τροσθήσω ἐπὶ τ ζυγὸν ὑμῶν· ὁ τατήρ με ἐταίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάςιξι, κἀγὼ ταιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις.

12 Καὶ ἦλθεν Ἱεροβοὰμ καὶ τᾶς ὁ λαὸς τρὸς Ῥοβοὰμ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς, λέγων, Ἐπισρέψατε τρὸς μὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ.

13 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς σκληρὰ, καὶ ἐγκατέλιπεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ τ βελὴν τῶν τρεσβυτέρων,

14 Καὶ ἐλάλησε τρὸς αὐτὲς κατὰ τὴν βελὴν τ νεωτέρων,

λέγων, Ὁ πατήρ μου ἐβάρυνε τὸ ζυγὸν ὑμῶν, κὶ ἐγὼ προσθήσω ἐπ' αὐτόν· ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιξι, καὶ ἐγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις.

15 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ, ὅτι ἦν μεταστροφὴ παρὰ τοῦ Θεοῦ, λέγων, Ἀνέστησε Κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ, ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἀχία τοῦ Σηλωνίτου περὶ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβάτ

16 Καὶ πάντες Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν· κὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Τίς ἡμῖν ἡ μερὶς ἐν Δαυὶδ κὶ κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσσαί; εἰς τὰ σκηνώματά σου Ἰσραὴλ· νῦν βλέπε τὸν οἶκόν σου Δαυίδ· κὶ ἐπορεύθη πᾶς Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ.

17 Καὶ ἄνδρες Ἰσραὴλ κὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν πόλεσιν Ἰούδα, κὶ ἐβασίλευσαν ἐπ' αὐτῶν Ῥοβοάμ.

18 Καὶ ἀπέστειλεν ἐπ' αὐτὸς Ῥοβοὰμ ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀδωνιράμ τὸν ἐπὶ τοῦ φόρου, κὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λίθοις, κὶ ἀπέθανε· κὶ ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ ἔσπευσε τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ἅρμα, τοῦ φυγεῖν εἰς Ἱερουσαλήμ.

19 Καὶ ἠθέτησεν Ἰσραὴλ ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κεφ. ιαʹ. 11.

ΚΑΙ ἦλθε Ῥοβοὰμ εἰς Ἱερουσαλὴμ, κὶ ἐξεκκλησίασε τὸν Ἰούδαν κὶ Βενιαμὶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδας νεανίσκων πολεμούντων πόλεμον, κὶ ἐπολέμει πρὸς Ἰσραὴλ τοῦ ἐπιστρέψαι τὴν βασιλείαν τῷ Ῥοβοάμ.

2 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Σαμαΐαν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, λέγων,

3 Εἶπον πρὸς Ῥοβοὰμ τὸν τοῦ Σαλωμὼν κὶ πάντα Ἰούδαν καὶ Βενιαμὶν, λέγων,

4 Τάδε λέγει Κύριος, Οὐκ ἀναβήσεσθε, κὶ οὐ πολεμήσεσθε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν· ἀποστρέφετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι παρ' ἐμοῦ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο· κὶ ἐπήκουσαν τοῦ λόγου Κυρίου, κὶ ἀπεστράφησαν τοῦ μὴ πορευθῆναι ἐπὶ Ἱεροβοάμ.

5 Καὶ κατῴκησε Ῥοβοὰμ εἰς Ἱερουσαλὴμ, κὶ ᾠκοδόμησε πόλεις τειχήρεις ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.

6 Καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Βηθλεὲμ, κὶ Αἰτὰν, κὶ Θεκωὲ,

7 Καὶ Βαιθσερὰ, κὶ τὴν Σοχὼθ, κὶ τὴν Ὀδολλὰμ,

8 Καὶ τὴν Γὲθ, κὶ τὴν Μαρισὰν, κὶ τὴν Ζὶφ,

9 Καὶ τὴν Ἀδωραὶ, κὶ Λαχὶς, κὶ τὴν Ἀζηκὰ,

10 Καὶ τὴν Σαραὰ, κὶ τὴν Αἰ-

λῶμ, καὶ τὴν Χεβρὼν, ἥ ἐστι ἐν Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν, πόλεις τειχήρεις.

11 Καὶ ὠχύρωσεν αὐτὰς τειχήρεις, καὶ ἔδωκεν ἐν αὐταῖς ἡγεμένας, καὶ παραθέσεις βρωμάτων, ἔλαιον καὶ οἶνον,

12 Κατὰ πόλιν καὶ κατὰ πόλιν θυρεὸς καὶ δόρατα, καὶ κατίσχυσεν αὐτὰς εἰς πλῆθος σφόδρα· καὶ ἦσαν αὐτῷ Ἰούδα καὶ Βενιαμίν.

13 Καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται οἱ ἦσαν ἐν παντὶ Ἰσραὴλ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἐκ πάντων τῶν ὁρίων·

14 Ὅτι ἐγκατέλιπον οἱ Λευῖται τὰ σκηνώματα τῆς κατασχέσεως αὐτῶν, καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς Ἰούδα εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἐξέβαλεν αὐτὰς Ἱεροβοὰμ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ μὴ λειτουργεῖν Κυρίῳ,

15 Καὶ καλέσησεν ἑαυτῷ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν καὶ τοῖς εἰδώλοις καὶ τοῖς ματαίοις καὶ τοῖς μόσχοις, ἃ ἐποίησεν Ἱεροβοάμ.

16 Καὶ ἐξέβαλεν αὐτὰς ἀπὸ φυλῶν Ἰσραὴλ, οἳ ἔδωκαν καρδίαν αὐτῶν τοῦ ζητῆσαι Κύριον Θεὸν Ἰσραὴλ· καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ θῦσαι Κυρίῳ Θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν.

17 Καὶ κατίσχυσαν τὴν βασιλείαν Ἰούδα· καὶ κατίσχυσε Ῥοβοὰμ τὸν τοῦ Σαλωμὼν εἰς ἔτη τρία, ὅτι ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς Δαυὶδ καὶ Σαλωμὼν ἔτη τρία.

18 Καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Ῥοβοὰμ γυναῖκα τὴν Μοολὰθ θυγατέρα Ἰεριμὼθ υἱοῦ Δαυὶδ, καὶ Ἀβιγαίαν θυγατέρα Ἐλιὰβ τοῦ Ἰεσσαί.

19 Καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱοὺς τὸν Ἰεὺς, καὶ τὸν Σαμορία, καὶ τὸν Ζααμ.

20 Καὶ μετὰ ταῦτα ἔλαβεν ἑαυτῷ τὴν Μααχὰ θυγατέρα Ἀβεσσαλὼμ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ἀβιὰ, καὶ τὸν Ἰεθὶ, καὶ τὸν Ζηζὰ, καὶ τὸν Σαλημώθ.

21 Καὶ ἠγάπησε Ῥοβοὰμ τὴν Μααχὰ θυγατέρα Ἀβεσσαλὼμ ὑπὲρ πάσας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰς παλλακὰς αὐτοῦ, ὅτι γυναῖκας δεκαοκτὼ εἶχε καὶ παλλακὰς ἑξήκοντα· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς εἴκοσι καὶ ὀκτὼ, καὶ θυγατέρας ἑξήκοντα.

22 Καὶ καλέσησεν εἰς ἄρχοντα Ἀβιὰ τὸν τοῦ Μααχὰ εἰς ἡγούμενον ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, ὅτι βασιλεῦσαι διενοεῖτο αὐτόν.

23 Καὶ συνῆχθη παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν, καὶ ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς ὀχυραῖς, καὶ ἔδωκεν αὐταῖς τροφὰς πλῆθος πολὺ, καὶ ἠτήσατο πλῆθος γυναικῶν.

Κεφ. ιϐ'. 12.

ΚΑΙ ἐγένετο ὡς ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία Ῥοβοὰμ, καὶ ὡς κατεκρατήθη, ἐγκατέλιπε τὰς ἐντολὰς Κυρίε, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ τῆ βασιλείας Ῥοβοὰμ, ἀνέβη Σουσακὶμ βασιλεὺς Αἰγύπτε ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ, ὅτι ἥμαρτον ἐναντίον Κυρίε,

3 Ἐν χιλίοις καὶ διακοσίοις ἅρμασι καὶ ἑξήκοντα χιλιάσιν ἵππων, καὶ ἐκ ἦν ἀριθμὸς τῶ πλήθες τῶ ἐλθόντος μετ' αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτε, Λίβυες, Τρωγοδύται, καὶ Αἰθίοπες.

4 Καὶ κατεκράτησαν τῶν πόλεων τῶν ὀχυρῶν, αἳ ἦσαν ἐν Ἰούδα, καὶ ἦλθον εἰς Ἰερουσαλήμ.

5 Καὶ Σαμαίας ὁ προφήτης ἦλθε πρὸς Ῥοβοὰμ καὶ πρὸς τὰς ἄρχοντας Ἰούδα τὰς συναχθέντας εἰς Ἰερουσαλὴμ ἀπὸ προσώπε Σουσακὶμ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος, Ὑμεῖς ἐγκαταλείπετέ με, καὶ ἐγὼ ἐγκαταλείψω ὑμᾶς ἐν χειρὶ Σουσακίμ.

6 Καὶ ἠσχύνθησαν οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ καὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπαν, Δίκαιος ὁ Κύριος.

7 Καὶ ἐν τῷ ἰδεῖν Κύριον ὅτι ἐνετράπησαν, καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίε πρὸς Σαμαίαν, λέγων, Ἐνετράπησαν, οὐ καταφθερῶ αὐτὲς, καὶ δώσω αὐτὲς ὡς μικρὸν εἰς σωτηρίαν, καὶ ἐ μὴ σάξῃ ὁ θυμός με ἐν Ἰερουσαλὴμ,

8 Ὅτι ἔσονται εἰς παῖδας, καὶ γνώσονται τὴν δελείαν με, καὶ τὴν δελείαν τῶν βασιλείας τῆς γῆς.

9 Καὶ ἀνέβη Σουσακὶμ βασιλεὺς Αἰγύπτε ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἔλαβε τὲς θησαυρὲς τὲς ἐν οἴκῳ Κυρίε, καὶ τὲς θησαυρὲς τὲς ἐν οἴκῳ τῶ βασιλέως, τὰ πάντα ἔλαβε· καὶ ἔλαβε τοὺς θυρεὲς τὲς χρυσᾶς ἃς ἐποίησε Σαλωμών.

10 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ θυρεὲς χαλκᾶς ἀντ' αὐτῶν· καὶ κατεῖχεν ἐπ' αὐτὸν Σουσακὶμ ἄρχοντας παρατρεχόντων, τὲς φυλάσσοντας τὸν πυλῶνα τῦ βασιλέως.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν τὸν βασιλέα εἰς οἶκον Κυρίε, εἰσεπορεύοντο οἱ φυλάσσοντες, καὶ οἱ παρατρέχοντες, καὶ οἱ ἐπιστρέφοντες εἰς ἀπάντησιν τῶν παρατρεχόντων.

12 Καὶ ἐν τῷ ἐντραπῆναι αὐτὸν, ἀπεστράφη ἀπ' αὐτῦ ὀργὴ Κυρίε, καὶ οὐκ εἰς καταφθορὰν εἰς τέλος· καὶ γὰρ ἐν Ἰούδα ἦσαν λόγοι ἀγαθοί.

13 Καὶ κατίσχυσεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἐβασίλευσε· καὶ τεσσαράκοντα

καὶ ἐνὸς ἐτῶν Ῥοβοὰμ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν, καὶ ἑπλακαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερυσαλὴμ, ἐν τῇ πόλει ᾗ ἐξελέξατο Κύριος ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκ πασῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ τὸ ὄνομα τῆ μητρὸς αὐτοῦ Νοομμὰ ἡ Ἀμμανίτις.

14 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν, ὅτι οὐ κατεύθυνε τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐκζητῆσαι τὸ Κύριον.

15 Καὶ λόγοι Ῥοβοὰμ οἱ πρῶτοι καὶ ἔσχατοι ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐν τοῖς λόγοις Σαμαίᾳ τοῦ προφήτε, καὶ Ἀδδὼ τοῦ ὁρῶντος, καὶ πράξεις αὐτοῦ; καὶ ἐπολέμησε Ῥοβοὰμ τὸν Ἱεροβοὰμ πάσας τὰς ἡμέρας.

16 Καὶ ἀπέθανε Ῥοβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀβιὰ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΕΝ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ἱεροβοὰμ ἐβασίλευσεν Ἀβιὰ ἐπὶ Ἰούδαν.

2 Τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερυσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Μααχὰ θυγάτηρ Οὐριὴλ ἀπὸ Γαβαών· καὶ πόλεμος ἦν ἀναμέσον Ἀβιὰ καὶ ἀναμέσον Ἱεροβοάμ.

3 Καὶ παρετάξατο Ἀβιὰ ἐν δυνάμει πολεμισαῖς δυνάμεως τετρακοσίαις χιλιάσιν ἀνδρῶν δυνατῶν· καὶ Ἱεροβοὰμ παρετάξατο πρὸς αὐτὸν πόλεμον ἐν ὀκτακοσίαις χιλιάσι, δυνατοὶ πολεμισαὶ δυνάμεως.

4 Καὶ ἀνέστη Ἀβιὰ ἀπὸ τοῦ ὄρους Σομόρων, ὃ ἐστιν ἐν τῷ ὄρει Ἐφραὶμ, καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε Ἱεροβοὰμ καὶ πᾶς Ἰσραήλ·

5 Οὐχ ὑμῖν γνῶναι ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἔδωκε βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα τῷ Δαυὶδ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, διαθήκη ἁλός;

6 Καὶ ἀνέστη Ἱεροβοὰμ ὁ τοῦ Ναβὰτ ὁ παῖς Σαλωμὼν τοῦ Δαυὶδ, καὶ ἀπέστη ἀπὸ τοῦ κυρίου αὐτοῦ·

7 Καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἄνδρες λοιμοὶ υἱοὶ παράνομοι, καὶ ἀνέστη πρὸς Ῥοβοὰμ τὸν τοῦ Σαλωμὼν, καὶ Ῥοβοὰμ ἦν νεώτερος καὶ δειλὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ οὐκ ἀντέστη κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ.

8 Καὶ νῦν ὑμεῖς λέγετε ἀντιστῆναι κατὰ πρόσωπον βασιλείας Κυρίου διὰ χειρὸς υἱῶν Δαυίδ· καὶ ὑμεῖς πλῆθος πολὺ, καὶ μεθ' ὑμῶν μόσχοι χρυσοῖ ἃς ἐποίησεν ὑμῖν Ἱεροβοὰμ εἰς θεούς.

9 Οὐκ ἐξεβάλετε τοὺς ἱερεῖς Κυρίου τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν καὶ τοὺς Λευίτας, καὶ ἐποιήσατε ἑαυτοῖς ἱερεῖς ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς πάσης;

ὁ προσπορευόμενος πληρῶσαι τὰς χεῖρας ἐν μόσχῳ ἐκ βοῶν καὶ κριοῖς ἑπτὰ, καὶ ἐγίνετο εἰς ἱερέα τῷ μὴ ὄντι θεῷ.

10 Καὶ ἡμεῖς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν οὐκ ἐγκατελίπομεν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ λειτουργοῦσι τῷ Κυρίῳ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ Λευῖται, καὶ ἐν ταῖς ἐφημερίαις αὐτῶν

11 Θυμιῶσι τῷ Κυρίῳ ὁλοκαύτωμα πρωὶ καὶ δείλης, καὶ θυμίαμα συνθέσεως, καὶ προθέσεις ἄρτων ἐπὶ τὴν τραπέζης τὴν καθαρᾶς, καὶ ἡ λυχνία ἡ χρυσῆ καὶ οἱ λυχνοὶ τοῦ καύσεως ἀνάψαι δείλης· ὅτι φυλάσσομεν ἡμεῖς τὰς φυλακὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑμεῖς ἐγκατελίπετε αὐτόν.

12 Καὶ ἰδοὺ μεθ' ἡμῶν ἐν ἀρχῇ Κύριος καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ, καὶ αἱ σάλπιγγες τοῦ σημασίας τοῦ σημαίνειν ἐφ' ἡμᾶς· οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ μὴ πολεμήσητε πρὸς Κύριον Θεὸν τῶν πατέρων ὑμῶν, ὅτι οὐκ εὐοδώσεται ὑμῖν.

13 Καὶ Ἱεροβοὰμ ἀπέστρεψε τὸ ἔνεδρον ἐλθεῖν αὐτῷ ἐκ τῶν ὄπισθεν, καὶ ἐγένετο ἔμπροσθεν Ἰούδα, καὶ τὸ ἔνεδρον ἐκ τῶν ὄπισθεν.

14 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἰούδας, καὶ ἰδοὺ αὐτοῖς ὁ πόλεμος ἐκ τῶν ἔμπροσθεν καὶ ἐκ τῶν ὄπισθεν, καὶ ἐβόησαν πρὸς Κύριον, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι.

15 Καὶ ἐβόησαν ἄνδρες Ἰούδα· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ βοᾶν ἄνδρας Ἰούδα, καὶ Κύριος ἐπάταξε τὸν Ἱεροβοὰμ καὶ πάντα Ἰσραὴλ ἐναντίον Ἀβιὰ καὶ Ἰούδα.

16 Καὶ ἔφυγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου Ἰούδα, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν.

17 Καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς Ἀβιὰ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ πληγὴν μεγάλην· καὶ ἔπεσον τραυματίαι ἀπὸ Ἰσραὴλ πεντακόσιαι χιλιάδες ἄνδρες δυνατοί.

18 Καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κατίσχυσαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα ὅτι ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.

19 Καὶ κατεδίωξεν Ἀβιὰ ὀπίσω Ἱεροβοὰμ, καὶ προκατελάβετο παρ' αὐτοῦ τὰς πόλεις, τὴν Βαιθὴλ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὸν Ἰεσυνὰ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὸν Ἐφρὼν καὶ τὰς κώμας αὐτῆς.

20 Καὶ οὐκ ἔσχεν ἰσχὺν Ἱεροβοὰμ ἔτι πάσας τὰς ἡμέρας Ἀβιὰ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Κύριος, καὶ ἐτελεύτησε.

21 Καὶ κατίσχυσεν Ἀβιὰ, καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ γυναῖκας δεκατέσσαρας, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς εἰκοσιδύο καὶ ἑκκαίδεκα θυγατέρας.

22 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἀβιὰ καὶ αἱ πράξεις αὐτῦ καὶ οἱ λόγοι αὐτῦ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ τ προφήτ Ἀδδώ.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑΙ ἀπέθανεν Ἀβιὰ μετὰ τ πατέρων αὐτῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσὰ υἱὸς αὐτῦ ἀντ' αὐτοῦ· ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀσὰ ἡσύχασεν ἡ γῆ Ἰούδα δέκα ἔτη.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ καλὸν καὶ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίε τ Θεῦ αὐτῦ.

3 Καὶ ἀπέστησε τὰ θυσιαστήρια τ ἀλλοτρίων καὶ τὰ ὑψηλὰ, καὶ συνέτριψε τὰς στήλας, καὶ ἐξέκοψε τὰ ἄλση,

4 Καὶ εἶπε τῷ Ἰούδα ἐκζητῆσαι τ Κύριον Θεὸν τ πατέρων αὐτῶν, καὶ ποιῆσαι τ νόμον καὶ τὰς ἐντολάς.

5 Καὶ ἀπέστησεν ἀπὸ πασῶν πόλεων Ἰούδα τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ εἴδωλα, καὶ εἰρήνευσε

6 Πόλεις τειχήρεις ἐν γῇ Ἰούδα, ὅτι εἰρήνευσεν ἡ γῆ, καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ πόλεμος ἐν τοῖς ἔτεσι τούτοις, ὅτι κατέπαυσε Κύριος αὐτῷ.

7 Καὶ εἶπε τῷ Ἰούδα, Οἰκοδομήσωμεν τὰς πόλεις ταύτας, καὶ ποιήσωμεν τείχη καὶ πύργους καὶ πύλας καὶ μοχλοὺς, ἐνώπιον τ γῆς κυριεύσομεν· ὅτι καθὼς ἐξεζητήσαμεν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐξεζήτησεν ἡμᾶς, καὶ κατέπαυσεν ἡμᾶς κυκλόθεν, καὶ εὐώδωσεν ὑμῖν.

8 Καὶ ἐγένετο δύναμις τῷ Ἀσὰ ὁπλοφόρων αἰρόντων θυρεοὺς καὶ δόρατα ἐν γῇ Ἰούδα τριακόσιαι χιλιάδες, καὶ ἐν γῇ Βενιαμὶν πελταταὶ καὶ τοξόται διακόσιαι καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες, πάντες ἔτοι πολεμισταὶ δυνάμεως.

9 Καὶ ἐξῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς Ζαρὲ ὁ Αἰθίοψ ἐν δυνάμει ἐν χιλίαις χιλιάσι καὶ ἅρμασι τριακοσίοις, καὶ ἦλθεν ἕως Μαρησά.

10 Καὶ ἐξῆλθεν Ἀσὰ εἰς συνάντησιν αὐτῷ, καὶ παρετάξατο πόλεμον ἐν τῇ φάραγγι κατὰ Βορρᾶν Μαρησά.

11 Καὶ ἐβόησεν Ἀσὰ πρὸς Κύριον Θεὸν αὐτῦ, καὶ εἶπε, Κύριε, οὐκ ἀδυνατεῖ παρὰ σοὶ σώζειν ἐν πολλοῖς καὶ ἐν ὀλίγοις, κατίσχυσον ἡμᾶς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐπὶ σοὶ πεποίθαμεν, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματί σε ἤλθομεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τὸ πολὺ τοῦτο· Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν μὴ κατισχυσάτω πρὸς σὲ ἄνθρωπος.

12 Καὶ ἔπαταξε Κύριος τὺς Αἰθίοπας ἐναντίον Ἰούδα, καὶ ἔφυγον Αἰθίοπες,

13 Καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς Ἀσὰ καὶ ὁ λαὸς αὐτῦ ἕως Γε-

δώρ· καὶ ἔπεσον Αἰθίοπες ὥσε μὴ εἶναι ἐν αὐτοῖς περιποίησιν, ὅτι συνετρίβησαν ἐνώπιον Κυρίε καὶ ἐναντίον τ δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ ἐσκύλευσαν σκῦλα πολλά.

14 Καὶ ἐξέκοψαν τὰς κώμας αὐτῶν κύκλῳ Γεδὼρ, ὅτι ἐγενήθη ἔκφασις Κυρίε ἐπ' αὐτὲς, καὶ ἐσκύλευσαν πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν, ὅτι πολλὰ σκῦλα ἐγενήθη αὐτοῖς.

15 Καί γε σκηνὰς κτήσεων, καὶ τὲς Ἀλιμαζονεῖς ἐξέκοψαν, καὶ ἔλαβον πρόβατα πολλὰ καὶ καμήλες, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερυσαλήμ.

Κεφ. ιέ. 15.

ΚΑΙ Ἀζαρίας υἱὸς Ὠδὴδ, ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Κυρίε.

2 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν Ἀσὰ καὶ παντὶ Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν, καὶ εἶπεν, Ἀκέσατέ με Ἀσὰ, καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ Βενιαμίν· Κύριος μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ εἶναι ὑμᾶς μετ' αὐτᾶ, καὶ ἐὰν ἐκζητήσητε αὐτὸν, εὑρεθήσεται ὑμῖν, καὶ ἐὰν ἐγκαταλείπητε αὐτὸν, ἐγκαταλείψει ὑμᾶς.

3 Καὶ ἡμέραι πολλαὶ τῷ Ἰσραὴλ ἐν οὐ Θεῷ ἀληθινῷ, καὶ ἄχ ἱερέως ὑποδεικνύντος, καὶ ἐν οὐ νόμῳ.

4 Καὶ ἐπιστρέψει αὐτὲς ἐπὶ Κύριον Θεὸν Ἰσραὴλ, καὶ εὑρεθήσεται αὐτοῖς.

5 Καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐκ ἔσιν εἰρήνη τῷ ἐκπορευομένῳ καὶ τῷ εἰσπορευομένῳ, ὅτι ἔκφασις Κυρίε ἐπὶ πάντας τὲς κατοικῶντας τὰς χώρας.

6 Καὶ πολεμήσει ἔθνος πρὸς ἔθνος καὶ πόλις πρὸς πόλιν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξέσησεν αὐτὲς ἐν πάσῃ θλίψει.

7 Καὶ ὑμεῖς ἰσχύσατε, καὶ μὴ ἐκλυέσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν, ὅτι ἔσι μισθὸς τῇ ἐργασίᾳ ὑμῶν.

8 Καὶ ἐν τῷ ἀκέσαι τὲς λόγες τέτες καὶ τὴν προφητείαν Ἀδὰδ τ προφήτε, καὶ κατίσχυσε καὶ ἐξεῖλε τὰ βδελύγματα ἀπὸ πάσης τ γῆς Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν καὶ ἀπὸ τ πόλεων ὧν κατεσχεν Ἱεροβοὰμ ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ ἐνεκαίνισε τὸ θυσιασήριον Κυρίε, ὃ ἦν ἔμπροσθεν τ ναᾶ Κυρίε.

9 Καὶ ἐξεκκλησίασε τ Ἰούδαν καὶ Βενιαμὶν καὶ τὲς προσηλύτες τὲς παροικῶντας μετ' αὐτᾶ ἀπὸ Ἐφραΐμ καὶ ἀπὸ Μανασσῆ καὶ ἀπὸ Συμεὼν, ὅτι προσετέθησαν πρὸς αὐτὸν πολλοὶ τᾶ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὲς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτᾶ μετ' αὐτᾶ.

10 Καὶ συνήχθησαν εἰς Ἱερυσαλὴμ ἐν τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ

ἐν τῷ ἔτει τῷ πεντεκαιδεκάτῳ τ βασιλείας Ἀσά.

11 Καὶ ἔθυσε τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ τ σκύλων ὧν ἤνεγκαν, μόσχους ἑπτακοσίους καὶ πρόβατα ἑπτακισχίλια.

12 Καὶ διῆλθεν ἐν διαθήκῃ ζητῆσαι Κύριον Θεὸν τ πατέρων αὐτῶν ἐξ ὅλης τ καρδίας κ ἐξ ὅλης τ ψυχῆς αὐτῶν.

13 Καὶ πᾶς ὃς ἐὰν μὴ ἐκζητήσῃ τ Κύριον Θεὸν ε Ἰσραὴλ, ἀποθανεῖται ἀπὸ νεωτέρου ἕως πρεσβυτέρου, ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικός.

14 Καὶ ὤμοσαν ἐν Κυρίῳ ἐν φωνῇ μεγάλῃ κ ἐν σάλπιγξι κ ἐν κερατίναις.

15 Καὶ εὐφράνθησαν πᾶς Ἰούδα περὶ ε ὅρκῳ, ὅτι ἐξ ὅλης τ ψυχῆς ὤμοσαν, κ ἐν πάσῃ θελήσει ἐζήτησαν αὐτὸν, καὶ εὑρέθη αὐτοῖς, κ κατέπαυσε Κύριος αὐτοῖς κυκλόθεν.

16 Καὶ τ Μααχὰ τ μητέρα αὐτοῦ μετέστησε ε μὴ εἶναι τῇ Ἀσάρτῃ λειτουργοῦσαν, κ κατέκοψε τὸ εἴδωλον, κ κατέκαυσεν ἐν χειμάρρῳ Κέδρων.

17 Πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἀπέστησαν, ἔτι ὑπῆρχεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ· ἀλλ' ἡ καρδία Ἀσὰ ἐγένετο πλήρης πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ.

18 Καὶ εἰσήνεγκε τὰ ἅγια Δαυὶδ ε πατρὸς αὐτοῦ, κ τὰ ἅγια οἴκου ε Θεοῦ, ἀργύριον κ χρυσίον κ σκεύη.

19 Καὶ πόλεμος οὐκ ἦν μετ' αὐτοῦ ἕως ε πέμπτου κ τριακοστοῦ ἔτους τ βασιλείας Ἀσά.

Κεφ. ιε'. 16.

ΚΑΙ ἐν τῷ ὀγδόῳ κ τριακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας Ἀσὰ, ἀνέβη Βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἰούδαν, κ ᾠκοδόμησε τὴν Ῥαμὰ ε μὴ δοῦναι ἔξοδον καὶ εἴσοδον τῷ Ἀσὰ βασιλεῖ Ἰούδα.

2 Καὶ ἔλαβεν Ἀσὰ ἀργύριον καὶ χρυσίον ἐκ θησαυρῶν οἴκου Κυρίου κ οἴκου ε βασιλέως, καὶ ἀπέστειλε πρὸς τ υἱὸν ε Ἄδερ βασιλέως Συρίας τ κατοικοῦντα ἐν Δαμασκῷ, λέγων,

3 Διάθου διαθήκην ἀναμέσον ἐμοῦ κ σοῦ, κ ἀναμέσον ε πατρός μου κ ἀναμέσον ε πατρός σου· ἰδοὺ ἀπέσταλκά σοι χρυσίον κ ἀργύριον· δεῦρο κ διασκέδασον ἀπ' ἐμοῦ τ Βαασὰ βασιλέα Ἰσραὴλ, καὶ ἀπελθέτω ἀπ' ἐμοῦ.

4 Καὶ ἤκουσεν υἱὸς Ἄδερ ε βασιλέως Ἀσὰ, κ ἀπέστειλε τοὺς ἄρχοντας τ δυνάμεως αὐτοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰσραὴλ, κ ἐπάταξε τ Ἀϊὼν, κ τ Δὰν, κ τ Ἀβελμαΐν, κ πάσας τὰς περιχώρους Νεφθαλί.

5 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι

Βαασὰ, ἀπέλιπε δ μηκέτι οἰκοδομεῖν τ Ῥαμὰ, κ καλέπαυσε τὸ ἔργον αὐτῦ.

6 Καὶ Ἀσὰ βασιλεὺς ἔλαβε πάντα τ Ἰούδαν, κ ἔλαβε τὰς λίθυς τ Ῥαμὰ κ τὰ ξύλα αὐτῆς, ἃ ᾠκοδόμησε Βαασὰ, κ ᾠκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς τ Γαβαὲ κ τ Μασφά.

7 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν Ἀνανὶ ὁ προφήτης πρὸς Ἀσὰ βασιλέα Ἰούδα, κ εἶπεν αὐτῷ, Ἐν τῷ πεποιθέναι σε ἐπὶ βασιλέα Συρίας, καὶ μὴ πεποιθέναι σε ἐπὶ Κύριον Θεόν σε, διὰ τᾶτο ἐσώθη ἡ δύναμις Συρίας ἀπὸ τ χειρός σε.

8 Οὐχ οἱ Αἰθίοπες κ Λίβυες ἦσαν εἰς δύναμιν πολλὴν, εἰς θάρσος εἰς ἱππεῖς εἰς πλῆθος σφόδρα; καὶ ἐν τῷ πεποιθέναι σε ἐπὶ Κύριον παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖράς σε;

9 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίε ἐπιβλέπουσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, κατισχύσαι ἐν πάσῃ καρδίᾳ πλήρει πρὸς αὐτόν· ἠγυόηκας ἐπὶ τέτῳ, ἀπὸ δ νῦν ἔσαι μετὰ σᾶ πόλεμος.

10 Καὶ ἐθυμώθη Ἀσὰ τῷ προφήτῃ, κ παρέθετο αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ὅτι ὠργίσθε ἐπὶ τέτῳ, κ ἐλυμήνατο Ἀσὰ ἐν τῷ λαῷ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

11 Καὶ ἰδὲ οἱ λόγοι Ἀσὰ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι, γεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ βασιλέων Ἰούδα κ Ἰσραήλ.

12 Καὶ ἐμαλακίσθη Ἀσὰ ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ κ τριακοστῷ τ βασιλείας αὐτῦ τὰς πόδας, ἕως σφόδρα ἐμαλακίσθη· κ ἐν τῇ μαλακίᾳ αὐτῦ ἐκ ἐζήτησε τ Κύριον, ἀλλὰ τὰς ἰατρές.

13 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀσὰ μετὰ τ πατέρων αὐτῦ, κ ἐτελεύτησεν ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τ βασιλείας αὐτῦ.

14 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ μνήματι, ᾧ ὤρυξεν ἑαυτῷ ἐν πόλει Δαυὶδ, κ ἐκοίμισαν αὐτὸν ἐπὶ τ κλίνης, καὶ ἔπλησαν ἀρωμάτων κ γενῆ μύρων μυρεψῶν, κ ἐτοίμησαν αὐτῷ ἐκφορὰν μεγάλην ἕως σφόδρα.

Κεφ. ιζ. 17.

ΚΑΙ ἐβασίλευσεν Ἰωσαφὰτ υἱὸς αὐτῦ ἀντ' αὐτῦ, καὶ κατίσχυσεν Ἰωσαφὰτ ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

2 Καὶ ἔδωκε δύναμιν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰούδα ταῖς ὀχυραῖς, καὶ κατέστησεν ἡγεμόνας ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, κ ἐν πόλεσιν Ἐφραὶμ, ἃς προκαλελάβετο Ἀσὰ ὁ πατὴρ αὐτῦ.

3 Καὶ ἐγένετο Κύριος μετὰ Ἰωσαφὰτ, ὅτι ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς δ πατρὸς αὐτῦ ταῖς πρώταις, κ ἐκ ἐξεζήτησε τὰ εἴδωλα,

4 Ἀλλὰ Κύριον τ Θεὸν δ

πατρὸς αὐτοῦ ἐξεζήτησε, καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπορεύθη, καὶ οὐχ ὡς τὰ ἔργα τοῦ Ἰσραήλ.

5 Καὶ κατεύθυνε Κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔδωκε πᾶς Ἰούδα δῶρα τῷ Ἰωσαφάτ, καὶ ἐγένετο αὐτῷ πλοῦτος καὶ δόξα πολλή.

6 Καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐν ὁδῷ Κυρίου, καὶ ἐξῆρε τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ ἄλση ἀπὸ τῆς γῆς Ἰούδα.

7 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀπέστειλε τοὺς ἡγεμένας αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν δυνατῶν, τὸν Ἀβδιάν, καὶ Ζαχαρίαν, καὶ Ναθαναὴλ, καὶ Μιχαίαν, τοῦ διδάσκειν ἐν πόλεσιν Ἰούδα.

8 Καὶ μετ' αὐτῶν οἱ Λευῖται, Σαμαίας, καὶ Ναθανίας, καὶ Ζαβδίας, καὶ Ἀσαὴλ, καὶ Σεμιραμὼθ, καὶ Ἰωνάθαν, καὶ Ἀδωνίας, καὶ Τωβίας, καὶ Τωβαδωνίας, Λευῖται, καὶ οἱ μετ' αὐτῶν Ἐλισαμὰ, καὶ Ἰωρὰμ, οἱ ἱερεῖς.

9 Καὶ ἐδίδασκον ἐν Ἰούδα, καὶ μετ' αὐτῶν βίβλος νόμου Κυρίου, καὶ διῆλθον ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐδίδασκον τὸν λαόν.

10 Καὶ ἐγένετο ἔκστασις Κυρίου ἐπὶ πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς κύκλῳ Ἰούδα, καὶ οὐκ ἐπολέμουν πρὸς Ἰωσαφάτ.

11 Καὶ ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων ἔφερον τῷ Ἰωσαφὰτ δῶρα καὶ ἀργύριον καὶ δόματα· καὶ οἱ Ἄραβες ἔφερον αὐτῷ κριοὺς προβάτων ἑπτακισχιλίους ἑπτακοσίους.

12 Καὶ ἦν Ἰωσαφὰτ πορευόμενος μείζων ἕως εἰς ὕψος, καὶ ᾠκοδόμησεν ἐν τῇ Ἰούδαίᾳ οἰκήσεις καὶ πόλεις ὀχυράς.

13 Καὶ ἔργα πολλὰ ἐγένετο αὐτῷ ἐν τῇ Ἰούδαίᾳ· καὶ ἄνδρες πολεμισταὶ δυνατοὶ ἰσχύοντες ἐν Ἰερουσαλήμ.

14 Καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν· καὶ τῷ Ἰούδα χιλίαρχοι, Ἔδνας ὁ ἄρχων, καὶ μετ' αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ δυνάμεως τριακόσιαι χιλιάδες·

15 Καὶ μετ' αὐτὸν, Ἰωανὰν ὁ ἡγέμενος, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιαι ὀγδοήκοντα χιλιάδες·

16 Καὶ μετ' αὐτὸν Ἀμασίας ὁ τοῦ Ζαρὶ, ὁ προθυμούμενος τῷ Κυρίῳ, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιαι χιλιάδες δυνατοὶ δυνάμεως.

17 Καὶ ἐκ τοῦ Βενιαμὶν δυνατὸς δυνάμεως καὶ Ἐλιαδὰ, καὶ μετ' αὐτοῦ τοξόται καὶ σκελασταὶ διακόσιαι χιλιάδες.

18 Καὶ μετ' αὐτὸν Ἰωζαβὰδ, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες δυνατοὶ πολέμου.

19 Οὗτοι οἱ λειτουργοῦντες τῇ βασιλεῖ, ἐκτὸς ὧν ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς ὀχυραῖς ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ.

Κεφ. ιη'. 18.

ΚΑΙ ἐγενήθη τῷ Ἰωσαφὰτ ἔτι πλοῦτος καὶ δόξα πολλὴ, καὶ ἐπεγαμβρεύσατο ἐν οἴκῳ Ἀχαάβ.

2 Καὶ καλέσας διὰ τέλους ἐτῶν πρὸς Ἀχαὰβ εἰς Σαμάρειαν· καὶ ἔθυσεν αὐτῷ Ἀχαὰβ πρόβατα καὶ μόσχους πολλοὺς, καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἠγάπα αὐτὸν τοῦ συναναβῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς Ῥαμὼθ τὴ Γαλααδίτιδος.

3 Καὶ εἶπεν Ἀχαὰβ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ βασιλέα Ἰούδα, Εἰ πορεύσῃ μετ' ἐμοῦ εἰς Ῥαμὼθ τὴ Γαλααδίτιδος; καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὡς ἐγὼ, οὕτω καὶ σύ· ὡς ὁ λαός σου, καὶ ὁ λαός μου μετὰ σοῦ εἰς πόλεμον.

4 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ, Ζήτησον δὴ σήμερον τὸ Κύριον.

5 Καὶ συνήγαγεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοὺς προφήτας τετρακοσίους ἄνδρας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰ πορευθῶ εἰς Ῥαμὼθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον, ἢ ἐπίσχω; καὶ εἶπαν, Ἀνάβαινε, καὶ δώσει ὁ Θεὸς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.

6 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ, Οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ Κυρίου ἔτι, καὶ ἐπιζητήσομεν παρ' αὐτοῦ;

7 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ, Ἔτι ἀνὴρ εἷς τοῦ ζητῆσαι τὸ Κύριον δι' αὐτοῦ, καὶ ἐγὼ ἐμίσησα αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἔστι προφητεύων περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθὰ, ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ εἰς κακὰ, οὗτος Μιχαίας υἱὸς Ἰεμβλά· καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ, Μὴ λαλείτω ὁ βασιλεὺς οὕτως.

8 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς εὐνοῦχον ἕνα, καὶ εἶπε, Τάχος Μιχαίαν υἱὸν Ἰεμβλά.

9 Καὶ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα καθήμενοι ἕκαστος ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἐνδεδυμένοι στολὰς, καθήμενοι ἐν τῷ εὐρυχώρῳ θύρας πύλης Σαμαρείας, καὶ πάντες οἱ προφῆται προεφήτευον ἐναντίον αὐτῶν.

10 Καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Σεδεκίας υἱὸς Χαναὰν κέρατα σιδηρᾶ, καὶ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος, ἐν τούτοις κερατιεῖς τὴν Συρίαν ἕως ἂν συντελεσθῇ.

11 Καὶ πάντες οἱ προφῆται προεφήτευον οὕτω, λέγοντες, Ἀνάβαινε εἰς Ῥαμὼθ Γαλαὰδ, καὶ εὐοδωθήσῃ, καὶ δώσει Κύριος εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.

12 Καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευ-

θεὶς δ καλέσαι τ Μιχαίαν, ἐλάλησεν αὐτῷ, λέγων, Ἰδὲ ἐλάλησαν οἱ προφῆται ἐν στόματι ἑνὶ ἀγαθὰ περὶ δ βασιλέως, καὶ ἔσωσαν δὴ οἱ λόγοι σε ὡς ἑνὸς αὐτῶν, καὶ λαλήσεις ἀγαθά.

13 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Ζῇ Κύριος, ὅτι ὃ ἐὰν εἴπῃ ὁ Θεὸς πρὸς μὲ, αὐτὸ λαλήσω.

14 Καὶ ἦλθε πρὸς τ βασιλέα, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Μιχαία, εἰ πορευθῶ εἰς Ῥαμὼθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον, ἢ ἐπίσχω; καὶ εἶπεν, Ἀνάβαινε, καὶ εὐοδώσεις, καὶ δοθήσονται εἰς χεῖρας ὑμῶν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ποσάκις ὁρκίζω σε ἵνα μὴ λαλήσῃς πρὸς μὲ πλὴν τ ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι Κυρίε;

16 Καὶ εἶπεν, Εἶδον τ Ἰσραὴλ διεσπαρμένες ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς πρόβατα, οἷς ἐκ ἔχει ποιμήν· καὶ εἶπε Κύριος, Οὐκ ἔχεσιν ἡγέμενον ἕτοι, ἀναστρεφέτωσαν ἕκασος εἰς τ οἶκον αὐτῦ ἐν εἰρήνῃ.

17 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ, Οὐκ εἶπόν σοι, ὅτι οὐ προφητεύει περὶ ἐμῦ ἀγαθὰ ἀλλ' ἢ κακά;

18 Καὶ εἶπεν, Οὐχ οὕτως· ἀκέσατε λόγον Κυρίε· εἶδον τ Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνε αὐτῦ, καὶ πᾶσα δύναμις δ ἐρανῦ παρεισήκει ἐκ δεξιῶν αὐτῦ καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτῦ.

19 Καὶ εἶπε Κύριος, Τίς ἀπατήσει τ Ἀχαὰβ βασιλέα Ἰσραὴλ, καὶ ἀναβήσεται, καὶ πεσεῖται ἐν Ῥαμὼθ Γαλαάδ; καὶ ἕτος εἶπεν ὅτως, καὶ ἕτος εἶπεν ὅτως.

20 Καὶ ἐξῆλθε τὸ πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον Κυρίε, καὶ εἶπεν, Ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν· καὶ εἶπε Κύριος, Ἐν τίνι;

21 Καὶ εἶπεν, Ἐξελεύσομαι καὶ ἔσομαι πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τ προφητῶν αὐτῦ· καὶ εἶπεν, Ἀπατήσεις καὶ δυνήσῃ, ἔξελθε καὶ ποίησον ὅτω.

22 Καὶ νῦν ἰδὲ ἔδωκε Κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι τῶν προφητῶν σε τέτων, καὶ Κύριος ἐλάλησεν ἐπὶ σὲ κακά.

23 Καὶ ἤγγισε Σεδεκίας υἱὸς Χαναὰν, καὶ ἐπάταξε τὸν Μιχαίαν ἐπὶ τ σιαγόνα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ποίᾳ τῇ ὁδῷ παρῆλθε πνεῦμα Κυρίε παρ' ἐμὲ δ λαλῆσαι πρὸς σέ;

24 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Ἰδὲ ὄψῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν ᾗ εἰσελεύσῃ ταμεῖον ἐκ ταμείε δ κατακρυβῆναι.

25 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ, Λάβετε τ Μιχαίαν καὶ ἀποστρέψατε πρὸς Ἐμὴρ ἄρ-

χοντα τ πόλεως, κ πρὸς Ἰωὰς ἄρχοντα υἱὸν Ꝟ βασιλέως,

26 Καὶ ἐρεῖτε, Οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἀπόθεσθε τοῦτον εἰς οἶκον φυλακῆς, κ ἐσθιέτω ἄρτον θλίψεως κ ὕδωρ θλίψεως, ἕως Ꝟ ἐπιστρέψαι με ἐν εἰρήνῃ.

27 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Ἐὰν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃς ἐν εἰρήνῃ, οὐκ ἐλάλησε Κύριος ἐν ἐμοί· κ εἶπεν, Ἀκούσατε λαοὶ πάντες.

28 Καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἰσραὴλ, κ Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα εἰς Ῥαμὼθ Γαλαάδ.

29 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ, Καταικαλυψόν με, κ εἰσελεύσομαι εἰς τ πόλεμον, κ σὺ ἔνδυσαι τ ἱματισμόν μου· καὶ συνεκαλύψατο βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τ πόλεμον.

30 Καὶ βασιλεὺς Συρίας ἐνετείλατο τοῖς ἄρχουσι τ ἁρμάτων τοῖς μετ' αὐτοῦ, λέγων, Μὴ πολεμεῖτε τ μικρὸν κ τὸν μέγαν, ἀλλ' ἢ τ βασιλέα Ἰσραὴλ μόνον.

31 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τ ἁρμάτων τὸν Ἰωσαφὰτ, κ αὐτοὶ εἶπαν, Βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστι κ ἐκύκλωσαν αὐτὸν Ꝟ πολεμεῖν· κ ἐβόησεν Ἰωσαφὰτ, καὶ Κύριος ἔσωσεν αὐτὸν, κ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἀπ' αὐτοῦ.

32 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τ ἁρμάτων, ὅτι οὐκ ἦν βασιλεὺς Ἰσραὴλ, κ ἀπέστρεψαν ἀπ' αὐτοῦ.

33 Καὶ ἀνὴρ ἔτεινε τόξον εὐστόχως, κ ἐπάταξε τ βασιλέα Ἰσραὴλ ἀναμέσον Ꝟ πνεύμονος κ ἀναμέσον Ꝟ θώρακος· κ εἶπε τῷ ἡνιόχῳ, Ἐπίστρεφε τ χεῖρά σου, ἐξάγαγέ με ἐκ Ꝟ πολέμου, ὅτι ἐπόνεσα.

34 Καὶ ἐτροπώθη ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, κ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἦν ἑστηκὼς ἐπὶ Ꝟ ἅρματος ἐξεναντίας Συρίας ἕως ἑσπέρας, κ ἀπέθανε δύνοντος Ꝟ ἡλίου.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑΙ ἐπέστρεψεν Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα εἰς τ οἶκον αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ.

2 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ Ἰηοὺ ὁ Ꝟ Ἀνανὶ ὁ προφήτης, κ εἶπεν αὐτῷ, Βασιλεὺς Ἰωσαφὰτ, εἰ ἁμαρτωλῷ σὺ βοηθεῖς, ἢ μισοῦντι ὑπὸ Κυρίου φιλιάζεις; διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σὲ ὀργὴ παρὰ Κυρίου.

3 Ὅτι ἀλλ' ἢ λόγοι ἀγαθοὶ εὑρέθησαν ἐν σοὶ, ὅτι ἐξῆρας τὰ ἄλση ἀπὸ τ γῆς Ἰούδα, καὶ κατηύθυνας τ καρδίαν σου ἐκζητῆσαι τ Κύριον.

4 Καὶ κατῴκησεν Ἰωσαφὰτ εἰς Ἱερουσαλήμ· κ πάλιν ἐξ-

ἦλθεν εἰς τ̃ λαὸν ἀπὸ Βηρσαβεὲ ἕως ὄρους Ἐφραὶμ, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὸς ἐπὶ Κύριον Θεὸν τ̃ πατέρων αὐτῶν.

5 Καὶ κατέστησε τὸς κριτὰς ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰούδα ταῖς ὀχυραῖς, ἐν πόλει καὶ πόλει.

6 Καὶ εἶπε τοῖς κριταῖς, Ἴδετε τί ὑμεῖς ποιεῖτε, ὅτι οὐκ ἀνθρώπῳ ὑμεῖς κρίνετε, ἀλλ' ἢ τῷ Κυρίῳ, καὶ μεθ' ὑμῶν λόγοι τ̃ κρίσεως.

7 Καὶ νῦν γενέσθω φόβος Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ φυλάσσετε καὶ ποιήσατε, ὅτι οὐκ ἔστι μετὰ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἀδικία, οὐδὲ θαυμάσαι πρόσωπον, οὐδὲ λαβεῖν δῶρα.

8 Καί γε ἐν Ἱερουσαλὴμ καθέσησεν Ἰωσαφὰτ τ̃ ἱερέων καὶ τ̃ Λευιτῶν καὶ τ̃ πατριαρχῶν Ἰσραὴλ εἰς κρίσιν Κυρίου, καὶ κρίνειν τὰς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ.

9 Καὶ ἐνετείλατο πρὸς αὐτὰς, λέγων, Οὕτω ποιήσετε ἐν φόβῳ Κυρίου, ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐν πλήρει καρδίᾳ·

10 Πᾶς ἀνὴρ κρίσιν τ̃ ἐλθόσαν ἐφ' ὑμᾶς τ̃ ἀδελφῶν ὑμῶν τ̃ κατοικούντων ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀναμέσον αἷμα αἵματος, καὶ ἀναμέσον θ̃ προσάγματος καὶ ἐντολῆς, καὶ δικαιώματα καὶ κρίματα, καὶ διασελεῖσθε αὐτοῖς, καὶ οὐχ ἁμαρτήσονται τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσαι ὀργὴ ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τὺς ἀδελφὺς ὑμῶν· ἕτω ποιήσετε, καὶ οὐχ ἁμαρτήσεσθε.

11 Καὶ ἰδὲ Ἀμαρίας ὁ ἱερεὺς ἡγούμενος ἐφ' ὑμᾶς εἰς πάντα λόγον Κυρίου, καὶ Ζαβδίας υἱὸς Ἰσμαὴλ ὁ ἡγούμενος εἰς οἶκον Ἰούδα περὶ πάντα λόγον βασιλέως, καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Λευῖται πρὸ προσώπε ὑμῶν· ἰσχύσατε καὶ ποιήσατε, καὶ ἔσαι Κύριος μετὰ θ̃ ἀγαθ̃.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα ἦλθον οἱ υἱοὶ Μωὰβ, καὶ υἱοὶ Ἀμμὼν, καὶ μετ' αὐτῶν ἐκ τ̃ Μιναίων πρὸς Ἰωσαφὰτ εἰς πόλεμον.

2 Καὶ ἦλθον καὶ ὑπέδειξαν τῷ Ἰωσαφὰτ, λέγοντες, Ἥκει ἐπὶ σὲ πλῆθος πολὺ ἐκ πέραν τ̃ θαλάσσης ἀπὸ Συρίας, καὶ ἰδέ εἰσιν ἐν Ἀσασὰν Θαμὰρ, αὕτη ἐστὶν Ἐγγαδί.

3 Καὶ ἐφοβήθη, καὶ ἔδωκε Ἰωσαφὰτ πρόσωπον αὐτ̃ ἐκζητῆσαι τ̃ Κύριον, καὶ ἐκήρυξε νησείαν ἐν παντὶ Ἰούδα.

4 Καὶ συνήχθη Ἰούδα ἐκζητῆσαι τ̃ Κύριον, καὶ ἀπὸ πασῶν τ̃ πόλεων Ἰούδα ἦλθον ζητῆσαι τ̃ Κύριον.

5 Καὶ ἀνέστη Ἰωσαφὰτ ἐν ἐκ-

κλησίᾳ Ἰούδα ἐν Ἰερουσαλὴμ ἐν οἴκῳ Κυρίου κατὰ πρόσωπον τῆς αὐλῆς τῆς καινῆς.

6 Καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας, οὐχὶ σὺ εἶ Θεὸς ἐν οὐρανῷ ἄνω, καὶ σὺ κυριεύεις πασῶν τῶν βασιλειῶν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐν τῇ χειρί σε ἰσχὺς δυνασείας, καὶ οὐκ ἔστι πρὸς σὲ ἀντιστῆναι;

7 Οὐχὶ σὺ ὁ Κύριος ὁ ἐξολοθρεύσας τὰς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἀπὸ προσώπου τοῦ λαοῦ σε Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκας αὐτὴν σπέρματι Ἀβραὰμ τῷ ἠγαπημένῳ σε εἰς τὸν αἰῶνα;

8 Καὶ κατῴκησαν ἐν αὐτῇ, καὶ ᾠκοδόμησαν ἐν αὐτῇ ἁγίασμα τῷ ὀνόματί σου, λέγοντες,

9 Ἐὰν ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς κακὰ, ῥομφαία, κρίσις, θάνατος, λιμὸς, στησόμεθα ἐναντίον τοῦ οἴκου τούτου καὶ ἐναντίον σου, ὅτι τὸ ὄνομά σε ἐπὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ, καὶ βοησόμεθα πρὸς σὲ ἀπὸ τῆς θλίψεως, καὶ ἀκούσῃ καὶ σώσεις.

10 Καὶ νῦν ἰδοὺ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν, καὶ Μωὰβ, καὶ ὄρος Σηείρ· εἰς οὓς οὐκ ἔδωκας τῷ Ἰσραὴλ διελθεῖν διʼ αὐτῶν, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι ἐξέκλιναν ἀπʼ αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐξωλόθρευσαν αὐτούς·

11 Καὶ νῦν ἰδοὺ αὐτοὶ ἐπιχειροῦσιν ἐφ' ἡμᾶς ἐξελθεῖν ἐκβαλεῖν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κληρονομίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκας ἡμῖν.

12 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ κρινεῖς ἐν αὐτοῖς; ὅτι ἐν ἔσιν ἡμῖν ἰσχὺς τοῦ ἀντισῆναι πρὸς τὸ πλῆθος τὸ πολὺ τοῦτο τὸ ἐλθὸν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ οἴδαμεν τί ποιήσωμεν αὐτοῖς, ἀλλ' ἢ ἐπὶ σοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

13 Καὶ πᾶς Ἰούδα ἑστηκὼς ἔναντι Κυρίου, καὶ τὰ παιδία αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν.

14 Καὶ τῷ Ὀζιὴλ τῷ τοῦ Ζαχαρίου, τοῦ υἱοῦ Βαναίου, τῶν υἱῶν Ἐλιὴλ, τοῦ Ματθανίου τοῦ Λευίτου ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀσὰφ, ἐγένετο ἐπʼ αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,

15 Καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε πᾶς Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἰερουσαλὴμ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰωσαφάτ· τάδε λέγει Κύριος ὑμῖν αὐτοῖς, Μὴ φοβεῖσθε, μηδὲ πτοηθῆτε ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄχλου τοῦ πολλοῦ τούτου, ὅτι οὐχ ὑμῖν ἐσιν ἡ παράταξις, ἀλλ' ἢ τῷ Θεῷ.

16 Αὔριον καταβῆτε ἐπʼ αὐτούς· ἰδοὺ ἀναβαίνουσι κατὰ τὴν ἀνάβασιν Ἀσσεῖς, καὶ εὑρήσετε αὐτοὺς ἐπʼ ἄκρου τοῦ ταμοῦ τῆς ἐρήμου Ἰεριήλ.

17 Οὐχ ὑμῖν ἐσι πολεμῆσαι· ταῦτα σύνελε, καὶ ἴδετε τὸ σωτηρίαν Κυρίου μεθʼ ὑμῶν Ἰούδα καὶ Ἰερουσαλήμ· μὴ φοβηθῆτε,

μηδὲ πλοηθῆτε αὔριον ἐξελθεῖν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς, καὶ Κύριος μεθ' ὑμῶν.

18 Καὶ κύψας Ἰωσαφὰτ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῦ καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἰερυσαλὴμ, ἔπεσον ἔναντι Κυρίυ προσκυνῆσαι Κυρίῳ.

19 Καὶ ἀνέστησαν οἱ Λευῖται ἀπὸ τ υἱῶν Καὰθ, καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Κορὲ αἰνεῖν Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ ἐν φωνῇ μεγάλῃ εἰς ὕψος.

20 Καὶ ὤρθρισαν πρωΐ, καὶ ἐξῆλθον εἰς τ ἔρημον Θεκωέ· καὶ ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸς, ἔστη Ἰωσαφὰτ καὶ ἐβόησε, καὶ εἶπεν, Ἀκούσατέ μυ Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἰερυσαλήμ· ἐμπιστεύσατε ἐν Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἐμπιστευθήσεσθε· ἐμπιστεύσαλε ἐν προφήτῃ αὐτῦ, καὶ εὐοδωθήσεσθε.

21 Καὶ ἐβουλεύσατο μετὰ τ λαῦ, καὶ ἔστησε ψαλτῳδὸς καὶ αἰνοῦντας, ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν τὰ ἅγια ἐν τῷ ἐξελθεῖν ἔμπροσθεν τ δυνάμεως, καὶ ἔλεγον, Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ.

22 Καὶ ἐν τῷ ἄρξασθαι αὐτὸς τ αἰνέσεως καὶ τ ἐξομολογήσεως, ἔδωκε Κύριος πολεμεῖν τὸς υἱὸς Ἀμμὼν ἐπὶ Μωὰβ καὶ ὄρος Σηεὶρ τὸς ἐξελθόντας ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ ἐτροπώθησαν.

23 Καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ Μωὰβ ἐπὶ τὸς κατοικοῦντας ὄρος Σηεὶρ, ἐξολοθρεῦσαι καὶ ἐκτρίψαι αὐτύς· καὶ ὡς συνετέλεσαν τὸς κατοικοῦντας Σηεὶρ, ἀνέστησαν εἰς ἀλλήλυς ἐξολοθρευθῆναι.

24 Καὶ Ἰούδας ἦλθεν ἐπὶ τ σκοπιὰν τ ἐρήμυ, καὶ ἐπέβλεψε, καὶ εἶδε τὸ πλῆθος· καὶ ἰδὲ πάντες νεκροὶ πεπλωκότες ἐπὶ τῆς γῆς, οὐκ ἦν σωζόμενος.

25 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωσαφὰτ καὶ ὁ λαὸς αὐτῦ σκυλεῦσαι τὰ σκῦλα αὐτῶν, καὶ εὗρον κτήνη πολλὰ, καὶ ἀποσκευὴν, καὶ σκῦλα, καὶ σκεύη ἐπιθυμητὰ, καὶ ἐσκύλευσαν ἐν αὐτοῖς· καὶ ἐγένοντο ἡμέραι τρεῖς σκυλευόντων αὐτῶν τὰ σκῦλα, ὅτι πολλὰ ἦν.

26 Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐπισυνήχθησαν εἰς τ αὐλῶνα τ εὐλογίας, ἐκεῖ γὰρ ηὐλόγησαν τ Κύριον· διὰ τῦτο ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τῦ τόπυ ἐκείνυ, Κοιλὰς Εὐλογίας ἕως τ ἡμέρας ταύτης.

27 Καὶ ἐπέστρεψε πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα εἰς Ἰερυσαλὴμ, καὶ Ἰωσαφὰτ ἡγούμενος αὐτῶν ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ, ὅτι εὐφράνεν αὐτὸς Κύριος ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.

28 Καὶ εἰσῆλθον εἰς Ἰερυ-

σαλὴμ ἐν νάβλαις καὶ κινύραις
καὶ ἐν σάλπιγξιν εἰς οἶκον Κυ-
ρίου.

29 Καὶ ἐγένετο ἔκσασις Κυ-
ρίου ἐπὶ πάσας τὰς βασιλείας
τῆς γῆς, ἐν τῷ ἀκέσαι αὐτὰς ὅτι
Κύριος ἐπολέμησε πρὸς τοὺς
ὑπεναντίους Ἰσραήλ.

30 Καὶ εἰρήνευσεν ἡ βασιλεία
Ἰωσαφὰτ, καὶ κατέπαυσεν αὐτῷ
ὁ Θεὸς αὐτὰ κυκλόθεν.

31 Καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσα-
φὰτ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν, ὢν ἐτῶν
τριακονταπέντε ἐν τῷ βασιλεῦ-
σαι αὐτὸν, καὶ εἴκοσι καὶ πέντε
ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀ-
ζουβὰ θυγάτηρ Σαλί.

32 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς
ὁδοῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀσὰ, καὶ
οὐκ ἐξέκλινε τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐ-
θὲς ἐνώπιον Κυρίου.

33 Ἀλλὰ καὶ τὰ ὑψηλὰ ἔτι
ὑπῆρχε, καὶ ἔτι ὁ λαὸς οὐ κατ-
εύθυνε τὴν καρδίαν αὐτῶν πρὸς
Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐ-
τῶν.

34 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἰω-
σαφὰτ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχα-
τοι, ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐν λό-
γοις Ἰηοῦ Ἀνανὶ, ὃς κατέ-
γραψε βιβλίον βασιλέων Ἰσ-
ραήλ.

35 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐκοινώ-
νησεν Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα
πρὸς Ὀχοζίαν βασιλέα Ἰσ-
ραὴλ, ὃς ἔτος ἠνόμησεν

36 Ἐν τῷ ποιῆσαι καὶ πο-
ρευθῆναι πρὸς αὐτὸν, καὶ ποι-
ῆσαι πλοῖα τοῦ πορευθῆναι εἰς
Θαρσεῖς· καὶ ἐποίησε πλοῖα ἐν
Γασίων Γαβέρ.

37 Καὶ προεφήτευσεν Ἐλιέ-
ζερ ὁ τοῦ Δωδία ἀπὸ Μαρισὰ
ἐπὶ Ἰωσαφὰτ, λέγων, Ὡς ἐφι-
λίασας τῷ Ὀχοζίᾳ, ἔθραυσε
Κύριος τὸ ἔργον σου, καὶ συνε-
τρίβη τὰ πλοῖά σου· καὶ οὐκ
ἐδυνάσθη πορευθῆναι εἰς Θαρ-
σεῖς.

Κεφ. κα'. 21.

ΚΑΙ ἐκοιμήθη Ἰωσαφὰτ
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ
ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ· καὶ ἐβα-
σίλευσεν Ἰωρὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ'
αὐτοῦ.

2 Καὶ αὐτῷ ἀδελφοὶ υἱοὶ Ἰω-
σαφὰτ ἦσαν, Ἀζαρίας, καὶ Ἰεϊὴλ,
καὶ Ζαχαρίας, καὶ Ἀζαρίας, καὶ
Μιχαὴλ, καὶ Σαφατίας· πάν-
τες οὗτοι υἱοὶ Ἰωσαφὰτ βασι-
λέως Ἰούδα.

3 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ
αὐτῶν δόματα πολλὰ, ἀργύ-
ριον καὶ χρυσίον, καὶ ὅπλα μετὰ
τῶν πόλεων τετειχισμένων ἐν
Ἰούδα, καὶ τὴν βασιλείαν ἔδωκε
τῷ Ἰωρὰμ, ὅτι οὗτος ὁ πρωτό-
τοκος.

4 Καὶ ἀνέστη Ἰωρὰμ ἐπὶ τὴν
βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ἐκραται-
ώθη, καὶ ἀπέκτεινε πάντας τοὺς

ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἀπὸ τ ἀρχόντων Ἰσραήλ.

5 Ὄντος αὐτοῦ τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν, κατέσχε Ἰωραὰμ ἐπὶ τ βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ὀκτὼ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

6 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων Ἰσραὴλ, ὡς ἐποίησεν οἶκος Ἀχαὰβ, ὅτι θυγάτηρ Ἀχαὰβ ἦν αὐτοῦ γυνὴ, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου.

7 Καὶ οὐκ ἠθέλετο Κύριος ἐξολοθρεῦσαι τ οἶκον Δαυὶδ, διὰ τὴν διαθήκην ἣν διέθετο τῷ Δαυὶδ, καὶ ὡς εἶπεν αὐτῷ, δοῦναι αὐτῷ λύχνον καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

8 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπέστη Ἐδὼμ ἀπὸ ὑ Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσαν ἐφ' ἑαυτοὺς βασιλέα.

9 Καὶ ᾤχετο Ἰωραὰμ μετὰ τ ἀρχόντων, καὶ πᾶσα ἡ ἵππος μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο καὶ ἠγέρθη νυκτὸς, καὶ ἐπάταξεν Ἐδὼμ τ κυκλοῦντα αὐτὸν, καὶ τοὺς ἄρχοντας τ ἁρμάτων, καὶ ἔφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν.

10 Καὶ ἀπέστη ἀπὸ Ἰούδα Ἐδὼμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· τότε ἀπέστη Λομνὰ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ χειρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἐγκατέλιπε Κύριον τ Θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ.

11 Καὶ γὰρ αὐτὸς ἐποίησεν ὑψηλὰ ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐξεπόρνευσε τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπεπλάνησε τ Ἰούδαν.

12 Καὶ ἦλθεν αὐτῷ ἐν γραφῇ παρὰ Ἠλιοὺ ὑ προφήτου, λέγων, Τάδε λέγει Κύριος Θεὸς Δαυὶδ ὑ πατρός σου, Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπορεύθης ἐν ὁδῷ Ἰωσαφὰτ ὑ πατρός σου, καὶ ἐν ὁδοῖς Ἀσὰ βασιλέως Ἰούδα,

13 Καὶ ἐπορεύθης ἐν ὁδοῖς βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ ἐξεπόρνευσας τ Ἰούδαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὡς ἐξεπόρνευσεν οἶκος Ἀχαὰβ, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου υἱοὺς ὑ πατρός σου τοὺς ἀγαθοὺς ὑπὲρ σὲ ἀπέκτειναν,

14 Ἰδοὺ Κύριος πατάξει σε πληγὴν μεγάλην ἐν τῷ λαῷ σου, καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς σου, καὶ ἐν γυναιξί σου, καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἀποσκευῇ σου.

15 Καὶ σὺ ἐν μαλακίᾳ πονηρᾷ, ἐν νόσῳ κοιλίας, ἕως οὗ ἐξέλθῃ ἡ κοιλία σου μετὰ τῆς μαλακίας ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας.

16 Καὶ ἐπήγειρε Κύριος ἐπὶ Ἰωραὰμ τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ τοὺς Ἄραβας, καὶ τοὺς ὁμόρους τ Αἰθιόπων.

17 Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ καὶεδυνάσευον, καὶ ἀπέσρεψαν

πᾶσαν τ̃ ἀποσκευὴν ἣν εὗρον ἐν οἴκῳ τ̃ βασιλέως, καὶ τὰς υἱὰς αὐτ̃, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτ̃, καὶ οὐ κατελείφθη αὐτῷ υἱὸς, ἀλλ' ἢ Ὀχοζίας ὁ μικρότατος τ̃ υἱῶν αὐτ̃.

18 Καὶ μετὰ ταῦτα πάντα ἐπάταξεν αὐτὸν Κύριος εἰς τὴν κοιλίαν μαλακίαν ἢ οὐκ ἔστιν ἰατρεία.

19 Καὶ ἐγένετο ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας· καὶ ὡς ἦλθε καιρὸς τ̃ ἡμερῶν ἡμέρας δύο, ἐξῆλθεν ἡ κοιλία αὐτ̃ μετὰ τ̃ νόσε, καὶ ἀπέθανεν ἐν μαλακίᾳ πονηρᾷ· καὶ οὐκ ἐποίησεν ὁ λαὸς αὐτ̃ ἐκφορὰν, καθὼς ἐκφορὰν πατέρων αὐτ̃.

20 Ἦν τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ὀκτὼ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐπορεύθη οὐκ ἐν ἐπαίνῳ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ οὐκ ἐν τάφοις τ̃ βασιλέων.

Κεφ. κβ'. 22.

ΚΑΙ ἐβασίλευσαν οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ τὸν Ὀχοζίαν υἱὸν αὐτ̃ τὸν μικρὸν ἀντ' αὐτ̃, ὅτι πάντας τοὺς πρεσβυτέρους ἀπέκτεινε τὸ ἐπελθὸν ἐπ' αὐτὸς ληστήριον, οἱ Ἄραβες καὶ οἱ Ἀλιμαζονεῖς· καὶ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωρὰμ βασιλέως Ἰούδα.

2 Ὢν ἐτῶν εἴκοσι Ὀχοζίας ἐβασίλευσε, καὶ ἐνιαυτὸν ἕνα ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτ̃ Γοθολία θυγάτηρ Ἀμβρί.

3 Καὶ ἔτος ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου Ἀχαὰβ, ὅτι μήτηρ αὐτ̃ ἦν σύμβουλος τ̃ ἁμαρτάνειν.

4 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου ὡς οἶκος Ἀχαὰβ, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν αὐτῷ σύμβουλοι μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτ̃, τ̃ ἐξολοθρεῦσαι αὐτὸν,

5 Καὶ ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν ἐπορεύθη· καὶ ἐπορεύθη μετὰ Ἰωρὰμ υἱὸς Ἀχαὰβ βασιλέως Ἰσραὴλ εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἀζαὴλ βασιλέα Συρίας εἰς Ῥαμὼθ Γαλαάδ· καὶ ἐπάταξαν οἱ τοξόται τ̃ Ἰωράμ.

6 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωρὰμ τ̃ ἰατρευθῆναι εἰς Ἰεζραέλ ἀπὸ τ̃ πληγῶν, ὧν ἐπάταξαν αὐτὸν οἱ Σύροι ἐν Ῥαμὼθ ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτὸν πρὸς Ἀζαὴλ βασιλέα Συρίας· καὶ Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωρὰμ βασιλεὺς Ἰούδα κατέβη θεάσασθαι τ̃ Ἰωρὰμ υἱὸν Ἀχαὰβ εἰς Ἰεζραέλ, ὅτι ἠρρώστει.

7 Καὶ παρὰ τ̃ Θεοῦ ἐγένετο καλαστροφὴ Ὀχοζίᾳ ἐλθεῖν πρὸς Ἰωράμ· καὶ ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν, ἐξῆλθε μετ' αὐτ̃ Ἰωρὰμ πρὸς Ἰηοῦ υἱὸν Ναμεσσεῖ χρισὸν Κυρίου εἰς τ̃ οἶκον Ἀχαάβ.

8 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξεδίκησεν

Ἰηὲ τ̃ οἶκον Ἀχαὰβ, καὶ εὗρε τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς Ὀχοζίου λειτουργοῦντας τῷ Ὀχοζίᾳ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς.

9 Καὶ εἶπε θ̃ ζητῆσαι τὸν Ὀχοζίαν· καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἰατρευόμενον ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς Ἰηὲ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν, ὅτι εἶπαν, Υἱὸς Ἰωσαφὰτ ἐστιν, ὃς ἐζήτησε τ̃ Κύριον ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἦν ἐν οἴκῳ Ὀχοζίου κατισχῦσαι δύναμιν περὶ τ̃ βασιλείας.

10 Καὶ Γοθολία ἡ μήτηρ Ὀχοζίου εἶδεν ὅτι τέθνηκεν ὁ υἱὸς αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη καὶ ἀπώλεσε πᾶν τὸ σπέρμα τ̃ βασιλείας ἐν οἴκῳ Ἰούδα.

11 Καὶ ἔλαβεν Ἰωσαβεὲθ θυγάτηρ θ̃ βασιλέως τ̃ Ἰωὰς υἱὸν Ὀχοζίου καὶ ἔκλεψεν αὐτὸν ἐκ μέσου υἱῶν θ̃ βασιλέως τῶν θανατωμένων, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν καὶ τ̃ τροφὸν αὐτοῦ εἰς ταμεῖον τ̃ κλινῶν, καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν Ἰωσαβεὲθ θυγάτηρ θ̃ βασιλέως Ἰωραὰμ ἀδελφὴ Ὀχοζίου γυνὴ Ἰωδαὲ θ̃ ἱερέως, καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου τ̃ Γοθολίας, καὶ οὐκ ἀπέκτεινεν αὐτόν.

12 Καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ ἐν οἴκῳ θ̃ Θεοῦ κατακεκρυμμένος ἓξ ἔτη, καὶ Γοθολία ἐβασίλευσεν ἐπὶ τ̃ γῆς.

Κεφ. κγ'. 23.

ΚΑΙ ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀγδόῳ ἐκραταίωσεν Ἰωδαὲ, καὶ ἔλαβε τοὺς ἑκατοντάρχους, τὸν Ἀζαρίαν υἱὸν Ἰωραὰμ, καὶ τὸν Ἰσμαὴλ υἱὸν Ἰωανὰν, καὶ τὸν Ἀζαρίαν υἱὸν Ὠβηὲδ, καὶ τ̃ Μαασαίαν υἱὸν Ἀδία, καὶ τὸν Ἐλισαφὰν υἱὸν Ζαχαρίου, μεθ' ἑαυτοῦ εἰς οἶκον Κυρίου.

2 Καὶ ἐκύκλωσαν τ̃ Ἰούδαν, καὶ συνήγαγον τοὺς Λευίτας ἐκ πασῶν τ̃ πόλεων Ἰούδα, καὶ ἄρχοντας πατριῶν θ̃ Ἰσραὴλ, καὶ ἦλθον εἰς Ἰερουσαλήμ.

3 Καὶ διέθεντο πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰούδα διαθήκην ἐν οἴκῳ θ̃ Θεοῦ μετὰ θ̃ βασιλέως· καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τ̃ υἱὸν θ̃ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἰδοὺ ὁ υἱὸς θ̃ βασιλέως βασιλευσάτω, καθὼς ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ τ̃ οἶκον Δαυίδ.

4 Νῦν ὁ λόγος ὅτος, ὃν ποιήσετε· τὸ τρίτον ἐξ ὑμῶν εἰσπορευέσθωσαν τὸ σάββατον τ̃ ἱερέων καὶ τ̃ Λευιτῶν καὶ εἰς τὰς πύλας τ̃ εἰσόδων,

5 Καὶ τὸ τρίτον ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως, καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τῇ μέσῃ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου.

6 Καὶ μὴ εἰσελθέτω εἰς οἶκον Κυρίου, ἐὰν μὴ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ λειτουργοῦντες τ̃ Λευιτῶν· αὐτοὶ εἰσελεύσον-

ται ὅτι ἅγιοί εἰσι, καὶ πᾶς ὁ λαὸς φυλασσέτω φυλακὰς Κυρίῳ.

7 Καὶ κυκλώσουσιν οἱ Λευῖται τὸ βασιλέα κύκλῳ ἀνδρὸς σκεῦος σκεύους ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὸν οἶκον ἀποθανεῖται, καὶ ἔσονται μετὰ τοῦ βασιλέως ἐκπορευομένου καὶ εἰσπορευομένου αὐτοῦ.

8 Καὶ ἐποίησαν οἱ Λευῖται καὶ πᾶς Ἰούδα κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτοῖς Ἰωδαὲ ὁ ἱερεύς· καὶ ἔλαβον ἕκαστος τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ σαββάτου ἕως ἐξόδου τοῦ σαββάτου, ὅτι οὐ κατέλυσεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τὰς ἐφημερίας.

9 Καὶ ἔδωκεν Ἰωδαὲ τὰς μαχαίρας καὶ τοὺς θυρεοὺς καὶ τὰ ὅπλα τὰ ἦν τοῦ βασιλέως Δαυὶδ ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ ἔστησε τὸν λαὸν πάντα ἕκαστον ἐν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ ὠμίας τοῦ οἴκου τοῦ δεξιᾶς ἕως τοῦ ὠμίας τοῦ ἀριστερᾶς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου, ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ.

11 Καὶ ἐξήγαγε τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν τὸ βασίλειον καὶ τὰ μαρτύρια, καὶ ἐβασίλευσαν καὶ ἔχρισαν αὐτὸν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπαν, Ζήτω ὁ βασιλεύς.

12 Καὶ ἤκουσε Γοθολία τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ τρεχόντων, καὶ ἐξομολογουμένων, καὶ αἰνούντων τὸν βασιλέα· καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς οἶκον Κυρίου.

13 Καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ στάσεως αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ εἰσόδου οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ σάλπιγγες· καὶ οἱ ἄρχοντες περὶ τὸν βασιλέα, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς ηὐφράνθη, καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι, καὶ οἱ ᾄδοντες ἐν τοῖς ὀργάνοις ᾠδοὶ, καὶ ὑμνοῦντες αἶνον· καὶ διεῤῥήξε Γοθολία τὰ ἱμάτια αὐτῆς, καὶ ἐβόησεν, Ἐπιτιθέμενοι ἐπιτίθεσθε.

14 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἐνετείλατο Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχοις, καὶ τοῖς ἀρχηγοῖς τῆς δυνάμεως, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐκβάλετε αὐτὴν ἐκτὸς τοῦ οἴκου, καὶ εἰσέλθατε ὀπίσω αὐτῆς, καὶ ἀποθανέτω μαχαίρᾳ, ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεὺς, Μὴ ἀποθανέτω ἐν οἴκῳ Κυρίου.

15 Καὶ ἔδωκαν αὐτῇ ἄνεσιν, καὶ διῆλθε διὰ τῆς πύλης τοῦ ἱππέως τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὴν ἐκεῖ.

16 Καὶ διέθετο Ἰωδαὲ διαθήκην ἀναμέσον αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ βασιλέως, εἶναι λαὸν τῷ Κυρίῳ.

17 Καὶ εἰσῆλθε πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς οἶκον Βάαλ, καὶ κατέσπασαν αὐτὸν καὶ τὰ θυσια-

στήρια αὐτῆ, καὶ τὰ εἴδωλα αὐτῆ ἐλέπτυναν, καὶ τὸν Ματθὰν ἱερέα Βάαλ ἐθανάτωσαν ἐναντίον τ θυσιαστηρίων αὐτῆ.

18 Καὶ ἐνεχείρισεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τὰ ἔργα οἴκε Κυρίε διὰ χειρὸς ἱερέων καὶ Λευιτῶν, καὶ ἀνέστησε τὰς ἐφημερίας τῶν ἱερέων καὶ τ Λευιτῶν, ἃς διέστειλε Δαυὶδ ἐπὶ τὸν οἶκον Κυρίε, καὶ ἀνενέγκαι ὁλοκαυτώματα Κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Μωυσῆ, ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἐν ᾠδαῖς διὰ χειρὸς Δαυίδ.

19 Καὶ ἔστησαν οἱ πυλωροὶ ἐπὶ τὰς πύλας οἴκε Κυρίε, καὶ οὐκ εἰσελεύσεται ἀκάθαρτος εἰς πᾶν πρᾶγμα.

20 Καὶ ἔλαβε τὲς πατριάρχας, καὶ τὲς δυνατὲς, καὶ τὲς ἄρχοντας ᾧ λαῦ, καὶ πάντα τ λαὸν τ γῆς, καὶ ἐπεβίβασαν τὸν βασιλέα εἰς οἶκον Κυρίε, καὶ εἰσῆλθε διὰ τ πύλης τ ἐσωτέρας εἰς τ οἶκον ᾧ βασιλέως, καὶ ἐκάθισαν τὸν βασιλέα ἐπὶ τ θρόνε τ βασιλείας.

21 Καὶ ηὐφράνθη πᾶς ὁ λαὸς τ γῆς, καὶ ἡ πόλις ἡσύχασε, καὶ τὴν Γοθολίαν ἐθανάτωσαν.

Κεφ. κδ'. 24.

ΩΝ ἐτῶν ἑπτὰ Ἰωὰς ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτῆ Σαβιὰ ἐκ Βηρσαβεέ.

2 Καὶ ἐποίησεν Ἰωὰς τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίε πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωδαὲ ᾧ ἱερέως.

3 Καὶ ἔλαβεν Ἰωδαὲ δύο γυναῖκας αὐτῷ, καὶ ἐγέννησαν υἱὲς καὶ θυγατέρας.

4 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν Ἰωὰς ἐπεσκευάσαι τ οἶκον Κυρίε.

5 Καὶ συνήγαγε τὲς ἱερεῖς καὶ τὲς Λευίτας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐξέλθατε εἰς τὰς πόλεις Ἰούδα, καὶ συναγάγετε ἀπὸ παντὸς Ἰσραὴλ ἀργύριον κατισχῦσαι τὸν οἶκον Κυρίε ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν, καὶ σπεύσατε λαλῆσαι· καὶ οὐκ ἔσπευσαν οἱ Λευῖται.

6 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωὰς τ Ἰωδαὲ τ ἄρχοντα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Διατί οὐκ ἐπεσκέψω περὶ τ Λευιτῶν ᾧ εἰσενέγκαι ἀπὸ Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ τὸ κεκριμένον ὑπὸ Μωυσῆ ἀνθρώπε ᾧ Θεῦ, ὅτι ἐξεκκλησίασε τ Ἰσραὴλ εἰς τ σκηνὴν ᾧ μαρτυρίε;

7 Ὅτι Γοθολία ἦν ἡ ἄνομος, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς κατέσπασαν τ οἶκον ᾧ Θεῦ· καὶ γὰρ τὰ ἅγια οἴκε Κυρίε ἐποίησαν ταῖς Βααλίμ.

8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Γενηθήτω γλωσσόκομον, καὶ τε-

θήτω ἐν πύλῃ οἴκου Κυρίου ἔξω.

9 Καὶ κηρυξάτωσαν ἐν Ἰούδᾳ καὶ ἐν Ἰερουσαλὴμ, εἰσενέγκαι Κυρίῳ καθὼς εἶπε Μωυσῆς παῖς Θεοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

10 Καὶ ἔδωκαν πάντες ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς, καὶ εἰσέφερον καὶ ἐνέβαλον εἰς τὸ γλωσσόκομον ἕως οὗ ἐπληρώθη.

11 Καὶ ἐγένετο ὡς εἰσέφερον τὸ γλωσσόκομον πρὸς τὰς προστάτας Θεοῦ βασιλέως διὰ χειρὸς τῶν Λευιτῶν, καὶ ὡς εἶδον ὅτι ἐπλεόνασε τὸ ἀργύριον, καὶ ἦλθεν ὁ γραμματεὺς Θεοῦ βασιλέως καὶ ὁ προστάτης Θεοῦ ἱερέως Θεοῦ μεγάλε, καὶ ἐξεκένωσαν τὸ γλωσσόκομον, καὶ κατέσησαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ· οὕτως ἐποίουν ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ συνήγαγον ἀργύριον πολύ.

12 Καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ὁ βασιλεὺς καὶ Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα εἰς ἐργασίαν οἴκου Κυρίε· καὶ ἐμισθώσαντο λατόμους καὶ τέκτονας ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον Κυρίε, καὶ χαλκεῖς σιδήρε καὶ χαλκοῦ ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον Κυρίε.

13 Καὶ ἐποίουν οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα, καὶ ἀνέβη μῆκος τῶν ἔργων ἐν χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἀνέστησαν τὸν οἶκον Κυρίε ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτοῦ, καὶ ἴσχυσαν.

14 Καὶ ὡς συνετέλεσαν, ἤνεγκαν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς Ἰωδαὲ τὸ κατάλοιπον Θεοῦ ἀργυρίε, καὶ ἐποίησαν σκεύη εἰς οἶκον Κυρίε, σκεύη λειτουργικὰ ὁλοκαυτωμάτων, καὶ θυΐσκας χρυσᾶς καὶ ἀργυρᾶς, καὶ ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώσεις ἐν οἴκῳ Κυρίε διαπαντὸς πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωδαέ.

15 Καὶ ἐγήρασεν Ἰωδαὲ πλήρης ἡμερῶν, καὶ ἐτελεύτησεν ὢν ἑκατὸν καὶ τριάκοντα ἐτῶν ἐν τῷ τελευτᾶν αὐτόν.

16 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ μετὰ τῶν βασιλέων, ὅτι ἐποίησεν ἀγαθωσύνην μετὰ Ἰσραὴλ καὶ μετὰ Θεοῦ καὶ τοῦ οἴκε αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ τελευτὴν Ἰωδαὲ εἰσῆλθον οἱ ἄρχοντες Ἰούδα, καὶ προσεκύνησαν τῷ βασιλέα· τότε ἐπήκουσεν αὐτοῖς ὁ βασιλεύς.

18 Καὶ ἐγκατέλιπον τὸν οἶκον Κυρίε Θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ ἐδούλευον ταῖς Ἀσάρταις καὶ τοῖς εἰδώλοις, καὶ ἐγένετο ὀργὴ ἐπὶ Ἰούδαν καὶ ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ ἐν τῇ ἁμέρᾳ ταύτῃ.

19 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς προφήτας ἐπιστρέψαι πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ ἤκουσαν· καὶ διεμαρτύρατο αὐτοῖς, καὶ οὐχ ὑπήκουσαν.

20 Καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐνέδυσε

τ̃ Ἀζαρίαν τ̃ τ̃ Ἰωδαὲ τ̃ ἱερέα, καὶ ἀνέςη ἐπάνω τ̃ λαοῦ, καὶ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος, Τί παραπορεύεσθε τὰς ἐντολὰς Κυρίου; καὶ οὐκ εὐοδωθήσεσθε· ὅτι ἐγκατελίπετε τ̃ Κύριον, καὶ ἐγκαταλείψει ὑμᾶς.

21 Καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν διὰ ἐντολῆς Ἰωὰς τ̃ βασιλέως ἐν αὐλῇ οἴκου Κυρίου.

22 Καὶ οὐκ ἐμνήσθη Ἰωὰς τ̃ ἐλέους οὗ ἐποίησεν Ἰωδαὲ ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσε τ̃ υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ὡς ἀπέθνησκεν, εἶπεν, Ἴδοι Κύριος καὶ κρινάτω.

23 Καὶ ἐγένετο μετὰ τ̃ συντέλειαν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸν δύναμις Συρίας, καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰούδαν καὶ ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ, καὶ κατέφθειραν πάντας τοὺς ἄρχοντας τ̃ λαοῦ ἐν τῷ λαῷ, καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν ἀπέςειλαν τῷ βασιλεῖ Δαμασκοῦ.

24 Ὅτι ἐν ὀλίγοις ἀνδράσι παρεγένετο δύναμις Συρίας, καὶ ὁ Θεὸς παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν δύναμιν πολλὴν σφόδρα, ὅτι ἐγκατέλιπον Κύριον τ̃ Θεὸν τ̃ πατέρων αὐτῶν· καὶ μετὰ Ἰωὰς ἐποίησε κρίματα.

25 Καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτὸς ἀπ' αὐτοῦ, ἐν τῷ ἐγκαταλιπεῖν αὐτὸν ἐν μαλακίαις μεγάλαις, καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐν αἵμασιν υἱοῦ Ἰωδαὲ τ̃ ἱερέως, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐπὶ τ̃ κλίνης αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ οὐκ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τ̃ βασιλέων.

26 Καὶ οἱ ἐπιθέμενοι ἐπ' αὐτὸν Ζαβὲδ ὁ τ̃ Σαμαὰθ ὁ Ἀμμανίτης, καὶ Ἰωζαβὲδ ὁ τ̃ Σαμαρὴθ ὁ Μωαβίτης,

27 Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάνλες, καὶ πρωσῆλθον αὐτῷ οἱ πέντε· καὶ τὰ λοιπὰ ἰδοὺ γεγραμμένα ἐπὶ τ̃ γραφὴν τ̃ βασιλέων· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμασίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. κέ. 25.

Ων εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἐβασίλευσεν Ἀμασίας, καὶ εἰκοσιεννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰωαδαὲν ἀπὸ Ἰερουσαλήμ.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου, ἀλλ' οὐκ ἐν καρδίᾳ πλήρει.

3 Καὶ ἐγένετο ὡς κατέςη ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσε τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς φονεύσαντας τὸν βασιλέα πατέρα αὐτοῦ·

4 Καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν οὐκ ἀπέκτεινε, κατὰ τὴν διαθήκην

θ νόμα Κυρίε, καθὼς γέγραπται, ὡς ἐνετείλαλο Κύριος, λέγων, Οὐκ ἀποθανεῖνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων, κ) υἱοὶ ἐκ ἀποθανεῖνται ὑπὲρ πατέρων, ἀλλ' ἢ ἕκαςος τῇ ἑαυτῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανεῖνται.

5 Καὶ συνήγαγεν Ἀμασίας τ οἶκον Ἰούδα, κ) ἀνέςησεν αὐτὸς κατ' οἴκας πατριῶν αὐτῶν εἰς χιλιάρχας κ) ἑκατοντάρχας ἐν πάντι Ἰούδα κ) Ἱερουσαλήμ· κ) ἠρίθμησεν αὐτὸς ἀπὸ εἰκοσαετῦς κ) ἐπάνω, κ) εὗρεν αὐτὸς τριακοσίας χιλιάδας ἐξελθεῖν εἰς πόλεμον δυνατοὺς, κρατοῦντας δόρυ κ) θυρεόν.

6 Καὶ ἐμισθώσατο ἀπὸ Ἰσραὴλ ἑκατὸν χιλιάδας δυνατὸς ἰσχύϊ ἑκατὸν ταλάντων ἀργυρίε.

7 Καὶ ἄνθρωπος θ Θεῦ ἦλθε πρὸς αὐτὸν, λέγων, Βασιλεῦ, οὐ πορεύσεται μετὰ σῦ δύναμις Ἰσραὴλ, ὅτι ἐκ ἔςι Κύριος μετὰ Ἰσραὴλ πάντων τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ.

8 Ὅτι ἐὰν ὑπολάβῃς κατισχῦσαι ἐν τούτοις, κ) τροπώσεταί σε Κύριος ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, ὅτι ἐςὶ παρὰ Κυρίε κ) ἰσχῦσαι κ) τροπώσασθαι.

9 Καὶ εἶπεν Ἀμασίας τῷ ἀνθρώπῳ θ Θεῦ, Καὶ τί ποιήσω τὰ ἑκατὸν τάλαντα ἃ ἔδωκα τῇ δυνάμει Ἰσραήλ; κ) εἶπεν ὁ ἄνθρωπος θ Θεῦ, Ἔςι τῷ Κυρίῳ δοῦναί σοι πλεῖσα τούτων.

10 Καὶ διεχώρισεν Ἀμασίας τὴν δύναμιν τὴν ἐλθοῦσαν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἐφραΐμ, ἀπελθεῖν εἰς τ τόπον αὐτῶν· κ) ἐθυμώθησαν σφόδρα ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ ἀπέςρεψαν εἰς τ τόπον αὐτῶν ἐν ὀργῇ θυμε.

11 Καὶ Ἀμασίας κατίσχυσε κ) παρέλαβε τ λαὸν αὐτῦ, κ) ἐπορεύθη εἰς τ κοιλάδα τῶν ἁλῶν, κ) ἐπάταξεν ἐκεῖ τὸς υἱὸς Σηείρ, δέκα χιλιάδας.

12 Καὶ δέκα χιλιάδας ἐζώγρησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα, κ) ἔφερον αὐτὸς ἐπὶ τὸ ἄκρον θ κρημνῦ, κ) κατεκρήμνιζον αὐτὸς ἀπὸ θ ἄκρε θ κρημνῦ, κ) πάντες διερράγησαν.

13 Καὶ υἱοὶ τ δυνάμεως ἧς ἀπέςρεψεν Ἀμασίας θ μὴ πορευθῆναι μετ' αὐτῦ εἰς πόλεμον, κ) ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα ἀπὸ Σαμαρείας ἕως Βαιθωρών· κ) ἐπάταξαν ἐν αὐτοῖς τρεῖς χιλιάδας, κ) ἐσκύλευσαν σκῦλα πολλά.

14 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἐλθεῖν Ἀμασίαν πατάξαντος τ Ἰδουμαίαν, κ) ἤνεγκε πρὸς αὐτὸν τὸς θεὸς υἱῶν Σηείρ, καὶ ἔςησεν αὐτὸς αὐτῷ εἰς θεὸς, κ) ἐναντίον αὐτῶν προσεκύνει, κ) αὐτὸς αὐτοῖς ἔθυε.

15 Καὶ ἐγένετο ὀργὴ Κυρίε ἐπὶ Ἀμασίαν, καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ προφήτην, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί ἐζήτησας τὰς θεὰς τ̃ λαε̃, οἳ οὐκ ἐξείλοντο τὸν λαὸν ἑαυτῶν ἐκ χειρός σε;

16 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτῷ πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Μὴ σύμβελον τ̃ βασιλέως δέδωκά σε; πρόσεχε ἵνα μὴ μασιγωθῇς· καὶ ἐσιώπησεν ὁ προφήτης, καὶ εἶπεν, Ὅτι γινώσκω, ὅτι ἐβούλετο ἐπὶ σοὶ τ̃ καταφθεῖραί σε, ὅτι ἐποίησας τ̃το, καὶ οὐκ ἐπήκουσας τ̃ συμβελίας μου.

17 Καὶ ἐβουλεύσατο Ἀμασίας ὁ βασιλεὺς Ἰούδα, καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἰωὰς υἱὸν Ἰωάχαζ υἱ̃ Ἰηὲ βασιλέα Ἰσραὴλ, λέγων, Δεῦρο, καὶ ὀφθῶμεν προσώποις.

18 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἀμασίαν βασιλέα Ἰούδα, λέγων, Ὁ ἀκχὲχ ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλε πρὸς τ̀ κέδρον τ̀ ἐν τῷ Λιβάνῳ, λέγων, Δὸς τ̀ θυγατέρα σε τῷ υἱῷ μου εἰς γυναῖκα, καὶ ἰδοὺ ἐλεύσεται τὰ θηρία τ̃ ἀγρ̃ τὰ ἐν τῷ Λιβάνῳ· καὶ ἦλθον τὰ θηρία, καὶ κατεπάτησαν τὸν ἀκχέχ.

19 Εἶπας, Ἰδοὺ ἐπάταξα τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐπαίρει σε ἡ καρδία σε ἡ βαρεῖα· νῦν κάθισον ἐν οἴκῳ σε, καὶ ἱνατί συμβάλλεις ἐν κακίᾳ, καὶ πεσῇ σὺ καὶ Ἰούδας μετὰ σ̃;

20 Καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἀμασίας, ὅτι παρὰ Κυρίε ἐγένετο τοῦ παραδο̃ναι αὐτὸν εἰς χεῖρας, ὅτι ἐξεζήτησε τὰς θεὰς τ̃ Ἰδουμαίων.

21 Καὶ ἀνέβη Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ὤφθησαν ἀλλήλοις αὐτὸς καὶ Ἀμασίας βασιλεὺς Ἰούδα ἐν Βαιθσαμοὺς, ἣ ἐστι τ̃ Ἰούδα.

22 Καὶ ἐτροπώθη Ἰούδας κατὰ πρόσωπον Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγεν ἕκαστος εἰς τὸ σκήνωμα αὐτ̃.

23 Καὶ τ̀ Ἀμασίαν βασιλέα Ἰούδα τ̀ τ̃ Ἰωὰς υἱ̃ Ἰωάχαζ κατέλαβεν Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Βαιθσαμοὺς, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ κατέσπασεν ἀπὸ τ̃ τείχους Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ πύλης Ἐφραὶμ ἕως πύλης γωνίας τετρακοσίους πήχεις.

24 Καὶ πᾶν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ εὑρεθέντα ἐν οἴκῳ Κυρίε καὶ παρὰ τῷ Ἀβδεδὸμ, καὶ τὰς θησαυρὰς οἴκε τ̃ βασιλέως, καὶ τὰς υἱὰς τ̀ συμμίξεων, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν.

25 Καὶ ἔζησεν Ἀμασίας ὁ τ̃ Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰούδα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἰωὰς τ̀ τ̃ Ἰωά-

χαζ βασιλέα Ἰσραὴλ ἔτη δεκαπεντε.

26 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἀμασίᾳ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχαλοι ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραήλ;

27 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ ᾧ ἀπέστη Ἀμασίας ἀπὸ Κυρίου, καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ ἐπίθεσιν, καὶ ἔφυγεν ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ εἰς Λαχίς· καὶ ἀπέστειλαν κατόπισθεν αὐτοῦ εἰς Λαχὶς, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ.

28 Καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν ἐπὶ τῶν ἵππων, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ.

Κεφ. κς'. 26.

ΚΑΙ ἔλαβε πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ὀζίαν, καὶ αὐτὸς υἱὸς ἐκκαίδεκα ἐτῶν, καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀμασίᾳ.

2 Αὐτὸς ᾠκοδόμησε τὴν Αἰλὰθ, αὐτὸς ἐπέστρεψεν αὐτὴν τῷ Ἰούδα μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ.

3 Υἱὸς ἐκκαίδεκα ἐτῶν ἐβασίλευσεν Ὀζίας, καὶ πεντήκοντα καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰεχελία ἀπὸ Ἰερουσαλήμ.

4 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἀμασίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

5 Καὶ ἦν ἐκζητῶν τὸν Κύριον ἐν ταῖς ἡμέραις Ζαχαρίου τοῦ συνιόντος ἐν φόβῳ Κυρίου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἐζήτησε τὸν Κύριον, καὶ εὐώδωσεν αὐτῷ Κύριος.

6 Καὶ ἐξῆλθε καὶ ἐπολέμησε πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ κατέσπασε τὸ τείχη Γὲθ, καὶ τὰ τείχη Ἰαβνὴρ, καὶ τὰ τείχη Ἀζώτου, καὶ ᾠκοδόμησε πόλεις Ἀζώτου, καὶ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις.

7 Καὶ κατίσχυσεν αὐτὸν Κύριος ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐπὶ τοὺς Ἄραβας τοὺς καθοικοῦντας ἐπὶ τοῦ πέτρας, καὶ ἐπὶ τοὺς Μιναίους.

8 Καὶ ἔδωκαν οἱ Μιναῖοι δῶρα τῷ Ὀζίᾳ, καὶ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἕως εἰσόδου Αἰγύπτου, ὅτι κατίσχυσεν ἕως ἄνω.

9 Καὶ ᾠκοδόμησεν Ὀζίας πύργους ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ τοῦ πύλην τοῦ γωνίας καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ φαράγγος, καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν, καὶ κατίσχυσε.

10 Καὶ ᾠκοδόμησε πύργους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐλατόμησε λάκκους πολλοὺς, ὅτι κτήνη πολλὰ ὑπῆρχεν αὐτῷ ἐν σεφηλᾷ καὶ ἐν τῇ πεδινῇ, καὶ ἀμπελουργοὶ ἐν τῇ ὀρεινῇ καὶ ἐν τῷ Καρμήλῳ, ὅτι γεωργὸς ἦν.

11 Καὶ ἐγένετο τῷ Ὀζίᾳ δύναμις ποιοῦσα πόλεμον, καὶ ἐκπορευομένη εἰς παράταξιν εἰς πόλεμον καὶ εἰσπορευομένη εἰς παράταξιν εἰς ἀριθμόν· καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν διὰ χειρὸς Ἰεϊὴλ τοῦ γραμματέως, καὶ Μαασίου τοῦ κριτοῦ, διὰ χειρὸς Ἀνανίου τοῦ διαδόχου τοῦ βασιλέως.

12 Πᾶς ὁ ἀριθμὸς τῶν πατριαρχῶν τῶν δυνατῶν εἰς πόλεμον δισχίλιοι ἑξακόσιοι,

13 Καὶ μετ' αὐτῶν δύναμις πολεμικὴ, τριακόσιαι χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλιοι, καὶ πεντακόσιοι· οὗτοι οἱ ποιοῦντες πόλεμον ἐν δυνάμει ἰσχύος βοηθῆσαι τῷ βασιλεῖ ἐπὶ τοὺς ὑπεναντίους.

14 Καὶ ἡτοίμασεν αὐτοῖς Ὀζίας πάσῃ τῇ δυνάμει θυρεοὺς καὶ δόρατα καὶ περικεφαλαίας καὶ θώρακας καὶ τόξα καὶ εἰς λίθους σφενδόνας.

15 Καὶ ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλὴμ μηχανὰς μεμηχανευμένας λογιστοῦ, τοῦ εἶναι ἐπὶ τῶν πύργων καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν, βάλλειν βέλεσι καὶ λίθοις μεγάλοις· καὶ ἠκούσθη ἡ κατασκευὴ αὐτῶν ἕως πόῤῥω· ὅτι ἐθαυμαστώθη τοῦ βοηθῆναι ἕως οὗ κατίσχυσε.

16 Καὶ ὡς κατίσχυσεν, ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ τοῦ καταφθεῖραι· καὶ ἠδίκησεν ἐν Κυρίῳ Θεῷ αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν Κυρίου θυμιάσαι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν θυμιαμάτων.

17 Καὶ εἰσῆλθεν ὀπίσω αὐτοῦ Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς, καὶ μετ' αὐτοῦ ἱερεῖς τοῦ Κυρίου ὀγδοήκοντα υἱοὶ δυνατοί.

18 Καὶ ἔστησαν ἐπὶ Ὀζίαν τὸν βασιλέα, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Οὐ σοὶ Ὀζία θυμιάσαι τῷ Κυρίῳ, ἀλλ' ἢ τοῖς ἱερεῦσιν υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἡγιασμένοις θῦσαι· ἔξελθε ἐκ τοῦ ἁγιάσματος, ὅτι ἀπέστης ἀπὸ Κυρίου· καὶ οὐκ ἔσται σοι τοῦτο εἰς δόξαν παρὰ Κυρίου Θεοῦ.

19 Καὶ ἐθυμώθη Ὀζίας, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ το θυμιατήριον τοῦ θυμιάσαι ἐν τῷ ναῷ· καὶ ἐν τῷ θυμωθῆναι αὐτὸν πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ ἡ λέπρα ἀνέτειλεν ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν ἱερέων ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐπάνω τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων.

20 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς αὐτὸν Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς ὁ πρῶτος, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς λεπρὸς ἐν τῷ μετώπῳ, καὶ κατέσπευσαν αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ γὰρ αὐτὸς ἔσπευσεν ἐξελθεῖν, ὅτι ἤλεγξεν αὐτὸν Κύριος.

21 Καὶ Ὀζίας ὁ βασιλεὺς ἦν λεπρὸς ἕως ἡμέρας τῆς τελευτῆς αὐτοῦ, καὶ ἐν οἴκῳ ἀπφουσὼθ ἐκάθητο λεπρὸς, ὅτι ἀπεσχίσθη ἀπὸ οἴκου Κυρίου· καὶ Ἰωάθαν ὁ

υἱὸς αὐτῦ ἐπὶ τ βασιλείας αὐτῦ κρίνων τὸν λαὸν τ γῆς.

22 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ὀζίᾳ οἱ πρῶτοι κ οἱ ἔσχατοι, γεγραμμένοι ὑπὸ Ἰεσσίᾳ τοῦ προφήτ.

23 Καὶ ἐκοιμήθη Ὀζίας μετὰ τ πατέρων αὐτῦ, κ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τ πατέρων αὐτῦ ἐν τῷ πεδίῳ τ ταφῆς τ βασιλέων, ὅτι εἶπαν ὅτι λεπρός ἐστι· καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωάθαμ υἱὸς αὐτῦ ἀντ' αὐτῦ.

Κεφ. κζ'. 27.

ΥΙΟΣ εἴκοσι κ πέντε ἐτῶν Ἰωάθαμ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν, κ ἐκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τ μητρὸς αὐτῦ Ἱερουσὰ θυγάτηρ Σαδώκ.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου, κατὰ πάντα ἃ ἐποίησεν Ὀζίας ὁ πατὴρ αὐτῦ, πλὴν οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τ ναὸν Κυρίου, κ ἔτι ὁ λαὸς κατεφθείρετο.

3 Αὐτὸς ᾠκοδόμησε τ πύλην οἴκου Κυρίου τ ὑψηλὴν, καὶ ἐν τείχει Ὀπὲλ ᾠκοδόμησε πολλὰ,

4 Ἐν ὄρει Ἰούδα, κ ἐν τοῖς δρυμοῖς κ οἰκήσεις καὶ πύργους.

5 Αὐτὸς ἐμαχέσατο πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμὼν, κ ἐκράτησεν ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ κατ' ἐνιαυτὸν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου, κ δέκα χιλιάδας κόρων πυρῦ, κ κριθῶν δέκα χιλιάδας· ταῦτα ἔφερεν αὐτῷ βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ κ τῷ τρίτῳ.

6 Κατίσχυσεν Ἰωάθαμ, ὅτι ἡτοίμασε τὰς ὁδὰς αὐτῦ ἐναντίον Κυρίου Θεοῦ αὐτῦ.

7 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἰωάθαμ κ ὁ πόλεμος κ αἱ πράξεις αὐτῦ, ἰδὲ γεγραμμέναι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραήλ.

9 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωάθαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, κ ἐβασίλευσεν Ἄχαζ υἱὸς αὐτῦ ἀντ' αὐτῦ.

Κεφ. κή'. 28.

ΥΙΟΣ εἴκοσι κ πέντε ἐτῶν ἦν Ἄχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, κ ἐκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ οὐκ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου, ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐπορεύθη κατὰ τὰς ὁδὸς βασιλέων Ἰσραήλ· κ γὰρ γλυπτὰ ἐποίησε,

3 Καὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν ἐν γὲ Βενεννόμ· κ διῆγε τὰ τέκνα αὐτῦ διὰ πυρὸς κατὰ τὰ βδελύγματα τ ἐθνῶν, ὧν ἐξω-

λόθρευσε Κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ.

4 Καὶ ἐθυμία ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν, καὶ ἐπὶ τῶν δωμάτων, καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους.

5 Καὶ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ διὰ χειρὸς βασιλέως Συρίας, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ, καὶ ᾐχμαλώτευσεν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν πολλήν, καὶ ἤγαγεν εἰς Δαμασκόν· καὶ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἰσραὴλ παρέδωκεν αὐτὸν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ πληγὴν μεγάλην.

6 Καὶ ἀπέκτεινε Φακεὲ ὁ τοῦ Ῥομελία βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Ἰούδᾳ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατῶν ἰσχύϊ, ἐν τῷ καταλιπεῖν αὐτοὺς Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.

7 Καὶ ἀπέκτεινε Ζεχρὶ ὁ δυνατὸς τοῦ Ἐφραὶμ τὸν Μαασίαν τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ τὸν Ἐζρικὰν ἡγούμενον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ τὸν Ἐλκανὰ τὸν διάδοχον τοῦ βασιλέως.

8 Καὶ ᾐχμαλώτισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν τριακοσίας χιλιάδας, γυναῖκας καὶ υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ σκῦλα πολλὰ ἐσκύλευσαν ἐξ αὐτῶν, καὶ ἤνεγκαν τὰ σκῦλα εἰς Σαμάρειαν.

9 Καὶ ἐκεῖ ἦν ὁ προφήτης τοῦ Κυρίου, Ὠδὴδ ὄνομα αὐτῷ· καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν τῆς δυνάμεως τῆς ἐρχομένων εἰς Σαμάρειαν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἰδοὺ ὀργὴ Κυρίου Θεοῦ τῶν πατέρων ὑμῶν ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, καὶ ἀπεκλείνατε ἐν αὐτοῖς ἐν ὀργῇ, καὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ἔφθακε.

10 Καὶ νῦν υἱοὺς Ἰούδα καὶ Ἰερουσαλὴμ ὑμεῖς λέγετε καταστήσασθαι εἰς δούλους καὶ δούλας· οὐκ ἰδοὺ εἰμι μεθ' ὑμῶν μαρτυρῆσαι Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν;

11 Καὶ νῦν ἀκούσατέ μου, καὶ ἀποστρέψατε τὴν αἰχμαλωσίαν ἣν ᾐχμαλωτεύσατε τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὅτι ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου ἐφ' ὑμῖν.

12 Καὶ ἀνέστησαν ἄρχοντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραὶμ, Οὐδείας ὁ τοῦ Ἰωανᾶ, καὶ Βαραχίας ὁ τοῦ Μοσολαμὼθ, καὶ Ἐζεκίας ὁ τοῦ Σελλὴμ, καὶ Ἀμασίας ὁ τοῦ Ἐλδαὶ ἐπὶ τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ τοῦ πολέμου,

13 Καὶ εἶπαν αὐτοῖς, Οὐ μὴ εἰσαγάγητε τὴν αἰχμαλωσίαν ὧδε πρὸς ἡμᾶς, ὅτι εἰς τὸ ἁμαρτάνειν τῷ Κυρίῳ ἐφ' ἡμᾶς ὑμεῖς λέγετε προσθεῖναι ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐπὶ τὴν ἄγνοιαν ἡμῶν, ὅτι πολλὴ ἡ ἁμαρτία ἡμῶν, καὶ ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

14 Καὶ ἀφῆκαν οἱ πολεμισταὶ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὰ σκῦλα

ἐναντίον τ̃ ἀρχόντων καὶ πάσης τ̃ ἐκκλησίας.

15 Καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες οἱ ἐπεκλήθησαν ἐν ὀνόματι, καὶ ἀντελάβοντο τ̃ αἰχμαλωσίας, καὶ πάντας τὰς γυμνὰς περιέβαλον ἀπὸ τ̃ σκύλων, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὰς καὶ ὑπέδησαν αὐτὰς, καὶ ἔδωκαν φαγεῖν καὶ ἀλείψασθαι, καὶ ἀντελάβοντο καὶ ἐν ὑποζυγίοις παντὸς ἀσθενοῦντος, καὶ κατέστησαν αὐτὰς εἰς Ἱεριχὼ πόλιν φοινίκων πρὸς τὰς ἀδελφὰς αὐτῶν, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Σαμάρειαν.

16 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ πρὸς βασιλέα Ἀσσὺρ βοηθῆσαι αὐτῷ καὶ ἐν τάτῳ,

17 Ὅτι οἱ Ἰδουμαῖοι ἐπέθεντο, καὶ ἐπάταξαν ἐν Ἰούδα, καὶ ἠχμαλώτισαν αἰχμαλωσίαν.

18 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις τ̃ πεδινῆς, καὶ ἀπὸ Λιβὸς τ̃ Ἰούδα, καὶ ἔλαβον τ̃ Βαιθσαμοὺς, καὶ τὰ ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ τὰ ἐν οἴκῳ τ̃ βασιλέως καὶ τ̃ ἀρχόντων, καὶ ἔδωκαν τῷ βασιλεῖ τὴν Αἰλὼν, καὶ τ̃ Γαληρὼ, καὶ τ̃ Σωχὼ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τ̃ Θαμνὰ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν Γαμζὼ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς· καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ.

19 Ὅτι ἐταπείνωσε Κύριος τ̃ Ἰούδαν διὰ Ἄχαζ βασιλέα Ἰούδα, ὅτι ἀπέστη ἀποστάσει ἀπὸ Κυρίου.

20 Καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτὸν Θαλγαφελλασὰρ βασιλεὺς Ἀσσὺρ, καὶ ἔθλιψεν αὐτόν.

21 Καὶ ἔλαβεν Ἄχαζ τὰ ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ τὰ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τ̃ ἀρχόντων, καὶ ἔδωκε τῷ βασιλεῖ Ἀσσύρ· καὶ οὐκ εἰς βοήθειαν αὐτῷ ἦν,

22 Ἀλλ' ἢ τῷ θλιβῆναι αὐτόν· καὶ προσέθηκε τὸ ἀποστῆναι ἀπὸ Κυρίου, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ,

23 Ἐκζητήσω τοὺς θεοὺς Δαμασκοῦ τοὺς τύπτοντάς με· καὶ εἶπεν, Ὅτι θεοὶ βασιλέως Συρίας αὐτοὶ κατισχύσουσιν αὐτούς, αὐτοῖς τοίνυν θύσω, καὶ ἀντιλήψονταί μου· καὶ αὐτοὶ ἐγένοντο αὐτῷ εἰς σκῶλον καὶ παντὶ Ἰσραήλ.

24 Καὶ ἀπέστησεν Ἄχαζ τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου, καὶ κατέκοψεν αὐτὰ, καὶ ἔκλεισε τὰς θύρας οἴκου Κυρίου, καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ θυσιαστήρια ἐν πάσῃ γωνίᾳ ἐν Ἱερουσαλήμ,

25 Καὶ ἐν πάσῃ πόλει καὶ πόλει ἐν Ἰούδᾳ ἐποίησεν ὑψηλὰ θυμιᾶν θεοῖς ἀλλοτρίοις, καὶ παρώργισαν Κύριον τὸν Θεὸν τ̃ πατέρων αὐτῶν.

26 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι αὐτοῦ καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ αἱ πρῶται καὶ ἔσχαται, ἰδοὺ γε-

γραμμέναι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραήλ.

27 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, ὅτι οὐκ εἰσήνεγκαν αὐτὸν εἰς τὰς ταφὰς τῶν βασιλέων Ἰσραήλ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. κϑ'. 29.

ΚΑΙ Ἐζεκίας ἐβασίλευσεν ὢν εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν, καὶ εἴκοσι ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀβιὰ θυγάτηρ Ζαχαρίου.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐγένετο ὡς ἔξη ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ ἀνέῳξε τὰς θύρας οἴκου Κυρίου καὶ ἐπεσκεύασεν αὐτάς.

4 Καὶ εἰσήγαγε τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας, καὶ κατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολάς,

5 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀκούσατε οἱ Λευῖται, νῦν ἁγνίσθητε, καὶ ἁγνίσατε τὸν οἶκον Κυρίου Θεοῦ τῶν πατέρων ὑμῶν, καὶ ἐκβάλετε τὴν ἀκαθαρσίαν ἐκ τῶν ἁγίων.

6 Ὅτι ἀπέσησαν οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐγκατέλιπαν αὐτὸν, καὶ ἀπέστρεψαν τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς Κυρίου, καὶ ἔδωκαν αὐχένα,

7 Καὶ ἀπέκλεισαν τὰς θύρας τοῦ ναοῦ, καὶ ἔσβεσαν τοὺς λύχνους, καὶ θυμίαμα ἐκ ἐθυμίασαν, καὶ ὁλοκαυτώματα ἀ προσήνεγκαν ἐν τῷ ἁγίῳ Θεῷ Ἰσραήλ.

8 Καὶ ὠργίσθη ὀργὴ Κύριος ἐπὶ τὸν Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔδωκεν αὐτὰς εἰς ἔκστασιν καὶ εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς συρισμὸν ὡς ὑμεῖς ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν.

9 Καὶ ἰδὲ πεπλήγασιν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν μαχαίρᾳ, καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐν γῇ ἐκ αὐτῶν, ὃ καὶ νῦν ἐστιν.

10 Ἐπὶ τούτοις νῦν ἐστιν ἐπὶ καρδίας διαθέσθαι διαθήκην μοι, διαθήκην Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἀποστρέψει τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν.

11 Καὶ νῦν μὴ διαλίπητε, ὅτι ἐν ὑμῖν ἠρέτικε Κύριος σῆναι ἐναντίον αὐτοῦ λειτουργεῖν, καὶ εἶναι αὐτῷ λειτουργοῦντας καὶ θυμιῶντας.

12 Καὶ ἀνέστησαν οἱ Λευῖται, Μααθ ὁ τοῦ Ἀμασὶ, καὶ Ἰωὴλ ὁ τοῦ Ἀζαρίου ἐκ τῶν υἱῶν Καάθ· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρὶ,

Κὶς ὁ τῦ Ἀβδὶ, καὶ Ἀζαρίας ὁ τῦ Ἰλαελήλ· καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Γεδσωνὶ, Ἰωαὰδ ὁ τῦ Ζεμμαθ, καὶ Ἰωαδάμ· οὗτοι υἱοὶ Ἰωαχά.

13 Καὶ τῶν υἱῶν Ἐλισαφὰν, Ζαμβρὶ, καὶ Ἰεϊήλ· καὶ τῶν υἱῶν Ἀσὰφ, Ζαχαρίας καὶ Ματθανίας·

14 Καὶ τῶν υἱῶν Αἱμὰν, Ἰεϊὴλ καὶ Σεμεΐ· καὶ τῶν υἱῶν Ἰδιθὼν, Σαμαίας, καὶ Ὀζιήλ.

15 Καὶ συνήγαγον τὰς ἀδελφὰς αὐτῶν, καὶ ἡγνίσθησαν κατὰ τὴν ἐντολὴν τῦ βασιλέως διὰ τῶν ῥημάτων Κυρίε, καθαρίσαι τὸν οἶκον Κυρίε.

16 Καὶ εἰσῆλθον οἱ ἱερεῖς ἔσω εἰς τὸν οἶκον Κυρίε αἰνῆσαι, καὶ ἐξέβαλον πᾶσαν τὴν ἀκαθαρσίαν τὴν εὑρεθεῖσαν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίε, καὶ εἰς τὴν αὐλὴν οἴκε Κυρίε· καὶ ἐδέξαντο οἱ Λευῖται ἐκβαλεῖν εἰς τὸ χειμάῤῥεν Κέδρων ἔξω.

17 Καὶ ἤρξατο τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ νεμηνίᾳ τῦ πρώτε μηνὸς αἰνῆσαι, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ τῦ μηνὸς εἰσῆλθαν εἰς τὸν ναὸν Κυρίε, καὶ ἥγνισαν τὸν οἶκον Κυρίε ἐν ἡμέραις ὀκτὼ, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρισκαιδεκάτῃ τῦ μηνὸς τῦ πρώτε συνετέλεσαν.

18 Καὶ εἰσῆλθαν ἔσω πρὸς Ἐζεκίαν τὸν βασιλέα, καὶ εἶπαν, Ἡγνίσαμεν πάντα τὰ ἐν οἴκῳ Κυρίε, τὸ θυσιαστήριον τῆ ὁλοκαυτώσεως καὶ τὰ σκεύη αὐτῦ, καὶ τὴν τράπεζαν τῆ προθέσεως καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς,

19 Καὶ πάντα τὰ σκεύη ἃ ἐμίανεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῦ ἐν τῇ ἀποστασίᾳ αὐτῦ, ἡτοιμάκαμεν καὶ ἡγνίσαμεν, ἰδὲ ἐσιν ἐναντίον τῦ θυσιαστηρίε Κυρίε.

20 Καὶ ὤρθρισεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς, καὶ συνήγαγε τὸς ἄρχοντας τῆς πόλεως, καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον Κυρίε.

21 Καὶ ἀνήνεγκε μόσχους ἑπτὰ, κριὸς ἑπτὰ, ἀμνὸς ἑπτὰ, χιμάρους αἰγῶν ἑπτὰ περὶ ἁμαρτίας, περὶ τῆ βασιλείας, καὶ περὶ τῶ ἁγίων, καὶ περὶ Ἰσραήλ· καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἱερεῦσιν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Κυρίε.

22 Καὶ ἔθυσαν τὸς μόσχες, καὶ ἐδέξαντο οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα, καὶ προσέχεαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἔθυσαν τὸς κριὸς, καὶ προσέχεαν τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἔθυσαν τὸς ἀμνὸς, καὶ περιέχεον τὸ αἷμα τῷ θυσιαστηρίῳ.

23 Καὶ προσήγαγον τὸς χιμάρες τὸς περὶ ἁμαρτίας ἐναντίον τῦ βασιλέως καὶ τῆ ἐκκλησίας, καὶ ἐπέθηκαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπ' αὐτάς.

24 Καὶ ἔθυσαν αὐτὰς οἱ ἱε-

ρεῖς, καὶ ἐξιλάσαντο τὸ αἷμα αὐτῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐξιλάσαντο περὶ παντὸς Ἰσραὴλ, ὅτι εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Περὶ παντὸς Ἰσραὴλ ἡ ὁλοκαύτωσις, καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας.

25 Καὶ ἔστησε τὸς Λευίτας ἐν οἴκῳ Κυρίε ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν νάβλαις, καὶ ἐν κινύραις κατὰ τὴν ἐντολὴν Δαυὶδ τ βασιλέως, καὶ Γὰδ τ ὁρῶντος τῷ βασιλεῖ, καὶ Νάθαν τ προφήτε, ὅτι διὰ ἐντολῆς Κυρίε τὸ πρόσαγμα ἐν χειρὶ τ προφητῶν.

26 Καὶ ἔστησαν οἱ Λευῖται ἐν ὀργάνοις Δαυὶδ, καὶ οἱ ἱερεῖς ταῖς σάλπιγξι.

27 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας ἀνενέγκαι τ ὁλοκαύτωσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἐν τῷ ἄρξασθαι ἀναφέρειν τ ὁλοκαύτωσιν, ἤρξαντο ᾄδειν Κυρίῳ, καὶ σάλπιγγες πρὸς τὰ ὄργανα Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραήλ.

28 Καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία προσεκύνει, καὶ οἱ ψαλτῳδοὶ ᾄδοντες, καὶ σάλπιγγες σαλπίζουσαι ἕως ἔ συνετελέσθη ἡ ὁλοκαύτωσις.

29 Καὶ ὡς συνετέλεσαν ἀναφέροντες, ἔκαμψεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ εὑρεθέντες, καὶ προσεκύνησαν.

30 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τοῖς Λευίταις, ὑμνεῖν τ Κύριον ἐν λόγοις Δαυὶδ καὶ Ἀσὰφ τ προφήτε· καὶ ὕμνησεν ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ ἔπεσον καὶ προσεκύνησαν.

31 Καὶ ἀπεκρίθη Ἐζεκίας, καὶ εἶπε, Νῦν ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν Κυρίῳ, προσαγάγετε καὶ φέρετε θυσίας αἰνέσεως εἰς οἶκον Κυρίε· καὶ ἀνήνεγκεν ἡ ἐκκλησία θυσίας καὶ αἰνέσεις εἰς οἶκον Κυρίε, καὶ πᾶς πρόθυμος τῇ καρδίᾳ ὁλοκαυτώσεις.

32 Καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τ ὁλοκαυτώσεως ἧς ἀνήνεγκεν ἡ ἐκκλησία, μόσχοι ἑβδομήκοντα, κριοὶ ἑκατὸν, ἀμνοὶ διακόσιοι· εἰς ὁλοκαύτωσιν Κυρίῳ πάντα ταῦτα.

33 Καὶ οἱ ἡγιασμένοι μόσχοι ἑξακόσιοι, πρόβατα τρισχίλια.

34 Ἀλλ' ἢ οἱ ἱερεῖς ἦσαν ὀλίγοι, καὶ ἐκ ἠδύναντο ἐκδεῖραι τ ὁλοκαύτωσιν, καὶ ἀντελάβοντο αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἕως ἔ συνετελέσθη τὸ ἔργον, καὶ ἕως ἔ ἡγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς· ὅτι οἱ Λευῖται προθύμως ἥγνισαν παρὰ τὸς ἱερεῖς.

35 Καὶ ἡ ὁλοκαύτωσις πολλὴ ἐν τοῖς σέασι τ τελειώσεως τοῦ σωτηρίε καὶ τῶν σπονδῶν τῆς ὁλοκαυτώσεως· καὶ κατωρθώθη τὸ ἔργον ἐν οἴκῳ Κυρίε.

36 Καὶ ηὐφράνθη Ἐζεκίας καὶ πᾶς ὁ λαὸς, διὰ τὸ ἡτοιμακέ-

ναι τ̃ Θεὸν τῷ λαῷ, ὅτι ἐξάπινα ἐγένετο ὁ λόγος.

Κεφ. λ'. 30.

ΚΑΙ ἀπέστειλεν Ἐζεκίας ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, καὶ ἐπιστολὰς ἔγραψεν ἐπὶ τ̃ Ἐφραὶμ καὶ Μανασσῆ, ἐλθεῖν εἰς οἶκον Κυρίε εἰς Ἰερουσαλὴμ, ποιῆσαι τὸ φασὲκ τῷ Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραήλ.

2 Καὶ ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία ἐν Ἰερουσαλὴμ, ποιῆσαι τὸ φασὲκ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ.

3 Οὐ γὰρ ἠδυνάσθησαν ποιῆσαι αὐτὸ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτι οἱ ἱερεῖς οὐχ ἡγνίσθησαν ἱκανοὶ, καὶ ὁ λαὸς οὐ συνήχθη εἰς Ἰερουσαλήμ.

4 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐναντίον τ̃ βασιλέως καὶ ἐναντίον τ̃ ἐκκλησίας.

5 Καὶ ἔστησαν λόγον διελθεῖν κήρυγμα ἐν παντὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ Βηρσαβεὲ ἕως Δὰν, ἐλθόντας ποιῆσαι τὸ φασὲκ Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ εἰς Ἰερουσαλὴμ, ὅτι πλῆθος οὐκ ἐποίησε κατὰ τ̃ γραφήν.

6 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ τρέχοντες σὺν ταῖς ἐπιστολαῖς παρὰ τ̃ βασιλέως καὶ τ̃ ἀρχόντων εἰς πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδαν κατὰ τὸ πρόσαγμα τ̃ βασιλέως, λέγοντες, Οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπιστρέψατε πρὸς Κύριον Θεὸν Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπιστρέψατε τὰς ἀναστεσωσμένας τὰς καταλειφθέντας ἀπὸ χειρὸς βασιλέως Ἀσσύρ.

7 Καὶ μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν, οἳ ἀπέστησαν ἀπὸ Κυρίε Θεῦ πατέρων αὐτῶν, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς ἐρήμωσιν καθὼς ὑμεῖς ὁρᾶτε.

8 Καὶ νῦν μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν, δότε δόξαν Κυρίῳ τῷ Θεῷ, καὶ εἰσέλθετε εἰς τὸ ἁγίασμα αὐτ̃ ὃ ἡγίασεν εἰς τ̃ αἰῶνα, καὶ δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν, καὶ ἀποστρέψει ἀφ' ὑμῶν θυμὸν ὀργῆς.

9 Ὅτι ἐν τῷ ἐπιστρέφειν ὑμᾶς πρὸς Κύριον, οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἔσονται ἐν οἰκτιρμοῖς ἔναντι πάντων τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτούς, καὶ ἀποστρέψει εἰς τ̃ γῆν ταύτην, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτ̃ ἀφ' ὑμῶν, ἐὰν ἐπιστρέψωμεν πρὸς αὐτόν.

10 Καὶ ἦσαν οἱ τρέχοντες διαπορευόμενοι πόλιν ἐκ πόλεως ἐν τῷ ὄρει Ἐφραὶμ, καὶ Μανασσῆ, καὶ ἕως Ζαβουλών· καὶ ἐγένοντο ὡς κατα-

γελῶντες αὐτῶν, καὶ καλαμωκώμενοι.

11 Ἀλλὰ ἄνθρωποι Ἀσὴρ καὶ ἀπὸ Μανασσῆ καὶ ἀπὸ Ζαβελὼν ἐνετράπησαν, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς Ἰούδα.

12 Καὶ ἐγένετο χεὶρ Κυρίου δοῦναι αὐτοῖς καρδίαν μίαν ἐλθεῖν, τοῦ ποιῆσαι καλὰ τὰ προστάγματα τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων ἐν λόγῳ Κυρίου.

13 Καὶ συνήχθησαν εἰς Ἱερουσαλὴμ λαὸς πολὺς τοῦ ποιῆσαι τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ, ἐκκλησία πολλὴ σφόδρα.

14 Καὶ ἀνέστησαν, καὶ καθεῖλαν τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ πάντα ἐν οἷς ἐθυμίων τοῖς ψευδέσι, καὶ ἐσπασαν καὶ ἔρριψαν εἰς τὸ χειμάρρουν Κέδρου.

15 Καὶ ἔθυσαν τὸ φασὲκ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου· καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐνετράπησαν καὶ ἡγνίσαν, καὶ εἰσήνεγκαν ὁλοκαυτώματα ἐν οἴκῳ Κυρίου.

16 Καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτῶν, κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν, κατὰ τὴν ἐντολὴν Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐδέχοντο τὰ αἵματα ἐκ χειρὸς τῶν Λευιτῶν.

17 Ὅτι πολὺς τῆς ἐκκλησίας οὐχ ἡγνίσθη, καὶ οἱ Λευῖται ἦσαν τοῦ θύειν τὸ φασὲκ παντὶ τῷ μὴ δυναμένῳ ἁγνισθῆναι τῷ Κυρίῳ.

18 Ὅτι πλεῖον τοῦ λαοῦ ἀπὸ Ἐφραὶμ, καὶ Μανασσῆ, καὶ Ἰσσάχαρ, καὶ Ζαβελὼν, οὐχ ἡγνίσαν, ἀλλ' ἔφαγον τὸ φασὲκ, παρὰ τὴν γραφήν· τοῦτο καὶ προσηύξατο Ἐζεκίας περὶ αὐτῶν, λέγων, Κύριος ἀγαθὸς ἐξιλάσθω

19 Ὑπὲρ πάσης καρδίας καλευθυνούσης ἐκζητῆσαι Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ οὐ κατὰ τὴν ἁγνείαν τῶν ἁγίων.

20 Καὶ ἐπήκουσε Κύριος τῷ Ἐζεκίᾳ, καὶ ἰάσατο τὸν λαόν.

21 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὑρεθέντες ἐν Ἱερουσαλὴμ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ, καὶ καθυμνοῦντες τῷ Κυρίῳ ἡμέραν καθ' ἡμέραν, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐν ὀργάνοις τῷ Κυρίῳ.

22 Καὶ ἐλάλησεν Ἐζεκίας ἐπὶ πᾶσαν καρδίαν τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν συνιόντων σύνεσιν ἀγαθὴν τῷ Κυρίῳ· καὶ συνετέλεσαν τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας, θύοντες θυσίαν σωτηρίου, καὶ ἐξομολογούμενοι τῷ Κυρίῳ Θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν.

23 Καὶ ἐβουλεύσατο ἡ ἐκκλησία ἄμα ποιῆσαι ἑπτὰ ἡμέρας ἄλλας· καὶ ἐποίησαν ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ·

24 Ὅτι Ἐζεκίας ἀπήρξατο τῷ Ἰούδα τῇ ἐκκλησίᾳ χιλίας μόσχας καὶ ἑπτακισχίλια πρόβατα, καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπήρξαντο τῷ λαῷ μόσχας χιλίας καὶ πρόβατα δεκα χιλιάδας, καὶ τὰ ἅγια τῶν ἱερέων εἰς πλῆθος.

25 Καὶ ηὐφράνθη πᾶσα ἡ ἐκκλήσια οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰούδα, καὶ οἱ εὐρεθέντες ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ προσήλυτοι οἱ ἐλθόντες ἀπὸ γῆς Ἰσραὴλ, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἰούδα.

26 Καὶ ἐγένετο εὐφροσύνη μεγάλη ἐν Ἱερουσαλὴμ· ἀπὸ ἡμερῶν Σαλωμὼν υἱοῦ Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ οὐκ ἐγένετο τοιαύτη ἑορτὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.

27 Καὶ ἀνέστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται καὶ εὐλόγησαν τὸν λαὸν, καὶ ἐπηκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν, καὶ ἦλθεν ἡ προσευχὴ αὐτῶν εἰς τὸ κατοικητήριον τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν.

Κεφ. λα'. 31.

ΚΑΙ ὡς συνετελέσθη πάντα ταῦτα, ἐξῆλθε πᾶς Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ συνετριψαν τὰς στήλας, καὶ ἔκοψαν τὰ ἄλση, καὶ κατέσπασαν τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰς βωμὸς ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Βενιαμὶν, καὶ ἐξ Ἐφραὶμ, καὶ ἀπὸ Μανασσῆ ἕως εἰς τέλος· καὶ ἐπέστρεψαν πᾶς Ἰσραὴλ ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν.

2 Καὶ ἔταξεν Ἐζεκίας τὰς ἐφημερίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, καὶ τὰς ἐφημερίας ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ λειτουργίαν, τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις, εἰς τὴν ὁλοκαύτωσιν, καὶ εἰς τὴν θυσίαν καὶ σωτηρίᾳ, καὶ αἰνεῖν, καὶ ἐξομολογεῖσθαι, καὶ λειτουργεῖν ἐν ταῖς πύλαις ἐν ταῖς αὐλαῖς οἴκου Κυρίου.

3 Καὶ μερὶς ἀπὸ βασιλέως ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ εἰς τὰς ὁλοκαυτώσεις τὴν πρωϊνὴν καὶ τὴν δειλινὴν, καὶ ὁλοκαυτώσεις εἰς τὰ σάββατα, καὶ εἰς τὰς νεμηνίας, καὶ εἰς τὰς ἑορτὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου.

4 Καὶ εἶπαν τῷ λαῷ τοῖς καθοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ, δοῦναι τὴν μερίδα τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, ὅπως καθισχύσωσιν ἐν τῇ λειτουργίᾳ οἴκου Κυρίου.

5 Καὶ ὡς προσέταξε τὸ λόγον, ἐπλεύνασεν Ἰσραὴλ ἀπαρχὴν σίτου, καὶ οἴνου, καὶ ἐλαίου, καὶ μέλιτος, καὶ πᾶν γέννημα ἀγροῦ, καὶ ἐπιδέκατα πάντα εἰς πλῆθος ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

6 Καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ αὐτοὶ ἤνεγκαν ἐπιδέκατα μόσχων καὶ προβάτων, καὶ ἐπιδέκατα ἁγίων, καὶ ἡγίασαν τῷ Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν,

καὶ εἰσήνεγκαν καὶ ἔθηκαν σωρὸς σωρός.

7 Ἐν τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ ἤρξαντο οἱ σωροὶ θεμελιοῦσθαι, καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ συνετελέσθησαν.

8 Καὶ ἦλθεν Ἐζεκίας καὶ οἱ ἄρχοντες, καὶ εἶδον τοὺς σωρούς, καὶ ηὐλόγησαν τὸν Κύριον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραήλ.

9 Καὶ ἐπυνθάνετο Ἐζεκίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν ὑπὲρ τῶν σωρῶν.

10 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς ὁ ἄρχων εἰς οἶκον Σαδὼκ, καὶ εἶπεν, Ἐξ οὗ ἤρκται ἡ ἀπαρχὴ φέρεσθαι εἰς οἶκον Κυρίου, ἐφάγομεν καὶ ἐπίομεν καὶ κατελίπομεν ἕως εἰς πλῆθος, ὅτι Κύριος ηὐλόγησε τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ κατελίπομεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦτο.

11 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας ἑτοιμάσαι παστοφόρια εἰς οἶκον Κυρίου· καὶ ἡτοίμασαν,

12 Καὶ ἤνεγκαν ἐκεῖ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰ ἐπιδέκατα ἐν πίστει· καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐπισάτης Χωνενίας ὁ Λευίτης, καὶ Σεμεῒ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαδεχόμενος·

13 Καὶ Ἰεϊὴλ, καὶ Ὀζίας, καὶ Ναὲθ, καὶ Ἀσαήλ, καὶ Ἱεριμὼθ, καὶ Ἰωζαβὰδ, καὶ Ἐλιήλ, καὶ ὁ Σαμαχίας, καὶ Μαὰθ, καὶ Βαναΐας, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καθεσταμένοι διὰ Χωνενίου καὶ Σεμεῒ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καθὼς προσέταξεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀζαρίας ὁ ἡγούμενος οἴκου Κυρίου.

14 Καὶ Κορὴ ὁ τοῦ Ἰεμνὰ ὁ Λευίτης ὁ πυλωρὸς κατὰ ἀνατολὰς ἐπὶ τὰ δομάτων, δοῦναι τὰς ἀπαρχὰς Κυρίῳ, καὶ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων,

15 Διὰ χειρὸς Ὀδὸμ, καὶ Βενιαμὶν, καὶ Ἰησοῦ, καὶ Σεμεΐ, καὶ Ἀμαρίας, καὶ Σεχονίας, διὰ χειρὸς τῶν ἱερέων ἐν πίστει, δοῦναι τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν κατὰ τὰς ἐφημερίας, κατὰ τὸ μέγαν καὶ τὸ μικρὸν,

16 Ἐκτὸς τῶν ἐπιγονῆς τῶν ἀρσενικῶν ἀπὸ τριετοῦς καὶ ἐπάνω, παντὶ τῷ εἰσπορευομένῳ εἰς οἶκον Κυρίου, εἰς λόγον ἡμερῶν εἰς ἡμέραν, εἰς λειτουργίαν ἐφημερίαις διατάξεως αὐτῶν.

17 Οὗτος ὁ καταλογισμὸς τῶν ἱερέων κατ' οἴκους πατριῶν· καὶ οἱ Λευῖται ἐν ταῖς ἐφημερίαις αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἐν διατάξει,

18 Ἐγκαταλογίσαι ἐν πάσῃ ἐπιγονῇ υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων αὐτῶν εἰς πᾶν πλῆθος, ὅτι ἐν πίστει ἡγνίσαν τὸ ἅγιον.

19 Τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἱερατεύουσι, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων αὐτῶν ἐν πάσῃ πόλει καὶ πόλει ἄνδρες οἱ ὠνομάσθησαν

ἐν ὀνόματι, δῦναι μερίδα παυλὶ ἀρσενικῷ ἐν τοῖς ἱερεῦσι, καὶ παντὶ καλαριθμεμένῳ ἐν τοῖς Λευίταις.

20 Καὶ ἐποίησεν ὅτως Ἐζεκίας ἐν παντὶ Ἰούδα, καὶ ἐποίησε τὸ καλὸν καὶ τὸ εὐθὲς ἐναντίον Κυρίε Θεε αὐτε.

21 Καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ ᾧ ἤρξατο ἐν ἐργασίᾳ ἐν οἴκῳ Κυρίε, καὶ ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς προσάγμασιν ἐξεζήτησε τὸν Θεὸν αὐτε ἐξ ὅλης ψυχῆς αὐτε, καὶ ἐποίησε, καὶ εὐοδώθη.

Κεφ. λβ'. 32.

ΚΑΙ μετὰ τὰς λόγες τούτες καὶ τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἦλθε Σενναχηρὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς τειχήρεις, καὶ εἶπε προκαταλαβέσθαι αὐτάς.

2 Καὶ εἶδεν Ἐζεκίας ὅτι ἦκει Σενναχηρὶμ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτε τοῦ πολεμῆσαι ἐπὶ Ἰερασαλήμ.

3 Καὶ ἐβελεύσατο μετὰ τῶν πρεσβυτέρων αὐτε καὶ τ δυνατῶν, ἐμφράξαι τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν ἃ ἦν ἔξω τ πόλεως, καὶ συνεπίσχυσαν αὐτῷ.

4 Καὶ συνήγαγε λαὸν πολὺν, καὶ ἐνέφραξε τὰ ὕδατα τ πηγῶν, καὶ τ ποταμὸν τὸν διορίζοντα διὰ τ πόλεως, λέγων, Μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Ἀσσὲρ, καὶ εὕρῃ ὕδωρ πολὺ, καὶ κατισχύσῃ.

5 Καὶ κατίσχυσεν Ἐζεκίας, καὶ ᾠκοδόμησε πᾶν τὸ τεῖχος τὸ κατεσκαμμένον, καὶ πύργας, καὶ ἔξω προτείχισμα ἄλλο, καὶ κατίσχυσε τὸ ἀνάλημμα τῆς πόλεως Δαυὶδ, καὶ κατεσκεύασεν ὅπλα πολλά.

6 Καὶ ἔθετο ἄρχοντας ἔ πολέμε ἐπὶ τ λαὸν, καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τ πλατεῖαν τ πύλης τ φαράγγος, καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν, λέγων,

7 Ἰσχύσατε καὶ ἀνδρίζεσθε, καὶ μὴ φοβεῖσθε, μηδὲ πτοηθῆτε ἀπὸ προσώπε βασιλέως Ἀσσὲρ, καὶ ἀπὸ προσώπε παντὸς τε ἔθνες τε μετ' αὐτε, ὅτι μεθ' ἡμῶν πλείονες ἢ μετ' αὐτε.

8 Μετὰ αὐτοῦ βραχίονες σάρκινοι, μεθ' ἡμῶν δὲ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔ σώζειν καὶ τε πολεμεῖν τ πόλεμον ἡμῶν· καὶ κατεθάρσησεν ὁ λαὸς ἐπὶ τοῖς λόγοις Ἐζεκίε βασιλέως Ἰούδα.

9 Καὶ μετὰ ταῦτα ἀπέστειλε Σενναχηρὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸς παῖδας ἑαυτε ἐπὶ Ἰερασαλὴμ, καὶ αὐτὸς ἐπὶ Λαχὶς, καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ μετ' αὐτε, καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἐζεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ πρὸς πάν-

τα Ἰούδα τ̃ ἐν Ἰερουσαλὴμ, λέγων,

10 Οὕτως λέγει Σενναχηρὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, Ἐπὶ τί ὑμεῖς πεποίθατε, καὶ καθήσεσθε ἐν τῇ περιοχῇ ἐν Ἰερουσαλήμ;

11 Οὐχὶ Ἐζεκίας ἀπατᾷ ὑμᾶς δ̃ παραδοῦναι ὑμᾶς εἰς θάνατον κ̀ εἰς λιμὸν κ̀ εἰς δίψαν, λέγων, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσύρ;

12 Οὐχ ἕτός ἐστιν Ἐζεκίας ὃς περιεῖλε τὰ θυσιαστήρια αὐτ̃, κ̀ τὰ ὑψηλὰ αὐτ̃, κ̀ εἶπε τῷ Ἰούδα κ̀ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἰερουσαλὴμ, λέγων, Κατέναντι δ̃ θυσιαστηρίου τούτου προσκυνήσετε, κ̀ ἐπ' αὐτῷ θυμιάσατε;

13 Οὐ γνώσεσθε ὅ, τι ἐποίησα ἐγὼ κ̀ οἱ πατέρες μου πᾶσι τοῖς λαοῖς τ̃ χωρῶν; μὴ δυνάμενοι ἠδύναντο θεοὶ τ̃ ἐθνῶν πάσης τ̃ γῆς σῶσαι τ̃ λαὸν αὐτῶν ἐκ χειρός μου;

14 Τίς ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τ̃ ἐθνῶν τούτων ὃς ἐξωλόθρευσαν οἱ πατέρες μου; μὴ ἐδύναντο σῶσαι τ̃ λαὸν αὐτῶν ἐκ χειρός μου, ὅτι δυνήσεται ὁ Θεὸς ὑμῶν σῶσαι ὑμᾶς ἐκ χειρός μου;

15 Νῦν ἂν μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐζεκίας, κ̀ μὴ πεποιθέναι ὑμᾶς ποιείτω καλὰ ταῦτα, κ̀ μὴ πιστεύετε αὐτῷ, ὅτι οὐ μὴ δύνηται ὁ Θεὸς πάντὸς ἔθνους κ̀ βασιλείας δ̃ σῶσαι τ̃ λαὸν αὐτ̃ ἐκ χειρός μου καὶ ἐκ χειρὸς πατέρων μου, ὅτι ὁ Θεὸς ὑμῶν οὐ μὴ σώσει ὑμᾶς ἐκ χειρός μου.

16 Καὶ ἔτι ἐλάλησαν οἱ παῖδες αὐτ̃ ἐπὶ τὸν Κύριον Θεὸν, κ̀ ἐπὶ Ἐζεκίαν παῖδα αὐτ̃.

17 Καὶ βιβλίον ἔγραψεν ὀνειδίζειν τ̃ Κύριον Θεὸν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε περὶ αὐτ̃, λέγων, Ὡς οἱ θεοὶ τ̃ ἐθνῶν τῆς γῆς ἐκ ἐξείλαντο λαὸς αὐτῶν ἐκ χειρός μου, οὕτως οὐ μὴ ἐξέληται ὁ Θεὸς Ἐζεκίου λαὸν αὐτ̃ ἐκ χειρός μου.

18 Καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδαϊστὶ ἐπὶ τ̃ λαὸν Ἰερουσαλὴμ τ̃ ἐπὶ δ̃ τείχους, δ̃ βοηθῆσαι αὐτοῖς, κ̀ κατασπάσαι, ὅπως προκαταλάβωνται τὴν πόλιν.

19 Καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ Θεὸν Ἰερουσαλὴμ, ὡς καὶ ἐπὶ θεὸς λαῶν τ̃ γῆς, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

20 Καὶ προσηύξατο Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς, κ̀ Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς ὁ προφήτης περὶ τούτων, κ̀ ἐβόησαν εἰς τ̃ οὐρανόν.

21 Καὶ ἀπέστειλε Κύριος ἄγγελον, κ̀ ἐξέτριψε πάντα δυνατὸν κ̀ πολεμιστὴν κ̀ ἄρχοντα κ̀ στρατηγὸν ἐν τῇ παρεμβολῇ βασιλέως Ἀσσύρ· κ̀ ἀπέστρεψε

μετὰ αἰσχύνης προσώπου εἰς τὴν γῆν ἑαυτῶ, καὶ ἦλθεν εἰς οἶκον Θεοῦ αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ ἐξελθόντων ἐκ κοιλίας αὐτοῦ κατέβαλον αὐτὸν ἐν ῥομφαίᾳ.

22 Καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν Ἐζεκίαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρὸς Σενναχηρὶμ βασιλέως Ἀσσὼρ, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων, καὶ κατέπαυσεν αὐτοὺς κυκλόθεν.

23 Καὶ πολλοὶ ἔφερον δῶρα τῷ Κυρίῳ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ δόματα τῷ Ἐζεκίᾳ βασιλεῖ Ἰούδα, καὶ ὑπερήρθη καὶ ὀφθαλμὸς πάντων τῶν ἐθνῶν μετὰ ταῦτα.

24 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠρρώστησεν Ἐζεκίας ἕως θανάτου, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον· καὶ ἐπήκουσεν αὐτῷ, καὶ σημεῖον ἔδωκεν αὐτῷ.

25 Καὶ οὐ κατὰ τὸ ἀνταπόδομα ὃ ἔδωκεν αὐτῷ ἀνταπέδωκεν Ἐζεκίας, ἀλλὰ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν ὀργὴ καὶ ἐπὶ Ἰούδαν καὶ Ἰερουσαλήμ.

26 Καὶ ἐταπεινώθη Ἐζεκίας ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς καρδίας αὐτοῦ αὐτὸς καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς ὀργὴ Κυρίου ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐζεκίου.

27 Καὶ ἐγένετο τῷ Ἐζεκίᾳ πλοῦτος καὶ δόξα πολλὴ σφόδρα· καὶ θησαυροὺς ἐποίησεν αὐτῷ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ λίθου τιμίου, καὶ εἰς τὰ ἀρώματα, καὶ ὁπλοθήκας, καὶ εἰς σκεύη ἐπιθυμητὰ,

28 Καὶ πόλεις εἰς τὰ γενήματα σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ κώμας καὶ φάτνας παντὸς κτήνους, καὶ μάνδρας εἰς τὰ ποίμνια,

29 Καὶ πόλεις ὡκοδόμησεν αὐτῷ, καὶ ἀποσκευὴν προβάτων καὶ βοῶν εἰς πλῆθος, ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ Κύριος ἀποσκευὴν πολλὴν σφόδρα.

30 Αὐτὸς Ἐζεκίας ἐνέφραξε τὴν ἔξοδον τοῦ ὕδατος Γειὼν τὸ ἄνω, καὶ κατηύθυνεν αὐτὰ κάτω πρὸς λίβα τῆς πόλεως Δαυίδ· καὶ εὐοδώθη Ἐζεκίας ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

31 Καὶ ἕνεκα τοῦ πρεσβευταῖς τῶν ἀρχόντων ἀπὸ Βαβυλῶνος, τοῖς ἀποσταλεῖσι πρὸς αὐτὸν πυθέσθαι περὶ αὐτοῦ τὸ τέρας ὃ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς, ἐγκατέλιπεν αὐτὸν Κύριος τοῦ πειράσαι αὐτὸν, εἰδέναι τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

32 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἐζεκίου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἰδοὺ γέγραπται ἐν τῇ προφητείᾳ Ἡσαΐου υἱοῦ Ἀμὼς τοῦ προφήτου, καὶ ἐπὶ βιβλίου βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραήλ.

33 Καὶ ἐκοιμήθη Ἐζεκίας

μετὰ τ̃ παλέρων αὐτ̃, κ̀ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ἀναβάσει τάφων υἱῶν Δαυίδ· κ̀ δόξαν κ̀ τιμὴν ἔδωκαν αὐτῷ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτ̃ πᾶς Ἰούδα, κ̀ οἱ κατοικ̃ντες ἐν Ἱερουσαλήμ· κ̀ ἐβασίλευσε Μανασσ̃ς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτ̃.

Κεφ. λγ'. 33.

ΩΝ δεκαδύο ἐτῶν Μανασσ̃ς ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν, καὶ πεντηκονταπέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίε ἀπὸ πάντων τ̃ βδελυγμάτων τ̃ ἐθνῶν, ἃς ἐξωλόθρευσε Κύριος ἀπὸ προσώπε τ̃ υἱῶν Ἰσραήλ.

3 Καὶ ἐπέστρεψε κ̀ ᾠκοδόμησε τὰ ὑψηλὰ, ἃ κατέσπασεν Ἐζεκίας ὁ πατὴρ αὐτ̃, κ̀ ἔστησε σήλας τοῖς Βααλὶμ, κ̀ ἐποίησεν ἄλση, καὶ προσεκύνησε πάσῃ τῇ στρατιᾷ τ̃ οὐρανῦ, καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς.

4 Καὶ ᾠκοδόμησε θυσιαστήρια ἐν οἴκῳ Κυρίε, τ̃ εἶπε Κύριος, Ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔσαι τὸ ὄνομά με εἰς τ̀ αἰῶνα.

5 Καὶ ᾠκοδόμησε θυσιαστήρια πάσῃ τῇ στρατιᾷ τ̃ οὐρανῦ ἐν ταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκε Κυρίε.

6 Καὶ αὐτὸς διήγαγε τὰ τέκνα αὐτ̃ ἐν πυρὶ ἐν γὲ Βενεννόμ· κ̀ ἐκληδονίζετο, κ̀ οἰωνίζετο, κ̀ ἐφαρμακεύετο, καὶ ἐποίησεν ἐγγαστριμύθες κ̀ ἐπαοιδὰς, κ̀ ἐπλήθυνε ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίε τ̃ παροργίσαι αὐτόν.

7 Καὶ ἔθηκε τὸ γλυπτὸν, τὸ χωνευτὸν, εἰκόνα ἣν ἐποίησεν, ἐν οἴκῳ Θεῦ, οὗ εἶπε Θεὸς πρὸς Δαυὶδ κ̀ πρὸς Σαλωμὼν υἱὸν αὐτ̃, Ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ κ̀ Ἱερουσαλὴμ ἣν ἐξελεξάμην ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, θήσω τὸ ὄνομά με εἰς τ̀ αἰῶνα·

8 Καὶ οὐ προσθήσω σαλεῦσαι τ̀ πόδα Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, πλὴν ἐὰν φυλάσσωνται τ̃ ποιῆσαι πάντα ἃ ἐνετειλάμην αὐτοῖς κατὰ πάντα τὸν νόμον κ̀ τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα ἐν χειρὶ Μωυσ̃.

9 Καὶ ἐπλάνησε Μανασσ̃ς τ̀ Ἰούδαν κ̀ τοὺς κατοικ̃ντας ἐν Ἱερουσαλὴμ, τ̃ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ὑπὲρ πάντα τὰ ἔθνη ἃ ἐξ̃ρε Κύριος ἀπὸ προσώπε υἱῶν Ἰσραήλ.

10 Καὶ ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ Μανασσ̃ κ̀ ἐπὶ τ̀ λαὸν αὐτ̃, κ̀ οὐκ ἐπήκουσαν.

11 Καὶ ἤγαγε Κύριος ἐπ' αὐτοὺς τοὺς ἄρχοντας τ̀ δυνάμεως τ̃ βασιλέως Ἀσσὼρ, καὶ κατέλαβον τ̀ Μανασσ̃ ἐν δεσμοῖς, καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν πέδαις, καὶ ἤγαγον εἰς Βαβυλῶνα.

12 Καὶ ὡς ἐθλίβη, ἐζήτησε τὸ πρόσωπον Θεοῦ ὁ Κυρίε αὐτοῦ, καὶ ἐταπεινώθη σφόδρα ἀπὸ προσώπε Θεοῦ πατέρων αὐτοῦ,

13 Καὶ προσηύξατο πρὸς αὐτόν· καὶ ἐπήκασεν αὐτῷ καὶ ἐπήκασε τ βοῆς αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὸν εἰς Ἱερεσαλὴμ ἐπὶ τ βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ἔγνω Μανασσῆς ὅτι Κύριος αὐτός ἐστι Θεός.

14 Καὶ μετὰ ταῦτα ᾠκοδόμησε τεῖχος ἔξω τῆς πόλεως Δαυὶδ ἀπὸ Λιβὸς κατὰ Νότον ἐν τῷ χειμάῤῥῳ, καὶ κατὰ τὴν εἴσοδον τ διὰ τ πύλης ὁ ἰχθυϊκῆς ἐκπορευομένων τ πύλην τ κυκλόθεν, καὶ εἰς Ὄπελ, καὶ ὕψωσε σφόδρα, καὶ κατέστησεν ἄρχοντας τ δυνάμεως ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι ταῖς τειχήρεσιν ἐν Ἰούδᾳ.

15 Καὶ περιεῖλε τὰς θεὰς τὰς ἀλλοτρίας καὶ τὸ γλυπτὸν ἐξ οἴκε Κυρίε, καὶ πάντα τὰ θυσιαστήρια, ἃ ᾠκοδόμησεν ἐν ὄρει οἴκε Κυρίε καὶ ἐν Ἱερεσαλὴμ, καὶ ἔξωθεν τ πόλεως.

16 Καὶ κατώρθωσε τὸ θυσιαστήριον Κυρίε, καὶ ἐθυσίασεν ἐπ' αὐτὸ θυσίαν σωτηρίε καὶ αἰνέσεως· καὶ εἶπε τῷ Ἰούδᾳ, τοῦ δουλεύειν Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραήλ.

17 Πλὴν ἔτι ὁ λαὸς ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν ἐθυσίαζε, πλὴν Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν.

18 Καὶ τὰ λοιπὰ τ λόγων Μανασσῆ, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ ἡ πρὸς τ Θεὸν, καὶ λόγοι τ ὁρώντων τ λαλούντων πρὸς αὐτὸν ἐπ' ὀνόματι Θεοῦ Ἰσραὴλ,

19 Ἰδοὺ ἐπὶ λόγων προσευχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐπήκασεν αὐτῷ· καὶ πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτοῦ καὶ ἀποσάσεις αὐτοῦ, καὶ οἱ τόποι ἐφ' οἷς ᾠκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς τὰ ὑψηλὰ, καὶ ἔστησεν ἐκεῖ ἄλση καὶ γλυπτὰ, πρὸ τοῦ ἐπιστρέψαι, ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ τῶν λόγων τῶν ὁρώντων.

20 Καὶ ἐκοιμήθη Μανασσῆς μετὰ τ πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν παραδείσῳ οἴκε αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀμὼν υἱὸς αὐτοῦ.

21 Ὢν ἐτῶν εἴκοσι καὶ δύο Ἀμὼν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν Ἱερεσαλήμ.

22 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίε, ὡς ἐποίησε Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ· καὶ πᾶσι τοῖς εἰδώλοις οἷς ἐποίησε Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἔθυεν Ἀμὼν καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς.

23 Καὶ οὐκ ἐταπεινώθη ἐναντίον Κυρίου, ὡς ἐταπεινώθη Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὅτι υἱὸς αὐτοῦ Ἀμὼν ἐπλήθυνε πλημμέλειαν.

24 Καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ

παῖδες αὐτῦ, καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτῦ.

25 Καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς τ̃ γ̃ης τὺς ἐπιθεμένυς ἐπὶ τ̃ βασιλέα Ἀμὼν, καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τ̃ γ̃ης τ̃ Ἰωσίαν υἱὸν αὐτῦ ἀντ' αὐτῦ.

Κεφ. λδ'. 34.

ΩΝ ὀκτὼ ἐτῶν Ἰωσίας ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν, καὶ τριάκοντα καὶ ἓν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερυσαλήμ.

2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐναντίον Κυρίυ, καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς Δαυὶδ τ̃ πατρὸς αὐτῦ, καὶ ἐκ ἐξέκλινε δεξιὰ καὶ ἀριστερά.

3 Καὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ ἔτει τ̃ς βασιλείας αὐτῦ, καὶ αὐτὸς ἔτι παιδάριον ἦρξατο τ̃ ζητ̃σαι Κύριον τ̃ Θεὸν Δαυὶδ τ̃ πατρὸς αὐτῦ· καὶ ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τ̃ βασιλείας αὐτῦ ἦρξατο τ̃ καθαρίσαι τ̃ Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερυσαλὴμ ἀπὸ τ̃ ὑψηλῶν, καὶ τ̃ ἀλσεων, καὶ ἀπὸ τ̃ περιβωμίων, καὶ ἀπὸ τ̃ χωνευτῶν.

4 Καὶ κατέσπασε τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτῦ θυσιαστήρια τ̃ Βααλὶμ, καὶ τὰ ὑψηλὰ τὰ ἐπ' αὐτῶν· καὶ ἔκοψε τὰ ἄλση καὶ τὰ γλυπτὰ, καὶ τὰ χωνευτὰ συνέτριψε, καὶ ἐλέπτυνε καὶ ἔρριψεν ἐπὶ πρόσωπον τ̃ μνημάτων τ̃ θυσιαζόντων αὐτοῖς.

5 Καὶ ὀστᾶ ἱερέων κατέκαυσεν ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ ἐκαθάρισε τ̃ Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερυσαλήμ,

6 Καὶ ἐν πόλεσι Μανασσῆ, καὶ Ἐφραὶμ, καὶ Συμεὼν, καὶ Νεφθαλὶ, καὶ τοῖς τόποις αὐτῶν κύκλῳ.

7 Καὶ καθέσπασε τὰ θυσιαστήρια, καὶ τὰ ἄλση, καὶ εἴδαλα κατέκοψε λεπτὰ, καὶ πάντα τὰ ὑψηλὰ ἔκοψεν ἀπὸ πάσης τ̃ς γ̃ης Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Ἱερυσαλήμ.

8 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ τ̃ βασιλείας αὐτῦ τ̃ καθαρίσαι τ̃ γ̃ην καὶ τὸν οἶκον, ἀπέστειλε τ̃ Σαφὰν υἱὸν Ἐσελίου, καὶ τ̃ Μαασὰ ἄρχοντα τ̃ πόλεως, καὶ τ̃ Ἰωὰχ υἱὸν Ἰωάχαζ τ̃ ὑπομνηματογράφον αὐτῦ, κραταιῶσαι τ̃ οἶκον Κυρίυ τ̃ Θεῦ αὐτῦ.

9 Καὶ ἦλθον πρὸς Χελκίαν τ̃ ἱερέα τ̃ μέγαν, καὶ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν εἰς οἶκον Θεῦ, ὃ συνήγαγον οἱ Λευῖται φυλάσσοντες τ̃ πύλην ἐκ χειρὸς Μανασσῆ καὶ Ἐφραὶμ, καὶ τ̃ ἀρχόντων, καὶ ἀπὸ παντὸς καταλοίπυ ἐν Ἰσραὴλ, καὶ υἱῶν Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν, καὶ οἰκόντων ἐν Ἱερυσαλήμ.

10 Καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα, οἱ καθεσαμένοι ἐν οἴκῳ Κυρίυ, καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ποιῆσι τὰ ἔργα οἱ ἐποίυν ἐν οἴκῳ Κυρίυ, ἐπι-

σκευάσαι καὶ κατισχῦσαι τὸν οἶκον.

11 Καὶ ἔδωκαν τοῖς τέκτοσι καὶ τοῖς οἰκοδόμοις, ἀγοράσαι λίθους τετραπέδους καὶ ξύλα εἰς δοκὰς στεγάσαι τὰς οἴκας, ἃς ἐξωλόθρευσαν βασιλεῖς Ἰούδα.

12 Καὶ οἱ ἄνδρες ἐν πίστει ἐπὶ τὸ ἔργον· καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐπίσκοποι, Ἰὲθ καὶ Ἀβδίας οἱ Λευῖται ἐξ υἱῶν Μεραρὶ, καὶ Ζαχαρίας καὶ Μοσολλὰμ ἐκ τῶν υἱῶν Καὰθ ἐπισκοπεῖν, καὶ πᾶς Λευίτης, καὶ πᾶς συνιὼν ἐν ὀργάνοις ᾠδῶν.

13 Καὶ ἐπὶ τῶ νωτοφόρων, καὶ ἐπὶ πάντων τῶ ποιούντων τὰ ἔργα, ἐργασία καὶ ἐργασία· καὶ ἀπὸ τῶ Λευιτῶν γραμματεῖς καὶ κριταὶ καὶ πυλωροί.

14 Καὶ ἐν τῷ ἐκφέρειν αὐτὲς τὸ ἀργύριον τὸ εἰσοδιασθὲν εἰς οἶκον Κυρίε, εὗρε Χελκίας ὁ ἱερεὺς βιβλίον νόμε Κυρίε διὰ χειρὸς Μωυσῆ.

15 Καὶ ἀπεκρίθη Χελκίας, καὶ εἶπε πρὸς Σαφὰν τὸ γραμματέα, Βιβλίον νόμε εὗρον ἐν οἴκῳ Κυρίε· καὶ ἔδωκε Χελκίας τὸ βιβλίον τῷ Σαφάν.

16 Καὶ εἰσήνεγκε Σαφὰν τὸ βιβλίον πρὸς τὸ βασιλέα, καὶ ἀπέδωκεν ἔτι τῷ βασιλεῖ λόγον, Πᾶν τὸ δοθὲν ἀργύριον ἐν χειρὶ τῶ παίδων σε τῶν ποιούντων.

17 Καὶ ἐχώνευσαν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίε, καὶ ἔδωκαν ἐπὶ χεῖρα τῶ ἐπισκόπων, καὶ ἐπὶ χεῖρα τῶ ποιούντων τὴν ἐργασίαν.

18 Καὶ ἀπήγγειλε Σαφὰν ὁ γραμματεὺς τῷ βασιλεῖ λόγον, λέγων, Βιβλίον δεδωκέ μοι Χελκίας ὁ ἱερεύς· καὶ ἀνέγνω αὐτὸ Σαφὰν ἐναντίον τῶ βασιλέως.

19 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τὰς λόγες τῶ νόμε, καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτῦ.

20 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ καὶ τῷ Ἀχικὰμ υἱῷ Σαφὰν καὶ τῷ Ἀβδὼμ υἱῷ Μιχαίᾳ καὶ τῷ Σαφὰν τῷ γραμματεῖ καὶ τῷ Ἀσαΐᾳ παιδὶ τῶ βασιλέως, λέγων,

21 Πορεύθητε, ζητήσατε τὸ Κύριον περὶ ἐμὲ καὶ περὶ παντὸς τῶ καταλειφθέντος ἐν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα περὶ τῶ λόγων τῶ βιβλίε τῶ εὑρεθέντος, ὅτι μέγας ὁ θυμὸς Κυρίε ἐκκέκαυται ἐν ἡμῖν, διότι οὐκ εἰσήκουσαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῶ λόγων Κυρίε, τῶ ποιῆσαι κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τέτῳ.

22 Καὶ ἐπορεύθη Χελκίας, καὶ οἷς εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ὀλδὰν τὴ προφῆτιν γυναῖκα Σελλὴμ υἱῦ Θεκωὲ υἱῦ Ἀρὰς, φυλάσσουσαν τὰς ἐντολὰς, καὶ αὕτη

κατῴκει ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν μασσαναὶ, καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ καλὰ ταῦτα.

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Εἴπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι ὑμᾶς πρὸς μὲ,

24 Οὕτω λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον κακὰ, τοὺς πάντας λόγους τοὺς γεγραμμένους ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ ἀνεγνωσμένῳ ἐναντίον τοῦ βασιλέως Ἰούδα,

25 Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἐθυμίασαν θεοῖς ἀλλοτρίοις, ἵνα παροργίσωσί με ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν· καὶ ἐξεκαύθη ὁ θυμός μου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ οὐ σβεσθήσεται.

26 Καὶ ἐπὶ βασιλέα Ἰούδα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς τοῦ ζητῆσαι τὸν Κύριον, οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Τοὺς λόγους οὓς ἤκουσας,

27 Καὶ ἐντράπη ἡ καρδία σου, καὶ ἐταπεινώθης ἀπὸ προσώπου μου ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε τοὺς λόγους μου ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὸν, καὶ ἐταπεινώθης ἐναντίον μου, καὶ διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου, καὶ ἔκλαυσας κατενώπιόν μου, καὶ ἐγὼ ἤκουσα, φησὶ Κύριος.

28 Ἰδὲ προστίθημί σε πρὸς τοὺς πατέρας σου, καὶ προστεθήσῃ πρὸς τὰ μνήματά σου ἐν εἰρήνῃ, καὶ οὐκ ὄψονται οἱ ὀφθαλμοί σου ἐν πᾶσι τοῖς κακοῖς οἷς ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτόν· καὶ ἀπέδωκαν τῷ βασιλεῖ λόγον.

29 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, καὶ συνήγαγε τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλήμ.

30 Καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ πᾶς Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ ἀνέγνω ἐν ὠσὶν αὐτῶν πάντας λόγους βιβλίου τῆς διαθήκης τοὺς εὑρεθέντας ἐν οἴκῳ Κυρίου.

31 Καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν στύλον, καὶ διέθετο διαθήκην ἐναντίον Κυρίου, τοῦ πορευθῆναι ὀπίσω Κυρίου, τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ μαρτύρια, καὶ προστάγματα αὐτοῦ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ, ὥστε ποιεῖν τοὺς λόγους τῆς διαθήκης τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

32 Καὶ ἔστησε πάντας τοὺς εὑρεθέντας ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ Βενιαμίν· καὶ ἐποίησαν οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ διαθήκην ἐν οἴκῳ Κυρίου Θεοῦ πατέρων αὐτῶν.

33 Καὶ περιεῖλεν Ἰωσίας τὰ

πάντα βδελύγματα ἐκ πάσης τ γῆς, ἣ ἦν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησε πάντας τὰς εὑρεθέντας ἐν Ἰερουσαλὴμ κ ἐν Ἰσραὴλ, δ δουλεύειν Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας αὐτῶ, οὐκ ἐξέκλινεν ἀπὸ ὄπισθε Κυρίε Θεῦ κατέρων αὐτῦ.

Κεφ. λέ. 35.

ΚΑΙ ἐποίησεν Ἰωσίας τὸ φασὲκ τῷ Κυρίῳ Θεῷ αὐτῦ, κ ἔθυσε τὸ φασὲκ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ δ μηνὸς δ πρώτυ.

2 Καὶ ἔστησε τὰς ἱερεῖς ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν, κ κατίσχυσεν αὐτὰς εἰς τὰ ἔργα οἴκυ Κυρίε.

3 Καὶ εἶπε τοῖς Λευίταις τοῖς δυνατοῖς ἐν παντὶ Ἰσραὴλ, δ ἁγιασθῆναι αὐτὰς τῷ Κυρίῳ· κ ἔθηκαν τ κιβωτὸν τ ἁγίαν εἰς τ οἶκον, ὃν ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν υἱὸς Δαυὶδ δ βασιλέως Ἰσραήλ· κ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Οὐκ ἔστιν ὑμῖν ἐπ' ὤμων ἆραι ἐδέν· νῦν ἓν λειτουργήσατε τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν, κ τῷ λαῷ αὐτῦ Ἰσραήλ.

4 Καὶ ἑτοιμάσθητε κατ' οἴκυς πατριῶν ὑμῶν, καὶ κατὰ τὰς ἐφημερίας ὑμῶν, κατὰ τὴν γραφὴν Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ, κ διὰ χειρὸς Σαλωμὼν υἱῦ αὐτῦ.

5 Καὶ στῆτε ἐν τῷ οἴκῳ κατὰ τὰς διαιρέσεις οἴκων πατριῶν ὑμῶν τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν υἱοῖς δ λαῦ, κ μερὶς οἴκυ πατριᾶς τοῖς Λευίταις.

6 Καὶ θύσατε τὸ φασὲκ, κ ἑτοιμάσατε τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν, δ ποιῆσαι κατὰ τ λόγον Κυρίε διὰ χειρὸς Μωυσῆ.

7 Καὶ ἀπήρξαλο Ἰωσίας τοῖς υἱοῖς δ λαῦ πρόβατα, κ ἀμνὰς, κ ἐρίφυς ἀπὸ τ τέκνων τ αἰγῶν, πάντα εἰς τὸ φασὲκ, κ πάντας τὰς εὑρεθέντας εἰς ἀριθμὸν τριάκοντα χιλιάδας, καὶ μόσχων τρεῖς χιλιάδας, ταῦτα ἀπὸ τ ὑπάρξεως δ βασιλέως.

8 Καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῦ ἀπήρξαντο τῷ λαῷ κ τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις· ἔδωκε δὲ Χελκίας κ Ζαχαρίας κ Ἰεϊὴλ οἱ ἄρχοντες τοῖς ἱερεῦσιν οἴκυ Θεῦ, κ ἔδωκαν εἰς τὸ φασὲκ πρόβατα, κ ἀμνὰς, κ ἐρίφυς δισχίλια ἑξακόσια, κ μόσχυς τριακοσίυς.

9 Καὶ Χωνενίας, κ Βαναίας, καὶ Σαμαίας, κ Ναθαναὴλ ἀδελφὸς αὐτῦ, κ Ἀσαβίας, κ Ἰεϊὴλ, κ Ἰωζαβὰδ, ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν, ἀπήρξαντο τοῖς Λευίταις εἰς τὸ φασὲκ πρόβαλα πεντακισχίλια, καὶ μόσχυς πεντακοσίυς.

10 Καὶ κατωρθώθη ἡ λειτυργεία, κ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ

τ̃ ϛάσιν αὐτῶν, κ̀ οἱ Λευῖται ἐπὶ τὰς διαιρέσεις αὐτῶν κατὰ τ̀ ἐντολὴν τ̃ βασιλέως.

11 Καὶ ἔθυσαν τὸ φασὲκ, κ̀ ῥροσέχεαν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐκ χειρὸς αὐτῶν, κ̀ οἱ Λευῖται ἐξέδειραν.

12 Καὶ ἡτοίμασαν τ̀ ὁλοκαύτωσιν ῥαραδοῦναι αὐτοῖς κατὰ τὴν διαίρεσιν κατ' οἴκους ῥατριῶν τοῖς υἱοῖς τ̃ λαῦ, τ̃ ῥροσάγειν τῷ Κυρίῳ, ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ Μωυσῆ· κ̀ ἕτως εἰς τὸ ῥρωΐ.

13 Καὶ ὤπτησαν τὸ φασὲκ ἐν ῥυρὶ κατὰ τ̀ κρίσιν, κ̀ τὰ ἅγια ἥψησαν ἐν τοῖς χαλκείοις κ̀ ἐν τοῖς λέβησι, κ̀ εὐωδώθη, κ̀ ἔδραμον ῥρὸς ῥάντας τὰς υἱὰς τ̃ λαῦ.

14 Καὶ μετὰ τὸ ἑτοιμάσαι αὐτοῖς κ̀ τοῖς ἱερεῦσιν, ὅτι οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἀναφέρειν τὰ ὁλοκαυτώματα κ̀ τὰ σέατα ἕως νυκτὸς, κ̀ οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν αὐτοῖς, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς Ἀαρών.

15 Καὶ οἱ ψαλῳδοὶ υἱοὶ Ἀσὰφ ἐπὶ τ̀ ϛάσεως αὐτῶν κατὰ τὰς ἐντολὰς Δαυὶδ, κ̀ Ἀσὰφ, κ̀ Αἰμὰν, κ̀ Ἰδιθὼμ οἱ ῥροφῆται τ̃ βασιλέως· κ̀ οἱ ἄρχοντες κ̀ οἱ ῥυλωροὶ ῥύλης κ̀ ῥύλης, ἐκ ἧς αὐτοῖς κινεῖσθαι ἀπὸ τ̀ λειτουργίας τῶν ἁγίων, ὅτι οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν αὐτοῖς.

16 Καὶ κατωρθώθη κ̀ ἡτοιμάσθη ῥᾶσα ἡ λειτουργία Κυρίε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τ̃ ῥοιῆσαι τὸ φασὲκ, κ̀ ἐνεγκεῖν τὰ ὁλοκαυτώματα ἐπὶ τὸ θυσιαϛήριον Κυρίε κατὰ τ̀ ἐντολὴν τ̃ βασιλέως Ἰωσίε.

17 Καὶ ἐῥοίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὑρεθέντες τὸ φασὲκ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, κ̀ τ̀ ἑορτὴν τ̀ ἀζύμων ἑῤ̀ ἡμέρας.

18 Καὶ ὁκ ἐγένετο φασὲκ ὅμοιον αὐτῷ ἐν Ἰσραὴλ, ἀῤ̀ ἡμερῶν Σαμυὴλ τ̃ ῥροφήτε κ̀ ῥαντὸς βασιλέως Ἰσραὴλ ὁκ ἐῥοίησαν τὸ φασὲκ ὃ ἐῥοίησεν Ἰωσίας, κ̀ οἱ ἱερεῖς, κ̀ οἱ Λευῖται, κ̀ ῥᾶς Ἰούδα κ̀ Ἰσραὴλ ὁ εὑρεθεὶς, κ̀ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερυσαλὴμ, τῷ Κυρίῳ.

19 Τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τ̀ βασιλείας Ἰωσίε ἐῥοιήθη τὸ φασὲκ τοῦτο· μελὰ ταῦτα ῥάντα ἃ ἔδρασεν Ἰωσίας ἐν τῷ οἴκῳ, κ̀ τὰς ἐγλαϛριμύθας καὶ τὰς γνώσας κ̀ τὰ θεραφὶν καὶ τὰ εἴδωλα κ̀ τὰ καρησὶμ ἃ ἦν ἐν γῇ Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερυσαλὴμ, ἐνεπύρισεν ὁ βασιλεὺς Ἰωσίας, ἵνα ϛήσῃ τὰς λόγυς τ̃ νόμε τὰς γεγραμμένας ἐπὶ τοῦ βιβλίε οὗ εὗρε Χελκίας ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίε· ὅμοιος αὐτῷ ὁκ ἐγενήθη ἔμῤ̀οσθεν αὐτοῦ, ὃς ἐπέϛρεψε ῥρὸς Κύριον

ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῆ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῆ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύϊ αὐτῆ κατὰ πάντα τὸν νόμον Μωυσῆ, καὶ μετ' αὐτὸν ἐκ ἀνέστη ὅμοιος· πλὴν ἐκ ἀπεστράφη Κύριος ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ αὐτῆ ἡ μεγάλη, οὗ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰούδα, ἐπὶ πάντα τὰ παροργίσματα αὐτῆ ἃ παρώργισε Μανασσῆς· καὶ εἶπε Κύριος, Καί γε τ Ἰούδαν ἀποσήσω ἀπὸ προσώπε με, καθὼς ἀπέστησα τ Ἰσραὴλ, καὶ ἀπωσάμην τὴν πόλιν ἣν ἐξελεξάμην τ Ἰερουσαλὴμ, καὶ τ οἶκον ὃν εἶπα, Ἔσαι τὸ ὄνομά με ἐκεῖ.

20 Καὶ ἀνέβη Φαραὼ Νεχαὼ βασιλεὺς Αἰγύπτε ἐπὶ τ βασιλέα Ἀσσυρίων ἐπὶ τ ποταμὸν Εὐφράτην, καὶ ἐπορεύθη βασιλεὺς Ἰωσίας εἰς συνάντησιν αὐτῷ.

21 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἀγγέλους, λέγων, Τί ἐμοὶ καὶ σοὶ βασιλεῦ Ἰούδα; ἐκ ἐπὶ σὲ ἥκω σήμερον πόλεμον πολεμῆσαι· καὶ ὁ Θεὸς εἶπε θ καλασπεῦσαί με· πρόσεχε ἀπὸ τ Θεῆ θ μετ' ἐμοῦ, μὴ καταφθείρῃ σε.

22 Καὶ ἐκ ἀπέστρεψεν Ἰωσίας τὸ πρόσωπον αὐτῆ ἀπ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἢ πολεμεῖν αὐτὸν ἐκραταιώθη, καὶ ἐκ ἤκουσε τῶν λόγων Νεχαὼ διὰ στόματος Θεῆ, καὶ ἦλθε θ πολεμῆσαι ἐν τῷ πεδίῳ Μαγεδδώ.

23 Καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξόται ἐπὶ βασιλέα Ἰωσίαν· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παισὶν αὐτῆ, Ἐξαγάγετέ με, ὅτι ἐπόνεσα σφόδρα.

24 Καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτῆ ἀπὸ θ ἅρματος, καὶ ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἅρμα τὸ δευτερεῦον ὃ ἦν αὐτῷ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτῆ· καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ Ἰερουσαλὴμ ἐπένθησαν ἐπὶ Ἰωσίαν.

25 Καὶ ἐθρήνησεν Ἱερεμίας ἐπὶ Ἰωσίαν, καὶ εἶπαν πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ ἄρχουσαι θρῆνον ἐπὶ Ἰωσίαν ἕως τ σήμερον· καὶ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς πρόσαγμα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἰδὲ γέγραπται ἐπὶ τ θρήνων.

26 Καὶ ἦσαν οἱ λοιποὶ λόγοι Ἰωσίε καὶ ἡ ἐλπὶς αὐτῆ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Κυρίε,

27 Καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι, ἰδὲ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

Κεφ. λϛ'. 36.

ΚΑΙ ἔλαβεν ὁ λαὸς τ γῆς τ Ἰωάχαζ υἱὸν Ἰωσίε, καὶ ἔχρισαν αὐτὸν, καὶ κατέστησαν αὐτὸν ἀντὶ θ πατρὸς αὐτῆ εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰερουσαλήμ.

2 Υἱὸς εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν Ἰωάχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὸς αὐτοῦ Ἀμιτὰλ, θυγάτηρ Ἱερεμίου ἐκ Λοβνά· καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου κατὰ πάντα ἃ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ· καὶ ἔδησεν αὐτὸν Φαραὼ Νεχαὼ ἐν Δεβλαθὰ ἐν γῇ Αἰμὰθ, τοῦ μὴ βασιλεύειν αὐτὸν ἐν Ἰερουσαλήμ.

3 Καὶ μετήγαγεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐπέβαλε φόρον ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ τάλαντον χρυσίου.

4 Καὶ κατέστησε Φαραὼ Νεχαὼ τὸν Ἐλιακὶμ υἱὸν Ἰωσίου βασιλέα ἐπὶ Ἰούδα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ μετέστρεψε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωακίμ· καὶ τὸν Ἰωάχαζ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔλαβε Φαραὼ Νεχαὼ, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ· καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἔδωκε τῷ Φαραώ· τότε ἤρξατο ἡ γῆ φορολογεῖσθαι τοῦ δοῦναι τὸ ἀργύριον ἐπὶ στόμα Φαραώ· καὶ ἕκαστος κατὰ δύναμιν ἀπήτει τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον παρὰ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, δοῦναι Φαραὼ Νεχαώ.

5 Ὢν εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωακὶμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὸς αὐτοῦ Ζεχωρὰ θυγάτηρ Νηρίου ἐκ Ῥαμά· καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ· ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἦλθε Ναβεχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς τὴν γῆν, καὶ ἦν αὐτῷ δουλεύων τρία ἔτη, καὶ ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε Κύριος ἐπ' αὐτὸν τοὺς Χαλδαίους, καὶ ληστήρια Σύρων, καὶ ληστήρια Μωαβιτῶν, καὶ υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ τοῦ Σαμαρείας, καὶ ἀπέστησαν μετὰ τὸν λόγον τοῦτον κατὰ τὸν λόγον Κυρίου ἐν χειρὶ τῶν παίδων αὐτοῦ τῶν προφητῶν· πλὴν θυμὸς Κυρίου ἦν ἐπὶ Ἰούδαν, τοῦ ἀποσῆναι αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ διὰ τὰς ἁμαρτίας Μανασσῆ ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίησε, καὶ ἐν αἵματι ἀθῴῳ ᾧ ἐξέχεεν Ἰωακὶμ, καὶ ἔπλησε τὴν Ἰερουσαλὴμ αἵματος ἀθῴου, καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς.

6 Καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸν Ναβεχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν χαλκαῖς πέδαις, καὶ ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα.

7 Καὶ μέρος τῶν σκευῶν οἴκου Κυρίου ἀπήνεγκεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι.

8 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων

Ἰωακὶμ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; καὶ ἐκοιμήθη Ἰωακὶμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν γαναζαὴ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰεχονίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

9 Ὀκτὼ ἐτῶν Ἰεχονίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ τρίμηνον καὶ δέκα ἡμέρας ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου.

10 Καὶ ἐπιστρέφοντος ἐνιαυτοῦ, ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ, καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα μετὰ τῶν σκευῶν τοῦ ἐπιθυμητῶν οἴκου Κυρίου· καὶ ἐβασίλευσε Σεδεκίαν ἀδελφὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ Ἰούδαν καὶ Ἰερουσαλήμ.

11 Ἐτῶν εἴκοσι υἱὸς καὶ ἑνὸς ἔτους Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλήμ.

12 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ, οὐκ ἐνετράπη ἀπὸ προσώπου Ἱερεμίου τοῦ προφήτου καὶ ἐκ στόματος Κυρίου,

13 Ἐν τῷ τὰ πρὸς τὸν βασιλέα Ναβουχοδονόσορ ἀθετῆσαι, ἃ ὤρκισεν αὐτὸν κατὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐσκλήρυνε τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ κατίσχυσε, τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι πρὸς Κύριον Θεὸν Ἰσραήλ.

14 Καὶ πάντες οἱ ἔνδοξοι Ἰούδα, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐπλήθυναν τοῦ ἀθετῆσαι ἀθετήματα βδελυγμάτων ἐθνῶν, καὶ ἐμίαναν τὸν οἶκον Κυρίου τὸν ἐν Ἰερουσαλήμ.

15 Καὶ ἐξαπέστειλε Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν αὐτοῦ, ὀρθρίζων καὶ ἀποστέλλων τὰς ἀγγέλους αὐτοῦ, ὅτι ἦν φειδόμενος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἁγιάσματος αὐτοῦ.

16 Καὶ ἦσαν μυκτηρίζοντες τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ ἐξουθενοῦντες τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίζοντες ἐν τοῖς προφήταις αὐτοῦ, ἕως ἀνέβη ὁ θυμὸς Κυρίου ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἕως οὐκ ἦν ἴαμα.

17 Καὶ ἤγαγεν ἐπ' αὐτοὺς βασιλέα Χαλδαίων, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς νεανίσκους αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν οἴκῳ ἁγιάσματος αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐφείσατο τοῦ Σεδεκίου, καὶ τὰς παρθένους αὐτῶν οὐκ ἠλέησε, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν ἀπήγαγον, τὰ πάντα παρέδωκεν ἐν χερσὶν αὐτῶν.

18 Καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου τοῦ Θεοῦ τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρὰ, καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου Κυρίου, καὶ πάντας τοὺς θησαυροὺς τοῦ βασιλέως καὶ τῶν με-

γιςάνων, πάντα εἰσήνεγκεν εἰς Βαβυλῶνα.

19 Καὶ ἐνέπρησε τὸ οἶκον Κυρίȣ, ϗ κατέσκαψε τὸ τεῖχος Ἱερȣσαλὴμ, ϗ τὰς βάρεις αὐτῆς ἐνέπρησεν ἐν πυρὶ, ϗ πᾶν σκεῦος ὡραῖον εἰς ἀφανισμόν.

20 Καὶ ἀπῴκισε τȣ̀ς καταλοίπȣς εἰς Βαβυλῶνα, ϗ ἦσαν αὐτῷ ϗ τοῖς υἱοῖς αὐτȣ̃ εἰς δȣ́λȣς ἕως βασιλείας Μήδων,

21 Τȣ̃ πληρωθῆναι λόγον Κυρίȣ διὰ ςόματος Ἱερεμίȣ, ἕως ȣ̃ προσδέξασθαι τὴν γῆν τὰ σάββατα αὐτῆς σαββατίσαι, πάσας τὰς ἡμέρας ἐρημώσεως αὐτῆς σαββατίσαι εἰς συμπλήρωσιν ἐτῶν ἑβδομήκοντα.

22 Ἔτȣς πρώτȣ Κύρȣ βασιλέως Περσῶν, μετὰ τὸ πληρωθῆναι ῥῆμα Κυρίȣ διὰ ςόματος Ἱερεμίȣ, ἐξήγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα Κύρου βασιλέως Περσῶν, ϗ παρήγγειλε κηρύξαι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτȣ̃ ἐν γραπτῷ, λέγων,

23 Τάδε λέγει Κύρος βασιλεὺς Περσῶν πάσαις ταῖς βασιλείαις τ̃ γῆς, Ἔδωκέ μοι Κύριος ὁ Θεὸς ȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃, ϗ αὐτὸς ἐνετείλατό μοι οἰκοδομῆσαι οἶκον αὐτῷ ἐν Ἱερȣσαλὴμ ἐν τῇ Ἰȣδαίᾳ· τίς ἐξ ὑμῶν ἐκ παντὸς ȣ̃ λαȣ̃ αὐτȣ̃; ἔςαι Θεὸς αὐτȣ̃ μετ' αὐτȣ̃, ϗ ἀναβήτω.

ΕΣΔΡΑΣ.

Κεφ. α'. 1.

ΚΑΙ ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει Κύρȣ ȣ̃ βασιλέως Περσῶν, τȣ̃ τελεσθῆναι λόγον Κυρίȣ ἀπὸ ςόματος Ἱερεμίȣ, ἐξήγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα Κύρȣ βασιλέως Περσῶν, ϗ παρήγγειλε φωνὴν ἐν πάσῃ βασιλείᾳ αὐτȣ̃, καί γε ἐν γραπτῷ, λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύρος βασιλεὺς Περσῶν Πάσας τὰς βασιλείας τ̃ γῆς ἔδωκέ μοι Κύριος ὁ Θεὸς ȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃, ϗ αὐτὸς ἐπεσκέψατο ἐπ' ἐμὲ ȣ̃ οἰκοδομῆσαι οἶκον αὐτῷ ἐν Ἱερȣσαλὴμ τῇ ἐν τῇ Ἰȣδαίᾳ.

3 Τίς ἐν ὑμῖν ἀπὸ παντὸς ȣ̃ λαȣ̃ αὐτȣ̃; ϗ ἔςαι ὁ Θεὸς αὐτȣ̃ μετ' αὐτȣ̃, ϗ ἀναβήσεται εἰς Ἱερȣσαλὴμ τ̃ ἐν τῇ Ἰȣδαίᾳ, ϗ οἰκοδομησάτω τ̃ οἶκον Θεȣ̃ Ἰσραὴλ, αὐτὸς ὁ Θεὸς ὁ ἐν Ἱερȣσαλήμ.

4 Καὶ πᾶς ὁ καταλιπόμενος
ἀπὸ πάντων τῶν τόπων οὗ αὐτὸς
παροικεῖ ἐκεῖ, καὶ λήψονται
αὐτὸν ἄνδρες τοῦ τόπου αὐτοῦ ἐν
ἀργυρίῳ, καὶ χρυσίῳ, καὶ ἀπο-
σκευῇ, καὶ κτήνεσι μετὰ τοῦ ἑκου-
σίου εἰς οἶκον τοῦ Θεοῦ τὸν ἐν Ἱερου-
σαλήμ.

5 Καὶ ἀνέστησαν ἄρχοντες τῶν
πατριῶν τῶν Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν,
καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, πάν-
των ὧν ἐξήγειρεν ὁ Θεὸς τὸ
πνεῦμα αὐτῶν τοῦ ἀναβῆναι οἰ-
κοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου τὸν ἐν
Ἱερουσαλήμ.

6 Καὶ πάντες οἱ κυκλόθεν
ἐνίσχυσαν ἐν χερσὶν αὐτῶν ἐν
σκεύεσιν ἀργυρίου, ἐν χρυσῷ, ἐν
ἀποσκευῇ, καὶ ἐν κτήνεσι, καὶ ἐν
ξενίοις, πάρεξ τῶν ἑκουσίων.

7 Καὶ ὁ βασιλεὺς Κύρος ἐξ-
ήνεγκε τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου,
ἃ ἔλαβε Ναβουχοδονόσορ ἀπὸ
Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔδωκεν αὐτὰ ἐν
οἴκῳ θεοῦ αὐτοῦ·

8 Καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κύρος
ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐπὶ χεῖρα
Μιθραδάτου γασβαρηνοῦ, καὶ
ἠρίθμησεν αὐτὰ τῷ Σασαβα-
σὰρ τῷ ἄρχοντι τοῦ Ἰούδα.

9 Καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς αὐ-
τῶν· ψυκτῆρες χρυσοῖ τριά-
κοντα, καὶ ψυκτῆρες ἀργυροῖ
χίλιοι, παρηλλαγμένα ἐννέα
καὶ εἴκοσι, κεφουρῆς χρυσοῖ τρι-
άκοντα,

10 Καὶ ἀργυροῖ διπλοῖ τε-
τρακόσια δέκα, καὶ σκεύη ἕτερα
χίλια.

11 Πάντα τὰ σκεύη τῷ χρυ-
σῷ καὶ τῷ ἀργυρῷ πεντακισχί-
λια τετρακόσια, τὰ πάντα
ἀναβαίνοντα μετὰ Σασαβασὰρ
ἀπὸ τῆς ἀποικίας ἐκ Βαβυλῶνος
εἰς Ἱερουσαλήμ.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ οὗτοι οἱ υἱοὶ τῆς χώρας
οἱ ἀναβαίνοντες ἀπὸ τῆς
αἰχμαλωσίας τῆς ἀποικίας, ἧς
ἀπῴκισε Ναβουχοδονόσορ βασι-
λεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα,
καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ
Ἰούδα ἀνὴρ εἰς πόλιν αὐτοῦ·

2 Οἳ ἦλθον μετὰ Ζοροβά-
βελ, Ἰησοῦς, Νεεμίας, Σαραΐας,
Ῥεελίας, Μαρδοχαῖος, Βαλα-
σὰν, Μασφὰρ, Βαγουαὶ, Ῥεοὺμ,
Βαανά· ἀνδρῶν ἀριθμὸς λαοῦ
Ἰσραήλ.

3 Υἱοὶ Φαρὲς, δισχίλιοι ἑκα-
τὸν ἑβδομηκονταδύο.

4 Υἱοὶ Σαφατία, τριακόσιοι
ἑβδομηκονταδύο.

5 Υἱοὶ Ἄρες, ἑπτακόσιοι ἑβ-
δομηκονταπέντε.

6 Υἱοὶ Φαὰθ Μωὰβ τοῖς υἱ-
οῖς Ἰησουὲ Ἰωὰβ, δισχίλιοι ὀκ-
τακόσιοι δεκαδύο.

7 Υἱοὶ Αἰλὰμ, χίλιοι δια-
κόσιοι πεντηκοντατέσσαρες.

8 Υἱοὶ Ζατθουὰ, ἐννακόσιοι
τεσσαρακονταπέντε.

9 Υἱοὶ Ζακχὲ, ἑπτακόσιοι ἑξήκοντα.

10 Υἱοὶ Βανουὶ, ἑξακόσιοι τεσσαρακονταδύο.

11 Υἱοὶ Βαβαὶ, ἑξακόσιοι εἰκοσιτρεῖς.

12 Υἱοὶ Ἀσγὰδ, χίλιοι διακόσιοι εἰκοσιδύο.

13 Υἱοὶ Ἀδωνικὰμ, ἑξακόσιοι ἑξηκονταέξ.

14 Υἱοὶ Βαγβὲ, δισχίλιοι πεντηκονταέξ.

15 Υἱοὶ Ἀδδὶν, τετρακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες.

16 Υἱοὶ Ἀτὴρ τῷ Ἐζεκία, ἐννενηκονταοκτώ.

17 Υἱοὶ Βασσὲ, τριακόσιοι εἰκοσιτρεῖς.

18 Υἱοὶ Ἰωρὰ, ἑκατὸν δεκαδύο.

19 Υἱοὶ Ἀσὲμ, διακόσιοι εἰκοσιτρεῖς.

20 Υἱοὶ Γαβὲρ, ἐννενηκονταπέντε.

21 Υἱοὶ Βεθλαὲμ, ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς.

22 Υἱοὶ Νετωφὰ, πεντηκονταέξ.

23 Υἱοὶ Ἀναθὼθ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ.

24 Υἱοὶ Ἀζμὼθ, τεσσαρακοντατρεῖς.

25 Υἱοὶ Καριαθιαρὶμ, Χαφιρὰ, καὶ Βηρὼθ, ἑπτακόσιοι τεσσαρακοντατρεῖς.

26 Υἱοὶ Ῥαμὰ καὶ Γαβαὰ, ἑξακόσιοι εἰκοσιεῖς.

27 Ἄνδρες Μαχμὰς, ἑκατὸν εἰκοσιδύο.

28 Ἄνδρες Βαιθὴλ καὶ Ἀϊὰ, τετρακόσιοι εἰκοσιτρεῖς.

29 Υἱοὶ Ναβὲ, πεντηκονταδύο.

30 Υἱοὶ Μαγεβὶς, ἑκατὸν πεντηκονταέξ.

31 Υἱοὶ Ἠλαμὰρ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες.

32 Υἱοὶ Ἠλὰμ, τριακόσιοι εἴκοσι.

33 Υἱοὶ Λοδαδὶ καὶ Ὠνὼ, ἑπτακόσιοι εἰκοσιπέντε.

34 Υἱοὶ Ἱεριχὼ, τριακόσιοι τεσσαρακονταπέντε.

35 Υἱοὶ Σεναὰ, τρισχίλιοι ἑξακόσιοι τριάκοντα.

36 Καὶ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Ἰεδδὰ τῷ οἴκῳ Ἰησοῖ, ἐννακόσιοι ἑβδομηκοντατρεῖς.

37 Υἱοὶ Ἐμμὴρ, χίλιοι πεντηκονταδύο.

38 Υἱοὶ Φασσὲρ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαρακονταεπτά.

39 Υἱοὶ Ἠρὲμ, χίλιοι ἑπτά.

40 Καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ Ἰησοῦ καὶ Καδμιὴλ τοῖς υἱοῖς Ὡδαΐα, ἑβδομηκοντατέσσαρες.

41 Οἱ ᾄδοντες υἱοὶ Ἀσὰφ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ.

42 Υἱοὶ τῶν πυλωρῶν, υἱοὶ Σελλὲμ, υἱοὶ Ἀτὴρ, υἱοὶ Τελμὼν, υἱοὶ Ἀκκὼβ, υἱοὶ Ἀτιτὰ,

υἱοὶ Σωβαΐ, οἱ πάντες ἑκατὸν τριακονταεννέα.

43 Οἱ Ναθινίμ, υἱοὶ Σηθία, υἱοὶ Ἀσυφᾶ, υἱοὶ Ταβαὼθ,

44 Υἱοὶ Κάδης, υἱοὶ Σιαά, υἱοὶ Φαδὼν,

45 Υἱοὶ Λαβανὼ, υἱοὶ Ἀγαβὰ, υἱοὶ Ἀκκὼβ,

46 Υἱοὶ Ἀγγὲβ, υἱοὶ Σελαμὶ, υἱοὶ Ἀνὰν,

47 Υἱοὶ Γεδδὴλ, υἱοὶ Γαὰρ, υἱοὶ Ῥαϊὰ,

48 Υἱοὶ Ῥασὼν, υἱοὶ Νεκωδὰ, υἱοὶ Γαζέμ,

49 Υἱοὶ Ἀζὼ, υἱοὶ Φασὴ, υἱοὶ Βασὶ,

50 Υἱοὶ Ἀσενὰ, υἱοὶ Μουνὶμ, υἱοὶ Νεφουσὶμ,

51 Υἱοὶ Βακβὲκ, υἱοὶ Ἀκιφὰ, υἱοὶ Ἀρχὲρ,

52 Υἱοὶ Βασαλὼθ, υἱοὶ Μαειδὰ, υἱοὶ Ἀρσὰ,

53 Υἱοὶ Βαρκὸς, υἱοὶ Σισάρα, υἱοὶ Θεμὰ,

54 Υἱοὶ Νασθιὲ, υἱοὶ Ἀτιφά·

55 Υἱοὶ δούλων Σαλωμὼν, υἱοὶ Σωταὶ, υἱοὶ Σεφηρὰ, υἱοὶ Φαδιρὰ,

56 Υἱοὶ Ἰεηλὰ υἱοὶ Δαρκὼν, υἱοὶ Γεδὴλ,

57 Υἱοὶ Σαφατία, υἱοὶ Ἀτὶλ, υἱοὶ Φαχερὰθ, υἱοὶ Ἀσεβωείμ, υἱοὶ Ἠμεί.

58 Πάντες οἱ Ναθανὶμ, καὶ υἱοὶ Ἀβδησελμὰ, τριακόσιοι ἐννενηκονταδύο.

59 Καὶ ἧτοι οἱ ἀναβάντες ἀπὸ Θελμελὲχ, Θελαρησὰ, Χερὼβ, Ἠδὰν, Ἐμμὴρ, καὶ οὐκ ἐδυνάσθησαν τοῦ ἀναγγεῖλαι οἶκον πατριᾶς αὐτῶν καὶ σπέρμα αὐτῶν εἰ ἐξ Ἰσραὴλ εἰσιν·

60 Υἱοὶ Δαλαΐα, υἱοὶ Βαά, υἱοὶ Τωβίε, υἱοὶ Νεκωδὰ, ἑξακόσιοι πεντηκονταδύο.

61 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων υἱοὶ Λαβεία, υἱοὶ Ἀκκὼς, υἱοὶ Βερζελλαὶ, ὃς ἔλαβεν ἀπὸ τῶν θυγατέρων Βερζελλαὶ τοῦ Γαλααδίτε γυναῖκα, καὶ ἐκλήθη ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῶν.

62 Οὗτοι ἐζήτησαν γραφὴν αὐτῶν οἱ μεθωσὶμ, καὶ οὐχ εὑρέθησαν, καὶ ἠγχιστεύθησαν ἀπὸ τῆς ἱερατείας.

63 Καὶ εἶπεν ἀθερσασθὰ αὐτοῖς τοῦ μὴ φαγεῖν ἀπὸ τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων, ἕως ἀναστῇ ἱερεὺς τοῖς φωτίζουσι καὶ τοῖς τελείοις.

64 Πᾶσα δὲ ἡ ἐκκλησία ὁμοῦ ὡσεὶ τέσσαρες μυριάδες δισχίλιοι τριακόσιοι ἑξήκοντα,

65 Χωρὶς δούλων αὐτῶν καὶ παιδισκῶν αὐτῶν, ἧτοι ἑπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριακονταεπτά· καὶ ἧτοι ᾄδοντες καὶ ᾄδουσαι διακόσιοι.

66 Ἵπποι αὐτῶν, ἑπτακόσιοι τριακονταέξ· ἡμίονοι αὐτῶν, διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε·

67 Κάμηλοι αὐτῶν, τετρακόσιοι τριακονταπέντε· ὄνοι αὐτῶν, ἑξακισχίλιοι ἑπτακόσιοι εἴκοσι.

68 Καὶ ἀπὸ ἀρχόντων πατριῶν ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτὰς εἰς οἶκον Κυρίε τ̃ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἠκουσίασαντο εἰς οἶκον θ̃ Θεῦ, θ̃ στῆσαι αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἑτοιμασίαν αὐτ̃,

69 Ὡς ἡ δύναμις αὐτῶν, ἔδωκαν εἰς θησαυρὸν τ̃ ἔργε χρυσίον καθαρὸν μναῖ ἑξ μυριάδες καὶ χίλιαι, καὶ ἀργυρίε μναὶ πεντακισχιλίας, καὶ κόθωνοι τ̃ ἱερέων ἑκατόν.

70 Καὶ ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ ἀπὸ θ̃ λαε̃, καὶ οἱ ᾄδοντες, καὶ οἱ πυλωροὶ, καὶ οἱ Ναθινὶμ ἐν πόλεσιν αὐτῶν, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ ἔφθασεν ὁ μὴν ὁ ἕβδομος, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν, καὶ συνήχθη ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς εἰς Ἱερουσαλήμ.

2 Καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς ὁ θ̃ Ἰωσεδὲκ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτ̃ ἱερεῖς, καὶ Ζοροβάβελ ὁ θ̃ Σαλαθιὴλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτ̃, καὶ ᾠκοδόμησαν τὸ θυσιαστήριον Θεῦ Ἰσραὴλ, τ̃ ἀνενέγκαι ἐπ' αὐτὸ ὁλοκαυτώσεις, κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Μωυσῆ ἀνθρώπε θ̃ Θεῦ.

3 Καὶ ἡτοίμασαν τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τ̃ ἑτοιμασίαν αὐτ̃, ὅτι ἐν καταπλήξει ἐπ' αὐτὰς ἀπὸ τ̃ λαῶν τ̃ γαιῶν· καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸ ὁλοκαύτωσις τῷ Κυρίῳ τοπρωΐ καὶ εἰς ἑσπέραν.

4 Καὶ ἐποίησαν τ̃ ἑορτὴν τ̃ σκηνῶν κατὰ τὸ γεγραμμένον, καὶ ὁλοκαυτώσεις ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἀριθμῷ ὡς ἡ κρίσις, λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτ̃·

5 Καὶ μετὰ τ̃το ὁλοκαυτώσεις ἐνδελεχισμ̃, καὶ εἰς τὰς νεμηνίας καὶ εἰς πάσας ἑορτὰς τῷ Κυρίῳ τὰς ἡγιασμένας, καὶ παντὶ ἑκουσιαζομένῳ ἑκούσιον τῷ Κυρίῳ.

6 Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ θ̃ μηνὸς θ̃ ἑβδόμε ἤρξαντο ἀναφέρειν ὁλοκαυτώσεις τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ οἶκος θ̃ Κυρίε οὐκ ἐθεμελιώθη.

7 Καὶ ἔδωκαν ἀργύριον τοῖς λατόμοις καὶ τοῖς τέκτοσι, καὶ βρώματα καὶ ποτὰ, καὶ ἔλαιον τοῖς Σιδωνίοις καὶ τοῖς Τυρίοις, ἐνέγκαι ξύλα κέδρινα ἀπὸ τ̃ Λιβάνε πρὸς θάλασσαν Ἰόππης, κατ' ἐπιχώρησιν Κύρου βασιλέως Περσῶν ἐπ' αὐτάς.

8 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ θ̃ ἐλθεῖν αὐτὰς εἰς οἶκον τ̃ Θεῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἤρξατο Ζοροβάβελ ὁ θ̃ Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησοῦς ὁ τ̃ Ἰωσεδὲκ, καὶ οἱ κατάλοιποι τῶν

ἀδελφῶν αὐτῶν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ πάντες οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔστησαν τοὺς Λευίτας ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα ἐν οἴκῳ Κυρίου.

9 Καὶ ἔστη Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Καδμιὴλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ υἱοὶ Ἰούδα ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ· υἱοὶ Ἡναδὰδ, υἱοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται.

10 Καὶ ἐθεμελίωσαν τοὺς οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου· καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἐσολισμένοι ἐν σάλπιγξι, καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ Ἀσὰφ ἐν κυμβάλοις τοῦ αἰνεῖν τὸν Κύριον ἐπὶ χεῖρας Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραήλ.

11 Καὶ ἀπεκρίθησαν ἐν αἴνῳ καὶ ἀνθομολογήσει τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐσήμαινε φωνῇ μεγάλῃ αἰνεῖν τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τῇ θεμελιώσει τοῦ οἴκου Κυρίου.

12 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν οἱ πρεσβύτεροι οἳ εἶδοσαν τὸν οἶκον τὸν πρῶτον ἐν θεμελιώσει αὐτοῦ, καὶ τοῦτον τὸν οἶκον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, ἔκλαιον φωνῇ μεγάλῃ· καὶ ὁ ὄχλος ἐν σημασίᾳ μετ' εὐφροσύνης τοῦ ὑψῶσαι ᾠδήν.

13 Καὶ οὐκ ἦν ὁ λαὸς ἐπιγινώσκων φωνὴν σημασίας τῆς εὐφροσύνης ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ τοῦ λαοῦ, ὅτι ὁ λαὸς ἐκραύγασε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἡ φωνὴ ἠκούετο ἕως ἀπὸ μακρόθεν.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ ἦκουσαν οἱ θλίβοντες Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν, ὅτι υἱοὶ τῆς ἀποικίας οἰκοδομοῦσιν οἶκον τῷ Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραήλ,

2 Καὶ ἤγγισαν πρὸς Ζοροβάβελ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν πατριῶν, καὶ εἶπον αὐτοῖς, Οἰκοδομήσομεν μεθ' ὑμῶν, ὅτι ὡς ὑμεῖς ἐκζητοῦμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αὐτῷ ἡμεῖς θυσιάζομεν ἀπὸ ἡμερῶν Ἀσαραδὰν βασιλέως Ἀσσὲρ τοῦ ἐνέγκαντος ἡμᾶς ὧδε.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦς καὶ οἱ κατάλοιποι τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραήλ, Οὐχ ἡμῖν καὶ ὑμῖν τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι ἡμεῖς αὐτοὶ ἐπὶ τοῦτο οἰκοδομήσομεν τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, ὡς ἐνετείλατο ἡμῖν Κῦρος ὁ βασιλεὺς Περσῶν.

4 Καὶ ἦν ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐκλύων τὰς χεῖρας τοῦ λαοῦ Ἰούδα, καὶ ἐνεπόδιζον αὐτοὺς οἰκοδομεῖν,

5 Καὶ μισθούμενοι ἐπ' αὐτοὺς

βαλευόμενοι τοῦ διασκεδάσαι βουλὴν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας Κύρου βασιλέως Περσῶν, καὶ ἕως βασιλείας Δαρείου βασιλέως Περσῶν.

6 Καὶ ἐν βασιλείᾳ Ἀσσυήρου, καὶ ἐν ἀρχῇ βασιλείας αὐτοῦ ἔγραψαν ἐπιστολὴν ἐπὶ οἰκοῦντας Ἰούδα καὶ Ἰερουσαλήμ.

7 Καὶ ἐν ἡμέραις Ἀρθασασθὰ ἔγραψεν ἐν εἰρήνῃ Μιθραδάτῃ Ταβεὴλ καὶ τοῖς λοιποῖς συνδούλοις· πρὸς Ἀρθασασθὰ βασιλέα Περσῶν ἔγραψεν ὁ φορολόγος γραφὴν Συριστὶ καὶ ἡρμηνευμένην.

8 Ῥεοὺμ βαλτὰμ καὶ Σαμψὰ ὁ γραμματεὺς ἔγραψαν ἐπιστολὴν μίαν κατὰ Ἰερουσαλὴμ τῷ Ἀρθασασθὰ βασιλεῖ.

9 Τάδε ἔκρινε Ῥεοὺμ βαλτὰμ καὶ Σαμψὰ ὁ γραμματεὺς καὶ οἱ κατάλοιποι σύνδουλοι ἡμῶν, Δεινταῖοι, Ἀφαρσαθαχαῖοι, Ταρφαλαῖοι, Ἀφαρσαῖοι, Ἀρχυαῖοι, Βαβυλώνιοι, Σουσαναχαῖοι, Δουναῖοι,

10 Καὶ οἱ κατάλοιποι ἐθνῶν ὧν ἀπῴκισεν Ἀσσεναφὰρ ὁ μέγας καὶ ὁ τίμιος, καὶ κατῴκισεν αὐτοὺς ἐν πόλεσι τῆς Σομόρων καὶ τὸ κατάλοιπον πέραν τοῦ ποταμοῦ.

11 Αὕτη ἡ διαταγὴ τῆς ἐπιστολῆς, ἧς ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν· Πρὸς Ἀρθασασθὰ βασιλέα παῖδές σου ἄνδρες πέραν τοῦ ποταμοῦ.

12 Γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἀναβάντες ἀπὸ σοῦ πρὸς ἡμᾶς ἦλθοσαν εἰς Ἰερουσαλὴμ τὴν πόλιν τὴν ἀποστάτιν καὶ πονηρὰν, ἣν οἰκοδομοῦσι· καὶ τὰ τείχη αὐτῆς κατηρτισμένα εἰσὶ, καὶ θεμελίους αὐτῆς ἀνύψωσαν.

13 Νῦν οὖν γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἐὰν ἡ πόλις ἐκείνη ἀνοικοδομηθῇ, καὶ τὰ τείχη αὐτῆς καταρτισθῶσι, φόροι οὐκ ἔσονταί σοι, οὐδὲ δώσουσι· καὶ τοῦτο βασιλεῖς κακοποιεῖ,

14 Καὶ ἀσχημοσύνην βασιλέως οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν ἰδεῖν· διὰ τοῦτο ἐπέμψαμεν καὶ ἐνωρίσαμεν τῷ βασιλεῖ,

15 Ἵνα ἐπισκέψηται ἐν βίβλῳ ὑπομνηματισμοῦ τῶν πατέρων σου, καὶ εὑρήσεις, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη πόλις ἀποστάτις, καὶ κακοποιοῦσα βασιλεῖς καὶ χώρας, καὶ φυγαδεῖαι δέλων γίνονται ἐν μέσῳ αὐτῆς ἀπὸ ἡμερῶν αἰῶνος, διὰ ταῦτα ἡ πόλις αὕτη ἠρημώθη.

16 Γνωρίζομεν οὖν ἡμεῖς τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἂν ἡ πόλις ἐκείνη οἰκοδομηθῇ, καὶ τὰ τείχη αὐτῆς καταρτισθῇ, οὐκ ἔστι σοι εἰρήνη.

17 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ῥεοὺμ βαλτὰμ καὶ

Σαμψὰ γραμματία καὶ τὰς καταλοίπους συνβάλας αὐτῶν τὰς οἰκοῦντας ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τὰς καταλοίπας πέραν τοῦ ποταμοῦ, Εἰρήνην· καὶ φησὶν,

18 Ὁ φορολόγος ὃν ἀπεστείλατε πρὸς ἡμᾶς, ἐκλήθη ἔμπροσθεν ἐμοῦ·

19 Καὶ παρ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη, καὶ ἐπεσκεψάμεθα καὶ εὕραμεν, ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἀφ' ἡμερῶν αἰῶνος ἐπὶ βασιλεῖς ἐπαίρεται καὶ ἀποστάσεις καὶ φυγαδεῖαι γίνονται ἐν αὐτῇ·

20 Καὶ βασιλεῖς ἰσχυροὶ ἐγένοντο ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπικρατοῦντες ὅλης τῆς πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ φόροι πλήρεις καὶ μέρος δίδονται αὐτοῖς.

21 Καὶ νῦν θέτε γνώμην, καταργῆσαι τοὺς ἄνδρας ἐκείνους, καὶ ἡ πόλις ἐκείνη ἐκ οἰκοδομηθήσεται ἔτι·

22 Ὅπως ἀπὸ τῆς γνώμης πεφυλαγμένοι ἦτε ἄνεσιν ποιῆσαι περὶ τούτου, μή ποτε πληθυνθῇ ἀφανισμὸς εἰς κακοποίησιν βασιλεῦσι.

23 Τότε ὁ φορολόγος τοῦ Ἀρθασασθὰ βασιλέως ἀνέγνω ἐνώπιον Ῥεὲμ βαλτὰμ καὶ Σαμψὰ γραμματεὺς καὶ συνβάλων αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθησαν σπουδῇ εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν Ἰούδᾳ, καὶ κατήργησαν αὐτοὺς ἐν ἵπποις καὶ δυνάμει.

24 Τότε ἤργησε τὸ ἔργον οἴκου τοῦ Θεοῦ τὸ ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἦν ἀργὸν ἕως δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας Δαρείου βασιλέως Περσῶν.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΙ προφήτευσεν Ἀγγαῖος ὁ προφήτης καὶ Ζαχαρίας ὁ τοῦ Ἀδδὼ προφητείαν ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν Ἰούδᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν ὀνόματι Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτούς.

2 Τότε ἀνέστησαν Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ἰωσεδὲκ, καὶ ἤρξαντο οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ μετ' αὐτῶν οἱ προφῆται τοῦ Θεοῦ βοηθοῦντες αὐτοῖς.

3 Ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς Θανθαναὶ ἔπαρχος πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ Σαθαρβουζαναὶ, καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν, καὶ τοιάδε εἶπαν αὐτοῖς, Τίς ἔθηκεν ὑμῖν γνώμην τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ τὴν χορηγίαν ταύτην καταρτίσασθαι;

4 Τότε ταῦτα εἴποσαν αὐτοῖς, Τίνα ἐστὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν οἰκοδομούντων τὴν πόλιν ταύτην;

5 Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰούδα, καὶ οὐ κατήργησαν αὐτοὺς ἕως γνώμη τῷ Δαρείῳ ἀπηνέχθη· καὶ

τότε ἀπεςάλη τῷ φορολόγῳ ὑπὲρ τȣ́τȣ

6 Διασάφησις ἐπιςολῆς, ἧς ἀπέςειλε Θανθαναὶ ὁ ἔπαρχος τȣ̃ πέραν τȣ̃ ποταμȣ̃, κ̀ Σαθαρβȣζαναὶ κ̀ οἱ σύνδȣλοι αὐτῶν Ἀφαρσαχαῖοι οἱ ἐν τῷ πέραν τȣ̃ ποταμȣ̃, Δαρείῳ τῷ βασιλεῖ·

7 Ῥήμασιν ἀπέςειλαν πρὸς αὐτόν· κ̀ τάδε γέγραπται ἐν αὐτῷ· Δαρείῳ τῷ βασιλεῖ εἰρήνη πᾶσα.

8 Γνωςὸν ἔςω τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἐπορεύθημεν εἰς τ̀ Ἰȣδαίαν χώραν εἰς οἶκον τȣ̃ Θεȣ̃ τȣ̃ μεγάλȣ, κ̀ αὐτὸς οἰκοδομεῖται λίθοις ἐκλεκτοῖς, κ̀ ξύλα ἐντίθεται ἐν τοῖς τοίχοις, καὶ τὸ ἔργον ἐκεῖνο ἐπιδέξιον γίνεται, καὶ εὐοδȣ̃ται ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

9 Τότε ἠρωτήσαμεν τȣ̀ς πρεσβυτέρȣς ἐκείνȣς, κ̀ ȣ̃τως εἴπαμεν αὐτοῖς, Τίς ἔθηκεν ὑμῖν γνώμην τ̀ οἶκον τȣ̃τον οἰκοδομῆσαι, κ̀ τ̀ χορηγίαν ταύτην καταρτίσασθαι;

10 Καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἠρωτήσαμεν αὐτȣ̀ς γνωρίσαι σοι, ὥςε γράψαι σοι τὰ ὀνόματα τ̃ ἀνδρῶν τ̃ ἀρχόντων αὐτῶν.

11 Καὶ τοιȣ̃το τὸ ῥῆμα ἀπεκρίθησαν ἡμῖν, λέγοντες, Ἡμεῖς ἐσμὲν δȣ̃λοι τȣ̃ Θεȣ̃ τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃ κ̀ τῆς γῆς, κ̀ οἰκοδομȣ̃μεν τ̀ οἶκον ὃς ἦν ᾠκοδομημένος πρὸ τȣ́τȣ ἔτη πολλὰ, καὶ βασιλεὺς τȣ̃ Ἰσραὴλ μέγας ᾠκοδόμησεν αὐτὸν, κ̀ κατηρτίσατο αὐτὸν αὐτοῖς.

12 Ἀφότε δὲ παρώργισαν οἱ πατέρες ἡμῶν τ̀ Θεὸν τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃, ἔδωκεν αὐτȣ̀ς εἰς χεῖρας Ναβȣχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος τȣ̃ Χαλδαίȣ, κ̀ τ̀ οἶκον τȣ̃τον κατέλυσε, κ̀ τ̀ λαὸν ἀπῴκισεν εἰς βαβυλῶνα.

13 Ἀλλ' ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρȣ τȣ̃ βασιλέως, Κύρος ὁ βασιλεὺς ἔθετο γνώμην τ̀ οἶκον τοῦ Θεȣ̃ τȣ̃τον οἰκοδομηθῆναι·

14 Καὶ τὰ σκεύη τȣ̃ οἴκȣ τοῦ Θεȣ̃ τὰ χρυσᾶ κ̀ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ Ναβουχοδονόσορ ἐξήνεγκεν ἀπὸ τȣ̃ οἴκȣ τȣ̃ ἐν Ἱερȣσαλὴμ, κ̀ ἀπήνεγκεν αὐτὰ εἰς τ̀ ναὸν τοῦ βασιλέως, ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κύρος ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τȣ̃ ναȣ̃ τοῦ βασιλέως, κ̀ ἔδωκε τῷ Σαβανασὰρ τῷ θησαυροφύλακι, τῷ ἐπὶ τȣ̃ θησαυρȣ̃,

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Πάντα τὰ σκεύη λάβε κ̀ πορεύȣ, θὲς αὐτὰ ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἐν Ἱερȣσαλὴμ εἰς τ̀ τόπον αὐτῶν.

16 Τότε Σαβανασὰρ ἐκεῖνος ἦλθε κ̀ ἔδωκε θεμελίȣς τȣ̃ οἴκȣ τȣ̃ Θεȣ̃ ἐν Ἱερȣσαλὴμ, καὶ ἀπὸ τότε ἕως τȣ̃ νῦν ᾠκοδομήθη, κ̀ ȣ̓κ ἐτελέσθη.

17 Καὶ νῦν εἰ ἐπὶ τ βασιλέα ἀγαθὸν, ἐπισκεπήτω ἐν τῷ οἴκῳ τ γάζης τ βασιλέως Βαβυλῶνος, ὅπως γνῷς ὅτι ἀπὸ βασιλέως Κύρ ἐτέθη γνώμη οἰκοδομῆσαι τ οἶκον τ Θεᾶ ἐκεῖνον τ ἐν Ἱερσαλήμ· καὶ γνὰς ὁ βασιλεὺς περὶ τέτε, πεμψάτω πρὸς ἡμᾶς.

Κεφ. ε'. 6.

ΤΟΤΕ Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἔθηκε γνώμην, καὶ ἐπεσκέψατο ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις ὅπε ἡ γάζα κεῖται ἐν Βαβυλῶνι.

2 Καὶ εὑρέθη ἐν πόλει ἐν τῇ βάρει κεφαλὶς μία, καὶ τοῦτο γεγραμμένον ἐν αὐτῇ ὑπόμνημα.

3 Ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρε βασιλέως, Κύρος ὁ βασιλεὺς ἔθηκε γνώμην περὶ οἴκε ἱερᾶ Θεᾶ τ ἐν Ἱερσαλήμ· Οἶκος οἰκοδομηθήτω, καὶ τόπος τ θυσιάζεσι τὰ θυσιάσματα· καὶ ἔθηκεν ἔπαρμα ὕψος πήχεις ἑξήκοντα, πλάτος αὐτᾶ πήχεων ἑξήκοντα·

4 Καὶ δόμοι λίθινοι κραταιοὶ τρεῖς, καὶ δόμος ξύλινος εἷς, καὶ ἡ δαπάνη ἐξ οἴκε τοῦ βασιλέως δοθήσεται.

5 Καὶ τὰ σκεύη οἴκε τ Θεᾶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ, ἃ Ναβεχοδονόσορ ἐξήνεγκεν ἀπὸ τ οἴκε τ ἐν Ἱερσαλήμ, καὶ ἐκόμισεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ δοθήτω καὶ ἀπελθέτω εἰς τ ναὸν τὸν ἐν Ἱερσαλήμ ἐπὶ τόπε τ ἐτέθη ἐν οἴκῳ τ Θεᾶ.

6 Νῦν δώσετε ἔπαρχοι πέραν τ ποταμᾶ Σαθαρβοζαναὶ, καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν Ἀφαρσαχαῖοι οἱ ἐν τῷ πέραν τ ποταμᾶ μακρὰν ὄντες ἐκεῖθεν,

7 Νῦν ἄφετε τὸ ἔργον οἴκε τ Θεᾶ· οἱ ἀφηγέμενοι τ Ἰουδαίων καὶ οἱ πρεσβύτεροι τ Ἰουδαίων οἶκον τ Θεᾶ ἐκεῖνον οἰκοδομείτωσαν ἐπὶ τ τόπε αὐτᾶ.

8 Καὶ ἀπ' ἐμᾶ γνώμη ἐτέθη, μή ποτε τί ποιήσητε μετὰ τ πρεσβυτέρων τ Ἰουδαίων τοῦ οἰκοδομηθῆναι οἶκον τᾶ Θεοῦ ἐκεῖνον· καὶ ἀπὸ ὑπαρχόντων βασιλέως τ φόρων πέραν τοῦ ποταμᾶ ἐπιμελῶς δαπάνη ἔσω διδομένη τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις τὸ μὴ καταργηθῆναι,

9 Καὶ ὃ ἂν ὑστέρημα, καὶ υἱὸς βοῶν καὶ κριῶν, καὶ ἀμνὸς εἰς ὁλοκαυτώσεις τῷ Θεῷ τ οὐρανᾶ, πυρὸς, ἅλας, οἶνον, ἔλαιον, κατὰ τὸ ῥῆμα ἱερέων τ ἐν Ἱερσαλὴμ ἔσω διδόμενον αὐτοῖς, ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ, δ ἐὰν αἰτήσωσιν,

10 Ἵνα ὦσιν εὐωδίας προσφέροντες τῷ Θεῷ τ οὐρανᾶ, καὶ προσεύχωνται εἰς ζωὴν τ βασιλέως καὶ υἱῶν αὐτᾶ.

11 Καὶ ἀπ' ἐμᾶ ἐτέθη γνώ-

μη, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἀλλάξει τὸ ῥῆμα τοῦτο, καθαιρεθήσεται ξύλον ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ ὀρθωμένος πληγήσεται ἐπ' αὐτῷ, καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ τὸ κατ' ἐμὲ ποιηθήσεται.

12 Καὶ ὁ Θεὸς ὃ κατασκηνοῖ τὸ ὄνομα ἐκεῖ, καθαιρέψαι πάντα βασιλέα καὶ λαὸν ὃς ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀλλάξαι ἢ ἀφανίσαι τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τὸν ἐν Ἰερουσαλήμ· ἐγὼ Δαρεῖος ἔθηκα γνώμην, ἐπιμελῶς ἔσαι.

13 Τότε Θανθαναὶ ὁ ἔπαρχος πέραν τοῦ ποταμοῦ, Σαθαρβοζαναὶ, καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ, πρὸς ὃ ἀπέστειλε Δαρεῖος βασιλεὺς, οὕτως ἐποίησαν ἐπιμελῶς.

14 Καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων ᾠκοδόμησαν καὶ οἱ Λευῖται ἐν προφητείᾳ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, καὶ Ζαχαρίου υἱοῦ Ἀδδώ· καὶ ἀνῳκοδόμησαν καὶ κατηρτίσαντο ἀπὸ γνώμης Θεοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἀπὸ γνώμης Κύρου, καὶ Δαρείου, καὶ Ἀρθασασθὰ βασιλέων Περσῶν.

15 Καὶ ἐτέλεσαν τὸν οἶκον τοῦτον ἕως ἡμέρας τρίτης μηνὸς Ἀδὰρ, ὅ ἐστιν ἔτος ἕκτον τοῦ βασιλείας Δαρείου τοῦ βασιλέως.

16 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ κατάλοιποι υἱῶν ἀποικεσίας ἐγκαίνια τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἐν εὐφροσύνῃ.

17 Καὶ προσήνεγκαν εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ μόσχους ἑκατὸν, κριοὺς διακοσίους, ἀμνοὺς τετρακοσίους, χιμάρρους αἰγῶν ὑπὲρ ἁμαρτίας ὑπὲρ παντὸς Ἰσραὴλ δώδεκα εἰς ἀριθμὸν φυλῶν Ἰσραήλ.

18 Καὶ ἔστησαν τοὺς ἱερεῖς ἐν διαιρέσεσιν αὐτῶν, καὶ τοὺς Λευίτας ἐν μερισμοῖς αὐτῶν, ἐπὶ δουλείας Θεοῦ ἐν Ἰερουσαλήμ, κατὰ τὴν γραφὴν βίβλου Μωυσῆ.

19 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ τῆς ἀποικεσίας τὸ πάσχα τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου.

20 Ὅτι ἐκαθαρίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ Λευῖται, ἕως εἷς πάντες καθαροί· καὶ ἔσφαξαν τὸ πάσχα τοῖς πᾶσιν υἱοῖς τῆς ἀποικεσίας καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς ἱερεῦσι καὶ ἑαυτοῖς.

21 Καὶ ἔφαγον υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα, οἱ ἀπὸ τῆς ἀποικεσίας, καὶ πᾶς ὁ χωριζόμενος τῆς ἀκαθαρσίας ἐθνῶν τῆς γῆς πρὸς αὐτοὺς, τοῦ ἐκζητῆσαι Κύριον Θεὸν Ἰσραήλ.

22 Καὶ ἐποίησαν τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ, ὅτι εὔφρανεν αὐτοὺς Κύριος, καὶ ἐπέστρεψε καρδίαν βασιλέως Ἀσσὺρ ἐπ' αὐτοὺς κρα-

ταιῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐν ἔργοις οἴκου Θεοῦ Ἰσραήλ.

Κεφ. Ζ. 7.

ΚΑΙ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν βασιλείᾳ Ἀρθασασθὰ βασιλέως Περσῶν, ἀνέβη Ἔσδρας υἱὸς Σαραίᾳ, υἱοῦ Ἀζαρίᾳ, υἱοῦ Χελκία,

2 Υἱοῦ Σελὲμ, υἱοῦ Σαδδὲκ, υἱοῦ Ἀχιτὼβ,

3 Υἱοῦ Σαμαρίᾳ, υἱοῦ Ἐσριὰ, υἱοῦ Μαρεὼθ,

4 Υἱοῦ Ζαραΐα, υἱοῦ Ὀζίᾳ, υἱοῦ Βοκκὶ,

5 Υἱοῦ Ἀβισὲ, υἱοῦ Φινεὲς, υἱοῦ Ἐλεάζαρ, υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως τοῦ πρώτου.

6 Οὗτος Ἔσδρας ἀνέβη ἐκ Βαβυλῶνος, καὶ αὐτὸς γραμματεὺς ταχὺς ἐν νόμῳ Μωυσῆ, ὃν ἔδωκε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, ὅτι χεὶρ Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐν πᾶσιν οἷς ἐζήτει αὐτός.

7 Καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων, καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν, καὶ οἱ ᾄδοντες, καὶ οἱ πυλωροὶ, καὶ οἱ Ναθινὶμ, εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ἔτει ἑβδόμῳ τῷ Ἀρθασασθὰ τῷ βασιλεῖ.

8 Καὶ ἦλθοσαν εἰς Ἱερουσαλὴμ τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ, τοῦτο τὸ ἔτος ἕβδομον τῷ βασιλεῖ.

9 Ὅτι ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου αὐτὸς ἐθεμελίωσε τὴν ἀνάβασιν τὴν ἀπὸ Βαβυλῶνος· ἐν δὲ τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πέμπτου ἦλθοσαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτι χεὶρ Θεοῦ αὐτοῦ ἦν ἀγαθὴ ἐπ' αὐτόν.

10 Ὅτι Ἔσδρας ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ ζητῆσαι τὸν νόμον, καὶ ποιεῖν καὶ διδάσκειν ἐν Ἰσραὴλ προσάγματα καὶ κρίματα.

11 Καὶ αὕτη ἡ διασάφησις τοῦ διατάγματος, ὃ ἔδωκεν Ἀρθασασθὰ τῷ Ἔσδρᾳ τῷ ἱερεῖ τῷ γραμματεῖ βιβλίῳ λόγων ἐντολῶν Κυρίου καὶ προσαιμάτων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

12 Ἀρθασασθὰ βασιλεὺς βασιλέων Ἔσδρᾳ γραμματεῖ νόμου Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ· Τετελέσθω λόγος καὶ ἡ ἀπόκρισις.

13 Ἀπ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη, ὅτι πᾶς ὁ ἐκουσιαζόμενος ἐν βασιλείᾳ μου ἀπὸ λαοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἱερέων καὶ Λευιτῶν πορευθῆναι εἰς Ἱερουσαλὴμ, μετὰ σοῦ πορευθῆναι.

14 Ἀπὸ προσώπου βασιλέως καὶ τῶν ἑπτὰ συμβούλων ἀπεσταλη ἐπισκέψασθαι ἐπὶ τὸν Ἰουδαίαν καὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ νόμῳ Θεοῦ αὐτῶν τῷ ἐν χειρί σου·

15 Καὶ εἰς οἶκον Κυρίου, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ὃ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβουλοι ἐκουσιάσ-

θησαν τῷ Θεῷ τ̄ Ἰσραὴλ τῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ καλασκηνοῦντι,

16 Καὶ πᾶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ὅ, τι ἐὰν εὕρῃς ἐν πάσῃ χώρᾳ Βαβυλῶνος μετὰ ἐκουσιασμοῦ τ̄ λαοῦ, καὶ ἱερέων τ̄ ἑκουσιαζομένων εἰς οἶκον Θεοῦ τ̄ ἐν Ἱερουσαλήμ.

17 Καὶ πάντα προσπορευόμενον τοῦτον ἑτοίμως ἔνταξον ἐν βιβλίῳ τούτῳ, μόσχους, κριούς, ἀμνούς, καὶ θυσίας αὐτῶν, καὶ σπονδὰς αὐτῶν· καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ τ̄ θυσιαστηρίου τ̄ οἴκου τ̄ Θεοῦ ὑμῶν τ̄ ἐν Ἱερουσαλήμ.

18 Καὶ εἴ τι ἐπὶ σὲ καὶ τοὺς ἀδελφούς σε ἀγαθυνθῇ ἐν καταλοίπῳ τ̄ ἀργυρίᾳ καὶ τ̄ χρυσίᾳ ποιῆσαι, ὡς ἀρεστὸν τῷ Θεῷ ὑμῶν ποιήσατε.

19 Καὶ τὰ σκεύη τὰ διδόμενά σοι εἰς λειτουργίαν οἴκου Θεοῦ, παράδος ἐνώπιον τ̄ Θεοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

20 Καὶ κατάλοιπον χρείας οἴκου Θεοῦ σε, ὃ ἂν φανῇ σοι δοῦναι, δώσεις ἀπὸ οἴκων γάζης βασιλέως

21 Καὶ ἀπ' ἐμοῦ· ἐγὼ Ἀρθασασθὰ βασιλεὺς ἔθηκα γνώμην πάσαις ταῖς γάζαις ταῖς ἐν πέρα τ̄ ποταμοῦ, ὅτι πᾶν ὃ ἂν αἰτήσῃ ὑμᾶς Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς τ̄ Θεοῦ τ̄ οὐρανοῦ, ἑτοίμως γινέσθω·

22 Ἕως ἀργυρίου ταλάντων ἑκατὸν, καὶ ἕως πυροῦ κόρων ἑκατὸν, καὶ ἕως οἴνου βατῶν ἑκατὸν, καὶ ἕως ἐλαίου βατῶν ἑκατὸν, καὶ ἅλας τ̄ ὡς ἔστι γραφή.

23 Πᾶν ὃ ἐστὶν ἐν γνώμῃ Θεοῦ τ̄ οὐρανοῦ, γινέσθω· προσέχετε μήτις ἐπιχειρήσῃ εἰς τὸν οἶκον Θεοῦ τ̄ οὐρανοῦ, μή ποτε γένηται ὀργὴ ἐπὶ τ̄ βασιλείαν τ̄ βασιλέως καὶ τ̄ υἱῶν αὐτοῦ.

24 Καὶ ὑμῖν ἐγνώρισαι ἐν πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι, καὶ τοῖς Λευίταις, ᾄδουσι, πυλωροῖς, Ναθινὶμ, καὶ λειτουργοῖς οἴκου Θεοῦ τούτου, φόρος μὴ ἔστω σοι, ὡς ἐξουσιάσεις καταβαλέσθαι αὐτούς.

25 Καὶ σὺ Ἔσδρα, ὡς ἡ σοφία τ̄ Θεοῦ ἐν χειρί σε, κατάστησον γραμματεῖς καὶ κριτὰς, ἵνα ὦσι κρίνοντες παντὶ τῷ λαῷ ἐν πέρα τοῦ ποταμοῦ πᾶσι τοῖς εἰδόσι νόμον τ̄ Θεοῦ σε, καὶ τῷ μὴ εἰδότι γνωριεῖτε.

26 Καὶ πᾶς ὃς ἂν μὴ ᾖ ποιῶν νόμον τ̄ Θεοῦ καὶ νόμον τ̄ βασιλέως ἑτοίμως, τὸ κρίμα ἔσαι γινόμενον ἐξ αὐτοῦ, ἐάν τε εἰς θάνατον, ἐάν τε εἰς παιδείαν, ἐάν τε εἰς ζημίαν τ̄ βίου, ἐάν τε εἰς παράδοσιν.

27 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τ̄ πατέρων ἡμῶν, ὃς ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ τ̄ βασιλέως ἔτως, τοῦ δοξάσαι τ̄ οἶκον Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ,

28 Καὶ ἐπ' ἐμὲ ἔκλινεν ἔλεος ἐν ὀφθαλμοῖς τ βασιλέως καὶ τ συμβούλων αὐτ, καὶ πάντων τ ἀρχόντων τ βασιλέως, τ ἐπηρμένων· καὶ ἐγὼ ἐκραταιώθην ὡς χεὶρ Θεὰ ἡ ἀγαθὴ ἐπ' ἐμὲ, καὶ συνῆξα ἀπὸ Ἰσραὴλ ἄρχοντας ἀναβῆναι μετ' ἐμᾶ.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ ταῦτοι οἱ ἄρχοντες πατριῶν αὐτῶν οἱ ὁδηγοὶ ἀναβαίνοντες μετ' ἐμᾶ ἐν βασιλείᾳ Ἀρθασασθὰ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος.

2 Ἀπὸ υἱῶν Φινεὲς, Γηρσών· ἀπὸ υἱῶν Ἰθάμαρ, Δανιὴλ· ἀπὸ υἱῶν Δαυὶδ, Ἀτλούς.

3 Ἀπὸ υἱῶν Σαχανίᾳ, καὶ ἀπὸ υἱῶν Φόρος, Ζαχαρίας, καὶ μετ' αὐτ τὸ σύγγραμμα ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα.

4 Ἀπὸ υἱῶν Φαὰθ Μωὰβ, Ἐλιανὰ υἱὸς Σαραΐα, καὶ μετ' αὐτ διακόσιοι τὰ ἀρσενικά.

5 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ζαθόης, Σεχενίας υἱὸς Ἀζιὴλ, καὶ μετ' αὐτ τριακόσια τὰ ἀρσενικά.

6 Καὶ ἀπὸ τ υἱῶν Ἀδὶν, Ὠβὴθ υἱὸς Ἰωνάθαν, καὶ μετ' αὐτὰ πεντήκοντα τὰ ἀρσενικά.

7 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἠλὰμ, Ἰσαΐας υἱὸς Ἀθελία, καὶ μετ' αὐτ ἑβδομήκοντα τὰ ἀρσενικά.

8 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Σαφατία, Ζαβαδίας υἱὸς Μιχαὴλ, καὶ μετ' αὐτ ὀγδοήκοντα τὰ ἀρσενικά.

9 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰωαὲ, Ἀβαδία υἱὸς Ἰεϊὴλ, καὶ μετ' αὐτ διακόσιοι δεκαεξ τὰ ἀρσενικά.

10 Καὶ ἀπὸ τ υἱῶν Βαανὶ, Σελιμὼθ υἱὸς Ἰωσεφία, καὶ μετ' αὐτ ἑκατὸν ἑξήκοντα τὰ ἀρσενικά.

11 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαβὶ, Ζαχαρίας υἱὸς Βαβὶ, καὶ μετ' αὐτ εἰκοσιοκτὼ τὰ ἀρσενικά.

12 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀσγὰδ, Ἰωανὰν υἱὸς Ἀκκατὰν, καὶ μετ' αὐτ ἑκατὸν δέκα τὰ ἀρσενικά.

13 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀδωνικὰμ ἔσχατοι, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν, Ἐλιφαλὰτ, Ἰεϊὴλ, καὶ Σαμαΐα, καὶ μετ' αὐτῶν ἑξήκοντα τὰ ἀρσενικά.

14 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαγαΐ, Οὐθαὶ καὶ Ζαβὰδ, καὶ μετ' αὐτ ἑβδομήκοντα τὰ ἀρσενικά.

15 Καὶ συνῆξα αὐτὰς πρὸς τ ποταμὸν τ ἐρχόμενον πρὸς τ Εὐὶ, καὶ παρενεβάλομεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς· καὶ συνῆκα ἐν τῷ λαῷ καὶ ἐν τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἀπὸ υἱῶν Λευὶ οὐχ εὗρον ἐκεῖ.

16 Καὶ ἀπέστειλα τῷ Ἐλεάζαρ, τῷ Ἀριὴλ, τῷ Σεμεΐᾳ, καὶ τῷ Ἀλωνὰμ, καὶ τῷ Ἰαρὶβ, καὶ τῷ Ἐλνάθαμ, καὶ τῷ Νάθαν, καὶ τῷ Ζαχαρίᾳ, καὶ τῷ Μεσολ-

λὰμ, καὶ τῷ Ἰωαρὶμ, καὶ τῷ Ἐλναθὰν, συνιέλας.

17 Καὶ ἐξήνεγκα αὐτὸς ἐπὶ ἄρχοντας ἐν ἀργυρίῳ ἕ τόπε, καὶ ἔθηκα ἐν σόματι αὐτῶν λόγυς λαλῆσαι πρὸς τὸς ἀδελφὸς αὐτῶν τ Ἀθινειὰ ἐν ἀργυρίῳ ἕ τόπε, ἕ ἐνέγκαι ἡμῖν ἄδοντας εἰς οἶκον Θεῦ ἡμῶν.

18 Καὶ ἦλθοσαν ἡμῖν ὡς χεὶρ Θεῦ ἡμῶν ἀγαθὴ ἐφ' ἡμᾶς, ἀνὴρ σαχὼν ἀπὸ υἱῶν Μοολὶ, υἱῦ Λευὶ, υἱῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἀρχὴν ἦλθον οἱ υἱοὶ αὐτῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῦ δεκαοκτώ.

19 Καὶ τ Ἀσεβία, καὶ τὸν Ἰσαΐα ἀπὸ τ υἱῶν Μεραρὶ, ἀδελφοὶ αὐτῦ καὶ υἱοὶ αὐτῦ εἴκοσι.

20 Καὶ ἀπὸ τ Ναθινὶμ, ὧν ἔδωκε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄρχοντες εἰς δελείαν τ Λευιτῶν, Ναθινὶμ διακόσιοι εἴκοσι, πάντες συνήχθησαν ἐν ὀνόμασι.

21 Καὶ ἐκάλεσα ἐκεῖ νησείαν ἐπὶ τ ποταμὸν Ἀβὲ, ἕ ταπεινωθῆναι ἐνώπιον ἕ Θεῦ ἡμῶν, ζητῆσαι παρ' αὐτῦ ὁδὸν εὐθείαν ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν καὶ πάσῃ τῇ κλήσει ἡμῶν·

22 Ὅτι ἠσχύνθην αἰτήσασθαι παρὰ ἕ βασιλέως δύναμιν καὶ ἱππεῖς σῶσαι ἡμᾶς ἀπὸ ἐχθρῦ ἐν τῇ ὁδῷ, ὅτι εἴπαμεν τῷ βασιλεῖ, λέγοντες, Χεὶρ ἕ Θεῦ ἡμῶν ἐπὶ πάντας τὸς ζητῦντας αὐτὸν εἰς ἀγαθὸν· καὶ κράτος αὐτῦ, καὶ θυμὸς αὐτῦ ἐπὶ πάντας τὸς ἐγκαταλείποντας αὐτόν.

23 Καὶ ἐνηστεύσαμεν καὶ ἐζητήσαμεν παρὰ ἕ Θεῦ ἡμῶν περὶ τύτε, καὶ ἐπήκυσεν ἡμῖν.

24 Καὶ διέστειλα ἀπὸ ἀρχόντων τ ἱερέων δώδεκα, τῷ Σαραΐα, τῷ Ἀσαβία, καὶ μετ' αὐτῶν ἀπὸ ἀδελφῶν αὐτῶν δέκα.

25 Καὶ ἔστησα αὐτοῖς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἀπαρχῆς οἴκε Θεῦ ἡμῶν, ἃ ὕψωσεν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβελοι αὐτῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῦ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ εὑρισκόμενοι.

26 Καὶ ἔστησα ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν ἀργυρίε τάλαντα ἑξακόσια πεντήκοντα, καὶ σκεύη ἀργυρᾶ ἑκατὸν, καὶ τάλαντα χρυσίε ἑκατὸν,

27 Καὶ χαφερῆ χρυσοῖ εἴκοσι εἰς τ ὁδὸν χίλιοι, καὶ σκεύη χαλκᾶ σίλβοντος ἀγαθᾶ διάφορα ἐπιθυμητὰ ἐν χρυσίῳ.

28 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτὸς, Ὑμεῖς ἅγιοι τῷ Κυρίῳ, καὶ τὰ σκεύη ἅγια, καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἑκούσια τῷ Κυρίῳ Θεῷ πατέρων ἡμῶν.

29 Ἀγρυπνεῖτε καὶ τηρεῖτε ἕως στῆτε ἐνώπιον ἀρχόντων τ ἱερέων καὶ τ Λευιτῶν καὶ τῶν ἀρχόντων τ πατριῶν ἐν Ἰερ-

σαλὴμ, εἰς σκηνὰς οἴκε Κυρίε.

30 Καὶ ἐδέξαντο οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ϛαθμὸν ϑ ἀργυρίου καὶ ϑ χρυσίε καὶ τ σκευῶν, ἐνεγκεῖν εἰς Ἱερυσαλὴμ εἰς οἶκον Θεῦ ἡμῶν.

31 Καὶ ἐξήραμεν ἀπὸ τε ποταμε ϑ Ἀαὲ ἐν τῇ δωδεκάτῃ ϑ μηνὸς ϑ πρώτε ϑ ἐλθεῖν εἰς Ἱερυσαλήμ· καὶ χεὶρ Θεῦ ἡμῶν ἦν ἐφ' ἡμῖν, καὶ ἐῤῥύσαῖο ἡμᾶς ἀπὸ χειρὸς ἐχθρε καὶ πολεμίε ἐν τῇ ὁδῷ.

32 Καὶ ἤλθομεν εἰς Ἱερυσαλὴμ, καὶ ἐκαθίσαμεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς.

33 Καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐϛήσαμεν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἐν οἴκῳ Θεῦ ἡμῶν ἐπὶ χεῖρα Μεριμὼθ υἱῦ Οὐρία τε ἱερέως, καὶ μετ' αὐτᾶ Ἐλεάζαρ υἱὸς Φινεὲς, καὶ μετ' αὐτῶν Ἰωζαβὰδ υἱὸς Ἰησᾶ, καὶ Νωαδία υἱὸς Βαναΐα οἱ Λευῖται.

34 Ἐν ἀριθμῷ καὶ ἐν ϛαθμῷ τὰ πάντα, καὶ ἐγράφη πᾶς ὁ ϛαθμός· ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ

35 Οἱ ἐλθόντες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας υἱοὶ τῆς παροικίας, προσήνεγκαν ὁλοκαυτώσεις τῷ Θεῷ Ἰσραὴλ, μόσχες δώδεκα περὶ παντὸς Ἰσραὴλ, κριοὺς ἐννενηκονταὲξ, ἀμνὰς ἑβδομηκνταπλᾶ, χιμάρες περὶ ἁμαρτίας δώδεκα, τὰ πάντα ὁλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ.

36 Καὶ ἔδωκαν τὸ νόμισμα ϑ βασιλέως τοῖς διοικηταῖς τε βασιλέως καὶ ἐπάρχοις πέραν ϑ πλαμε· καὶ ἐδόξασαν τ λαὸν καὶ τ οἶκον ϑ Θεῦ.

Κεφ. Θ'. 9.

ΚΑΙ ὡς ἐτελέσθη ταῦτα ἤγγισαν πρὸς μὲ οἱ ἄρχοντες, λέγοντες, Οὐκ ἐχωρίσθη ὁ λαὸς Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἀπὸ λαῶν τ γαιῶν ἐν μακρύμμασιν αὐτῶν, τῷ Χαναναὶ, ὁ Ἐθὶ, ὁ Φερεζὶ, ὁ Ἰεβουσὶ, ὁ Ἀμμωνὶ, ὁ Μωαβὶ, καὶ ὁ Μοσερὶ, καὶ ὁ Ἀμορῥὶ,

2 Ὅτι ἐλάβοσαν ἀπὸ θυγατέρων αὐτῶν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν· καὶ παρήχθη σπέρμα τὸ ἅγιον ἐν λαοῖς τ γαιῶν, καὶ χεὶρ τ ἀρχόντων ἐν τῇ ἀσυνθεσίᾳ ταύτῃ ἐν ἀρχῇ.

3 Καὶ ὡς ἤκεσα τ λόγον τοῦτον, διέῤῥηξα τὰ ἱμάτιά με, καὶ ἐπαλλόμην, καὶ ἔτιλλον ἀπὸ τ τριχῶν τῆς κεφαλῆς με καὶ ἀπὸ ϑ πώγωνός με, καὶ ἐκαθήμην ἠρεμάζων.

4 Καὶ συνήχθησαν πρὸς μὲ πᾶς ὁ διώκων λόγον Θεῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ ἀσυνθεσίᾳ τ ἀποικίας· κἀγὼ καθήμενος ἠρεμάζων ἕως τῆς θυσίας τῆς ἑσπερινῆς.

5 Καὶ ἐν θυσίᾳ τῇ ἑσπερινῇ ἀνέστην ἀπὸ ταπεινώσεώς μου καὶ ἐν τῷ διαῤῥῆξαί με τὰ ἱμάτιά μου, καὶ ἐπαλλόμην, καὶ κλίνω ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ ἐκπετάζω τὰς χεῖράς μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν,

6 Καὶ εἶπα, Κύριε, Ἠσχύνθην καὶ ἐνετράπην τοῦ ὑψῶσαι Θεέ μου τὸ πρόσωπόν μου πρὸς σὲ, ὅτι αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν, καὶ αἱ πλημμέλειαι ἡμῶν ἐμεγαλύνθησαν ἕως εἰς τὸν οὐρανόν.

7 Ἀπὸ ἡμερῶν πατέρων ἡμῶν ἐσμὲν ἐν πλημμελείᾳ μεγάλῃ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν παρεδόθημεν ἡμεῖς καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν ἐν χειρὶ βασιλέων τῶν ἐθνῶν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν διαρπαγῇ, καὶ ἐν αἰσχύνῃ προσώπου ἡμῶν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

8 Καὶ νῦν ἐπιεικεύσατο ἡμῖν ὁ Θεὸς ἡμῶν τοῦ καταλιπεῖν ἡμᾶς εἰς σωτηρίαν, καὶ δοῦναι ἡμῖν στήριγμα ἐν τόπῳ ἁγιάσματος αὐτοῦ, τοῦ φωτίσαι ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, καὶ δοῦναι ζωοποίησιν μικρὰν ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν.

9 Ὅτι δοῦλοι ἐσμὲν, καὶ ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν οὐκ ἐγκατέλιπεν ἡμᾶς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ ἔκλινεν ἐφ' ἡμᾶς ἔλεος ἐνώπιον βασιλέων Περσῶν, δοῦναι ἡμῖν ζωοποίησιν τοῦ ὑψῶσαι αὐτοὺς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἀναστῆσαι τὰ ἔρημα αὐτῆς, καὶ τοῦ δοῦναι ἡμῖν φραγμὸν ἐν Ἰούδᾳ καὶ Ἰερουσαλήμ.

10 Τί εἴπωμεν ὁ Θεὸς ἡμῶν μετὰ τοῦτο; ὅτι ἐγκατελίπομεν ἐντολάς σου,

11 Ἃς ἔδωκας ἡμῖν ἐν χειρὶ δούλων σου τῶν προφητῶν, λέγων, Ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύεσθε κληρονομῆσαι αὐτὴν, γῆ μετακινουμένη ἐστὶν ἐν μετακινήσει λαῶν τῶν ἐθνῶν ἐν μακρύμμασιν αὐτῶν, ὧν ἔπλησαν αὐτὴν ἀπὸ στόματος ἐπὶ στόμα ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν.

12 Καὶ νῦν τὰς θυγατέρας ὑμῶν μὴ δότε τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐτῶν μὴ λάβητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐκζητήσετε εἰρήνην αὐτῶν καὶ ἀγαθὸν αὐτῶν ἕως αἰῶνος, ὅπως ἐνισχύσητε, καὶ φάγητε τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ κληροδοτήσητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν ἕως αἰῶνος.

13 Καὶ μετὰ πάντα τὸ ἐρχόμενον ἐφ' ἡμᾶς ἐν ποιήμασιν ἡμῶν τοῖς πονηροῖς καὶ ἐν πλημμελείᾳ ἡμῶν τῇ μεγάλῃ, ὅτι σὺ ἔκ ἔσιν ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐκούφισας ἡμῶν τὰς ἀνομίας, καὶ ἔδωκας ἡμῖν σωτηρίαν·

14 Ὅτι ἐπεστρέψαμεν διὰ-

σκεδάσαι ἐντολάς σε, καὶ ἐπιγαμβρεῦσαι τοῖς λαοῖς τῆ γαιῶν· μὴ παροξυνθῇς ἐν ἡμῖν ἕως συνελείας, καὶ μὴ εἶναι ἐγκατάλειμμα καὶ διασωζόμενον.

15 Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ δίκαιος σὺ, ὅτι κατελείφθημεν διασωζόμενοι, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη· ἰδὲ ἡμεῖς ἐναντίον σε ἐν πλημμελείαις ἡμῶν, ὅτι οὐκ ἔστι στῆναι ἐνώπιόν σε ἐπὶ τούτῳ.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑΙ ὡς προσηύξατο Ἔσδρας, καὶ ὡς ἐξηγόρευσε κλαίων καὶ προσευχόμενος ἐνώπιον οἴκου τοῦ Θεοῦ, συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἰσραὴλ ἐκκλησία πολλὴ σφόδρα, ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ νεανίσκοι, ὅτι ἔκλαυσαν ὁ λαὸς, καὶ ὕψωσε κλαίων.

2 Καὶ ἀπεκρίθη Σεχενίας υἱὸς Ἰεὴλ ἀπὸ υἱῶν Ἠλὰμ, καὶ εἶπε τῷ Ἔσδρα, Ἡμεῖς ἠσυνθετήσαμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἐκαθίσαμεν γυναῖκας ἀλλοτρίας ἀπὸ τῶν λαῶν τῆς γῆς· καὶ νῦν ἔστιν ὑπομονὴ τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τούτῳ.

3 Καὶ νῦν διαθώμεθα διαθήκην τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐκβαλεῖν πάσας τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ γενόμενα ἐξ αὐτῶν, ὡς ἂν βέλῃ· ἀνάστηθι, καὶ φοβέρισον αὐτὰς ἐν ἐντολαῖς Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ὡς ὁ νόμος, γενηθήτω.

4 Ἀνάστα, ὅτι ἐπὶ σὲ τὸ ῥῆμα, καὶ ἡμεῖς μετὰ σοῦ· κραταιοῦ καὶ ποίησον.

5 Καὶ ἀνέστη Ἔσδρας, καὶ ὥρκισε τοὺς ἄρχοντας, τοὺς ἱερεῖς, καὶ Λευίτας, καὶ πάντα Ἰσραὴλ, καὶ ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ὤμοσαν.

6 Καὶ ἀνέστη Ἔσδρας ἀπὸ προσώπου οἴκου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς γαζοφυλάκιον Ἰωανὰν υἱοῦ Ἐλισοὺβ, καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖ· ἄρτον οὐκ ἔφαγε, καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιεν, ὅτι ἐπένθει ἐπὶ τῇ ἀσυνθεσίᾳ τῆς ἀποικίας.

7 Καὶ παρήνεγκαν φωνὴν ἐν Ἰούδᾳ καὶ ἐν Ἰερουσαλὴμ πᾶσι τοῖς υἱοῖς τῆς ἀποικίας, καὶ συναθροισθῆναι εἰς Ἰερουσαλήμ.

8 Πᾶς δὲς ἂν μὴ ἔλθῃ εἰς τρεῖς ἡμέρας, ὡς ἡ βουλὴ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀναθεματισθήσεται πᾶσα ἡ ὕπαρξις αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς διαλησθήσεται ἀπὸ ἐκκλησίας τῆς ἀποικίας.

9 Καὶ συνήχθησαν πάντες ἄνδρες Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν εἰς Ἰερουσαλὴμ εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας· ἕτος ὁ μὴν ὁ ἔννατος· ἐν εἰκάδι καὶ μηνὸς ἐκάθισε πᾶς ὁ λαὸς ἐν πλατείᾳ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἀπὸ θορύβου αὐτῶν περὶ τοῦ ῥήματος, καὶ ἀπὸ τοῦ χειμῶνος.

10 Καὶ ἀνέστη Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὑ-

μεῖς ἠσυνθετήκατε, καὶ ἐκαθίσατε γυναῖκας ἀλλοτρίας τοῦ προσθεῖναι ἐπὶ πλημμέλειαν Ἰσραήλ.

11 Καὶ νῦν δότε αἶνεσιν Κυρίῳ Θεῷ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ποιήσατε τὸ ἀρεσὸν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ διαχάλητε ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἀλλοτρίων.

12 Καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία, καὶ εἶπαν, Μέγα τοῦτο τὸ ῥῆμά σου ἐφ' ἡμᾶς ποιῆσαι.

13 Ἀλλὰ ὁ λαὸς πολὺς, καὶ ὁ καιρὸς χειμερινὸς, καὶ οὐκ ἔστι δύναμις στῆναι ἔξω· καὶ τὸ ἔργον οὐκ εἰς ἡμέραν μίαν καὶ οὐκ εἰς δύο, ὅτι ἐπληθύναμεν ἐν ἀδικῆσαι ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ.

14 Στήτωσαν δὴ ἄρχοντες ἡμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν πόλεσιν ἡμῶν ὃς ἐκάθισε γυναῖκας ἀλλοτρίας, ἐλθέτωσαν εἰς καιροὺς ἀπὸ συνταγῶν, καὶ μετ' αὐτῶν πρεσβύτεροι πόλεως καὶ πόλεως, καὶ κριταὶ, ἕως ἀποστρέψαι ὀργὴν θυμοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξ ἡμῶν, περὶ τοῦ ῥήματος τούτου.

15 Πλὴν Ἰωνάθαν υἱὸς Ἀσαὴλ, καὶ Ἰαζίας υἱὸς Θεκωὲ μετ' ἐμοῦ περὶ τούτου· καὶ Μεσολλὰμ, καὶ Σαββαθαῖ ὁ Λευίτης βοηθῶν αὐτοῖς.

16 Καὶ ἐποίησαν οὕτως υἱοὶ τῆς ἀποικίας· καὶ διεχάλησαν Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς, καὶ ἄνδρες ἄρχοντες πατριῶν τῷ οἴκῳ, καὶ πάντες ἐν ὀνόμασιν, ὅτι ἐπέστρεψαν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δεκάτου ἐκζητῆσαι τὸ ῥῆμα.

17 Καὶ ἐτέλεσαν ἐν πᾶσιν ἀνδράσιν οἳ ἐκάθισαν γυναῖκας ἀλλοτρίας, ἕως ἡμέρας μιᾶς τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου.

18 Καὶ εὑρέθησαν ἀπὸ υἱῶν τῶν ἱερέων οἳ ἐκάθισαν γυναῖκας ἀλλοτρίας, ἀπὸ υἱῶν Ἰησοῦ υἱοῦ Ἰωσεδὲκ, καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Μαασία, καὶ Ἐλιέζερ, καὶ Ἰαρὶβ, καὶ Γαδαλία·

19 Καὶ ἔδωκαν χεῖρα αὐτῶν τοῦ ἐξενέγκαι γυναῖκας ἑαυτῶν, καὶ πλημμελείας κριὸν ἐκ προβάτων περὶ πλημμελήσεως αὐτῶν.

20 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἐμμὴρ, Ἀνανὶ, καὶ Ζαβδία.

21 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἠρὰμ, Μασαὴλ, καὶ Ἐλία, καὶ Σαμαΐα, καὶ Ἰεὴλ, καὶ Ὀζία.

22 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Φασοὺρ, Ἐλιωναῖ, Μασία, καὶ Ἰσμαὴλ, καὶ Ναθαναὴλ, καὶ Ἰωζαβὰδ, καὶ Ἠλασά.

23 Καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν, Ἰωζαβὰδ, καὶ Σαμὲ, καὶ Κωλία, αὐτὸς Κωλίτας, καὶ Φεθεΐα, καὶ Ἰούδας, καὶ Ἐλιέζερ.

24 Καὶ ἀπὸ τῶν ᾀδόντων, Ἐλισάβ· καὶ ἀπὸ τῶν πυλωρῶν, Σολμὴν, καὶ Τελμὴν, καὶ Ὠδήθ.

25 Καὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ, ἀπὸ υἱῶν Φόρος, Ῥαμία, καὶ Ἀζία, καὶ Μελχία, καὶ Μεαμὶν, καὶ Ἐλεάζαρ, καὶ Ἀσαβία, καὶ Βαναία.

26 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἠλὰμ, Ματθανία, καὶ Ζαχαρία, καὶ Ἰαϊὴλ, καὶ Ἀβδία, καὶ Ἰαριμὼθ, καὶ Ἠλία.

27 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ζαθέα, Ἐλιωναὶ, Ἐλισὲβ, Ματθαναὶ, καὶ Ἀρμὼθ, καὶ Ζαβὰδ, καὶ Ὀζιζά.

28 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαβεὶ, Ἰωανὰν, Ἀνανία, καὶ Ζαβὲ, καὶ Θαλί.

29 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Βανουὶ, Μοσολλὰμ, Μαλὲχ, Ἀδαΐας, Ἰασὲβ, καὶ Σαλαΐα, καὶ Ῥημώθ.

30 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Φααθ Μωὰβ, Ἐδνὶ, καὶ Χαλὴλ, καὶ Βαναία, Μαασία, Ματθανία, Βεσελεὴλ, καὶ Βανουὶ, καὶ Μανασσῆ.

31 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἠρὰμ, Ἐλιέζερ, Ἰεσία, Μελχία, Σαμαΐας, Σεμεὼν,

32 Βενιαμὶν, Βαλὲχ, Σαμαρία.

33 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀσὴμ, Ματθανία, Μαθαθὰ, Ζαβὰδ, Ἐλιφαλὲτ, Ἰεραμὶ, Μανασσῆ, Σεμεΐ.

34 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Βανὶ, Μοοδία, Ἀμρὰμ, Οὐὴλ,

35 Βαναία, Βαδαία, Χελκία,

36 Οὐανία, Μαριμὼθ, Ἐλιασὶφ,

37 Ματθανία, Ματθαναΐ· καὶ ἐποίησαν

38 Οἱ υἱοὶ Βανεὶ, καὶ οἱ υἱοὶ Σεμεΐ,

39 Καὶ Σελεμία, καὶ Νάθαν, καὶ Ἀδαΐα,

40 Μαχαδναβὲ, Σεσεΐ, Σαρὲ,

41 Ἐζριὴλ, καὶ Σελεμία, καὶ Σαμαρία,

42 Καὶ Σελλὲμ, Ἀμαρεία, Ἰωσήφ.

43 Ἀπὸ υἱῶν Ναβὲ, Ἰαὴλ, Ματθανίας, Ζαβὰδ, Ζεβεννὰς, Ἰαδαὶ, καὶ Ἰωὴλ, καὶ Βαναία.

44 Πάντες οὗτοι ἐλάβοσαν γυναῖκας ἀλλοτρίας, καὶ ἐγέννησαν ἐξ αὐτῶν υἱούς.

ΝΕΕΜΙΑΣ.

Κεφ. α'. 1.

ΛΟΓΟΙ Νεεμία υἱῦ Χελκία· καὶ ἐγένετο ἐν μηνὶ Χασελεῦ ἔτες εἰκοστῦ, καὶ ἐγὼ ἤμην ἐν Σουσὰν ἀβιρά·

2 Καὶ ἦλθεν Ἀνανὶ εἷς ἀπὸ ἀδελφῶν μυ, αὐτὸς καὶ ἄνδρες Ἰούδα, καὶ ἠρώτησα αὐτὸς περὶ τῶ σωθέντων, οἱ κατελείφθησαν ἀπὸ τῦ αἰχμαλωσίας, καὶ περὶ Ἱερυσαλήμ.

3 Καὶ εἶπόσαν πρὸς μὲ, Οἱ καταλειπόμενοι οἱ καταλειφθέντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας ἐκεῖ ἐν τῇ χώρᾳ, ἐν πονηρίᾳ μεγάλῃ καὶ ἐν ὀνειδισμῷ, καὶ τείχη Ἱερυσαλὴμ καθηρημένα, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐνεπρήσθησαν ἐν πυρί.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκῦσαί με τὸς λόγυς τέτυς, ἐκάθισα καὶ ἔκλαυσα καὶ ἐπένθησα ἡμέρας, καὶ ἤμην νηστεύων καὶ προσευχόμενος ἐνώπιον τῦ Θεῦ τῦ οὐρανῦ.

5 Καὶ εἶπα, Μὴ δὴ Κύριε ὁ Θεὸς τῦ οὐρανῦ, ὁ ἰσχυρὸς, ὁ μέγας καὶ φοβερὸς, φυλάσσων τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεός σε τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν καὶ τοῖς φυλάσσυσι τὰς ἐντολὰς αὐτῦ·

6 Ἔσω δὴ τὸ ὦς σε προσέχον, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σε ἀνεῳγμένοι, τῦ ἀκῦσαι προσευχὴν τῦ δέλε σε, ἣν ἐγὼ προσεύχομαι ἐνώπιόν σε σήμερον ἡμέραν καὶ νύκτα περὶ υἱῶν Ἰσραὴλ δέλων σε· καὶ ἐξαγορεύω ἐπὶ ἁμαρτίαις υἱῶν Ἰσραὴλ αἷς ἡμάρτομέν σοι· καὶ ἐγὼ καὶ ὁ οἶκος πατρός μυ ἡμάρτομεν.

7 Διαλύσει διελύσαμεν πρὸς σὲ, καὶ ὐκ ἐφυλάξαμεν τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ προσάγματα καὶ τὰ κρίματα, ἃ ἐνετείλω τῷ Μωυσῇ παιδί σε.

8 Μνήσθητι δὴ τὸν λόγον ὃν ἐνετείλω τῷ Μωυσῇ παιδί σε, λέγων, Ὑμεῖς ἐὰν ἀσυνθετήσητε, ἐγὼ διασκορπιῶ ὑμᾶς ἐν τοῖς λαοῖς.

9 Καὶ ἐὰν ἐπιστρέψητε πρὸς μὲ, καὶ φυλάξητε τὰς ἐντολάς μυ, καὶ ποιήσητε αὐτὰς, ἐὰν ᾖ ἡ διασπορὰ ὑμῶν ἀπ' ἄκρυ τῦ ὐρανῦ, ἐκεῖθεν συνάξω αὐτὸς, καὶ εἰσάξω αὐτὸς εἰς τὸν τόπον,

οὐ ἐξελεξάμην κατασκηνῶσαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ.

10 Καὶ αὐτοὶ παῖδές σου καὶ λαός σου, οὓς ἐλυτρώσω ἐν τῇ δυνάμει σου τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν τῇ χειρί σου τῇ κραταιᾷ.

11 Μὴ δὴ Κύριε· ἀλλὰ ἔσω τὸ ὦς σε προσέχον εἰς τ προσευχὴν σ δοῦλά σου, καὶ εἰς τὴν προσευχὴν παίδων σου τ θελόντων φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου· καὶ εὐόδωσον δὴ τῷ παιδί σου σήμερον, καὶ δὸς αὐτὸν εἰς οἰκτιρμοὺς ἐνώπιον σ ἀνδρὸς τούτου· καὶ ἐγὼ ἤμην οἰνοχόος τῷ βασιλεῖ.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν μηνὶ Νισὰν ἔτους εἰκοστοῦ Ἀρθασασθὰ βασιλεῖ, καὶ ἦν ὁ οἶνος ἐνώπιον ἐμοῦ· καὶ ἔλαβον τ οἶνον, καὶ ἔδωκα τῷ βασιλεῖ· καὶ οὐκ ἦν ἕτερος ἐνώπιον αὐτοῦ.

2 Καὶ εἶπέ μοι ὁ βασιλεὺς, Διὰ τί τὸ πρόσωπόν σου πονηρὸν, καὶ οὐκ εἶ μετριάζων; καὶ οὐκ ἔστι τοῦτο, εἰ μὴ πονηρία καρδίας· καὶ ἐφοβήθην πολὺ σφόδρα,

3 Καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ, Ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα ζήτω· διὰ τί οὐ μὴ γένηται πονηρὸν τὸ πρόσωπόν μου, διότι ἡ πόλις οἶκος μνημείων πατέρων μου ἠρημώθη, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς κατεβρώθησαν ἐν πυρί;

4 Καὶ εἶπέ μοι ὁ βασιλεὺς, Περὶ τίνος τοῦτο σὺ ζητεῖς; καὶ προσηυξάμην πρὸς τ Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ,

5 Καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ, Εἰ ἐπὶ τ βασιλέα ἀγαθὸν, καὶ εἰ ἀγαθυνθήσεται ὁ παῖς σου ἐνώπιόν σου, ὥστε πέμψαι αὐτὸν ἐν Ἰούδᾳ εἰς πόλιν μνημείων πατέρων μου, καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτήν.

6 Καὶ εἶπέ μοι ὁ βασιλεὺς, καὶ ἡ παλλακὴ ἡ καθημένη ἐχόμενα αὐτοῦ, Ἕως πότε ἔσαι ἡ πορεία σου, καὶ πότε ἐπιστρέψεις; καὶ ἠγαθύνθη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλέ με, καὶ ἔδωκα αὐτῷ ὅρον.

7 Καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ, Εἰ ἐπὶ τ βασιλέα ἀγαθὸν, δότω μοι ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς ἐπάρχους πέραν τοῦ ποταμοῦ, ὥστε παραγαγεῖν με ἕως ἔλθω ἐπὶ Ἰούδαν,

8 Καὶ ἐπιστολὴν ἐπὶ Ἀσὰφ φύλακα τοῦ παραδείσου ὃς ἐστι τῷ βασιλεῖ, ὥστε δοῦναί μοι ξύλα στεγάσαι τὰς πύλας, καὶ εἰς τὸ τεῖχος τ πόλεως, καὶ εἰς οἶκον οὗ εἰσελεύσομαι εἰς αὐτόν· καὶ ἔδωκέ μοι ὁ βασιλεὺς ὡς χεὶρ Θεοῦ ἡ ἀγαθή.

9 Καὶ ἦλθον πρὸς τοὺς ἐπάρχους πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰς ἐπιστολὰς τοῦ βασιλέως· καὶ ἀπέστειλε μετ'

ἐμοῦ ὁ βασιλεὺς ἀρχηγὸς δυνάμεως καὶ ἱππεῖς.

10 Καὶ ἤκουσε Σαναβαλλὰτ ὁ Ἀρωνὶ, καὶ Τωβία ὁ δοῦλος Ἀμμωνὶ, καὶ πονηρὸν αὐτοῖς ἐγένετο, ὅτι ἦκει ὁ ἄνθρωπος ζητῆσαι ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

11 Καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἦμην ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς.

12 Καὶ ἀνέστην νυκτὸς ἐγὼ καὶ ἄνδρες ὀλίγοι μετ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἀπήγγειλα ἀνθρώπῳ τί ὁ Θεὸς δίδωσιν εἰς καρδίαν μου ποιῆσαι μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ κτῆνος οὐκ ἦν μετ' ἐμοῦ, εἰ μὴ τὸ κτῆνος ᾧ ἐγὼ ἐπιβαίνω ἐπ' αὐτῷ.

13 Καὶ ἐξῆλθον ἐν πύλῃ τῇ γωληλὰ, καὶ πρὸς στόμα πηγῆς τῆ συκῶν, καὶ εἰς πύλην τῆς κοπρίας· καὶ ἦμην συντρίβων ἐν τῷ τείχει Ἱερουσαλὴμ ὃ αὐτοὶ καθαιροῦσι, καὶ πύλαι αὐτῆς κατεβρώθησαν πυρί.

14 Καὶ παρῆλθον ἐπὶ πύλην τοῦ αἰῶν, καὶ εἰς κολυμβήθραν τοῦ βασιλέως, καὶ οὐκ ἦν τόπος τῷ κτήνει παρελθεῖν ὑποκάτω μου.

15 Καὶ ἦμην ἀναβαίνων ἐν τῷ τείχει χειμάρρου νυκτὸς, καὶ ἦμην συντρίβων ἐν τῷ τείχει, καὶ ἦμην ἐν πύλῃ τοῦ φάραγγος, καὶ ἐπέστρεψα.

16 Καὶ οἱ φυλάσσοντες οὐκ ἔγνωσαν τί ἐπορεύθην, καὶ τί ἐγὼ ποιῶ· καὶ τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ τοῖς ἐντίμοις, καὶ τοῖς στρατηγοῖς, καὶ τοῖς καταλοίποις τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα, ἕως τότε οὐκ ἀπήγγειλα.

17 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς, Ὑμεῖς βλέπετε, τὴν πονηρίαν ταύτην, ἐν ᾗ ἐσμὲν ἐν αὐτῇ, πῶς Ἱερουσαλὴμ ἔρημος, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐδόθησαν πυρί· δεῦτε, καὶ διοικοδομήσωμεν τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἐσόμεθα ἔτι ὄνειδος.

18 Καὶ ἀπήγγειλα αὐτοῖς τὴν χεῖρα τοῦ Θεοῦ ἣ ἐστιν ἀγαθὴ ἐπ' ἐμὲ, καὶ πρὸς τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως οὓς εἶπέ μοι· καὶ εἶπα, Ἀναστῶμεν, καὶ οἰκοδομήσωμεν· καὶ ἐκραταιώθησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν εἰς τὸ ἀγαθόν.

19 Καὶ ἤκουσε Σαναβαλλὰτ ὁ Ἀρωνὶ, καὶ Τωβία ὁ δοῦλος ὁ Ἀμμωνὶ, καὶ Γησὰμ ὁ Ἀραβὶ, καὶ ἐξεγέλασαν ἡμᾶς, καὶ ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ εἶπον, Τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ὑμεῖς ποιεῖτε; ἢ ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμεῖς ἀποστατεῖτε;

20 Καὶ ἐπέστρεψα αὐτοῖς λόγον, καὶ εἶπα αὐτοῖς, Ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ αὐτὸς εὐοδώσει ἡμῖν, καὶ ἡμεῖς δοῦλοι αὐτοῦ καθαροὶ, καὶ οἰκοδομήσομεν· καὶ ὑμῖν οὐκ ἔστι μερὶς καὶ δικαιοσύνη καὶ μνημόσυνον ἐν Ἱερουσαλήμ.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ ἀνέστη Ἐλιασὲβ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς, καὶ ᾠκοδόμησαν τὴν πύλην τὴν προβατικήν· αὐτοὶ ἡγίασαν αὐτὴν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς, καὶ ἕως πύργου τοῦ ἑκατὸν ἡγίασαν ἕως πύργου Ἀναμεήλ.

2 Καὶ ἐπὶ χεῖρας ἀνδρῶν υἱῶν Ἱεριχὼ, καὶ ἐπὶ χεῖρας υἱῶν Ζακχὰρ, υἱοῦ Ἀμαρί.

3 Καὶ τὴν πύλην τὴν ἰχθυηρὰν ᾠκοδόμησαν υἱοὶ Ἀσανά· αὐτοὶ ἐστέγασαν αὐτὴν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς.

4 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχεν ἐπὶ Ῥαμὼθ υἱὸς Οὐρία, υἱοῦ Ἀκκώς· καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχε Μοσολλὰμ υἱὸς Βαραχίε, υἱοῦ Μαζεβήλ· καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχε Σαδὼκ υἱὸς Βαανά.

5 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχοσαν οἱ Θεκωΐμ, καὶ ἀδωρὶμ οὐκ εἰσήνεγκαν τράχηλον αὐτῶν εἰς δουλείαν αὐτῶν.

6 Καὶ τὴν πύλην Ἰασαναὶ ἐκράτησαν Ἰωϊδὰ υἱὸς Φασεὰ, καὶ Μεσολλὰμ υἱὸς Βασωδία· αὐτοὶ ἐστέγασαν αὐτὴν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς.

7 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησαν Μαλτίας ὁ Γαβαωνίτης, καὶ Ἰούρων ὁ Μηρωνωθίτης, ἄνδρες τοῦ Γαβαὼν καὶ τοῦ Μασφὰ ἕως θρόνου τοῦ ἄρχοντος τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ.

8 Καὶ παρ' αὐτὸν παρησφαλίσατο Ὀζιὴλ υἱὸς Ἀραχίε πυρωτῶν· καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ἀνανίας υἱὸς τοῦ ῥωκείμ, καὶ κατέλιπον Ἱερουσαλὴμ ἕως τοῦ τείχους τοῦ πλατέος.

9 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησε Ῥαφαΐα υἱὸς Σὲρ, ἄρχων ἡμίσους περιχώρου Ἱερουσαλήμ.

10 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ἰεδαΐα υἱὸς Ἐρωμαὲφ, καὶ κατέναντι οἰκίας αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησεν Ἀτλὲθ υἱὸς Ἀσαβανία.

11 Καὶ δευτερεῖον ἐκράτησε Μελχίας υἱὸς Ἠρὰμ, καὶ Ἀσσὲβ υἱὸς Φααὶτ Μωὰβ, καὶ ἕως πύργου τῶν θανυρίμ.

12 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησε Σαλλὲμ υἱὸς Ἀλλωῆς, ἄρχων ἡμίσους περιχώρου Ἱερουσαλὴμ, αὐτὸς καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ.

13 Τὴν πύλην τοῦ φάραγγος ἐκράτησαν Ἀνὲν καὶ οἱ κατοικοῦντες Ζανώ· αὐτοὶ ᾠκοδόμησαν αὐτὴν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς, καὶ χιλίους πήχεις ἐν τῷ τείχει ἕως τοῦ πύλης τῆς κοπρίας.

14 Καὶ τ̀ πύλην τ̃ κοπρίας ἐκράτησε Μελχία υἱὸς Ῥηχὰβ, ἄρχων περιχώρε Βηθακχαρὶμ, αὐτὸς κ̀ υἱοὶ αὐτ̃· κ̀ ἐσκέπασαν αὐτὴν, κ̀ ἔστησαν θύρας αὐτᾶς κ̀ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλὰς αὐτῆς.

15 Τὴν δὲ πύλην τ̃ πηγῆς ἠσφαλίσαλο Σαλωμὼν υἱὸς Χολεζὲ, ἄρχων μέρες τ̃ Μασφά· αὐτὸς ἐξωκοδόμησεν αὐτὴν καὶ ἐστέγασεν αὐτὴν, κ̀ ἔστησε τὰς θύρας αὐτῆς κ̀ μοχλὰς αὐτῆς· κ̀ τὸ τεῖχος κολυμβήθρας τῶν κωδίων τῇ κηρᾷ τ̃ βασιλέως, κ̀ ἕως τ̃ κλιμάκων τ̃ καταβαινεσῶν ἀπὸ πόλεως Δαυίδ.

16 Ὀπίσω αὐτ̃ ἐκράτησε Νεεμίας υἱὸς Ἀζαβὲχ, ἄρχων ἡμίσες περιχώρε Βηθσὲρ, ἕως κήπε τάφε Δαυὶδ, κ̀ ἕως τ̃ κολυμβήθρας τ̃ γεγονυίας, κ̀ ἕως βηθαγλαρὶμ.

17 Ὀπίσω αὐτ̃ ἐκράτησαν οἱ Λευῖται, Ῥαὲμ υἱὸς Βανί· ἐπὶ χεῖρα αὐτ̃ ἐκράτησεν Ἀσαβία ἄρχων ἡμίσες περιχώρε Κεϊλὰ τῷ περιχώρῳ αὐτ̃.

18 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν ἀδελφοὶ αὐτῶν Βενεὶ υἱὸς Ἡναδὰδ, ἄρχων ἡμίσες περιχώρε Κεϊλά.

19 Καὶ ἐκράτησεν ἐπὶ χεῖρα αὐτ̃ Ἀζὲρ υἱὸς Ἰησ̃, ἄρχων τ̃ Μασφαὶ, μέτρον δεύτερον πύργε ἀναβάσεως τ̃ συναπλέσης τ̃ γωνίας.

20 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Βαρὲχ υἱὸς Ζαβ̃, μέτρον δεύτερον ἀπὸ τ̃ γωνίας ἕως θύρας Βηθελιασὲβ τ̃ ἱερέως τ̃ μεγάλε.

21 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Μεραμὼθ υἱὸς Οὐρία, υἱ̃ Ἀκκὼς, μέτρον δεύτερον ἀπὸ θύρας Βηθελιασὲβ ἕως ἐκλείψεως Βηθελιασέβ.

22 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν οἱ ἱερεῖς ἄνδρες Ἐκχεχάρ.

23 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Βενιαμὶν καὶ Ἀσὲβ κατέναντι οἴκε αὐτῶν· καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Ἀζαρίας υἱὸς Μαασία, υἱ̃ Ἀνανία ἐχόμενα οἴκε αὐτ̃.

24 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Βανὶ υἱὸς Ἀδὰδ, μέτρον δεύτερον ἀπὸ Βηθαζαρία ἕως τ̃ γωνίας, καὶ ἕως τ̃ καμπῆς

25 Φαλὰχ υἱ̃ Εὐζαὶ ἐξεναντίας τ̃ γωνίας, κ̀ ὁ πύργος ὁ ἐξέχων ἐκ τ̃ οἴκε τ̃ βασιλέως ὁ ἀνώτερος ὁ τ̃ αὐλῆς τῆς φυλακῆς· καὶ μετ' αὐτὸν Φαδαΐα υἱὸς Φόρος.

26 Καὶ οἱ Ναθινὶμ ἦσαν οἰκοῦντες ἐν τῷ Ὠφὰλ, ἕως κήπε πύλης τ̃ ὕδατος εἰς ἀνατολὰς, κ̀ ὁ πύργος ὁ ἐξέχων.

27 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν οἱ Θεκωὶμ, μέτρον δεύτερον

ἐξεναντίας τ πύργε τ μεγάλε τ ἐξέχοντος, κ ἕως τ τείχες τ Ὀφλά.

28 Ἀνώτερον πύλης τ ἵππων ἐκράτησαν οἱ ἱερεῖς, ἀνὴρ ἐξεναντίας οἴκε ἑαυτ.

29 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Σαδδὰκ υἱὸς Ἐμμὴρ ἐξεναντίας οἴκε ἑαυτ· κ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Σαμαΐα υἱὸς Σεχενία φύλαξ τ πύλης τ ἀνατολῆς.

30 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Ἀνανία υἱὸς Σελεμία, κ Ἀνὼμ υἱὸς Σελὲφ, ὁ ἕκτος, μέτρον δεύτερον· μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Μεσβλὰμ υἱὸς Βαραχία ἐξεναντίας γαζοφυλακίε αὐτ.

31 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Μελχία υἱὸς τ Σαρεφὶ ἕως βηθαν Ναθινὶμ, κ οἱ ῥωποπῶλαι ἀπέναντι πύλης τ Μαφεκὰδ κ ἕως ἀναβάσεως τῆς καμπῆς.

32 Καὶ ἀναμέσον τ πύλης τῆς προβατικῆς ἐκράτησαν οἱ χαλκεῖς κ οἱ ῥωποπῶλαι.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσε Σαναβαλλὰτ, ὅτι ἡμεῖς οἰκοδομοῦμεν τὸ τεῖχος, κ τονηρὸν αὐτῷ ἐφάνη, κ ὠργίσθη ἐπὶ πολὺ, κ ἐξεγέλα ἐπὶ τοῖς Ἰουδαίοις.

2 Καὶ εἶπεν ἐνώπιον τ ἀδελφῶν αὐτ, αὕτη ἡ δύναμις Σομμύρων, Ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἕτοι οἰκοδομοῦσι τ ἑαυτῶν πόλιν; ἆρα θυσιάζουσιν; ἆρα δυνήσονται; κ σήμερον ἱάσονται τὰς λίθας, μετὰ τὸ χῶμα γενέσθαι γῆς καυθέντας;

3 Καὶ Τωβίας ὁ Ἀμμανίτης ἐχόμενα αὐτ ἦλθε, κ εἶπε πρὸς αὐτὰς, Μὴ θυσιάζουσιν ἢ φάγονται ἐπὶ τ τόπε αὐτῶν; ἐχὶ ἀναβήσεται ἀλώπηξ καὶ καθελεῖ τὸ τεῖχος λίθων αὐτῶν;

4 Ἄκουσον ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐγενήθημεν εἰς μυκτηρισμὸν, κ ἐπίστρεψον ὀνειδισμὸν αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτῶν, καὶ δὸς αὐτὰς εἰς μυκτηρισμὸν ἐν γῇ αἰχμαλωσίας,

5 Καὶ μὴ καλύψῃς ἐπὶ ἀνομίαν.

7 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε Σαναβαλλὰτ κ Τωβία κ οἱ Ἄραβες κ οἱ Ἀμμανῖται, ὅτι ἀνέβη ἡ φυὴ τοῖς τείχεσιν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἤρξαντο αἱ διασφαγαὶ ἀναφράσσεσθαι, καὶ πονηρὸν αὐτοῖς ἐφάνη σφόδρα.

8 Καὶ συνήχθησαν πάντες ἐπιτοαυτὸ, ἐλθεῖν παραλαβεσθαι ἐν Ἱερουσαλὴμ κ ποιῆσαι αὐτὴν ἀφανῆ.

9 Καὶ προσηυξάμεθα πρὸς τ Θεὸν ἡμῶν, κ ἐστήσαμεν προφύλακας ἐπ' αὐτὰς ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀπὸ προσώπε αὐτῶν.

10 Καὶ εἶπεν Ἰούδας, Συνετρίβη ἡ ἰσχὺς τῶν ἐχθρῶν, καὶ ὁ χοῦς πολὺς, καὶ ἡμεῖς οὐ δυνησόμεθα οἰκοδομεῖν ἐν τῷ τείχει.

11 Καὶ εἶπαν οἱ θλίβοντες ἡμᾶς, Οὐ γνώσονται καὶ οὐκ ὄψονται, ἕως ὅτε ἔλθωμεν εἰς μέσον αὐτῶν, καὶ φονεύσωμεν αὐτοὺς καὶ καταπαύσωμεν τὸ ἔργον.

12 Καὶ ἐγένετο ὡς ἦλθοσαν οἱ Ἰουδαῖοι οἱ οἰκοῦντες ἐχόμενα αὐτῶν, καὶ εἶποσαν ἡμῖν, Ἀναβαίνουσιν ἐκ πάντων τῶν τόπων ἐφ' ἡμᾶς.

13 Καὶ ἔστησα εἰς τὰ κατώτατα τοῦ τόπου κατόπισθεν τοῦ τείχους ἐν τοῖς σκεπεινοῖς, καὶ ἔστησα τὸν λαὸν κατὰ δήμους μετὰ ῥομφαιῶν αὐτῶν, λόγχας αὐτῶν καὶ τόξα αὐτῶν.

14 Καὶ εἶδον καὶ ἀνέστην, καὶ εἶπα πρὸς τοὺς ἐνδίμους καὶ πρὸς τοὺς στρατηγοὺς καὶ πρὸς τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ, Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, μνήσθητε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τοῦ μεγάλου καὶ φοβεροῦ, καὶ παραλάξασθε περὶ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, υἱῶν ὑμῶν, θυγατέρων ὑμῶν, γυναικῶν ὑμῶν, καὶ οἴκων ὑμῶν.

15 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσαν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ὅτι ἐγνώσθη ἡμῖν, καὶ διεσκέδασεν ὁ Θεὸς τὴν βουλὴν αὐτῶν· καὶ ἐπεστρέψαμεν πάντες ἡμεῖς εἰς τὸ τεῖχος, ἀνὴρ εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ.

16 Καὶ ἐγένετο ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἥμισυ τῶν ἐκτετιναγμένων ἐποίουν τὸ ἔργον, καὶ ἥμισυ αὐτῶν ἀντείχοντο, καὶ λόγχαι καὶ θυρεοὶ καὶ τόξα καὶ θώρακες, καὶ οἱ ἄρχοντες ὀπίσω παντὸς οἴκου Ἰούδα

17 Τῶν οἰκοδομούντων ἐν τῷ τείχει, καὶ οἱ αἴροντες ἐν τοῖς ἀρτήρσιν ἐν ὅπλοις· ἐν μιᾷ χειρὶ ἐποίει αὐτὸ τὸ ἔργον, καὶ ἐν μιᾷ ἐκράτει τὸ βολίδα.

18 Καὶ οἱ οἰκοδόμοι ἀνὴρ ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐζωσμένος ἐπὶ τὸ ὀσφῦν αὐτοῦ, καὶ ᾠκοδόμησαν· καὶ ὁ σαλπίζων ἐν τῇ κεραλίνῃ ἐχόμενα αὐτοῦ.

19 Καὶ εἶπα πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ πρὸς τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ, Τὸ ἔργον πλατὺ καὶ πολὺ, καὶ ἡμεῖς σκορπιζόμεθα ἐπὶ τοῦ τείχους μακρὰν ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

20 Ἐν τόπῳ ᾧ ἐὰν ἀκούσητε τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης, ἐκεῖ συναχθήσεσθε πρὸς ἡμᾶς, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν πολεμήσει περὶ ἡμῶν.

21 Καὶ ἡμεῖς ποιοῦντες τὸ ἔργον, καὶ ἥμισυ αὐτῶν κρατοῦντες τὰς λόγχας ἀπὸ ἀναβάσεως ὄρθρου ἕως ἐξόδου τῶν ἄστρων.

22 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ

εἶπα τῷ λαῷ, Ἕκαστος μετὰ τ νεανίσκε αὐτε αὐλίσθητε ἐν μέσῳ Ἰερισαλήμ· κ ἔσω ὑμῖν ἡ νὺξ φροφυλακὴ, κ ἡ ἡμέρα ἔργον.

23 Καὶ ἤμην ἐγὼ κ οἱ ἄνδρες τῆς φροφυλακῆς ὀπίσω με, κ ἐκ ἦν ἐξ ἡμῶν ἐκδιδυσκόμενος ἀνὴρ τὰ ἱμάτια αὐτε.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΙ ἡ κραυγὴ τ λαε καὶ γυναικῶν αὐτῶν μεγάλη φρὸς τὲς ἀδελφὲς αὐτῶν τὲς Ἰεδαίες.

2 Καὶ ἦσάν τινες λέγοντες, Ἐν υἱοῖς ἡμῶν κ ἐν θυγατράσιν ἡμῶν ἡμεῖς φολλοί, καὶ ληψόμεθα σῖτον κ φαγόμεθα κ ζησόμεθα.

3 Καὶ εἰσί τινες λέγοντες, Ἀγροὶ ἡμῶν κ ἀμπελῶνες ἡμῶν κ οἰκίαι ἡμῶν, ἡμεῖς διεγγυώμεν κ ληψόμεθα σῖτον κ φαγόμεθα.

4 Καὶ εἰσί τινες λέγοντες, Ἐδανεισάμεθα ἀργύριον εἰς φόρες τ βασιλέως, ἀγροὶ ἡμῶν κ ἀμπελῶνες ἡμῶν κ οἰκίαι ἡμῶν.

5 Καὶ νῦν ὡς σὰρξ ἀδελφῶν ἡμῶν, σὰρξ ἡμῶν· ὡς υἱοὶ αὐτῶν, υἱοὶ ἡμῶν· κ ἰδὲ ἡμεῖς καταδυναστεύομεν τὲς υἱὲς ἡμῶν κ τὰς θυγατέρας ἡμῶν εἰς δέλες, κ εἰσὶν ἀπὸ θυγατέρων ἡμῶν καταδυναστεύομεναι, καὶ ἐκ ἔστι δύναμις χειρῶν ἡμῶν, κ ἀγροὶ ἡμῶν κ ἀμπελῶνες ἡμῶν τοῖς ἐντίμοις.

6 Καὶ ἐλυπήθην σφόδρα καθὼς ἤκεσα τ κραυγὴν αὐτῶν κ τὲς λόγες τέτες.

7 Καὶ ἐβελεύσαλο καρδία με ἐπ' ἐμέ· κ ἐμαχεσάμην φρὸς τὲς ἐντίμες κ τὲς ἄρχοντας, κ εἶπα αὐτοῖς, Ἀπαιτήσει ἀνὴρ τ ἀδελφὸν αὐτε ἃ ὑμεῖς ἀπαιτεῖτε; κ ἔδωκα ἐπ' αὐτὲς ἐκκλησίαν μεγάλην,

8 Καὶ εἶπα αὐτοῖς, Ἡμεῖς κεκτήμεθα τὲς ἀδελφὲς ἡμῶν τὲς Ἰεδαίες τὲς πωλεμένες τοῖς ἔθνεσιν ἐν ἐκκσίῳ ἡμῶν· κ ὑμεῖς πωλεῖτε τὲς ἀδελφὲς ὑμῶν, κ παραδοθήσονται ἡμῖν; κ ἡσύχασαν, κ ἐχ εὗροσαν λόγον.

9 Καὶ εἶπα, Οὐκ ἀγαθὸς ὁ λόγος ὃν ὑμεῖς ποιεῖτε· ἐχ ἔτως ἐν φόβῳ Θεε ἡμῶν ἀπελεύσεσθε ἀπὸ ὀνειδισμε τ ἐθνῶν τ ἐχθρῶν ἡμῶν.

10 Καὶ οἱ ἀδελφοί με κ οἱ γνωσοί με καὶ ἐγὼ ἐθήκαμεν αὐτοῖς ἀργύριον κ σῖτον· ἐγκαταλίπωμεν δὴ τ ἀπαίτησιν ταύτην.

11 Ἐπισρέψαλε δὴ αὐτοῖς ὡς σήμερον ἀγρὲς αὐτῶν κ ἀμπελῶνας αὐτῶν κ ἐλαιῶνας αὐτῶν κ οἰκίας αὐτῶν, κ ἀπὸ τ ἀργυρίε τὸν σῖτον κ τ οἶνον

καὶ τὸ ἔλαιον ἐξενέγκατε ἑαυτοῖς.

12 Καὶ εἶπαν, Ἀποδώσομεν, καὶ παρ' αὐτῶν οὐ ζητήσομεν, οὕτως ποιήσομεν καθὼς σὺ λέγεις· καὶ ἐκάλεσα τοὺς ἱερεῖς καὶ ὥρκισα αὐτοὺς ποιῆσαι ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο.

13 Καὶ τὴν ἀναβολήν μου ἐξετίναξα, καὶ εἶπα, Οὕτως ἐκτιναξάι ὁ Θεὸς πάντα ἄνδρα, ὃς οὐ στήσει τὸν λόγον τοῦτον, ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐκ κόπου αὐτοῦ, καὶ ἔσαι οὕτως ἐκτετιναγμένος καὶ κενός· καὶ εἶπε πᾶσα ἡ ἐκκλησία, Ἀμήν· καὶ ἤνεσαν τὸν Κύριον· καὶ ἐποίησεν ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα τοῦτο.

14 Ἀπὸ ἡμέρας ἧς ἐνετείλατό μοι εἶναι εἰς ἄρχοντα αὐτῶν ἐν γῇ Ἰούδα, ἀπὸ ἔτους εἰκοστοῦ καὶ ἕως ἔτους τριακοστοῦ καὶ δευτέρου τοῦ Ἀρθασασθὰ ἔτη δώδεκα, ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί μου βίαν αὐτῶν οὐκ ἔφαγον.

15 Καὶ τὰς βίας τὰς πρώτας ἃς πρὸ ἐμοῦ ἐβάρυναν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐλάβοσαν παρ' αὐτῶν ἐν ἄρτοις καὶ ἐν οἴνῳ ἔσχατον ἀργύριον δίδραχμα τεσσαράκοντα· καὶ οἱ ἐκτετιναγμένοι αὐτῶν ἐξουσιάζονται ἐπὶ τὸν λαόν· κἀγὼ οὐκ ἐποίησα οὕτως ἀπὸ προσώπου φόβου Θεοῦ.

16 Καὶ ἐν ἔργῳ τοῦ τείχους τούτου οὐκ ἐκράτησα, ἀγρὸν οὐκ ἐκτησάμην, καὶ πάντες οἱ συνηγμένοι ἐκεῖ ἐπὶ τὸ ἔργον.

17 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα ἄνδρες, καὶ ἐρχόμενοι πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ἡμῶν ἐπὶ τράπεζάν μου.

18 Καὶ ἦν γινόμενον εἰς ἡμέραν μίαν μόσχος εἷς, καὶ πρόβατα ἓξ ἐκλεκτὰ καὶ χίμαρος ἐγίνοντό μοι· καὶ ἀναμέσον δέκα ἡμερῶν ἐν πᾶσιν οἶνος τῷ πλήθει· καὶ σὺν τούτοις ἄρτους τῆς βίας οὐκ ἐζήτησα, ὅτι βαρεῖα ἡ δουλεία ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον.

19 Μνήσθητί μου ὁ Θεὸς εἰς ἀγαθὸν πάντα ὅσα ἐποίησα τῷ λαῷ τούτῳ.

Κεφ. 6'.

ΚΑΙ ἐγένετο καθὼς ἠκούσθη τῷ Σαναβαλλὰτ, καὶ Τωβίᾳ, καὶ τῷ Γησὰμ τῷ Ἀραβεῖ, καὶ τοῖς καταλοίποις ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι ᾠκοδόμησα τὸ τεῖχος, καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτοῖς συνοχή· ἕως δὲ καιροῦ ἐκείνου θύρας οὐκ ἐπέστησα ἐν ταῖς πύλαις.

2 Καὶ ἀπέστειλε Σαναβαλλὰτ καὶ Γησὰμ πρὸς μὲ, λέγων, Δεῦρο καὶ συναχθῶμεν ἐπιτοαυτὸ ἐν ταῖς κώμαις ἐν πεδίῳ Ὠνώ· καὶ αὐτοὶ λογιζόμενοι ποιῆσαί μοι πονηρίαν.

3 Καὶ ἀπέστειλα ἐπ' αὐτοὺς ἀγγέλους, λέγων, Ἔργον μέγα

ἐγὼ ποιῶ, καὶ ἃ δυνήσομαι καταβῆναι, μή ποτε καταπαύσῃ τὸ ἔργον· ὡς ἂν τελειώσω αὐτὸ, καταβήσομαι πρὸς ὑμᾶς.

4 Καὶ ἀπέστειλαν πρὸς μὲ ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἀπέστειλα αὐτοῖς κατὰ ταῦτα.

5 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς μὲ Σαναβαλλὰτ ὁ παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστολὴν ἀνεῳγμένην ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

6 Καὶ ἦν γεγραμμένον ἐν αὐτῇ, Ἐν ἔθνεσιν ἠκούσθη ὅτι σὺ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι λογίζεσθε ἀποστατῆσαι, διὰ τοῦτο σὺ οἰκοδομεῖς τὸ τεῖχος, καὶ σὺ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς βασιλέα.

7 Καὶ πρὸς τούτοις προφήτας ἔστησας σεαυτῷ, ἵνα καθίσῃς ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰούδα· καὶ νῦν ἀπαγγελήσονται τῷ βασιλεῖ οἱ λόγοι οὗτοι· καὶ νῦν δεῦρο βουλευσώμεθα ἐπὶ τοῦτο.

8 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς αὐτὸν, λέγων, Οὐκ ἐγενήθη ὡς οἱ λόγοι οὗτοι ὡς σὺ λέγεις, ὅτι ἀπὸ καρδίας σου σὺ ψεύδῃ αὐτούς.

9 Ὅτι πάντες φοβερίζουσιν ἡμᾶς λέγοντες, Ἐκλυθήσονται χεῖρες αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἔργου τούτου, καὶ οὐ ποιηθήσεται· καὶ νῦν ἐκραταίωσα τὰς χεῖράς μου.

10 Κἀγὼ εἰσῆλθον εἰς οἶκον Σεμεῒ υἱοῦ Δαλαΐα υἱοῦ Μεταβεὴλ, καὶ αὐτὸς συνεχόμενος· καὶ εἶπε, Συναχθῶμεν εἰς οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐν μέσῳ αὐτοῦ, καὶ κλείσωμεν τὰς θύρας αὐτοῦ, ὅτι ἔρχονται νυκτὸς φονεῦσαί σε.

11 Καὶ εἶπα, Τίς ἐστιν ὁ ἀνὴρ ὃς εἰσελεύσεται εἰς τὸν οἶκον, καὶ ζήσεται;

12 Καὶ ἐπέγνων, καὶ ἰδοὺ ὁ Θεὸς οὐκ ἀπέστειλεν αὐτὸν, ὅτι ἡ προφητεία λόγος κατ' ἐμοῦ· καὶ Τωβίας καὶ Σαναβαλλὰτ ἐμισθώσαντο

13 Ἐπ' ἐμὲ ὄχλον ὅπως φοβηθῶ, καὶ ποιήσω οὕτως, καὶ ἁμάρτω, καὶ γένωμαι αὐτοῖς εἰς ὄνομα πονηρὸν, ὅπως ὀνειδίσωσί με.

14 Μνήσθητι ὁ Θεὸς Τωβία καὶ Σαναβαλλὰτ, ὡς τὰ ποιήματα αὐτοῦ ταῦτα, καὶ τῷ Νωαδίᾳ τῇ προφήτῃ, καὶ καταλείποις τῶν προφητῶν οἳ ἦσαν φοβερίζοντές με.

15 Καὶ ἐτελέσθη τὸ τεῖχος πέμπτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ Ἐλὰλ μηνὸς εἰς πεντήκοντα καὶ δύο ἡμέρας.

16 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσαν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν, καὶ ἐφοβήθησαν πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ ἡμῶν, καὶ ἐπέπεσε φόβος σφόδρα ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, καὶ ἔγνωσαν ὅτι παρὰ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐγενήθη τελειωθῆναι τὸ ἔργον τοῦτο.

17 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-

ναις ἀπὸ πολλῶν ἐνλίμων Ἰέδα ἐπισολαὶ ἐπορεύοντο πρὸς Τωβίαν, καὶ αἱ Τωβία ἤρχοντο πρὸς αὐτάς.

18 Ὅτι πολλοὶ ἐν Ἰέδα ἔνορκοι ἦσαν αὐτῷ, ὅτι γαμβρὸς ἦν Σεχενία υἱᾶ Ἠραέ· καὶ Ἰωνὰν υἱὸς αὐτᾶ ἔλαβε τ Θυγατέρα Μεσυλὰμ υἱᾶ Βαραχία εἰς γυναῖκα.

19 Καὶ τὰς λόγυς αὐτᾶ ἦσαν λέγοντες πρὸς μὲ, καὶ λόγυς μα ἦσαν ἐκφέροντες αὐτῷ· καὶ ἐπισολὰς ἀπέςειλε Τωβίας φοβερίσαι με.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ ἐγένετο ἡνίκα ᾠκοδομήθη τὸ τεῖχος, καὶ ἔςησα τὰς θύρας, καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ πυλωροὶ, καὶ οἱ ᾄδοντες, καὶ οἱ Λευῖται.

2 Καὶ ἐνετειλάμην τῷ Ἀνανίᾳ ἀδελφῷ μα, καὶ τῷ Ἀνανίᾳ ἄρχοντι τῆς βιρὰ ἐν Ἱερυσαλὴμ, ὅτι αὐτὸς ὡς ἀνὴρ ἀληθὴς καὶ φοβέμενος τ Θεὸν παρὰ πολλές·

3 Καὶ εἶπα αὐτοῖς, Οὐκ ἀνοιγήσονται πύλαι Ἱερυσαλὴμ ἕως ἅμα τῷ ἡλίῳ· καὶ ἔτι αὐτῶν γρηγορύντων, κλειέσθωσαν αἱ θύραι, καὶ σφηνάσθωσαν· καὶ ςῆσον πρφύλακας οἰκύντων ἐν Ἱερυσαλὴμ, ἀνὴρ ἐν πρφυλακῇ αὐτᾶ, καὶ ἀνὴρ ἀπέναντι οἰκίας αὐτᾶ.

4 Καὶ ἡ πόλις πλατεῖα καὶ μεγάλη, καὶ ὁ λαὸς ὀλίγος ἐν αὐτῇ, καὶ ἐκ ἦσαν οἰκίαι ᾠκοδομημέναι.

5 Καὶ ἔδωκεν ὁ Θεός εἰς τὴν καρδίαν μα, καὶ συνῆξα τὲς ἐντίμυς καὶ τὲς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν εἰς συνοδίας· καὶ εὗρον βιβλίον τ συνοδίας οἳ ἀνέβησαν ἐν πρώτοις· καὶ εὗρον γεγραμμένον ἐν αὐτῷ,

6 Καὶ ἔτοι υἱοὶ τ χώρας οἱ ἀναβάντες ἀπὸ αἰχμαλωσίας τ ἀποικίας ἧς ἀπῴκισε Ναβυχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἐπέςρεψεν εἰς Ἱερυσαλὴμ καὶ εἰς Ἰέδα ἀνὴρ εἰς τὴν πόλιν αὐτᾶ

7 Μετὰ Ζοροβάβελ, καὶ Ἰησᾶ, καὶ Νεεμία, Ἀζαρία, καὶ Ῥεελμὰ, Ναεμανὶ, Μαρδοχαῖος, Βαλσὰν, Μασφαρὰθ, Ἔσδρα, Βογυΐα, Ἰναὲμ, Βαανὰ, Μασφὰρ, ἄνδρες λαᾶ Ἰσραήλ.

8 Υἱοὶ Φόρος, δισχίλιοι ἑκατὸν ἑβδομηκονλαδύο.

9 Υἱοὶ Σαφατία, τριακόσιοι ἑβδομηκονταδύο.

10 Υἱοὶ Ἠρὰ, ἑξακόσιοι πεντηκονταδύο.

11 Υἱοὶ Φααθ Μωὰβ τοῖς υἱοῖς Ἰησᾶ καὶ Ἰωὰβ, δισχίλιοι ἑξακόσιοι δεκαοχλώ.

12 Υἱοὶ Αἰλὰμ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκονταλέσσαρες.

13 Υἱοὶ Ζαθοΐα, ὀκτακόσιοι τεσσαρακονταπέντε.

14 Υἱοὶ Ζακχοῦ, ἑπτακόσιοι ἑξήκοντα.

15 Υἱοὶ Βανεῖ, ἑξακόσιοι τεσσαρακονταοκτώ.

16 Υἱοὶ Βηβεῖ, ἑξακόσιοι εἰκοσιοκτώ.

17 Υἱοὶ Ἀσγαδ, δισχίλιοι τριακόσιοι εἰκοσιδύο.

18 Υἱοὶ Ἀδωνικὰμ, ἑξακόσιοι ἑξηκονταεπτά.

19 Υἱοὶ Βαγοῖ, δισχίλιοι ἑξηκονταεπτά.

20 Υἱοὶ Ἠδὶν, ἑξακόσιοι πεντηκονταπέντε.

21 Υἱοὶ Ἀτὴρ τῷ Ἐζεκίᾳ, ἐννενηκονταοκτώ.

22 Υἱοὶ Ἠσὰμ, τριακόσιοι εἰκοσιοκτώ.

23 Υἱοὶ Βεσεῖ, τριακόσιοι εἰκοσιτέσσαρες.

24 Υἱοὶ Ἀριφ, ἑκατὸν δώδεκα· υἱοὶ Ἀσὲν, διακόσιοι εἰκοσιτρεῖς.

25 Υἱοὶ Γαβαὼν, ἐνενηκονταπέντε.

26 Υἱοὶ Βαιθαλὲμ, ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς· υἱοὶ Ἀτωφὰ, πεντηκονταεξ.

27 Υἱοὶ Ἀναθὼθ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ.

28 Ἄνδρες Βηθασμὼθ, τεσσαρακονταδύο.

29 Ἄνδρες Καριαθαρὶμ, Καφιρὰ, καὶ Βηρὼθ, ἑπτακόσιοι τεσσαρακοντατρεῖς.

30 Ἄνδρες Ἀραμὰ, καὶ Γαβαὰ, ἑξακόσιοι εἴκοσι.

31 Ἄνδρες Μαχεμὰς, ἑκατὸν εἰκοσιδύο.

32 Ἄνδρες Βαιθὴλ καὶ Ἀΐ, ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς.

33 Ἄνδρες Ναβία, ἑκατὸν πεντηκονταδύο.

34 Ἄνδρες Ἠλαμαὰρ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκονταδύο.

35 Υἱοὶ Ἠρὰμ, τριακόσιοι εἴκοσι.

36 Υἱοὶ Ἰεριχὼ, τριακόσιοι τεσσαρακονταπεντε.

37 Υἱοὶ Λοδαδὶδ καὶ Ἀνὼ, ἑπτακόσιοι εἰκοσιεῖς.

38 Υἱοὶ Σαναὰ, τρισχίλιοι ἐννακόσιοι τριάκοντα.

39 Οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Ἰωδαὲ εἰς οἶκον Ἰησοῦ, ἐννακόσιοι ἑβδομηκοντατρεῖς.

40 Υἱοὶ Ἐμμὴρ, χίλιοι πεντηκονταδύο.

41 Υἱοὶ Φασεὲρ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαρακονταεπτά.

42 Υἱοὶ Ἠρὰμ, χίλιοι δεκαεπτά.

43 Οἱ Λευῖται, υἱοὶ Ἰησοῦ ἐκ Καδμιὴλ τοῖς υἱοῖς ἐκ Ὠδαΐα, ἑβδομηκονταπέσσαρες.

44 Οἱ ᾄδοντες, υἱοὶ Ἀσὰφ, ἑκατὸν τεσσαρακονταοκτώ.

45 Οἱ πυλωροὶ, υἱοὶ Σαλὲμ, υἱοὶ Ἀτὴρ, υἱοὶ Τελμὼν, υἱοὶ Ἀκκὼβ, υἱοὶ Ἀτιτὰ,

υἱοὶ Σαβὶ, ἑκατὸν τριακονταοκτώ.

46 Οἱ Ναθινὶμ, υἱοὶ Σηὰ, υἱοὶ Ἀσφὰ, υἱοὶ Ταβαὼθ,

47 Υἱοὶ Κιρὰς, υἱοὶ Ἀσιΐα, υἱοὶ Φαδὼν,

48 Υἱοὶ Λαβανὰ, υἱοὶ Ἀγαβὰ, υἱοὶ Σελμεΐ,

49 Υἱοὶ Ἀνὰν, υἱοὶ Γαδὴλ, υἱοὶ Γαὰρ,

50 Υἱοὶ Ῥαιΐα, υἱοὶ Ῥασσὼν, υἱοὶ Νεκωδὰ,

51 Υἱοὶ Γηζὰμ, υἱοὶ Ὀζὶ, υἱοὶ Φεσὴ,

52 Υἱοὶ Βησὶ, υἱοὶ Μεϊνὼν, υἱοὶ Νεφωσασὶ,

53 Υἱοὶ Βακβὺκ, υἱοὶ Ἀχιφὰ, υἱοὶ Ἀρὲρ,

54 Υἱοὶ Βασαλὼθ, υἱοὶ Μιδὰ, υἱοὶ Ἀδασὰν,

55 Υἱοὶ Βαρκὲ, υἱοὶ Σισαρὰθ, υἱοὶ Θημὰ,

56 Υἱοὶ Νισιὰ, υἱοὶ Ἀτιφά.

57 Υἱοὶ δούλων Σαλωμὼν, υἱοὶ Σωτεΐ, υἱοὶ Σαφαρὰτ, υἱοὶ Φεριδὰ,

58 Υἱοὶ Ἰελὴλ, υἱοὶ Δορκὼν, υἱοὶ Γαδαὴλ,

59 Υἱοὶ Σαφατία, υἱοὶ Ἐττὴλ, υἱοὶ Φακαρὰθ, υἱοὶ Σαβαΐμ, υἱοὶ Ἠμίμ.

60 Πάντες οἱ Ναθινὶμ, καὶ υἱοὶ δούλων Σαλωμὼν, τριακόσιοι ἐννενηκονταδύο.

61 Καὶ οὗτοι ἀνέβησαν ἀπὸ Θελμελὲθ, Θελαρησὰ, Χαρὲβ, Ἠρὼν, Ἰεμὴρ, καὶ οὐκ ἐδυνάσθησαν ἀπαγγεῖλαι οἶκος πατριῶν αὐτῶν καὶ σπέρμα αὐτῶν, εἰ ἀπὸ Ἰσραὴλ εἰσίν.

62 Υἱοὶ Δαλαία, υἱοὶ Τωβία, υἱοὶ Νεκωδὰ, ἑξακόσιοι τεσσαρακονταδύο.

63 Καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων, υἱοὶ Ἐβία, υἱοὶ Ἀκὼς, υἱοὶ Βερζελλὶ, ὅτι ἔλαβον ἀπὸ θυγατέρων Βερζελλὶ τοῦ Γαλααδίτου γυναῖκας, καὶ ἐκλήθησαν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν.

64 Οὗτοι ἐζήτησαν γραφὴν αὐτῶν τῆς συνοδίας, καὶ οὐχ εὑρέθη, καὶ ἠγχιστεύθησαν ἀπὸ τῆς ἱερατείας.

65 Καὶ εἶπεν Ἀθερσαθὰ, ἵνα μὴ φάγωσιν ἀπὸ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων, ἕως ἀναστῇ ἱερεὺς φωτίσων.

66 Καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ ἐκκλησία ὡσεὶ τέσσαρες μυριάδες δισχίλιοι τριακόσιοι ἑξήκοντα,

67 Πάρεξ δούλων αὐτῶν καὶ παιδισκῶν αὐτῶν· οὗτοι ἑπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριακονταεπτά· καὶ ᾄδοντες καὶ ᾄδουσαι, διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε.

69 Ὄνοι δισχίλιοι ἑπτακόσιοι.

70 Καὶ ἀπὸ μέρους ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς τὸ ἔργον τῷ Νεεμίᾳ εἰς θησαυρὸν χρυ-

σὺς χιλίας, φιάλας πενήκοντα, καὶ χωθωνὼθ τ ἱερέων τριάκοντα.

71 Καὶ ἀπὸ ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς θησαυρὸς τ ἔργυ χρυσᾶ νομίσματος δύο μυριάδας, καὶ ἀργυρίυ μνᾶς δισχιλίας τριακοσίας.

72 Καὶ ἔδωκαν οἱ καταλοιποι τ λαᾶ χρυσίυ δύο μυριάδας, καὶ ἀργυρίυ μνᾶς δισχιλίας διακοσίας, καὶ χωθωνὼθ τ ἱερέων ἑξηκονταεπτά.

73 Καὶ ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς, καὶ Λευῖται, καὶ οἱ πυλωροὶ, καὶ οἱ ἄδοντες, καὶ οἱ ἀπὸ τ λαᾶ, καὶ οἱ Ναθινὶμ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ ἔφθασεν ὁ μὴν ὁ ἕβδομος, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν· καὶ συνήχθησαν πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς εἰς τὸ πλάτος τὸ ἔμπροσθεν πύλης τοῦ ὕδατος· καὶ εἶπαν τῷ Ἔσδρα τῷ γραμματεῖ, ἐνέγκαι τὸ βιβλίον νόμε Μωυσῆ, ὃν ἐνετείλατο Κύριος τῷ Ἰσραήλ.

2 Καὶ ἤνεγκεν Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς τ νόμον ἐνώπιον τ ἐκκλησίας ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς, καὶ πᾶς ὁ συνιὼν, ἀκούειν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τ μηνὸς τᾶ ἑβδόμε.

3 Καὶ ἀνέγνω ἐν αὐτῷ ἀπὸ τ ὥρας τ διαφωτίσαι τ ἥλιον ἕως ἡμίσυς τ ἡμέρας, ἀπέναντι τ ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, καὶ αὐτοὶ συνιέντες· καὶ ὦτα παντὸς τοῦ λαᾶ εἰς τὸ βιβλίον τᾶ νόμε.

4 Καὶ ἔστη Ἔσδρας ὁ γραμματεὺς ἐπὶ βήματος ξυλίνε, καὶ ἔστησαν ἐχόμενα αὐτᾶ Ματθαθίας, καὶ Σαμαΐας, καὶ Ἀνανίας, καὶ Οὐρίας, καὶ Χελκία, καὶ Μαασία ἐκ δεξιῶν αὐτᾶ, καὶ ἐξ ἀριστερῶν Φαδαΐας, καὶ Μισαὴλ, καὶ Μελχίας, καὶ Ἀσὼμ, καὶ Ἀσαβαδμὰ, καὶ Ζαχαρίας, καὶ Μεσολλάμ.

5 Καὶ ἤνοιξεν Ἔσδρας τὸ βιβλίον ἐνώπιον παντὸς τ λαᾶ, ὅτι αὐτὸς ἦν ἐπάνω τ λαᾶ· καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤνοιξεν αὐτὸ, ἔστη πᾶς ὁ λαός.

6 Καὶ ηὐλόγησεν Ἔσδρας Κύριον τ Θεὸν τ μέγαν· καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαὸς, καὶ εἶπαν, Ἀμὴν, ἐπάραντες τὰς χεῖρας αὐτῶν· καὶ ἔκυψαν καὶ προσεκύνησαν τῷ Κυρίῳ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τ γῆν.

7 Καὶ Ἰησοῦς, καὶ Βαναΐας, καὶ Σαραβίας ἦσαν συνετίζοντες τ λαὸν εἰς τὸν νόμον· καὶ ὁ λαὸς ἐν τῇ στάσει αὐτᾶ.

8 Καὶ ἀνέγνωσαν ἐν βιβλίῳ νόμε τᾶ Θεᾶ, καὶ ἐδίδασκεν Ἔσδρας, καὶ διέσελλεν ἐν ἐπισήμῃ Κυρίε, καὶ συνῆκεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἀναγνώσει.

9 Καὶ εἶπε Νεεμίας καὶ Ἔσ-

δρας ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ συνετίζοντες τ̃ λαὸν, καὶ εἶπαν πάντι τῷ λαῷ, Ἡμέρα ἁγία ἐστὶ τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, μὴ πενθεῖτε μηδὲ κλαίετε· ὅτι ἔκλαιε πᾶς ὁ λαὸς, ὡς ἤκουσαν τὰς λόγους τ̃ νόμου.

10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πορεύεσθε, φάγετε λιπάσματα, καὶ πίετε γλυκάσματα, καὶ ἀποστείλατε μερίδας τοῖς μὴ ἔχουσιν, ὅτι ἁγία ἐστὶν ἡ ἡμέρα τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· καὶ μὴ διαπέσητε, ὅτι ἐστὶ Κύριος ἰσχὺς ἡμῶν.

11 Καὶ οἱ Λευῖται κατεσιώπων πάντα τ̃ λαὸν, λέγοντες, Σιωπᾶτε, ὅτι ἡμέρα ἁγία, καὶ μὴ καταπίπτετε.

12 Καὶ ἀπῆλθε πᾶς ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀποστέλλειν μερίδας, καὶ ποιῆσαι εὐφροσύνην μεγάλην, ὅτι συνῆκαν ἐν τοῖς λόγοις οἷς ἐγνώρισεν αὐτοῖς.

13 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ συνήχθησαν οἱ ἄρχοντες τ̃ πατριῶν σὺν τῷ παντὶ λαῷ, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται πρὸς Ἔσδραν τ̃ γραμματέα, ἐπισῆσαι πρὸς πάντας τὰς λόγους τ̃ νόμου.

14 Καὶ εὗρον γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ, ᾧ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ, ὅπως κατοικήσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν σκηναις ἐν ἑορτῇ ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ,

15 Καὶ ὅπως σημάνωσι σάλπιγξιν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ εἶπεν Ἔσδρας, Ἐξέλθετε εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐνέγκατε φύλλα ἐλαίας, καὶ φύλλα ξύλων κυπαρισσίνων, καὶ φύλλα μυρσίνης, καὶ φύλλα φοινίκων, καὶ φύλλα ξύλε δασίος, ποιῆσαι σκηνὰς κατὰ τὸ γεγραμμένον.

16 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς, καὶ ἤνεγκαν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς σκηνὰς ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ δώματος αὐτ̃, καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς οἴκε Θε̃, καὶ ἐν πλατείαις τ̃ πόλεως, καὶ ἕως πύλης Ἐφραΐμ.

17 Καὶ ἐποίησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία, οἱ ἐπιστρέψαντες ἀπὸ τ̃ αἰχμαλωσίας, σκηνὰς, καὶ ἐκάθισαν ἐν σκηναῖς· ὅτι οὐκ ἐποίησαν ἀπὸ ἡμερῶν Ἰησ̃ υἱ̃ Ναυῆ ἕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕως τ̃ ἡμέρας ἐκείνης· καὶ ἐγένετο εὐφροσύνη μεγάλη.

18 Καὶ ἀνέγνω ἐν βιβλίῳ νόμε Θε̃ ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ἀπὸ τ̃ ἡμέρας τ̃ πρώτης ἕως τ̃ ἡμέρας τ̃ ἐσχάτης· καὶ ἐποίησαν ἑορτὴν ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον κατὰ τὸ κρίμα.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑΙ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ καὶ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τούτου συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν νηστείᾳ καὶ ἐν σάκκοις καὶ σποδῷ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν.

2 Καὶ ἐχωρίσθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ παντὸς υἱοῦ ἀλλοτρίου, καὶ ἔστησαν καὶ ἐξηγόρευσαν τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν.

3 Καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῇ στάσει αὐτῶν, καὶ ἀνέγνωσαν ἐν βιβλίῳ νόμου Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν· καὶ ἦσαν ἐξαγορεύοντες τῷ Κυρίῳ καὶ προσκυνοῦντες τῷ Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν.

4 Καὶ ἔστη ἐπὶ ἀναβάσει τῶν Λευιτῶν Ἰησοῦς, καὶ οἱ υἱοὶ Καδμιὴλ, Σεχενία υἱὸς Σαραβία, υἱοὶ Χωνενί· καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν.

5 Καὶ εἴποσαν οἱ Λευῖται Ἰησοῦς καὶ Καδμιὴλ, Ἀνάστητε, εὐλογεῖτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ εὐλογήσουσιν ὄνομα δόξης σου, καὶ ὑψώσουσιν ἐπὶ πάσῃ εὐλογίᾳ καὶ αἰνέσει.

6 Καὶ εἶπεν Ἔσδρας, Σὺ εἶ αὐτὸς Κύριος μόνος, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν στάσιν αὐτῶν, τὴν γῆν καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ, τὰς θαλάσσας καὶ πάντα τὰ ἐν αὐταῖς· καὶ σὺ ζωοποιεῖς τὰ πάντα, καὶ σοὶ προσκυνοῦσιν αἱ στρατιαὶ τῶν οὐρανῶν·

7 Σὺ εἶ Κύριος ὁ Θεὸς, σὺ ἐξελέξω ἐν Ἅβραμ, καὶ ἐξήγαγες αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων, καὶ ἐπέθηκας αὐτῷ ὄνομα Ἁβραάμ·

8 Καὶ εὗρες τὴν καρδίαν αὐτοῦ πιστὴν ἐνώπιόν σου, καὶ διέθου πρὸς αὐτὸν διαθήκην δοῦναι αὐτῷ τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, καὶ Χετταίων, καὶ Ἀμορραίων, καὶ Φερεζαίων, καὶ Ἰεβουσαίων, καὶ Γεργεσαίων, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ· καὶ ἔστησας τοὺς λόγους σου, ὅτι δίκαιος σύ.

9 Καὶ εἶδες τὴν ταπείνωσιν τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὴν κραυγὴν αὐτῶν ἤκουσας ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθράν.

10 Καὶ ἔδωκας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραῷ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ, καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς αὐτοῦ, ὅτι ἔγνως ὅτι ὑπερηφάνησαν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

11 Καὶ τὴν θάλασσαν ἔρρηξας ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ παρήλθοσαν ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης ἐν ξηρασίᾳ, καὶ τοὺς καταδιώξοντας αὐτοὺς ἔρριψας εἰς βυθὸν, ὡσεὶ λίθον ἐν ὕδατι σφοδρῷ.

12 Καὶ ἐν στύλῳ νεφέλης ὡδήγησας αὐτοὺς ἡμέρας, καὶ ἐν στύ-

λῳ πυρὸς τ νύκτα, ϑ φωτίσαι αὐτοῖς τ ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσονται ἐν αὐτῇ.

13 Καὶ ἐπὶ ὄρος Σινὰ κατέβης, καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτὰς ἐξ οὐρανῦ, καὶ ἔδωκας αὐτοῖς κρίματα εὐθέα, καὶ νόμους ἀληθείας, προσάγματα, καὶ ἐντολὰς ἀγαθάς.

14 Καὶ τὸ σάββατόν σε τὸ ἅγιον ἐγνώρισας αὐτοῖς, ἐντολὰς καὶ προσλάγματα καὶ νόμον ἐνετείλω αὐτοῖς ἐν χειρὶ Μωυσῆ δούλε σε.

15 Καὶ ἄρτον ἐξ οὐρανῦ ἔδωκας αὐτοῖς εἰς σιτοδοτίαν αὐτῶν, καὶ ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξήνεγκας αὐτοῖς εἰς δίψαν αὐτῶν· καὶ εἶπας αὐτοῖς εἰσελθεῖν κληρονομῆσαι τ γῆν ἐφ' ᾗν ἐξέτεινας τὴν χεῖρά σε δοῦναι αὐτοῖς.

16 Καὶ αὐτοὶ, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ὑπερηφανεύσαντο, καὶ ἐσκλήρυναν τ τράχηλον αὐτῶν, καὶ ἐκ ἤκουσαν τ ἐντολῶν σε,

17 Καὶ ἀνένευσαν ϑ εἰσακοῦσαι, καὶ ἐκ ἐμνήσθησαν τ θαυμασίων σε ὧν ἐποίησας μετ' αὐτῶν· καὶ ἐσκλήρυναν τ τράχηλον αὐτῶν, καὶ ἔδωκαν ἀρχὴν ἐπιστρέψαι εἰς δουλείαν αὐτῶν ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ σὺ ὁ Θεὸς ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ ἐκ ἐγκατέλιπες αὐτούς.

18 Ἔτι δὲ καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς μόσχον χωνευτὸν, καὶ εἶπαν, Οὗτοι οἱ θεοὶ οἱ ἐξαγαγόντες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου· καὶ ἐποίησαν παροργισμοὺς μεγάλους.

19 Καὶ σὺ ἐν οἰκτιρμοῖς σε τοῖς πολλοῖς σου ἐκ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τ στύλον τ νεφέλης σου ἐκ ἐξέκλινας ἀπ' αὐτῶν ἡμέρας, ὁδηγῆσαι αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τ στύλον ϑ πυρὸς τ νύκτα, φωτίζειν αὐτοῖς τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσονται ἐν αὐτῇ.

20 Καὶ τὸ πνεῦμά σε τὸ ἀγαθὸν ἔδωκας συνετίσαι αὐτούς· καὶ τὸ μάννα σε ἐκ ἀφυσέρησας ἀπὸ στόματος αὐτῶν, καὶ ὕδωρ ἔδωκας αὐτοῖς ἐν τῷ δίψει αὐτῶν.

21 Καὶ τεσσαράκοντα ἔτη διέθρεψας αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐχ ὑστέρησας αὐτοῖς οὐδέν· ἱμάτια αὐτῶν ἐκ ἐπαλαιώθησαν, καὶ πόδες αὐτῶν ἐ διερράγησαν.

22 Καὶ ἔδωκας αὐτοῖς βασιλείας, καὶ λαοὺς ἐμέρισας αὐτοῖς· καὶ ἐκληρονόμησαν τ γῆν Σηὼν βασιλέως Ἐσεβὼν, καὶ τὴν γῆν Ὼγ βασιλέως ϑ Βασάν.

23 Καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐπλήθυνας ὡς τοὺς ἀστέρας ϑ οὐρανῦ, καὶ εἰσήγαγες αὐτοὺς εἰς τ γῆν ἣν εἶπας τοῖς πατράσιν αὐτῶν,

24 Καὶ ἐκληρονόμησαν αὐ-

τὴν· καὶ ἐξέτριψας ἐνώπιον αὐτῶν τὸς κατοικοῦντας τ γῆν τ Χαναναίων, καὶ ἔδωκας αὐτὰς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ τὰς βασιλεῖς αὐτῶν καὶ τὰς λαὰς τῆς γῆς, ποιῆσαι αὐτοῖς ὡς ἀρεσὸν ἐνώπιον αὐτῶν.

25 Καὶ κατελάβοσαν πόλεις ὑψηλὰς, καὶ ἐκληρονόμησαν οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν, λάκκους λελαξομημένους, ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας, καὶ πᾶν ξύλον βρώσιμον εἰς πλῆθος· καὶ ἐφάγοσαν καὶ ἐνετλήσθησαν καὶ ἐλιπάνθησαν, καὶ ἐτρύφησαν ἐν ἀγαθωσύνῃ σε τῇ μεγάλῃ.

26 Καὶ ἠλλαξαν, καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ σοῦ, καὶ ἔῤῥιψαν τ νόμον σε ὀπίσω σώματος αὐτῶν· καὶ τὸς προφήτας σε ἀπέκτειναν, οἳ διεμαρτύραντο ἐν αὐτοῖς ἐπιστρέψαι αὐτὰς πρὸς σέ· καὶ ἐποίησαν παροργισμὰς μεγάλας.

27 Καὶ ἔδωκας αὐτὰς ἐν χειρὶ θλιβόντων αὐτὰς, καὶ ἔθλιψαν αὐτάς· καὶ ἀνεβόησαν πρὸς σὲ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν, καὶ σὺ ἐξ ὐρανᾶ σε ἤκουσας, καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς σε τοῖς μεγάλοις ἔδωκας αὐτοῖς σωτῆρας, καὶ ἔσωσας αὐτὰς ἐκ χειρὸς θλιβόντων αὐτάς.

28 Καὶ ὡς ἀνεπαύσαντο, ἐπέστρεψαν ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σε· καὶ ἐγκατέλιπες αὐτὰς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ κατῆξαν ἐν αὐτοῖς· καὶ πάλιν ἀνεβόησαν πρὸς σὲ, καὶ σὺ ἐξ ὐρανᾶ εἰσήκουσας, καὶ ἐῤῥύσω αὐτὰς ἐν οἰκτιρμοῖς σε πολλοῖς,

29 Καὶ ἐπεμαρτύρω αὐτοῖς ἐπιστρέψαι αὐτὰς εἰς τὸν νόμον σε· καὶ ἐκ ἤκουσαν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἐντολαῖς σε καὶ κρίμασί σε ἥμαρτοσαν, ἃ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς· καὶ ἔδωκαν νῶτον ἀπειθοῦντα, καὶ τραχήλου αὐτῶν ἐσκλήρυναν καὶ ἐκ ἤκουσαν.

30 Καὶ εἵλκυσας ἐπ' αὐτὰς ἔτη πολλὰ, καὶ ἐπεμαρτύρω αὐτοῖς ἐν πνεύματί σε ἐν χειρὶ προφητῶν σε, καὶ ἐκ ἐνωτίσαντο, καὶ ἔδωκας αὐτὰς ἐν χειρὶ λαῶν τ γῆς.

31 Καὶ σὺ ἐν οἰκτιρμοῖς σε τοῖς πολλοῖς σὐκ ἐποίησας αὐτὰς εἰς συντέλειαν, καὶ ἐκ ἐγκατέλιπες αὐτὰς, ὅτι ἰσχυρὸς εἶ καὶ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων.

32 Καὶ νῦν ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἰσχυρὸς ὁ μέγας ὁ κραταιὸς καὶ ὁ φοβερὸς, φυλάσσων τ διαθήκην σε καὶ τὸ ἔλεός σε, μὴ ὀλιγωθήτω ἐνώπιόν σε πᾶς ὁ μόχθος ὃς εὗρεν ἡμᾶς, καὶ τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ τὰς ἄρχοντας ἡμῶν, καὶ τὰς ἱερεῖς ἡμῶν, καὶ τὰς προφήτας ἡμῶν, καὶ τὰς πατέρας ἡμῶν, καὶ ἐν παντὶ τῷ

λαῷ σε ἀπὸ ἡμερῶν βασιλέων Ἀσσὺρ καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

33 Καὶ σὺ δίκαιος ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι ἀλήθειαν ἐποίησας· καὶ ἡμεῖς ἐξημάρτομεν,

34 Καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς ἡμῶν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν οὐκ ἐποίησαν τὸν νόμον σε, καὶ οὐ προσέσχον τῇ ἐντολῇ σε, καὶ τὰ μαρτύριά σε ἃ διεμαρτύρω αὐτοῖς.

35 Καὶ αὐτοὶ ἐν βασιλείᾳ σε καὶ ἐν ἀγαθωσύνῃ σε τῇ πολλῇ ᾗ ἔδωκας αὐτοῖς, καὶ ἐν τῇ γῇ τῇ πλατείᾳ καὶ λιπαρᾷ ᾗ ἔδωκας ἐνώπιον αὐτῶν, οὐκ ἐδούλευσάν σοι, καὶ οὐκ ἀπέστρεψαν ἀπὸ ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν τῶν πονηρῶν.

36 Ἰδοὺ σήμερον ἐσμὲν δοῦλοι, καὶ ἡ γῆ ἣν ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν φαγεῖν τὸν καρπὸν αὐτῆς καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς, ἰδοὺ ἐσμὲν δοῦλοι ἐπ' αὐτῆς,

37 Καὶ οἱ καρποὶ αὐτῆς πολλοὶ τοῖς βασιλεῦσιν οἷς ἔδωκας ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐπὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐξουσιάζουσι, καὶ ἐν κτήνεσιν ἡμῶν ὡς ἀρεστὸν αὐτοῖς, καὶ ἐν θλίψει μεγάλῃ ἐσμέν.

38 Καὶ ἐν πᾶσι τούτοις ἡμεῖς διατιθέμεθα πίστιν, καὶ γράφομεν, καὶ ἐπισφραγίζουσιν ἄρχοντες ἡμῶν, Λευῖται ἡμῶν, ἱερεῖς ἡμῶν.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑΙ ἐπὶ τῶν σφραγιζόντων Νεεμίας ἀρτασασθὰ υἱὸς Ἀχαλία, καὶ Σεδεκίας

2 Υἱὸς Ἀραία, καὶ Ἀζαρία, καὶ Ἰερεμία,

3 Φασὼρ, Ἀμαρία, Μελχία,

4 Ἀτλὰς, Σεβανὶ, Μαλὼχ,

5 Ἰρὰμ, Μεραμὼθ, Ἀβδία,

6 Δανιὴλ, Γανναθὼν, Βαρὼχ,

7 Μεσουλὰμ, Ἀβία, Μιαμὶν,

8 Μααζία, Βελγαὶ, Σαμαία· οὗτοι ἱερεῖς.

9 Καὶ οἱ Λευῖται, Ἰησοῦς υἱὸς Ἀζανία, Βαναὶς ἀπὸ υἱῶν Ἡναδὰδ, Καδμιὴλ

10 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, Σαβανία, Ὠδαΐα, Καλιτὰν, Φελία, Ἀνὰν,

11 Μιχὰ, Ῥοὼβ, Ἀσεβίας,

12 Ζακχὼρ, Σαραβία, Σεβανία,

13 Ὠδὲμ· υἱοὶ Βανεαὶ

14 Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ Φόρος, Φαὰθ, Μωὰβ, Ἠλὰμ, Ζαθθΐα· υἱοὶ Βανὶ,

15 Ἀσγὰδ, Βηβαὶ,

16 Ἀδανία, Βαγοὶ, Ἠδὶν,

17 Ἀτὴρ, Ἐζεκία, Ἀζὼρ,

18 Ὠδαΐα, Ἠσὰμ, Βησὶ,

19 Ἀριφ, Ἀναθὼθ, Νωβαὶ,

20 Μεγαφὶς, Μεσουλλαὰμ, Ἠζὶρ,
21 Μεσωζεβὴλ, Σαδὰκ, Ἰεδδέα,
22 Φαλτίας, Ἀνὰν, Ἀναΐα,
23 Ὡσηὲ, Ἀνανία, Ἀσεβ,
24 Ἀλωὴς, Φαλαΐ, Σωβὴκ,
25 Ῥεὺμ, Ἐσσαβανὰ, Μαασία,
26 Καὶ Ἀΐα, Αἰνὰν, Ἠνὰμ,
27 Μαλὲχ, Ἠραὰμ, Βαανὰ,
28 Καὶ οἱ καταλοιποὶ τ λαῦ, οἱ ἱερεῖς, οἱ Λευῖται, οἱ πυλωροὶ, οἱ ᾄδοντες, οἱ Ναθινὶμ, κ πᾶς ὁ προσπορευόμενος ἀπὸ λαῶν τ γῆς πρὸς νόμον τ Θεῦ, γυναῖκες αὐτῶν, υἱοὶ αὐτῶν, θυγατέρες αὐτῶν· πᾶς ὁ εἰδὼς κ συνιὼν,
29 Ἐνίσχυσεν ἐπὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτῶν, καὶ κατηράσαντο αὐτὰς, κ εἰσῆλθοσαν ἐν ἀρᾷ κ ἐν ὅρκῳ τ πορεύεσθαι ἐν νόμῳ τ Θεῦ, ὃς ἐδόθη ἐν χειρὶ Μωυσῆ δούλε τ Θεῦ, φυλάσσεσθαι κ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς Κυρίε, κ τὰ κρίματα αὐτῦ, κ τὰ προστάγματα αὐτῦ·
30 Καὶ τ μὴ δῶναι θυγατέρας ἡμῶν τοῖς λαοῖς τοῖς γῆς, κ τὰς θυγατέρας αὐτῶν οὐ λημψόμεθα τοῖς υἱοῖς ἡμῶν·
31 Καὶ λαοὶ τ γῆς οἱ φέροντες τὰς ἀγοράσμας κ πᾶσαν πρᾶσιν ἐν ἡμέρᾳ τ σαββάτε ἀποδόσθαι, οὐκ ἀγορῶμεν παρ' αὐτῶν ἐν σαββάτῳ κ ἐν ἡμέρᾳ ἁγίᾳ· καὶ ἀνήσομεν τὸ ἔτος τὸ ἕβδομον, κ ἀπαίτησιν πάσης χειρός·
32 Καὶ στήσομεν ἐφ' ἡμᾶς ἐντολὰς δοῦναι ἐφ' ἡμᾶς τρίτον τ διδράχμε κατ' ἐνιαυτὸν εἰς δουλείαν οἴκε τ Θεῦ ἡμῶν,
33 Εἰς ἄρτες τ προσώπε, κ θυσίαν τ ἐνδελεχισμᾶ, κ εἰς ὁλοκάυτωμα τ ἐνδελεχισμᾶ τ σαββάτων, τ νεμηνιῶν, εἰς τὰς ἑορτὰς κ εἰς τὰ ἅγια, κ τὰ περὶ ἁμαρτίας, ἐξιλάσασθαι περὶ Ἰσραὴλ, κ εἰς ἔργα οἴκε τ Θεῦ ἡμῶν.
34 Καὶ κλήρους ἐβάλομεν περὶ κλήρε ξυλοφορίας, οἱ ἱερεῖς κ οἱ Λευῖται καὶ ὁ λαὸς, ἐνέγκαι εἰς οἶκον Θεῦ ἡμῶν, εἰς οἶκον πατριῶν ἡμῶν, εἰς καιροὺς ἀπὸ χρόνων, ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν, ἐκκαῦσαι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Κυρίε Θεῦ ἡμῶν ὡς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ·
35 Καὶ ἐνέγκαι τὰ πρωτογεννήματα τ γῆς ἡμῶν, καὶ πρωτογεννήματα καρπῦ παντὸς ξύλε ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν εἰς οἶκον Κυρίε,
36 Καὶ τὰ πρωτότοκα υἱῶν ἡμῶν κ κτηνῶν ἡμῶν, ὡς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ, καὶ τὰ πρωτότοκα τ βοῶν ἡμῶν καὶ

ποιμνίων ἡμῶν ἐνέγκαι εἰς οἶκον Θεοῦ ἡμῶν, τοῖς ἱερεῦσι τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν.

37 Καὶ τὴν ἀπαρχὴν σίτων ἡμῶν, καὶ τὸν καρπὸν παντὸς ξύλου, οἴνου, καὶ ἐλαίου, οἴσομεν τοῖς ἱερεῦσιν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον οἴκου Θεοῦ, καὶ δεκάτην γῆς ἡμῶν τοῖς Λευίταις· καὶ αὐτοὶ οἱ Λευῖται δεκατεύοντες ἐν πάσαις πόλεσι δουλείας ἡμῶν.

38 Καὶ ἔσαι ὁ ἱερεὺς υἱὸς Ἀαρὼν μετὰ τοῦ Λευίτου ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ Λευίτου, καὶ οἱ Λευῖται ἀνοίσουσι τὴν δεκάτην τῆς δεκάδος εἰς οἶκον Θεοῦ ἡμῶν εἰς τὰ γαζοφυλάκια εἰς οἶκον τοῦ Θεοῦ.

39 Ὅτι εἰς τὰς θησαυρὰς εἰσοίσουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Λευὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου, καὶ τοῦ οἴνου, καὶ τοῦ ἐλαίου, καὶ ἐκεῖ σκεύη τὰ ἅγια, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λειτουργοὶ καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ᾄδοντες· καὶ οὐκ ἐγκαταλείψομεν τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Κεφ. ια'. ιι.

ΚΑΙ ἐκάθισαν οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ ἐν Ἰερουσαλήμ· καὶ οἱ καταλοιποὶ τοῦ λαοῦ ἔβαλοσαν κλήρους ἐνέγκαι ἕνα ἀπὸ τῶν δέκα καθίσαι ἐν Ἰερουσαλὴμ πόλει τῇ ἁγίᾳ, καὶ ἐννέα μέρη ἐν ταῖς πόλεσι.

2 Καὶ εὐλόγησεν ὁ λαὸς τοὺς πάντας ἄνδρας τοὺς ἑκουσιαζομένους καθίσαι ἐν Ἰερουσαλήμ.

3 Καὶ ἔτοι οἱ ἄρχοντες τῆς χώρας οἱ ἐκάθισαν ἐν Ἰερουσαλὴμ καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα· ἐκάθισαν ἀνὴρ ἐν κατασχέσει αὐτοῦ ἐν πόλεσιν αὐτῶν Ἰσραὴλ, οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ Ναθιναῖοι, καὶ οἱ υἱοὶ δούλων Σαλωμών·

4 Καὶ ἐν Ἰερουσαλὴμ ἐκάθισαν ἀπὸ υἱῶν Ἰούδα, καὶ ἀπὸ υἱῶν Βενιαμίν· ἀπὸ υἱῶν Ἰούδα, Ἀθαΐα υἱὸς Ἀζία, υἱὸς Ζαχαρία, υἱὸς Σαμαρία, υἱὸς Σαφατία, υἱὸς Μαλελεήλ· καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Φαρές,

5 Καὶ Μαασία υἱὸς Βαρὲχ, υἱὸς Χαλαζὰ, υἱὸς Ὀζία, υἱὸς Ἀδαΐα, υἱὸς Ἰωαρὶβ, υἱὸς Ζαχαρίου, υἱὸς τοῦ Σηλωνί·

6 Πάντες υἱοὶ Φαρὲς οἱ καθήμενοι ἐν Ἰερουσαλὴμ, τετρακόσιοι ἑξηκονταοκτὼ ἄνδρες δυνάμεως.

7 Καὶ ἔτοι υἱοὶ Βενιαμὶν, Σηλὼ υἱὸς Μεσουλὰμ, υἱὸς Ἰωὰδ, υἱὸς Φαδαΐα, υἱὸς Κωλαΐα, υἱὸς Μαασίου, υἱὸς Ἐθιήλ, υἱὸς Ἰεσία,

8 Καὶ ὀπίσω αὐτοῦ Γηβὲ, Σηλὶ, ἐννακόσιοι εἰκοσιοκτώ.

9 Καὶ Ἰωὴλ υἱὸς Ζεχρὶ ἐπίσκοπος ἐπ' αὐτούς· καὶ Ἰούδα υἱὸς Ἀσανὰ ἀπὸ τῆς πόλεως, δεύτερος

10 Ἀπὸ τ ἱερέων· καὶ Ἰαδία υἱὸς Ἰωαριὲ, Ἰαχὶν,

11 Σαραία υἱὸς Ἐλχία, υἱὸς Μεσελὰμ, υἱὸς Σαδδὲκ, υἱὸς Μαριὼθ, υἱὸς Αἰτὼθ ἀπέναντι οἴκε θ Θεᾶ.

12 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ποιοῦντες τὸ ἔργον θ οἴκε, ὀκτακόσιοι εἰκοσιδύο· καὶ Ἀδαΐα υἱὸς Ἱεροὰμ, υἱοῦ Φαλαλία, υἱῆ Ἀμασὶ, υἱὸς Ζαχαρία, υἱὸς Φασσὲρ, υἱὸς Μελχία,

13 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτῆ ἄρχοντες πατριῶν, διακόσιοι τεσσαρακονταδύο· καὶ Ἀμασία υἱὸς Ἐσδριὴλ, υἱῆ Μεσαριμὶθ, υἱῆ Ἐμμὴρ,

14 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτῆ δυνατοὶ παρατάξεως, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ· καὶ ἐπίσκοπος Βαδιὴλ υἱὸς τ μεγάλων.

15 Καὶ ἀπὸ τ Λευιτῶν, Σαμαΐα υἱὸς Ἐσρικὰμ,

17 Ματθανίας υἱὸς Μιχὰ, καὶ Ἰωβὴδ υἱὸς Σαμωὶ,

18 Διακόσιοι ὀγδοηκονταπέσσαρες.

19 Καὶ οἱ πυλωροὶ, Ἀκκὼβ, Τελαμὶν, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, ἑκατὸν ἑξδομηκονταδύο.

22 Καὶ ἐπίσκοπος Λευιτῶν υἱὸς Βανὶ, υἱὸς Ὀζὶ, υἱὸς Ἀσαβία, υἱὸς Μιχά· ἀπὸ υἱῶν Ἀσὰφ τ ᾀδόντων ἀπέναντι ἔργα οἴκε θ Θεᾶ·

23 Ὅτι ἐντολὴ θ βασιλέως εἰς αὐτές.

24 Καὶ Φαθαΐα υἱὸς Βασηζὰ πρὸς χεῖρα θ βασιλέως εἰς πᾶν ῥῆμα τῷ λαῷ,

25 Καὶ πρὸς τὰς ἐπαύλεις ἐν ἀγρῷ αὐτῶν· καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰούδα ἐκάθισαν ἐν Καριαθαρβὸκ,

26 Καὶ ἐν Ἰησῆ,

27 Καὶ ἐν Βηρσαβεὲ, καὶ ἐπαύλεις αὐτῶν

30 Λαχὶς καὶ ἀγροὶ αὐτῆς· καὶ παρενεβάλοσαν ἐν Βηρσαβεέ.

31 Καὶ οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἀπὸ Γαβαὰ Μαχμάς.

36 Καὶ ἀπὸ τ Λευιτῶν μερίδες Ἰούδα τῷ Βενιαμίν.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΙ ἔτοι οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται οἱ ἀναβάντες μετὰ Ζοροβάβελ υἱῆ Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησῆ· Σαραΐα, Ἱερεμία, Ἔσδρα,

2 Ἀμαρία, Μαλὲχ,

3 Σεχενία·

7 Οὗτοι οἱ ἄρχοντες τ ἱερέων, καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν ἡμέραις Ἰησοῦ.

8 Καὶ οἱ Λευῖται, Ἰησοῦ, Βανουὶ, Καδμιὴλ, Σαραβία, Ἰωδαὲ, Ματθανια, ἐπὶ τ χειρῶν αὐτὸς, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν εἰς τὰς ἐφημερίας.

10 Καὶ Ἰησὲς ἐγέννησε τὸν Ἰωακὶμ, καὶ Ἰωακὶμ ἐγέννησε τ Ἐλιασὶβ, καὶ Ἐλιασὶβ τ Ἰωδαὲ,

11 Καὶ Ἰωδαὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ Ἰωνάθαν ἐγέννησε τὸν Ἰαδέ.

12 Καὶ ἐν ἡμέραις Ἰωακὶμ ἀδελφοὶ αὐτῦ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν, τῷ Σαραΐα, Ἀμαρίᾳ· τῷ Ἱερεμία, Ἀνανίᾳ·

13 Τῷ Ἔσδρα, Μεσυλάμ· τῷ Ἀμαρία, Ἰωανάν·

14 Τῷ Ἀμαλὲχ, Ἰωνάθαν· τῷ Σεχενία, Ἰωσήφ·

15 Τῷ Ἀρὲ, Μαννάς· τῷ Μαριὼθ, Ἐλκαΐ·

16 Τῷ Ἀδαδαΐ, Ζαχαρία· τῷ Γαναθὼθ, Μεσολάμ·

17 Τῷ Ἀβιὰ, Ζεχρί· τῷ Μιαμὶν, Μααδαΐ· τῷ Φελετὶ,

18 Τῷ Βαλγὰς, Σαμυέ· τῷ Σεμία, Ἰωνάθαν·

19 Τῷ Ἰωαρὶβ, Ματθαναΐ· τῷ Ἐδίῳ, Ὀζί·

20 Τῷ Σαλαΐ, Καλλαΐ· τῷ Ἀμὲκ, Ἀβέδ·

21 Τῷ Ἐλκία, Ἀσαβίας· τῷ Ἰεδεϊὰ, Ναθαναὴλ.

22 Οἱ Λευῖται ἐν ἡμέραις Ἐλιασὶβ, Ἰωαδὰ, καὶ Ἰωὰ, καὶ Ἰωανὰν, καὶ Ἰδύα, γεγραμμένοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐν βασιλείᾳ Δαρείου τῦ Πέρσε·

23 Υἱοὶ δὲ Λευὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν, καὶ ἕως ἡμερῶν Ἰωανὰν υἱῦ Ἐλισυέ.

24 Καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν, Ἀσαβία, καὶ Σαραβία, καὶ Ἰησῦ· καὶ υἱοὶ Καδμιὴλ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν καλεναντίον αὐτῶν εἰς ὕμνον αἰνεῖν ἐν ἐντολῇ Δαυὶδ ἀνθρώπε Θεῦ ἐφημερίαν πρὸς ἐφημερίαν.

25 Ἐν τῷ συναγαγεῖν με τὰς πυλωρὰς

26 Ἐν ἡμέραις Ἰωακὶμ υἱῦ Ἰησῦ, υἱῦ Ἰωσεδὲκ, καὶ ἐν ἡμέραις Νεεμία, καὶ Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεύς.

27 Καὶ ἐν ἐγκαινίοις τείχες Ἱερυσαλὴμ ἐζήτησαν τὰς Λευίτας ἐν τοῖς τύποις αὐτῶν τῦ ἐνέγκαι αὐτὰς εἰς Ἱερυσαλὴμ, ποιῆσαι ἐγκαίνια καὶ εὐφροσύνην ἐν ᾠδαῖς καὶ ψαλτήρια, καὶ κινύραι.

28 Καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ τῶν ᾀδόντων καὶ ἀπὸ τῆ περιχώρε κυκλόθεν εἰς Ἱερυσαλὴμ, καὶ ἀπὸ ἐπαύλεων,

29 Καὶ ἀπὸ ἀγρῶν, ὅτι ἐπαύλεις ᾠκοδόμησαν ἑαυτοῖς οἱ ᾄδοντες ἐν Ἱερυσαλήμ.

30 Καὶ ἐκαθαρίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ ἐκαθάρισαν τὸν λαὸν καὶ τὰς πυλωρὰς καὶ τὸ τεῖχος.

31 Καὶ ἀνήνεγκαν τὰς ἄρχοντας Ἰούδα ἐπάνω τῦ τείχες· καὶ ἔστησαν δύο περὶ αἰνέσεως μεγάλης, καὶ δεξιῶν

ἐπάνω τῆ τείχες τῆς κοπρίας.

32 Καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίτω αὐτῶν Ὡσαΐα ϗ ἥμισυ ἀρχόντων Ἰούδα,

33 Καὶ Ἀζαρίας, ϗ Ἔσδρας, ϗ Μεσολλὰμ,

34 Καὶ Ἰούδα, ϗ Βενιαμὶν, ϗ Σαμαΐας, ϗ Ἱερεμία.

35 Καὶ ἀπὸ τ υἱῶν τ ἱερέων ἐν σάλπιγξι, Ζαχαρίας υἱὸς Ἰωνάθαν, υἱὸς Σαμαΐα, υἱὸς Ματθανία, υἱὸς Μιχωΐα, υἱὸς Ζακχὲρ, υἱὸς Ἀσάφ·

36 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτῆ, Σαμαΐα, ϗ Ὀζιὴλ, Γελωὶ, Ἰαμὰ, Ἀΐα, Ναθαναὴλ, ϗ Ἰούδα, Ἀνανὶ, ϗ αἰνεῖν ἐν ᾠδαῖς Δαυὶδ ἀνθρώπε ϑ Θεῦ· καὶ Ἔσδρας ὁ γραμματεὺς ἔμπροσθεν αὐτῶν

37 Ἐπὶ πύλης, ϗ αἰνεῖν καὶ ἐναντι αὐτῶν· ϗ ἀνέβησαν ἐπὶ κλίμακας πόλεως Δαυὶδ ἐν ἀναβάσει ϗ τείχες ἐπάνωθεν τ οἴκε Δαυὶδ, ϗ ἕως τ πύλης τ ὕδατος

39 Ἐφραὶμ, ϗ ἐπὶ τ πύλην ἰχθυρὰν, ϗ πύργῳ Ἀναμεὴλ, ϗ ἕως πύλης τ προβατικῆς.

42 Καὶ ἠκέσθησαν οἱ ᾄδοντες, ϗ ἐπεσκέπησαν.

43 Καὶ ἔθυσαν ἐν τῆ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θυσιάσματα μεγάλα, ϗ ηὐφράνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ηὔφρανεν αὐτὲς μεγάλως· ϗ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ηὐφράνθησαν, ϗ ἠκέσθη ἡ εὐφροσύνη ἐν Ἱερεσαλὴμ ἀπὸ μακρόθεν.

44 Καὶ κατέστησαν ἐν τῆ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἄνδρας ἐπὶ τ γαζοφυλακίων, τοῖς θησαυροῖς, ταῖς ἀπαρχαῖς, ϗ ταῖς δεκάταις, καὶ τοῖς συνηγμένοις ἐν αὐτοῖς ἄρχασι τ πόλεων, μερίδας τοῖς ἱερεῦσι ϗ τοῖς Λευίταις, ὅτι εὐφροσύνη ἐν Ἰούδα ἐπὶ τὲς ἱερεῖς, ϗ ἐπὶ τὲς Λευίτας τὲς ἑστῶτας.

45 Καὶ ἐφύλαξαν φυλακὰς Θεῦ αὐτῶν ϗ φυλακὰς ϑ καθαρισμῦ, ϗ τὲς ᾄδοντας, καὶ τὲς πυλωρὲς, ὡς ἐνολαὶ Δαυὶδ ϗ Σαλωμὼν υἱῆ αὐτῆ,

46 Ὅτι ἐν ἡμέραις Δαυὶδ Ἀσὰφ ἀπ' ἀρχῆς πρώτος τῶν ᾀδόντων, ϗ ὕμνον ϗ αἶνεσιν τῷ Θεῷ.

47 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν ἡμέραις Ζοροβάβελ ϗ ἐν ταῖς ἡμεραις Νεεμία, δ.δόντες μερίδας τ ᾀδόντων ϗ τ πυλωρῶν, λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτῆ, ϗ ἁγιάζοντες τοῖς Λευίταις, ϗ οἱ Λευῖται ἁγιάζοντες τοῖς υἱοῖς Ἀαρών.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΕΝ τῆ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεγνώσθη ἐν βιβλίῳ Μωυσῆ ἐν ὠσὶ ϑ λαῦ· καὶ εὑρέθη γεγραμμένον ἐν αὐτῷ, ὅπως μὴ

εἰσέλθωσιν Ἀμμανῖται καὶ Μωαβῖται ἐν ἐκκλησίᾳ Θεοῦ ἕως αἰῶνος,

2 Ὅτι οὐ συνήντησαν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι, καὶ ἐμισθώσαντο ἐπ' αὐτὸν τὸν Βαλαὰμ καταράσασθαι· καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν κατάραν εἰς εὐλογίαν.

3 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν τὸν νόμον, καὶ ἐχωρίσθησαν πᾶς ἐπίμικτος ἐν Ἰσραήλ.

4 Καὶ πρὸ τούτου Ἐλιασὶβ ὁ ἱερεὺς οἰκῶν ἐν γαζοφυλακίῳ οἴκου Θεοῦ ἡμῶν, ἐγγὺς Τωβία.

5 Καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ γαζοφυλάκιον μέγα· καὶ ἐκεῖ ἦσαν πρότερον διδόντες τὴν μαναὰ καὶ τὸν λίβανον καὶ τὰ σκεύη, καὶ τὴν δεκάτην τοῦ σίτου καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου, ἐντολὴν τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν ᾀδόντων καὶ τῶν πυλωρῶν, καὶ ἀπαρχὰς τῶν ἱερέων.

6 Καὶ ἐν παντὶ τούτῳ οὐκ ἤμην ἐν Ἰερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ δευτέρῳ τοῦ Ἀρθασασθὰ βασιλέως Βαβυλῶνος ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν ᾐτησάμην παρὰ τοῦ βασιλέως,

7 Καὶ ἦλθον εἰς Ἰερουσαλήμ· καὶ συνῆκα ἐν τῇ πονηρίᾳ ᾗ ἐποίησεν Ἐλιασὶβ τῷ Τωβία, ποιῆσαι αὐτῷ γαζοφυλάκιον ἐν αὐλῇ οἴκου Θεοῦ.

8 Καὶ πονηρόν μοι ἐφάνη σφόδρα· καὶ ἔρριψα πάντα τὰ σκεύη οἴκου Τωβία ἔξω ἀπὸ τοῦ γαζοφυλακίου.

9 Καὶ εἶπα, καὶ ἐκαθάρισαν τὰ γαζοφυλάκια· καὶ ἐπέστρεψα ἐκεῖ σκεύη οἴκου τοῦ Θεοῦ τὴν μαναὰ καὶ τὸν λίβανον.

10 Καὶ ἔγνων ὅτι μερίδες τῶν Λευιτῶν οὐκ ἐδόθησαν· καὶ ἐφύγοσαν ἄνηρ εἰς ἀγρὸν αὐτοῦ, οἱ Λευῖται καὶ οἱ ᾄδοντες ποιοῦντες τὸ ἔργον.

11 Καὶ ἐμαχεσάμην τοῖς στρατηγοῖς, καὶ εἶπα, Διὰ τί ἐγκατελείφθη ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ; καὶ συνήγαγον αὐτοὺς, καὶ ἔστησα αὐτοὺς ἐπὶ τῇ στάσει αὐτῶν.

12 Καὶ πᾶς Ἰούδα ἤνεγκαν δεκάτην τοῦ πυροῦ καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου εἰς τοὺς θησαυρούς

13 Ἐπὶ χεῖρα Σελεμία τοῦ ἱερέως, καὶ Σαδὼκ τοῦ γραμματέως, καὶ Φαδαΐα ἀπὸ τῶν Λευιτῶν· καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν Ἀνὰν υἱὸς Ζακχὼρ, υἱὸς Ματθανίε, ὅτι πιστοὶ ἐλογίσθησαν, ἐπ' αὐτοὺς μερίζειν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν.

14 Μνήσθητί μου ὁ Θεὸς ἐν ταύτῃ, καὶ μὴ ἐξαλειφθήτω ἔλεός μου ὃ ἐποίησα ἐν οἴκῳ Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

15 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἶδον ἐν Ἰούδα πατοῦντας ληνοὺς ἐν τῷ σαββάτῳ, καὶ φέροντας

δράγματα, καὶ ἐπιγεμίζοντας ἐπὶ τὰς ὄνας καὶ οἶνον καὶ σαφυλὴν καὶ σῦκα καὶ πᾶν βάσαγμα, καὶ φέροντας εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ἡμέρᾳ τ σαββάτε· καὶ ἐπεμαρτυράμην ἐν ἡμέρᾳ πράσεως αὐτῶν.

16 Καὶ ἐκάθισαν ἐν αὐτῇ φερόλες ἰχθὺν, καὶ πᾶσαν πρᾶσιν πωλοῦνλες τῷ σαββάτῳ τοῖς υἱοῖς Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ.

17 Καὶ ἐμαχεσάμην τοῖς υἱοῖς Ἰούδα τοῖς ἐλευθέροις, καὶ εἶπα αὐτοῖς, Τίς ὁ λόγος ἕτος ὁ πονηρὸς, ὃν ὑμεῖς ποιεῖτε, καὶ βεβηλᾶτε τ ἡμέραν τ σαββάτε;

18 Οὐχὶ ἕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ ἤνεγκεν ἐπ' αὐτὰς ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐφ' ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα καὶ ἐπὶ τ πόλιν ταύτην; καὶ ὑμεῖς προσίθετε ὀργὴν ἐπὶ Ἰσραὴλ βεβηλῶσαι τὸ σάββατον;

19 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα κατέσησαν πύλαι ἐν Ἱερουσαλὴμ πρὸ τ σαββάτε, καὶ εἶπα, καὶ ἔκλεισαν τὰς πύλας· καὶ εἶπα, ὥσε μὴ ἀνοιγῆναι αὐτὰς ἕως ὀπίσω τ σαββάτε· καὶ ἐκ τῶν παιδαρίων με ἔσησα ἐπὶ τὰς πύλας, ὥσε μὴ αἴρειν βασάγματα ἐν ἡμέρᾳ τ σαββάτε.

20 Καὶ πυλίσθησαν πάντες, καὶ ἐποίησαν πρᾶσιν ἔξω Ἱερουσαλὴμ ἅπαξ καὶ δίς.

21 Καὶ ἐπεμαρτυράμην ἐν αὐτοῖς, καὶ εἶπα πρὸς αὐτὰς, Διὰ τί ὑμεῖς αὐλίζεσθε ἀπέναντι τ τείχες; ἐὰν δευτερώσητε, ἐκλενῶ χεῖρά με ἐν ὑμῖν· ἀπὸ τ καιρᾶ ἐκείνε οὐκ ἦλθοσαν ἐν σαββάτῳ.

22 Καὶ εἶπα τοῖς Λευίταις, οἳ ἦσαν καθαριζόμενοι, καὶ ἐρχόμενοι φυλάσσοντες τὰς πύλας, ἁγιάζειν τ ἡμέραν τ σαββάτε· πρὸς ταῦτα μνήσθητί με ὁ Θεὸς, καὶ φεῖσαί με κατὰ τὸ πλῆθος τ ἐλέες σε.

23 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἶδον τὰς Ἰουδαίας οἳ ἐκάθισαν γυναῖκας Ἀζωλίας, Ἀμμανίτιδας, Μωαβίτιδας,

24 Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἥμισυ λαλοῦντες Ἀζωτισὶ, καὶ οὐκ εἰσὶν ἐπιγινώσκοντες λαλεῖν Ἰουδαϊσί.

25 Καὶ ἐμαχεσάμην μετ' αὐτῶν, καὶ κατηρασάμην αὐτὰς· καὶ ἐπάταξα ἐν αὐτοῖς ἄνδρας, καὶ ἐμαδάρωσα αὐτὰς, καὶ ὥρκισα αὐτὰς ἐν τῷ Θεῷ, Ἐὰν δῶτε τὰς θυγατέρας ὑμῶν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐὰν λάβητε ἀπὸ τ θυγατέρων αὐτῶν τοῖς υἱοῖς ὑμῶν.

26 Οὐχ ἕτως ἥμαρτε Σαλωμὼν βασιλεὺς Ἰσραήλ; καὶ ἐν ἔθνεσι πολλοῖς οὐκ ἦν βασιλεὺς ὅμοιος αὐτῷ, καὶ ἀγαπώμενος τῷ Θεῷ ἦν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ Θεὸς εἰς βασιλέα ἐπὶ

πάντα Ἰσραὴλ, καὶ τέτον ἐξέκλιναν αἱ γυναῖκες αἱ ἀλλότριαι.

27 Καὶ ὑμῶν μὴ ἀκεσώμεθα ποιῆσαι πᾶσαν πονηρίαν ταύτην, ἀσυνθετῆσαι ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν, καθίσαι γυναῖκας ἀλλοτρίας;

28 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰωαδὰ τε Ἐλισὲβ τ ἱερέως τε μεγάλε νυμφίε τ Σαναβαλλὰτ τ Οὐρανίτε, καὶ ἐξέβρασα αὐτὸν ἀπ' ἐμε.

29 Μνήσθητι αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀγχισεία τ ἱερατείας καὶ διαθήκη τ ἱερατείας; καὶ τὰς Λευίτας.

30 Καὶ ἐκαθάρισα αὐτὰς ἀπὸ πάσης ἀλλοτριώσεως, καὶ ἔστησα ἐφημερίας τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις, ἀνὴρ ὡς τὸ ἔργον αὐτε.

31 Καὶ τὸ δῶρον τ ξυλοφόρων ἐν καιροῖς ἀπὸ χρόνων, καὶ ἐν τοῖς βακχερίοις· μνήσθητί με ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς ἀγαθωσύνην.

ΕΣΘΗΡ.

Κεφ. α'. 1.

" ΕΤΟΥΣ δευτέρου βασι-
" λεύοντος Ἀρταξέρξου
" τ μεγάλε βασιλέως τῇ μιᾷ
" τ Νισὰν, ἐνύπνιον εἶδε Μαρ-
" δοχαῖος ὁ τ Ἰαΐρε, τ Σε-
" μεΐε, τ Κισαΐε, ἐκ φυλῆς
" Βενιαμὶν, Ἄνθρωπος Ἰου-
" δαῖος, οἰκῶν ἐν Σέσοις τῇ
" πόλει, ἄνθρωπος μέγας,
" θεραπεύων ἐν τῇ αὐλῇ τ βα-
" σιλέως. Ἦν δὲ ἐκ τ αἰχμα-
" λωσίας, ἧς ἠχμαλώτευσε
" Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς
" Βαβυλῶνος ἐξ Ἱερουσαλὴμ,
" μετὰ Ἰεχονίε τ βασιλέως
" τ Ἰεδαίας· Καὶ τέτο αὐτε
" τὸ ἐνύπνιον· καὶ ἰδὲ φωναὶ
" καὶ θόρυβος, βρονταὶ καὶ σεισ-
" μὸς, τάραχος ἐπὶ τ γῆς.
" Καὶ ἰδὲ δύο δράκοντες με-
" γάλοι, ἕτοιμοι προῆλθον
" ἀμφότεροι παλαίειν· καὶ ἐγέ-
" νετο αὐτῶν φωνὴ μεγάλη,
" Καὶ τῇ φωνῇ αὐτῶν ἡτοι-
" μάσθη πᾶν ἔθνος εἰς πόλε-
" μον, ὥσε πολεμῆσαι δικαίων
" ἔθνος. Καὶ ἰδὲ ἡμέρα σκό-
" τες καὶ γνόφε, θλῖψις καὶ σε-
" νοχωρία, κάκωσις καὶ τάρα-

" χος μέγας ἐπὶ τ γῆς. Καὶ
" ἐταράχθη πᾶν ἔθνος δίκαιον
" φοβέμενοι τὰ ἑαυτῶν κακὰ,
" κ ἡτοιμάσθησαν ἀπολέσθαι,
" Καὶ ἐβόησαν πρὸς τ Θεόν·
" ἀπὸ δὲ τ βοῆς αὐτῶν ἐγένε-
" ὡσανεὶ ἀπὸ μικρᾶς πηγῆς
" πολαμὸς μέγας, ὕδωρ πολύ.
" Καὶ φῶς κ ὁ ἥλιος ἀνέτειλε,
" κ οἱ ταπεινοὶ ὑψώθησαν, κ
" κατέφαγον τὲς ἐνδόξους. Καὶ
" διεγερθεὶς Μαρδοχαῖος ὁ ἑω-
" ρακὼς τὸ ἐνύπνιον τοῦτο, καὶ
" τί ὁ Θεὸς βεβούλευται ποι-
" ῆσαι, εἶχεν αὐτὸ ἐν τῇ καρ-
" δίᾳ, κ ἐν παντὶ λόγῳ ἤθε-
" λεν ἐπιγνῶναι αὐτὸ ἕως τῆς
" νυκτός. Καὶ ἡσύχασε Μαρ-
" δοχαῖος ἐν τῇ αὐλῇ μετὰ
" Γαβαθὰ καὶ Θάρρα τ δύο
" εὐνούχων βασιλέως, τ φυ-
" λασσόντων τὴν αὐλήν. Ἤ-
" κουσέ τε αὐτῶν τὲς λογισ-
" μὲς, κ τὰς μερίμνας αὐτῶν
" ἐξηρεύνησεν· κ ἔμαθεν, ὅτι
" ἑτοιμάζουσι τὰς χεῖρας ἐπι-
" βαλεῖν Ἀρταξέρξῃ τῷ βα-
" σιλεῖ· κ ὑπέδειξε τῷ βασι-
" λεῖ περὶ αὐτῶν. Καὶ ἐξή-
" τασεν ὁ βασιλεὺς τὲς δύο
" εὐνούχους, κ ὁμολογήσαντες
" ἀπήχθησαν. Καὶ ἔγραψεν
" ὁ βασιλεὺς τὲς λόγους τούτους
" εἰς μνημόσυνον, κ Μαρδο-
" χαῖος ἔγραψε περὶ τ λόγων
" τούτων. Καὶ ἐπέταξεν ὁ βα-
" σιλεὺς Μαρδοχαίῳ θεραπεύ-
" ειν ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ ἔδωκεν
" αὐτῷ δόματα περὶ τούτων.
" Καὶ ἦν Ἀμὰν Ἀμαδάθε
" Βουγαῖος ἔνδοξος ἐνώπιον τ
" βασιλέως, κ ἐζήτησε κακο-
" ποιῆσαι τ Μαρδοχαῖον κ τ
" λαὸν αὐτοῦ, ὑπὲρ τ δύο εὐ-
" νούχων τ βασιλέως."

1 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὲς λόγους τούτους ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀρταξέρξε· οὗτος ὁ Ἀρταξέρξης ἀπὸ τ Ἰνδικῆς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χωρῶν ἐπράτησεν·

2 Ἐν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις ὅτε ἐθρονίσθη βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἐν Σούσοις τῇ πόλει.

3 Ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει βασιλεύοντος αὐτοῦ, δοχὴν ἐποίησε τοῖς φίλοις κ τοῖς λοιποῖς ἔθνεσι, κ τοῖς Περσῶν κ Μήδων ἐνδόξοις, κ τοῖς ἄρχουσι τ σατραπῶν.

4 Καὶ μετὰ ταῦτα μετὰ τὸ δεῖξαι αὐτοῖς τ πλοῦτον τ βασιλείας αὐτοῦ, κ τ δόξαν τ εὐφροσύνης τ πλότε αὐτοῦ ἐν ἡμέραις ἑκατὸν ὀγδοήκοντα.

5 Ὅτε δὲ ἀνεπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τ γάμε, ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον τοῖς ἔθνεσι τοῖς εὑρεθεῖσιν εἰς τ πόλιν ἐπὶ ἡμέρας ἑξ, ἐν αὐλῇ οἴκου τοῦ βασιλέως.

6 Κεκοσμημένη βυσσίνοις κ καρπασίνοις τεταμένοις ἐπὶ

σχοινίοις βυσσίνοις καὶ πορφυροῖς, ἐπὶ κύβοις χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς, ἐπὶ στύλοις Παρίνοις καὶ λιθίνοις· κλίναι χρυσαῖ καὶ ἀργυραῖ ἐπὶ λιθοστρώτῳ σμαραγδίτῃ λίθῳ, καὶ πιννίνῃ, καὶ Παρίνῃ λίθῳ· καὶ στρωμναὶ διαφανεῖς ποικίλως διηνθισμέναι, κύκλῳ ῥόδα πεπασμένα·

7 Ποτήρια χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, καὶ ἀνθρακίνου κυλίκιον προκείμενον ἀπὸ ταλάντων τρισμυρίων· οἶνος πολὺς καὶ ἡδύς, ὃν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἔπινεν.

8 Ὁ δὲ πότος ἦτος οὐ κατὰ προκείμενον νόμον ἐγένετο· ἦτος δὲ ἠθέλησεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπέταξε τοῖς οἰκονόμοις ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων.

9 Καὶ Ἀσὶν ἡ βασίλισσα ἐποίησε πότον ταῖς γυναιξὶν ἐν τοῖς βασιλείοις, ὅπου ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης.

10 Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἡδέως γενόμενος ὁ βασιλεὺς, εἶπε τῷ Ἀμὰν, καὶ Βαζὰν, καὶ Θαῤῥᾶ, καὶ Βαραζὶ, καὶ Ζαθολθὰ, καὶ Ἀβαταζὰ, καὶ Θαραβὰ, τοῖς ἑπτὰ εὐνούχοις τοῖς διακόνοις τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου,

11 Εἰσαγαγεῖν τὴν βασίλισσαν πρὸς αὐτὸν, βασιλεύειν αὐτὴν, καὶ περιθεῖναι αὐτῇ τὸ διάδημα, καὶ δεῖξαι αὐτὴν τοῖς ἄρχουσι, καὶ τοῖς ἔθνεσι τὸ κάλλος αὐτῆς, ὅτι καλὴ ἦν.

12 Καὶ ἐκ εἰσήκουσεν αὐτοῦ Ἀσὶν ἡ βασίλισσα ἐλθεῖν μετὰ τοῦ εὐνούχου· καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς καὶ ὠργίσθη,

13 Καὶ εἶπε τοῖς φίλοις αὐτοῦ, Καλὰ ταῦτα ἐλάλησεν Ἀσὶν, ποιήσατε ὃν περὶ τούτου νόμον καὶ κρίσιν.

14 Καὶ προσῆλθεν αὐτῷ Ἀρκεσαῖος, καὶ Σαρσαθαῖος, καὶ Μαλισεὰρ οἱ ἄρχοντες Περσῶν καὶ Μήδων, οἱ ἐγγὺς τοῦ βασιλέως, οἱ πρῶτοι παρακαθήμενοι τῷ βασιλεῖ,

15 Καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ κατὰ τὰς νόμους, ὡς δεῖ ποιῆσαι Ἀσὶν τῇ βασιλίσσῃ, ὅτι οὐκ ἐποίησε τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως προσαχθέντα διὰ τοῦ εὐνούχου.

16 Καὶ εἶπεν ὁ Μεχαῖος πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἄρχοντας, Οὐ τὸν βασιλέα μόνον ἠδίκησεν Ἀσὶν ἡ βασίλισσα, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς ἡγεμόνας τοῦ βασιλέως·

17 Καὶ γὰρ διηγήσατο αὐτοῖς τὰ ῥήματα τῆς βασιλίσσης, καὶ ὡς ἀντεῖπε τῷ βασιλεῖ· ὡς ἂν ἀντεῖπε τῷ βασιλεῖ Ἀρταξέρξῃ,

18 Οὕτω σήμερον αἱ τυραννίδες αἱ λοιπαὶ τῶν ἀρχόντων Περσῶν καὶ Μήδων ἀκούσασαι τὰ τῷ βασιλεῖ λεχθέντα ὑπ'

αὐτῆς, τολμήσουσιν ὁμοίως ἀτιμάσαι τὰς ἄνδρας αὐτῶν.

19 Εἰ ἔν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, προσταξάτω βασιλικὸν, καὶ γραφήτω κατὰ τὰς νόμους Μήδων καὶ Περσῶν, καὶ μὴ ἄλλως χρησάσθω, μηδὲ εἰσελθέτω ἔτι ἡ βασίλισσα πρὸς αὐτὸν, καὶ τ βασιλείαν αὐτῆς δότω ὁ βασιλεὺς γυναικὶ κρείττονι αὐτῆς.

20 Καὶ ἀκουσθήτω ὁ νόμος ὁ ὑπὸ ϑ βασιλέως, ὃν ἐὰν ποιῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῦ· καὶ ὕτω πᾶσαι αἱ γυναῖκες περιθήσουσι τιμὴν τοῖς ἀνδράσιν ἑαυτῶν, ἀπὸ πλουσίου ἕως πλουσίου.

21 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄρχουσι· καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς καθὰ ἐλάλησεν ὁ Μαυχαῖος,

22 Καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶσαν τὴν βασιλείαν κατὰ χώραν, κατὰ τ λέξιν αὐτῶν, ὥστε εἶναι φόβον αὐτοῖς ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἐκόπασεν ὁ βασιλεὺς ϑ θυμοῦ, καὶ οὐκ ἔτι ἐμνήσθη τ Ἀσὶν, μνημονεύων οἷα ἐλάλησε, καὶ ὡς κατέκρινεν αὐτήν.

2 Καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως, Ζητηθήτω τῷ βασιλεῖ κοράσια ἄφθορα καλὰ τῷ εἴδει.

3 Καὶ κατασήσει ὁ βασιλεὺς κωμάρχας ἐν πάσαις ταῖς χώραις τ βασιλείας αὐτοῦ· καὶ ἐπιλεξάτωσαν κοράσια παρθενικὰ καλὰ τῷ εἴδει εἰς Σοῦσαν τ πόλιν εἰς τ γυναικῶνα· καὶ παραδοθήτωσαν τῷ εὐνούχῳ ϑ βασιλέως τῷ φύλακι τ γυναικῶν· καὶ δοθήτω σμῆγμα, καὶ ἡ λοιπὴ ἐπιμέλεια·

4 Καὶ ἡ γυνὴ ἣ ἂν ἀρέσῃ τῷ βασιλεῖ, βασιλεύσει ἀντὶ Ἀσίν· καὶ ἤρεσε τῷ βασιλεῖ τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐποίησεν οὕτως.

5 Καὶ ἄνθρωπος ἦν Ἰουδαῖος ἐν Σούσοις τῇ πόλει, καὶ ὄνομα αὐτῦ Μαρδοχαῖος ὁ ϑ Ἰαΐρου, ϑ Σεμείου, ϑ Κισαίου, ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν,

6 Ὃς ἦν αἰχμάλωτος ἐξ Ἱερουσαλὴμ, ἣν ᾐχμαλώτευσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος.

7 Καὶ ἦν τούτῳ παῖς θρεπτὴ, θυγάτηρ Ἀμιναδὰβ ἀδελφοῦ πατρὸς αὐτῦ, καὶ ὄνομα αὐτῇ Ἐσθήρ· ἐν δὲ τῷ μεταλλάξαι αὐτῆς τοὺς γονεῖς, ἐπαίδευσεν αὐτὴν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα· καὶ ἦν τὸ κοράσιον καλὸν τῷ εἴδει.

8 Καὶ ὅτε ἠκούσθη τὸ ϑ βασιλέως πρόσταγμα, συνήχθησαν πολλὰ κοράσια εἰς Σοῦσαν τ πόλιν ὑπὸ χεῖρα Γαΐ, καὶ ἤχθη Ἐσθὴρ πρὸς Γαΐ τ φύλακα τ γυναικῶν.

9 Καὶ ἤρεσεν αὐτῷ τὸ κοράσιον, καὶ εὗρε χάριν ἐνώπιον αὐτῆς· καὶ ἔσπευσε δῦναι αὐτῇ τὸ σμῆγμα, καὶ τὰ μερίδα, καὶ τὰ ἑπτὰ κοράσια τὰ ὑποδεδειγμένα αὐτῇ ἐκ βασιλικῆς· καὶ ἐχρήσατο αὐτῇ καλῶς καὶ ταῖς ἅβραις αὐτῆς ἐν τῷ γυναικῶνι.

10 Καὶ ἐκ ὑπέδειξεν Ἐσθὴρ τὸ γένος αὐτῆς καὶ τὴν πατρίδα· ὁ γὰρ Μαρδοχαῖος ἐνετείλατο αὐτῇ μὴ ἀπαγγεῖλαι.

11 Καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν περιεπάτει ὁ Μαρδοχαῖος καθὰ τὴν αὐλὴν τὴν γυναικείαν, ἐπισκοπῶν τί Ἐσθὴρ συμβήσεται.

12 Οὗτος δὲ ἦν καιρὸς κορασίᾳ εἰσελθεῖν πρὸς τὴν βασιλέα, ὅταν ἀναπληρώσῃ μῆνας δεκαδύο· ἕτως γὰρ ἀναπληροῦνται αἱ ἡμέραι τῆς θεραπείας, μῆνας ἓξ ἀλειφομέναις ἐν σμυρνίνῳ ἐλαίῳ, καὶ μῆνας ἓξ ἐν τοῖς ἀρώμασι καὶ ἐν τοῖς σμήγμασι τῶν γυναικῶν,

13 Καὶ τότε εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ᾧ ἐὰν εἴπῃ, παραδώσει αὐτὴν συνεισέρχεσθαι αὐτῷ ἀπὸ τοῦ γυναικῶνος ἕως τοῦ βασιλείου·

14 Δείλης εἰσπορεύεται, καὶ πρὸς ἡμέραν ἀποτρέχει εἰς τὸν γυναικῶνα τὸν δεύτερον, οὗ Γαὶ ὁ εὐνοῦχος τοῦ βασιλέως ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν, καὶ ἐκ ἔτι εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα, ἐὰν μὴ κληθῇ ὀνόματι.

15 Ἐν δὲ τῷ ἀναπληροῦσθαι τὸν χρόνον Ἐσθὴρ τῆς θυγατρὸς Ἀμιναδὰβ ἀδελφοῦ πατρὸς Μαρδοχαίου εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, ἃ δὲν ἠθέτησεν ὧν ἐνετείλατο ὁ εὐνοῦχος ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν· ἦν γὰρ Ἐσθὴρ εὑρίσκουσα χάριν παρὰ πάντων τῶν βλεπόντων αὐτήν.

16 Καὶ εἰσῆλθεν Ἐσθὴρ πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα τῷ δωδεκάτῳ μηνί, ὅς ἐστιν Ἀδὰρ, τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

17 Καὶ ἠράσθη ὁ βασιλεὺς Ἐσθὴρ, καὶ εὗρε χάριν παρὰ πάσας τὰς παρθένους, καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὸ διάδημα τὸ γυναικεῖον.

18 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον πᾶσι τοῖς φίλοις αὐτοῦ καὶ ταῖς δυνάμεσιν ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ ὕψωσε τὰς γάμους Ἐσθὴρ, καὶ ἄφεσιν ἐποίησε τοῖς ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

19 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐθεράπευεν ἐν τῇ αὐλῇ.

20 Ἡ δὲ Ἐσθὴρ ἐκ ὑπέδειξε τὴν πατρίδα αὐτῆς· ἕτως γὰρ ἐνετείλατο αὐτῇ Μαρδοχαῖος, φοβεῖσθαι τὸν Θεὸν, καὶ ποιεῖν τὰ προσάγματα αὐτοῦ, καθὼς ἦν μετ' αὐτοῦ καὶ Ἐσθὴρ οὐ μετήλλαξε τὴν ἀγωγὴν αὐτῆς.

21 Καὶ ἐλυπήθησαν οἱ δύο

εὐνοῦχοι τοῦ βασιλέως οἱ ἀρχισωματοφύλακες, ὅτι προήχθη Μαρδοχαῖος, καὶ ἐζήτουν ἀποκτεῖναι Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα.

22 Καὶ ἐδηλώθη Μαρδοχαίῳ ὁ λόγος, καὶ ἐσήμανεν Ἐσθήρ, καὶ αὐτὴ ἐνεφάνισε τῷ βασιλεῖ τὰ διὰ ἐπιβουλῆς.

23 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἤτασε τοὺς δύο εὐνούχους, καὶ ἐκρέμασεν αὐτούς· καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς καταχωρίσαι εἰς μνημόσυνον ἐν τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ, ὑπὲρ τοῦ εὐνοίας Μαρδοχαίου, ἐν ἐγκωμίῳ.

Κεφ. γ'. 3.

ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα ἐδόξασεν ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης Ἀμὰν Ἀμαδαθοῦ Βουγαῖον, καὶ ὕψωσεν αὐτὸν, καὶ ἐπρωτοθάθρει πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ,

2 Καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ αὐλῇ προσεκύνουν αὐτῷ· οὕτως γὰρ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς ποιῆσαι· ὁ δὲ Μαρδοχαῖος οὐ προσεκύνει αὐτῷ.

3 Καὶ ἐλάλησαν οἱ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως τῷ Μαρδοχαίῳ, Μαρδοχαῖε, τί παρακάεις τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως λεγόμενα;

4 Καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐλάλουν αὐτῷ, καὶ οὐκ ὑπήκουεν αὐτῶν· καὶ ὑπέδειξαν τῷ Ἀμὰν, Μαρδοχαῖον τοῖς τοῦ βασιλέως λόγοις ἀντιτασσόμενον, καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος ὅτι Ἰουδαῖός ἐστι.

5 Καὶ ἐπιγνοὺς Ἀμὰν ὅτι οὐ προσκυνεῖ αὐτῷ Μαρδοχαῖος, ἐθυμώθη σφοδρα,

6 Καὶ ἐβουλεύσατο ἀφανίσαι πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν Ἀρταξέρξου βασιλείαν Ἰουδαίους.

7 Καὶ ἐποίησε ψήφισμα ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξου, καὶ ἔβαλε κλήρους ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ μῆνα ἐκ μηνός, ὥστε ἀπολέσαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὸ γένος Μαρδοχαίου· καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος εἰς τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην τοῦ μηνὸς ὃς ἐστιν Ἀδάρ.

8 Καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην, λέγων, Ὑπάρχει ἔθνος διεσπαρμένον ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ σου, οἱ δὲ νόμοι αὐτῶν ἔξαλλοι παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, τοὺς δὲ νόμους τοῦ βασιλέως παρακάουσι, καὶ οὐ συμφέρει τῷ βασιλεῖ ἐᾶσαι αὐτούς.

9 Εἰ δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, δογματισάτω ἀπολέσαι αὐτούς, κἀγὼ διαγράψω εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τοῦ βασιλέως ἀργυρίου τάλαντα μύρια.

10 Καὶ περιελόμενος ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον, ἔδωκεν εἰς χεῖρας τῷ Ἀμὰν, σφραγίσαι κατὰ τῶν γεγραμμένων κατὰ τῶν Ἰουδαίων.

11 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμὰν, Τὸ μὲν ἀργύριον ἔχε, τῷ δὲ ἔθνει χρῶ ὡς βέλει.

12 Καὶ ἐκλήθησαν οἱ γραμματεῖς τ βασιλέως μηνὶ πρώτῳ τῇ τρισκαιδεκάτῃ, καὶ ἐγράψαν ὡς ἐπέταξεν Ἀμὰν τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς ἄρχουσι καθ' ἑκάστην χώραν ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως τ Αἰθιοπίας, ταῖς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χώραις, τοῖς τε ἄρχουσι τ ἐθνῶν κατὰ τ αὐτῶν λέξιν, διὰ Ἀρταξέρξου τ βασιλέως.

13 Καὶ ἀπεστάλη διὰ βιβλιοφόρων εἰς τ Ἀρταξέρξου βασιλείαν, ἀφανίσαι τὸ γένος τ Ἰουδαίων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μηνὸς δωδεκάτῳ, ὅς ἐστιν Ἀδὰρ, καὶ διαρπάσαι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν.

" Τῆς δὲ ἐπιστολῆς ἐστι τὸ
" ἀντίγραφον τόδε. Βασιλεὺς
" μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ
" τ Ἰνδικῆς ἕως τ Αἰθιοπίας
" ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χωρῶν ἄρ-
" χουσι καὶ τοπάρχαις ὑπο-
" τεταγμένοις τάδε γράφει.
" Πολλῶν ἐπάρξας ἐθνῶν, καὶ
" πάσης ἐπικρατήσας οἰκου-
" μένης, ἐβουλήθην μὴ τῷ θράσει τ ἐξουσίας ἐπαιρόμενος,
" ἐπιεικέστερον δὲ καὶ μετὰ ἠπιότητος ἀεὶ διεξάγων τοὺς τ
" ὑποτεταγμένων ἀκυμάντους
" διαπαντὸς κατασῆσαι βίους,
" τήν τε βασιλείαν ἥμερον καὶ
" πορευτὴν μέχρι περάτων
" παρεξόμενος, ἀνανεώσασθαί
" τε τ ποθουμένην τοῖς πᾶσιν
" ἀνθρώποις εἰρήνην. Πυθο-
" μένου δέ μου τῶν συμβούλων,
" πῶς ἂν ἀχθεῖη τοῦτο ἐπὶ
" πέρας, ὁ σωφροσύνῃ παρ'
" ἡμῖν διενέγκας, καὶ ἐν τῇ εὐ-
" νοίᾳ ἀπαραλλάκτως καὶ βε-
" βαίᾳ πίστει ἀποδεδειγμένος
" καὶ δεύτερον τ βασιλειῶν γέ-
" ρας ἀπενηνεγμένος Ἀμὰν,
" Ἐπέδειξεν ἡμῖν ἐν πάσαις
" ταῖς κατὰ τ οἰκουμένην φυ-
" λαῖς ἀναμεμίχθαι δυσμενῆ
" λαόν τινα, τοῖς νόμοις ἀλλό-
" θετον πρὸς πᾶν ἔθνος, τά
" τε τ βασιλέων παραπέμ-
" πουλας διηνεκῶς διατάγματα,
" πρὸς τὸ μὴ κατατίθεσθαι
" τ ὑφ' ἡμῶν κατευθυνομένην
" ἀμέμπτως συναρχίαν. Δι-
" ειληφότες ἔν τόδε τὸ ἔθνος
" μονώτατον ἐν ἀνθιπαραγωγῇ
" παντὶ διαπαντὸς ἀνθρώπῳ
" κείμενον, διαγωγὴν νόμων
" ξενίζουσαν παρακλάσσον, καὶ
" δυσνοῦν τοῖς ἡμετέροις πράγ-
" μασι τὰ χείριστα συντελᾶν
" κακὰ, καὶ πρὸς τὸ μὴ τ βα-
" σιλείαν εὐσταθείας τυγχά-
" νειν· Προσετάχαμεν ἓν τοὺς
" σημαινομένους ὑμῖν ἐν τοῖς
" γεγραμμένοις ὑπὸ Ἀμὰν τ
" τεταγμένα ἐπὶ τ πραγμά-
" των, καὶ δευτέρα πατρὸς ἡ-

" μῶν, πάντας σὺν γυναιξὶ καὶ
" τέκνοις ἀπολέσαι ὁλοριζεί,
" ταῖς τῶν ἐχθρῶν μαχαίραις,
" ἄνευ παντὸς οἴκτου καὶ φει-
" δοῦς, τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ
" τοῦ δωδεκάτου μηνὸς Ἀδαρ, τοῦ
" ἐνεστῶτος ἔτους, Ὅπως οἱ πά-
" λαι καὶ νῦν δυσμενεῖς ἐν ἡμέ-
" ρᾳ μιᾷ βιαίως εἰς τὸν ᾅδην
" καταβιβάντες, εἰς τὸν μετέπειτα
" χρόνον εὐσταθῆ καὶ ἀτάραχα
" παρέχωσιν ἡμῖν διὰ τέλους
" τὰ πράγματα."

14 Τὰ δὲ ἀντίγραφα τῶν ἐπι-
στολῶν ἐξετίθετο κατὰ χώραν·
καὶ προσετάγη πᾶσι τοῖς ἔθνε-
σιν ἑτοίμους εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν
ταύτην.

15 Ἐσπεύδετο δὲ τὸ πρᾶγ-
μα, καὶ εἰς Σῦσαν· ὁ δὲ βασι-
λεὺς καὶ Ἀμὰν ἐκωθωνίζοντο·
ἐταράσσετο δὲ ἡ πόλις.

Κεφ. δ'. 4.

Ο ΔΕ Μαρδοχαῖος ἐπιγνοὺς
τὸ συντελέμενον, διέρρηξε
τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ, καὶ ἐνεδύσατο
σάκκον, καὶ κατεπάσατο σποδόν· καὶ ἐκπηδήσας διὰ τῆς πλα-
τείας τῆς πόλεως, ἐβόα φωνῇ με-
γάλῃ, Αἴρεται ἔθνος μηδὲν ἠδικηκός.

2 Καὶ ἦλθεν ἕως τῆς πύλης τοῦ
βασιλέως, καὶ ἔστη· οὐ γὰρ ἦν
αὐτῷ ἐξὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐ-
λὴν, σάκκον ἔχοντι καὶ σποδόν.

3 Καὶ ἐν πάσῃ χώρᾳ οὗ ἐξε-
τιθετο τὰ γράμματα, κραυ-
γὴ καὶ κοπετὸς καὶ πένθος μέγα
τοῖς Ἰουδαίοις, σάκκον καὶ σπο-
δὸν ἔστρωσαν ἑαυτοῖς.

4 Καὶ εἰσῆλθον αἱ ἄβραι καὶ
οἱ εὐνοῦχοι τῆς βασιλίσσης, καὶ
ἀνήγγειλαν αὐτῇ· καὶ ἐταράχθη
ἀκούσασα τὸ γεγονός· καὶ ἀπέ-
στειλε στολίσαι τὸν Μαρδοχαῖον,
καὶ ἀφελέσθαι αὐτοῦ τὸν σάκκον·
ὁ δὲ οὐκ ἐπείσθη.

5 Ἡ δὲ Ἐσθὴρ προσεκαλέ-
σατο Ἀχραθαῖον τὸν εὐνοῦχον
αὐτῆς, ὃς παρειστήκει αὐτῇ, καὶ
ἀπέστειλε μαθεῖν αὐτὴν παρὰ
τοῦ Μαρδοχαίου τὸ ἀκριβές.

7 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ὑπέδειξεν
αὐτῷ τὸ γεγονὸς, καὶ τὴν ἐπαγ-
γελίαν ἣν ἐπηγγείλατο Ἀμὰν
τῷ βασιλεῖ εἰς τὸν γάζαν τα-
λάντων μυρίων, ἵνα ἀπολέσῃ
τοὺς Ἰουδαίους.

8 Καὶ τὸ ἀντίγραφον τὸ ἐν
Σούσοις ἐκτεθὲν ὑπὲρ τοῦ ἀπο-
λέσθαι αὐτοὺς, ἔδωκεν αὐτῷ
δεῖξαι τῇ Ἐσθήρ· καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ, ἐντείλασθαι αὐτῇ εἰσελ-
θούσῃ παραιτήσασθαι τὸν βασι-
λέα, καὶ αἰτῆσαι αὐτὸν περὶ τοῦ
λαοῦ, μνησθεῖσα ἡμερῶν ταπει-
νώσεώς σου, ὡς ἐτράφης ἐν χειρί
μου, διότι Ἀμὰν ὁ δευτερεύων
τῷ βασιλεῖ ἐλάλησε κατὰ ἡ-
μῶν εἰς θάνατον· ἐπικάλεσαι
τὸν Κύριον, καὶ λάλησον τῷ βα-

σιλεῖ περὶ ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ θανάτε.

9 Εἰσελθὼν δὲ ὁ Ἀχραθαῖος ἐλάλησεν αὐτῇ πάντας τοὺς λόγες τέτες.

10 Εἶπε δὲ Ἐσθὴρ πρὸς Ἀχραθαῖον, Πορεύθητι πρὸς Μαρδοχαῖον, καὶ εἶπον,

11 Ὅτι τὰ ἔθνη πάντα τῆς βασιλείας γινώσκει, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ἢ γυνὴ ὃς εἰσελεύσεται πρὸς τὴ βασιλέα εἰς τὴ αὐλὴν τὴ ἐσωτέραν ἄκλητος, ἐκ ἔξιν αὐτῷ σωτηρία· πλὴν ᾧ ἐκτείνῃ ὁ βασιλεὺς τὴ χρυσῆν ῥάβδον, ἵνος σωθήσεται· κἀγὼ οὐ κέκλημαι εἰσελθεῖν πρὸς τὴ βασιλέα, εἰσὶν αὗται ἡμέραι τριάκοντα.

12 Καὶ ἀπήγγειλεν Ἀχραθαῖος Μαρδοχαίῳ πάντας τὲς λόγες Ἐσθήρ.

13 Καὶ εἶπε Μαρδοχαῖος πρὸς Ἀχραθαῖον, Πορεύθητι, καὶ εἶπον αὐτῇ, Ἐσθὴρ, μὴ εἴπῃς σεαυτῇ, ὅτι σωθήσῃ μόνη ἐν τῇ βασιλείᾳ παρὰ πάντας τὲς Ἰεδαίες.

14 Ὡς ὅτι ἐὰν παρακέσῃς ἐν τέτῳ τῷ καιρῷ, ἄλλοθεν βοήθεια καὶ σκέπη ἔσαι τοῖς Ἰεδαίοις· σὺ δὲ καὶ ὁ οἶκος τε πατρός σε ἀπολεῖσθε· καὶ τίς οἶδεν, εἰ εἰς τὸν καιρὸν τέτον ἐβασίλευσας;

15 Καὶ ἐξαπέστειλεν Ἐσθὴρ τὸν ἥκοντα πρὸς αὐτὴν, πρὸς Μαρδοχαῖον, λέγεσα,

16 Βαδίσας ἐκκλησίασον τὲς Ἰεδαίες τὲς ἐν Σέσοις, καὶ νηστεύσατε ἐπ' ἐμοὶ, καὶ μὴ φάγητε, μηδὲ πίητε ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς νύκτα καὶ ἡμέραν· κἀγὼ δὲ καὶ αἱ ἅβραι με ἀσιτήσομεν· καὶ τότε εἰσελεύσομαι πρὸς τὸν βασιλέα παρὰ τὸ νόμον, ἐὰν καὶ ἀπολέσθαι με δέῃ.

17 Καὶ βαδίσας Μαρδοχαῖος ἐποίησεν ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Ἐσθήρ.

" Καὶ ἐδεήθη Κυρίε, μνημο-
" νεύων πάντα τὰ ἔργα Κυ-
" ρίε, Καὶ εἶπε, Κύριε Κύριε
" βασιλεῦ πάντων κρατῶν, ὅτι
" ἐν ἐξεσίᾳ σε τὸ πᾶν ἐσι, καὶ
" ἐκ ἔσιν ὁ ἀντιδοξῶν σοι ἐν
" τῷ θέλειν σε σῶσαι τὸ Ἰσ-
" ραὴλ. Ὅτι σὺ ἐποίησας τὸν
" ὐρανὸν καὶ τὴ γῆν, καὶ πᾶν
" θαυμαζόμενον ἐν τῇ ὑπ' ὐ-
" ρανόν. Καὶ Κύριος εἶ πάν-
" των, καὶ ἐκ ἔσιν ὃς ἀντιτάξε-
" ταί σοι τῷ Κυρίῳ. Σὺ πάν-
" τα γινώσκεις· σὺ οἶδας Κύ-
" ριε, ὅτι ἐκ ἐν ὕβρει, ἀδὲ ἐν
" ὑπερηφανείᾳ, ἀδὲ ἐν φιλο-
" δοξίᾳ ἐποίησα τέτο, τὸ μὴ
" προσκυνεῖν τὸ ὑπερήφανον Α-
" μάν. Ὅτι ηὐδόκεν φιλεῖν
" πέλματα ποδῶν αὐτᾶ πρὸς
" σωτηρίαν Ἰσραήλ. Ἀλλ' ἐ-
" ποίησα τέτο, ἵνα μὴ θῶ

" δόξαν ἀνθρώπȣ ὑπεράνω δό-
" ξης Θεȣ̃· ϗ ȣ̓ προσκυνήσω
" ȣ̓δένα, πλὴν σȣ̃ τȣ̃ Κυρίȣ μȣ,
" ϗ ȣ̓ ποιήσω αὐτὰ ἐν ὑπερη-
" φανείᾳ. Καὶ νῦν Κύριε ὁ
" Θεὸς ὁ βασιλεὺς ὁ Θεὸς Ἁ-
" βραὰμ, φεῖσαι τȣ̃ λαȣ̃ σȣ,
" ὅτι ἐπιβλέπȣσιν ἡμῖν εἰς κα-
" ταφθορὰν, καὶ ἐπεθύμησαν
" ἀπολέσαι τȣ̃ ἐξ ἀρχῆς κληρο-
" νομίαν σȣ. Μὴ ὑπερίδῃς τὴν
" μερίδα σȣ, ἣν σεαυτῷ ἐλυ-
" τρώσω ἐκ γῆς Αἰγύπτȣ. Ἐ-
" πάκȣσον τȣ̃ δεήσεώς μȣ, καὶ
" ἱλάσθητι τῷ κλήρῳ σȣ, ϗ
" ςρέψον τὸ πένθος ἡμῶν εἰς
" εὐωχίαν, ἵνα ζῶντες ὑμνῶ-
" μέν σȣ τὸ ὄνομα Κύριε, καὶ
" μὴ ἀφανίσῃς ςόμα αἰνȣ́ντων
" σε Κύριε. Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
" ἐκέκραξεν ἐξ ἰσχύος αὐτῶν,
" ὅτι θάνατος αὐτῶν ἐν ὀφ-
" θαλμοῖς αὐτῶν. Καὶ Ἐσ-
" θὴρ ἡ βασίλισσα κατέφυγεν
" ἐπὶ τȣ̃ Κύριον ἐν ἀγῶνι θα-
" νάτȣ κατειλημμένη, Καὶ ἀ-
" φελομένη τὰ ἱμάτια τȣ̃ δόξης
" αὐτῆς, ἐνεδύσατο ἱμάτια ςε-
" νοχωρίας ϗ πένθȣς, ϗ ἀντὶ
" τῶν ὑπερηφάνων ἡδυσμάτων,
" σποδȣ̃ ϗ κοπριῶν ἐνέπλησε
" τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· ϗ τὸ
" σῶμα αὐτῆς ἐταπείνωσε σφό-
" δρα, ϗ πάντα τόπον κόσμȣ
" ἀγαλλιάματος αὐτῆς ἔπλησε
" ςρεπτῶν τριχῶν αὐτῆς. Καὶ
" ἐδεῖτο Κυρίȣ Θεȣ̃ Ἰσραὴλ,
" ϗ εἶπεν, Κύριέ μȣ βασιλεὺς
" ἡμῶν σὺ εἶ μόνος, βοήθησόν
" μοι τῇ μόνῃ, ϗ μὴ ἐχȣ́σῃ
" βοηθὸν εἰ μὴ σὲ, Ὅτι κίν-
" δυνός μȣ ἐν χειρί μȣ. Ἐγὼ
" ἤκȣον ἐκ γενετῆς μȣ ἐν φυ-
" λῇ πατριᾶς μȣ, ὅτι σὺ Κύ-
" ριε ἔλαβες τȣ̃ Ἰσραὴλ ἐκ πάν-
" των τȣ̃ ἐθνῶν, ϗ τȣ̀ς πατέρας
" ἡμῶν ἐκ πάντων τȣ̃ προγό-
" νων αὐτῶν εἰς κληρονομίαν
" αἰώνιον, ϗ ἐποίησας αὐτοῖς
" ὅσα ἐλάλησας. Καὶ νῦν ἡ-
" μάρτομεν ἐνώπιόν σȣ, καὶ
" παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας
" τȣ̃ ἐχθρῶν ἡμῶν, Ἀνθ' ὧν
" ἐδοξάσαμεν τȣ̀ς θεȣ̀ς αὐτῶν·
" δίκαιος εἶ Κύριε. Καὶ νῦν
" ȣ̓χ ἱκανώθησαν ἐν πικρασ-
" μῷ δȣλείας ἡμῶν, ἀλλ' ἔθη-
" καν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ
" τὰς χεῖρας τȣ̃ εἰδώλων αὐ-
" τῶν, Ἐξάραι ὁρισμὸν ςόμα-
" τός σȣ, ϗ ἀφανίσαι κληρο-
" νομίαν σȣ, ϗ ἐμφράξαι ςόμα
" αἰνȣ́ντων σοι, ϗ σβέσαι δό-
" ξαν οἴκȣ σȣ ϗ θυσιαςηρίȣ
" σȣ, Καὶ ἀνοῖξαι ςόμα ἐθνῶν
" εἰς ἀρετὰς ματαίων, ϗ θαυ-
" μασθῆναι βασιλέα σάρκινον
" εἰς αἰῶνα. Μὴ παραδῷς
" Κύριε τὸ σκῆπτρόν σȣ τοῖς
" μὴ ȣ̓σι, ϗ μὴ καταγελα-
" σάτωσαν ἐν τῇ πτώσει ἡ-
" μῶν, ἀλλὰ ςρέψον τȣ̃ βȣλὴν

" αὐτῶν ἐπ' αὐτές· ⸗ δὲ ἀρξά-
" μενον ἐφ' ἡμᾶς, παραδειγ-
" μάτισον. Μνήσθητι Κύριε,
" γνώσθητι ἐν καιρῷ θλίψεως
" ἡμῶν, καὶ ἐμὲ θάρσυνον βα-
" σιλεῦ ⸗ θεῶν, καὶ πάσης ἀρ-
" χῆς ἐπικρατῶν. Δὸς λόγον
" εὔρυθμον εἰς τὸ στόμα μου
" ἐνώπιον ⸗ λέοντος, καὶ μετά-
" θες ⸗ καρδίαν αὐτῦ εἰς μῖ-
" σος ⸗ πολεμούντος ἡμᾶς, εἰς
" συντέλειαν αὐτῦ καὶ ⸗ ὁμο-
" νοούντων αὐτῷ. Ἡμᾶς δὲ
" ῥῦσαι ἐν χειρί σε, καὶ βοή-
" θησόν μοι τῇ μόνῃ, καὶ μὴ
" ἐχούσῃ εἰ μὴ σὲ Κύριε· πάν-
" των γνῶσίν ἔχεις, Καὶ οἶ-
" δας ὅτι ἐμίσησα δόξαν ἀνό-
" μων, καὶ βδελύσσομαι κοίτην
" ἀπεριτμήτων, καὶ παντὸς ἀλ-
" λοτρίου. Σὺ οἶδας ⸗ ἀνάγκην
" μου, ὅτι βδελύσσομαι τὸ ση-
" μεῖον ⸗ ὑπερηφανείας μου, ὅ
" ἐστιν ἐπὶ ⸗ κεφαλῆς μου ἐν
" ἡμέραις ὀπλασίας μου· βδε-
" λύσσομαι αὐτὸ ὡς ῥάκος
" καταμηνίων, καὶ ⸗ φορῶ αὐτὸ
" ἐν ἡμέραις ἡσυχίας μου.
" Καὶ οὐκ ἔφαγεν ἡ δούλη σου
" τράπεζαν Ἀμάν, καὶ οὐκ ἐ-
" δόξασα συμπόσιον βασιλέ-
" ως, οὐδὲ ἔπιον οἶνον σπονδῶν.
" Καὶ οὐκ ηὐφράνθη ἡ δούλη
" σου ἀφ' ἡμέρας μεταβολῆς
" μου μέχρι νῦν, πλὴν ἐπὶ σοὶ
" Κύριε ὁ Θεὸς Ἀβραάμ· Ὁ
" Θεὸς ὁ ἰσχύων ἐπὶ πάντας,
" εἰσάκουσον φωνὴν ἀπηλπισμέ-
" νων, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ χειρὸς
" ⸗ πονηρευομένων, καὶ ῥῦσαι
" με ἐκ ⸗ φόβου μου.

Κεφ. ε'. 5.

" ΚΑΙ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ
" τῇ τρίτῃ ὡς ἐπαύσατο
" προσευχομένη, ἐξεδύσατο τὰ
" ἱμάτια τῆς θεραπείας, καὶ
" περιεβάλλετο ⸗ δόξαν αὐ-
" τῆς. Καὶ γενηθεῖσα ἐπι-
" φανὴς, ἐπικαλεσαμένη τὸν
" πάντων ἐπόπτην Θεὸν καὶ σω-
" τῆρα, παρέλαβε τὰς δύο ἅ-
" βρας, Καὶ τῇ μὲν μιᾷ ἐπη-
" ρείδετο ὡς τρυφερευομένη, Ἡ
" δὲ ἑτέρα ἐπηκολούθει κεφί-
" ζουσα ⸗ ἔνδυσιν αὐτῆς. Καὶ
" αὐτὴ ἐρυθριῶσα ἀκμῇ κάλ-
" λους αὐτῆς· καὶ τὸ πρόσωπον
" αὐτῆς ἱλαρὸν, ὡς προσφι-
" λές· ἡ δὲ καρδία αὐτῆς ἀπ-
" εσκυθρωμένη ἀπὸ ⸗ φόβου. Καὶ
" εἰσελθοῦσα πάσας τὰς θύ-
" ρας, καθέζετο ἐνώπιον ⸗ βασι-
" λέως, καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐπὶ
" ⸗ θρόνου ⸗ βασιλείας αὐτῦ,
" καὶ πᾶσαν στολὴν ⸗ ἐπιφα-
" νείας αὐτῦ ἐνδεδύκει, ὅλῳ
" διὰ χρυσοῦ καὶ λίθων πολυ-
" τελῶν, καὶ ἦν φοβερὸς σφό-
" δρα. Καὶ ἄρας τὸ πρόσωπον
" αὐτῦ πεπυρωμένον δόξῃ, ἐν
" ἀκμῇ θυμοῦ ἔβλεψεν· καὶ ἔπε-
" σεν ἡ βασίλισσα, καὶ μετέ-

" βαλε τὸ χρῶμα αὐτῆς ἐν
" ἐκλύσει· καὶ κατεπέκυψεν ἐπὶ
" τ̀ κεφαλὴν τ̀ ἅβρας τ̀ προ-
" πορευομένης. Καὶ μετέβα-
" λεν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα τ̃
" βασιλέως εἰς πραΰτητα, καὶ
" ἀγωνιάσας ἀνεπήδησεν ἀπὸ
" τ̃ θρόνε αὐτ̃, καὶ ἀνέλαβεν
" αὐτὴν ἐπὶ τὰς ἀγκάλας αὐ-
" τ̃, μέχρις ἧ κατέστη· καὶ
" παρεκάλει αὐτὴν λόγοις εἰ-
" ρηνικοῖς, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Τί
" ἐστιν Ἐσθήρ; ἐγὼ ὁ ἀδελφός
" σε, θάρσει, Οὐ μὴ ἀποθά-
" νῃς· ὅτι κοινὸν τὸ πρόσταγμα
" ἡμῶν ἐστιν, Πρόσελθε.

2 " Καὶ ἄρας τὴν χρυσῆν
" ῥάβδον, ἐπέθηκεν ἐπὶ τ̀ τρά-
" χηλον αὐτῆς, καὶ ἠσπάσατο
" αὐτὴν, καὶ εἶπε, Λάλησόν μοι.
" Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἶδόν σε
" Κύριε ὡς ἄγγελον Θεᾶ, καὶ
" ἐταράχθη ἡ καρδία μὲ ἀπὸ
" φόβε τ̀ δόξης σε, Ὅτι θαυ-
" μαστὸς εἶ Κύριε, καὶ τὸ πρόσ-
" ωπον σε χαρίτων μεστόν. Ἐν
" δὲ τῷ διαλέγεσθαι αὐτὴν,
" ἔπεσεν ἀπὸ ἐκλύσεως. Καὶ
" ὁ βασιλεὺς ἐταράσσετο, καὶ
" πᾶσα ἡ θεραπεία αὐτ̃
" παρεκάλει αὐτήν."

3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Τί θέλεις Ἐσθήρ; καὶ τί σε ἐστὶ τὸ ἀξίωμα; ἕως ἧ ἡμίσυς τῆς βασιλείας μα, καὶ ἔσαι σοι.

4 Εἶπε δὲ Ἐσθὴρ, Ἡμέρα μα ἐπίσημος σήμερόν ἐστιν· εἰ ἄν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, ἐλθάτω καὶ αὐτὸς καὶ Ἀμὰν εἰς τ̀ δοχὴν, ἣν ποιήσω σήμερον.

5 Καὶ εἶπεν ὁ βατιλεὺς, Κατασπεύσαιε Ἀμάν· ὅπως ποιήσωμεν τὸν λόγον Ἐσθήρ· καὶ παραγίνονται ἀμφότεροι εἰς τ̀ δοχὴν, ἣν εἶπεν Ἐσθήρ.

6 Ἐν δὲ τῷ πότῳ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐσθὴρ, Τί ἐστι βασίλισσα Ἐσθήρ; καὶ ἔσαι ὅσα ἀξιοῖς.

7 Καὶ εἶπε, Τὸ αἴτημά μα, καὶ τὸ ἀξίωμα·

8 Εἰ εὗρον χάριν ἐνώπιον τ̃ βασιλέως, ἐλθατω ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμὰν ἔτι τ̀ αὔριον εἰς τὴν δοχὴν, ἣν ποιήσω αὐτοῖς, καὶ αὔριον ποιήσω τὰ αὐτά.

9 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἀμὰν ἀπὸ τ̃ βασιλέως ὑπερχαρὴς εὐφραινόμενος· ἐν δὲ τῷ ἰδεῖν Ἀμὰν Μαρδοχαῖον τ̀ Ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ, ἐθυμώθη σφόδρα.

10 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὰ ἴδια, ἐκάλεσε τὰς φίλας, καὶ Ζωσάραν τ̀ γυναῖκα αὐτ̃,

11 Καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς τὸν πλοῦτον αὐτ̃, καὶ τ̀ δόξαν ἣν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὡς ἐποίησεν αὐτὸν πρωτεύειν καὶ ἡγεῖσθαι τ̀ βασιλείας.

12 Καὶ εἶπεν Ἀμὰν, Οὐ κέκληκεν ἡ βασίλισσα μετὰ τ̃ βασιλέως εὐένα εἰς τ̀ δοχὴν,

ἀλλ' ἢ ἐμὲ, καὶ εἰς τὴν αὔριον κέκλημαι.

13 Καὶ ταῦτά μοι οὐκ ἀρέσκει, ὅταν ἴδω Μαρδοχαῖον τὸν Ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ.

14 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ζωσάρα ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ φίλοι, Κοπήτω σοι ξύλον πηχῶν πεντήκοντα, ὄρθρου δὲ εἶπον τῷ βασιλεῖ, καὶ κρεμασθήτω Μαρδοχαῖος ἐπὶ τοῦ ξύλου· σὺ δὲ εἴσελθε εἰς τὸ δοχὴν σὺν τῷ βασιλεῖ, καὶ εὐφραίνου· καὶ ἤρεσε τὸ ῥῆμα τῷ Ἀμὰν, καὶ ἡτοιμάσθη τὸ ξύλον.

Κεφ. ς'. 6.

Ο ΔΕ Κύριος ἀπέστησε τὸν ὕπνον ἀπὸ τοῦ βασιλέως τὴν νύκτα ἐκείνην· καὶ εἶπε τῷ διακόνῳ αὐτοῦ εἰσφέρειν γράμματα μνημόσυνα τῶν ἡμερῶν ἀναγινώσκειν αὐτῷ.

2 Εὗρε δὲ τὰ γράμματα τὰ γραφέντα περὶ Μαρδοχαίου, ὡς ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ περὶ τῶν δύο εὐνούχων τοῦ βασιλέως ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτοὺς, καὶ ζητῆσαι ἐπιβαλεῖν τὰς χεῖρας Ἀρταξέρξῃ.

3 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς, Τίνα δόξαν ἢ χάριν ἐποιήσαμεν τῷ Μαρδοχαίῳ; καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως, Οὐκ ἐποίησας αὐτῷ ἐδέν.

4 Ἐν δὲ τῷ συνθάνεσθαι τὸν βασιλέα περὶ τῆς εὐνοίας Μαρδοχαίου, ἰδοὺ Ἀμὰν ἐν τῇ αὐλῇ· εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς, Τίς ἐν τῇ αὐλῇ; ὁ δὲ Ἀμὰν εἰσῆλθεν εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ, κρεμάσαι τὸν Μαρδοχαῖον ἐπὶ τῷ ξύλῳ, ᾧ ἡτοίμασε.

5 Καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως, Ἰδοὺ Ἀμὰν ἕστηκεν ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καλέσατε αὐτόν.

6 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμὰν, Τί ποιήσω τῷ ἀνθρώπῳ, ὃν ἐγὼ θέλω δοξάσαι; εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ Ἀμὰν, Τίνα θέλει ὁ βασιλεὺς δοξάσαι εἰ μὴ ἐμέ;

7 Εἶπε δὲ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἄνθρωπον ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοξάσαι,

8 Ἐνεγκάτωσαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως στολὴν βυσσίνην ἣν ὁ βασιλεὺς περιβάλλεται, καὶ ἵππον ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπιβαίνει,

9 Καὶ δότω ἑνὶ τῶν φίλων τοῦ βασιλέως τῶν ἐνδόξων, καὶ στολισάτω τὸν ἄνθρωπον, ὃν ὁ βασιλεὺς ἀγαπᾷ· καὶ ἀναβιβασάτω αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ κηρυσσέτω διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως, λέγων, Οὕτως ἔσαι παντὶ ἀνθρώπῳ, ὃν ὁ βασιλεὺς δοξάζει.

10 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμὰν, Καλῶς ἐλάλησας· ἕτως ποίησον τῷ Μαρδοχαίῳ τῷ Ἰουδαίῳ, τῷ θεραπεύοντι ἐν τῇ

αὐλῇ, καὶ μὴ παρεπεσάτω σου λόγος ὧν ἐλάλησας.

11 Ἔλαβε δὲ Ἀμὰν τὴν στολὴν καὶ τὸν ἵππον, καὶ ἐστόλισε τὸν Μαρδοχαῖον, καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ διῆλθε διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως, καὶ ἐκήρυσσε λέγων, Οὕτως ἔσαι παντὶ ἀνθρώπῳ, ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοξάσαι.

12 Ἐπέστρεψε δὲ ὁ Μαρδοχαῖος εἰς τὴν αὐλήν· Ἀμὰν δὲ ὑπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια λυπάμενος κατὰ κεφαλῆς.

13 Καὶ διηγήσατο Ἀμὰν τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ Ζωσάρᾳ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ τοῖς φίλοις· καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν οἱ φίλοι, καὶ ἡ γυνή, Εἰ ἐκ γένους Ἰουδαίων Μαρδοχαῖος, ἤρξαι ταπεινοῦσθαι ἐνώπιον αὐτοῦ, πεσὼν πεσῇ, καὶ οὐ μὴ δύνῃ αὐτὸν ἀμύνασθαι, ὅτι Θεὸς ζῶν μετ' αὐτοῦ.

14 Ἔτι αὐτῶν λαλούντων, παραγίνονται οἱ εὐνοῦχοι, ἐπισπεύδοντες τὸν Ἀμὰν ἐπὶ τὸ πότον ὃν ἡτοίμασεν Ἐσθήρ.

Κεφ. ζ'. 7.

ΕΙΣΗΛΘΕ δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμὰν, συμπιεῖν τῇ βασιλίσσῃ.

2 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς Ἐσθὴρ τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ ἐν τῷ πότῳ, Τί ἐστιν, Ἐσθὴρ βασίλισσα; καὶ τί τὸ αἴτημά σου; καὶ τί τὸ ἀξίωμά σου; καὶ ἕως σοι ἕως ἡμίσους τῆς βασιλείας μου.

3 Καὶ ἀποκριθεῖσα, εἶπεν, Εἰ εὗρον χάριν ἐνώπιον σου βασιλέως, δοθήτω ἡ ψυχή τῷ αἰτήματί μου, καὶ ὁ λαός μου τῷ ἀξιώματί μου.

4 Ἐπράθημεν γὰρ ἐγώ τε καὶ ὁ λαός μου εἰς ἀπώλειαν καὶ διαρπαγὴν καὶ δαλείαν, ἡμεῖς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας, καὶ παρήκουσα· οὐ γὰρ ἄξιος ὁ διάβολος τῆς αὐλῆς σου βασιλέως.

5 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς, Τίς ἔστος, ὅστις ἐτόλμησε ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο;

6 Εἶπε δὲ Ἐσθὴρ, Ἄνθρωπος ἐχθρὸς Ἀμὰν, ὁ πονηρὸς οὗτος. Ἀμὰν δὲ ἐταράχθη ἀπὸ σου βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης.

7 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐξανέστη ἀπὸ σου συμποσίου εἰς τὸν κῆπον· ὁ δὲ Ἀμὰν παρῃτεῖτο τὴν βασίλισσαν· ἑώρα γὰρ ἑαυτὸν ἐν κακοῖς ὄντα.

8 Ἐπέστρεψεν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκ σου κήπου. Ἀμὰν δὲ ἐπιπεπλώκει ἐπὶ τὴν κλίνην, αἰτῶν τὴν βασίλισσαν· εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς, Ὥστε καὶ τὴν γυναῖκα βιάζῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μου; Ἀμὰν δὲ ἀκούσας διετράπη τῷ προσώπῳ.

9 Εἶπε δὲ Βαγαθὰν εἷς τῶν εὐνούχων πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδοὺ καὶ ξύλον ἡτοίμασεν Ἀμὰν

Μαρδοχαίῳ τῷ λαλήσαντι περὶ τ βασιλέως, καὶ ὥρθωται ἐν τοῖς Ἀμὰν ξύλον πηχῶν πεντήκοντα· εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς, Σταυρωθήτω ἐπ' αὐτῆ.

10 Καὶ ἐκρεμάσθη Ἀμὰν ἐπὶ τ ξύλε ὃ ἡτοιμάσθη Μαρδοχαίῳ· καὶ τότε ὁ βασιλεὺς ἐκόπασε τ θυμῆ.

Κεφ. ή. 8.

ΚΑΙ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἐδωρήσατο Ἐσθὴρ ὅσα ὑπῆρχεν Ἀμὰν τῷ διαβόλῳ· καὶ Μαρδοχαῖος προσεκλήθη ὑπὸ τ βασιλέως· ὑπέδειξε γὰρ Ἐσθὴρ, ὅτι ἐνοικείωται αὐτῇ.

2 Ἔλαβε δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον ὃν ἀφείλατο Ἀμὰν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Μαρδοχαίῳ· καὶ κατέστησεν Ἐσθὴρ Μαρδοχαῖον ἐπὶ πάντων τ Ἀμάν.

3 Καὶ προσθεῖσα ἐλάλησε πρὸς τ βασιλέα, καὶ προσέπεσε πρὸς τὰς πόδας αὐτε, καὶ ἠξίε ἀφελεῖν τ Ἀμὰν κακίαν, καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς Ἰεδαίοις.

4 Ἐξέτεινε δὲ ὁ βασιλεὺς Ἐσθὴρ τ ῥάβδον τὴν χρυσῆν· ἐξηγέρθη δὲ Ἐσθὴρ παρεσηκέναι τῷ βασιλεῖ,

5 Καὶ εἶπεν Ἐσθὴρ, Εἰ δοκεῖ σοι, καὶ εὗρον χάριν, προφθήτω ἀποσταλῆναι τὰ γράμματα τὰ ἀπεσταλμένα ὑπὸ Ἀμὰν, τὰ γραφέντα ἀπολέσθαι τὰς Ἰεδαίας, οἳ εἰσιν ἐν τῇ βασιλείᾳ σε.

6 Πῶς γὰρ δυνήσομαι ἰδεῖν τ κάκωσιν τ λαε με, καὶ πῶς δυνήσομαι σωθῆναι ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τ πατρίδος με;

7 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐσθὴρ, Εἰ πάντα τὰ ὑπάρχοντα Ἀμὰν ἔδωκα καὶ ἐχαρισάμην σοι, καὶ αὐτὸν ἐκρέμασα ἐπὶ ξύλε, ὅτι τὰς χεῖρας ἐπήνεγκε τοῖς Ἰεδαίοις, τί ἔτι ἐπιζητεῖς;

8 Γράψατε καὶ ὑμεῖς ἐκ τοῦ ὀνόματός με, ὡς δοκεῖ ὑμῖν, καὶ σφραγίσατε τῷ δακτυλίῳ με· ὅσα γὰρ γράφεται τ βασιλέως ἐπιτάξαντος, καὶ σφραγισθῇ τῷ δακτυλίῳ με, ἐκ ἔξιν αὐτοῖς ἀντειπεῖν.

9 Ἐκλήθησαν δὲ οἱ γραμματεῖς ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ, ὅς ἐστι Νισὰν, τρίτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ αὐτε ἔτες, καὶ ἐγράφη τοῖς Ἰεδαίοις, ὅσα ἐνετείλατο τοῖς οἰκονόμοις καὶ τοῖς ἄρχεσι τ σατραπῶν, ἀπὸ τ Ἰνδικῆς ἕως τ Αἰθιοπίας, ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατράπαις καὶ χώραν καὶ χώραν, κατὰ τ αὐτῶν λέξιν.

10 Ἐγράφη δὲ διὰ τ βασιλέως, καὶ ἐσφραγίσθη τῷ δακτυλίῳ αὐτε· καὶ ἐξαπέστειλαν τὰ γράμματα διὰ βιβλιοφόρων,

11 Ὡς ἐπέταξεν αὐτοῖς χρῆσθαι τοῖς νόμοις αὐτῶν ἐν πά-

σῃ πόλει, βοηθῆσαί τε αὐτοῖς, καὶ χρῆσθαι τοῖς ἀντιδίκοις αὐτῶν καὶ τοῖς ἀντικειμένοις αὐτῶν, ὡς βέλονται,

12 Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ Ἀρταξέρξε, τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνὸς, ὅς ἐστιν Ἀδάρ.

13 Ὧν ἐστιν ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς τὰ ὑπογεγραμμένα·

" Βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς " ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατραπείαις χωρῶν ἄρχουσι, καὶ τοῖς τὰ ἡμέτερα φρονοῦσι, χαίρειν. " Πολλοὶ τῇ πλείστῃ τῶν εὐεργετούντων χρηστότητι συνοτερον τιμώμενοι, μεῖζον ἐφρόνησαν, Καὶ οὐ μόνον τοὺς ὑποτεταγμένους ἡμῖν ζητοῦσι κακοποιεῖν, τόν τε κόρον οὐ δυνάμενοι φέρειν, καὶ τοῖς ἑαυτῶν εὐσεβέσι ἐπιχειροῦσι μηχανᾶσθαι· Καὶ τὴν εὐχαριστίαν ἐ μόνον ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀναναιροῦντες, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν ἀπειραγάθων κόμποις ἐπαρθέντες, τοῦ τὰ πάντα κατοπτεύοντος ἀεὶ Θεοῦ μισοπόνηρον ὑπολαμβάνουσιν ἐκφεύξεσθαι δίκην. " Πολλάκις δὲ καὶ πολλοὺς τῶν ἐπ' ἐξουσίαις τεταγμένων, τῶν πιστευθέντων χειρίζειν φίλων τὰ πράγματα, παρα-

" μυθίᾳ μετόχους αἱμάτων ἀθῴων κατασήσασα περιέβαλε συμφοραῖς ἀνηκέστοις. Τῷ " τῆς κακοηθείας ψευδεῖ παραλογισμῷ παραλογισαμένων " τοὺς τῶν ἐπικρατέντων ἀκέραιον " εὐγνωμοσύνην. Σκοπεῖν δὲ " ἔξεστιν, ἀ τοσοῦτον ἐκ τῶν παλαιοτέρων ὡς παρεδράμομεν ἱστοριῶν, ὅσα ἐστὶ παρὰ πόδας ὑμᾶς ἐκζητοῦντας ἀνοσίως συνηλετελεσμένα τῇ τῶν " ἀναξίᾳ δυναστευόντων λοιμότητι, Καὶ προσέχειν εἰς τὰ " μετὰ ταῦτα, εἰς τὸ τῆς βασιλείαν ἀτάραχον τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις μετ' εἰρήνης παρεξόμεθα χρώμενοι ταῖς " μεταβολαῖς, τὰ δὲ ὑπὸ τὴν " ὄψιν ἐρχόμενα διακρίνοντες " ἀεὶ μετ' ἐπιεικείας ἀπαντήσεως. Ὡς γὰρ Ἀμὰν " Ἀμαδαθοῦ Μακεδὼν ταῖς " ἀληθείαις ἀλλότριος τῶν " Περσῶν αἵματος, καὶ πολὺ " διεγκὼς τῆς ἡμετέρας χρηστότητος ἐπιξενωθεὶς ἡμῖν, Ἔτυχεν ἧς ἔχομεν πρὸς πᾶν " ἔθνος φιλανθρωπίας ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἀναγορεύεσθαι " ἡμῶν πατέρα, καὶ προσκυνέμενον ὑπὸ πάντων τὸ δεύτερον τοῦ βασιλικοῦ θρόνου πρόσωπον διατελεῖν. Οὐκ " ἐνέγκας δὲ τὴν ὑπερηφανίαν, " ἐπετήδευσε τῆς ἀρχῆς στερῆσαι

" ἡμᾶς, καὶ ἓ πνεύματος, Τόν
" τε ἡμέτερον σωτῆρα καὶ δια-
" παντὸς εὐεργέτην Μαρδοχαῖ-
" ον, καὶ τ' ἄμεμπτον τ βασι-
" λείας κοινωνὸν Ἐσθὴρ σὺν
" πάντι τῷ τέκνων ἔθνει, πο-
" λυπλόκοις μεθόδων παρα-
" λογισμοῖς αἰτηπάμενος εἰς
" ἀπώλειαν. Διὰ γὰρ τ τρό-
" πων τούτων ᾠήθη λαθὼν ἡ-
" μᾶς ἐρήμους, τ τῶν Περσῶν
" ἐπικράτησιν εἰς τὸς Μακε-
" δόνας μεταξαι. Ἡμεῖς δὲ
" τὸς ὑπὸ ἓ τρισαλιτηρίᾳ πα-
" ραδεδομένους εἰς ἀφανισμὸν
" Ἰουδαίους, εὑρίσκομεν ἐ κα-
" κέργας ὄντας, δικαιοτάτοις
" δὲ πολιτευομένους νόμοις,
" Ὄντας δὲ υἱὸς ἓ ὑψίστ με-
" γίστ ζῶντος Θεῦ, ἓ κατευ-
" θύνοντος ἡμῖν τε καὶ τοῖς
" προγόνοις ἡμῶν τ βασιλείαν
" ἐν τῇ καλλίστῃ διαθέσει.
" Καλῶς οὖν ποιήσετε μὴ
" προσχρησάμενοι τοῖς ὑπὸ
" Ἀμὰν Ἀμαδαθῦ ἀποσταλεῖ-
" σι γράμμασι, Διὰ τὸ αὐ-
" τὸν τ ταῦτα ἐξεργασάμε-
" νον πρὸς ταῖς Σούσων πύ-
" λαις ἐσταυρῶσθαι σὺν τῇ
" πανοικίᾳ, τ καταξίαν ἓ τὰ
" πάντα ἐπικρατοῦντ Θεοῦ
" διατάξας ἀποδόντος αὐτῷ
" κρίσιν. Τὸ δὲ ἀντίγραφον τ
" ἐπιστολῆς ταύτης ἐκθέντες ἐν
" πάντι τόπῳ μετὰ παῤῥη-
" σίας, ἐᾶν τὸς Ἰουδαίους χρῆσ-
" θαι τοῖς ἑαυτῶν νομίμοις,
" Καὶ συνεπισχύειν αὐτοῖς,
" ὅπως τὸς ἐν καιρῷ θλίψεως
" ἐπιθεμένους αὐτοῖς, ἀμύνων-
" ται τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ
" δωδεκάτε μηνὸς Ἀδὰρ τῇ
" αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ταύτην γὰρ ὁ
" τὰ πάντα δυνασεύων Θεὸς
" ἀντ' ὀλεθρίας τοῦ ἐκλεκτῦ
" γένους, ἐποίησεν αὐτοῖς εὐ-
" φροσύνην. Καὶ ὑμεῖς ἂν ἐν
" ταῖς ἐπωνύμοις ὑμῶν ἑορ-
" ταῖς, ἐπίσημον ἡμέραν μετὰ
" πάσης εὐωχίας ἄγετε, Ὅ-
" πως καὶ νῦν καὶ μετὰ ταῦτα
" σωτήρια ᾖ ἡμῖν, καὶ τοῖς εὐ-
" νοοῦσι Πέρσαις, τοῖς δὲ ἡμῖν
" ἐπιβελεύσι, μνημόσυνον τ
" ἀπωλείας. Πᾶσα δὲ πόλις
" ἢ χώρα τὸ σύνολον, ἥτις
" κατὰ ταῦτα μὴ ποιήσῃ, δό-
" ρατι καὶ πυρὶ καταναλωθή-
" σεται μετ' ὀργῆς· ἐ μόνον
" ἀνθρώποις ἄβατος, ἀλλὰ καὶ
" θηρίοις καὶ πετεινοῖς εἰς τὸν
" ἅπαντα χρόνον ἔχθιστος κα-
" ταταθήσεται."

Τὰ δὲ ἀντίγραφα ἐκτιθέσ-
θωσαν ὀφθαλμοφανῶς ἐν πά-
σῃ τῇ βασιλείᾳ, ἑτοίμους τε εἶ-
ναι πάντας τὸς Ἰουδαίους εἰς
ταύτην τ ἡμέραν, πολεμῆσαι
αὐτῶν τὸς ὑπεναντίους.

Κεφ. Θ'. 9.

14 Οἱ μὲν ἵπποις ἐξῆλθον σπεύδοντες τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως λεγόμενα ἐπιτελεῖν· ἐξετέθη δὲ τὸ πρόσταγμα καὶ ἐν Σούσοις.

15 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐξῆλθεν ἐσταλισμένος τὴν βασιλικὴν στολήν, καὶ στέφανον ἔχων χρυσοῦν, καὶ διάδημα βύσσινον πορφυροῦν· ἰδόντες δὲ οἱ ἐν Σούσοις ἐχάρησαν.

16 Τοῖς δὲ Ἰουδαίοις ἐγένετο φῶς καὶ εὐφροσύνη

17 Κατὰ πόλιν καὶ χώραν, ἔνθα ἂν ἐξετέθη τὸ πρόσταγμα· ἔνθα ἂν ἐξετέθη τὸ ἔκθεμα, χαρὰ καὶ εὐφροσύνη τοῖς Ἰουδαίοις, κώθων καὶ εὐφροσύνη· καὶ πολλοὶ τῶν ἐθνῶν περιετέμνοντο, καὶ Ἰουδάϊζον διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

1 Ἐν γὰρ τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ὅς ἐστιν Ἀδὰρ, πάρεσται τὰ γράμματα τὰ γραφέντα ὑπὸ τοῦ βασιλέως.

2 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἀπώλοντο οἱ ἀντικείμενοι τοῖς Ἰουδαίοις· οὐδεὶς γὰρ ἀντέστη, φοβούμενος αὐτούς.

3 Οἱ γὰρ ἄρχοντες τῶν σατραπῶν, καὶ οἱ τύραννοι, καὶ οἱ βασιλικοὶ γραμματεῖς ἐτίμων τοὺς Ἰουδαίους· ὁ γὰρ φόβος Μαρδοχαίου ἐνέκειτο αὐτοῖς.

4 Προσέπεσε γὰρ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως ὀνομασθῆναι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ.

6 Καὶ ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἀπέκτειναν οἱ Ἰουδαῖοι ἄνδρας πεντακοσίους,

7 Τόν τε Φαρσαννὲς, καὶ Δελφὼν, καὶ Φασγὰ,

8 Καὶ Φαραδαθὰ, καὶ Βαρεὲ, καὶ Σαρβακὰ,

9 Καὶ Μαρμασιμὰ, καὶ Ῥαφαῖον, καὶ Ἀρσαῖον, καὶ Ζαβεθαῖον,

10 Τοὺς δέκα υἱοὺς Ἀμὰν Ἀμαδαθοῦ Βουγαίου τοῦ ἐχθροῦ τῶν Ἰουδαίων, καὶ διήρπασαν

11 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ· ἐπεδόθη τε ὁ ἀριθμὸς τῷ βασιλεῖ τῶν ἀπολωλότων ἐν Σούσοις.

12 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐσθὴρ, Ἀπώλεσαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἄνδρας πεντακοσίους, ἐν δὲ τῇ περιχώρῳ πῶς οἴει ἐχρήσαντο; τί ἔτι αἰτεῖς, καὶ ἔσαι σοι;

13 Καὶ εἶπεν Ἐσθὴρ τῷ βασιλεῖ, Δοθήτω τοῖς Ἰουδαίοις χρῆσθαι ὡσαύτως τὴν αὔριον. ὥστε τοὺς δέκα υἱοὺς Ἀμὰν κρεμάσαι.

14 Καὶ ἐπέτρεψεν οὕτως γενέσθαι, καὶ ἐξεδόθησαν τοῖς Ἰουδαίοις τοῦ πόλεως τὰ σώματα τῶν υἱῶν Ἀμὰν κρεμάσαι.

15 Καὶ συνήχθησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ τεσσαρεσ-

καιδεκάτῃ ϛ' Ἀδὰρ, καὶ ἀπεκτειναν ἄνδρας τριακοσίους, καὶ ὐδὲν διήρπασαν.

16 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἐν τῇ βασιλείᾳ συνήχθησαν, καὶ ἐαυτοῖς ἐβοήθων, καὶ ἀνεπαύσαντο ἀπὸ τῶν πολεμίων· ἀπώλεσαν γὰρ αὐτῶν μυρίους πεντακισχιλίους τῇ τρισκαιδεκάτῃ ϛ' Ἀδὰρ, καὶ ὐδὲν διήρπασαν.

17 Καὶ ἀνεπαύσαντο τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ϛ' αὐτῆ μηνὸς, καὶ ἦγον αὐτὴν ἡμέραν ἀναπαύσεως μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης.

18 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ πόλει συνήχθησαν καὶ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ, καὶ ἀνεπαύσαντο· ἦγον δὲ καὶ τὴν πεντεκαιδεκάτην μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης.

19 Διὰ τοῦτο οἱ Ἰουδαῖοι οἱ διεσπαρμένοι ἐν πάσῃ χώρᾳ τῇ ἔξω, ἄγουσι τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην ϛ' Ἀδὰρ ἡμέραν ἀγαθὴν μετ' εὐφροσύνης, ἀποστέλλοντες μερίδας ἕκαστος τῷ πλησίον.

20 Ἔγραψε δὲ Μαρδοχαῖος τοὺς λόγους τούτους εἰς βιβλίον, καὶ ἐξαπέστειλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅσοι ἦσαν ἐν τῇ Ἀρταξέρξου βασιλείᾳ τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακρὰν,

21 Στῆσαι τὰς ἡμέρας ταύτας ἀγαθὰς, ἄγειν τε τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην καὶ τὴν πεντεκαιδεκάτην ϛ' Ἀδάρ·

22 Ἐν γὰρ ταύταις ταῖς ἡμέραις ἀνεπαύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· καὶ τὸν μῆνα ἐν ᾧ ἐστράφη αὐτοῖς, ὃς ἦν Ἀδὰρ, ἀπὸ πένθους εἰς χαρὰν, καὶ ἀπὸ ὀδύνης εἰς ἀγαθὴν ἡμέραν, ἄγειν ὅλον ἀγαθὰς ἡμέρας γάμων καὶ εὐφροσύνης, ἐξαποστέλλοντες μερίδας τοῖς φίλοις, καὶ τοῖς πτωχοῖς.

23 Καὶ προσεδέξαντο οἱ Ἰουδαῖοι, καθὼς ἔγραψεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος·

24 Πῶς Ἀμὰν Ἀμαδαθοῦ ὁ Μακεδὼν ἐπολέμει αὐτοὺς, καθὼς ἔθετο ψήφισμα καὶ κλῆρον ἀφανίσαι αὐτοὺς,

25 Καὶ ὡς εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, κρεμάσαι τὸν Μαρδοχαῖον· ὅσα δὲ ἐπεχείρησεν ἐπάξαι ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους κακὰ, ἐπ' αὐτὸν ἐγένοντο, καὶ ἐκρεμάσθη αὐτὸς, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ.

26 Διὰ τοῦτο ἐπεκλήθησαν αἱ ἡμέραι αὗται Φουραὶ διὰ τοὺς κλήρους, ὅτι τῇ διαλέκτῳ αὐτῶν καλοῦνται Φουραί· διὰ τοὺς λόγους τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, καὶ ὅσα πεπόνθασι διὰ ταῦτα, καὶ ὅσα αὐτοῖς ἐγένετο,

27 Καὶ ἔστησε· καὶ προσεδέχοντο οἱ Ἰουδαῖοι ἐφ' ἑαυτοῖς

καὶ ἐπὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν καὶ ἐπὶ τοῖς προσεθεμένοις ἐπ' αὐτῶν, ἵνα μὴν ἄλλως χρήσονται· αἱ δὲ ἡμέραι αὗται μνημόσυνον ἐπιτελέμενον κατὰ γενεὰν καὶ γενεάν, καὶ πόλιν, καὶ πατριὰν, καὶ χώραν.

28 Αἱ δὲ ἡμέραι αὗται τῶν Φρυραὶ ἀχθήσονται εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἀ μὴ ἐκλίπῃ ἐκ τῶν γενεῶν.

29 Καὶ ἔγραψεν Ἐσθὴρ ἡ βασίλισσα θυγάτηρ Ἀμιναδὰβ, καὶ Μαρδοχαῖος ὁ Ἰουδαῖος, ὅσα ἐποίησαν, τό, τε στερέωμα τ ἐπιστολῆς τῶν Φρυραί.

31 Καὶ Μαρδοχαῖος καὶ Ἐσθὴρ ἡ βασίλισσα ἔστησαν ἑαυτοῖς καθ' ἑαυτῶν, καὶ τότε στήσαντες κατὰ τ ὑγιείας ἑαυτῶν καὶ τὴν βελὴν αὐτῶν.

32 Καὶ Ἐσθὴρ λόγῳ ἔστησεν εἰς τ αἰῶνα, καὶ ἐγράφη εἰς μνημόσυνον.

Κεφ. ι'. 10.

ΕΓΡΑΨΕ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τ βασιλείαν τ τε γῆς καὶ τ θαλάσσης·

2 Καὶ τ ἰσχὺν αὐτῦ καὶ ἀνδραγαθίαν, πλῆτόν τε καὶ δόξαν τ βασιλείας αὐτῦ, ἰδὲ γέγραπται ἐν βιβλίῳ βασιλέων Περσῶν καὶ Μήδων, εἰς μνημόσυνον.

3 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος διεδέχετο τ βασιλέα Ἀρταξέρξην, καὶ μέγας ἦν ἐν τῇ βασιλείᾳ, καὶ δεδοξασμένος ὑπὸ τ Ἰουδαίων· καὶ φιλάμενος, διηγεῖτο τ ἀγωγὴν παντὶ τῷ ἔθνει αὐτῦ.

" Καὶ εἶπε Μαρδοχαῖος, " Παρὰ θ Θεῦ ἐγενετο ταῦτα. Ἐμνήσθην γὰρ περὶ θ " ἐνυπνίε ἃ εἶδον περὶ τ λόγων τέτων· ἰδὲ γὰρ παρῆλθεν ἀπ' αὐτῶν λόγος. " Ἡ μικρὰ πηγὴ ἣ ἐγένετο ποταμὸς, καὶ ἦν φῶς καὶ ἥλιος καὶ ὕδωρ πολύ. Ἐσθὴρ " ἐστιν ὁ ποταμὸς, ἣν ἐγάμησεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐποίησε " βασίλισσαν. Οἱ δὲ δύο δράκοντες, ἐγώ εἰμι καὶ Ἀμάν. " Τὰ δὲ ἔθνη, τὰ ἐπισυναχθέντα ἀπολέσαι τὸ ὄνομα τ " Ἰουδαίων. Τὸ δὲ ἔθνος τὸ " ἐμὸν, ἔτός ἐστιν Ἰσραὴλ, οἱ " βοήσαντες πρὸς τ Θεὸν, καὶ " σωθέντες· καὶ ἔσωσε Κύριος " τ λαὸν αὐτῦ, καὶ ἐρρύσατο " Κύριος ἡμᾶς ἐκ πάντων τ " κακῶν τέτων· καὶ ἐποίησεν ὁ " Θεὸς τὰ σημεῖα, καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα, ἃ ἐ γέγονεν ἐν τοῖς ἔθνεσι. Διὰ " τῦτο ἐποίησε κλήρυς δύο, " ἕνα τῷ λαῷ τῦ Θεῦ, καὶ ἕνα " πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. Καὶ ἦλθον οἱ δύο κλῆροι ἔτοι εἰς " ὥραν καὶ καιρὸν, καὶ εἰς ἡμέ-

" ραν κρίσεως, ἐνώπιον Θ̄ῡ Θεοῦ
" καὶ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. Καὶ
" ἐμνήσθη ὁ Θεὸς Θ̄ῡ λαοῦ αὐ-
" τοῦ, καὶ ἐδικαίωσε τ̄ν κληρονο-
" μίαν αὐτοῦ. Καὶ ἔσονται αὐ-
" τοῖς αἱ ἡμέραι αὗται, ἐν
" μηνὶ Ἀδὰρ τῇ τεσσαρεσ-
" καιδεκάτῃ, καὶ τῇ πεντεκαι-
" δεκάτῃ Θ̄ῡ μηνὸς, μετὰ συνα-
" γωγῆς καὶ χαρᾶς καὶ εὐφρο-
" σύνης ἐνώπιον Θ̄ῡ Θεοῦ, κατὰ
" γενεὰν εἰς τ̄ν αἰῶνα ἐν τῷ
" λαῷ αὐτοῦ Ἰσραήλ. Ἔτους
" τετάρτου βασιλεύοντος Πτο-
" λεμαίου καὶ Κλεοπάτρας, εἰσ-
" ήνεγκε Δοσίθεος, ὃς ἔφη εἶ-
" ναι ἱερεὺς καὶ Λευίτης, καὶ
" Πτολεμαῖος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, τ̄ν
" προκειμένην ἐπιστολὴν τῶν
" Φρουραί, ἣν ἔφασαν εἶναι,
" καὶ ἑρμηνευκέναι Λυσίμαχον
" Πτολεμαίου, τ̄ν ἐν Ἱερουσα-
" λήμ.

Τέλος τ̄ Ἐσθήρ.

Ι Ω Β.

Κεφ. α'. 1.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ τις ἦν ἐν χώ-
ρᾳ τῇ Αὐσίτιδι, ᾧ ὄνομα
Ἰὼβ, καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος
ἀληθινὸς, ἄμεμπτος, δίκαιος,
θεοσεβὴς, ἀπεχόμενος ἀπὸ παν-
τὸς πονηροῦ πράγματος.

2 Ἐγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ
καὶ θυγατέρες τρεῖς.

3 Καὶ ἦν τὰ κτήνη αὐτοῦ
πρόβατα ἑπτακισχίλια, κά-
μηλοι τρισχίλιαι, ζεύγη βοῶν
πεντακόσια, θήλειαι ὄνοι νο-
μάδες πεντακόσιαι, καὶ ὑπηρε-
σία πολλὴ σφόδρα, καὶ ἔργα
μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τ̄ γῆς,
καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εὐγε-
νὴς τ̄ ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν.

4 Συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους, ἐποιοῦσαν
πότον καθ' ἑκάστην ἡμέραν,
συμπαραλαμβάνοντες ἅμα καὶ
τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν, ἐσ-
θίειν καὶ πίνειν μετ' αὐτῶν.

5 Καὶ ὡς ἂν συνετελέσθη-
σαν αἱ ἡμέραι Θ̄ῡ πότου, ἀπέ-
στελλεν Ἰὼβ καὶ ἐκαθάριζεν αὐ-
τοὺς ἀνιστάμενος πρωΐ, καὶ
προσέφερε περὶ αὐτῶν θυσίας,
κατὰ τ̄ ἀριθμὸν αὐτῶν, καὶ
μόσχον ἕνα περὶ ἁμαρτίας
περὶ τ̄ ψυχῶν αὐτῶν· ἔλεγε
γὰρ Ἰὼβ, Μή ποτε οἱ υἱοί μα
ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν κακὰ ἐνε-

νόησαν πρὸς Θεόν· οὕτως ἂν ἐποίει Ἰὼβ πάσας τὰς ἡμέρας.

6 Καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἰδοὺ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παρασῆναι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος ἦλθε μετ' αὐτῶν.

7 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ, Πόθεν παραγέγονας; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ διάβολος τῷ Κυρίῳ, εἶπε, Περιελθὼν τὴν γῆν καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' οὐρανὸν πάρειμι.

8 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Κύριος, Προσέσχες τῇ διανοίᾳ σου καὶ τῷ παιδός μου Ἰώβ; ὅτι οὐκ ἔστι καθ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς; ἄνθρωπος ἄμεμπτος, ἀληθινὸς, θεοσεβὴς, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος;

9 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ διάβολος, καὶ εἶπεν ἐναντίον τοῦ Κυρίου, Μὴ δωρεὰν Ἰὼβ σέβεται τὸν Κύριον;

10 Οὐ σὺ περιέφραξας τὰ ἔξω αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔσω τοῦ οἰκίας αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔξω πάντων τῶν ὄντων αὐτῷ κύκλῳ; τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλόγησας; καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ πολλὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς;

11 Ἀλλὰ ἀπόστειλον τὴν χεῖρά σου, καὶ ἅψαι πάντων ὧν ἔχει· ἢ μήν, εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει.

12 Τότε εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ, Ἰδοὺ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ, δίδωμι ἐν τῇ χειρί σου, ἀλλ' αὐτοῦ μὴ ἅψῃ· καὶ ἐξῆλθεν ὁ διάβολος παρὰ τοῦ Κυρίου.

13 Καὶ ἦν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, οἱ υἱοὶ Ἰὼβ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ ἔπινον οἶνον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου.

14 Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἦλθε πρὸς Ἰώβ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τὰ ζεύγη τῶν βοῶν ἠροτρία, καὶ αἱ θήλειαι ὄνοι ἐβόσκοντο ἐχόμεναι αὐτῶν,

15 Καὶ ἐλθόντες οἱ αἰχμαλωτεύοντες ᾐχμαλώτευσαν αὐτὰς, καὶ τὰς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις· σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι.

16 Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος, καὶ εἶπε πρὸς Ἰώβ, Πῦρ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέκαυσε τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς ποιμένας κατέφαγεν ὁμοίως· σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι.

17 Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος, καὶ εἶπε πρὸς Ἰώβ, Οἱ ἱππεῖς ἐποίησαν ἡμῖν κεφαλὰς τρεῖς, καὶ ἐκύκλωσαν τὰς καμήλους, καὶ ᾐχμαλώτευσαν αὐτὰς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις· ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι.

18 Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται λέγων τῷ Ἰὼβ, Τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου ἐσθιόντων καὶ πινόντων παρὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ,

19 Ἐξαίφνης πνεῦμα μέγα ἐπῆλθεν ἐκ τῆς ἐρήμου, καὶ ἥψατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας, καὶ ἔπεσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παιδία σου, καὶ ἐτελεύτησαν· ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι.

20 Οὕτως ἀναστὰς Ἰὼβ ἔρρηξε τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ, καὶ ἐκείρατο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς, καὶ πεσὼν χαμαὶ, προσεκύνησε,

21 Καὶ εἶπεν, Αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ· ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλατο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτως ἐγένετο· εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον.

22 Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰὼβ ἐναντίον τοῦ Κυρίου· καὶ οὐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ Θεῷ.

Κεφ. β'. 2.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἔναντι Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος ἦλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν παραστῆναι ἐναντίον τοῦ Κυρίου.

2 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ, Πόθεν σὺ ἔρχῃ; τότε εἶπεν ὁ διάβολος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, Διαπορευθεὶς τὴν ὑπ' οὐρανὸν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν, πάρειμι.

3 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν διάβολον, Προσέσχες ἐν τῷ θεράποντί μου Ἰὼβ, ὅτι οὐκ ἔστι κατ' αὐτὸν τὸν ἐπὶ τῆς γῆς; ἄνθρωπος ἄκακος, ἀληθινὸς, ἄμεμπτος, θεοσεβὴς, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ, ἔτι δὲ ἔχεται ἀκακίας· σὺ δὲ εἶπας ὑπάρχοντα αὐτὸν διακενῶς ἀπολέσαι.

4 Ὑπολαβὼν δὲ ὁ διάβολος εἶπε τῷ Κυρίῳ, Δέρμα ὑπὲρ δέρματος, ὅσα ὑπάρχει ἀνθρώπῳ ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτίσει.

5 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χεῖρά σου, ἅψαι τῶν ὀστῶν αὐτοῦ καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ· ἢ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ, Ἰδοὺ παραδίδωμί σοι αὐτόν· μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον.

7 Ἐξῆλθε δὲ ὁ διάβολος ἀπὸ τοῦ Κυρίου· καὶ ἔπαισε τὸν Ἰὼβ ἕλκει πονηρῷ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς.

8 Καὶ ἔλαβεν ὄστρακον, ἵνα τὴν ἰχῶρα ξύῃ, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας ἔξω τῆς πόλεως.

9 Χρόνε δὲ πολλῶ προβεβηκότος, εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτῦ, Μέχρι τίνος καρτερήσεις, λέγων, Ἰδὲ ἀναμένω χρόνον ἔτι μικρὸν, προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τ σωτηρίας μ; ἰδὲ γὰρ ἠφάνισαί σε τὸ μνημόσυνον ἀπὸ τ γῆς· υἱοὶ κ θυγατέρες, ἐμῆς κοιλίας ὠδῖνες κ πόνοι, ἃς εἰς τὸ κενὸν ἐκοπίασα μετὰ μόχθων· σύ τε αὐτὸς ἐν σαπρία σκωλήκων κάθησαι διανυκτερεύων αἴθριος, κἀγὼ πλανωμένη καὶ λάτρις τόπον ἐκ τόπε κ οἰκίαν ἐξ οἰκίας, προσδεχομένη τὸν ἥλιον πότε δύσεται, ἵνα ἀναπαύσωμαι τ μόχθων με κ τ ὀδυνῶν αἵ με νῦν συνέχεσιν· ἀλλὰ εἰπόν τι ῥῆμα εἰς Κύριον, καὶ τελεύτα.

10 Ὁ δὲ ἐμβλέψας, εἶπεν αὐτῇ, Ὥσπερ μία τ ἀφρόνων γυναικῶν ἐλάλησας· εἰ τὰ ἀγαθὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς Κυρίε, τὰ κακὰ οὐχ ὑποίσομεν; ἐν πᾶσι τέτοις τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰὼβ τοῖς χείλεσιν ἐναντίον τῦ Θεῦ.

11 Ἀκέσαντες δὲ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτῦ τὰ κακὰ πάντα τὰ ἐπελθόντα αὐτῷ, παρεγένοντο ἕκαστος ἐκ τ ἰδίας χώρας πρὸς αὐτόν· Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανῶν βασιλεὺς, Βαλδὰδ ὁ Σαυχέων τύραννος, Σωφὰρ Μιναίων βασιλεύς· κ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν ὁμοθυμαδὸν, τοῦ παρακαλέσαι κ ἐπισκέψασθαι αὐτόν.

12 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν πόρρωθεν, οὐκ ἐπέγνωσαν· καὶ βοήσαντες φωνῇ μεγάλῃ ἔκλαυσαν, ῥήξαντες ἕκαστος τ ἑαυτῦ στολὴν, κ καταπασάμενοι γῆν,

13 Παρεκάθισαν αὐτῷ ἑπτὰ ἡμέρας κ ἑπτὰ νύκτας, κ οὐδεὶς αὐτῶν ἐλάλησεν· ἑώρων γὰρ τ πληγὴν δεινὴν ὖσαν κ μεγάλην σφόδρα.

Κεφ. γ'. 3.

ΜΕΤΑ τῦτο ἤνοιξεν Ἰὼβ τὸ στόμα αὐτῦ, κ κατηράσατο τ ἡμέραν αὐτῦ,

2 Λέγων,

3 Ἀπόλοιτο ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐγεννήθην, καὶ ἡ νὺξ ἐκείνη, ᾗ εἶπαν, Ἰδὲ ἄρσεν.

4 Ἡ νὺξ ἐκείνη εἴη σκότος, καὶ μὴ ἀναζητήσαι αὐτὴν ὁ Κύριος ἄνωθεν, μηδὲ ἔλθοι εἰς αὐτὴν φέγγος.

5 Ἐκλάβοι δὲ αὐτὴν σκότος κ σκιὰ θανάτε, ἐπέλθοι ἐπ' αὐτὴν γνόφος· καταραθείη ἡ ἡμέρα

6 Καὶ ἡ νὺξ ἐκείνη, ἀπενέγκοιτο αὐτὴν σκότος· μὴ εἴη εἰς ἡμέρας ἐνιαυτῦ, μηδὲ ἀριθμηθείη εἰς ἡμέρας μηνῶν.

7 Ἀλλὰ ἡ νὺξ ἐκείνη εἴη ὀ-

δύνη, καὶ μὴ ἔλθοι ἐπ' αὐτὴν εὐφροσύνη, μηδὲ χάρμονή.

8 Ἀλλὰ καταράσαιτο αὐτὴν ὁ καταρώμενος τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὁ μέλλων τὸ μέγα κῆτος χειρώσασθαι.

9 Σκοτωθείη τὰ ἄστρα τῆς νυκτὸς ἐκείνης· ὑπομείναι, καὶ εἰς φωτισμὸν μὴ ἔλθοι, καὶ μὴ ἴδοι Ἑωσφόρον ἀνατέλλοντα.

10 Ὅτι οὐ συνέκλεισε πύλας γαστρὸς μητρός μου, ἀπήλλαξε γὰρ ἂν πόνον ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου.

11 Διατί γὰρ ἐν κοιλίᾳ οὐκ ἐτελεύτησα; ἐκ γαστρὸς δὲ ἐξῆλθον, καὶ οὐκ εὐθὺς ἀπωλόμην;

12 Ἵνατί δὲ συνήντησάν μοι τὰ γόνατα; ἵνατί δὲ μαστὸς ἐθήλασα;

13 Νῦν ἂν κοιμηθεὶς ἡσύχασα, ὑπνώσας δὲ ἀνεπαυσάμην

14 Μετὰ βασιλέων βουλευτῶν γῆς οἱ ἐγαυρίωντο ἐπὶ ξίφεσιν,

15 Ἢ μετὰ ἀρχόντων, ὧν πολὺς ὁ χρυσὸς, οἱ ἔπλησαν τὰς οἴκους αὐτῶν ἀργυρίου·

16 Ἢ ὥσπερ ἔκτρωμα ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς, ἢ ὥσπερ νήπιοι οἳ οὐκ εἶδον φῶς.

17 Ἐκεῖ ἀσεβεῖς ἐξέκαυσαν θυμὸν ὀργῆς, ἐκεῖ ἀνεπαύσαντο κατάκοποι τῷ σώματι.

18 Ὁμοθυμαδὸν δὲ οἱ αἰώνιοι οὐκ ἤκουσαν φωνὴν φορολόγου.

19 Μικρὸς καὶ μέγας ἐκεῖ εἰσι, καὶ θεράπων δεδοικὼς τὸν Κύριον αὐτοῦ.

20 Ἵνατί γὰρ δέδοται τοῖς ἐν πικρίᾳ φῶς; ζωὴ δὲ ταῖς ἐν ὀδύναις ψυχαῖς,

21 Οἳ ἱμείρονται ὑπὲρ θανάτου, καὶ οὐ τυγχάνουσιν ἀνορύσσοντες ὥσπερ θησαυρὸν,

22 Περιχαρεῖς δὲ ἐγένοντο ἐὰν κατατύχωσι;

23 Θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυμα, συνέκλεισε γὰρ ὁ Θεὸς κατ' αὐτοῦ.

24 Πρὸ γὰρ τοῦ σίτου μου στεναγμὸς ἥκει, δακρύω δὲ ἐγὼ συνεχόμενος φόβῳ.

25 Φόβος γὰρ ὃν ἐφρόντισα ἦλθέ μοι, καὶ ὃν ἐδεδοίκειν, συνήντησέ μοι.

26 Οὔτε εἰρήνευσα, οὔτε ἡσύχασα, οὔτε ἀνεπαυσάμην, ἦλθε δέ μοι ὀργή.

Κεφ. δ'. 4.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανίτης, λέγει,

2 Μὴ πολλάκις σοι λελάληται ἐν κόπῳ; ἰσχὺν δὲ ῥήμάτων σε τίς ὑποίσει;

3 Εἰ γὰρ σὺ ἐνουθέτησας πολλὰς, καὶ χεῖρας ἀσθενεῖς παρεκάλεσας,

4 Ἀσθενοῦντάς τε ἐξανέστησας

ῥήμασι, γόνασί τε ἀδυνατοῦσι θάρσος περιέθηκας.

5 Νῦν δὲ ἦκει ἐπὶ σὲ πόνος καὶ ἥψατό σε, σὺ ἐσπάδασας.

6 Πότερον οὐχ ὁ φόβος σε ἐστὶν ἐν ἀφροσύνῃ, καὶ ἡ ἐλπίς σε καὶ ἡ κακία τὴν ὁδόν σε;

7 Μνήσθητι δή, τίς καθαρὸς ὢν ἀπώλετο, ἢ πότε ἀληθινοὶ ὁλόῤῥιζοι ἀπώλοντο;

8 Καθ' ὃν τρόπον εἶδον τοὺς ἀροτριῶντας τὰ ἄτοπα, οἱ δὲ σπείροντες αὐτὰ ὀδύνας θερίζουσιν ἑαυτοῖς.

9 Ἀπὸ προσάγματος Κυρίου ἀπολοῦνται, ἀπὸ δὲ πνεύματος ὀργῆς αὐτοῦ ἀφανισθήσονται.

10 Σθένος λέοντος, φωνὴ δὲ λεαίνης, γαυρίαμα δὲ δρακόντων ἐσβέσθη.

11 Μυρμηκολέων ὤλεσε παρὰ τὸ μὴ ἔχειν βορὰν, σκύμνοι δὲ λεόντων ἔλιπον ἀλλήλους.

12 Εἰ δέ τι ῥῆμα ἀληθινὸν ἐγεγόνει ἐν λόγοις σε, εὐθὲν ἄν σοι τούτων κακὸν ἀπήντησε· πότερον οὐ δέξεταί μου τὸ ἔδαφος ἐξαίσια παρ' αὐτοῦ;

13 Φόβῳ δὲ καὶ ἤχῳ νυκτερινῇ ἐπιπίπτων φόβος ἐπ' ἀνθρώπους,

14 Φρίκη μοι συνήντησε καὶ τρόμος, καὶ μεγάλως μου τὰ ὀστᾶ διέσεισε,

15 Καὶ πνεῦμα ἐπὶ προσώπου μου ἐπῆλθεν, ἔφριξαν δέ μου τρίχες καὶ σάρκες.

16 Ἀνέστην καὶ οὐκ ἐπέγνων, εἶδον καὶ οὐκ ἦν μορφὴ πρὸ ὀφθαλμῶν μου, ἀλλ' ἢ αὔραν καὶ φωνὴν ἤκουσα.

17 Τί γάρ; μὴ καθαρὸς ἔσται βροτὸς ἐναντίον θεοῦ Κυρίου; ἢ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ ἄμεμπτος ἀνήρ;

18 Εἰ κατὰ παίδων αὐτοῦ οὐ πιστεύει, κατὰ δὲ ἀγγέλων αὐτοῦ σκολιόν τι ἐπενόησε.

19 Τοὺς δὲ κατοικοῦντας οἰκίας πηλίνας, ἐξ ὧν καὶ αὐτοὶ ἐκ γῆς αὐτοῦ πηλὸς ἐσμεν, ἔπαισεν αὐτοὺς σητὸς τρόπον,

20 Καὶ ἀπὸ πρωΐθεν μέχρι ἑσπέρας οὐκ ἔτι εἰσὶ, παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἑαυτοῖς βοηθῆσαι, ἀπώλοντο.

21 Ἐνεφύσησε γὰρ αὐτοῖς καὶ ἐξηράνθησαν, ἀπώλοντο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς σοφίαν.

Κεφ. ε'. 5.

ΕΠΙΚΑΛΕΣΑΙ δὲ εἴ τις σοι ὑπακούσεται, ἢ εἴ τινα ἀγγέλων ἁγίων ὄψῃ.

2 Καὶ γὰρ ἄφρονα ἀναιρεῖ ὀργὴ, πεπλανημένον δὲ θανατοῖ ζῆλος.

3 Ἐγὼ δὲ εἶδον ἄφρονας ῥίζαν βάλλοντας, ἀλλ' εὐθέως ἐβρώθη αὐτῶν ἡ δίαιτα.

4 Πόῤῥω γένοιντο οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ σωτηρίας, κολαβρισθείησαν δὲ ἐπὶ θύραις ἡσσόνων, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐξαιρούμενος.

5 Ἃ γὰρ ἐκεῖνοι συνήγαγον, δίκαιοι ἔδονται, αὐτοὶ δὲ ἐκ κακῶν ἐκ ἐξαίρετοι ἔσονται· ἐκσιφωνισθείη αὐτῶν ἡ ἰσχύς.

6 Οὐ γὰρ μὴ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς γῆς κόπος, ἀδὲ ἐξ ὀρέων ἀναβλαστήσει πόνος.

7 Ἀλλὰ ἄνθρωπος γεννᾶται κόπῳ, νεοσσοὶ δὲ γυπὸς τὰ ὑψηλὰ πέτονται.

8 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἐγὼ δεηθήσομαι Κυρίε, Κύριον δὲ τὸν πάντων δεσπότην ἐπικαλέσομαι,

9 Τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν ἐκ ἔστιν ἀριθμὸς,

10 Τὸν διδόντα ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν, ἀποστέλλοντα ὕδωρ ἐπὶ τὴν ὑπ' ἀρανὸν,

11 Τὸν ποιοῦντα ταπεινὲς εἰς ὕψος, καὶ ἀπολωλότας ἐξεγείροντα,

12 Διαλλάσσοντα βουλὰς πανέργων, καὶ οὐ μὴ ποιήσωσιν αἱ χεῖρες αὐτῶν ἀληθές.

13 Ὁ καταλαμβάνων σοφὲς ἐν τῇ φρονήσει, βελὴν δὲ πολυπλόκων ἐξέστησεν.

14 Ἡμέρας συναντήσεται αὐτοῖς σκότος, τὸ δὲ μεσημβρινὸν ψηλαφήσαισαν ἴσα νυκτὶ,

15 Ἀπόλοιντο δὲ ἐν πολέμῳ· ἀδύνατος δὲ ἐξέλθοι ἐκ χειρὸς δυνάστε.

16 Εἴη δὲ ἀδυνάτῳ ἐλπὶς, ἀδίκε δὲ στόμα ἐμφραχθείη.

17 Μακάριος δὲ ἄνθρωπος ὃν ἤλεγξεν ὁ Κύριος, παιδίτημα δὲ παντοκράτορος μὴ ἀπαναίνου.

18 Αὐτὸς γὰρ ἀλγεῖν ποιεῖ, καὶ πάλιν ἀποκαθίστησιν· ἔπαισε, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἰάσαντο.

19 Ἐξάκις ἐξ ἀναγκῶν σε ἐξελεῖται, ἐν δὲ τῷ ἑβδόμῳ, οὐ μὴ ἅψηταί σε κακόν.

20 Ἐν λιμῷ ῥύσεταί σε ἐκ θανάτε, ἐν πολέμῳ δὲ ἐκ χειρὸς σιδήρε λύσει σε.

21 Ἀπὸ μάστιγος γλώσσης σε κρύψει, καὶ οὐ μὴ φοβηθῇς ἀπὸ κακῶν ἐρχομένων.

22 Ἀδίκων καὶ ἀνόμων καταγελάσῃ· ἀπὸ δὲ θηρίων ἀγρίων οὐ μὴ φοβηθῇς·

23 Θῆρες γὰρ ἄγριοι εἰρηνεύσουσί σοι.

24 Εἶτα γνώσῃ ὅτι εἰρηνεύσει σε ὁ οἶκος· ἡ δὲ δίαιτα τῆς σκηνῆς σε οὐ μὴ ἁμάρτῃ.

25 Γνώσῃ δὲ ὅτι πολὺ τὸ σπέρμα σε, τὰ δὲ τέκνα σε ἔσαι ὥσπερ τὸ ποαμβότανον τῆς ἀγρῆς.

26 Ἐλεύσῃ δὲ ἐν τάφῳ ὥσπερ σῖτος ὥριμος κατὰ καιρὸν θεριζόμενος, ἢ ὥσπερ θιμωνία ἅλωνος καθ' ὥραν συγκομισθεῖσα.

27 Ἰδὲ ταῦτα ἅπως ἐξιχνιά-

σαμεν· ταῦτά ἐςιν ἃ ἀκηκόα-
μεν· σὺ δὲ γνῶθι σεαυτῷ, εἴ
τι ἔπραξας.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ, λέ-
γει,

2 Εἰ γάρ τις ἱςῶν ςήσαι μȣ
τὴν ὀργὴν, τὰς δὲ ὀδύνας μȣ ἄραι
ἐν ζυγῷ ὁμοθυμαδὸν,

3 Καὶ δὴ ἄμμȣ παραλίας
βαρυτέρα ἔςαι· ἀλλ' ὡς ἔοικε
τὰ ῥήματά μȣ ἐςὶ φαῦλα.

4 Βέλη γὰρ Κυρίȣ ἐν τῷ σώ-
ματί μȣ ἐςὶν, ὧν ὁ θυμὸς αὐ-
τῶν ἐκπίνει μȣ τὸ αἷμα, ὅταν
ἄρξωμαι λαλεῖν, κεντȣ̃σί με.

5 Τί γάρ; μὴ διακενῆς κε-
κράξεται ὄνος ἄγριος, ἀλλ' ἢ
τὰ σῖτα ζητῶν; εἰ δὲ καὶ ῥήξει
φωνὴν βȣ̃ς ἐπὶ φάτνης ἔχων τὰ
βρώματα;

6 Εἰ βρωθήσεται ἄρτος ἄνευ
ἁλός; εἰ δὲ καὶ ἔςι γεῦμα ἐν
ῥήμασι κενοῖς;

7 Οὐ δύναται γὰρ παύσα-
σθαί μȣ ἡ ὀργή· βρόμον γὰρ
ὁρῶ τὰ σῖτά μȣ ὥσπερ ὀσμὴν
λέοντος.

8 Εἰ γὰρ δώῃ καὶ ἔλθοι μȣ ἡ
αἴτησις, καὶ τὴν ἐλπίδα μȣ δώῃ ὁ
Κύριος.

9 Ἀρξάμενος ὁ Κύριος τρω-
σάτω με, εἰς τέλος δὲ μή με
ἀνελέτω.

10 Εἴη δέ μȣ πόλις τάφος,
ἐφ' ἧς ἐπὶ τειχέων ἡλλόμην,
ἐπ' αὐτῆς οὐ φείσομαι· οὐ γὰρ
ἐψευσάμην ῥήματα ἅγια Θεȣ̃
μȣ.

11 Τίς γάρ μȣ ἡ ἰσχὺς, ὅτι
ὑπομένω; τίς μου ὁ χρόνος,
ὅτι ἀνέχεταί μȣ ἡ ψυχή;

12 Μὴ ἰσχὺς λίθων ἡ ἰσχύς
μȣ; ἢ αἱ σάρκες μου εἰσὶ
χάλκεαι;

13 Ἢ ȣ̓κ ἐπ' αὐτῷ ἐπεποί-
θειν; βοήθεια δὲ ἀπ' ἐμȣ̃ ἄπ-
εςιν.

14 Ἀπείπατό με ἔλεος, ἐπι-
σκοπὴ δὲ Κυρίȣ ὑπερεῖδέ με.

15 Οὐ προσεῖδόν με οἱ ἐγ-
γύτατοί μȣ, ὥσπερ χειμάῤῥȣς
ἐκλείπων, ἢ ὥσπερ κῦμα παρ-
ῆλθόν με.

16 Οἵτινές με διευλαβȣ̃ντο
νῦν ἐπιπεπτώκασί μοι ὥσπερ
χιὼν ἢ κρύςαλλος πεπηγώς.

17 Καθὼς τακεῖσα θέρμης
γενομένης, ȣ̓κ ἐπεγνώσθη ὅπερ
ἦν,

18 Οὕτω κἀγὼ κατελείφθην
ὑπὸ πάντων, ἀπωλόμην δὲ καὶ
ἔξοικος ἐγενόμην.

19 Ἴδετε ὁδοὺς Θαιμανῶν,
ἀτραπȣ̀ς Σαβῶν οἱ διορῶντες.

20 Καὶ αἰσχύνην ὀφειλήσȣ-
σιν, οἱ ἐπὶ πόλεσι καὶ χρήμασι
πεποιθότες.

21 Ἀτὰρ δὲ καὶ ὑμεῖς ἐπέβητέ
μοι ἀνελεημόνως, ὥςε ἰδόντες
τὸ ἐμὸν τραῦμα φοβήθητε.

22 Τί γάρ; μήτι ὑμᾶς ᾔ-

τησα, ἢ τῆς παρ' ὑμῶν ἰσχύος ἐπιδέομαι,

23 Ὥσε σῶσαί με ἐξ ἐχθρῶν, ἢ ἐκ χειρὸς δυνασῶν ῥύσασθαί με;

24 Διδάξαλέ με, ἐγὼ δὲ κωφεύσω· εἴ τι πεπλάνημαι, φράσατέ μοι.

25 Ἀλλ' ὡς ἔοικε φαῦλα ἀληθινῆ ῥήματα, οὐ γὰρ παρ' ὑμῶν ἰσχὺν αἰτεῖμαι,

26 Οὐδὲ ἔλεγχος ὑμῶν ῥήμασί με παύσει, ἀδὲ γὰρ ὑμῶν φθέγμα ῥήματος ἀνέξομαι.

27 Πλὴν ὅτι ἐπ' ὀρφανῶ ἐπιπίπλετε, ἐνάλλεσθε δὲ ἐπὶ φίλῳ ὑμῶν.

28 Νυνὶ δὲ εἰσβλέψας εἰς πρόσωπα ὑμῶν, οὐ ψεύσομαι.

29 Καθίσατε δὴ καὶ μὴ εἶη ἄδικον, ᾗ πάλιν τῷ δικαίῳ συνέρχεσθε.

30 Οὐ γάρ ἐσιν ἐν γλώσσῃ μᾳ ἄδικον, ἢ ὁ λάρυγξ μᾳ ἐχὶ σύνεσιν μελετᾷ;

Κεφ. ζ'. 7.

ΠΟΤΕΡΟΝ ἐχὶ πειρατήριόν ἐσιν ὁ βίος ἀνθρώπε ἐπὶ τ γῆς; ᾗ ὥσπερ μισθίε αὐθημερινῆ ἡ ζωὴ αὐτᾶ;

2 Ἢ ὥσπερ θεράπων δεδοικὼς τ Κύριον αὐτᾶ, ᾗ τετευχὼς σκιᾶς; ἢ ὥσπερ μισθωτὸς ἀναμένων τ μισθὸν αὐτᾶ;

3 Οὕτως κἀγὼ ὑπέμεινα μῆνας κενὰς, νύκτες δὲ ὀδυνῶν δεδομέναι μοι εἰσίν.

4 Ἐὰν κοιμηθῶ, λέγω, Πότε ἡμέρα; ὡς δ' ἂν ἀναςῶ, πάλιν, Πότε ἑσπέρα; πλήρης δὲ γίνομαι ὀδυνῶν ἀπὸ ἑσπέρας ἕως πρωΐ.

5 Φύρεται δέ μᾳ τὸ σῶμά ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων, τήκω δὲ βώλακας γῆς ἀπὸ ἰχῶρ ξύων.

6 Ὁ δὲ βίος μᾳ ἔσιν ἐλαφρότερος λαλιᾶς, ἀπόλωλε δὲ ἐν κενῇ ἐλπίδι.

7 Μνήσθητι ἔν ὅτι πνεῦμά μᾳ ἡ ζωὴ, ᾗ οὐκ ἔτι ἐπανελεύσεται ὀφθαλμός μᾳ ἰδεῖν ἀγαθόν.

8 Οὐ περιβλέψεταί με ὀφθαλμὸς ὁρῶντός με, οἱ ὀφθαλμοί σε ἐν ἐμοὶ, ᾗ οὐκ ἔτι εἰμί.

9 Ὥσπερ νέφος ἀποκαθαρθὲν ἀπ' ἠρανᾶ· ἐὰν γὰρ ἄνθρωπος καταβῇ εἰς ᾅδην, οὐκ ἔτι μὴ ἀναβῇ,

10 Οὐδ' οὐ μὴ ἐπισρέψῃ εἰς τ ἴδιον οἶκον, οὐδ' οὐ μὴ ἐπιγνῶ αὐτὸν ἔτι ὁ τόπος αὐτᾶ.

11 Ἀτὰρ ἔν οὐδὲ ἐγὼ φείσομαι τῷ σόματί μᾳ, λαλήσω ἐν ἀνάγκῃ ὢν, ἀνοίξω πικρίαν ψυχῆς μᾳ συνεχόμενος.

12 Πότερον θάλασσα εἰμὶ ἢ δράκων, ὅτι κατέταξας ἐπ' ἐμὲ φυλακήν;

13 Εἶπα ὅτι παρακαλέσει με ἡ κλίνη μᾳ, ἀνοίσω δὲ πρὸς

ἐμαυτὸν ἰδίᾳ λόγον τῇ κοίτῃ μου.

14 Ἐκφοβεῖς με ἐνυπνίοις, καὶ ὁράμασί μι καταπλήσσεις.

15 Ἀπαλλάξεις ἀπὸ πνεύματός μου τὴν ψυχήν μου, ἀπὸ δὲ θανάτου τὰ ὀστᾶ μου.

16 Οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ζήσομαι, ἵνα μακροθυμήσω· ἀπόσχου ἀπ' ἐμοῦ, κενὸς γάρ μου ὁ βίος.

17 Τί γάρ ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι ἐμεγάλυνας αὐτόν; ἢ ὅτι προσέχεις τὸν νοῦν εἰς αὐτόν;

18 Καὶ ἐπισκοπὴν αὐτοῦ ποιήσῃ ἕως τὸ πρωΐ; καὶ εἰς ἀνάπαυσιν αὐτὸν κρινεῖς;

19 Ἕως τίνος οὐκ ἐᾷς με, οὐδὲ προΐῃ με, ἕως ἂν καταπίω τὸν πτύελόν μου;

20 Εἰ ἐγὼ ἥμαρτον, τί δυνήσομαι πρᾶξαι, ὁ ἐπισάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων; διατί ἔθου με κατεντευκτήν σε, εἰμὶ δὲ ἐπὶ σοὶ φορτίον;

21 Διατί οὐκ ἐποιήσω τὴν ἀνομίας μου λήθην, καὶ καθαρισμὸν τῆς ἁμαρτίας μου; νυνὶ δὲ εἰς γῆν ἀπελεύσομαι, ὀρθρίζων δὲ οὐκ ἔτι εἰμί.

Κεφ. η'. 8.

ΤΟΤΕ ΔΕ ΒΑΛΔΑΔ ὁ Σαυχίτης, λέγει,

2 Μέχρι τίνος λαλήσεις ταῦτα, πνεῦμα πολυρρήμον ἐκ στόματός σου;

3 Μὴ ὁ Κύριος ἀδικήσει κρίνων; ἢ ὁ τὰ πάντα ποιήσας παράξει τὸ δίκαιον;

4 Εἰ οἱ υἱοί σου ἥμαρτον ἐναντίον αὐτοῦ, ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀνομίας αὐτῶν.

5 Σὺ δὲ ὄρθριζε πρὸς Κύριον παντοκράτορα δεόμενος.

6 Εἰ καθαρὸς εἶ καὶ ἀληθινός, δεήσεως ἐπακούσεταί σου, ἀποκαταστήσει δέ σοι δίαιταν δικαιοσύνης.

7 Ἔσαι οὖν τὰ μὲν πρῶτά σου ὀλίγα, τὰ δὲ ἔσχατά σου ἀμύθητα.

8 Ἐπερώτησον γὰρ γενεὰν πρώτην, ἐξιχνίασον δὲ κατὰ γένος πατέρων·

9 Χθιζοὶ γάρ ἐσμεν, καὶ οὐκ οἴδαμεν· σκιὰ γάρ ἐστιν ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ βίος·

10 Ἦ οὐχ ἕτοί σε διδάξουσι καὶ ἀναγγελοῦσι, καὶ ἐκ καρδίας ἐξάξουσι ῥήματα;

11 Μὴ θάλλει πάπυρος ἄνευ ὕδατος, ἢ ὑψωθήσεται βάτος ἄνευ πότου;

12 Ἔτι ὂν ἐπὶ ῥίζης, καὶ οὐ μὴ θερισθῇ, πρὸ παντὸς πιεῖν πᾶσα βοτάνη οὐχὶ ξηραίνεται;

13 Οὕτως τοίνυν ἔσαι τὰ ἔσχατα πάντων τῶν ἐπιλανθανομένων τοῦ Κυρίου· ἐλπὶς γὰρ ἀσεβοῦς ἀπολεῖται·

14 Ἀοίκητος γὰρ αὐτοῦ ἔσαι ὁ οἶκος· ἀράχνη δὲ αὐτοῦ ἀποβήσεται ἡ σκηνή.

15 Ἐὰν ὑπερείσῃ τ̃ οἰκίαν αὐτ̃ε, οὐ μὴ σῇ· ἐπιλαβομένε δὲ αὐτ̃ε, οὐ μὴ ὑπομείνῃ.

16 Τγρὸς γάρ ἐσιν ὑπὸ ἡλίε· κ̀ ἐκ σαπρίας αὐτ̃ε ὁ ῥάδαμνος αὐτ̃ε ἐξελεύσεται.

17 Ἐπὶ συναγωγὴν λίθων κοιμᾶται· ἐν δὲ μέσῳ χαλίκων ζήσεται.

18 Ἐὰν καταπίῃ, ὁ τόπος ψεύσεται αὐτόν· ἐχ ἑώρακας τοιαῦτα,

19 Ὅτι καταρροφὴ ἀσεβ̃ες τοιαύτη, ἐκ δὲ γῆς ἄλλον ἀναβλασήσει.

20 Ὁ γὰρ Κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσηται τ̀ ἄκακον· ϖᾶν δὲ δ̃ῶρον ἀσεβ̃ες οὐ δέξεται.

21 Ἀληθινῶν δὲ ῥόμα ἐμπλήσει γέλωτος, τὰ δὲ χείλη αὐτῶν ἐξομολογήσεως.

22 Οἱ δὲ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐνδύσονται αἰσχύνην, δίαιτα δὲ ἀσεβ̃ες ἐκ ἔσαι.

Κεφ. Ϛ'. 9.

ΤΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ, λέγει,

2 Ἐπ' ἀληθείας οἶδα, ὅτι ἕτως ἐσί· ϖῶς γὰρ ἔσαι δίκαιος βροτὸς ϖαρὰ Κυρίῳ;

3 Ἐὰν γὰρ βέληται κριθ̃ῆναι αὐτ̃ῷ, οὐ μὴ ὑπακόσῃ αὐτ̃ῷ, ἵνα μὴ ἀντείπῃ ϖρὸς ἕνα λόγον αὐτ̃ε ἐκ χιλίων.

4 Σοφὸς γάρ ἐσι διανοίᾳ, κραταιός τε καὶ μέγας· τίς σκληρὸς γενόμενος ἐναντίον αὐτ̃ε ὑπέμεινεν;

5 Ὁ παλαιῶν ὄρη κ̀ ἐκ οἴδασιν, ὁ καθαιρέφων αὐτὰ ὀργ̃ῇ·

6 Ὁ σείων τὴν ὑπ' ἀρανὸν ἐκ θεμελίων, οἱ δὲ σύλοι αὐτ̃ης σαλεύονται·

7 Ὁ λέγων τ̃ῷ ἡλίῳ κ̀ ἐκ ἀνατέλλει, κατὰ δὲ ἄσρων κατασφραγίζει·

8 Ὁ τανύσας τ̀ ἀρανὸν μόνος, κ̀ ϖεριπατῶν ὡς ἐπ' ἐδάφες ἐπὶ θαλάσσης·

9 Ὁ ϖοιῶν Πλειάδα κ̀ Ἕσπερον κ̀ Ἀρκτ̃ρον, κ̀ ταμεῖα Νότε·

10 Ὁ ϖοιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίασα, ἔνδοξά τε κ̀ ἐξαίσια, ὧν ἐκ ἔσιν ἀριθμός.

11 Ἐὰν ὑπερβ̃ῇ με, οὐ μὴ ἴδω· ἐὰν ϖαρέλθῃ με, οὐδ' ὡς ἔγνων.

12 Ἐὰν ἁπαλλάξῃ, τίς ἀποσρέψει; ἢ τίς ἐρεῖ αὐτ̃ῷ, Τί ἐποίησας;

13 Αὐτὸς γὰρ ἀπέσραπται ὀργὴν, ὑπ' αὐτ̃ε ἐκάμφθησαν κήτη τὰ ὑπ' ἀρανόν.

14 Ἐὰν δέ με ὑπακόσεται, ἢ διακρίνει τὰ ῥήματά με.

15 Ἐὰν γὰρ ὦ δίκαιος, ἐκ εἰσακόσεταί με, τ̃ε κρίματος αὐτ̃ε δεηθ̃ήσομαι.

16 Ἐάν τε καλέσω κ̀ μὴ ὑπακόσῃ, οὐ ϖισεύω ὅτι εἰσακήκοέ με τ̀ φωνῆς.

17 Μὴ γνόφῳ με ἐκτρίψῃ· πολλὰ δέ μου τὰ συντρίμματα πεποίηκε διακενῆς.

18 Οὐκ ἐᾷ γάρ με ἀναπνεῦσαι· ἐνέπλησε δέ με πικρίας,

19 Ὅτι μὲν γὰρ ἰσχύει κράτει· τίς ἔν κρίματι αὐτῦ ἀντισήσεται;

20 Ἐὰν γὰρ ὦ δίκαιος, τὸ στόμα μου ἀσεβήσει· ἐάν τε ᾧ ἄμεμπτος, σκολιὸς ἀποβήσομαι.

21 Εἴτε γὰρ ἡσέβησα, ἐκ οἶδα τῇ ψυχῇ, πλὴν ἀφαιρεῖταί μου ἡ ζωή.

22 Διὸ εἶπον, Μέγαν καὶ δυνάστην ἀπολλύει ὀργή,

23 Ὅτι φαῦλοι ἐν θανάτῳ ἐξαισίῳ, ἀλλὰ δίκαιοι καταγελῶνται,

24 Παραδέδονται γὰρ εἰς χεῖρας ἀσεβῶς, πρόσωπα κριτῶν αὐτῆς συγκαλύπτει· εἰ δὲ μὴ αὐτός ἐστι, τίς ἐστιν;

25 Ὁ δὲ βίος μου ἐστὶν ἐλαφρότερος δρομέως· ἀπέδρασαν, καὶ ἐκ εἶδοσαν.

26 Ἢ καί ἐστι ναυσὶν ἴχνος ὁδῦ, ἢ ἀετῦ πετομένου ζητοῦντος βοράν;

27 Ἐάν τε γὰρ εἴπω, Ἐπιλήσομαι λαλῶν, συγκύψας τῷ προσώπῳ σου ἀλύξω·

28 Σείομαι πᾶσι τοῖς μέλεσιν, οἶδα γὰρ ὅτι ἐκ ἀθῷόν με ἐάσεις.

29 Ἐπειδὴ δέ εἰμι ἀσεβής, διὰ τί ἐκ ἀπέθανον;

30 Ἐὰν γὰρ ἀπολάσωμαι χιόνι, καὶ ἀποκαθάρωμαι χερσὶ καθαραῖς,

31 Ἱκανῶς ἐν ῥύπῳ με ἔβαψας, ἐβδελύξαντό με ἡ στολή.

32 Οὐ γὰρ εἰ ἄνθρωπος κατ' ἐμὲ, ᾧ ἀντικρινοῦμαι, ἵνα ἔλθωμεν ὁμοθυμαδὸν εἰς κρίσιν.

33 Εἴθε ἦν ὁ μεσίτης ἡμῶν, καὶ ἐλέγχων, καὶ διακόων ἀναμέσον ἀμφοτέρων.

34 Ἀπαλλαξάτω ἀπ' ἐμοῦ τὴ ῥάβδον, ὁ δὲ φόβος αὐτῦ μή με τροβείτω,

35 Καὶ ἀ μὴ φοβηθῶ, ἀλλὰ λαλήσω· οὐ γὰρ ἔτω συνεπίσταμαι.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑΜΝΩΝ τῇ ψυχῇ μου, γένων ἐπαφήσω ἐπ' αὐτὸν τὰ ῥήματά μου· λαλήσω πικρία ψυχῆς μου συνεχόμενος,

2 Καὶ ἐρῶ πρὸς Κύριον, Μή με ἀσεβεῖν δίδασκε· καὶ διατί με ἔτως ἔκρινας;

3 Ἢ καλόν σοι ἐὰν ἀδικήσω; ὅτι ἀπείπω ἔργα χειρῶν σου, βουλὴ δὲ ἀσεβῶν προσέσχες.

4 Ἢ ὥσπερ βροτὸς ὁρᾷ, καθορᾷς; ἢ καθὼς ὁρᾷ ἄνθρωπος, βλέψῃ;

5 Ἢ ὁ βίος σου ἀνθρώπινός ἐστιν, ἢ τὰ ἔτη σου ἀνδρὸς,

6 Ὅτι ἀνεζήτησας τὴν ἀνομίαν

με, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου ἐξιχνίασας;

7 Οἶδας γὰρ ὅτι οὐκ ἠσέβησα· ἀλλὰ τίς ἐστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν σου ἐξαιρούμενος;

8 Αἱ χεῖρές σου ἔπλασάν με καὶ ἐποίησάν με, μετὰ ταῦτα μεταβαλών με ἔπαισας.

9 Μνήσθητι, ὅτι πηλόν με ἔπλασας, εἰς δὲ γῆν με πάλιν ἀποστρέφεις.

10 Οὐχ ὥσπερ γάλα με ἤμελξας, ἐτύρωσας δέ με ἴσα τυρῷ;

11 Δέρμα δὲ καὶ κρέας με ἐνέδυσας, ὀστέοις δὲ καὶ νεύροις με ἔνειρας.

12 Ζωὴν δὲ καὶ ἔλεος ἔθου παρ' ἐμοί, ἡ δὲ ἐπισκοπή σου ἐφύλαξέ μου τὸ πνεῦμα.

13 Ταῦτα ἔχων ἐν σεαυτῷ, οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι· ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐθέν.

14 Ἐάν τε γὰρ ἁμάρτω, φυλάσσῃς με, ἀπὸ δὲ ἀνομίας οὐκ ἀθῷόν με πεποίηκας.

15 Ἐάν τε γὰρ ἀσεβήσω, οἴμοι. ἐὰν δὲ ὦ δίκαιος, οὐ δύναμαι ἀνακύψαι, πλήρης γὰρ ἀτιμίας εἰμί.

16 Ἀγρεύομαι γὰρ ὥσπερ λέων εἰς σφαγήν· πάλιν γὰρ μεταβαλὼν δεινῶς με ὀλέκεις,

17 Ἐπανακαινίζων ἐπ' ἐμὲ τὰ ἔτασίν μου· ὀργὴ δὲ μεγάλη μοι ἐχρήσω, ἐπήγαγες δὲ ἐπ' ἐμὲ πειρατήρια.

18 Ἵνατί γὰρ ἐκ κοιλίας με ἐξήγαγες, καὶ οὐκ ἀπέθανον, ὀφθαλμὸς δέ με οὐκ εἶδε,

19 Καὶ ὥσπερ οὐκ ὢν ἐγενόμην; διατί γὰρ ἐκ γαστρὸς εἰς μνῆμα οὐκ ἀπηλλάγην;

20 Ἡ οὐκ ὀλίγος ἐστὶν ὁ βίος μου; χρόνε με, ἔασόν με ἀναπαύσασθαι μικρὸν,

21 Πρὸ οὗ με πορευθῆναι ὅθεν οὐκ ἀναστρέψω, εἰς γῆν σκοτεινὴν καὶ γνοφερὰν,

22 Εἰς γῆν σκότους αἰωνίου, ἧς οὐκ ἔστι φέγγος, οὐδὲ ὁρᾶν ζωὴν βροτῶν.

Κεφ. ιά'. 11.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Σωφὰρ ὁ Μιναῖος, λέγει,

2 Ὁ τὰ πολλὰ λέγων, καὶ ἀντακούσεται· ἢ καὶ ὁ εὔλαλος οἴεται εἶναι δίκαιος; εὐλογημένος γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγόβιος.

3 Μὴ πολυς ἐν ῥήμασι γίνου, οὐ γάρ ἐστιν ὁ ἀντικρινόμενός σοι;

4 Μὴ γὰρ λέγε, Ὅτι καθαρός εἰμι τοῖς ἔργοις καὶ ἄμεμπτος ἐναντίον αὐτοῦ.

5 Ἀλλὰ πῶς ἂν ὁ Κύριος λαλήσαι πρὸς σὲ, καὶ ἀνοίξει χείλη αὐτοῦ μετὰ σοῦ;

6 Εἶτα ἀναγγελεῖ σοι δύναμιν σοφίας· ὅτι διπλοῦς ἔσαι τὸ κατὰ σέ· καὶ τότε γνώσῃ, ὅτι

ἄξιά σοι ἀπέβη ἀπὸ Κυρίε ὧν ἡμάρτηκας.

7 Ἦ ἴχνος Κυρίε εὑρήσεις, ἢ εἰς τὰ ἔσχατα ἀφίκου ἃ ἐποίησεν ὁ παντοκράτωρ;

8 Ὑψηλὸς ὁ ὐρανὸς, καὶ τί ποιήσεις; βαθύτερα δὲ τ ἐν ᾅδε, τί οἶδας;

9 Ἦ μακρότερα μέτρε γῆς, ἢ εὖρες θαλάσσης;

10 Ἐὰν δὲ καταῤῥέψῃ τὰ πάντα, τίς ἐρεῖ αὐτῷ, Τί ἐποίησας;

11 Αὐτὸς γὰρ οἶδεν ἔργα ἀνόμων, ἰδὼν δὲ ἄτοπα οὐ παρόψεται.

12 Ἄνθρωπος δὲ ἄλλως νήχεται λόγοις· βροτὸς δὲ γεννητὸς γυναικὸς ἴσα ὄνῳ ἐρημίτῃ.

13 Εἰ γὰρ σὺ καθαρὰν ἔθε τ καρδίαν σε, ὑπλιάζεις δὲ χεῖρας πρὸς αὐτὸν,

14 Εἰ ἄνομόν τί ἐσιν ἐν χερσί σε, πόῤῥω ποίησον αὐτὸ ἀπὸ σᾶ, ἀδικία δὲ ἐν διαίτῃ σε μὴ αὐλισθήτω·

15 Οὕτως γὰρ ἀναλάμψει σε τὸ πρόσωπον, ὥσπερ ὕδωρ καθαρὸν, ἐκδύσῃ δὲ ῥύπον, καὶ οὐ μὴ φοβηθήσῃ·

16 Καὶ τὸν κόπον ἐπιλήσῃ, ὥσπερ κῦμα παρελθὸν, ᾗ οὐ πλοηθήσῃ·

17 Ἡ δὲ εὐχή σε ὥσπερ Ἑωσφόρος, ἐκ δὲ μεσημβρίας ἀνατελεῖ σοι ζωή·

18 Πεποιθώς τε ἔσῃ, ὅτι ἐσί σοι ἐλπὶς, ἐκ δὲ μερίμνης καὶ φροντίδος ἀναφανεῖται σοι εἰρήνη·

19 Ἡσυχάσεις γὰρ, ᾗ ἐκ ἔσαι ὁ πολεμῶν σε· μεταβαλόμενοι δὲ πολλοὶ σε δεηθήσονται.

20 Σωτηρία δὲ αὐτὰς ἀπολείψει· ἡ γὰρ ἐλπὶς αὐτῶν ἀπώλεια, ὀφθαλμοὶ δὲ ἀσεβῶν τακήσονται.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ, λέγει,

2 Εἶτα ὑμεῖς ἐσε ἄνθρωποι, ἢ μεθ' ὑμῶν τελευτήσει σοφία;

3 Κἀμοὶ μὲν καρδία καθ' ὑμᾶς ἐσι.

4 Δίκαιος γὰρ ἀνὴρ ᾗ ἄμεμπλος ἐγεννήθη εἰς χλεύασμα·

5 Εἰς χρόνον γὰρ τακτὸν ἡτοίμασο πεσεῖν ὑπὸ ἄλλων, οἴκας τε αὐτᾶ ἐκπορθεῖσθαι ὑπὸ ἀνόμων· οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μηδεὶς πεποιθέτω πονηρὸς ὢν ἀθῶος ἔσεσθαι,

6 Ὅσοι παροργίζεσι τ Κύριον, ὡς ἐχὶ ᾗ ἔτασις αὐτῶν ἔσαι.

7 Ἀλλὰ δὴ ἐρώτησον τετράποδα ἐάν σοι εἴπωσι, πετεινὰ δὲ ὐρανᾶ ἐάν σοι ἀπαγγείλωσιν.

8 Ἐκδιήγησαι γῇ, ἐάν σοι φράσῃ, καὶ ἐξηγήσονταί σοι οἱ ἰχθύες τῆ θαλάσσης.

9 Τίς ἔν ἁπᾶσι τούτοις, ὅτι χεὶρ Κυρίου ἐποίησε ταῦτα;

10 Εἰ μὴ ἐν χειρὶ αὐτοῦ ψυχὴ πάντων ζώντων, καὶ πνεῦμα παντὸς ἀνθρώπε.

11 Οὖς μὲν γὰρ ῥήματα διακρίνει, λάρυγξ δὲ σῖτα γεύεται.

12 Ἐν πολλῷ χρόνῳ σοφία, ἐν δὲ πολλῷ βίῳ ἐπιστήμη.

13 Παρ' αὐτῷ σοφία καὶ δύναμις, αὐτῷ βουλὴ καὶ σύνεσις.

14 Ἐὰν καταβάλῃ, τίς οἰκοδομήσει; ἐὰν κλείσῃ κατ' ἀνθρώπων, τίς ἀνοίξει;

15 Ἐὰν κωλύσῃ τὸ ὕδωρ, ξηρανεῖ τὴν γῆν· ἐὰν δὲ ἐπαφῇ, ἀπώλεσεν αὐτὴν καταῤῥέψας.

16 Παρ' αὐτῷ κράτος καὶ ἰσχὺς, αὐτῷ ἐπιστήμη καὶ σύνεσις.

17 Διάγων βουλευτὰς αἰχμαλώτους, κριτὰς δὲ γῆς ἐξέστησε.

18 Καθιζάνων βασιλεῖς ἐπὶ θρόνους, καὶ περιέδησε ζώνῃ ὀσφύας αὐτῶν.

19 Ἐξαποστέλλων ἱερεῖς αἰχμαλώτους, δυνάσας δὲ γῆς καλέστρεψε.

20 Διαλλάσσων χείλη πιστῶν, σύνεσιν δὲ περισυτέρων ἔγνω.

21 Ἐκχέων ἀτιμίαν ἐπ' ἄρχοντας, ταπεινὰς δὲ ἰάσατο.

22 Ἀνακαλύπτων βαθέα ἐκ σκότους, ἐξήγαγε δὲ εἰς φῶς σκιὰν θανάτε.

23 Πλανῶν ἔθνη καὶ ἀπολλύων αὐτὰ, καταστρωννύων ἔθνη καὶ καθοδηγῶν αὐτά.

24 Διαλλάσσων καρδίας ἀρχόντων γῆς· ἐπλάνησε δὲ αὐτὰς ἐν ὁδῷ ᾗ οὐκ ᾔδεισαν.

25 Ψηλαφήσαισαν σκότος καὶ μὴ φῶς, πλανηθείησαν δὲ ὥσπερ ὁ μεθύων.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΙΔΟΥ ταῦτα ἑώρακέ μου ὁ ὀφθαλμὸς, καὶ ἀκήκοέ με τὸ οὖς.

2 Καὶ οἶδα ὅσα καὶ ὑμεῖς ἐπίστασθε, κὴ οὐκ ἀσυνετώτερός εἰμι ὑμῶν.

3 Οὐ μὴν δὲ ἀλλ' ἐγὼ πρὸς Κύριον λαλήσω, ἐλέγξω δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ἐὰν βούληται.

4 Ὑμεῖς δὲ ἐστὲ ἰατροὶ ἄδικοι, καὶ ἰατροὶ κακῶν πάντες.

5 Εἴη δὲ ὑμῖν κωφεῦσαι, καὶ ἀποβήσεται ὑμῖν σοφία.

6 Ἀκούσατε δὲ ἔλεγχον τοῦ στόματός με, κρίσιν δὲ χειλέων με προσέχετε.

7 Πότερον οὐκ ἔναντι Κυρίε λαλεῖτε, ἔναντι δὲ αὐτοῦ φθέγγεσθε δόλον;

8 Ἢ ὑποστελεῖσθε; ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ κριταὶ γίνεσθε.

9 Καλὸν γὰρ ἐὰν ἐξιχνιάσῃ ὑμᾶς· εἰ γὰρ τὰ πάντα ποιήσαντες προσεθήσεσθε αὐτῷ,

10 Οὐθὲν ἧττον ἐλέγξει ὑμᾶς· εἰ δὲ καὶ κρυφῇ πρόσωπα θαυμάσεσθε,

11 Πότερον ἐκ τίνα αὐτὸς προβήσει ὑμᾶς; ὁ φόβος δὲ παρ' αὐτὸς ἐπιπεσεῖται ὑμῖν,

12 Ἀποθήσεται δὲ ὑμῶν τὸ γαυρίαμα ἴσα σποδῷ, τὸ δὲ σῶμα πήλινον.

13 Κωφεύσατε ἵνα λαλήσω, καὶ ἀναπαύσωμαι θυμῷ,

14 Ἀναλαβὼν τὰς σάρκας μου τοῖς ὀδοῦσι, ψυχὴν δέ μου θήσω ἐν χειρί.

15 Ἐὰν με χειρώσηται ὁ δυνάστης, ἐπεὶ καὶ ἤρκται, ἢ μὴν λαλήσω καὶ ἐλέγξω ἐναντίον αὐτοῦ·

16 Καὶ τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν, οὐ γὰρ ἐναντίον αὐτοῦ δόλος εἰσελεύσεται.

17 Ἀκούσατε ἀκούσατε τὰ ῥήματά μου, ἀναγγελῶ γὰρ ὑμῶν ἀκούοντων.

18 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐγγὺς εἰμι ὧ κρίματός μου, οἶδα ἐγὼ ὅτι δίκαιος ἀναφανοῦμαι.

19 Τίς γάρ ἐστιν ὁ κριθησόμενός μοι, ὅτι νῦν κωφεύσω καὶ ἐκλείψω;

20 Δυεῖν δέ μοι χρήσῃ, τότε ἀπὸ σοῦ προσώπου σου οὐ κρυβήσομαι.

21 Τὴν χεῖρα ἀπ' ἐμοῦ ἀπέχου, καὶ ὁ φόβος σου μή με καταπλησσέτω.

22 Εἶτα καλέσεις, ἐγὼ δέ σοι ὑπακούσομαι, ἢ λαλήσεις, ἐγὼ δέ σοι δώσω ἀνταπόκρισιν.

23 Πόσαι εἰσὶν αἱ ἁμαρτίαι μου καὶ ἀνομίαι μου; δίδαξόν με τίνες εἰσί;

24 Διατί ἀπ' ἐμοῦ κρύπτῃ, ἡγήσαι δέ με ὑπεναντίον σοι;

25 Ἢ ὡς φύλλον κινούμενον ὑπὸ ἀνέμου εὐλαβηθήσῃ, ἢ ὡς χόρτῳ φερομένῳ ὑπὸ πνεύματος ἀντίκεισαί μοι;

26 Ὅτι κατέγραψας κατ' ἐμοῦ κακὰ, περιέθηκας δέ μοι νεότητος ἁμαρτίας,

27 Ἔθου δέ μου τὸν πόδα ἐν κωλύματι, ἐφύλαξας δέ μου πάντα τὰ ἔργα, εἰς δὲ ῥίζας τῶν ποδῶν μου ἀφίκου.

28 Ὁ παλαιοῦται ἴσα ἀσκῷ, ἢ ὥσπερ ἱμάτιον σητόβρωτον.

Κεφ. ιδ'. 14.

1 Βροτὸς γὰρ γεννητὸς γυναικὸς, ὀλιγόβιος, καὶ πλήρης ὀργῆς,

2 Ἢ ὥσπερ ἄνθος ἀνθῆσαν ἐξέπεσεν, ἀπέδρα δὲ ὥσπερ σκιὰ, καὶ οὐ μὴ στῇ.

3 Οὐχὶ καὶ τοῦτο λόγον ἐποιήσω· καὶ τοῦτον ἐποίησας εἰσελθεῖν ἐν κρίματι ἐνώπιόν σου;

4 Τίς γὰρ καθαρὸς ἔσαι ἀπὸ ῥύπου; ἀλλ' οὐθείς,

5 Ἐὰν γὰρ μίαν ἡμέραν ὁ βίος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς· ἀριθμητοὶ δὲ μῆνες αὐτοῦ παρ' αὐτῷ· εἰς χρόνον ἔθου, καὶ οὐ μὴ ὑπερβῇ.

6 Ἀπόσχου ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ἡσυχάσῃ, καὶ εὐδοκήσῃ τὸν βίον, ὥσπερ ὁ μισθωτός.

7 Ἔστι γὰρ δένδρῳ ἐλπὶς, ἐὰν γὰρ ἐκκοπῇ, ἔτι ἐπανθήσει, καὶ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ οὐ μὴ ἐκλείπῃ.

8 Ἐὰν γὰρ γηράσῃ ἐν γῇ ἡ ῥίζα αὐτοῦ, ἐν δὲ πέτρᾳ τελευτήσῃ, τὸ στέλεχος αὐτοῦ

9 Ἀπὸ ὀσμῆς ὕδατος ἀνθήσει, ποιήσει δὲ θερισμὸν, ὥσπερ νεόφυτον.

10 Ἀνὴρ δὲ τελευτήσας ᾤχετο, πεσὼν δὲ βροτὸς οὐκ ἔτι ἐστί.

11 Χρόνῳ γὰρ σπανίζεται θάλασσα, ποταμὸς δὲ ἐρημωθεὶς ἐξηράνθη.

12 Ἄνθρωπος δὲ κοιμηθεὶς οὐ μὴν ἀναστῇ ἕως ἂν ὁ οὐρανὸς οὐ μὴ συῤῥαφῇ, καὶ οὐκ ἐξυπνισθήσονται ἐξ ὕπνου αὐτῶν.

13 Εἰ γὰρ ὄφελον ἐν ᾅδῃ με ἐφύλαξας, ἔκρυψας δέ με ἕως ἂν παύσηταί σου ἡ ὀργὴ, καὶ τάξῃ μοι χρόνον ἐν ᾧ μνείαν μου ποιήσῃ.

14 Ἐὰν γὰρ ἀποθάνῃ ἄνθρωπος, ζήσεται συντελέσας ἡμέρας τοῦ βίου αὐτοῦ· ὑπομενῶ ἕως πάλιν γένωμαι;

15 Εἶτα καλέσεις, ἐγὼ δέ σοι ὑπακούσομαι, τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ ἀποποιῇ.

16 Ἠρίθμησας δέ μου τὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ σε ἐδὲν τῶν ἁμαρτιῶν μου.

17 Ἐσφράγισας δέ μου τὰς ἀνομίας ἐν βαλαντίῳ, ἐπεσημήνω δὲ εἴτι ἄκων παρέβην.

18 Καὶ πλὴν ὄρος πίπτον διαπεσεῖται, καὶ πέτρα παλαιωθήσεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς.

19 Λίθους ἐλέαναν ὕδατα, καὶ καλέκλυσεν ὕδατα ὑπλια τοῦ χώματος τῆς γῆς· καὶ ὑπομονὴν ἀνθρώπου ἀπώλεσας.

20 Ὕωσας αὐτὸν εἰς τέλος, καὶ ᾤχετο· ἐπέγνωσας αὐτῷ τὸ πρόσωπον, καὶ ἐξαπέστειλας,

21 Πολλῶν δὲ γενομένων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, οὐκ οἶδεν· ἐὰν δὲ ὀλίγοι γένωνται, οὐκ ἐπίσταται.

22 Ἀλλ' ἢ αἱ σάρκες αὐτοῦ ἤλγησαν, ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐπένθησεν.

Κεφ. ιέ. 1ε.

ΤΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανίτης, λέγει,

2 Πότερον σοφὸς ἀπόκρισιν δώσει συνέσεως πνεῦμα, καὶ ἐνέπλησε κόνον γαστρὸς,

3 Ἐλέγχων ἐν ῥήμασιν οἷς οὐ δεῖ, καὶ ἐν λόγοις οἷς οὐδὲν ὄφελος;

4 Οὐ καὶ σὺ ἀπεποιήσω φό-

βον, συνετελέσω δὲ ῥήματα τοιαῦτα ἔναντι τοῦ Κυρίου;

5 Ἔνοχος εἶ ῥήμασι στόματός σου, οὐδὲ διέκρινας ῥήματα δυναστῶν.

6 Ἐλέγξαι σε τὸ σὸν στόμα καὶ μὴ ἐγὼ, τὰ δὲ χείλη σου καταμαρτυρήσουσί σου.

7 Τί γάρ; μὴ πρῶτος ἀνθρώπων ἐγεννήθης; ἢ πρὸ θινῶν ἐπάγης;

8 Ἢ σύνταγμα Κυρίου ἀκήκοας; ἢ συμβούλῳ σοι ἐχρήσατο ὁ Θεός; εἰς δέ σε ἀφίκετο σοφία;

9 Τί γὰρ οἶδας, ὃ οὐκ οἴδαμεν; ἢ τί συνίεις σὺ, ὃ οὐ καὶ ἡμεῖς;

10 Καί γε πρεσβύτης καί γε παλαιὸς ἐν ἡμῖν, βαρύτερος τοῦ πατρός σου ἡμέραις.

11 Ὀλίγα ὦν ἡμάρτηκας μεμαστίγωσαι, μεγάλως ὑπερβαλλόντως λελάληκας.

12 Τί ἐτόλμησεν ἡ καρδία σου; ἢ τί ἐπήνεγκαν οἱ ὀφθαλμοί σου,

13 Ὅτι θυμὸν ἔῤῥηξας ἔναντι Κυρίου, ἐξήγαγες δὲ ἐκ στόματος ῥήματα τοιαῦτα;

14 Τίς γὰρ ὢν βροτὸς, ὅτι ἔσται ἄμεμπτος; ἢ ὡς ἐσόμενος δίκαιος γεννητὸς γυναικός;

15 Εἰ κατὰ ἁγίων οὐ πιστεύει, οὐρανὸς δὲ οὐ καθαρὸς ἐναντίον αὐτοῦ.

16 Ἔα δὲ, ἐβδελυγμένος καὶ ἀκάθαρτος ἀνὴρ, πίνων ἀδικίας ἶσα ποτῷ.

17 Ἀναγγελῶ δέ σοι, ἄκουέ μου, ἃ δὴ ἑώρακα, ἀναγγελῶ σοι,

18 Ἃ σοφοὶ ἐροῦσι, καὶ οὐκ ἔκρυψαν πατέρες αὐτῶν.

19 Αὐτοῖς μόνοις ἐδόθη ἡ γῆ, καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἀλλογενὴς ἐπ' αὐτούς.

20 Πᾶς ὁ βίος ἀσεβοῦς ἐν φροντίδι, ἔτη δὲ ἀριθμητὰ δεδομένα δυνάστῃ.

21 Ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ ἐν ὠσὶν αὐτοῦ· ὅταν δοκῇ ἤδη εἰρηνεύειν, ἥξει αὐτοῦ ἡ καταστροφή.

22 Μὴ πιστευέτω ἀποστραφῆναι ἀπὸ σκότους, ἐντέταλται γὰρ ἤδη εἰς χεῖρας σιδήρου,

23 Κατατέτακται δὲ εἰς σῖτα γυψίν· οἶδε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὅτι μένει εἰς πτῶμα· ἡμέρα δὲ σκοτεινὴ αὐτὸν στροβήσει,

24 Ἀνάγκη δὲ καὶ θλίψις αὐτὸν καθέξει, ὥσπερ στρατηγὸς πρωτοστάτης πίπτων·

25 Ὅτι ᾖρκε χεῖρας ἐναντίον τοῦ Κυρίου, ἔναντι δὲ Κυρίου παντοκράτορος ἐτραχηλίασεν.

26 Ἔδραμε δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ὕβρει ἐν πάχει νώτου ἀσπίδος αὐτοῦ.

27 Ὅτι ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν στέατι αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε περιστόμιον ἐπὶ τῶν μηρίων.

28 Αὐλισθείη δὲ πόλεις ἐρήμας, εἰσέλθοι δὲ εἰς οἴκους ἀοικήτους· ἃ δὲ ἐκεῖνοι ἡτοίμασαν, ἄλλοι ἀποίσονται.

29 Οὔτε μὴ πλατισθῇ, ἔτε μὴ μείνῃ αὐτῷ τὰ ὑπάρχοντα· οὐ μὴ βάλῃ ἐπὶ τὴν γῆν σκιὰν,

30 Οὐδὲ μὴ ἐκφύγῃ τὸ σκότος· τὸ βλαστὸν αὐτῷ μαράναι ἄνεμος, ἐκπέσοι δὲ αὐτῷ τὸ ἄνθος.

31 Μὴ πιστευέτω ὅτι ὑπομενεῖ, κενὰ γὰρ ἀποβήσεται αὐτῷ.

32 Ἡ τομὴ αὐτῷ πρὸ ὥρας φθαρήσεται, καὶ ὁ ῥάδαμνος αὐτῷ οὐ μὴ πυκάσῃ.

33 Τρυγηθείη δὲ ὡς ὄμφαξ πρὸ ὥρας, ἐκπέσοι δὲ ὡς ἄνθος ἐλαίας.

34 Μαρτύριον γὰρ ἀσεβῶς θάνατος· πῦρ δὲ καύσει οἴκους δωροδεκτῶν.

35 Ἐν γαστρὶ δὲ λήψεται ὀδύνας, ἀποβήσεται δὲ αὐτῷ κενὰ, ἡ δὲ κοιλία αὐτῷ ὑποίσει δόλον.

Κεφ. ιϛ'. ιϛ.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ, λέγει,

2 Ἀκήκοα τοιαῦτα πολλὰ, παρακλήτορες κακῶν πάντες.

3 Τί γάρ; μὴ τάξις ἐστὶ ῥήμασι πνεύματος; ἢ τί παρενοχλήσει σοι ὅτι ἀποκρίνῃ;

4 Κἀγὼ καθ' ὑμᾶς λαλήσω· εἰ ὑπέκειτό γε ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀντὶ τῆς ἐμῆς,

5 Εἶτ' ἐναλλάξαι ὑμῖν ῥήμασι· κινήσω δὲ καθ' ὑμῶν κεφαλήν.

6 Εἴη δὲ ἰσχὺς ἐν τῷ στόματί μου, κίνησιν δὲ χειλέων ἐ φείσομαι.

7 Ἐὰν γὰρ λαλήσω, οὐκ ἀλγήσω τὸ τραῦμα· ἐὰν δὲ καὶ σιωπήσω, τί ἔλαττον πρωθήσομαι;

8 Νῦν δὲ κατάκοπόν με πεποίηκε μωρὸν σεσηπότα, καὶ ἐπελάβε μου.

9 Εἰς μαρτύριον ἐγενήθη, καὶ ἀνέστη ἐν ἐμοὶ τὸ ψεῦδός μου, κατὰ πρόσωπόν μου ἀνταπεκρίθη.

10 Ὀργῇ χρησάμενος καθέβαλέ με, ἔβρυξεν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας, βέλη πειρατῶν αὐτῷ ἐπ' ἐμοὶ ἔπεσαν.

11 Ἀκίσιν ὀφθαλμῶν ἐνήλατο, ὀξεῖ ἔπαισέ με εἰς τὰ γόνατα, ὁμοθυμαδὸν δὲ κατέδραμον ἐπ' ἐμοί.

12 Παρέδωκε γάρ με ὁ Κύριος εἰς χεῖρας ἀδίκων, ἐπὶ δὲ ἀσεβέσιν ἔρριψέ με.

13 Εἰρηνεύοντα διεσκέδασέ με· λαβὼν με τὴν κόμης διέτιλε, κατέσησέ με ὥσπερ σκοπόν.

14 Ἐκύκλωσάν με λόγχαις βάλλοντες εἰς νεφρούς μου, οὐ

φειδόμενοι ἐξέχεαν εἰς τ γῆν τ χολήν μϐ.

15 Κατέβαλόν με πλῶμα ἐπὶ πλώμαΐι, ἔδραμον πρὸς μὲ δυνάμενοι.

16 Σάκκον ἔῤῥαψαν ἐπὶ βύρσης μϐ, τὸ δὲ σθένος μϐ ἐν γῇ ἐσβέσθη.

17 Ἡ γαστήρ μϐ συγκέκαυται ἀπὸ κλαυθμῶ, ἐπὶ δὲ βλεφάροις μϐ σκιά.

18 Ἄδικον δὲ οὐδὲν ἦν ἐν χερσί μϐ, εὐχὴ δέ μϐ καθαρά.

19 Γῆ μὴ ἐπικαλύψῃς ἐφ' αἵματι τῆς σαρκός μϐ, μηδὲ εἴη τόπος τῇ κραυγῇ μϐ.

20 Καὶ νῦν ἰδὲ ἐν ϗρανοῖς ὁ μάρτυς μϐ, ὁ δὲ συνίσωρ μϐ ἐν ὑψίσοις.

21 Ἀφίκοιτό μϐ ἡ δέησις πρὸς Κύριον, ἔναντι δὲ αὐτῦ σάζοι μϐ ὁ ὀφθαλμός.

22 Εἴη δὲ ἔλεγχος ἀνδρὶ ἔναντι Κυρίε, ϗ υἱῷ ἀνθρώπε τῷ πλησίον αὐτῦ.

23 Ἔτη δὲ ἀριθμητὰ ἥκασιν, ὁδῷ δὲ ᾗ οὐκ ἐπαναϛραφήσομαι, πορεύσομαι.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΟΛΕΚΟΜΑΙ πνεύματι φερόμενος, δέομαι δὲ ταφῆς, ϗ ϐ τυγχάνω.

2 Λίσσομαι κάμνων καὶ τί ποιήσας; ἔκλεψαν δέ μϐ τὰ ὑπάρχοντα ἀλλότριοι.

3 Τίς ἐϛιν ἄτος; τῇ χαρί μϐ συνδεθήτω.

4 Ὅτι καρδίαν αὐτῶν ἔκρυψας ἀπὸ φρονήσεως, διὰ τῦτο ϐ μὴ ὑψώσῃς αὐτάς.

5 Τῇ μερίδι ἀναγγελεῖ κακίας· ὀφθαλμοὶ δὲ ἐφ' υἱοῖς ἐτάκησαν.

6 Ἔθε δέ με θρύλλημα ἐν ἔθνεσι, γέλως δὲ αὐτοῖς ἀπέβην.

7 Πεπώρωνται γὰρ ἀπὸ ὀργῆς οἱ ὀφθαλμοί μϐ, πεπολιόρκημαι μεγάλως ὑπὸ πάντων.

8 Θαῦμα ἔσχεν ἀληθινοὺς ἐπὶ τάτῳ, δίκαιος δὲ ἐπὶ παρανόμῳ ἐπαναϛάϊη.

9 Σχοίη δὲ πιϛὸς τ ἑαυτῦ ὁδὸν, καθαρὸς δὲ χεῖρας ἀναλάβοι θάρσος.

10 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ πάντες ἐρείδετε ϗ δεῦτε δὴ, ϐ γὰρ εὑρίσκω ἐν ὑμῖν ἀληθές.

11 Αἱ ἡμέραι μϐ παρῆλθον ἐν βρόμῳ, ἐῤῥάγη δὲ τὰ ἄρθρα τ καρδίας μϐ.

12 Νύκτα εἰς ἡμέραν ἔθηκα, φῶς ἐγγὺς ἀπὸ προσώπε σκότες.

13 Ἐὰν γὰρ ὑπομείνω, ᾅδης μϐ ὁ οἶκος, ἐν δὲ γνόφῳ ἔϛρωταί μϐ ἡ ϛρωμνή.

14 Θάνατον ἐπεκαλεσάμην πατέρα μϐ εἶναι, μητέρα δέ μϐ ϗ ἀδελφὴν σαπρίαν.

15 Πῦ ἔν μοι ἔτι ἐστὶν ἡ ἐλπὶς, ἢ τὰ ἀγαθά μοι ὄψομαι;

16 Ἦ μετ' ἐμοῦ εἰς ᾅδην καταβήσονται; ἢ ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ χώματος καταβησόμεθα;

Κεφ. ιή'. 18.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης, λέγει,

2 Μέχρι τίνος ἐ παύσῃ; ἐπίσχες, ἵνα κἀ αὐτοὶ λαλήσωμεν.

3 Διατί δὲ ὥσπερ τετράποδα σεσιωπήκαμεν ἐναντίον σε;

4 Κέχρηταί σοι ὀργή· τί γὰρ ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς, ἀοίκητος ἡ ὑπ' ἀρανόν; ἢ καταῤῥαφήσεται ὄρη ἐκ θεμελίων;

5 Καὶ φῶς ἀσεβῶν σβεσθήσεται, κἀ οὐκ ἀποβήσεται αὐτῶν ἡ φλόξ.

6 Τὸ φῶς αὐτοῦ σκότος ἐν διαίτῃ, ὁ δὲ λύχνος ἐπ' αὐτῷ σβεσθήσεται.

7 Θηρεύσαισαν ἐλάχιστοι τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· σφάλαι δὲ αὐτοῦ ἡ βελή.

8 Ἐμβέβληται δὲ ὁ ὠὸς αὐτοῦ ἐν παγίδι, ἐν δικτύῳ ἑλιχθείη.

9 Ἦλθοισαν δὲ ἐπ' αὐτὸν παγίδες, κατισχύσει ἐπ' αὐτὸν διψῶντας.

10 Κέκρυπται ἐν τῇ γῇ σχοινίον αὐτοῦ, κἀ ἡ σύλληψις αὐτοῦ ἐπὶ τρίβου.

11 Κύκλῳ ὀλέσαισαν αὐτὸν ὀδύναι· πολλοὶ δὲ περὶ πόδα αὐτοῦ ἔλθοισαν

12 Ἐν λιμῷ γενῷ· βῆμα δὲ αὐτῷ ἡτοίμασαι ἐξαίσιον.

13 Βρωθείησαν αὐτοῦ κλῶνες ποδῶν, κατέδεται δὲ αὐτοῦ τὰ ὡραῖα θάνατος.

14 Ἐκραγείη δὲ ἐκ διαίτης αὐτοῦ ἴασις, σχοίη δὲ αὐτὸν ἀνάγκη αἰτία βασιλικῆ.

15 Καλασκηνώσει ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ ἐν νυκτὶ αὐτοῦ, καταπαρήσονται τὰ εὐπρεπῆ αὐτοῦ θείῳ.

16 Ὑποκάτωθεν αἱ ῥίζαι αὐτοῦ ξηρανθήσονται, κἀ ἐπάνωθεν ἐπιπεσεῖται θερισμὸς αὐτοῦ.

17 Τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἀπόλοιτο ἐκ γῆς, κἀ ὑπάρξει ὄνομα αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐξωτέρω.

18 Ἀπώσειεν αὐτὸν ἐκ φωὸς εἰς σκότος.

19 Οὐκ ἔσαι ἐπίγνως ἐν λαῷ αὐτοῦ, οὐδὲ σεσωσμένος ἐν τῇ ὑπ' ἀρανὸν ὁ οἶκος αὐτοῦ.

20 Ἀλλ' ἐν τοῖς αὐτοῦ ζήσονται ἕτεροι· ἐπ' αὐτῷ ἐξέναξαν ἔσχατοι, πρώτας δὲ ἔσχε θαῦμα.

21 Οὗτοί εἰσιν οἱ οἶκοι ἀδίκων, ἕτος δὲ ὁ τόπος τῶν μὴ εἰδότων τ Κύριον.

Κεφ. ιϑ'. 19.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ, λέγει,

2 Ἕως τίνος ἔγκοπον ποιήσετε ψυχήν μου, καὶ καθαιρεῖτέ με λόγοις; γνῶτε μόνον ὅτι ὁ Κύριος ἐποίησέ με ἄτως.

3 Καταλαλεῖτέ μου, ἐκ αἰσχυνόμενοί με ἐπίκεισθέ μοι.

4 Ναὶ δὴ ἐπ' ἀληθείας ἐγὼ ἐπλανήθην, παρ' ἐμοὶ δὲ αὐλίζεται πλάνος· λαλῆσαι ῥήματα ἃ ἐκ ἔδει, τὰ δὲ ῥήματά μου πλανᾶται καὶ ἐκ ἐπὶ καιρῷ.

5 Ἔα δὲ, ὅτι ἐπ' ἐμοὶ μεγαλύνεσθε, ἐπάλλεσθε δέ μοι ὀνείδει.

6 Γνῶτε ἓν ὅτι Κύριός ἐστιν ὁ ταράξας, ὀχύρωμα δὲ αὐτῆ ἐπ' ἐμὲ ὕψωσεν.

7 Ἰδὲ γελῶ ὀνείδει, καὶ λαλήσω· κεκράξομαι, καὶ ἐδαμῆ κρίμα.

8 Κύκλῳ περιῳκοδόμημαι, καὶ ἐ μὴ διαξῶ· ἐπὶ πρόσωπόν μου σκότος ἔθετο.

9 Τὴν δὲ δόξαν ἀπ' ἐμοῦ ἐξέδυσεν, ἀφεῖλε δὲ στέφανον ἀπὸ κεφαλῆς μου.

10 Διέσπασέ με κύκλῳ καὶ ᾠχόμην, ἐξέκοψε δὲ ὥσπερ δένδρον τὴν ἐλπίδα μου.

11 Δεινῶς δέ μοι ὀργῇ ἐχρήσατο, ἡγήσατο δέ με ὥσπερ ἐχθρόν.

12 Ὁμοθυμαδὸν δὲ ἦλθον τὰ πειρατήρια αὐτοῦ ἐπ' ἐμοὶ, ταῖς ὁδοῖς μου ἐκύκλωσαν ἐγκάθετοι.

13 Ἀπ' ἐμοῦ ἀδελφοί μου ἀπέστησαν, ἔγνωσαν ἀλλοτρίως ἢ ἐμέ· φίλοι δέ μου ἀνελέημονες γεγόνασιν·

14 Οὐ προσεποιήσαντό με οἱ ἐγγύτατοί μου, καὶ οἱ εἰδότες μου τὸ ὄνομα ἐπελάθοντό μου.

15 Γείτονες οἰκίας, θεράπαιναί τε μου, ἀλλογενὴς ἤμην ἐναντίον αὐτῶν.

16 Θεράποντά μου ἐκάλεσα, καὶ ἐκ ὑπήκουσε· στόμα δέ μου ἐδέετο·

17 Καὶ ἱκέτευον τὴ γυναῖκά μου, προσεκαλέμην δὲ κολακεύων υἱὸς παλλακίδων μου·

18 Οἱ δὲ εἰς τὸν αἰῶνά με ἀπεποιήσαντο, ὅταν ἀναςῶ, καθ' ἐμοῦ λαλῆσιν.

19 Ἐβδελύξαντό με οἱ ἰδόντες με· οὓς δὴ ἠγάπηκειν, ἐπανέςησάν μοι.

20 Ἐν δέρματί μου ἐσάπησαν αἱ σάρκες μου, τὰ δὲ ὀστᾶ μου ἐν ὀδοῦσιν ἔχεται.

21 Ἐλεήσατέ με, ἐλεήσατέ με, ὦ φίλοι, χεὶρ γὰρ Κυρίου ἡ ἁψαμένη μου ἐστί.

22 Διατί με διώκετε ὥσπερ καὶ ὁ Κύριος; ἀπὸ δὲ σαρκῶν μου ἐκ ἐμπίπλασθε;

23 Τίς γὰρ ἂν δοίη γραφῆναι τὰ ῥήματά μου· τεθῆ-

ναι δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίῳ εἰς τὸν αἰῶνα;

24 Ἐν γραφείῳ σιδηρῷ καὶ μολίβῳ, ἢ ἐν πέτραις ἐγγλυφῆναι;

25 Οἶδα γὰρ ὅτι ἀένναός ἐστιν ὁ ἐκλύειν με μέλλων, ἐπὶ γῆς

26 Ἀναστῆσαι τὸ δέρμα μου τὸ ἀναντλῆν ταῦτα· παρὰ γὰρ Κυρίῳ ταῦτά μοι συντετέλεσθη,

27 Ἃ ἐγὼ ἐμαυτῷ συνεπίσαμαι, ἃ ὁ ὀφθαλμός μου ἑώρακε, καὶ ἂκ ἄλλος, πάντα δέ μοι συντετέλεσαι ἐν κόλπῳ.

28 Εἰ δὲ καὶ ἐρεῖτε, Τί ἐρέμεν ἔναντι αὐτῆ, καὶ ῥίζαν λόγου εὑρήσομεν ἐν αὐτῷ;

29 Εὐλαβήθητε δὴ καὶ ὑμεῖς ἀπὸ ἐπικαλύμματος, θυμὸς γὰρ ἐπ' ἀνόμους ἐπελεύσεται· καὶ τότε γνώσονται, πῆ ἐστιν αὐτῶν ἡ ὕλη.

Κεφ. κ'. 20.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Σωφὰρ ὁ Μιναῖος, λέγει,

2 Οὐχ ἕτως ὑπελάμβανον ἀντερεῖν σε ταῦτα, καὶ ἀχὶ συνίετε μᾶλλον ἢ κἀγώ.

3 Παιδείαν ἐντροπῆς μου ἀκέσομαι, καὶ πνεῦμα ἐκ τῆς συνέσεως ἀποκρίνεταί μοι.

4 Μὴ ταῦτα ἔγνως ἀπὸ τοῦ ἔτι, ἀφ' ἧ ἐτέθη ἄνθρωπος ἐπὶ τῆ γῆς;

5 Εὐφροσύνη δὲ ἀσεβῶν πλῶμα ἐξαίσιον, χαρμονὴ δὲ παρανόμων ἀπώλεια·

6 Ἐὰν ἀναβῆ εἰς ἀρανὸν αὐτῆ τὰ δῶρα, ἡ δὲ θυσία αὐτῆ νεφῶν ἅψηται.

7 Ὅταν γὰρ δοκῆ ἤδη καλεσηρίχθαι, τότε εἰς τέλος ἀπολεῖται· οἱ δὲ εἰδότες αὐτὸν ἐρῶσι, Πῆ ἐστιν;

8 Ὥσπερ ἐνύπνιον ἐκπέτασθὲν ἐ μὴ εὑρεθῆ, ἔπη δὲ ὥσπερ φάσμα νυκτερινόν.

9 Ὀφθαλμὸς παρέβλεψε, κὴ ἐ προσθήσει, κὴ ἐκ ἔτι προσνοήσει αὐτὸν ὁ τόπος αὐτῆ.

10 Τὰς υἱὰς αὐτῆ ὀλέσαισαν ἠτλονες, αἱ δὲ χεῖρες αὐτῆ πυρσεύσαισαν ὀδύνας.

11 Ὀσᾶ αὐτῆ ἐνεπλήσθησαν νεότητος αὐτῆ, κὴ μετ' αὐτῆ ἐπὶ χώματος κοιμηθήσεται.

12 Ἐὰν γλυκανθῆ ἐν στόματι αὐτῆ κακία, κρύψει αὐτὴν ὑπὸ τ γλῶσσαν αὐτῆ,

13 Οὐ φείσεται αὐτῆς, καὶ ἐκ ἐγκαταλείψει αὐτήν· καὶ συνάξει αὐτὴν ἐν μέσῳ ᾧ λάρυγγος αὐτῆ,

14 Καὶ ἐ μὴ δυνηθῆ βοηθῆσαι ἑαυτῷ· χολὴ ἀσπίδος ἐν γαστρὶ αὐτῆ.

15 Πλοῦτος ἀδίκως συναγόμενος ἐξεμεθήσεται, ἐξ οἰκίας αὐτῆ ἐξελκύσει αὐτὸν ἄγγελος.

16 Θυμὸν δὲ δρακόντων θηλάσειεν, ἀνέλοι δὲ αὐτὸν γλῶσσα ὄφεως.

17 Μὴ ἴδοι ἄμελξιν νομάδων, μηδὲ νομὰς μέλιτος καὶ βυτύρης.

18 Εἰς κενὰ κὴ μάταια ἐκοπίασε, πλεῖστον ἐξ ἧς ἐγεύσεται· ὥσπερ σρίφνος ἀμάσητος, ἀκατάποτος.

19 Πολλῶν γὰρ δυναλῶν οἴκους ἔθλασε· δίαιταν δὲ ἥρπασε, κὴ οὐκ ἔσησεν.

20 Οὐκ ἔσιν αὐτῇ σωτηρία τοῖς ὑπάρχουσιν, ἐν ἐπιθυμίᾳ αὐτῆς οὐ σωθήσεται.

21 Οὐκ ἔσιν ὑπόλειμμα τοῖς βρώμασιν αὐτῆς, διὰ τοῦτο οὐκ ἀνθήσει αὐτῆς τὰ ἀγαθά.

22 Ὅταν δὲ δοκῇ ἤδη πεπληρῶσθαι, θλιβήσεται, πᾶσα δὲ ἀνάγκη ἐπ' αὐτὸν ἐπελεύσεται.

23 Εἴ πως εἰ πληρῶσαι γαστέρα αὐτῆς, ἐπαποστείλαι ἐπ' αὐτὸν θυμὸν ὀργῆς, νίψαι ἐπ' αὐτὸν ὀδύνας,

24 Καὶ οὐ μὴ σωθῇ ἐκ χειρὸς σιδήρου· τρώσαι αὐτὸν τόξον χάλκειον.

25 Διεξέλθοι δὲ διὰ σώματος αὐτῆς βέλος, ἄγρα δὲ ἐν διαίταις αὐτῆς· περιπατήσαισαν ἐπ' αὐτῷ φόβοι,

26 Πᾶν δὲ σκότος αὐτῷ ὑπομείναι· κατέδεται αὐτὸν πῦρ ἄκαυσον, κακώσαι δὲ αὐτοῦ ἐπήλυτος ἢ οἶκον.

27 Ἀνακαλύψαι δὲ αὐτῆς ὁ οὐρανὸς τὰς ἀνομίας, γῆ δὲ ἐπαναστήσαι αὐτῷ.

28 Ἐλκύσαι τὸν οἶκον αὐτῆς ἀπώλεια εἰς τέλος, ἡμέρα ὀργῆς ἐπέλθοι αὐτῷ.

29 Αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ Κυρίου, κὴ κτῆμα ὑπαρχόντων αὐτῷ παρὰ θεοῦ ἐπισκόπου.

Κεφ. κα', 21.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ, λέγει,

2 Ἀκούσατε ἀκούσατέ μου τῶν λόγων, ἵνα μὴ ἦ μοι παρ' ὑμῶν αὕτη ἡ παράκλησις.

3 Ἄρατέ με, ἐγὼ δὲ λαλήσω, εἶτ' οὐ καταγελάσετέ μου.

4 Τί γάρ; μὴ ἀνθρώπου μου ἡ ἔλεγξις; ἢ διὰ τί οὐ θυμωθήσομαι;

5 Εἰσβλέψαντες εἰς ἐμὲ θαυμάσετε, χεῖρα θέντες ἐπὶ σιαγόνι.

6 Ἐάν τε γὰρ μνησθῶ, ἐσπέδακα· ἔχουσι δέ μου τὰς σάρκας ὀδύναι.

7 Διὰ τί ἀσεβεῖς ζῶσι, πεπαλαίωνται δὲ κὴ ἐν πλούτῳ;

8 Ὁ σπόρος αὐτῶν κατὰ ψυχὴν, τὰ δὲ τέκνα αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς.

9 Οἱ οἶκοι αὐτῶν εὐθηνοῦσι, φόβος δὲ ὁδμῆς, μάστιξ

δὲ παρὰ Κυρίε ἐκ ἔσιν ἐπ' αὐτοῖς.

10 Ἡ βᾶς αὐτῶν ἐκ ὠμοτόκησε, διεσώθη δὲ αὐτῶν ἐν γαστρὶ ἔχεσα κ) ἐκ ἔσφαλε.

11 Μένεσι δὲ ὡς πρόβατα αἰώνια, τὰ δὲ παιδία αὐτῶν προσπαίζεσιν,

12 Ἀναλαβόντες ψαλτήριον κ) κιθάραν, κ) εὐφραίνονται φωνῇ ψαλμᾶ.

13 Συνετέλεσαν δὲ ἐν ἀγαθοῖς τ βίον αὐτῶν, ἐν δὲ ἀναπαύσει ᾅδᾳ ἐκοιμήθησαν.

14 Λέγει δὲ Κυρίῳ, Ἀπόςα ἀπ' ἐμᾶ, ὁδὲς σε εἰδέναι ἐ βάλομαι.

15 Τί ἰκανὸς, ὅτι δελεύσομεν αὐτῷ; κ) τίς ὠφέλεια, ὅτι ἀπαντήσομεν αὐτῷ;

16 Ἐν χερσὶ γὰρ ἦν αὐτῶν τὰ ἀγαθὰ, ἔργα δὲ ἀσεβῶν ἐκ ἐφορᾶ.

17 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ κ) ἀσεβῶν λύχνος σβεσθήσεται, ἐπελεύσεται δὲ αὐτοῖς ἡ καταςροφὴ, ὠδῖνες δὲ αὐτὲς ἕξεσιν ἀπὸ ὀργῆς.

18 Ἔσονται δὲ ὥσπερ ἄχυρα ὑπ' ἀνέμε, ἢ ὥσπερ κονιορτὸς ὃν ὑφείλετο λαίλαψ.

19 Ἐκλείποι υἱὲς τὰ ὑπάρχονλα αὐτᾶ, ἀνταποδώσει πρὸς αὐτὸν κ) γνώσεται.

20 Ἴδοισαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτᾶ τὴν ἑαυτᾶ σφαγὴν, ἀπὸ δὲ Κυρίε μὴ διασωθείη.

21 Ὅτι τὸ θέλημα αὐτᾶ ἐν οἴκῳ αὐτᾶ μετ' αὐτᾶ, καὶ ἀριθμοὶ μηνῶν αὐτᾶ διηρέθησαν.

22 Πότερον οὐχὶ ὁ Κύριός ἐσιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιςήμην; αὐτὸς δὲ φόνες διακρίνει;

23 Οὕτ@ ἀποθανεῖται ἐν κράτει ἁπλοσύνης αὐτᾶ, ὅλ@ δὲ εὐπαθῶν κ) εὐθηνῶν.

24 Τὰ δὲ ἔγκαλα αὐτᾶ πλήρη σέατος, μυελὸς δὲ αὐτᾶ διαχεῖται.

25 Ὁ δὲ τελευτᾷ ὑπὸ πικρίας ψυχῆς, ἐ φαγὼν ἐδὲν ἀγαθόν.

26 Ὁμοθυμαδὸν δὲ ἐπὶ γῆς κοιμῶνται, σαπρία δὲ αὐτὲς ἐκάλυψεν.

27 Ὥςε οἶδα ὑμᾶς, ὅτι τόλμη ἐπίκεισθέ μοι.

28 Ὥςε ἐρεῖτε, Πᾶ ἐσιν οἶκος ἄρχοντος; κ) πᾶ ἐσιν ἡ σκέπη τ σκηνωμάτων τῶν ἀσεβῶν;

29 Ἐρωτήσατε παραπορευομένες ὁδὸν, κ) τὰ σημεῖα αὐτῶν ἐκ ἀπαλλοτριώσετε.

30 Ὅτι εἰς ἡμέραν ἀπωλείας κεφίζεται ὁ πονηρὸς, εἰς ἡμέραν ὀργῆς αὐτᾶ ἀπαχθήσονται.

31 Τίς ἀπαγγελεῖ ἐπὶ πρόσωπε αὐτᾶ τ ὁδὸν αὐτᾶ, κ) αὐ-

τὸς ἐποίησε; τίς ἀνταποδώσει αὐτῷ;

32 Καὶ αὐτὸς εἰς τάφυς ἀπενέχθη, καὶ αὐτὸς ἐπὶ σωρῶν ἠγρύπνησεν.

33 Ἐλυκάνθησαν αὐτῷ χάλικες χειμάρρε, καὶ ὀπίσω αὐτῦ πᾶς ἄνθρωπος ἀπελεύσεται, καὶ ἔμπροσθεν αὐτῦ ἀναρίθμητοι.

34 Πῶς δὲ παρακαλεῖτέ με κενά; τὸ δὲ ἐμὲ καταπαύσασθαι ἀφ' ὑμῶν ἐδέν.

Κεφ. κβ'. 22.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανίτης, λέγει,

2 Πότερον ἐχὶ ὁ Κύριός ἐσιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπισήμην;

3 Τί γὰρ μέλει τῷ Κυρίῳ, ἐὰν σὺ ἦσθα τοῖς ἔργοις ἄμεμπτος; ἢ ὠφέλεια, ὅτι ἀπλώσης τὴν ὁδόν σε;

4 Ἢ λόγον σε ποιέμενος ἐλέγξεις, καὶ συνεισελεύσεσθαί σοι εἰς κρίσιν;

5 Πότερον ἐχ ἡ κακία σου ἐσὶ πολλὴ, ἀναρίθμητοι δέ σε εἰσιν αἱ ἁμαρτίαι;

6 Ἠνεχύραζες δὲ τὸς ἀδελφύς σε διακενῆς, ἀμφίασιν δὲ γυμνῶν ἀφείλω.

7 Οὐδὲ ὕδωρ διψῶντας ἐπότισας, ἀλλὰ πεινώντων ἐσέρησας ψωμόν.

8 Ἐθαύμαζες δέ τινων πρόσωπον, ᾤκισας δὲ τὸς ἐπὶ τῆς γῆς.

9 Χήρας δὲ ἐξαπέστειλας κενὰς, ὀρφανὸς δὲ ἐκάκωσας.

10 Τοιγαρῦν ἐκύκλωσάν σε παγίδες, καὶ ἐσπόδασέ σε πόλεμος ἐξαίσιος.

11 Τὸ φῶς σοι σκότος ἀπέβη, κοιμηθέντα δὲ ὕδωρ σε ἐκάλυψε.

12 Μὴ ἐχὶ ὁ τὰ ὑψηλὰ ναίων ἐφορᾷ; τὸς δὲ ὕβρει φερομένυς ἐταπείνωσε;

13 Καὶ εἶπας, Τί ἔγνω ὁ ἰσχυρός; ἢ κατὰ τοῦ γνόφυ κρίνει;

14 Νεφέλη ἀποκρυφὴ αὐτοῦ καὶ ἐχ ὁραθήσεται, καὶ γῦρον ἐρανῦ διαπορεύεται.

15 Μὴ τρίβον αἰώνιον φυλάξεις, ἣν ἐπάτησαν ἄνδρες δίκαιοι,

16 Οἳ συνελήφθησαν ἄωροι; ποταμὸς ἐπιῤῥέων οἱ θεμέλιοι αὐτῶν,

17 Οἱ λέγοντες, Κύριος τί ποιήσει ἡμῖν; ἢ τί ἐπάξεται ἡμῖν ὁ παντοκράτωρ;

18 Ὃς δὲ ἐνέπλησε τὰς οἴκυς αὐτῶν ἀγαθῶν, βυλὴ δὲ ἀσεβῶν πόῤῥω ἀπ' αὐτῦ.

19 Ἰδόντες δίκαιοι ἐγέλασαν, ἄμεμπτος δὲ ἐμυκτήρισεν.

20 Εἰ μὴ ἠφανίσθη ἡ ὑπόσασις αὐτῶν, καὶ τὸ κατάλειμμα αὐτῶν καταφάγεται πῦρ.

21 Γενῆ δὴ σκληρὸς, ἐὰν ὑπομείνῃς, εἶτα ὁ καρπός σε ἔσαι ἐν ἀγαθοῖς.

22 Ἔκλαβε δὲ ἐκ σόματος αὐτῆ ἐξηγορίαν, καὶ ἀνάλαβε τὰ ῥήματα αὐτῆ ἐν καρδίᾳ σε.

23 Ἐὰν δὲ ἐπισραφῇς καὶ ταπεινώσῃς σεαυτὸν ἔναντι Κυρίε, πόρρω ἐποίησας ἀπὸ διαίτης σε ἄδικον.

24 Θήσῃ ἐπὶ χώματι ἐν πέτρᾳ, καὶ ὡς πέτρα χειμάῤῥε Σωφίρ.

25 Ἔσαι ἔν σε ὁ παντοκράτωρ βοηθὸς ἀπὸ ἐχθρῶν, καθαρὸν δὲ ἀποδώσει σε ὥσπερ ἀργύριον πεπυρωμένον.

26 Εἶτα παῤῥησιασθήσῃ ἐναντίον Κυρίε ἀναβλέψας εἰς τὸν ἔρανὸν ἱλαρῶς.

27 Εὐξαμένε δέ σε πρὸς αὐτὸν εἰσακούσεταί σε· δώσει δέ σοι ἀποδοῦναι τὰς εὐχάς.

28 Ἀποκαλαςήσει δέ σοι δίαιταν δικαιοσύνης, ἐπὶ δὲ ὁδοῖς σε ἔσαι φέγγος.

29 Ὅτι ἐταπείνωσας σεαυτὸν, καὶ ἐρεῖς, Ὑπερηφανεύσατο, καὶ κύφοντα ὀφθαλμοῖς σώσει.

30 Ῥύσεται ἀθῷον, καὶ διασώθητι ἐν καθαραῖς χερσί σε.

Κεφ. κγ'. 23.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ, λέγει,

2 Καὶ δὴ οἶδα ὅτι ἐκ χειρός με ἡ ἔλεγξίς ἐσι, καὶ ἡ χεὶρ αὐτῆ βαρεῖα γέγονεν ἐπ' ἐμῷ σεναγμῷ.

3 Τίς δ' ἄρα γνοίη, ὅτι εὕροιμι αὐτὸν, καὶ ἔλθοιμι εἰς τέλος;

4 Εἴποιμι δὲ ἐμαυτῆ κρίμα, τὸ δὲ σόμα με ἐμπλῆσαι ἐλεγχων.

5 Γνοίην δὲ ἰάματα ἃ μοι ἐρεῖ, αἰσθοίμην δὲ τίνα μοι ἀπαγγελεῖ.

6 Καὶ ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελεύσεταί μοι, εἶτα ἐν ἀπειλῇ μοι ἐ χρήσεται.

7 Ἀλήθεια γὰρ καὶ ἔλεγχος παρ' αὐτῆ, ἐξαγάγοι δὲ εἰς τέλος τὸ κρίμα με.

8 Εἰ γὰρ πρῶτος πορεύσομαι, καὶ ἐκ ἔτι εἰμὶ, τὰ δὲ ἐπ' ἐσχάτοις, τί οἶδα;

9 Ἀρισερὰ ποιήσαντος αὐτῆ καὶ ἐ κατέσχον, περιβαλεῖ δεξιὰ καὶ ἐκ ὄψομαι.

10 Οἶδε γὰρ ἤδη ὁδόν με· διέκρινε δέ με ὥσπερ τὸ χρυσίον.

11 Ἐξελεύσομαι δὲ ἐν ἐλλάλμασιν αὐτῆ, ὁδὸς γὰρ αὐτῆ ἐφύλαξα, καὶ ἐ μὴ ἐκκλίνω

12 Ἀπὸ ἐνταλμάτων αὐτῆ, καὶ ἐ μὴ παρέλθω, ἐν δὲ κόλπῳ με ἔκρυψα ῥήματα αὐτῆ.

13 Εἰ δὲ καὶ αὐτὸς ἔκρινεν ἕτως, τίς ἐσιν ὁ ἀνθειπὼν αὐτῷ;

ὁ γὰρ αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἐποίησε.

14 Διὰ τοῦτο ἐπ' αὐτῷ ἐσπάδακα· ναθετάμενος δέ, ἐφρόντισα αὐτοῦ.

15 Ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατασπάδασθῶ· κατανοήσω, καὶ πλοηθήσομαι ἐξ αὐτοῦ.

16 Κύριος δὲ ἐμαλάκυνε τὴν καρδίαν μου· ὁ δὲ παντοκράτωρ ἐσπάδασέ με.

17 Οὐ γὰρ ἤδειν ὅτι ἐπελεύσεταί μοι σκότος, πρὸ προσώπου δέ μου ἐκάλυψε γνόφος.

Κεφ. κδ'. 24.

ΔΙΑΤΙ δὲ Κύριον ἔλαθον ὧραι,

2 Ἀσεβεῖς δὲ ὅριον ὑπερέβησαν, ποίμνιον σὺν ποιμένι ἁρπάσαντες;

3 Ὑποζύγιον ὀρφανῶν ἀπήγαγον, καὶ βοῦν χήρας ἠνεχύρασαν.

4 Ἐξέκλιναν ἀδυνάτους ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ὁμοθυμαδὸν δὲ ἐκρύβησαν πραεῖς γῆς.

5 Ἀπέβησαν δὲ ὥσπερ ὄνοι ἐν ἀγρῷ, ὑπὲρ ἐμοῦ ἐξελθόντες τῷ ἑαυτῶν τάξιν· ἡδύνθη αὐτῷ ἄρτος εἰς νεωτέρους.

6 Ἀγρὸν πρὸ ὥρας ἐκ αὐτῶν ὄντα ἐθέρισαν· ἀδύνατοι ἀμπελῶνας ἀσεβῶν ἀμισθὶ καὶ ἀσιτὶ εἰργάσαντο.

7 Γυμνοὺς πολλοὺς ἐκοίμισαν ἄνευ ἱματίων, ἀμφίασιν δὲ ψυχῆς αὐτῶν ἀφείλαντο.

8 Ἀπὸ ψεκάδων ὀρέων ὑγραίνονται, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν ἑαυτοὺς σκέπην, πέτραν περιεβάλοντο.

9 Ἥρπασαν ὀρφανὸν ἀπὸ μαστοῦ, ἐκπεπλωκότα δὲ ἐταπείνωσαν·

10 Γυμνοὺς δὲ ἐκοίμισαν ἀδίκως, πεινώντων δὲ τὸν ψωμὸν ἀφείλαντο.

11 Ἐν ζενοῖς ἀδίκως ἐνήδρευσαν, ὁδὸν δὲ δικαίαν ἐκ ἤδεισαν.

12 Οἱ ἐκ πόλεως καὶ οἴκων ἰδίων ἐξεβάλοντο, ψυχὴ δὲ νηπίων ἐστέναξε μέγα.

13 Αὐτοὶ δὲ διαλί τούτων ἐπισκοπὴν ἐ ποιοῦνται; ἐπὶ γῆς ὄντων αὐτῶν καὶ ἐκ ἐπέγνωσαν, ὁδοὺς δὲ δικαιοσύνης ἐκ ἤδεισαν, ἀδὲ ἀτραπὰς αὐτῶν ἐπορεύθησαν.

14 Γνὺς δὲ αὐτῶν τὰ ἔργα, παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς σκότος, καὶ νυκτὸς ἔσαι ὡς κλέπτης.

15 Καὶ ὀφθαλμὸς μοιχοῦ ἐφύλαξε σκότος, λέγων, Οὐ προνοήσει με ὀφθαλμός, καὶ ἀποκρυβὴν προσώπου ἔθετο,

16 Διώρυξεν ἐν σκότει οἰκίας, ἡμέρας ἐσφράγισαν ἑαυτούς, ἐκ ἐπέγνωσαν φῶς.

17 Ὅτι ὁμοθυμαδὸν αὐτοῖς τὸ πρωὶ σκιὰ θανάτου, ὅτι

ἐπιγνώσεται τάραχος σκιᾶς θανάτου.

18 Ἐλαφρός ἐστιν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος, καταραθείη ἡ μερὶς αὐτῶν ἐπὶ γῆς, ἀναφανείη δὲ τὰ φυλὰ αὐτῶν

19 Ἐπὶ γῆς ξηρᾶς ἀγκαλίδα γὰρ ὀρφανῶν ἥρπασαν.

20 Εἶτ' ἀνεμνήσθη αὐτῆ ἡ ἁμαρτία· ὥσπερ δὲ ὁμίχλη δρόσου ἀφανὴς ἐγένετο· ἀποδοθείη δὲ αὐτῷ ἃ ἔπραξε, συντριβείη δὲ πᾶς ἄδικος ἴσα ξύλῳ ἀνιάτῳ.

21 Στείραν δὲ ἃν εὖ ἐποίησε, καὶ γύναιον ἀκ ἠλέησε,

22 Θυμῷ δὲ καθέσρεψεν ἀδυνάτους· ἀναστὰς τοιγαροῦν, ἐὰν μὴ πιστεύσῃ κατὰ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς.

23 Μαλακισθεὶς, μὴ ἐλπιζέτω ὑγιασθῆναι, ἀλλὰ πεσεῖται νόσῳ.

24 Πολλοὺς γὰρ ἐκάκωσε τὸ ὕψωμα αὐτοῦ, ἐμαράνθη δὲ ὥσπερ μολόχη ἐν καύματι, ἢ ὥσπερ σάκχος ἀπὸ καλάμης αὐτόματος ἀποπεσών.

25 Εἰ δὲ μὴ, τίς ἐστιν ὁ φάμενος ψευδῆ με λέγειν, καὶ θήσει εἰς ἀδὲν τὰ ῥήματά μου;

Κεφ. κέ. 25.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης, λέγει,

2 Τί γὰρ προοίμιον ἢ φόβος παρ' αὐτῆ ὁ ποιῶν τὴν σύμπασαν ἐν ὑψίσῳ;

3 Μὴ γάρ τις ὑπολάβοι ὅτι ἐστὶ παρέλκυσις πειραταῖς· ἐπὶ τίνας δὲ ἀκ ἐπελεύσεται ἔνεδρα παρ' αὐτῆ;

4 Πῶς γὰρ ἔσαι δίκαιος βροτὸς ἐναντι Κυρίου; ἢ τίς ἂν ἀποκαθαρίσαι αὐτὸν γεννητὸς γυναικός;

5 Εἰ σελήνη συντάσσει, καὶ ἀκ ἐπιφαύσκει, ἄστρα δὲ ἀ καθαρὰ ἐναντίον αὐτῆ.

6 Ἔα δὲ, ἄνθρωπος σαπρία, καὶ υἱὸς ἀνθρώπου σκώληξ.

Κεφ. κς'. 26.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ, λέγει,

2 Τίνι πρόσκεισαι, ἢ τίνι μέλλεις βοηθεῖν; πότερον οὐχ ᾧ πολλὴ ἰσχὺς, καὶ ᾧ βραχίων κραταιὸς ἐστι;

3 Τίνι συμβεβούλευσαι ἀχ ᾧ πᾶσα σοφία; τίνι ἐπακολουθήσεις; ἀχ ᾧ μεγίστη δύναμις;

4 Τίνι ἀνήγγειλας ῥήματα, πνοὴ δὲ τίνος ἐστὶν ἡ ἐξελθοῦσα ἐκ σοῦ;

5 Μὴ γίγαντες μαιωθήσονται ὑποκάτωθεν ὕδατος καὶ τῶν γειτόνων αὐτῆ;

6 Γυμνὸς ὁ ᾅδης ἐνώπιον αὐτῆ, καὶ ἀκ ἔστι περιβόλαιον τῇ ἀπωλείᾳ.

7 Ἐκτείνων Βορέαν ἐπ' ἀδὲν, κρεμάζων γῆν ἐπὶ οὐδενός·

8 Δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις

αὐτῦ, ϗ ἐκ ἐῤῥάγη νέφος ὑποκάτω αὐτῦ.

9 Ὁ κρατῶν πρόσωπον θρόνε, ἐκπετάζων ἐπ᾽ αὐτὸν νέφος αὐτῦ.

10 Πρόσαγμα ἐγύρωσεν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος, μέχρι συντελείας φωτὸς μετὰ σκότες.

11 Στύλοι ὐρανῦ ἐπετάσθησαν, ϗ ἐξέσησαν ἀπὸ τῆς ἐπιτιμήσεως αὐτῦ.

12 Ἰσχύϊ κατέπαυσε τ̀ θάλασσαν, ἐπισήμῃ δὲ ἔρωται τὸ κῆτος.

13 Κλεῖθρα δὲ ὐρανῦ δεδοίκασιν αὐτόν· πρόσαγματι δὲ ἐθανάτωσε δράκοντα ἀποςάτην.

14 Ἰδὲ ταῦτα μέρη ὁδῦ αὐτῦ, ϗ ἐπὶ ἰκμάδα λόγε ἀκεσόμεθα ἐν αὐτῷ· σθενὸς δὲ βροντῆς αὐτῦ τίς οἶδεν, ὁπότε ποιήσει;

Κεφ. κζ'. 27.

ΕΤΙ δὲ προσθεὶς Ἰὼβ εἶπε τῷ προοιμίῳ.

2 Ζῇ ὁ Θεὸς, ὃς ἦτω με κέκρικε, ϗ ὁ παντοκράτωρ ὁ πικράνας με τ̀ ψυχήν·

3 Εἰ μὴν ἔτι τῆς πνοῆς με ἐνέσης, πνεῦμα δὲ θεῖον τὸ περιὸν μοι ἐν ῥινί,

4 Μὴ λαλήσειν τὰ χείλη με ἄνομα, ὐδὲ ἡ ψυχή με μελετήσει ἄδικα.

5 Μή μοι εἴη δικαίες ὑμᾶς ἀποφῆναι ἕως ἂν ἀποθάνω, οὐ γὰρ ἀπαλλάξω με τ̀ ἀκακίαν με.

6 Δικαιοσύνη δὲ προσέχων ὐ μὴν προῶμαι, ὐ γὰρ σύνοιδα ἐμαυτῷ ἄτοπα πράξας.

7 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ εἶπαν οἱ ἐχθροί με ὥσπερ ἡ καλασροφὴ τ̀ ἀσεβῶν, ϗ οἱ ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπανισάμενοι, ὥσπερ ἡ ἀπώλεια τῶν παρανόμων.

8 Καὶ τίς γάρ ἐσιν ἐλπὶς ἀσεβεῖ, ὅτι ἐπέχει; πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον ἆρα σωθήσεται;

9 Ἦ τ̀ δέησιν αὐτῦ εἰσακέσεται ὁ Θεός; ἢ ἐπελθέσης αὐτῷ ἀνάγκης

10 Μὴ ἔχει τινὰ παῤῥησίαν ἔναντι αὐτῦ; ἢ ὡς ἐπικαλεσαμένε αὐτῦ εἰσακέσεται αὐτῦ;

11 Ἀλλὰ δὴ ἀναγγελῶ ὑμῖν τί ἐσιν ἐν χειρὶ Κυρίε, ἅ ἐσι παρὰ παντοκράτορι, ὐ ψεύσομαι.

12 Ἰδὲ πάντες οἴδατε, ὅτι κενὰ κενοῖς ἐπιβάλλετε.

13 Αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπε ἀσεβῦς παρὰ Κυρίε, κτῆμα δὲ δυνασῶν ἐλεύσεται παρὰ παντοκράτορος ἐπ᾽ αὐτές.

14 Ἐὰν δὲ πολλοὶ γένωνται οἱ υἱοὶ αὐτῶν, εἰς σφαγὴν ἔσονται· ἐὰν δὲ ϗ ἀνδρωθῶσι, προσαιτήσεσιν.

15 Οἱ δὲ περιόντες αὐτῦ ἐν

θανάτῳ τελευτήσουσι, χήρας δὲ αὐτῶν οὐδεὶς ἐλεήσει.

16 Ἐὰν συναγάγῃ ὥσπερ γῆν ἀργύριον, ἴσα δὲ πηλῷ ἑτοιμάσῃ χρυσίον,

17 Ταῦτα πάντα δίκαιοι περιποιήσονται, τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ ἀληθινοὶ καθέξουσιν.

18 Ἀπέβη δὲ ὁ οἶκος αὐτοῦ ὥσπερ σῆτες, καὶ ὥσπερ ἀράχνη.

19 Πλούσιος κοιμηθήσεται καὶ οὐ προσθήσει, ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ διήνοιξε καὶ οὐκ ἔστι.

20 Συνήντησαν αὐτῷ ὥσπερ ὕδωρ αἱ ὀδύναι, νυκτὶ δὲ ὑφείλετο αὐτὸν γνόφος.

21 Ἀναλήψεται δὲ αὐτὸν καύσων καὶ ἀπελεύσεται, καὶ λικμήσει αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.

22 Καὶ ἐπιῤῥίψει ἐπ' αὐτὸν καὶ οὐ φείσεται, ἐκ χειρὸς αὐτοῦ φυγῇ φεύξεται.

23 Κροτήσει ἐπ' αὐτοῦ χεῖρας αὐτῶν, καὶ συριεῖ αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.

Κεφ. κή. 28.

ΕΣΤΙ γὰρ ἀργυρίῳ τόπος ὅθεν γίνεται, τόπος δὲ χρυσίῳ ὅθεν διηθεῖται.

2 Σίδηρος μὲν γὰρ ἐκ γῆς γίνεται, χαλκὸς δὲ ἴσα λίθῳ λατομεῖται.

3 Τάξιν ἔθετο σκότει, καὶ πᾶν πέρας αὐτὸς ἐξακριβάζεται, λίθος σκολία, καὶ σκιὰ θανάτου.

4 Διακοπὴ χειμάῤῥου ἀπὸ κονίας, οἱ δὲ ἐπιλανθανόμενοι ὁδὸν δικαίαν ἠσθένησαν, ἐκ βροτῶν ἐσαλεύθησαν.

5 Γῆ, ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται ἄρτος, ὑποκάτω αὐτῆς ἐῤῥάφη ὡσεὶ πῦρ.

6 Τόπος σαπφείρου οἱ λίθοι αὐτῆς, καὶ χῶμα χρυσίον αὐτῷ.

7 Τρίβος, ἐκ ἔγνω αὐτὴν πετεινόν, καὶ οὐ παρέβλεψεν αὐτὴν ὀφθαλμὸς γυπός·

8 Καὶ ἐκ ἐπάτησαν αὐτὸν υἱοὶ ἀλαζόνων, ἐ παρῆλθεν ἐπ' αὐτῆς λέων.

9 Ἐν ἀκροτόμῳ ἐξέτεινε χεῖρα αὐτοῦ, κατέῤῥεψε δὲ ἐκ ῥιζῶν ὄρη.

10 Δίνας δὲ ποταμῶν διέῤῥηξε, πᾶν δὲ ἔντιμον εἶδε μὲ ὁ ὀφθαλμός.

11 Βάθη δὲ ποταμῶν ἀνεκάλυψεν, ἔδειξε δὲ αὐτοῦ δύναμιν εἰς φῶς.

12 Ἡ δὲ σοφία πόθεν εὑρέθη; ποῖος δὲ τόπος ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης;

13 Οὐκ οἶδε βροτὸς ὁδὸν αὐτῆς, οὐδὲ μὴν εὑρέθη ἐν ἀνθρώποις.

14 Ἄβυσσος εἶπεν, Οὐκ ἔνεστιν ἐν ἐμοί· καὶ ἡ θά-

λασσα εἶπεν, Οὐκ ἔνεστι μετ' ἐμοῦ.

15 Οὐ δώσει συγκλεισμὸν ἀντ' αὐτῆς, καὶ οὐ σαθήσεται ἀργύριον ἀλλάλλαγμα αὐτῆς.

16 Καὶ οὐ συμβασαχθήσεται χρυσίῳ, Σωφὶρ, ἐν ὄνυχι τιμίῳ καὶ σαπφείρῳ.

17 Οὐκ ἰσωθήσεται αὐτῇ χρυσίον καὶ ὕαλος, καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτῆς σκεύη χρυσᾶ.

18 Μετέωρα καὶ γαβὶς οὐ μνησθήσεται, καὶ ἕλκυσον σοφίαν ὑπὲρ τὰ ἐσώτατα.

19 Οὐκ ἰσωθήσεται αὐτῇ τοπάζιον Αἰθιοπίας, χρυσίῳ καθαρῷ οὐ συμβασαχθήσεται.

20 Ἡ δὲ σοφία πόθεν εὑρέθη; ποῖος δὲ τόπος ἐστὶ τῆς συνέσεως;

21 Λέληθε πάντα ἄνθρωπον, καὶ ἀπὸ πετεινῶν οὐ ἐρανῦ ἐκρύβη.

22 Ἡ ἀπώλεια καὶ ὁ θάνατος εἶπαν, Ἀκηκόαμεν δὲ αὐτῆς τὸ κλέος.

23 Ὁ Θεὸς εὖ συνέηκεν αὐτῆς τὴν ὁδὸν, αὐτὸς δὲ οἶδε τὸν τόπον αὐτῆς.

24 Αὐτὸς γὰρ τὰ ὑπ' ἐρανὸν πᾶσαν ἐφορᾷ· εἰδὼς τὰ ἐν τῇ γῇ, πάντα

25 Ἃ ἐποίησεν, ἀνέμων σαθμὸν, ὕδατος μέτρα

26 Ὅτε ἐποίησεν· ὅτως ἰδὼν ἠρίθμησε, καὶ ὁδὸν ἐν τινάγμαῖι φωνάς.

27 Τότε εἶδεν αὐτὴν, καὶ ἐξηγήσατο αὐτὴν, ἑτοιμάσας ἐξιχνίασεν.

28 Εἶπε δὲ ἀνθρώπῳ, Ἰδὲ ἡ θεοσέβεια ἐστὶ σοφία, τὸ δὲ ἀπέχεσθαι ἀπὸ κακῶν, ἐστὶν ἐπιστήμη.

Κεφ. κθ'. 29.

ΕΤΙ δὲ προσθεὶς Ἰὼβ εἶπε τῷ προοιμίῳ,

2 Τίς ἂν με θείη κατὰ μῆνα ἔμπροσθεν ἡμερῶν, ὧν με ὁ Θεὸς ἐφύλαξεν;

3 Ὡς ὅτε νῦξ ὁ λύχνος αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς μου, ὅτε τῷ φωτὶ αὐτοῦ ἐπορευόμην ἐν σκότει·

4 Ὅτε ἤμην ἐπιβρίθων ὁδοῖς, ὅτε ὁ Θεὸς ἐπισκοπὴν ἐποιεῖτο ἐπὶ οἴκῳ μου·

5 Ὅτε ἤμην ὑλώδης λίαν, κύκλῳ δὲ μου οἱ παῖδες·

6 Ὅτε ἐχέοντο αἱ ὁδοί μου βουτύρῳ, τὰ δὲ ὄρη μου ἐχέοντο γάλακτι·

7 Ὅτε ἐξεπορευόμην ὄρθριος ἐν πόλει, ἐν δὲ πλατείαις ἐτίθετό μου ὁ δίφρος.

8 Ἰδόντες με νεανίσκοι ἐκρύβησαν, πρεσβῦται δὲ πάντες ἔστησαν.

9 Ἀρχοὶ δὲ ἐπαύσαντο λαλοῦντες, δάκτυλον ἐπιθέντες ἐπὶ στόματι.

10 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐμακά-

ρισάν με, καὶ γλῶσσα αὐτῶν τῷ λάρυγγι αὐτῶν ἐκολλήθη.

11 Ὅτι ἓς ἤκουσε κὴ ἐμακάρισέ με, ὀφθαλμὸς δὲ ἰδών με ἐξέκλινε.

12 Διέσωσα γὰρ πλωχὸν ἐκ χειρὸς δυνάσε, κὴ ὀρφανῷ ᾧ ἐκ ἦν βοηθὸς, ἐβοήθησα.

13 Εὐλογία ἀπολλυμένε ἐπ' ἐμὲ ἦλθοι, σόμα δὲ χήρας με εὐλόγησε.

14 Δικαιοσύνην δὲ ἐνεδύκειν, ἠμφιασάμην δὲ κρίμα ἶσα διπλοΐδι.

15 Ὀφθαλμὸς ἤμην τυφλῶν, πὸς δὲ χωλῶν.

16 Ἐγὼ ἤμην παλὴρ ἀδυνάτων, δίκην δὲ ἣν ἐκ ἤδειν ἐξιχνίασα.

17 Συνέτριψα δὲ μύλας ἀδίκων ἐκ μέσε τ ὀδόντων αὐτῶν ἅρπαγμα ἐξήρπασα.

18 Εἶπα δὲ, Ἡ ἡλικία με γηράσει ὥσπερ σέλεχος φοίνικος, πολὺν χρόνον βιώσω.

19 Ἡ ῥίζα διήνοικται ἐπὶ ὕδατος, κὴ δρόσος αὐλισθήσεται ἐν τῷ θερισμῷ μᾶ.

20 Ἡ δόξα με κενὴ μετ' ἐμᾶ, καὶ τὸ τόξον με ἐν χειρὶ αὐτᾶ πορεύεται.

21 Ἐμᾶ ἀκέσαντες προσέσχον, ἐσιώπησαν δὲ ἐπὶ τῇ ἐμῇ βελῇ.

22 Ἐπὶ τῷ ἐμῷ ῥήματι οὐ προσέθεντο, περιχαρεῖς δὲ ἐγίνοντο ὁπόταν αὐτοῖς ἐλάλεν.

23 Ὥσπερ γῆ διψῶσα προσδεχομένη τ ὑετὸν, ἅτως ἔτοι ἦ ἐμὴν λαλιάν.

24 Ἐὰν γελάσω πρὸς αὐτὲς, οὐ μὴ πιςεύσωσι, κὴ φῶς ἔ προσώπε με ἐκ ἀπέπιπλεν.

25 Ἐξελεξάμην ὁδὸν αὐτῶν, καὶ ἐκάθισα ἄρχων, κὴ κατεσκήνευ ὡσεὶ βασιλεὺς ἐν μονοζώνοις, ὃν τρόπον παθεινὲς παρακαλῶν.

Κεφ. λ'. 30.

ΝΥΝΙ δὲ κατεγέλασάν με ἐλάχισοι, νῦν νεθετῆσί με ἐν μέρει, ὧν ἐξεδένευ τὲς παλέρας αὐτῶν, ἓς ἐκ ἡγησάμην ἀξίες κυνῶν τ ἐμῶν νομάδων.

2 Καί γε ἰσχὺς χειρῶν αὐτῶν ἐνατί μοι; ἐπ' αὐτὲς ἀπώλετο συντέλεια.

3 Ἐν ἐνδείᾳ κὴ λιμῷ ἄγονος, οἱ φεύγοντες ἄνυδρον ἐχθὲς συνοχὴν κὴ ταλαιπωρίαν.

4 Οἱ περικυκλῆντες ἅλιμα ἐπὶ ἠχῆντι, οἵτινες ἅλιμα ἦν αὐτῶν τὰ σῖτα, ἄτιμοι δὲ καὶ πεφαυλισμένοι, ἐνδεεῖς παντὸς ἀγαθᾶ, οἳ καὶ ῥίζας ξύλων ἐμασσῶντο ὑπὸ λιμοῦ μεγάλε.

5 Ἐπανέσησάν μοι κλέπλαι,

6 Ὧν οἱ οἶκοι αὐτῶν ἦσαν τρῶγλαι πετρῶν.

7 Ἀναμέσον εὐήχων βοή-

σονται οἱ ὑπὸ φρύγανα ἄγρια διητῶντο.

8 Ἀφρόνων υἱοὶ καὶ ἀτίμων, ὄνομα καὶ κλέος ἐσβεσμένον ἀπὸ γῆς.

9 Νυνὶ δὲ κιθάρα ἐγώ εἰμι αὐτῶν, καὶ ἐμὲ θρύλλημα ἔχουσιν.

10 Ἐβδελύξαντο δέ με ἀποσάντες μακρὰν, ἀπὸ δὲ τοῦ προσώπου μου ἐκ ἐφείσαντο πτύελον.

11 Ἀνοίξας γὰρ φαρέτραν αὐτοῦ ἐκάκωσέ με, καὶ χαλινὸν ἐν προσώπου μου ἐξαπέστειλαν.

12 Ἐπὶ δεξιῶν βλαστοῦ ἐπανέστησαν, πόδα αὐτῶν ἐξέτειναν, καὶ ὡδοποίησαν ἐπ' ἐμὲ τρίβους ἀπωλείας αὐτῶν.

13 Ἐξετρίβησαν τρίβοι μου, ἐξέδυσαν γάρ μου τὴν σολήν· βέλεσιν αὐτοῦ κατηκόντισέ με.

14 Κέκριται δέ μοι ὡς βέλεται, ἐν ὀδύναις πέφυρμαι.

15 Ἐπισρέφονταί μοι αἱ ὀδύναι, ὥχετό μου ἡ ἐλπὶς ὥσπερ πνεῦμα, καὶ ὥσπερ νέφος ἡ σωτηρία μου.

16 Καὶ νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐκχυθήσεται ἡ ψυχή μου, ἔχουσι δέ με ἡμέραι ὀδυνῶν.

17 Νυκτὶ δέ μου τὰ ὀστᾶ συγκέχυται, τὰ δὲ νεῦρά μου διαλέλυται.

18 Ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελάβετό μου τῆς σολῆς, ὥσπερ τὸ περισόμιον τοῦ χιτῶνός μου περιέσχε με.

19 Ἤγησαι δέ με ἴσα πηλῷ, ἐν γῇ καὶ σποδῷ μου ἡ μερίς.

20 Κέκραγα δὲ πρὸς σὲ καὶ ἐκ ἀκούεις μου, ἔστησαν δὲ καὶ κατενόησάν με.

21 Ἐπέβησαν δέ μοι ἀνελεημόνως, χειρὶ κραταιᾷ με ἐμαστίγωσας.

22 Ἔταξας δέ με ἐν ὀδύναις, καὶ ἀπέρριψάς με ἀπὸ σωτηρίας.

23 Οἶδα γὰρ ὅτι θάνατός με ἐκτρίψει, οἰκία γὰρ παντὶ θνητῷ γῆ.

24 Εἰ γὰρ ὄφελον δυναίμην ἐμαυτὸν χειρώσασθαι, ἢ δεηθείς γε ἑτέρου, καὶ ποιήσει μοι τοῦτο.

25 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ παντὶ ἀδυνάτῳ ἔκλαυσα, ἐστέναξα ἰδὼν ἄνδρα ἐν ἀνάγκαις,

26 Ἐγὼ δὲ ἐπέχων ἀγαθοῖς, ἰδὲ συνήντησάν μοι μᾶλλον ἡμέραι κακῶν.

27 Ἡ κοιλία μου ἐξέζεσε καὶ οὐ σιωπήσεται, προέφθασάν με ἡμέραι πλωχείας.

28 Στένων πεπόρευμαι ἄνευ φιμοῦ, ἔστηκα δὲ ἐν ἐκκλησίᾳ κεκραγώς.

29 Ἀδελφὸς γέγονα σειρήνων, ἑταῖρος δὲ στρουθῶν.

30 Τὸ δὲ δέρμα μου ἐσκότωται μεγάλως, τὰ δὲ ὀστᾶ μου ἀπὸ καύματος.

31 Ἀπέβη δὲ εἰς πένθος μου ἡ κιθάρα, ὁ δὲ ψαλμός μου εἰς κλαυθμὸν ἐμοί.

Κεφ. λά. 31.

ΔΙΑΘΗΚΗΝ ἐθέμην τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ οὐ συνήσω ἐπὶ παρθένον.

2 Καὶ τί ἐμέρισεν ὁ Θεὸς ἄνωθεν, καὶ κληρονομία ἱκανὴ ἐξ ὑψίστων;

3 Οὐαὶ, ἀπώλεια τῷ ἀδίκῳ, καὶ ἀπαλλοτρίωσις τοῖς ποιοῦσιν ἀνομίαν.

4 Οὐχὶ αὐτὸς ὄψεται ὁδόν μου, καὶ πάντα τὰ διαβήματά μου ἐξαριθμήσεται;

5 Εἰ δὲ ἤμην πεπορευμένος μετὰ γελοιασῶν, εἰ δὲ καὶ ἔσπευδασεν ὁ πούς μου εἰς δόλον·

6 Ἔσαμαι γὰρ ἐν ζυγῷ δικαίῳ, οἶδε δὲ ὁ Κύριος τὴν ἀκακίαν μου·

7 Εἰ ἐξέκλινεν ὁ πούς μου ἐκ τῆς ὁδοῦ, εἰ δὲ καὶ τῷ ὀφθαλμῷ ἐπηκολούθησεν ἡ καρδία μου, εἰ δὲ καὶ ταῖς χερσί μου ἥψαμην δώρων,

8 Σπείραιμι ἄρα καὶ ἄλλοι φάγοισαν, ἀῤῥιζος δὲ γενοίμην ἐπὶ γῆς.

9 Εἰ ἐξηκολούθησεν ἡ καρδία μου γυναικὶ ἀνδρὸς ἑτέρου, εἰ καὶ ἐγκάθετος ἐγενόμην ἐπὶ θύραις αὐτῆς,

10 Ἀρέσαι ἄρα καὶ ἡ γυνή μου ἑτέρῳ τὰ δὲ νήπιά μου ταπεινωθείη.

11 Θυμὸς γὰρ ὀργῆς ἀκατάσχετος, τὸ μιαῦναι ἀνδρὸς γυναῖκα.

12 Πῦρ γάρ ἐστι καιόμενον ἐπὶ πάντων τῶν μερῶν, ἔδ' ἂν ἐπέλθῃ ἐκ ριζῶν ἀπώλεσεν.

13 Εἰ δὲ καὶ ἐφαύλισα κρίμα θεράποντός μου ἢ θεραπαίνης, κρινομένων αὐτῶν πρὸς μὲ,

14 Τί γὰρ ποιήσω ἐὰν ἔτασίν μου ποιῆται ὁ Κύριος; ἐὰν δὲ καὶ ἐπισκοπήν τινα, ἀπόκρισιν ποιήσομαι;

15 Πότερον ἐχ ὡς καὶ ἐγὼ ἐγενόμην ἐν γαστρὶ, καὶ ἐκεῖνοι γεγόνασι; γεγόναμεν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ κοιλίᾳ.

16 Ἀδύνατοι δὲ χρείαν ἦν ποτε εἶχον ἐκ ἀπέτυχον, χήρας δὲ τὸ ὀφθαλμὸν οὐκ ἐξέτηξα.

17 Εἰ δὲ καὶ τὸ ψωμόν μου ἔφαγον μόνος, καὶ ἐχὶ ὀρφανῷ μετέδωκα·

18 Ὅτι ἐκ νεότητός μου ἐξέτρεφον ὡς πατὴρ, καὶ ἐκ γαστρὸς μητρός μου ὡδήγησα·

19 Εἰ δὲ καὶ ὑπερεῖδον γυμνὸν ἀπολλύμενον, καὶ ἐκ ἠμφίασα αὐτόν·

20 Ἀδύνατοι δὲ εἰ μὴ εὐλόγησάν με, ἀπὸ δὲ κειρᾶς ἀμνῶν μου ἐθερμάνθησαν οἱ ὦμοι αὐτῶν·

21 Εἰ ἐπῆρα ὀρφανῷ χεῖρα,

περιοιδῶς ὅτι πολλή μοι βοήθεια περίεστιν·

22 Ἀποσαίη ἄρα ὁ ὦμός μου ἀπὸ τῆς κλειδός, ὁ δὲ βραχίων μου ἀπὸ τῆς ἀγκῶνος συντριβείη.

23 Φόβος γὰρ Κυρίου συνέσχε με, ἀπὸ δὲ λήμματος αὐτοῦ οὐχ ὑποίσω.

24 Εἰ ἔταξα χρυσίον εἰς χῶν μου, εἰ δὲ καὶ λίθῳ πολυτελεῖ ἐπεποίθησα,

25 Εἰ δὲ ἠυφράνθην πολλῶ πλούτῳ μου γενομένῳ, εἰ δὲ καὶ ἐπ' ἀναριθμήτοις ἐθέμην χεῖρά μου·

26 Ἢ οὐχ ὁρῶμεν ἥλιον τὸν ἐπιφαύσκοντα ἐκλείποντα, σελήνην δὲ φθίνουσαν; οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῖς εἶσί·

27 Καὶ εἰ ἠπατήθη λάθρα ἡ καρδία μου, εἰ δὲ χεῖρά μου ἐπιθεὶς ἐπὶ στόματί μου ἐφίλησα·

28 Καὶ τοῦτό μοι ἄρα ἀνομία ἡ μεγίστη λογισθείη, ὅτι ἐψευσάμην ἐναντίον Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

29 Εἰ δὲ ἠ ἐπιχαρὴς ἐγενόμην πλήματι ἐχθρῶν μου, καὶ εἶπεν ἡ καρδία μου, Εὖγε·

30 Οὐκοῦν ἄρα τὸ οὐ μὴ κατάραν μου, θρυλληθείην δὲ ἄρα ὑπὸ λαοῦ μου κακόμενος.

31 Εἰ δὲ ἠ πολλάκις εἶπον αἱ θεράπαιναί μου, Τίς ἂν δώη ἡμῖν τοῦ σαρκῶν αὐτοῦ πλησθῆναι; λίαν μου χρηστὸς ἦν ὁ ξένος·

32 Ἔξω δὲ οὐκ ηὐλίζετο ξένος, ἡ δὲ θύρα μου πᾶσι τοῖς ἐλθοῦσιν ἀνέῳκτο·

33 Εἰ δὲ ἠ ἁμαρτῶν ἀκουσίως ἔκρυψα τὴν ἁμαρτίαν μου·

34 Οὐ γὰρ διετράπην πολυοχλίαν πλήθους, ἢ μὴ ἐξαγορεῦσαι ἐνώπιον αὐτῶν· εἰ δὲ ἠ εἶπα ἀδύνατον ἐξελθεῖν θύραν μου κόλπῳ κευῷ·

35 Τίς δώη ἀκούοντά μου; χεῖρα δὲ Κυρίου εἰ μὴ ἐδεδοίκειν· συγγραφὴν δὲ ἣν εἶχον κατά τινος,

36 Ἐπ' ὤμοις ἂν περιθέμενος σέφανον ἀνεγινωσκον,

37 Καὶ εἰ μὴ ῥῆξας αὐτὴν ἀπέδωκα, ἐθέν, λαῶν παρὰ χρεωφειλέτου·

38 Εἰ ἐπ' ἐμοί ποτε ἡ γῆ ἐστέναξεν, εἰ δὲ καὶ οἱ αὔλακες αὐτῆς ἔκλαυσαν ὁμοθυμαδόν·

39 Εἰ δὲ καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῆς ἔφαγον μόνος ἄνευ τιμῆς, εἰ δὲ ἠ ψυχὴν Κυρίου τῆς γῆς ἐκλαβὼν ἐλύπησα·

40 Ἀντὶ πυρῶν ἄρα ἐξέλθοι μοι κνίδη, ἀντὶ δὲ κριθῆς βάτος· ἠ ἐπαύσαλο Ἰὼβ ῥήμασιν.

Κεφ. λβ'. 32.

ΗΣΥΧΑΣΑΝ δὲ ἠ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ ἔτι ἀντειπεῖν Ἰὼβ, ἦν γὰρ Ἰὼβ δίκαιος ἐναντίον αὐτῶν.

2 Ὠργίσθη δὲ Ἐλιὲς ὁ τοῦ Βαραχιὴλ ὁ Βαζίτης ἐκ τῆς συγγενείας Ῥὰμ, τῆ Αὐσίτιδος χώρας· ὠργίσθη δὲ τῷ Ἰωβ σφόδρα, διότι ἀπέφηνεν ἑαυτὸν δίκαιον ἐναντίον Κυρίε.

3 Καὶ κατὰ τῶν τριῶν δὲ φίλων ὠργίσθη σφόδρα, διότι οὐκ ἠδυνήθησαν ἀποκριθῆναι ἀντίθετα Ἰωβ, καὶ ἔθεντο αὐτὸν εἶναι ἀσεβῆ.

4 Ἐλιὲς δὲ ὑπέμεινε δοῦναι ἀπόκρισιν Ἰωβ, ὅτι πρεσβύτεροι αὐτοῦ εἰσιν ἡμέραις.

5 Καὶ εἶδεν Ἐλιὲς, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπόκρισις ἐν στόματι τῶν τριῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ αὐτοῦ.

6 Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιὲς ὁ τοῦ Βαραχιὴλ ὁ Βουζίτης, εἶπε, Νεώτερος μέν εἰμι τῷ χρόνῳ, ὑμεῖς δὲ ἐστε πρεσβύτεροι, διὸ ἡσύχασα φοβηθεὶς τοῦ ὑμῖν ἀναγγεῖλαι τὴν ἐμαυτοῦ ἐπιστήμην.

7 Εἶπα δὲ, Ὅτι οὐχ ὁ χρόνος ἐστὶν ὁ λαλῶν, ἐν πολλοῖς δὲ ἔτεσιν οἴδασι σοφίαν·

8 Ἀλλὰ πνεῦμά ἐστιν ἐν βροτοῖς· πνοὴ δὲ παντοκράτορός ἐστιν ἡ διδάσκουσα.

9 Οὐχ οἱ πολυχρόνιοί εἰσι σοφοὶ, οὐδ' οἱ γέροντες οἴδασι κρίμα.

10 Διὸ εἶπα, Ἀκούσατέ μου, καὶ ἀναγγελῶ ὑμῖν ἃ οἶδα.

11 Ἐνωτίζεσθέ μου τὰ ῥήματα· ἐρῶ γὰρ ὑμῶν ἀκούοντων ἄχρις οὗ ἐτάσητε λόγοις,

12 Καὶ μέχρι ὑμῶν συνήσω, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν τῷ Ἰωβ ἐλέγχων ἀνταποκρινόμενος ῥήματα αὐτοῦ ἐξ ὑμῶν·

13 Ἵνα μὴ εἴπητε, Εὕρομεν σοφίαν Κυρίῳ προσθέμενοι.

14 Ἀνθρώπῳ δὲ ἐπετρέψατε λαλῆσαι τοιαῦτα ῥήματα.

15 Ἐπλοήθησαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν ἔτι, ἐπαλαίωσαν ἐξ αὐτῶν λόγους.

16 Ὑπέμεινα, οὐ γὰρ ἐλάλησα, ὅτι ἔστησαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν.

17 Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιὲς, λέγει, Πάλιν λαλήσω,

18 Πλήρης γάρ εἰμι ῥημάτων, ὀλέκει γάρ με τὸ πνεῦμα τῆς γαστρός.

19 Ἡ δὲ γαστήρ μου ὥσπερ ἀσκὸς γλεύκους ζέων δεδεμένος, ἢ ὥσπερ φυσητὴρ χαλκέως ἐρρηγώς.

20 Λαλήσω, ἵνα ἀναπαύσωμαι ἀνοίξας τὰ χείλη,

21 Ἄνθρωπον γὰρ οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ βροτὸν οὐ μὴ ἐντραπῶ.

22 Οὐ γὰρ ἐπίσαμαι θαυμάσαι πρόσωπα· εἰ δὲ μή, καὶ ἐμὲ σῆτες ἔδονται.

Κεφ. λγ'. 33.

Ου μὴν δὲ ἀλλὰ ἄκουσον
Ἰὼβ τὰ ῥήματά μου, καὶ
λαλιὰν ἐνωτίζου μου.
2 Ἰδοὺ γὰρ ἤνοιξα τὸ στόμα
μου, καὶ ἐλάλησεν ἡ γλῶσσά
μου.
3 Καθαρά μου ἡ καρδία ῥή-
μασι, σύνεσις δὲ χειλέων μου
καθαρὰ νοήσει.
4 Πνεῦμα θεῖον τὸ ποιῆσάν
με, πνοὴ δὲ παντοκράτορος ἡ
διδάσκουσά με.
5 Ἐὰν δύνῃ, δός μοι ἀπό-
κρισιν, πρὸς ταῦτα ὑπόμεινον,
στῆθι κατ' ἐμὲ, καὶ ἐγὼ κατὰ
σέ.
6 Ἐκ πηλοῦ διήρτισαι σὺ ὡς
καὶ ἐγὼ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ διηρτίσ-
μεθα.
7 Οὐχ ὁ φόβος μου σὲ στρο-
βήσει, οὐδὲ ἡ χείρ μου βαρεῖα
ἔσται ἐπὶ σοί.
8 Πλὴν εἶπας ἐν ὠσί μου·
φωνὴν ῥημάτων σου ἀκήκοα·
διότι λέγεις,
9 Καθαρός εἰμι οὐχ ἁμαρ-
τῶν, ἄμεμπτός εἰμι, οὐ γὰρ
ἠνόμησα·
10 Μέμψιν δὲ κατ' ἐμοῦ εὗ-
ρεν· ἥγηται δέ με ὥσπερ ὑπ-
εναντίον.
11 Ἔθετο δὲ ἐν ξύλῳ τὸν πόδα
μου, ἐφύλαξε δέ μου πάσας τὰς
ὁδούς.
12 Πῶς γὰρ λέγεις, Δίκαιός
εἰμι, καὶ οὐκ ἐπακήκοέ μου; αἰ-
ώνιος γάρ ἐστιν ὁ ἐπάνω βρο-
τῶν.
13 Λέγεις δὲ, Διατί τῆς δίκης
μου οὐκ ἐπακήκοέ μου πᾶν ῥῆμα;
14 Ἐν γὰρ τῷ ἅπαξ λαλῆ-
σαι ὁ Κύριος, ἐν δὲ τῷ δευ-
τέρῳ,
15 Ἐνύπνιον ἢ ἐν μελέτῃ
νυκτερινῇ, ὡς ὅταν ἐπιπίπτῃ
δεινὸς φόβος ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπὶ
νυσταγμάτων ἐπὶ κοίτης·
16 Τότε ἀνακαλύπτει νοῦν
ἀνθρώπων, ἐν εἴδεσι φόβου τοι-
ούτοις αὐτοὺς ἐξεφόβησεν.
17 Ἀποστρέψαι ἄνθρωπον ἀπὸ
ἀδικίας, τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ
πτώματος ἐῤῥύσατο.
18 Ἐφείσατο δὲ τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ ἀπὸ θανάτου, καὶ μὴ πε-
σεῖν αὐτὸν ἐν πολέμῳ.
19 Πάλιν δὲ ἤλεγξεν αὐτὸν
ἐπὶ μαλακίᾳ ἐπὶ κοίτης, καὶ
πλῆθος ὀστῶν αὐτοῦ ἐνάρκησε.
20 Πᾶν δὲ βρωτὸν σίτου οὐ
μὴ δύνηται προσδέξασθαι, καὶ
ἡ ψυχὴ αὐτοῦ βρῶσιν ἐπιθυ-
μήσει.
21 Ἕως ἂν σαπῶσιν αὐτοῦ
αἱ σάρκες, καὶ ἀποδείξῃ τὰ ὀστᾶ
αὐτοῦ κενά.
22 Ἤγγισε δὲ εἰς θάνατον
ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ἡ δὲ ζωὴ αὐτοῦ
ἐν ᾅδῃ.
23 Ἐὰν ὦσι χίλιοι ἄγγελοι
θανατηφόροι, εἷς αὐτῶν οὐ μὴ

τρώση αὐτόν· ἐὰν νοήσῃ τῇ καρδίᾳ ἐπισραφῆναι πρὸς Κύριον, ἀναγγείλῃ δὲ ἀνθρώπῳ τὴ ἑαυτῦ μέμψιν, τὴ δὲ ἄνοιαν αὐτῦ δείξῃ,

24 Ἀνθέξεται δ᾽ μὴ πεσεῖν εἰς θάνατον· ἀνανεώσει δὲ αὐτῦ τὸ σῶμα ὥσπερ ἀλοιφὴν ἐπὶ τοίχῳ, τὰ δὲ ὀσᾶ αὐτῦ ἐμπλήσει μυελῦ.

25 Ἀπαλυνεῖ δὲ αὐτῦ τὰς σάρκας ὥσπερ νηπίᾳ, ἀποκαλαστήσει δὲ αὐτὸν ἀνθρωθέντα ἐν ἀνθρώποις.

26 Εὐξάμενος δὲ πρὸς Κύριον κ᾽ δεκτὰ αὐτῷ ἔσαι, εἰσελεύσεται προσώπῳ ἱλαρῷ σὺν ἐξηγορίᾳ· ἀποδώσει δὲ ἀνθρώποις δικαιοσύνην.

27 Εἶτα τότε ἀπομέμψεται ἄνθρωπος αὐτὸς ἑαυτῷ, λέγων, Οἷα συνετέλεν; καὶ ἐκ ἄξια ἤτασέ με ὧν ἥμαρτον.

28 Σῶσον ψυχήν μὲ δ᾽ μὴ ἐλθεῖν εἰς διαφθοράν, κ᾽ ἡ ζωή μὲ φῶς ὄψεται.

29 Ἰδὲ ταῦτα πάντα ἐργᾶται ὁ ἰσχυρὸς ὁδὸς τρεῖς μετὰ ἀνδρός.

30 Καὶ ἐῤῥύσατο τὴ ψυχήν μὲ ἐκ θανάτε, ἵνα ἡ ζωή μου ἐν φωτὶ αἰνῇ αὐτόν.

31 Ἐνωτίζε Ἰωβ καὶ ἄκεέ μὲ· κώφευσον, κ᾽ ἐγώ εἰμι λαλήσω.

32 Εἰ εἰσί σοι λόγοι, ἀπόκρίθητί μοι· λάλησον, θέλω γὰρ δικαιωθῆναί σε.

33 Εἰ μὴ, σὺ ἄκεσόν μὲ, κώφευσον κ᾽ διδάξω σε.

Κεφ. λδ᾽. 34.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἐλιοὺς, λέγει,

2 Ἀκέσατέ με σοφοὶ, ἐπισάμενοι ἐνωτίζεσθε.

3 Ὅτι ἓς λόγες δοκιμάζει, κ᾽ λάρυγξ γεύεται βρῶσιν.

4 Κρίσιν ἑλώμεθα ἑαυτοῖς, γνῶμεν ἀναμέσον ἑαυτῶν, ὅ, τι καλόν.

5 Ὅτι εἴρηκεν Ἰωβ, Δίκαιός εἰμι· ὁ Κύριος ἀπήλλαξέ με τὸ κρίμα·

6 Ἐψεύσατο δὲ τῷ κρίματί μὲ, βίαιον τὸ βέλος μὲ ἄνευ ἀδικίας.

7 Τίς ἀνὴρ ὥσπερ Ἰωβ, πίνων μυκτηρισμὸν ὥσπερ ὕδωρ;

8 Οὐχ ἁμαρτῶν ἐδὲ ἀσεβήσας, ἢ ἐδ᾽ οὐ κοινωνήσας μετὰ ποιούντων τὰ ἄνομα, δ᾽ πορευθῆναι μετὰ ἀσεβῶν.

9 Μὴ γὰρ εἴπῃς, Ὅτι ἐκ ἔσαι ἐπισκοπὴ ἀνδρὸς, κ᾽ ἐπισκοπὴ αὐτῷ παρὰ Κυρίε.

10 Διὸ συνετοὶ καρδίας ἀκέσατέ μὲ, μή μοι εἴη ἔναντι Κυρίε ἀσεβῆσαι, κ᾽ ἐναντι παντοκράτορος παράξαι τὸ δίκαιον.

11 Ἀλλὰ ἀποδιδοῖ ἀνθρώπῳ καθὰ ποιεῖ ἕκαστος αὐτῶν, καὶ

ἐν τρίβῳ ἀνδρὸς εὑρήσει αὐτόν.

12 Οἶει δὲ ἢ Κύριον ἄτοπα ποιήσειν, ἢ ὁ παντοκράτωρ παράξει κρίσιν, ὃς ἐποίησε τὴν γῆν;

13 Τίς δέ ἐστιν ὁ ποιῶν ἢ ὑπ' ἀρανὸν, καὶ τὰ ἑνόντα πάλαι;

14 Εἰ γὰρ βέλοιτο συνέχειν, καὶ τὸ πνεῦμα παρ' αὐτῷ καλασχεῖν,

15 Τελευτήσει πᾶσα σὰρξ ὁμοθυμαδὸν, πᾶς δὲ βροτὸς εἰς γῆν ἀπελεύσεται, ὅθεν καὶ ἐπλάσθη.

16 Ἴδε μὴ νεθετῇ, ἄκουε ταῦτα, ἐνωτίζε φωνὴν ῥημάτων.

17 Ἴδε σὺ ἢ μισῶντα ἄνομα, καὶ ἢ ὀλλύντα τὸν πονηρὸν, ὄντα αἰώνιον δίκαιον.

18 Ἀσεβὴς ὁ λέγων βασιλεῖ, Παρανομεῖς, ἀσεβέσατε τοῖς ἄρχουσιν.

19 Ὃς οὐκ ἐπαισχυνθῇ πρόσωπον ἐντίμου, οὐδὲ οἶδε τιμὴν θέσθαι ἀδροῖς, θαυμασθῆναι πρόσωπα αὐτῶν.

20 Κενὰ δὲ αὐτοῖς ἀποβήσεται, τὸ κεκραγέναι καὶ δεῖσθαι ἀνδρός· ἐχρήσαντο γὰρ παρανόμως, ἐκκλεινομένων ἀδυνάτων.

21 Αὐτὸς γὰρ ὁρατής ἐστιν ἔργων ἀνθρώπων, λέλησθε δὲ αὐτὸν οὐδὲν ὧν πράσσουσιν.

22 Οὐδὲ ἔστι τόπος ᾧ κρυβῆναι τοὺς ποιοῦντας τὰ ἄνομα·

23 Ὅτι οὐκ ἐπ' ἄνδρα θήσει ἔτι.

24 Ὁ γὰρ Κύριος πάντας ἐφορᾷ· ὁ καταλαμβάνων ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

25 Ὁ γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα, καὶ ῥήψει νύκτα καὶ ταπεινωθήσονται.

26 Ἔσβεσε δὲ ἀσεβεῖς, ὁρατοὶ δὲ ἐναντίον αὐτοῦ.

27 Ὅτι ἐξέκλιναν ἐκ νόμου Θεοῦ, δικαιώματα δὲ αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνωσαν,

28 Τοῦ ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὸν κραυγὴν πενήτων, καὶ κραυγὴν πτωχῶν εἰσακόσεται.

29 Καὶ αὐτὸς ἡσυχίαν παρέξει, καὶ τίς καταδικάσεται; καὶ κρύψει πρόσωπον, καὶ τίς ὄψεται αὐτόν; καὶ κατὰ ἔθνος, καὶ κατὰ ἀνθρώπου ὁμοῦ.

30 Βασιλεύων ἄνθρωπον ὑποκριτὴν ἀπὸ δυσκολίας λαοῦ.

31 Ὅτι πρὸς τὸν ἰσχυρὸν ὁ λέγων, Εἴληφα, οὐκ ἐνεχυράσω·

32 Ἄνευ ἐμαυτοῦ ὄψομαι· σὺ δεῖξόν μοι, εἰ ἀδικίαν εἰργασάμην, οὐ μὴ προσθήσω.

33 Μὴ ἀπὸ σοῦ ἀποτίσει αὐτὴν, ὅτι σὺ ἀπώσῃ; ὅτι σὺ ἐκλέξῃ καὶ οὐκ ἐγώ; καὶ τί ἔγνως, λάλησον.

34 Διὸ συνετοὶ καρδίας ἐροῦσι ταῦτα, ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἀκήκοέ μου τὸ ῥῆμα.

35 Ἰὼβ δὲ οὐκ ἐν συνέσει ἐλάλησε, τὰ ῥήματα αὐτοῦ οὐκ ἐν ἐπιστήμῃ.

36 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μάθε Ἰὼβ, μὴ δῷς ἔτι ἀνταπόκρισιν ὥσπερ οἱ ἄφρονες·

37 Ἵνα μὴ προσθῶμεν ἐφ' ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἀνομία δὲ ἐφ' ἡμῖν λογισθήσεται, πολλὰ λαλούντων ῥήματα ἐναντίον τοῦ Κυρίου.

Κεφ. λέ. 35.

ΠΟΛΛΑΒΩΝ δὲ Ἐλιοὺς, λέγει,

2 Τί τοῦτο ἡγήσω ἐν κρίσει; σὺ τίς εἶ, ὅτι εἶπας, Δίκαιός εἰμι ἔναντι Κυρίου;

3 Ἐγώ σοι δώσω ἀπόκρισιν, καὶ τοῖς τρισὶ φίλοις σου.

4 Ἀνάβλεψον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἴδε· κατάμαθε δὲ νέφη, ὡς ὑψηλὰ ἀπὸ σοῦ.

5 Εἰ ἥμαρτες, τί πράξεις; εἰ δὲ καὶ πολλὰ ἠνόμησας, τί δύνασαι ποιῆσαι;

7 Ἐπεὶ δὲ ἔν δίκαιος εἶ, τί δώσεις αὐτῷ; ἢ τί ἐκ χειρός σου λήψεται;

8 Ἀνδρὶ τῷ ὁμοίῳ σου ἡ ἀσέβειά σου, καὶ υἱῷ ἀνθρώπου ἡ δικαιοσύνη σου.

9 Ἀπὸ πλήθους συκοφαντέμενοι κεκράξονται, βοήσονται ἀπὸ βραχίονος πολλῶν.

10 Καὶ οὐκ εἶπε, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας με, ὁ καταλάσσων φυλακὰς νυκτερινὰς,

11 Ὁ διορίζων με ἀπὸ τετραπόδων γῆς, ἀπὸ δὲ πετεινῶν οὐρανοῦ;

12 Ἐκεῖ κεκράξονται, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃ, καὶ ἀπὸ ὕβρεως πονηρῶν.

13 Ἄτοπα γὰρ οὐ βέλεται ἰδεῖν ὁ Κύριος, αὐτὸς γὰρ ὁ παντοκράτωρ.

14 Ὁρατὴς ἐστὶ τῶν συντελούντων τὰ ὄνομα, καὶ σώσει μεκρίθητι δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, εἰ δύνασαι αὐτὸν αἰνέσαι, ὡς ἔστι καὶ νῦν.

15 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπισκεπτόμενος ὀργὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔγνω παράπτωμά τι σφόδρα,

16 Καὶ Ἰὼβ ματαίως ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐν ἀγνωσίᾳ ῥήματα βαρύνει.

Κεφ. λς'. 36.

ΠΡΟΣΘΕΙΣ δὲ ἔτι Ἐλιοὺς, λέγει,

2 Μεῖνόν με μικρὸν ἔτι, ἵνα διδάξω σε· ἔτι γὰρ ἐν ἐμοί ἐστι λέξις.

3 Ἀναλαβὼν τὴν ἐπιστήμην μου μακρὰν, ἔργοις δέ μου

4 Δίκαια ἐρῶ ἐπ' ἀληθείας, καὶ οὐκ ἄδικα ῥήματα ἀδίκως συνιεῖς.

5 Γίνωσκε δὲ, ὅτι ὁ Κύριος

οὐ μὴ ἀποποιήσηται τ̃ ἄκακον, δυνατὸς ἰσχύϊ καρδίας

6 Ἀσεβῆ οὐ μὴ ζωοποιήσῃ, καὶ κρίμα πλωχῶν δώσει.

7 Οὐκ ἀφελεῖ ἀπὸ δικαίε ὀφθαλμὸς αὐτ̃, καὶ μετὰ βασιλέων εἰς θρόνον, καὶ καθιεῖ αὐτὸς εἰς νῖκος, καὶ ὑψωθήσονται.

8 Καὶ οἱ πεπεδημένοι ἐν χειροπέδαις, συσχεθήσονται ἐν σχοινίοις πενίας.

9 Καὶ ἀναγγελεῖ αὐτοῖς τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ τὰ πραπλώματα αὐτῶν, ὅτι ἰσχύσασιν.

10 Ἀλλὰ ϐ δικαίε εἰσακέσεται· καὶ εἶπεν ὅτι ἐπισραφήσονται ἐξ ἀδικίας.

11 Ἐὰν ἀκάσωσι, καὶ ϐελεύσωσι, συντελέσασι τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν ἐν εὐπρεπείαις.

12 Ἀσεβεῖς δὲ οὐ διασώζει, παρὰ τὸ μὴ ϐέλεσθαι αὐτὸς εἰδέναι τ̃ Κύριον, καὶ διότι νεθετήμενοι ἀνήκοοι ἦσαν.

13 Καὶ ὑποκριταὶ καρδίᾳ τάξασι θυμὸν, οὐ ϐοήσονται, ὅτι ἔδησεν αὐτές.

14 Ἀποθάνοι τοίνυν ἐν νεότητι ἡ ψυχὴ αὐτῶν, ἡ δὲ ζωὴ αὐτῶν τιτρωσκομένη ὑπὸ ἀγγέλων,

15 Ἀνθ' ὧν ἔθλιψαν ἀσθενῆ δὲ ἀδύνατον, κρίμα δὲ πραέων ἐκθήσει.

16 Καὶ προσεπιπάτησέ σε ἐκ σόματος ἐχθρε, ἄϋσσος καταχυσις ὑποκάτω αὐτῆς, καὶ κατέϐη τράπεζά σου πλήρης πιότητος.

17 Οὐχ ὑσερήσει δὲ ἀπὸ δικαίων κρίμα,

18 Θυμὸς δὲ ἐπ' ἀσεϐεῖς ἔσαι, δι' ἀσέϐειαν δώρων ὧν ἐδέχοντο ἐπ' ἀδικίαις.

19 Μή σε ἐκκλινάτω ἐκὼν ὁ νε̃ς δείσεως ἐν ἀνάγκῃ ὄντων ἀδυνάτων, καὶ πάντας τὰς κραταιοῦντας ἰσχὺν

20 Μὴ ἐξελκύσῃς τ̃ νύκτα, τοῦ ἀναϐῆναι λαὸς ἀντ' αὐτῶν·

21 Ἀλλὰ φύλαξαι μὴ πράξῃς ἄτοπα· ἐπὶ τέτων γὰρ ἐξείλω ἀπὸ πλωχείας.

22 Ἰδὲ ὁ ἰσχυρὸς κραταιώσει ἐν ἰσχύϊ αὐτ̃· τίς γάρ ἐσι κατ' αὐτὸν δυνάσης;

23 Τίς δέ ἐσιν ὁ ἐτάζων αὐτ̃ τὰ ἔργα; ἢ τίς ὁ εἰπὼν, Ἔπραξεν ἄδικα;

24 Μνήσθητι, ὅτι μεγάλα ἐσὶν αὐτ̃ τὰ ἔργα, ὧν ἦρξαν ἄνδρες.

25 Πᾶς ἄνθρωπος εἶδεν ἐν ἑαυτῷ, ὅσοι τιτρωσκόμενοί εἰσι βροτοί.

26 Ἰδὲ ὁ ἰσχυρὸς πολὺς, καὶ οὐ γνωσόμεθα· ἀριθμὸς ἐτῶν αὐτ̃ καὶ ἀπέραντος.

27 Ἀριθμηταὶ δὲ αὐτῷ σα-

γόνες υἱετῦ, καὶ ἐπιχυθήσονται υἱετῷ εἰς νεφέλην.

28 Ῥυήσονται παλαιώματα, ἐσκίασε δὲ νέφη ἐπὶ ἀμυθήτῳ βροτῷ· ὥραν ἔθετο κτήνεσιν, οἴδασι δὲ κοίτης τάξιν· ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ἐκ ἐξίσαται σε ἡ διάνοια, ἀδὲ διαλλάσσεταί σε ἡ καρδία ἀπὸ σώματος.

29 Καὶ ἐὰν συνῇ ἀπέκτασις νεφέλης, ἰσότητα σκηνῆς αὐτῦ

30 Ἰδὲ ἐκτενεῖ ἐπ' αὐτὸν ἡδῶ, καὶ ῥιζώματα ἡ θαλάσσης ἐκάλυψεν.

31 Ἐν γὰρ αὐτοῖς κρινεῖ λαὸς, δώσει τροφὴν τῷ ἰσχύοντι.

32 Ἐπὶ χερῶν ἐκάλυψε φῶς, καὶ ἐνετείλατο περὶ αὐτῆς ἐν ἀπαντῶντι.

33 Ἀναγγελεῖ περὶ αὐτῦ φίλον αὐτῦ Κύριος, κτῆσις καὶ περὶ ἀδικίας.

Κεφ. λζ'. 37.

ΚΑΙ ἀπὸ ταύτης ἐταράχθη ἡ καρδία μὲ, καὶ ἀπεβρύη ἐκ ἓ τόπε αὐτῆς.

2 Ἄκυε ἀκοὴν ἐν ὀργῇ θυμῦ Κυρίε, καὶ μελέτη ἐκ ῥόματος αὐτῦ ἐξελεύσεται.

3 Ὑποκάτω παντὸς ἓ ἀρανῦ ἡ ἀρχὴ αὐτῦ, καὶ τὸ φῶς αὐτῦ ἐπὶ πλερύγων ἡ γῆς.

4 Ὀπίσω αὐτῦ βοήσεται φωνῇ, βροντήσει ἐν φωνῇ ὕβρεως αὐτῦ· καὶ ἐκ ἀνταλλάξει αὐτὰς, ὅτι ἀκέσει φωνὴν αὐτῦ.

5 Βροντήσει ὁ ἰσχυρὸς ἐν φωνῇ αὐτῦ θαυμάσια· ἐποίησε γὰρ μεγάλα ἃ ἐκ ἤδειμεν,

6 Συντάσσων χιόνι, Γίνου ἐπὶ γῆς, καὶ χειμὼν ὑετὸς, καὶ χειμὼν ὑετῶν δυναστείας αὐτῦ.

7 Ἐν χειρὶ παντὸς ἀνθρώπε κατασφραγίζει, ἵνα γνῷ πᾶς ἄνθρωπος ἡ ἐαυτῦ ἀσθένειαν.

8 Εἰσῆλθε δὲ θηρία ὑπὸ ἡ σκέπην, ἡσύχασαν δὲ ἐπὶ κοίτης.

9 Ἐκ ταμιείων ἐπέρχονται ὀδύναι, ἀπὸ δὲ ἀκρωτηρίων ψῦχος.

10 Καὶ ἀπὸ πνοῆς ἰσχυρᾶ δώσει πάγος· οἰακίζει δὲ τὸ ὕδωρ ὡς ἐὰν βάληται,

11 Καὶ ἐκλεκτὸν καταπλάσσει νεφέλη· διασκορπιεῖ νέφος φῶς αὐτῦ,

12 Καὶ αὐτὸς κυκλώματα διαῤῥέψει, ἐν θεεβλαθῶθ, εἰς ἔργα αὐτῶν· πάντα ὅσα ἂν ἐντείληται αὐτοῖς,

13 Ταῦτα συντέτακται παρ' αὐτῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐάν τε εἰς παιδείαν, ἐὰν εἰς ἔλεος εὑρήσει αὐτόν.

14 Ἐνωτίζε ταῦτα, Ἰὼβ· στῆθι νενθετέμενος δύναμιν Κυρίε.

15 Οἶδαμεν ὅτι ὁ Θεὸς ἔθελο ἔργα αὐτῦ, φῶς ποιήσας ἐκ σκότες.

16 Ἐπίσαται δὲ διάκρισιν νεφῶν, ἐξαίσια δὲ πτώματα πονηρῶν.

17 Σὲ δὲ ἡ σολὴ θερμὴ, ἡσυχάζεται δὲ ἐπὶ τ῀ γῆς.

18 Στερεώσεις μετ' αὐτ῀ εἰς παλαιώματα, ἰσχυραὶ ὡς ὅρασις ἐπιχύσεως.

19 Διαῖ διδαξόν με, τί ἐρῦμεν αὐτῷ; καὶ παυσώμεθα πολλὰ λέγοντες.

20 Μὴ βίβλος ἢ γραμματεύς μοι παρέσηκεν, ἵνα ἄνθρωπον ἐσηκὼς κατασιωπήσω;

21 Πᾶσι δὲ ἐχ ὁρατὸν τὸ φῶς, τηλαυγές ἐσιν ἐν τοῖς παλαιώμασιν, ὥσπερ τὸ παρ' αὐτ῀ ἐπὶ νεφῶν.

22 Ἀπὸ Βορρᾶ νέφη χρυσαυγοῦντα, ἐπὶ τούτοις μεγάλη ἡ δόξα κ᾽ τιμὴ

23 Παντοκράτορος, καὶ ἐχ εὑρίσκομεν ἄλλον ὅμοιον τῇ ἰσχύϊ αὐτ῀· ὁ τὰ δίκαια κρίνων, ἐκ οἴει ἐπακούειν αὐτόν;

24 Διὸ φοβηθήσονται αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι, φοβηθήσονται δὲ αὐτὸν κ᾽ οἱ σοφοὶ καρδίᾳ.

Κεφ. λή. 38.

ΜΕΤΑ δὲ τὸ παύσασθαι Ἐλιὺ τ῀ λέξεως, εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Ἰὼβ διὰ λαίλαπος κ᾽ νεφῶν,

2 Τίς ἔτος ὁ κρύπλων με βυλὴν, συνέχων δὲ ῥήματα ἐν καρδίᾳ, ἐμὲ δὲ οἴεται κρύπλειν;

3 Ζώσαι ὥσπερ ἀνὴρ τ῀ ὀσφύν σε· ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι.

4 Πᾶ ἦς ἐν τῷ θεμελιᾶν με τ῀ γῆν; ἀπάγγειλον δέ μοι εἰ ἐπίσῃ σύνεσιν.

5 Τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτ῀ς, εἰ οἶδας; ἢ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ' αὐτ῀ς;

6 Ἐπὶ τίνος οἱ κρίκοι αὐτ῀ς πεπήγασι; τίς δέ ἐσιν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον ἐπ' αὐτ῀ς;

7 Ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ἤνεσάν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί μου.

8 Ἔφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις, ὅτε ἐμαίμασσεν ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτ῀ς ἐκπορευομένη.

9 Ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφίασιν, ὁμίχλῃ δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα.

10 Ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὅρια, περιθεὶς κλεῖθρα κ᾽ πύλας.

11 Εἶπα δὲ αὐτῇ, Μέχρι τούτου ἐλεύσῃ, κ᾽ ἐχ ὑπερβήσῃ, ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβήσεταί σου τὰ κύματα.

12 Ἢ ἐπὶ σῦ συντέταχα φέγγος πρωϊνόν; Ἑωσφόρος δὲ εἶδε τ῀ ἑαυτ῀ τάξιν,

13 Ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς, ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτ῀ς;

14 Ἡ σὺ λαβὼν γῆν πηλὸν,

ἔπλασας ζῶον, καὶ λαλητὸν αὐτὸν ἔθου ἐπὶ γῆς;

15 Ἀφεῖλες δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς, βραχίονα δὲ ὑπερηφάνων συνέτριψας;

16 Ἦλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης, ἐν δὲ ἴχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας;

17 Ἀνοίγονταί σοι φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ ᾅδου ἰδόντες σε ἔπηξαν;

18 Νενοήθησαι δὲ τὸ εὖρος ὑπ' οὐρανόν; ἀνάγγειλον δή μοι, πόση τίς ἐστι;

19 Ποία δὲ γῆ αὐλίζεται τὸ φῶς; σκότους δὲ ποῖος ὁ τόπος;

20 Εἰ ἀγάγοις με εἰς ὅρια αὐτῶν, εἰ δὲ καὶ ἐπίσασαι τρίβους αὐτῶν·

21 Οἶδα ἄρα ὅτι τότε γεγέννησαι, ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολύς.

22 Ἦλθες δὲ ἐπὶ θησαυρὸς χιόνος, θησαυρὸς δὲ χαλάζης ἑώρακας;

23 Ἀπόκειταί σοι εἰς ὥραν ἐχθρῶν, εἰς ἡμέραν πολέμων καὶ μάχης;

24 Πόθεν δὲ ἐκπορεύεται πάχνη, ἢ διασκεδάννυται Νότος εἰς ἢ ὑπ' οὐρανόν;

25 Τίς δὲ ἡτοίμασεν ὑετῷ λάβρῳ ῥύσιν, ὁδὸν δὲ κυδοιμῶν,

26 Τοῦ ὑετίσαι ἐπὶ γῆν οὗ οὐκ ἀνὴρ, ἔρημον οὗ οὐκ ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐν αὐτῇ,

27 Τοῦ χορτάσαι ἄβατον καὶ ἀοίκητον, καὶ ἐκβλαστῆσαι ἔξοδον χλόης;

28 Τίς ἐστιν ὑετοῦ πατήρ; τίς δὲ ἐστιν ὁ τέλοκως βώλας δρόσου;

29 Ἐκ γαστρὸς δὲ τίνος ἐκπορεύεται ὁ κρύσταλλος; πάχνην δὲ ἐν οὐρανῷ τίς τέτοκεν,

30 Ἡ καλαβαίνει ὥσπερ ὕδωρ ῥέον; πρόσωπον ἀσεβοῦς τίς ἔπηξε;

31 Συνῆκας δὲ δεσμὸν Πλειάδος, καὶ φραγμὸν Ὠρίωνος ἤνοιξας;

32 Ἡ διανοίξας μαζηρὼθ ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἕσπερον ἐπὶ κόμης αὐτοῦ ἄξεις αὐτά;

33 Ἐπίσασαι δὲ τροπὰς οὐρανοῦ, ἢ τὰ ὑπ' οὐρανὸν ὁμοθυμαδὸν γινόμενα;

34 Καλέσεις δὲ νέφος φωνῇ, καὶ τρόμῳ ὕδατος λάβρου ὑπακέσεταί σε;

35 Ἀποστελεῖς δὲ κεραυνοὺς καὶ πορεύσονται; ἐροῦσι δέ σοι, Τί ἐστι;

36 Τίς δὲ ἔδωκε γυναιξὶν ὑφάσματος σοφίαν, ἢ ποικιλτικὴν ἐπιστήμην;

37 Τίς δὲ ὁ ἀριθμῶν νέφη σοφίᾳ, οὐρανὸν δὲ εἰς γῆν ἔκλινε;

38 Κέχυται δὲ ὥσπερ γῆ

κονία, κεκόλληκα δὲ αὐτὸν ὥσπερ λίθῳ κύβον.

39 Θηρεύσεις δὲ λέοντι βορὰν, ψυχὰς δὲ δρακόντων ἐμπλήσεις;

40 Δεδοίκασι γὰρ ἐν κοίταις αὐτῶν, κάθηνται δὲ ἐν ὕλαις ἐνεδρεύοντες.

41 Τίς δὲ ἡτοίμασε κόρακι βοράν; νεοσσοὶ γὰρ αὐτοῦ πρὸς Κύριον κεκράγασι πλανώμενοι, τὰ σῖτα ζητοῦντες.

Κεφ. λθ'. 39.

ΕΙ ἔγνως καιρὸν τοκετοῦ τραγελάφων πέτρας, ἐφύλαξας δὲ ὠδῖνας ἐλάφων,

2 Ἠρίθμησας δὲ μῆνας αὐτῶν πλήρεις τοκετοῦ αὐτῶν, ὠδῖνας δὲ αὐτῶν ἔλυσας,

3 Ἐξέθρεψας δὲ αὐτῶν τὰ παιδία ἔξω φόβου, ὠδῖνας δὲ αὐτῶν ἐξαποστελεῖς,

4 Ἀπορρήξουσι τὰ τέκνα αὐτῶν, πληθυνθήσονται ἐν γενήματι· ἐξελεύσονται, καὶ οὐ μὴ ἀνακάμψουσιν αὐτοῖς.

5 Τίς δὲ ἐστιν ὁ ἀφεὶς ὄνον ἄγριον ἐλεύθερον; δεσμὸς δὲ αὐτοῦ τίς ἔλυσεν;

6 Ἐθέμην δὲ τὴν δίαιταν αὐτοῦ ἔρημον, καὶ τὰ σκηνώματα αὐτοῦ ἀλμυρίδα.

7 Καταγελῶν πολυοχλίας πόλεως, μέμψιν δὲ φορολόγου οὐκ ἀκούων,

8 Κατασκέψεται ὄρη νομὴν αὐτοῦ, καὶ ὀπίσω παντὸς χλωροῦ ζητεῖ.

9 Βουλήσεται δέ σοι μονόκερως δουλεῦσαι, ἢ κοιμηθῆναι ἐπὶ φάτνης σου;

10 Δήσεις δὲ ἐν ἱμᾶσι ζυγὸν αὐτοῦ, ἢ ἑλκύσει σου αὔλακας ἐν πεδίῳ;

11 Πέποιθας δὲ ἐπ' αὐτῷ, ὅτι πολλὴ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, ἐπαφήσεις δὲ αὐτῷ τὰ ἔργα σου;

12 Πιστεύσεις δὲ, ὅτι ἀποδώσει σοι τὸ σπόρον, εἰσοίσει δέ σου τὴν ἅλωνα;

13 Πτέρυξ τερπομένων νεέλασσα, ἐὰν συλλάβῃ ἀσίδα καὶ νέσσα·

14 Ὅτι ἀφήσει εἰς γῆν τὰ ὠὰ αὐτῆς, καὶ ἐπὶ χοῦν θάλψει,

15 Καὶ ἐπελάθετο, ὅτι πούς σκορπιεῖ, καὶ θηρία ἀγροῦ καταπατήσει.

16 Ἀπεσκλήρυνε τὰ τέκνα ἑαυτῆς, ὥσε μὴ ἑαυτήν· εἰς κενὸν ἐκοπίασεν ἄνευ φόβου.

17 Ὅτι κατεσιώπησεν αὐτῇ ὁ Θεὸς σοφίαν, καὶ οὐκ ἐπεμέρισεν αὐτῇ ἐν τῇ συνέσει.

18 Κατὰ καιρὸν ἐν ὕψει ὑψώσει, καταγελάσεται ἵππου καὶ ἐπιβάτου αὐτοῦ.

19 Ἦ σὺ περιέθηκας ἵππῳ δύναμιν, ἐνέδυσας δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ φόβον;

20 Περιέθηκας δὲ αὐτῷ παν-

οπλίαν; δόξαν δὲ ςηθέων αὐ-
τȣ̃ τόλμῃ.
21 Ἀνορύσσων ἐν πεδίῳ γαυ-
ριᾷ, ἐκπορεύεται δὲ εἰς πεδίον
ἐν ἰσχύϊ.
22 Συναντῶν βασιλεῖ κατα-
γελᾷ, καὶ οὐ μὴν ἀποςραφῇ
ἀπὸ σιδήρȣ.
23 Ἐπ' αὐτῷ γαυριᾷ τόξον
ϗ μάχαιρα,
24 Καὶ ὀργὴ ἀφανιεῖ τ̃ γῆν·
ϗ οὐ μὴ πιςεύσει, ἕως ἂν ση-
μάνῃ σάλπιγξ.
25 Σάλπιγγος δὲ σημαινȣ́-
σης, λέγει, Εὖγε· πόῤῥωθεν δὲ
ὀσφραίνεται πολέμȣ σὺν ἅλ-
ματι ϗ κραυγῇ.
26 Ἐκ δὲ τῆς σῆς ἐπιςήμης
ἕςηκεν ἱέραξ, ἀναπετάσας τὰς
πτέρυγας, ἀκίνητος, καθορῶν
τὰ πρὸς Νότον;
27 Ἐπὶ δὲ σῷ προςάγματι
ὑψȣ̃ται ἀετὸς, γὺψ δὲ ἐπὶ νοσ-
σιᾶς αὐτοῦ καθεσθεὶς αὐλί-
ζεται,
28 Ἐπ' ἐξοχῇ πέτρας, καὶ
ἀποκρύφῳ;
29 Ἐκεῖσε ὢν ζητεῖ τὰ σῖτα,
πόῤῥωθεν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτȣ̃
σκοπεύȣσι.
30 Νεοσσοὶ δὲ αὐτȣ̃ φύρονται
ἐν αἵματι, οὗ δ' ἂν ὦσι τεθνε-
ῶτες, παραχρῆμα εὑρίσκονται.
31 Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος ὁ
Θεὸς τῷ Ἰὼβ, ϗ εἶπε,
32 Μὴ κρίσιν μετὰ ἱκανȣ̃
ἐκκλίνει; ἐλέγχων δὲ Θεὸν,
ἀποκριθήσεται αὐτήν.
33 Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ λέγει
τῷ Κυρίῳ,
34 Τί ἔτι ἐγὼ κρίνομαι, νȣ-
θετȣ́μενος ϗ ἐλέγχων Κύριον,
ἀκȣ́ων τοιαῦτα ȣ̓θὲν ὤν; ἐγὼ
δὲ τίνα ἀπόκρισιν δῶ πρὸς
ταῦτα; χεῖρα θήσω ἐπὶ ςό-
ματί μȣ.
35 Ἅπαξ λελάληκα, ἐπὶ δὲ
τῷ δευτέρῳ οὐ προσθήσω.

Κεφ. μ'. 40.

ΕΤΙ δὲ ὑπολαβὼν ὁ Κύριος,
εἶπε τῷ Ἰὼβ ἐκ τȣ̃ νέφȣς,
2 Μὴ, ἀλλὰ ζῶσαι ὥσπερ
ἀνὴρ τ̃ ὀσφύν σȣ, ἐρωτήσω δέ
σε, σὺ δέ μοι ἀπόκριναι.
3 Μὴ ἀποποιȣ̃ μȣ τὸ κρίμα·
οἴει δέ με ἄλλως σοι κεχρημα-
τικέναι, ἢ ἵνα ἀναφανῇς δί-
καιος;
4 Ἢ βραχίων σοί ἐςι κατὰ
τȣ̃ Κυρίȣ, ἢ φωνῇ κατ' αὐτȣ̃
βροντᾷς;
5 Ἀνάλαβε δὴ ὕψος ϗ δύ-
ναμιν, δόξαν δὲ ϗ τιμὴν ἀμ-
φίασαι.
6 Ἀπόςειλον δὲ ἀγγέλȣς ὀρ-
γῇ, πάντα δὲ ὑβριςὴν ταπεί-
νωσον.
7 Ὑπερήφανον δὲ σβέσον, σῆ-
ψον δὲ ἀσεβεῖς παραχρῆμα.
8 Κρύψον δὲ εἰς γῆν ὁμοθυ-
μαδὸν, τὰ δὲ πρόσωπα αὐτῶν
ἀτιμίας ἔμπλησον.

9 Ὁμολογήσω ὅτι δύναται ἡ δεξιά σε σῶσαι.

10 Ἀλλὰ δὴ ἰδὲ θηρία παρὰ σοὶ, χόρτου ἴσα βεσὶν ἐσθίουσιν.

11 Ἰδὲ δὴ ἡ ἰσχὺς αὐτῦ ἐπ' ὀσφύϊ, ἡ δὲ δύναμις αὐτῦ ἐπ' ὀμφαλῦ γαστρός.

12 Ἔσησεν ἐρὰν ὡς κυπάρισσον, τὰ δὲ νεῦρα αὐτῦ συμπέπλεκται.

13 Αἱ πλευραὶ αὐτῦ, πλευραὶ χάλκειαι, ἡ δὲ ῥάχις αὐτῦ σίδηρος χυτός.

14 Τετέσιν ἀρχὴ πλάσματος Κυρίε· πεποιημένον ἐγκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶ ἀγγέλων αὐτῦ.

15 Ἐπελθὼν δὲ ἐπ' ὄρος ἀκρότομον, ἐποίησε χαρμονὴν τετράποσιν ἐν τῷ ταρτάρῳ.

16 Ὑπὸ πάντοδαπὰ δένδρα κοιμᾶται, παρὰ πάπυρον καὶ κάλαμον κ) βάτομον.

17 Σκιάζονται δὲ ἐν αὐτῷ δένδρα μεγάλα σὺν ῥαδάμνοις, κ) κλῶνες ἀγρῦ.

18 Ἐὰν γένηται πλημμύρα, οὐ μὴ αἰσθηθῆ· πέποιθεν, ὅτι προσκρέσει ὁ Ἰορδάνης εἰς τὸ σῖμα αὐτῦ.

19 Ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτῦ δίξεται αὐτὸν, ἐνσκολιεύομενος τρήσει ῥῖνα.

20 Ἄξεις δὲ δράκοντα ἐν ἀγκίστρῳ, περιθήσεις δὲ φορβαίαν περὶ ῥῖνα αὐτῦ;

21 Ἢ δήσεις κρίκον ἐν τῷ μυκτῆρι αὐτῦ, ψελλίῳ δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτῦ;

22 Λαλήσει δέ σοι δεήσεις, ἱκετηρίαι μαλακῶς;

23 Θήσεται δὲ μεθ' σῦ διαθήκην; λήψῃ δὲ αὐτὸν δοῦλον αἰώνιον;

24 Παίξῃ δὲ ἐν αὐτῷ ὥσπερ ὀρνέῳ; ἢ δήσεις αὐτὸν ὥσπερ στρουθίον παιδίῳ;

25 Ἐνσιτεῦνται δὲ ἐν αὐτῷ ἔθνη, μεριτεύονται δὲ αὐτὸν Φοινίκων ἔθνη;

26 Πᾶν δὲ πλωτὸν συνελθὸν οὐ μὴ ἐνέγκωσι βύρσαν μίαν ἐρᾶς αὐτῦ, κ) ἐν πλοίοις ἁλιέων κεφαλὴν αὐτῦ.

27 Ἐπιθήσεις δὲ αὐτῷ χεῖρα, μνησθεὶς πόλεμον τ' γινόμενον ἐν σόματι αὐτῦ καὶ μηκέτι γινέσθω.

Κεφ. μα'. 41.

ΟΥΧ ἑώρακας αὐτόν; ἀδὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τεθαύμακας;

1 Οὐ δέδοικας, ὅτι ἡτοίμασαί μοι; τίς γάρ ἐσιν ὁ ἐμοὶ ἀντισάς;

2 Ἢ τίς ἀντισήσεταί μοι, κ) ὑπομενεῖ; εἰ πᾶσα ἡ ὑπ' ἐρανὸν ἐμή ἐσιν,

3 Οὐ σιωπήσομαι δι' αὐτόν· κ) λόγον δυνάμεως ἐλεήσει τὸν ἴσον αὐτῷ.

4 Τίς ἀποκαλύψει πρόσωπον ἐνδύσεως αὐτῦ, εἰς δὲ πλύξιν θώρακος αὐτῦ τίς ἂν εἰσέλθοι;

5 Πύλας προσώπου αὐτῦ τίς ἀνοίξει; κύκλῳ ὀδόντων αὐτῦ φόβος.

6 Τὰ ἔγκατα αὐτῦ ἀσπίδες χάλκεαι· σύνδεσμος δὲ αὐτῦ, ὥσπερ σμυρίτης λίθος.

7 Εἷς τοῦ ἑνὸς κολλῶνται, πνεῦμα δὲ οὐ μὴ διέλθῃ αὐτόν.

8 Ἀνὴρ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ προσκολληθήσεται· συνέχονται καὶ οὐ μὴ ἀποσπασθῶσιν.

9 Ἐν πλαρμῷ αὐτῦ ἐπιφαύσκεται φέγγος, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῦ εἶδος Ἑωσφόρε.

10 Ἐκ στόματος αὐτῦ ἐκπορεύονται ὡς λαμπάδες καιόμεναι, καὶ διαρριπῖσνται ὡς ἐσχάραι πυρός.

11 Ἐκ μυκτήρων αὐτῦ ἐκπορεύεται καπνὸς καμίνε καιομένης πυρὶ ἀνθράκων.

12 Ἡ ψυχὴ αὐτῦ ἄνθρακες, φλὸξ δὲ ἐκ στόματος αὐτῦ ἐκπορεύεται·

13 Ἐν δὲ τραχήλῳ αὐτῦ αὐλίζεται δύναμις, ἔμπροσθεν αὐτῦ τρέχει ἀπώλεια.

14 Σάρκες δὲ σώματος αὐτῦ κεκόλληνται· καταχέει ἐπ' αὐτὸν, οὐ σαλευθήσεται.

15 Ἡ καρδία αὐτῦ πέπηγεν ὡς λίθος, ἔσηκε δὲ ὥσπερ ἄκμων ἀνήλατος.

16 Στραφέντος δὲ αὐτῦ, φόβος θηρίοις τετράποσιν ἐπὶ γῆς ἁλλομένοις.

17 Ἐὰν συναντήσωσιν αὐτῷ λόγχαι, ἐδὲν μὴ ποιήσωσι, δόρυ, καὶ θώρακα.

18 Ἥγηται μὲν γὰρ σίδηρον ἄχυρα χαλκὸν δὲ ὥσπερ ξύλον σαθρόν.

19 Οὐ μὴ τρώσῃ αὐτὸν τόξον χάλκεον· ἥγηται μὲν πετροβόλον χόρτον.

20 Ὡς καλάμη ἐλογίσθησαν σφυραὶ, καταγελᾷ δὲ σεισμε πυρφόρε.

21 Ἡ σρωμνὴ αὐτῦ ὀβελίσκοι ὀξεῖς, πᾶς δὲ χρυσὸς θαλάσσης ὑπ' αὐτὸν ὥσπερ πηλὸς ἀμύθητος.

22 Ἀναζεῖ τ' ἄβυσσον ὥσπερ χαλκεῖον· ἥγηται δὲ τὴν θάλασσαν ὥσπερ ἐξάλειπτρον,

23 Τὸν δὲ τάρταρον τ' ἀβύσσε ὥσπερ αἰχμάλωτον· ἐλογίσατο ἄβυσσον εἰς περίπατον.

24 Οὐκ ἔσιν ἐδὲν ἐπὶ τ' γῆς ὅμοιον αὐτῷ, πεποιημένον ἐγκαλαπαίζεσθαι ὑπὸ τ' ἀγγέλων με.

25 Πᾶν ὑψηλὸν ὁρᾷ· αὐτὸς δὲ βασιλεὺς πάντων τ' ἐν τοῖς ὕδασιν.

Κεφ. μβ'. 42.

ΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ, λέγει τῷ Κυρίῳ,

2 Οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν.

3 Τίς γάρ ἐστιν ὁ κρύπτων σε βουλήν; φειδόμενος δὲ ῥημάτων, καὶ σὲ οἴεται κρύπτειν; τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι ἃ οὐκ ἤδειν, μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ἃ οὐκ ἐπισάμην;

4 Ἄκουσον δέ μου Κύριε, ἵνα κἀγὼ λαλήσω· ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ με δίδαξον.

5 Ἀκοὴν μὲν ὠτὸς ἤκουόν σου τὸ πρότερον, νυνὶ δὲ ὁ ὀφθαλμός μου ἑώρακέ σε.

6 Διὸ ἐφαύλισα ἐμαυτὸν, καὶ ἐτάκην· ἤγημαι δὲ ἐμαυτὸν γῆν καὶ σποδόν.

7 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ λαλῆσαι τὸν Κύριον πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα τῷ Ἰὼβ, εἶπεν ὁ Κύριος Ἐλιφὰζ τῷ Θαιμανίτῃ, Ἥμαρτες σὺ, καὶ οἱ δύο φίλοι σου· οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἐνώπιόν μου ἀληθὲς ὡδὲν, ὥσπερ ὁ θεράπων μου Ἰώβ.

8 Νῦν δὲ λάβετε ἑπτὰ μόσχους, καὶ ἑπτὰ κριοὺς, καὶ πορεύθητε πρὸς τὸν θεράποντά μου Ἰὼβ, καὶ ποιήσει κάρπωσιν ὑπὲρ ὑμῶν. Ἰὼβ δὲ ὁ θεράπων μου εὔξεται περὶ ὑμῶν, ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον αὐτοῦ λήψομαι· εἰ μὴ γὰρ δι' αὐτὸν, ἀπώλεσα ἂν ὑμᾶς· οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἀληθὲς κατὰ τὸν θεράποντός μου Ἰώβ.

9 Ἐπορεύθη δὲ Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανίτης, καὶ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης, καὶ Σωφὰρ ὁ Μιναῖος, καὶ ἐποίησαν καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Κύριος· καὶ ἔλυσε τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῖς διὰ Ἰώβ.

10 Ὁ δὲ Κύριος ηὔξησε τὸν Ἰώβ· εὐξαμένου δὲ αὐτοῦ καὶ περὶ τῶν φίλων αὐτοῦ, ἀφῆκεν αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν· ἔδωκε δὲ ὁ Κύριος διπλᾶ, ὅσα ἦν ἔμπροσθεν Ἰὼβ εἰς διπλασιασμόν.

11 Ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ, πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν, καὶ πάντες ὅσοι ἤδεισαν αὐτὸν ἐκ πρώτου· φαγόντες δὲ καὶ πιόντες παρ' αὐτῷ παρεκάλεσαν αὐτὸν, καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτῷ ὁ Κύριος· ἔδωκε δὲ αὐτῷ ἕκαστος ἀμνάδα μίαν, καὶ τετράδραχμον χρυσοῦ καὶ ἀσήμου.

12 Ὁ δὲ Κύριος εὐλόγησε τὰ ἔσχατα Ἰὼβ, ἢ τὰ ἔμπροσθεν· ἦν δὲ τὰ κλήνη αὐτοῦ, πρόβατα μύρια τετρακισχίλια, κάμηλοι ἑξακισχίλιαι, ζεύγη βοῶν χίλια, ὄνοι θήλειαι νομάδες χίλιαι.

13 Γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ, καὶ θυγατέρες τρεῖς.

14 Καὶ ἐκάλεσε τ̃ μὲν πρώτην, Ἡμέραν· τ̃ δὲ δευτέραν, Κασίαν· τ̃ δὲ τρίτην, Ἀμαλθαίας κέρας.

15 Καὶ οὐχ εὑρέθησαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰὼβ, βελτίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν· ἔδωκε δὲ αὐταῖς ὁ πατὴρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς.

16 Ἔζησε δὲ Ἰὼβ μετὰ τὴν πληγὴν ἔτη ἑκατὸν ἑβδομήκοντα· τὰ δὲ πάντα ἔτη ἔζησε, διακόσια τεσσαράκοντα· καὶ εἶδεν Ἰὼβ τὰς υἱὰς αὐτ̃ καὶ τὰς υἱὰς τ̃ υἱῶν αὐτ̃, τετάρτην γενεάν.

17 Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰὼβ πρεσβύτερος, καὶ πλήρης ἡμερῶν· γέγραπται δὲ, αὐτὸν πάλιν ἀναστήσεσθαι μεθ' ὧν ὁ Κύριος ἀνίστησιν.

Οὗτος ἑρμηνεύεται ἐκ τ̃ Συριακῆς βίβλου, ἐν μὲν γῇ κατοικῶν τῇ Αὐσίτιδι, ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τ̃ Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας· προϋπῆρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωβάβ· λαβὼν δὲ γυναῖκα Ἀράβισσαν, γεννᾷ υἱὸν, ᾧ ὄνομα Ἐννών· ἦν δὲ αὐτὸς πατρὸς μὲν Ζαρὲ ἐκ τῶν Ἡσαῦ υἱῶν υἱὸς, μητρὸς δὲ Βοσόρρας, ὥστε εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ· καὶ ἔτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν Ἐδὼμ, ἧς καὶ αὐτὸς ἦρξε χώρας· πρῶτος Βαλὰκ ὁ τ̃ Βεὼρ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτ̃ Δενναβά· μετὰ δὲ Βαλὰκ, Ἰωβὰβ ὁ καλέμενος Ἰώβ· μετὰ δὲ τοῦτον, Ἀσὼμ ὁ ὑπάρχων ἡγεμὼν ἐκ τ̃ Θαιμανίτιδος χώρας· μετὰ δὲ τοῦτον, Ἀδὰδ υἱὸς Βαρὰδ, ὁ ἐκκόψας Μαδιὰμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωὰβ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτ̃ Γεθαίμ· οἱ δὲ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν φίλοι, Ἐλιφὰζ τ̃ Ἡσαῦ υἱῶν, Θαιμανῶν βασιλεὺς, Βαλδὰδ ὁ Σαυχαίων τύραννος, Σωφὰρ ὁ Μιναίων βασιλεύς.

ΨΑΛΜΟΙ.

α'. 1.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη, καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

2 Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός.

3 Καὶ ἔσαι ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τ̃ ὑδάτων, ὃ τ̃ καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ· καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρυήσεται, καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

4 Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡς ὁ χνοῦς ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τ̃ γ̃ς.

5 Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται οἱ ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

6 Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

β'. 2.

ΙΝΑΤΙ ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

2 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τ̃ γ̃ς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπιτοαυτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

3 Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τ̃ ζυγὸν αὐτῶν.

4 Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτοὺς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

5 Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

6 Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ,

7 Διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου· Κύριος εἶπε πρός με, Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

8 Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τ̃ κληρονομίαν σου, καὶ τ̃ κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τ̃ γ̃ς.

9 Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦος κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

10 Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τ̃ γ̃ν.

11 Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν

φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

12 Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας· ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

γ'. 3.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλὼμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

ΚΥΡΙΕ τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

2 Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ· διάψαλμα.

3 Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

4 Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ· διάψαλμα.

5 Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα, ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

6 Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαῶν, τῶν κύκλῳ ἐπιτιθεμένων μοι.

7 Ἀνάστα Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

8 Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

δ'. 4.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ψαλμοῖς ᾠδὴ τῷ Δαυίδ.

ΕΝ τῷ ἐπικαλεῖσθαί με, εἰσήκουσέ μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι· οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

2 Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος; διάψαλμα.

3 Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάσωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ, Κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

4 Ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε, ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε· διάψαλμα.

5 Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

6 Πολλοὶ λέγουσι, Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά; ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε.

7 Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

8 Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω· ὅτι σὺ Κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με.

ε'. 5.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΤΑ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε, σύνες τὴν κραυγήν μου,

2 Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου· ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι Κύριε,

3 Τοπρωὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τοπρωὶ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψομαι.

4 Ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ· οὐδὲ παροικήσει πονηρευόμενος,

5 Οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου· ἐμίσησας Κύριε πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν,

6 Ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος, ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

7 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

8 Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

9 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία· τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

10 Κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκραναν σε Κύριε.

11 Καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σὲ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς· καὶ καυχήσονται ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου,

12 Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ς'. 6.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΚΥΡΙΕ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

2 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου.

3 Καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σὺ Κύριε ἕως πότε;

4 Ἐπίστρεψον Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου,

5 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι;

6 Ἐκοπίασα ἐν στεναγμοῖς μου, λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν

κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω.

7 Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

8 Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

9 Εἰσήκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.

10 Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἐπιστραφείησαν καὶ αἰσχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

ζ'. 7.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ὃν ᾖσε τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων Χουσὶ υἱοῦ Ἰεμενεί.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με,

2 Μή ποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου, μὴ ὄντος λυτροῦμένου, μηδὲ σώζοντος.

3 Κύριε ὁ Θεός μου εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου,

4 Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακὰ, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός·

5 Καταδιώξαι ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου καὶ καταλάβοι, καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μου, καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι· διάψαλμα.

6 Ἀνάστηθι Κύριε ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς τέρασι τῶν ἐχθρῶν μου· ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω,

7 Καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

8 Κύριος κρινεῖ λαούς· κρίνον με Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.

9 Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν, καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ Θεός.

10 Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

11 Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ μακρόθυμος, μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

12 Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ σιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἡτοίμασεν αὐτό.

13 Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

14 Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν,

6 Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτῦ, Οὐ μὴ σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἄνευ κακῦ.

7 Οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλε, ὑπὸ τὴ γλῶσσαν αὐτῦ κόπος καὶ πόνος.

8 Ἐγκάθηται ἔνεδρα μετὰ πλησίον ἐν ἀποκρύφοις, ἵ ἀποκτεῖναι ἀθῶον· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπασιν.

9 Ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτῦ· ἐνεδρεύει ἵ ἁρπάσαι πλωχὸν, ἁρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἑλκύσαι αὐτόν· ἐν τῇ παγίδι αὐτῦ ταπεινώσει αὐτὸν,

10 Κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων.

11 Εἶπε γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῦ, Ἐπιλέλησαι ὁ Θεὸς, ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτῦ τὰ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.

12 Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεὸς, ὑψωθήτω ἡ χείρ σε, μὴ ἐπιλάθη τῶν πενήτων.

13 Ἕνεκεν τίνος παρώξυνεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεόν; εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτῦ, Οὐ ζητήσει.

14 Βλέπεις, ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν καθανοεῖς, ἵ παραδῶναι αὐτὸς εἰς χεῖράς σε· σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πλωχὸς, ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθός.

15 Σύντριψον τὸν βραχίονα ἵ ἁμαρτωλῦ καὶ πονηρῦ, ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτῦ καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ.

16 Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ἵ αἰῶνος, ἀπολεῖσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτῦ.

17 Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσε Κύριος, τὴν ἑτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ ὦς σε·

18 Κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ, ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

ι'. 10.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΕΠΙ τῷ Κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μα,

2 Μεταναστεύσε ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρθίον;

3 Ὅτι ἰδὲ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον, ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν, ἵ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τὰς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

4 Ὅτι ἃ κατηρτίσω καθεῖλον, ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε;

5 Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτῦ, Κύριος, ἐν ὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτῦ· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπυσι, τὰ βλέφαρα αὐτῦ ἐξετάζει τὰς υἱὰς τῶν ἀνθρώπων,

6 Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον

καὶ τὴν ἀσεβῆ, ὁ δὲ ἀγαπῶν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

7 Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας, πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταιγίδος ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν.

8 Ὅτι δίκαιος Κύριος καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν, εὐθύτητα εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

ιαʹ. 11.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΣΩΣΟΝ με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

2 Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, χείλη δόλια, ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησαν.

3 Ἐξολοθρεύσαι Κύριος πάντα τὰ χείλη τὰ δόλια, καὶ γλῶσσαν μεγαλορρήμονα·

4 Τὰς εἰπόντας, Τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν, τὰ χείλη ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἐστί· τίς ἡμῶν Κύριός ἐστιν;

5 Ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν πλωχῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων, νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος· θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

6 Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἁγνά· ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

7 Σὺ Κύριε φυλάξεις ἡμᾶς· καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

8 Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι, κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυωρήσας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

ιβʹ. 12.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΕΩΣ πότε Κύριε ἐπιλήσῃ με εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

2 Ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας; ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ;

3 Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου Κύριε ὁ Θεός μου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μή ποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον·

4 Μή ποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου, Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν· οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ.

5 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα· ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐν τῷ σωτηρίῳ σου.

6 Ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

ιγʹ. 13.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΕΙΠΕΝ ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐκ ἔστι Θεός· διε-

ἐφθειραν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

2 Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιὼν ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

3 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός· τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν· ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει, ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα· σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν· οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

4 Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατέσθοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου; τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

5 Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβῳ, οὗ οὐκ ἦν φόβος, ὅτι ὁ Θεὸς ἐν γενεᾷ δικαίᾳ.

6 Βουλὴν πτωχοῦ κατησχύνατε, ὅτι Κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστι.

7 Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσθω Ἰακὼβ, καὶ εὐφρανθήτω Ἰσραήλ.

ιδ'. 14.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΚΥΡΙΕ, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; καὶ τίς κατασκηνώσει ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ σου;

2 Πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην· λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ·

3 Ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ, οὐδὲ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακὸν, καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοὺς ἐγγίσα αὐτοῦ·

4 Ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος, τοὺς δὲ φοβουμένους Κύριον δοξάζει· ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀθετῶν·

5 Τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ, καὶ δῶρα ἐπ' ἀθῴοις οὐκ ἔλαβεν· ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

ιε'. 15.

Στηλογραφία τῷ Δαυίδ.

ΦΥΛΑΞΟΝ με Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

2 Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Κύριός μου εἶ σὺ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις.

3 Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάσωσε πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

4 Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν· οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων,

ἀδὲ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου.

5 Κύριος μερὶς τ κληρονομίας μου καὶ τ ποτηρίου μου, σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τ κληρονομίαν μου ἐμοί.

6 Σχοινία ἐπέπεσάν μοι ἐν τοῖς κρατίστοις, καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοί ἐστιν.

7 Εὐλογήσω τ Κύριον τ συνετίσαντά με, ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου.

8 Προωρώμην τ Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντὸς, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶν ἵνα μὴ σαλευθῶ.

9 Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι·

10 Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τ ψυχήν μου εἰς ᾅδην, οὐδὲ δώσεις τ ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

11 Ἐγνώρισάς μοι ὁδὸς ζωῆς, πλησμονὴν εὐφροσύνης μετὰ τ προσώπου σου, τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

ις'. ιϛ.

Προσευχὴ τ Δαυίδ.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ Κύριε τῆς δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δεήσει μου· ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου οὐκ ἐν χείλεσι δολίοις.

2 Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας.

3 Ἐδοκίμασας τ καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτὸς, ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία· ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου.

4 Τὰ ἔργα τ ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τ χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδὸς σκληράς.

5 Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευθῇ τὰ διαβήματά μου.

6 Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεός· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου.

7 Θαυμάσωσον τὰ ἐλέη σου, ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ· ἐκ τ ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου,

8 Φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ· ἐν σκέπῃ τ πτερύγων σου σκεπάσεις με,

9 Ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με· οἱ ἐχθροί μου τ ψυχήν μου περιέσχον.

10 Τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

11 Ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλίναι ἐν τῇ γῇ.

12 Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων

ἕτοιμος εἰς θήραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.

13 Ἀνάςηθι Κύριε, πρόφθασον αὐτὺς, ϗ ὑποσκέλισον αὐτὺς, ῥῦσαι τ̅ ψυχήν μυ ἀπὸ ἀσεβῦς, ῥομφαίαν συ

14 Ἀπὸ ἐχθρῶν τ̅ χειρός συ· Κύριε ἀπολύων ἀπὸ γῆς, διαμέρισον αὐτὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, ϗ τ̅ κεκρυμμένων συ ἐπλήσθη ἡ γαςὴρ αὐτῶν· ἐχορτάσθησαν ὑείων, ϗ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

15 Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ συ, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τ̅ δόξαν συ.

ιζ΄. 17.

Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ Κυρίυ τῷ Δαυὶδ, ἃ ἐλάλησε τῷ Κυρίῳ, τὺς λόγυς τῆς ᾠδῆς ταύτης, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐῤῥύσατο αὐτὸν Κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τ̅ ἐχθρῶν αὐτῦ, ϗ ἐκ χειρὸς Σαὺλ, ϗ εἶπεν,

ΛΓΑΠΗΣΩ σε Κύριε ἰσχύς μυ.

2 Κύριος ςερέωμά μυ, καὶ καταφυγή μυ, ϗ ῥύςης μυ· ὁ Θεός μυ βοηθός μυ, ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν· ὑπερασπιςής μυ, καὶ κέρας σωτηρίας μυ, ϗ ἀντιλήπτωρ μυ.

3 Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι Κύριον, καὶ ἐκ τ̅ ἐχθρῶν μυ σωθήσομαι.

4 Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτυ, καὶ χείμαῤῥοι ἀνομίας ἐξετάραξάν με.

5 Ὠδῖνες ᾅδυ περιεκύκλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες θανάτυ.

6 Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τ̅ Κύριον, ϗ πρὸς τ̅ Θεόν μυ ἐκέκραξα· ἤκυσεν ἐκ ναῦ ἁγίυ αὐτῦ φωνῆς μυ, ϗ ἡ κραυγή μου ἐνώπιον αὐτῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτῦ.

7 Καὶ ἐσαλεύθη, ϗ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ, ϗ τὰ θεμέλια τ̅ ὀρέων ἐταράχθησαν, ϗ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός.

8 Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτῦ, ϗ πῦρ ἀπὸ προσώπυ αὐτῦ κατεφλόγισεν, ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτῦ.

9 Καὶ ἔκλινεν ὐρανὸν ϗ κατέβη, καὶ γνόφος ὑπὸ τὺς πόδας αὐτῦ.

10 Καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερυβὶμ καὶ ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

11 Καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτῦ, κύκλῳ αὐτῦ ἡ σκηνὴ αὐτῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων.

12 Ἀπὸ τ̅ τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐτῦ αἱ νεφέλαι διῆλθον, χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός.

13 Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανῦ Κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτῦ.

14 Καὶ ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς, καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε καὶ συνετάραξεν αὐτούς.

15 Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τ̃ ὑδάτων, καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τ̃ οἰκουμένης· ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου Κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργ̃ς σου.

16 Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με, προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλ̃ν.

17 Ῥύσεταί με ἐξ ἐχθρ̃ν μου δυνατ̃ν, καὶ ἐκ τ̃ μισούντων με, ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

18 Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου, καὶ ἐγένετο Κύριος ἀντιλ̃ψίγμά μου.

19 Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμὸν, ῥύσεταί με, ὅτι ἠθέλησέ με.

20 Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τ̃ δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τ̃ καθαριότητα τ̃ χειρ̃ν μου ἀνταποδώσει μοι.

21 Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδὸς Κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τ̃ Θεοῦ μου.

22 Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ.

23 Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ, καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τ̃ς ἀνομίας μου.

24 Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τ̃ δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τ̃ καθαριότητα τ̃ χειρ̃ν μου ἐνώπιον τ̃ ὀφθαλμ̃ν αὐτοῦ.

25 Μετὰ ὁσίου ὁσιωθήσῃ, καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθῴου ἀθῷος ἔσῃ·

26 Καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ, καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις.

27 Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις.

28 Ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου Κύριε, ὁ Θεός μου φωτιεῖ τὸ σκότος μου.

29 Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου, καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος.

30 Ὁ Θεός μου, ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ λόγια Κυρίου πεπυρωμένα, ὑπερασπιστ̃ς ἐστι πάντων τ̃ ἐλπιζόντων ἐπ' αὐτόν.

31 Ὅτι τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Κυρίου; καὶ τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμ̃ν;

32 Ὁ Θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμωμον τ̃ ὁδόν μου·

33 Ὁ καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡσεὶ ἐλάφου, καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἱστ̃ν με·

34 Διδάσκων χεῖράς μου εἰς

πόλεμον· καὶ ἔθου τόξον χαλκῆν τὰς βραχίονάς μου,

35 Καὶ ἔδωκάς με ὑπερασπισμὸν σωτηρίας μου· καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετό μου, καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέ με εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σου αὐτή με διδάξει.

36 Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἠσθένησαν τὰ ἴχνη μου.

37 Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ καταλήψομαι αὐτούς, καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι, ἕως οὗ ἐκλείπωσιν.

38 Ἐκθλίψω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι, πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

39 Καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον, συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου.

40 Καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλόθρευσας.

41 Ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων· πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν.

42 Καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡς χοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς.

43 Ῥῦσαί με ἐξ ἀντιλογιῶν λαοῦ, καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν· λαός ὃν οὐκ ἔγνων, ἐδούλευσέ μοι,

44 Εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μοι· υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι,

45 Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν, καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν.

46 Ζῇ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεός μου, καὶ ὑψωθήτω ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

47 Ὁ Θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοὶ, καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ,

48 Ὁ ῥύσης με ἐξ ἐχθρῶν ὀργίλων· ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσῃ με.

49 Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι Κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.

50 Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαυὶδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος.

ιη'. 18.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

2 Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

3 Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐκ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

4 Εἰς πᾶσαν τ̃ γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τ̃ οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν· ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα αὐτ̃,

5 Καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστ̃ αὐτ̃· ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν αὐτ̃.

6 Ἀπ' ἄκρου τ̃ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτ̃· καὶ τὸ κατάντημα αὐτ̃ ἕως ἄκρου τ̃ οὐρανοῦ· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τὴν θέρμην αὐτ̃.

7 Ὁ νόμος τ̃ Κυρίου ἄμωμος ἐπιστρέφων ψυχάς, ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστὴ σοφίζουσα νήπια.

8 Τὰ δικαιώματα Κυρίου εὐθέα εὐφραίνοντα καρδίαν, ἡ ἐντολὴ Κυρίου τηλαυγὴς φωτίζουσα ὀφθαλμούς.

9 Ὁ φόβος Κυρίου ἁγνὸς διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος, τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινὰ δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό·

10 Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον πολύν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.

11 Καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτά, ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή.

12 Παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τ̃ κρυφίων μου καθάρισόν με,

13 Καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τ̃ δούλου σου· ἐὰν μή μου κατακυριεύσωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι, καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.

14 Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τ̃ στόματός μου, καὶ ἡ μελέτη τ̃ καρδίας μου ἐνώπιόν σου διαπαντός· Κύριε βοηθέ μου, καὶ λυτρωτά μου.

ΨΑ. 19.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΕΠΑΚΟΥΣΑΙ σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τ̃ Θεοῦ Ἰακώβ.

2 Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.

3 Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω· διάψαλμα.

4 Δώη σοι κατὰ τ̃ καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τ̃ βουλήν σου πληρώσαι.

5 Ἀγαλλιασόμεθα ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα· πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου.

6 Νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε Κύριος τ̃ χριστὸν αὐτ̃· ἐπακούσεται αὐτ̃ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτ̃, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τ̃ δεξιᾶς αὐτ̃.

7 Οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι

ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

8 Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνορθώθημεν.

9 Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

κ'. 20.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΚΥΡΙΕ ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

2 Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν δέησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν· διάψαλμα.

3 Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

4 Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

5 Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

6 Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

7 Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

8 Εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιά σου εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

9 Θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου, Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτοὺς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

10 Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

11 Ὅτι ἔκλιναν ἐπὶ σὲ κακὰ, διελογίσαντο βουλὴν ἣν οὐ μὴ δύνωνται στῆσαι.

12 Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον ἐν τοῖς περιλοίποις σου, ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

13 Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου· ᾄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυνάμεις σου.

κά'. 21.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἑωθινῆς, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ο ΘΕΟΣ ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἱνατί ἐγκατέλιπές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

2 Ὁ Θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας πρὸς σὲ καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτὸς καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί.

3 Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τ̃ Ἰσραήλ.

4 Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν κ̀ ἐῤῥύσω αὐτές.

5 Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν κ̀ ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν κ̀ οὐ κατησχύνθησαν.

6 Ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων κ̀ ἐξουθένημα λαοῦ.

7 Πάντες οἱ θεωρῶντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλήν,

8 Ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτὸν, σωσάτω αὐτὸν, ὅτι θέλει αὐτόν.

9 Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρὸς, ἡ ἐλπίς μ̀ ἀπὸ μαστῶν τ̃ μητρός μ̀,

10 Ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας· ἐκ κοιλίας μητρός μου Θεός μ̀ εἶ σὺ,

11 Μὴ ἀποσῇς ἀπ' ἐμοῦ· ὅτι θλῖψις ἐγγὺς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν.

12 Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοὶ, ταῦροι πίονες περιέσχον με.

13 Ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ὁ ἁρπάζων κ̀ ὠρυόμενος.

14 Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην, κ̀ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μ̀, ἐγενήθη ἡ καρδία μ̀ ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μ̀.

15 Ἐξηράνθη ὡσεὶ ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου, κ̀ ἡ γλῶσσά μ̀ κεκόλληται τῷ λάρυγγί μ̀, κ̀ εἰς χῶν θανάτου κατήγαγές με.

16 Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοὶ, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με· ὤρυξαν χεῖράς μ̀, κ̀ πόδας,

17 Ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μ̀· αὐτοὶ δὲ κατενόησαν κ̀ ἐπεῖδόν με.

18 Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μ̀ ἑαυτοῖς, κ̀ ἐπὶ τ̃ ἱματισμόν μ̀ ἔβαλον κλῆρον.

19 Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τ̃ βοήθειάν μ̀, εἰς τ̃ ἀντίληψίν μ̀ πρόσχες.

20 Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μ̀, κ̀ ἐκ χειρὸς κυνὸς τ̃ μονογενῆ μ̀.

21 Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος, κ̀ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τ̃ ταπείνωσίν μ̀.

22 Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σ̀ τοῖς ἀδελφοῖς μ̀, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

23 Οἱ φοβούμενοι Κύριον αἰνέσατε αὐτὸν, ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακὼβ δοξάσατε αὐτὸν, φοβηθήτωσαν αὐτὸν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραήλ.

24 Ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τ̃ πτωχοῦ, οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον

ἐκμένων αὐτὸν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ τοῦ δηλῶσαι αὐτοῖς.

15 Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

16 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

17 Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

18 Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.

19 Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

20 Φύλαξον τὴν ψυχήν μου καὶ ῥῦσαί με, μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

21 Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε Κύριε.

22 Λύτρωσαι ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

κέ. 25.

Τοῦ Δαυίδ.

ΚΡΙΝΟΝ με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ σαλευθῶ.

2 Δοκίμασόν με Κύριε καὶ πείρασόν με, πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου.

3 Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστὶ, καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

4 Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω.

5 Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω.

6 Νίψομαι ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου Κύριε·

7 Τοῦ ἀκοῦσαι φωνῆς αἰνέσεως, καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

8 Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

9 Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου,

10 Ὧν ἐν χερσὶν ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων.

11 Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, λύτρωσαί με καὶ ἐλέησόν με.

12 Ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι, ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε Κύριε.

κς'. 26.

Τοῦ Δαυὶδ, πρὸ τοῦ χρισθῆναι.

ΚΥΡΙΟΣ φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

2 Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ

κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου, οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσαν.

3 Ἐὰν παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολὴ, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου· ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.

4 Μίαν ᾐτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ἐκζητήσω τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν αὐτοῦ.

5 Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ· ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με,

6 Καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε τὴν κεφαλήν μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν ἀλαλαγμοῦ, ᾄσομαι καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ.

7 Εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς μου ἧς ἐκέκραξα, ἐλέησόν με, καὶ εἰσάκουσόν μου.

8 Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου, Ἐξεζήτησα τὸ πρόσωπόν σου, τὸ πρόσωπόν σου Κύριε ζητήσω.

9 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου· βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, καὶ μὴ ὑπερίδῃς με ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου.

10 Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με.

11 Νομοθέτησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου·

12 Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ.

13 Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων.

14 Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

κζ'. 27.

Τοῦ Δαυίδ.

ΠΡΟΣ σὲ Κύριε ἐκέκραξα, ὁ Θεός μου μὴ παρασιωπήσῃς ἐπ' ἐμοὶ, μή ποτε παρασιωπήσῃς ἐπ' ἐμοὶ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

2 Εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σὲ, ἐν τῷ αἴρειν με χεῖράς μου εἰς ναὸν ἅγιόν σου.

3 Μὴ συνελκύσῃς μετὰ ἁμαρτωλῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσῃς με, τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐ-

μῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ γαστήρ μου.

10 Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς· ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν.

11 Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου· οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ.

12 Ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας· ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός,

13 Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν· ἐν τῷ συναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμοὶ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο.

14 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ ἤλπισα Κύριε· εἶπα, Σὺ εἶ ὁ Θεός μου,

15 Ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου· ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.

16 Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου.

17 Κύριε μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε· αἰσχυνθείησαν οἱ ἀσεβεῖς, καὶ καταχθείησαν εἰς ᾅδου.

18 Ἀλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα καθ' ὑπερηφανίας καὶ ἐξουδενώσει.

19 Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου Κύριε, ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε; ἠργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σὲ, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

20 Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων, σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.

21 Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάσωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

22 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, Ἀπέῤῥιμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου· διὰ τοῦτο εἰσήκουσας Κύριε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

23 Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀλήθειαν ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.

24 Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

λά. 31.

Συνέσεως τῷ Δαυίδ.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

2 Μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν, οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.

3 Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ μου, ἀπὸ τῆς κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν.

4 Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χείρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναι ἄκανθαν· διάψαλμα.

5 Τὴν ἁμαρτίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἀνομίαν μου οὐκ ἐκάλυψα· εἶπα, Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου· διάψαλμα.

6 Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σὲ πᾶς ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέτῳ· πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιοῦσι.

7 Σύ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με, τὸ ἀγαλλίαμά μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με· διάψαλμα.

8 Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ πορεύσῃ, ἐπισηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου.

9 Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις· ἐν χαλινῷ καὶ κημῷ τοὺς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαι τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.

10 Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.

11 Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

λβ'. 32.

Τῷ Δαυίδ.

ΑΓΑΛΛΙΑΣΘΕ δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ.

3 Ἄσατε αὐτῷ ᾆσμα καινόν, καλῶς ψάλατε ἐν ἀλαλαγμῷ.

4 Ὅτι εὐθὴς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει.

5 Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν, τοῦ ἐλέους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ.

6 Τῷ λόγῳ τοῦ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.

7 Συνάγων ὡσεὶ ἀσκὸν ὕδατα θαλάσσης, τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους.

8 Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ, ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

9 Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

10 Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ λογισ-

μὰς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων.

11 Ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς.

12 Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ, λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ.

13 Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,

14 Ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν·

15 Ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν, ὁ συνιεὶς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.

16 Οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πληθει ἰσχύος αὐτοῦ.

17 Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται.

18 Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ,

19 Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ.

20 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ Κυρίῳ, ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστιν.

21 Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν.

22 Γένοιτο τὸ ἔλεός σου Κύριε ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

λγ'. 33.

Τῷ Δαυὶδ, ὁπότε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ ἀπῆλθεν.

ΕΥΛΟΓΗΣΩ τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

2 Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

3 Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοὶ, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπιτοαυτό.

4 Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν παροικιῶν μου ἐρρύσατό με.

5 Προσέλθατε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

6 Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

7 Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.

8 Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

9 Φοβήθητε τ̃ Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτ̃, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

10 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τ̃ Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθ̃· διάψαλμα.

11 Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρί̃ διδάξω ὑμᾶς.

12 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς;

13 Παῦσον τ̃ γλῶσσάν σου ἀπὸ κακ̃, καὶ χείλη σου τ̃ μὴ λαλῆσαι δόλον.

14 Ἔκκλινον ἀπὸ κακ̃, καὶ ποίησον ἀγαθὸν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν.

15 Ὀφθαλμοὶ Κυρί̃ ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτ̃ εἰς δέησιν αὐτῶν.

16 Πρόσωπον δὲ Κυρί̃ ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ, τ̃ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν

17 Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τ̃ θλίψεων αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς.

18 Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τ̃ καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

19 Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

20 Φυλάσσει πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

21 Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρὸς, καὶ οἱ μισοῦντες τὸ δίκαιον πλημμελήσουσι.

22 Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτ̃, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

λδ'. 34.

Τῷ Δαυίδ.

ΔΙΚΑΣΟΝ Κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.

2 Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς βοήθειάν μοι.

3 Ἔκχεον ῥομφαίαν, καὶ σύγκλεισον ἐξεναντίας τ̃ καταδιωκόντων με, εἰπὸν τῇ ψυχῇ μου, Σωτηρία σου ἐγώ εἰμι.

4 Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητοῦντες τ̃ ψυχήν μου, ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθείησαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά.

5 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ ἄγγελος Κυρί̃ ἐκθλίβων αὐτούς.

6 Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ ἄγγελος Κυρί̃ καταδιώκων αὐτούς.

7 Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μου.

8 Ἐλθέτω αὐτοῖς παγὶς ἣν

οὐ γινώσκουσι, καὶ ἡ θήρα ἣν ἔκρυψαν, συλλαβέτω αὐτούς, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσοῦνται ἐν αὐτῇ.

9 Ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ.

10 Πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐροῦσι, Κύριε τίς ὅμοιός σοι; ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν.

11 Ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον, ἐπηρώτων με.

12 Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ καλῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου.

13 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκον· καὶ ἐταπείνων ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται.

14 Ὡς πλησίον ὡς ἀδελφόν ἡμέτερον ἦτος εὐηρέσουν, ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων ἦτος ἐταπεινούμην.

15 Καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράνθησαν καὶ συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες καὶ οὐκ ἔγνων· διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν.

16 Ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμόν, ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν.

17 Κύριε πότε ἐπόψῃ, ἀποκατάστησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν κακουργιῶν αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου.

18 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε.

19 Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ματαίως, οἱ μισοῦντές με δωρεὰν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς.

20 Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὀργῇ δόλους διελογίζοντο.

21 Καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, εἶπαν, Εὖγε, εὖγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

22 Εἶδες Κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς, Κύριε μὴ ἀποσῇς ἀπ' ἐμοῦ.

23 Ἐξεγέρθητι Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου, ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου.

24 Κρῖνόν με Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι.

25 Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν, Εὖγε, εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μηδὲ εἴποιεν, Κατεπιομεν αὐτόν.

26 Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου· ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλορρήμονες ἐπ' ἐμέ.

27 Ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐ-

φρανθείησαν οἱ θέλοντες τ̃ δικαιοσύνην μ̃, κ̀ εἰπάτωσαν διαπαντὸς, Μεγαλυνθείη ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τ̀ εἰρήνην τ̃ δούλ̃ αὐτ̃.

28 Καὶ ἡ γλῶσσά μ̃ μελετήσει τ̀ δικαιοσύνην σ̃, ὅλην τ̀ ἡμέραν τ̀ ἔπαινόν σ̃.

λέ. 35.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ δούλῳ Κυρί̃ τῷ Δαυίδ.

ΦΗΣΙΝ ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ, ὐκ ἔστι φόβος Θε̃ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτ̃.

2 Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτ̃, τ̀ εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτ̃ κ̀ μισῆσαι.

3 Τὰ ῥήματα τ̀ στόματος αὐτ̃ ἀνομία κ̀ δόλος, ὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τ̀ ἀγαθῦναι.

4 Ἀνομίαν ἐλογίσατο ἐπὶ τ̀ κοίτης αὐτ̃, παρέστη πάσῃ ὁδῷ ὐκ ἀγαθῇ, τῇ δὲ κακίᾳ οὐ προσώχθισε.

5 Κύριε ἐν τῷ ὐρανῷ τὸ ἔλεός σ̃, κ̀ ἡ ἀλήθειά σ̃ ἕως τῶν νεφελῶν.

6 Ἡ δικαιοσύνη σ̃ ὡς ὄρη Θε̃, τὰ κρίματά σ̃ ὡσεὶ ἄβυσσος πολλή· ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις Κύριε,

7 Ὡς ἐπληθύνας τὸ ἔλεός σ̃ ὁ Θεός· οἱ δὲ υἱοὶ τ̃ ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τ̃ πτερύγων σ̃ ἐλπιοῦσι.

8 Μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος οἴκου σ̃, κ̀ τ̀ χειμάῤῥου τ̀ τρυφῆς σ̃ ποτιεῖς αὐτούς.

9 Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σ̃ ὀψόμεθα φῶς.

10 Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε, κ̀ τ̀ δικαιοσύνην σ̃ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

11 Μὴ ἐλθέτω μοι πὸς ὑπερηφανίας, κ̀ χεὶρ ἁμαρτωλῶν μὴ σαλεύσαι με.

12 Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τ̀ ἀνομίαν, ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

λϛ. 36.

Τῷ Δαυίδ.

ΜΗ παραζήλ̃ ἐν πονηρευομένοις, μηδὲ ζήλου τὸς ποιοῦντας τ̀ ἀνομίαν.

2 Ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται, κ̀ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται.

3 Ἔλπισον ἐπὶ Κύριον, καὶ ποίει χρηστότητα, καὶ κατασκήνου τ̀ γῆν, κ̀ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτ̃.

4 Κατατρύφησον δ̀ Κυρί̃, κ̀ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τ̃ καρδίας σ̃.

5 Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τ̀ ὁδόν σ̃, κ̀ ἔλπισον ἐπ' αὐτὸν, κ̀ αὐτὸς ποιήσει.

6 Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τ̀ δικαιοσύνην σ̃, κ̀ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν.

7 Ὑποτάγηθι τῷ Κυρίῳ, καὶ ἱκέτευσον αὐτόν· μὴ παραζήλᾳ ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίας.

8 Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκάλιπε θυμόν, μὴ παραζήλᾳ ὥστε κονηρεύεσθαι.

9 Ὅτι οἱ κονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται, οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν.

10 Καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ἁμαρτωλός, καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὕρῃς.

11 Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης.

12 Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ βρύξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ.

13 Ὁ δὲ Κύριος ἐκγελάσεται αὐτὸν, ὅτι προβλέπει ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.

14 Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν, καταβαλεῖν πλωχὸν καὶ πένητα, σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

15 Ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη.

16 Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν.

17 Ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συνλριβήσονται, ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους ὁ Κύριος.

18 Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται.

19 Οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ, καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται.

20 Ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται, οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι, ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον.

21 Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποδίσει, ὁ δὲ δίκαιος οἰκτείρει καὶ διδοῖ.

22 Ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν, οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολοθρευθήσονται.

23 Παρὰ Κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει.

24 Ὅταν πέσῃ οὐ καταῤῥαχθήσεται, ὅτι Κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ.

25 Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα, καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους.

26 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται.

27 Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ

ποίησον ἀγαθὸν, καὶ κατασκήνωσον εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

28 Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται· ἄμωμοι ἐκδικηθήσονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται.

29 Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς.

30 Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

31 Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

32 Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ θανατῶσαι αὐτόν.

33 Ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ καταδικάσαι αὐτὸν, ὅταν κρίνηται αὐτῷ.

34 Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομῆσαι τὴν γῆν· ἐν τῷ ἐξολοθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς, ὄψει.

35 Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον, καὶ ἐπαιρόμενον εἰς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου·

36 Καὶ παρῆλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ.

37 Φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἴδε εὐθύτητα, ὅτι ἔστιν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ.

38 Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπιτοαυτὸ, τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται.

39 Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπερασπισὴς αὐτῶν ἐστιν ἐν καιρῷ θλίψεως.

40 Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτοὺς, καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν, καὶ σώσει αὐτοὺς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

λζ'. 37.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν περὶ σαββάτου.

ΚΥΡΙΕ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

2 Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

3 Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου,

4 Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

5 Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

6 Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν

ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

7 Ὅτι ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη ἐμπαιγμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

8 Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμῆς τῆς καρδίας μου.

9 Καὶ ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου οὐκ ἀπεκρύβη ἀπὸ σοῦ.

10 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

11 Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγίσαί μου μακρόθεν ἔστησαν,

12 Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

13 Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

15 Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου.

16 Ὅτι εἶπα, Μή ποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι τοὺς πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.

17 Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου διαπαντός.

18 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

19 Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

20 Οἱ ἀνταποδιδόντες κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην.

21 Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποχωρήσῃς ἀπ' ἐμοῦ.

22 Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

λη'. 38.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Ἰδιθὼν ᾠδὴ τῷ Δαυίδ.

ΕΙΠΑ, Φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν ἐν γλώσσῃ μου· ἔθεμην τῷ στόματί μου φυλακήν, ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου.

2 Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη.

3 Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ· ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου,

4 Γνώρισόν μοι Κύριε τὸ πέρας μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμε-

ρῶν μὲ τίς ἐσὶν, ἵνα γνῶ τί ὑσερῶ ἐγώ.

5 Ἰδὲ παλαιὰς ἔθε τὰς ἡμέρας μὲ, καὶ ὑπόσασίς μὲ ὡσεὶ ἀθὲν ἐνώπιόν σε· πλὴν τὰ σύμπανλα μαλαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν· διάψαλμα.

6 Μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταράσσεται· θησαυρίζει, καὶ ὰ γινώσκει τίνι συνάξει αὐτά.

7 Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μὲ; ὀχὶ ὁ Κύριος; καὶ ἡ ὑπόσασίς μὲ παρὰ σοί ἐσι· διάψαλμα.

8 Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μὲ ῥῦσαί με, ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με.

9 Ἐκωφώθην καὶ ὐκ ἤνοιξα τὸ σόμα μὲ, ὅτι σὺ εἶ ὁ ποιήσας με.

10 Ἀπόσησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάσιγάς σε· ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σε ἐγὼ ἐξέλιπον.

11 Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον· καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτῆ, πλὴν μάτην ταράσσεται πᾶς ἄνθρωπος· διάψαλμα.

12 Εἰσάκεσον τῆς προσευχῆς μὲ Κύριε καὶ τῆς δεήσεώς μὲ, ἐνώτισαι τῶν δακρύων μὲ· μὴ παρασιωπήσης, ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ καὶ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μὲ.

13 Ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν, καὶ ὐκέτι μὴ ὑπάρξω.

λϑ'. 39.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυὶδ ψαλμός.

ΥΠΟΜΕΝΩΝ ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκεσε τῆς δεήσεώς μὲ.

2 Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκε ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλὸς ἰλύος· καὶ ἔσησεν ἐπὶ πέτραν τὰς πόδας μὲ, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μὲ.

3 Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ σόμα μὲ ᾆσμα καινὸν, ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐλπιῶσιν ἐπὶ Κύριον.

4 Μακάριος ἀνὴρ, οὗ ἐσὶ τὸ ὄνομα Κυρίε ἐλπὶς αὐτῆ, καὶ ὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς.

5 Πολλὰ ἐποίησας σὺ Κύριε ὁ Θεός μὲ τὰ θαυμάσιά σε, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σε ὐκ ἔσι τις ὁμοιωθήσεταί σοι· ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν.

6 Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι· ὁλοκαύτωμα καὶ περὶ ἁμαρτίας ὐκ ἤτησας.

7 Τότε εἶπον, Ἰδὲ ἥκω, ἐν

κεφαλίδι βιβλίε γέγραπται περὶ ἐμοῦ,

8 Τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σε ὁ Θεός με ἠβουλήθην, καὶ τὸν νόμον σε ἐν μέσῳ τῆς καρδίας με.

9 Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ, ἰδὲ τὰ χείλη με ὐ μὴ κωλύσω· Κύριε σὺ ἔγνως

10 Τὴν δικαιοσύνην με, οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ με τὴν ἀλήθειάν σε, καὶ τὸ σωτήριόν σε εἶπα· οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σε καὶ τ ἀλήθειάν σε ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

11 Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σε ἀπ' ἐμοῦ, τὸ ἔλεός σε καὶ ἡ ἀλήθειά σε διαπαντὸς ἀντελάβοντό με.

12 Ὅτι περιέσχον με κακὰ, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, καὶ κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι με, καὶ οὐκ ἠδυνάσθην ὦ βλέπειν· ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τοὺς τρίχας τ κεφαλῆς με, καὶ ἡ καρδία με ἐγκατέλιπέ με.

13 Εὐδόκησον Κύριε ὦ ῥύσασθαί με, Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες.

14 Καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τ ψυχήν με, ὦ ἐξάραι αὐτήν· ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἐντραπείησαν οἱ θέλοντές μοι κακά.

15 Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν, οἱ λέγοντές μοι, Εὖγε, εὖγε.

16 Ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανθείησαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε Κύριε, καὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σε.

17 Ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ, Κύριος φροντιεῖ με· βοηθός με καὶ ὑπερασπιστής με εἶ σὺ ὁ Θεός με, μὴ χρονίσῃς.

μ'. 40.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα, ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος.

2 Κύριος φυλάξαι αὐτὸν καὶ ζήσαι αὐτὸν, καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ, καὶ μὴ παραδοῖ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν.

3 Κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτῶν, ὅλην τὴν κοίτην αὐτῶν ἔστρεψας ἐν τῇ ἀῤῥωστίᾳ αὐτῶν.

4 Ἐγὼ εἶπα, Κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τ ψυχήν με, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

5 Οἱ ἐχθροί με εἶπαν κακά μοι, Πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτῶν;

6 Καὶ εἰ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰ-

δεῖν, μάτην ἐλάλει ἡ καρδία αὐτῆς, συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ, ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

7 Κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου, κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι.

8 Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ, Μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι;

9 Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ' ὃν ἤλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πλερνισμόν.

10 Σὺ δὲ Κύριε ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

11 Ἐν τούτῳ ἔγνων, ὅτι τεθέληκάς με, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ.

12 Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου, καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο, γένοιτο.

μά'. 41.

Εἰς τὸ τέλος, εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορέ.

ΟΝ τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ ὁ Θεός.

2 Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα· πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ;

3 Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου;

4 Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορταζόντων.

5 Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἱνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου,

6 Ὁ Θεός μου· πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη, διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου, καὶ Ἑρμωνιείμ ἀπὸ ὄρους μικροῦ.

7 Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταῤῥακτῶν σου· πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον.

8 Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς δηλώσει· παρ' ἐμοὶ προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου,

9 Ἐρῶ τῷ Θεῷ, Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, διατί μου ἐπελάθου; ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;

10 Ἐν τῷ καταθλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠνείδισάν με οἱ θλίβοντές με· ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, Πῦ ἐστιν ὁ Θεός σου;

11 Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἱνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, τὸ σωτήριά τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

μβ'. 42.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΚΡΙΝΟΝ με ὁ Θεὸς, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου, ἐξ ἔθνους οὐχ ὁσίου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με.

2 Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς κραταίωμά μου, ἱνατί ἀπώσω με; καὶ ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;

3 Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου, αὐτά με ὡδήγησαν καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου, καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.

4 Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου, ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου.

5 Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἱνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, ὁ Θεός μου.

μγ'. 43.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν ψαλμός.

ΟΘΕΟΣ ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν, ἔργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

2 Ἡ χεὶρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσε, καὶ κατεφύτευσας αὐτούς, ἐκάκωσας λαοὺς καὶ ἐξέβαλες αὐτούς.

3 Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν, καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς, ἀλλὰ ἡ δεξιά σου καὶ ὁ βραχίων σου, καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου, ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς.

4 Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ.

5 Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν.

6 Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιῶ, καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με.

7 Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῃσχυνας.

8 Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῷ

ὀνόματί σε ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα· διάψαλμα.

9 Νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατήσχυνας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.

10 Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς.

11 Ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς.

12 Ἀπέδου τὸν λαόν σε ἄνευ τιμῆς, καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν αὐτῶν.

13 Ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸν καὶ καταγέλωτα τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

14 Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.

15 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατεναντίον μού ἐστι, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέ με,

16 Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ παραλαλοῦντος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος.

17 Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου, καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν διαθήκῃ σου.

18 Καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.

19 Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως, καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτου.

20 Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς θεὸν ἀλλότριον,

21 Οὐχὶ ὁ Θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας.

22 Ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

23 Ἐξεγέρθητι, ἱνατί ὑπνοῖς Κύριε; ἀνάστηθι, καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος.

24 Ἱνατί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις; ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν;

25 Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν.

26 Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

μδ'. 44.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν, ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.

ΕΞΗΡΕΥΞΑΤΟ ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθὸν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ· ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

2 Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σε, διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σε ἐπὶ τὸν μηρόν σε δυνατέ· τῇ ὡραιότητί σε,

4 Καὶ τῷ κάλλει σε, καὶ ἔντεινον, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε· ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραΰτητος καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σε.

5 Τὰ βέλη σου ἡκονημένα δυνατὲ, λαοὶ ὑποκάτω σε πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.

6 Ὁ θρόνος σε ὁ Θεὸς εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σε.

7 Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σε ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σε,

8 Σμύρνα καὶ σακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σε, ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν ηὔφρανάν σε

9 Θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σε· παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σε, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

10 Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σε, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σε, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σε.

11 Ὅτι ἐπεθύμησεν ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σε, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Κύριός σε.

12 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ θυγατέρες Τύρε ἐν δώροις, τὸ πρόσωπόν σε λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ τῆς γῆς.

13 Πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως Ἐσεβὼν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς

14 Περιβεβλημένη, πεποικιλμένη· ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι.

15 Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.

16 Ἀντὶ τῶν πατέρων σε ἐγενήθησάν σοι υἱοὶ, καθιεῖς αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

17 Μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός σε ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ, διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

μέ. 45.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ, ὑπὲρ τῶν κρυφίων ψαλμός.

ΟΘΕΟΣ ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν

θλίψεσι ταῖς εὑρέσαις ἡμᾶς σφόδρα.

2 Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τ᾽ γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.

3 Ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ· διάψαλμα.

4 Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τ᾽ πόλιν τ᾽ Θεοῦ, ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.

5 Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς οὐ σαλευθήσεται, βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τῷ πρωσώπῳ.

6 Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

7 Κύριος τ᾽ δυνάμεων μεθ᾽ ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ· διάψαλμα.

8 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς,

9 Ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τ᾽ περάτων τ᾽ γῆς, τόξον συντρίψει, καὶ συκλάσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί.

10 Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

11 Κύριος τ᾽ δυνάμεων μεθ᾽ ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

μς'. 46.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τ᾽ υἱῶν Κορὲ ψαλμός.

ΠΑΝΤΑ τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

2 Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερὸς, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τ᾽ γῆν.

3 Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.

4 Ἐξελέξατο ἡμῖν τ᾽ κληρονομίαν αὐτοῦ, τ᾽ καλλονὴν Ἰακὼβ, ἣν ἠγάπησε· διάψαλμα.

5 Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

6 Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε.

7 Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεὸς, ψάλατε συνετῶς.

8 Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ.

9 Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ Θεοῦ Ἀβραάμ, ὅτι τ᾽ Θεοῦ οἱ κραταιοὶ τ᾽ γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

μζ'. 47.

Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορὲ δευτέρα σαββάτου.

ΜΕΓΑΣ Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τ᾽

Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ

2 Εὐρίζων, ἀγαλλιάματι πάσης τ γῆς, ὄρη Σιὼν τὰ πλευρὰ τῆ Βορρᾶ, ἡ πόλις τ βασιλέως τ μεγάλου.

3 Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.

4 Ὅτι ἰδὲ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, ἦλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

5 Αὐτοὶ ἰδόντες ἅτως ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν,

6 Τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν· ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης.

7 Ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα Θάρσις.

8 Καθάπερ ἠκούσαμεν, ἅτως κ εἴδομεν, ἐν πόλει Κυρίε τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τ Θεᾶ ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα· διάψαλμα.

9 Ὑπελάβομεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεός σε ἐν μέσῳ τ λαᾶ σε.

10 Κατὰ τὸ ὄνομά σε ὁ Θεὸς, ἅτως κ ἡ αἴνεσίς σε ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιά σε.

11 Εὐφρανθήτω τὸ ὄρος Σιὼν, ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τ Ἰουδαίας ἕνεκα τ κριμάτων σε Κύριε.

12 Κυκλώσατε Σιὼν, κ περιλάβετε αὐτὴν, διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς.

13 Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τ δύναμιν αὐτῆς, κ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.

14 Ὅτι ἅτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα κ εἰς τὸν αἰῶνα τ αἰῶνος, αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τὰς αἰῶνας.

μη'. 48.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τ οἰκουμένην,

2 Οἵ τε γηγενεῖς κ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος κ πένης.

3 Τὸ στόμα με λαλήσει σοφίαν, κ ἡ μελέτη τ καρδίας με σύνεσιν.

4 Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς με, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά με.

5 Ἱνατί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ; ἡ ἀνομία τ πτέρνης με κυκλώσει με.

6 Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, κ ἐπὶ τῷ πλήθει τ πλούτε αὐτῶν καυχώμενοι.

7 Ἀδελφὸς ὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος; ὐ δώσει τῷ Θεῷ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ,

8 Καὶ τὴν τιμὴν τ λυτρώ-

σεως τῆς ψυχῆς αὐτῦ· καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα,

9 Καὶ ζήσεται εἰς τέλος· ὅτι ὄψεται καταφθορὰν,

10 Ὅταν ἴδῃ σοφὸς ἀποθνήσκοντας, ἐπιτοαυτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολῦνται, καὶ καταλείψουσιν ἀλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν.

11 Καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα, σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν, ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν.

12 Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν, οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.

13 Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐλογήσουσι· διάψαλμα.

14 Ὡς πρόβατα ἐν ᾅδῃ ἐτέθησαν, θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς· καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τοπρωΐ, καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ᾅδῃ ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν.

15 Πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχήν μου ἐκ χειρὸς ᾅδου, ὅταν λαμβάνῃ με· διάψαλμα.

16 Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, καὶ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

17 Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα, οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ.

18 Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται, ἐξομολογήσεταί σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ.

19 Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς.

20 Ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν, οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.

μθ'. 49.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Θεὸς θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν,

2 Ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ.

3 Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἥξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται· πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφοδρά.

4 Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω, καὶ τὴν γῆν διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ.

5 Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.

6 Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι Θεὸς κριτής ἐστι· διάψαλμα.

7 Ἄκουσον λαός μου καὶ λαλήσω σοι,

σω σοι, Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι, ὁ Θεὸς ὁ Θεός σε εἰμὶ ἐγώ.

8 Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε, τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά σε ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

9 Οὐ δέξομαι ἐκ τῆς οἰκίας σου μόσχας, ἢ ἐκ τῶν ποιμνίων σε χιμάρους.

10 Ὅτι ἐμά ἐστι πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ βόες.

11 Ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ ἀέρος, καὶ ὡραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστιν.

12 Ἐὰν πεινάσω, οὐ μή σοι εἴπω, ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

13 Μὴ φάγομαι κρέα ταύρων, ἢ αἷμα τράγων πίομαι;

14 Θῦσον τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σε.

15 Καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, καὶ ἐξελοῦμαί σε, καὶ δοξάσεις με.

16 Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεὸς, Ἱνατί σὺ διηγῇ τὰ δικαιώματά μου, καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου;

17 Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν, καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω.

18 Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ, καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν μερίδα σου ἐτίθεις.

19 Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητα.

20 Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις, καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου ἐτίθεις σκάνδαλον.

21 Ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσίγησα, ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος· ἐλέγξω σε, καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου.

22 Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ Θεοῦ, μήποτε ἁρπάσῃ, καὶ μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος.

23 Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με, καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ᾗ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριον Θεοῦ.

ν'. 50.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφήτην, ἡνίκα εἰσῆλθε πρὸς Βηρσαβεέ.

ΕΛΕΗΣΟΝ με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

2 Ἐπιπλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

3 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

4 Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σε ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σε, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

5 Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

6 Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

7 Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

8 Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστᾶ τεταπεινωμένα.

9 Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

10 Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

11 Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

12 Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

13 Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

14 Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

15 Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

16 Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὁλοκαυτώμασι οὐκ εὐδοκήσεις.

17 Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

18 Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

19 Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὁλοκαυτώματα, τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ναʹ. 51.

Εἰς τὸ τέλος συνέσεως τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωὴκ τὸν Ἰδουμαῖον, καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαοὺλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ, Ἦλθε Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ.

ΤΙ ἐγκαυχᾶ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατὸς ἀνομίαν; ὅλην τὴν ἡμέραν

2 Ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου· ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον.

3 Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην, ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ

λαλῆσαι δικαιοσύνην· διάψαλμα.

4 Ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν.

5 Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος, ἐκτίλαι σε καὶ μεταναστεύσαι σε ἀπὸ σκηνώματος, καὶ τὸ ῥίζωμά σε ἐκ γῆς ζώντων· διάψαλμα.

6 Καὶ ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται, καὶ ἐροῦσιν,

7 Ἰδὲ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν Θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου αὐτοῦ, καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ.

8 Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

9 Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας, καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

νβ'. 52.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ μαελὲθ συνέσεως τῷ Δαυίδ.

ΕΙΠΕΝ ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐκ ἔστι Θεός· διέφθειραν, καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις· οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν.

2 Ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

3 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθὸν, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

4 Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου; τὸν Θεὸν οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

5 Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος· ὅτι ὁ Θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων, κατησχύνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς.

6 Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ; ἐν τῷ ἀποστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

νγ'. 53.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζειφαίους, καὶ εἰπεῖν τῷ Σαοὺλ, Οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν;

Ο ΘΕΟΣ ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με.

2 Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

3 Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν

ἐπ' ἐμὲ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν· διάψαλμα.

4 Ἰδὲ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.

5 Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.

6 Ἑκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου Κύριε, ὅτι ἀγαθόν.

7 Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

νδ'. 54.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυίδ.

ΕΝΩΤΙΣΑΙ ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου·

2 Πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου· ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην

3 Ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ· ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.

4 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.

5 Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐκάλυψέ με σκότος.

6 Καὶ εἶπα, Τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστεράς; καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω.

7 Ἰδὲ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ· διάψαλμα.

8 Προσεδεχόμην τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταιγίδος.

9 Καταπόντισον Κύριε καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.

10 Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς, ἀνομία καὶ πόνος ἐν μέσῳ αὐτῆς

11 Καὶ ἀδικία, καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.

12 Ὅτι εἰ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν, καὶ εἰ ὁ μισῶν ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησεν, ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ.

13 Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου καὶ γνωστέ μου,

14 Ὃς ἐπιτοαυτὸ ἐγλύκανας ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ.

15 Ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτὸς, καὶ καταβήτωσαν εἰς ᾅδου ζῶντες· ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν.

16 Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.

17 Ἑσπέρας καὶ πρωὶ καὶ

μεσημβρίας διηγήσομαι, καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου.

18 Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.

19 Εἰσακούσεται ὁ Θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτούς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων· διάψαλμα· οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν.

20 Ἐξέτεινε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι· ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ.

21 Διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισεν ἡ καρδία αὐτοῦ· ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες.

22 Ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει, καὶ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.

23 Σὺ δὲ ὁ Θεὸς καταξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς· ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σὲ Κύριε.

νέ. 55.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἁγίου μεμακρυμμένου, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ.

ΕΛΕΗΣΟΝ με ὁ Θεός, ὅτι καταπατησέ με ἄνθρωπος, ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με.

2 Καταπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν ἀπὸ ὑψους ἡμέρας· ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με·

3 Φοβηθήσονται, ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σοί.

4 Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου, ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ.

5 Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο, κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.

6 Παροικήσουσι καὶ κατακρύψουσιν αὐτοί, τὴν πτέρναν μου φυλάξουσι· καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχήν μου.

7 Ὑπὲρ τοῦ μηδενὸς σώσεις αὐτούς, ἐν ὀργῇ λαοὺς καταξεις· ὁ Θεὸς

8 Τὴν ζωήν μου ἐξήγγειλά σοι, ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου.

9 Ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε· ἰδοὺ ἔγνων ὅτι Θεός μου εἶ σύ.

10 Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον.

11 Ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

12 Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς αἱ εὐχαί, ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σε.

13 Ὅτι ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, καὶ τοὺς πόδας μου ἐξ ὀλισθήματος, τοῦ εὐαρεστῆσαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν φωτὶ ζώντων.

νς'. 56.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον.

ΕΛΕΗΣΟΝ με ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μου· καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ, ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.

2 Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με· διάψαλμα.

3 Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με· ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ,

4 Καὶ ἐῤῥύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ μέσου σκύμνων· ἐκοιμήθην τεταραγμένος· υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν, ὅπλον καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν, μάχαιρα ὀξεῖα.

5 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

6 Παγίδας ἡτοίμασαν τοῖς ποσί μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχήν μου· ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν· διάψαλμα.

7 Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεὸς, ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ᾄσομαι καὶ ψαλῶ.

8 Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.

9 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.

10 Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

11 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

νζ'. 57.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν.

ΕΙ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθεῖα κρίνετε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

2 Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν.

3 Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρὸς, ἐλάλησαν ψευδῆ.

4 Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τ̃ ὄφεως, ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς, ἡ βυούσης τὰ ὦτα αὐτ̃ς,

5 Ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνὴν ἐπᾳδόντων, φαρμάκα τε φαρμακευομένε παρὰ σοφ̃.

6 Ὁ Θεὸς συνέτριψε τὰς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος.

7 Ἐξουδενωθήσονται ὡς ὕδωρ διαπορευόμενον, ἐνένει τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ ἀσθενήσωσιν.

8 Ὡσεὶ κηρὸς ὁ τακεὶς ἀνταναιρεθήσονται, ἔπεσε πῦρ, ἡ οὐκ εἶδον τ̃ ἥλιον.

9 Πρὸ τ̃ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥάμνον, ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται ὑμᾶς.

10 Εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν ἀσεβῶν, τὰς χεῖρας αὐτ̃ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τ̃ ἁμαρτωλ̃.

11 Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος, Εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ, ἄρα ἐστὶν ὁ Θεὸς κρίνων αὐτὸς ἐν τῇ γῇ.

νή. 58.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε ἀπέστειλε Σαὰλ, καὶ ἐφύλαξε τ̃ οἶκον αὐτ̃ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

ΕΞΕΛΟΥ με ἐκ τ̃ ἐχθρῶν μου ὁ Θεὸς, ἡ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.

2 Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τ̃ ἀνομίαν, ἡ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με.

3 Ὅτι ἰδὲ ἐθήρευσαν τὴν ψυχήν μου, ἐπέστεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί· οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ ἁμαρτία μου Κύριε·

4 Ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυνα· ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, ἡ ἴδε.

5 Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς τ̃ Ἰσραὴλ, πρόσχες τ̃ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη, μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας τὰς ἐργαζομένας τὴν ἀνομίαν· διάψαλμα.

6 Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, ἡ λιμώξουσιν ὡς κύων, ἡ κυκλώσουσι πόλιν.

7 Ἰδὲ ἀποφθέγξονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, ἡ ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν, ὅτι τίς ἤκουσε;

8 Καὶ σὺ Κύριε ἐκγελάσῃ αὐτὰς, ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη.

9 Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

10 Ὁ Θεός μου, τὸ ἔλεος αὐτ̃ προφθάσει με, ὁ Θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου.

11 Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτὲς, μή ποτε ἐπιλάθωνται τ̃ νόμε σε· διασκόρπισον αὐτὲς ἐν τῇ δυνάμει σε, κ̀ κατάγαγε αὐτὲς ὁ ὑπερασπιςής με Κύριε.

12 Ἁμαρτίαν ςόματος αὐτῶν, λόγον χειλέων αὐτῶν, κ̀ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν· κ̀ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδες διαγελήσονται

13 Συντέλειαι, ἐν ὀργῇ συντελείας, κ̀ οὐ μὴ ὑπάρξωσι· κ̀ γνώσονται ὅτι ὁ Θεὸς τ̃ Ἰακὼβ δεσπόζει τ̃ περάτων τ̃ γῆς· διάψαλμα.

14 Ἐπιςρέψωσιν εἰς ἑσπέραν, κ̀ λιμώξωσιν ὡς κύων, κ̀ κυκλώσωσι πόλιν.

15 Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τ̃ φαγεῖν, ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι, κ̀ γογγύσωσιν.

16 Ἐγὼ δὲ ᾄσομαι τῇ δυνάμει σε, κ̀ ἀγαλλιάσομαι τοπρωὶ τὸ ἔλεός σε, ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ με καὶ καταφυγή με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς με.

17 Βοηθός με, σοὶ ψαλῶ ὁ Θεός με, ἀντιλήπτωρ με εἶ ὁ Θεός με, τὸ ἔλεός με.

νδ'. 59.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι, εἰς ςηλογραφίαν τῷ Δαυὶδ εἰς διδαχὴν, ὁπότε ἐνεπύρισε τ̃ Μεσοποταμίαν Συρίας, κ̀ τ̃ Συρίαν Σοβὰλ, κ̀ ἐπέςρεψεν Ἰωὰβ, κ̀ ἐπάταξε τ̃ φάραγγα τῶν ἁλῶν, δώδεκα χιλιάδας.

ΟΘΕΟΣ ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς, ὠργίσθης κ̀ ὠκτείρησας ἡμᾶς.

2 Συνέσεισας τ̃ γῆν κ̀ συνετάραξας αὐτὴν, ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη.

3 Ἔδειξας τῷ λαῷ σε σκληρὰ, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως.

4 Ἔδωκας τοῖς φοβεμένοις σε σημείωσιν, τ̃ φυγεῖν ἀπὸ τροσώπε τόξε· διάψαλμα.

5 Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σε, σῶσον τῇ δεξιᾷ σε κ̀ ἐπάκεσόν μοι.

6 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτε, ἀγαλλιάσομαι κ̀ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τ̃ κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.

7 Ἐμός ἐςι Γαλαὰδ, κ̀ ἐμός ἐςι Μανασσῆ, κ̀ Ἐφραὶμ κραταίωσις τ̃ κεφαλῆς με· Ἰούδας βασιλεύς με,

8 Μωὰβ λέβης τ̃ ἐλπίδος με, ἐπὶ τ̃ Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά με, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.

9 Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; τίς ὁδηγήσει με ἕως τ̃ Ἰδουμαίας;

10 Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; κ̀ οὐκ ἐξελεύσῃ

ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;

11 Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.

12 Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

ξ'. 60.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις τῷ Δαυίδ.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μου, πρόσχες τῇ προσευχῇ μου.

2 Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου, ἐν πέτρᾳ ὑψωσάς με ὡδήγησάς με,

3 Ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.

4 Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· διάψαλμα.

5 Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς εἰσήκουσας τῆς προσευχῶν μου, ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.

6 Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας βασιλέως προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.

7 Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει αὐτῶν;

8 Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

ξά'. 61.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθοὺν ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΟΥΧΙ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου; παρ' αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτήριόν μου.

2 Καὶ γὰρ αὐτὸς Θεός μου καὶ σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πολύν.

3 Ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον; φονεύετε πάντες ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ.

4 Πλὴν τὴν τιμήν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι· ἔδραμον ἐν δίψει· τῷ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο· διάψαλμα.

5 Πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχή μου, ὅτι παρ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονή μου.

6 Ὅτι αὐτὸς Θεός μου καὶ σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ μετανασεύσω.

7 Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου, καὶ ἡ δόξα μου· ὁ Θεὸς τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ.

8 Ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν, πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ· ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς ἡμῶν· διάψαλμα.

9 Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς ϑ' ἀδικῆσαι, αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπιτοαυτό.

10 Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ ἁρπάγματα μὴ ἐπιποθεῖτε· πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προσίθεσθε καρδίαν.

11 Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς, δύο ταῦτα ἤκουσα, ὅτι τὸ κράτος ϑ' Θεοῦ,

12 Καὶ σοῦ Κύριε τὸ ἔλεος, ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

ξβ'. 62.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ ϑ' Ἰδουμαίας.

ΟΘΕΟΣ ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω, ἐδίψησέ σοι ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ,

2 Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, ϑ' ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

3 Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωὰς, τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

4 Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

5 Ὡσεὶ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ ὄνομά σου.

6 Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

7 Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

8 Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

9 Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς,

10 Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

11 Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

ξγ'. 63.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ ὁ Θεὸς τῆς προσευχῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σὲ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου.

2 Ἐσκέπασάς με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων, ἀπὸ πληθους ἐργαζομένων ἀδικίαν·

3 Οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον πρᾶγμα πικρὸν,

4 Τῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον, ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτὸν, καὶ οὐ φοβηθήσονται.

5 Ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρὸν, διηγήσαντο τῦ κρύψαι παγίδας· εἶπαν, Τίς ὄψεται αὐτάς;

6 Ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσει· προσελεύσεται ἄνθρωπος, καὶ καρδία βαθεῖα,

7 Καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός· βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν,

8 Καὶ ἐξησθένησαν αὐτὸν αἱ γλῶσσαι αὐτῶν· ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωρῦντες αὐτὰς,

9 Καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος· καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τῦ Θεῦ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτῦ συνῆκαν.

10 Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ξδ'. 64.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ᾠδή.

ΣΟΙ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιὼν, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχή.

2 Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει.

3 Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ τὰς ἀσεβείας ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ.

4 Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου· πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τῦ οἴκου σου, ἅγιος ὁ ναός σου,

5 Θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ· ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν·

6 Ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ σου, περιζωσμένος ἐν δυναστείᾳ·

7 Ὁ συνταράσσων τὸ κῦτος τῆς θαλάσσης, ἦχος κυμάτων αὐτῆς.

8 Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις.

9 Ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτὴν, ἐπλήθυνας τῦ πλουτίσαι αὐτήν· ὁ ποταμὸς τῦ Θεῦ ἐπληρώθη ὑδάτων· ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία.

10 Τὰς αὔλακας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γενήματα αὐτῆς, ἐν ταῖς ταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

11 Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ

τὰ πεδία σε πλησθήσονται πιότητος.

12 Πιανθήσεται τὰ ὄρη τῆς ἐρήμε, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

15 Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλάδες πλη-θυνθῆσι σῖτον, κεκράζουσι, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ξέ. 65.

Εἰς τὸ τέλος, ᾠδὴ ψαλμῦ ἀνα-στάσεως.

ΑΛΑΛΑΞΑΤΕ τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ,

2 Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτῦ, δότε δόξαν αἰνέσει αὐτῦ.

3 Εἴπατε τῷ Θεῷ, Ὡς φο-βερὰ τὰ ἔργα σε; ἐν τῷ πλή-θει τ δυνάμεώς σε ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σε.

4 Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησά-τωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματί σου· διάψαλμα.

5 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τῦ Θεῦ, φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τὰς υἱὰς τ ἀνθρώπων.

6 Ὁ μεταστρέφων τ θάλασ-σαν εἰς ξηράν, ἐν ποταμῷ διε-λεύσονται ποδί· ἐκεῖ εὐφραν-θησόμεθα ἐπ' αὐτῷ,

7 Τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυ-νασείᾳ αὐτῦ εἰς αἰῶνος· οἱ ὀ-φθαλμοὶ αὐτῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν, οἱ παραπικραί-νοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυ-τοῖς· διάψαλμα.

8 Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε τ φωνὴν τ αἰνέσεως αὐτῦ,

9 Τῦ θεμένε τ ψυχήν με εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς σά-λον τὰς πόδας με.

10 Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυ-ροῦται τὸ ἀργύριον.

11 Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν,

12 Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· διήλ-θομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

13 Εἰσελεύσομαι εἰς τ οἶκόν σε ἐν ὁλοκαυτώμασιν, ἀπο-δώσω σοι τὰς εὐχάς με,

14 Ἃς διέστειλε τὰ χείλη με, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα με ἐν τῇ θλίψει με.

15 Ὁλοκαυτώματα πεπυε-λωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ θυ-μιάματος καὶ κριῶν, ποιήσω σοι βόας μετὰ χιμάρων· διάψαλμα.

16 Δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διη-γήσομαι, πάντες οἱ φοβούμενοι τ Θεὸν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ με.

17 Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί με ἐκέκραξα, καὶ ὕψωσα ὑπὸ τ γλῶσσάν με.

18 Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν

καρδία μου, μὴ εἰσακηκοάτω Κύριος.

19 Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεὸς, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς προσευχῆς μου.

20 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

ξς'. 66.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΟΘΕΟΣ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς· διάψαλμα.

2 Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

3 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

4 Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις· διάψαλμα.

5 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

6 Γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν,

7 Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

ξζ'. 67.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυὶδ ψαλμὸς ᾠδῆς.

ΑΝΑΣΤΗΤΩ ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν οἱ μισοῦντες αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

2 Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς, οὕτως ἀπόλοιντο οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν· ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.

4 Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ ταραχθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ,

5 Τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν, ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.

6 Ὁ Θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ, ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ· ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις.

7 Ὁ Θεὸς, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε τὴν ἔρημον· διάψαλμα·

8 Γῆ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ.

9 Βροχὴν ἑκούσιον ἀφορίεις ὁ Θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σε, καὶ ἠσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.

10 Τὰ ζῶά σε κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ, ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σε τῷ πτωχῷ.

11 Ὁ Θεὸς Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ,

12 Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων ἠγαπήθη, ἠγαπήθη, καὶ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα.

13 Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀναμέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι, καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου.

14 Ἐν τῷ διασκέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμών.

15 Ὄρος Θεοῦ ὄρος πῖον, ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον.

16 Ἱνατί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.

17 Τὸ ἅρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθηνούντων, Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ ἐν τῷ ἁγίῳ.

18 Ἀναβὰς εἰς ὕψος, ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν· ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώπῳ, καὶ γὰρ ἀπειθοῦντες τοῦ κατασκηνῶσαι.

19 Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν, καὶ κατευοδώσει ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν· διάψαλμα.

20 Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ Κυρίε αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτε.

21 Πλὴν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτῶν, κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν.

22 Εἶπε Κύριος, Ἐκ Βασὰν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης.

23 Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σε ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σε ἐξ ἐχθρῶν πρὸς αὐτόν.

24 Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σε ὁ Θεός, αἱ πορεῖαι τοῦ Θεοῦ με τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ

25 Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν.

26 Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, τὸν Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

27 Ἐκεῖ Βενιαμὶν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβελὼν, ἄρχοντες Νεφθαλί.

28 Ἐντεῖλαι ὁ Θεὸς τῇ δυνάμει σε, δυνάμωσον ὁ Θεὸς τοῦτο, ὃ κατηρτίσω ἐν ἡμῖν.

29 Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σε ἐπὶ Ἰε-

ρυσαλὴμ, σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα.

30 Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τ̃ καλάμου· ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν, τ̃ μὴ ἀποκλεισθῆναι τὲς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ· διασκόρπισον ἔθνη τὰ τὲς πολέμους θέλοντα.

31 Ἥξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ.

32 Αἱ βασιλεῖαι τ̃ γῆς ᾄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ· διάψαλμα.

33 Ψάλατε τῷ Θεῷ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τ̃ οὐρανὸν τ̃ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολὰς, ἰδοὺ δώσει ἐν τῇ φωνῇ αὐτ̃ φωνὴν δυνάμεως.

34 Δότε δόξαν τῷ Θεῷ, ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτ̃, κ̀ ἡ δύναμις αὐτ̃ ἐν ταῖς νεφέλαις.

35 Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτ̃, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, αὐτὸς δώσει δύναμιν κ̀ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτ̃· εὐλογητὸς ὁ Θεός.

ξή'. 68.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τ̃ ἀλλοιωθησομένων, τῷ Δαυίδ.

ΣΩΣΟΝ με ὁ Θεὸς, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.

2 Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, κ̀ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις· ἦλθον εἰς τὰ βάθη τ̃ θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με.

3 Ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τ̃ ἐλπίζειν με ἐπὶ τ̃ Θεόν μου.

4 Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τ̃ κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν· ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως· ἃ οὐκ ἥρπασα, τότε ἀπετίννυον.

5 Ὁ Θεὸς σὺ ἔγνως τ̃ ἀφροσύνην μου, κ̀ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβησαν.

6 Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε Κύριε τ̃ δυνάμεων, μὴ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

7 Ὅτι ἕνεκά σε ὑπήνεγκα ὀνειδισμὸν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.

8 Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, κ̀ ξένος τοῖς υἱοῖς τ̃ μητρός μου.

9 Ὅτι ὁ ζῆλος τ̃ οἴκου σου κατέφαγέ με, κ̀ οἱ ὀνειδισμοὶ τ̃ ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

10 Καὶ συνέκαμψα ἐν νηστείᾳ τ̃ ψυχήν μου, κ̀ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί.

11 Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, κ̀ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.

12 Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχων οἱ καθήμενοι ἐν πύλῃ, καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες τὸ οἶνον.

13 Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σὲ Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας ὁ Θεός· ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τοῦ σωτηρίας σου.

14 Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τοῦ βάθους τῶν ὑδάτων.

15 Μή με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθὸς, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ·

16 Εἰσάκουσόν μου Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.

17 Καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου· ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

18 Πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτὴν, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με.

19 Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου· ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με.

20 Ὠνείδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν· καὶ ὑπέμεινα συλλυπέμενον, καὶ οὐκ ὑπῆρξε, καὶ παρακαλοῦντα, καὶ οὐκ εὗρον.

21 Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

22 Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς σκάνδαλον.

23 Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.

24 Ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς.

25 Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.

26 Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.

27 Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.

28 Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.

29 Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγὼ, καὶ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου σου ἀντελάβετό μου.

30 Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ᾠδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει.

31 Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ

μόσχον νέον κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς.

32 Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεσθε.

33 Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.

34 Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτοῖς.

35 Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τοῦ Ἰουδαίας, καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν.

36 Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ κατάξουσιν αὐτὴν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ξθ'. 69.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ σῶσαί με Κύριον.

1 Ο ΘΕΟΣ εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

2 Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθείησαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

3 Ἀποστραφείησαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι, εὖγε, εὖγε.

4 Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, καὶ λεγέτωσαν διαπαντὸς, Μεγαλυνθήτω ὁ Θεὸς, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

5 Ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης, ὁ Θεὸς βοήθησόν μοι· βοηθός μου, καὶ ῥύστης μου εἶ σὺ, Κύριε μὴ χρονίσῃς.

ο'. 70.

Τῷ Δαυὶδ υἱῶν Ἰωναδὰβ, καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων.

1 ΕΠΙ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

2 Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με, κλῖνον πρὸς μὲ τὸ οὖς σου καὶ σῶσόν με.

3 Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με, ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ.

4 Ὁ Θεός μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος.

5 Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου Κύριε, Κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου.

6 Ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρὸς, ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ σκεπαστής· ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διαπαντός.

7 Ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθὸς κραταιός.

8 Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

9 Μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν γήρους, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

10 Ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροί μου ἐμοὶ, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο ἐπιτοαυτὸ,

11 Λέγοντες, Ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτὸν, καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος.

12 Ὁ Θεὸς μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ, ὁ Θεός μου εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

13 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχήν μου, περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

14 Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπιῶ, καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου.

15 Τὸ στόμα μου ἐξαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου· ὅτι οὐκ ἔγνων γραμματείας.

16 Εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου, Κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου.

17 Ἐδίδαξάς με ὁ Θεὸς ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου,

18 Καὶ ἕως γήρους καὶ πρεσβείου· ὁ Θεὸς μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἕως ἂν ἀπαγγείλω τὸν βραχίονά σου πάσῃ τῇ γενεᾷ τῇ ἐρχομένῃ.

19 Τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου ὁ Θεὸς ἕως ὑψίστων, ἃ ἐποίησας μεγαλεῖα· ὁ Θεὸς τίς ὅμοιός σοι;

20 Ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς; καὶ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

21 Ἐπλεόνασας τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

22 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν σκεύει ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου ὁ Θεὸς, ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

23 Ἀγαλλιάσονται τὰ χείλη μου ὅταν ψάλω σοι, καὶ ἡ ψυχή μου ἣν ἐλυτρώσω.

24 Ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

οα'. 71.

Εἰς Σαλωμών.

Ὁ ΘΕΟΣ τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως.

2 Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δι-

καιοσύνη, καὶ τὰς πλωχάς σε ἐν κρίσει.

3 Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σε, καὶ οἱ βουνοὶ ἐν δικαιοσύνῃ

4 Κρινεῖ τὰς πλωχὰς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων· καὶ ταπεινώσει συκοφάντην,

5 Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν.

6 Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγόνες στάζουσαι ἐπὶ τὴν γῆν.

7 Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη.

8 Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης.

9 Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι.

10 Βασιλεῖς Θαρσεῖς καὶ αἱ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι, βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβὰ δῶρα προσάξουσι.

11 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ.

12 Ὅτι ἐρρύσατο πλωχὸν ἐκ δυνάστου, καὶ πένητα ᾧ οὐκ ὑπῆρχε βοηθός.

13 Φείσεται πλωχοῦ καὶ πένητος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει.

14 Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτοῦ.

15 Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσευξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός· ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν.

16 Ἔσαι στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων· ὑπερυψωθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς.

17 Ἔσω τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ εὐλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν.

18 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος,

19 Καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ· γένοιτο, γένοιτο.

20 Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαί.

οβ'. 72.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθέσι καρδίᾳ.

2 Ἐμοὶ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες, παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου.

3 Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, εἰρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν.

4 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ στερέωμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν.

5 Ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται.

6 Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία, περιεβάλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν αὐτῶν

7 Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν· διῆλθον εἰς διάθεσιν καρδίας.

8 Διενοήθησαν, καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ, ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν.

9 Ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.

10 Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα, καὶ ἡμέραι πλήρεις εὑρεθήσονται ἐν αὐτοῖς.

11 Καὶ εἶπαν, Πῶς ἔγνω ὁ Θεὸς, καὶ εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ ὑψίστῳ;

12 Ἰδοὺ οὗτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦντες εἰς τὸν αἰῶνα, κατέσχον πλοῦτον.

13 Καὶ εἶπα, Ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου.

14 Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωΐας.

15 Εἰ ἔλεγον, Διηγήσομαι οὕτως, ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἠσυνθέτηκα.

16 Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι, τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐναντίον μου,

17 Ἕως εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ, συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα.

18 Πλὴν διὰ τὰς δολιότητάς σου ἔθου αὐτοῖς, κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι

19 Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν; ἐξάπινα ἐξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

20 Ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου, Κύριε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις.

21 Ὅτι ηὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροί μου ἠλλοιώθησαν.

22 Κἀγὼ ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνων, κτηνώδης ἐγενόμην παρὰ σοί,

23 Κἀγὼ διαπαντὸς μετὰ σοῦ· ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου,

24 Ἐν τῇ βουλῇ σου ὡδήγησάς με, καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με.

25 Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;

26 Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου, ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

27 Ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ, ἀπολοῦνται· ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ.

28 Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου· τοῦ ἐξαγγεῖλαι πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

ογ'. 73.

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.

ΙΝΑΤΙ ἀπώσω ὁ Θεὸς εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;

2 Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς· ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου· ὄρος Σιὼν τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

3 Ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος· ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου,

4 Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου· ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα,

5 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν εἴσοδον ὑπεράνω· ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν

6 Τὰς θύρας αὐτῆς ἐπιτοαυτὸ, ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέῤῥαξαν αὐτήν.

7 Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου εἰς τὴν γῆν, ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου.

8 Εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, ἡ συγγένεια αὐτῶν ἐπιτοαυτὸ, Δεῦτε, καταπαύσωμεν τὰς ἑορτὰς Κυρίου ἀπὸ τῆς γῆς.

9 Τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἴδομεν, οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι.

10 Ἕως πότε ὁ Θεὸς, ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρὸς, παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος;

11 Ἱνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος;

12 Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς,

13 Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.

14 Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι.

15 Σὺ διέῤῥηξας πηγὰς καὶ χειμάῤῥους, σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἠθάμ.

16 Σή ἐστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ, σὺ κατηρτίσω φῶς καὶ ἥλιον.

17 Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς, θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά.

18 Μνήσθητι ταύτης κτίσεώς σου· ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου.

19 Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος.

20 Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπλήρωθησαν οἱ ἐσκοτωμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν.

21 Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος καὶ καταισχυνόμενος, πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου.

22 Ἀνάστα ὁ Θεὸς, δίκασον τὴν δίκην σου, μνήσθητι τῶν ὀνειδισμῶν σου τῶν ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν.

23 Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου, ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀναβαίνει διαπαντὸς πρὸς σέ.

ᾠδ'. 74.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Ἀσάφ.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΕΘΑ σοι ὁ Θεὸς, ἐξομολογησόμεθα, καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου· διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

2 Ὅταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ.

3 Ἐτάκη ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν, ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς· διάψαλμα.

4 Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι, μὴ παρανομεῖν, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι, Μὴ ὑψοῦτε κέρας.

5 Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν, μὴ λαλεῖτε κατὰ Θεοῦ ἀδικίαν.

6 Ὅτι οὔτε ἀπὸ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν, οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων,

7 Ὅτι ὁ Θεὸς κριτής ἐστι· τοῦτον ταπεινοῖ, καὶ τοῦτον ὑψοῖ.

8 Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου, οἴνου ἀκράτου πλῆρες κεράσματος· καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο, πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη· πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς.

9 Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

10 Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συγκλάσω, καὶ ὑψωθήσεται τὰ κέρατα τοῦ δικαίου.

οε'. 75.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ· ᾠδὴ πρὸς τὴν Ἀσσύριον.

ΓΝΩΣΤΟΣ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεὸς, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

3 Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῆς τόξου, ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον· διάψαλμα.

4 Φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων,

5 Ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ· ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ εὗρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πλοῦτοι ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

6 Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου ὁ Θεὸς Ἰακὼβ, ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοὺς ἵππους.

7 Σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεταί σοι ἀπὸ τῆς ὀργῆς σου;

8 Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν, γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν,

9 Ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεὸν, τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς τῆς καρδίας· διάψαλμα.

10 Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεταί σοι, καὶ ἐκκατάλειμμα ἐνθυμίᾳ ἑορτάσει σοι.

11 Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἴσουσι δῶρα· τῷ φοβερῷ

12 Καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα ἀρχόντων, φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

οϛ'. 76.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθὰν ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

ΦΩΝΗ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἡ φωνή μου πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ προσέσχε μοι.

2 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα, ταῖς χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην· ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου.

3 Ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ, καὶ εὐφράνθην, ἠδολέσχησα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου· διάψαλμα.

4 Προκατελάβοντο φυλακὰς τοὺς ἐχθροί μου, ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα.

5 Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην,

6 Καὶ ἐμελέτησα· νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλον τὸ πνεῦμά μου.

7 Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι;

8 Ἢ εἰς τέλος ἀποκόψει τὸ ἔλεος ἀπὸ γενεᾶς καὶ γενεᾶς;

9 Ἢ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεὸς, ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ; διάψαλμα.

10 Καὶ εἶπα, Νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τ δεξιᾶς τ ὑψίστ.

11 Ἐμνήσθην τ ἔργων Κυρίε, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τ θαυμασίων σε,

12 Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σε, κ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σε ἀδολεσχήσω.

13 Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σε, τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;

14 Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια, ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τ δύναμίν σε,

15 Ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σε τ λαόν σε, τὲς υἱὲς Ἰακὼβ κ Ἰωσήφ· διάψαλμα.

16 Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεὸς, εἴδοσάν σε ὕδατα κ ἐφοβήθησαν, καὶ ἐταράχθησαν ἄβυσσοι.

17 Πλῆθος ἦχες ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι· καὶ γὰρ τὰ βέλη σε διαπορεύονται,

18 Φωνὴ τ βροντῆς σε ἐν τῷ τροχῷ· ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σε τῇ οἰκεμένῃ, ἐσαλεύθη κ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.

19 Ἐν τῇ θαλάσσῃ ἡ ὁδός σε, κ αἱ τρίβοι σε ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σε ἐ γνωσθήσονται.

20 Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τ λαόν σε ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ἀαρών.

οζ'. 77.

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ λαός με τὸν νόμον με, κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τ στόματός με.

2 Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα με, φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς.

3 Ὅσα ἠκούσαμεν κ ἔγνωμεν αὐτὰ, κ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν.

4 Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τ τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν, ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις Κυρίε κ τὰς δυναστείας αὐτ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτ ἃ ἐποίησε.

5 Καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ἰακὼβ, κ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραήλ· ὃν ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν, γνωρίσαι αὐτὸν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν,

6 Ὅπως ἂν γνῷ γενεὰ ἑτέρα, υἱοὶ οἱ τεχθησόμενοι, καὶ ἀναστήσονται κ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν·

7 Ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τ ἔργων τ Θεᾶ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτ ἐκζητήσωσιν·

8 Ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεὰ σκολιὰ κ παραπικραίνουσα, γενεὰ ἥτις ἐ κατεύθυνεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐ-

τῆς, καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς.

9 Υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες τόξον, ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

10 Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἠθέλησαν πορεύεσθαι.

11 Καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς·

12 Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε θαυμάσια, ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν πεδίῳ Τάνεως.

13 Διέρρηξε θάλασσαν, καὶ διήγαγεν αὐτὰς, ἔστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἀσκόν.

14 Καὶ ὡδήγησεν αὐτὰς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.

15 Διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐπότισεν αὐτὰς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ.

16 Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμὰς ὕδατα.

17 Καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ· παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ,

18 Καὶ ἐξεπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν.

19 Καὶ κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπαν, Μὴ δυνήσεται ὁ Θεὸς ἑτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ;

20 Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ χειμάρροι κατεκλύσθησαν· μὴ καὶ ἄρτον δυνήσεται δοῦναι; ἢ ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ;

21 Διὰ τοῦτο ἤκουσε Κύριος καὶ ἀνεξάλετο, καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ιακὼβ, καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

22 Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ Θεῷ, οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν, καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε·

24 Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς.

25 Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.

26 Ἀπῆρε Νότον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνασείᾳ αὐτοῦ Λίβα.

27 Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν σάρκας, καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά.

28 Καὶ ἐπέπεσον εἰς μέσον τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν.

29 Καὶ ἐφάγοσαν καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς.

30 Οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν· ἔτι τ βρώσεως αὐτῶν ὄσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν,

31 Καὶ ὀργὴ Θ Θεῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτὰς, κ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πίοσιν αὐτῶν, κ τὰς ἐκλεκτὰς Θ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν.

32 Ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι, κ οὐκ ἐπίστευσαν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς.

34 Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτὰς, ἐζήτουν αὐτὸν, κ ἐπέστρεφον κ ὤρθριζον πρὸς τὸν Θεόν.

35 Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστι, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστι.

36 Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, κ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ.

37 Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ, οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.

38 Αὐτὸς δέ ἐστιν οἰκτίρμων, κ ἱλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, κ οὐ διαφθερεῖ· καὶ πληθυνεῖ Θ ἀποστρέψαι τ θυμὸν αὐτοῦ, κ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τ ὀργὴν αὐτοῦ.

39 Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ εἰσι, πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.

40 Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ;

41 Καὶ ἐπέστρεψαν κ ἐπείρασαν τ Θεὸν, κ τ ἅγιον Θ Ἰσραὴλ παρώξυναν.

42 Οὐκ ἐμνήσθησαν τ χειρὸς αὐτοῦ ἡμέρας, ἧς ἐλυτρώσατο αὐτὰς ἐκ χειρὸς θλίβοντος.

43 Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, κ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως.

44 Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τὰς ποταμὰς αὐτῶν, καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν ὅπως μὴ πίωσιν.

45 Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν, κ κατέφαγεν αὐτὰς, κ βάτραχον, κ διέφθειρεν αὐτάς.

46 Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τὸν καρπὸν αὐτῶν, κ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι.

47 Ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τ ἄμπελον αὐτῶν, κ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ.

48 Καὶ παρέδωκεν ἐν χαλάζῃ τὰ κτήνη αὐτῶν, κ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί.

49 Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτὰς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ, θυμὸν καὶ ὀργὴν κ θλῖψιν, ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πονηρῶν.

50 Ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θα-

νάτῳ τ̃ ψυχῶν αὐτῶν, κ̀ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε.

51 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπαρχὴν πόνων αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ.

52 Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τ̀ λαὸν αὐτ̃, ἤγαγεν αὐτὰς ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ.

53 Καὶ ὡδήγησεν αὐτὰς ἐν ἐλπίδι, κ̀ οὐκ ἐφοβήθησαν, καὶ τὰς ἐχθρὰς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα.

54 Καὶ εἰσήγαγεν αὐτὰς εἰς ὄρος ἁγιάσματος αὐτ̃, ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δεξιὰ αὐτ̃.

55 Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη, κ̀ ἐκληροδότησεν αὐτὰς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας, κ̀ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλὰς τ̃ Ἰσραήλ.

56 Καὶ ἐπείρασαν κ̀ παρεπίκραναν τ̀ Θεὸν τ̀ ὕψιστον, κ̀ τὰ μαρτύρια αὐτ̃ οὐκ ἐφυλάξαντο.

57 Καὶ ἀπέστρεψαν, κ̀ ἠσυνθέτησαν καθὼς κ̀ οἱ πατέρες αὐτῶν, μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλόν.

58 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ τοῖς βουνοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν.

59 Ἤκουσεν ὁ Θεὸς κ̀ ὑπερεῖδε, κ̀ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν Ἰσραήλ.

60 Καὶ ἀπώσατο τ̀ σκηνὴν Σηλὼμ, σκήνωμα αὐτ̃ οὗ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις.

61 Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τ̀ ἰσχὺν αὐτῶν, καὶ τ̀ καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρα ἐχθρ̃.

62 Καὶ συνέκλεισεν εἰς ῥομφαίαν τ̀ λαὸν αὐτ̃, κ̀ τ̀ κληρονομίαν αὐτ̃ ὑπερεῖδε.

63 Τὰς νεανίσκας αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήσαν.

64 Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον, κ̀ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυσθήσονται.

65 Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, ὡς δυνατὸς κεκραιπαληκὼς ἐξ οἴνου.

66 Καὶ ἐπάταξε τὰς ἐχθρὰς αὐτ̃ εἰς τὰ ὀπίσω, ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς.

67 Καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα Ἰωσὴφ, κ̀ τ̀ φυλὴν Ἐφραὶμ οὐκ ἐξελέξατο.

68 Καὶ ἐξελέξατο τ̀ φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ Σιὼν ὃ ἠγάπησε.

69 Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκερώτων τὸ ἁγίασμα αὐτ̃, ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τ̀ αἰῶνα.

70 Καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν

δῆλον αὐτῆ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων.

71 Ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτὸν, ποιμαίνειν Ἰακὼβ τὸν δῆλον αὐτῆ, καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτῆ.

72 Καὶ ἐποίμανεν αὐτὸς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτῆ, καὶ ἐν τῇ συνέσει τῶν χειρῶν αὐτῆ ὡδήγησεν αὐτός.

ΟΗ'. 78.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ο ΘΕΟΣ ἦλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σε, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σε· ἔθεντο Ἰερουσαλὴμ εἰς ὀπωροφυλάκιον.

2 Ἔδωκαν τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σε βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σε τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

3 Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ, κύκλῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.

4 Ἐγενήθημεν εἰς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

5 Ἕως πότε Κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σε;

6 Ἔκχεον τὴν ὀργήν σε ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ ἐπεγνωκότα σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

7 Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακὼβ, καὶ τὸν τόπον αὐτῆ ἠρήμωσαν.

8 Μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων, ταχὺ προκαλαλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σε, ὅτι ἐπλουτήσαμεν σφόδρα.

9 Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκα τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σε Κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σε.

10 Μή ποτε εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σε τοῦ ἐκκεχυμένου.

11 Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σε ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων, κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σε περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

12 Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλάσια εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνείδισάν σε Κύριε.

13 Ἡμεῖς γὰρ λαός σε καὶ πρόβατα νομῆς σε, ἐξομολογησόμεθά σοι εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὰς αἰνέσεις σε.

ΟΘ'. 79.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, μαρτύριον τῷ Ἀσάφ, ψαλμὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου.

Ο ΠΟΙΜΑΙΝΩΝ τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες, ὁ ὁδηγῶν

ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

8 Ἀνάστα ὁ Θεὸς, κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ καταπληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

πβ'. 82.

Ὠδὴ ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ο ΘΕΟΣ τίς ὁμοιωθήσεταί σοι; μὴ σιγήσῃς, μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ Θεός.

2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σε ἤχησαν· καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλήν.

3 Ἐπὶ τὸν λαόν σε κατεπανουργεύσαντο γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σε.

4 Εἶπαν, Δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτὸς ἐξ ἔθνους, καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι.

5 Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπιτοαυτὸ, κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο.

6 Τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται, Μωὰβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοὶ,

7 Γεβὰλ καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλὴκ, καὶ ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον.

7 Καὶ γὰρ καὶ Ἀσσὼρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λώτ· διάψαλμα.

9 Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιὰμ καὶ τῷ Σισάρᾳ, ὡς τῷ Ἰαβεὶν ἐν χειμάρρῳ Κισῶν.

10 Ἐξωλοθρεύθησαν ἐν Ἐνδὼρ, ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ.

11 Θὲς τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὼρὴβ καὶ Ζὴβ, καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ, πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν·

12 Οἵτινες εἶπαν, Κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ.

13 Ὁ Θεός μου θὲς αὐτοὺς ὡς τροχὸν, ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου.

14 Ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει δρυμὸν, ὡσεὶ φλὸξ καταφλέξαι ὄρη·

15 Οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σε ταράξεις αὐτούς.

16 Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σε Κύριε.

17 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν.

18 Καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι Κύριος· σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

πγ'. 83.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.

Ω Σ ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σε Κύριε τῶν δυνάμεων.

2 Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ

ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου· ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

3 Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς· τὰ θυσιαστήριά σου Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

4 Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε· διάψαλμα.

5 Μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστιν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοῦ Κύριε· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο,

6 Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν,

7 Πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών.

8 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ· διάψαλμα.

9 Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεὸς, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

10 Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, ὑπὲρ χιλιάδας· ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μᾶλλον ἢ οἰκεῖν με ἐπὶ σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

11 Ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐκ ὑστερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.

12 Κύριε τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

πδ'. 84.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.

ΕΥΔΟΚΗΣΑΣ Κύριε τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

2 Ἄφηκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· διάψαλμα.

3 Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

4 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τοῦ σωτηρίου ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

5 Μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῇς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

6 Ὁ Θεὸς, σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.

7 Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δῴης ἡμῖν.

8 Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεὸς, ὅτι λα-

λήσει εἰρήνην ἐπὶ τ λαὸν αὐτ, καὶ ἐπὶ τὰς ὁσίας αὐτ, καὶ ἐπὶ τὰς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν.

9 Πλὴν ἐγγὺς τ φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτ, τ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

10 Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

11 Ἀλήθεια ἐκ τ γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τ οὐρανοῦ διέκυψε.

12 Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τ καρπὸν αὐτῆς.

13 Δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτ προπορεύσεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτ.

πέ. 85.

Προσευχὴ τῷ Δαυίδ.

ΚΛΙΝΟΝ Κύριε τὸ ους σου, καὶ εἰσάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.

2 Φύλαξον τ ψυχήν μου ὅτι ὅσιός εἰμι, σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεὸς, τ ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

3 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.

4 Εὔφρανον τ ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τ ψυχήν μου.

5 Ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

6 Ἐνώτισαι Κύριε τ προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τ δεήσεώς μου.

7 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ, ὅτι εἰσήκουσάς μου.

8 Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

9 Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον σου Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου,

10 Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος ὁ μέγας.

11 Ὁδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

12 Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τ αἰῶνα.

13 Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐρρύσω τ ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου.

14 Ὁ Θεὸς, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τ ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

15 Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρό-

θυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

16 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σε, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σε.

17 Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

πς'. 86.

Τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμὸς ᾠδῆς.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

2 Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιὼν, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

3 Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ· διάψαλμα.

4 Μνησθήσομαι Ῥαὰβ, καὶ Βαβυλῶνος, τοῖς γινώσκουσί με· καὶ ἰδὲ ἀλλόφυλοι καὶ Τύρος καὶ λαὸς Αἰθιόπων, οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ.

5 Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος.

6 Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ· διάψαλμα.

7 Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

πζ'. 87.

Ὠδὴ ψαλμὸς τοῖς υἱοῖς Κορὲ, εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ μαελὲθ τοῦ ἀποκριθῆναι, συνέσεως Αἱμὰν τῷ Ἰσραηλίτῃ.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

2 Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου Κύριε,

3 Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἅδῃ ἤγγισε.

4 Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος,

5 Ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὡσεὶ τραυματίαι ἐρριμμένοι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

6 Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

7 Ἐπ' ἐμὲ ἐπεσηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ· διάψαλμα.

8 Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς· παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

9 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· καὶ ἐκέκραξα

πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τ̃ ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

10 Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια, ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;

11 Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τ̃ ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

12 Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

13 Κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα, καὶ τοπρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

14 Ἱνατί Κύριε ἀπωθεῖς τὴν προσευχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

15 Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

16 Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, καὶ οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

17 Ἐκύκλωσάν με ὡς ὕδωρ, ὅλην τ̃ ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

18 Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον, καὶ τὰς γνωστές μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

πή. 88.

Συνέσεως Αἰθὰμ τῷ Ἰσραηλίτῃ.

ΤΑ ἐλέη σε Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.

2 Ὅτι εἶπας, Εἰς τ̃ αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου.

3 Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλελεγμένοις μου, ὤμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου.

4 Ἕως τ̃ αἰῶνος ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου, καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τ̃ θρόνον σου. διάψαλμα.

5 Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, καὶ τ̃ ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.

6 Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ; καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ;

7 Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ.

8 Κύριε ὁ Θεὸς τ̃ δυνάμεων, τίς ὅμοιός σοι; δυνατὸς εἶ Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου.

9 Σὺ δεσπόζεις τῆς κράτους τ̃ θαλάσσης, τ̃ δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις.

10 Σὺ ἐταπείνωσας ὡς τραυματίαν, ὑπερήφανον, καὶ ἐν τῷ

βραχίονί σ δυνάμεώς σε διεσκόρπισας τὰς ἐχθράς σε.

11 Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ, τ οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

12 Τὸν Βορρᾶν κ θάλασσαν σὺ ἔκτισας, Θαβὼρ κ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σε ἀγαλλιάσονται.

13 Σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας· κραταιωθήτω ἡ χείρ σε, ὑψωθήτω ἡ δεξιά σε.

14 Δικαιοσύνη κ κρίμα ἑτοιμασία θ θρόνου σε· ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσονται πρὸ προσώπε σε.

15 Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν· Κύριε ἐν τῷ φωτὶ θ προσώπε σε πορεύσονται,

16 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σε ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν, κ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται.

17 Ὅτι τὸ καύχημα τ δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ, κ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν.

18 Ὅτι τῦ Κυρίε ἡ ἀντίληψις, κ θ ἁγίε Ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν.

19 Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου, κ εἶπας, Ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατὸν, ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ θ λαῦ με.

20 Εὗρον Δαυὶδ τ δοῦλόν με, ἐν ἐλέει ἁγίῳ ἔχρισα αὐτόν.

21 Ἡ γὰρ χείρ με συναντιλήψεται αὐτῷ, κ ὁ βραχίων με κατισχύσει αὐτόν.

22 Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, κ υἱὸς ἀνομίας ἀ προσθήσει θ κακῶσαι αὐτόν.

23 Καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπε αὐτῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῦ, κ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τροπώσομαι.

24 Καὶ ἡ ἀλήθειά με κ τὸ ἔλεός με μετ' αὐτῦ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτῦ.

25 Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτῦ, κ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτῦ.

26 Αὐτὸς ἐπικαλέσεταί με, Πατήρ με εἶ σὺ, Θεός με καὶ ἀντιλήπτωρ τ σωτηρίας με.

27 Κἀγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτὸν, ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τ γῆς.

28 Εἰς τ αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός με, καὶ ἡ διαθήκη με πιστὴ αὐτῷ.

29 Καὶ θήσομαι εἰς τ αἰῶνα θ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτῦ, κ τ θρόνον αὐτῦ ὡς τὰς ἡμέρας θ οὐρανῦ.

30 Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτῦ τ νόμον μου, κ τοῖς κρίμασί με μὴ πορευθῶσιν·

31 Ἐὰν τὰ δικαιώματά με

βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν·

32 Ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, καὶ ἐν μάστιξι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

33 Τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου,

34 Οὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω.

35 Ἅπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δαυὶδ ψεύσομαι.

36 Τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου,

37 Καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός· διάψαλμα.

38 Σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξουδένωσας, ἀνεβάλου τὸν χριστόν σου.

39 Κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου, ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ.

40 Καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ, ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν.

41 Διήρπασαν αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδὸν, ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ.

42 Ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, εὔφρανας πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

43 Ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ.

44 Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτόν, τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέῤῥαξας,

45 Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ θρόνου αὐτοῦ, κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην· διάψαλμα.

46 Ἕως πότε Κύριε ἀποστρέφῃ εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου;

47 Μνήσθητι τίς ἡ ὑπόστασίς μου· μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων;

48 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον; ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ᾅδου; διάψαλμα.

49 Ποῦ ἐστι τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα Κύριε, ἃ ὤμοσας τῷ Δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου;

50 Μνήσθητι Κύριε τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου, οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν·

51 Οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου Κύριε, οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου.

52 Εὐλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο, γένοιτο.

πϑ'. 89.

Προσευχὴ τοῦ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

ΚΥΡΙΕ καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

2 Πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

3 Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν, καὶ εἶπας, Ἐπιστρέψατε υἱοὶ ἀνθρώπων;

4 Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις διῆλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

5 Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται, τοπρωὶ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι·

6 Τοπρωὶ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι, τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη.

7 Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.

8 Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.

9 Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν· τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνη ἐμελέτων.

10 Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος· ὅτι ἐπῆλθε πραΰτης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα.

11 Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου τοῦ θυμοῦ σου

12 Ἐξαριθμήσασθαι; τὴν δεξιάν σου ἔτως γνώρισον, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.

13 Ἐπίστρεψον Κύριε· ἕως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.

14 Ἐνεπλήσθημεν τοπρωὶ τοῦ ἐλέους σου, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν· ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν

15 Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά.

16 Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

17 Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς.

ψ. 90.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ.

Ο ΚΑΤΟΙΚΩΝ ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.

2 Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ, Ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.

3 Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

4 Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

5 Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας,

6 Ἀπὸ πράγματος διαπορευομένου ἐν σκότει, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

7 Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

8 Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει.

9 Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου.

10 Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου.

11 Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

12 Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μή ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

13 Ἐπ' ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

14 Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτὸν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

15 Ἐπικαλέσεται πρὸς μὲ, καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, καὶ ἐξελοῦμαι αὐτὸν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

16 Μακρότητι ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

ψαλ. 91.

Ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.

ΑΓΑΘΟΝ τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε·

2 Τοῦ ἀναγγέλλειν τοπρωὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα,

3 Ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ, μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ.

4 Ὅτι εὐφρανάς με Κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

5 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε; σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου.

6 Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται, καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα.

7 Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι τοὺς ἁμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

8 Σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε.

9 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

10 Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μο-

νοκέρωτος τὲ κέρας μȣ, καὶ τὸ γῆράς μȣ ἐν ἐλέῳ πίονι.

11 Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μȣ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μȣ, καὶ ἐν τοῖς ἐπανιςαμένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκȣσεται τὸ ὦς μȣ.

12 Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡς ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

13 Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίȣ, ἐν ταῖς αὐλαῖς τȣ Θεȣ ἡμῶν ἐξανθήσȣσι.

14 Τότε πληθυνθήσονται ἐν γήρει πίονι, καὶ εὐπαθȣντες ἔσονται τȣ ἀναγγεῖλαι.

15 Ὅτι εὐθὴς Κύριος ὁ Θεός μȣ, καὶ ȣκ ἔςιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ϛβ'. 92.

Εἰς τὴν ἡμέραν τȣ προσαββάτȣ, ὅτε κατῴκισαι ἡ γῆ, αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο· καὶ γὰρ ἐςερέωσε τὴν οἰκȣμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

2 Ἕτοιμος ὁ θρόνος σȣ ἀπὸ τότε, ἀπὸ τȣ αἰῶνος σὺ εἶ.

3 Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν,

4 Ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν· θαυμασοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τȣ θαλάσσης· θαυμασὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

5 Τὰ μαρτύριά σȣ ἐπισώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σȣ πρέπει ἁγίασμα Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ϛγ'. 93.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ τετράδι σαββάτȣ.

ΘΕΟΣ ἐκδικήσεων Κύριος, ὁ Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαῤῥησιάσατο.

2 Ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν, ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.

3 Ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ Κύριε, ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται;

4 Φθέγξονται καὶ λαλήσȣσιν ἀδικίαν, λαλήσȣσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

5 Τὸν λαόν σȣ Κύριε ἐταπείνωσαν, καὶ τὴν κληρονομίαν σȣ ἐκάκωσαν.

6 Χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν, καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν.

7 Καὶ εἶπαν, Οὐκ ὄψεται Κύριος, οὐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς τȣ Ἰακώβ.

8 Σύνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ, καὶ μωροὶ, ποτὲ φρονήσατε.

9 Ὁ φυτεύσας τὸ ὦς, οὐχὶ ἀκȣει; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν, οὐχὶ κατανοεῖ;

10 Ὁ παιδεύων ἔθνη, οὐχὶ

ελέγξει; ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν;

11 Κύριος γινώσκει τὰς διαλογισμὰς τ῀ ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.

12 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὃν ἂν σὺ παιδεύσῃς Κύριε, καὶ ἐκ τ῀ νόμε σε διδάξῃς αὐτόν·

13 Τ῀ πραΰναι αὐτῷ ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως ἂ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος.

14 Ὅτι ἐκ ἀπώσεται Κύριος τ῀ λαὸν αὐτ῀, καὶ τ῀ κληρονομίαν αὐτ῀ ἐκ ἐγκαταλείψει,

15 Ἕως ἂ δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν, καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ· διάψαλμα·

16 Τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένες, ἢ τίς συμπαραστήσεταί μοι ἐπὶ τὰς ἐργαζομένας τ῀ ἀνομίαν;

17 Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέ μοι, παραβραχὺ παρῴκησε τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή με.

18 Εἰ ἔλεγον, Σεσάλευται ὁ πούς με, τὸ ἔλεός σε Κύριε ἐβοήθει μοι.

19 Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τ῀ ὀδυνῶν με ἐν τῇ καρδίᾳ με, αἱ παρακλήσεις σε ἠγάπησαν τ῀ ψυχήν με.

20 Μὴ συμπροσέσαι σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ προσάγματι.

21 Θηρεύσασιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίᾳ, καὶ αἷμα ἀθῷον καταδικάσονται.

22 Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν, καὶ ὁ Θεός με εἰς βοηθὸν ἐλπίδος με.

23 Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ τ῀ πονηρίαν αὐτῶν· ἀφανιεῖ αὐτὰς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ζδ'. 94.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ.

ΔΕῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

2 Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτ῀ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

3 Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντας τὰς θεάς· ὅτι ἐκ ἀπώσεται Κύριος τ῀ λαὸν αὐτ῀,

4 Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτ῀ τὰ πέρατα τ῀ γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτ῀ εἰσιν.

5 Ὅτι αὐτ῀ ἐστιν ἡ θάλασσα καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν, καὶ τὴν ξηρὰν χεῖρες αὐτ῀ ἔπλασαν.

6 Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίε τ῀ ποιήσαντος ἡμᾶς.

7 Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτ῀, καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτ῀·

σήμερον ἐὰν τ φωνῆς αὐτ ἀκούσητε,

8 Μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τ ἡμέραν τ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ,

9 Οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν· ἐδοκίμασαν, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.

10 Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπα, Ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ, καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου.

11 Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

ψαλ. 95.

Ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδόμηται μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν, ᾠδὴ τῷ Δαυίδ.

ΑΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινὸν, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ·

2 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

3 Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τ δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

4 Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς.

5 Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια, ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν.

6 Ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ, ἁγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ.

7 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τ ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν,

8 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ.

9 Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ, σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.

10 Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τ οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

11 Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

12 Χαρήσεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ

13 Πρὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρῖναι τ γῆν· κρινεῖ τ οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

ξε'. 96.

Τῷ Δαυὶδ, ὅτε ἡ γῆ αὐτῆ καθίσαται.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί.

2 Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτῆ, δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτῆ.

3 Πῦρ ἐναντίον αὐτῆ προπορεύσεται, καὶ φλογιεῖ κύκλῳ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῆ.

4 Ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτῆ τῇ οἰκουμένῃ, εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

5 Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς.

6 Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτῆ, καὶ εἴδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτῆ.

7 Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγγελοι αὐτῆ.

8 Ἤκουσε καὶ εὐφράνθη Σιὼν, καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου Κύριε.

9 Ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.

10 Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μισεῖτε πονηρόν· φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλῶν ῥύσεται αὐτούς.

11 Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.

12 Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

ϡζ'. 97.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΑΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινὸν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ.

2 Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

3 Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακὼβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ· εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

4 Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ᾄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε.

5 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ,

6 Ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς, καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης· ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Κυρίου.

7 Σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ

τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτήν.

8 Ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπιτοαυτὸ, τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται.

9 Ὅτι ἦκει κρῖναι τὴν γῆν· κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

ϛή. 98.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.

2 Κύριος ἐν Σιὼν μέγας, καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.

3 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι·

4 Καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ· σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας, κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακὼβ σὺ ἐποίησας.

5 Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

6 Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουσεν,

7 Ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς· ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ πρόσταγματα ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς.

8 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκουες αὐτῶν· ὁ Θεὸς, εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς, καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν.

9 Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ϛθ. 99.

Ψαλμὸς εἰς ἐξομολόγησιν.

ΑΛΑΛΑΞΑΤΕ τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ,

2 Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ· εἰσέλθατε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

3 Γνῶτε ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεός· αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς, λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτοῦ.

4 Εἰσέλθατε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις· ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

5 Ὅτι χρηστὸς Κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

ρ'. 100.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΕΛΕΟΣ καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι Κύριε· ψαλῶ

2 Καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἥξεις πρός με; διε-

πορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου, ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

3 Οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα· οὐκ ἐκολλήθη μοι

4 Καρδία σκαμβὴ, ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ, οὐκ ἐγίνωσκον.

5 Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον· ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον.

6 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει.

7 Οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

8 Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀδικίαν.

ρά'. 101.

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ, καὶ ἐναντίον Κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ.

ΚΥΡΙΕ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

2 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ εἰσάκουσόν μου.

3 Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

4 Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

5 Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου.

6 Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

7 Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενήθην ὡσεὶ στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματι.

8 Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον.

9 Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων,

10 Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατερράξάς με.

11 Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν, κἀγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.

12 Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

13 Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τ̃ Σιὼν, ὅτι καιρὸς ϑ̃ οἰκτειρῆσαι αὐτὴν ὅτι ἥκει καιρός.

14 Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δ̃λοί σε τὰς λίϑας αὐτῆς, κ̀ τ̀ χ̃ν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.

15 Καὶ φοβηϑήσονται τὰ ἔϑνη τὸ ὄνομά σε Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τ̀ δόξαν σε.

16 Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τ̀ Σιὼν, κ̀ ὀφϑήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτ̃.

17 Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τ̀ πρoσευχὴν τ̃ ταπεινῶν· κ̀ οὐκ ἐξουδένωσε τ̀ δέησιν αὐτῶν.

18 Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν, κ̀ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τ̀ Κύριον.

19 Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτ̃, Κύριος ἐξ οὐρανῦ ἐπὶ τ̀ γῆν ἐπέβλεψε,

20 Τ̃ ἀκοῦσαι ϑ̃ στεναγμὸν τ̃ πεπεδημένων, ϑ̃ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τ̃ τεϑανατωμένων,

21 Τ̃ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα Κυρίου, κ̀ τ̀ αἴνεσιν αὐτ̃ ἐν Ἰερουσαλήμ·

22 Ἐν τῷ συναχϑῆναι λαοὺς ἐπιτοαυτὸ, κ̀ βασιλεῖς ϑ̃ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.

23 Ἀπεκρίϑη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτ̃, τὴν ὀλιγότητα τ̃ ἡμερῶν μου

24 Ἀνάγγειλόν μοι· μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου, ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

25 Κατ' ἀρχὰς τ̀ γῆν σὺ Κύριε ἐϑεμελίωσας, κ̀ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

26 Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· κ̀ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωϑήσονται, κ̀ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται.

27 Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

28 Οἱ υἱοὶ τ̃ δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τ̀ αἰῶνα κατευϑυνϑήσεται.

ρβ'. 102.

Τῷ Δαυίδ.

ΕΥΛΟΓΕΙ ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, κ̀ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτ̃.

2 Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, κ̀ μὴ ἐπιλανϑάνου πάσας τὰς ἀνέσεις αὐτ̃·

3 Τὸν εὐιλατεύοντα πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου, τ̀ ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου,

4 Τὸν λυτρούμενον ἐκ φϑορᾶς τὴν ζωήν σου, τ̀ στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει κ̀ οἰκτιρμοῖς,

5 Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαϑοῖς τὴν ἐπιϑυμίαν σου· ἀνακαινισϑήσεται ὡς ἀετ̃ ἡ νεότης σου.

6 Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύ-

ριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

7 Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

8 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

9 Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

10 Οὐ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

11 Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

12 Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

13 Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱοὺς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

14 Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, μνήσθητι ὅτι χοῦς ἐσμεν.

15 Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

16 Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐκ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

17 Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοὺς υἱῶν,

18 Τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

19 Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

20 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

21 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὰ θελήματα αὐτοῦ.

22 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δυνασείας αὐτοῦ· εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

ργ'. 103.

Τῷ Δαυίδ.

ΕΥΛΟΓΕΙ ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα· ἐξομολόγησιν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσω,

2 Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·

3 Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ· ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·

4 Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐ-

τῆ πνεύματα, καὶ τὰς λειτουργὰς αὐτῆ πῦρ φλέγον.

5 Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα καὶ αἰῶνος.

6 Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτῆ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

7 Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σε φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σε δειλιάσουσιν.

8 Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτοῖς.

9 Ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

10 Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

11 Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

12 Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

13 Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

14 Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων· τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς,

15 Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου· τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

16 Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσεν.

17 Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, ἡ ἐρωδιὸς ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.

18 Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς χοιρογρυλλίοις.

19 Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

20 Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

21 Σκύμνοι ὠρυόμενοι ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ Θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς.

22 Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συναχθήσονται, καὶ ἐν ταῖς μάνδραις αὐτῶν κοιτασθήσονται.

23 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

24 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

25 Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

26 Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων ἕτος οὗ ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ.

27 Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τ τροφὴν αὐτοῖς εὔκαιρον.

28 Δόντος σε αὐτοῖς, συλλέξουσιν· ἀνοίξαντος δέ σε τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

29 Ἀποστρέψαντος δέ σε τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τ χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

30 Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σε καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τ γῆς.

31 Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τ αἰῶνα, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ·

32 Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἁπτόμενος τ ὀρέων καὶ καπνίζονται.

33 Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

34 Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

35 Ἐκλείποισαν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τ γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς· εὐλόγει ἡ ψυχή μου τ Κύριον.

ρδ'. 104.

Ἀλληλεΐα.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ.

2 Ἄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ· διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

3 Ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τ Κύριον.

4 Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ κραταιώθητε· ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.

5 Μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, τὰ τέρατα αὐτοῦ, καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ.

6 Σπέρμα Ἀβραὰμ δοῦλοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.

7 Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ.

8 Ἐμνήσθη εἰς τ αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς,

9 Ὃν διέθετο τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ.

10 Καὶ ἔστησεν αὐτὴν τῷ Ἰακὼβ εἰς πρόσταγμα, καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον,

11 Λέγων, Σοὶ δώσω τ γῆν Χαναὰν, σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν.

12 Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς, ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ,

13 Καὶ διῆλθον ἐξ ἔθνους εἰς

ἔθνος, καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον,

14 Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτὸς, καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς·

15 Μὴ ἅψησθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.

16 Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν.

17 Ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσήφ.

18 Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ, σίδηρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ·

19 Μέχρι οὗ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ· τὸ λόγιον οὗ Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν.

20 Ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτὸν, ἄρχων λαῶν καὶ ἀφῆκεν αὐτόν.

21 Κατέστησεν αὐτὸν Κύριον οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ,

22 Τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτὸν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι.

23 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἰακὼβ παῴκησεν ἐν γῇ Χάμ.

24 Καὶ ηὔξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα, καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

25 Καὶ μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτῶν οὗ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, οὗ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

26 Ἐξαπέστειλε Μωυσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ, Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο αὐτόν.

27 Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ, καὶ τῶν τεράτων ἐν γῇ Χάμ.

28 Ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκότασε· καὶ παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ,

29 Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.

30 Ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους, ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν.

31 Εἶπε καὶ ἦλθε κυνόμυια, καὶ σκνῖπες ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν.

32 Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν, πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.

33 Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκὰς αὐτῶν, καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὁρίου αὐτῶν.

34 Εἶπε καὶ ἦλθεν ἀκρὶς, καὶ βρῦχος οὗ οὐκ ἦν ἀριθμὸς,

35 Καὶ κατέφαγε πάντα τὸν χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ κατέφαγε τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.

36 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρω-

τόκον ἐκ τ γῆς αὐτῶν, ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν.

37 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ ἐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν.

38 Εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτός.

39 Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς, καὶ πῦρ δ φωτίσαι αὐτοῖς τ νύκτα.

40 Ἠτήσαν, καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα, καὶ ἄρτον οὐρανὸν ἐνέπλησεν αὐτός.

41 Διέρρηξε πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί.

42 Ὅτι ἐμνήσθη δ λόγου τῆς ἁγίας αὐτῆς, δ πρὸς Ἀβραὰμ τ δοῦλον αὐτῆς.

43 Καὶ ἐξήγαγε τ λαὸν αὐτῆς ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτῆς ἐν εὐφροσύνῃ.

44 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, καὶ πόνους λαῶν ἐκληρονόμησαν.

45 Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτῆς, καὶ τὸν νόμον αὐτῆς ἐκζητήσωσιν.

ρέ. 105.

Ἀλληλούϊα.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τ αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆς.

2 Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας δ Κυρίε, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτῆς;

3 Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν, καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.

4 Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ δ λαοῦ σε, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σε,

5 Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τ ἐκλεκτῶν σε, δ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ δ ἔθνους σε, δ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τ κληρονομίας σε.

6 Ἡμάρτομεν μετὰ τ πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν.

7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ ε συνῆκαν τὰ θαυμασιά σε, καὶ ἐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους δ ἐλέους σε· καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

8 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν δ ὀνόματος αὐτῆς, δ γνωρίσαι τ δυναστείαν αὐτῆς.

9 Καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ ἐξηράνθη· καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ.

10 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισούντων, καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

11 Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς, εἷς ἐξ αὐτῶν ἐκ ὑπελείφθη.

12 Καὶ ἐπίστευσαν τοῖς λό-

γοις αὐτῆ, καὶ ἤνεσαν τὸ αἶνεσιν αὐτῆ.

13 Ἐτάχυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτῆ, οὐχ ὑπέμειναν τὴν βελὴν αὐτῆ.

14 Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνύδρῳ.

15 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῶν.

16 Καὶ παρώργισαν Μωυσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ Ἀαρὼν τὸν ἅγιον Κυρίε.

17 Ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε Δαθὰν, καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών.

18 Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, καὶ φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλές.

19 Καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρὴβ, καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ.

20 Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῶν ἐν ὁμοιώματι μόσχε ἔσθοντος χόρτον.

21 Ἐπελάθοντο τοῦ Θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτὲς, τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ,

22 Θαυμαστὰ ἐν γῇ Χὰμ, καὶ φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς.

23 Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτὲς, εἰ μὴ Μωυσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτῆ ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτῆ, τοῦ ἀποστρέψαι ἀπὸ θυμῆ ὀργῆς αὐτῆ, τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι.

24 Καὶ ἐξεδένωσαν γῆν ἐπιθυμητὴν, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτῆ.

25 Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίε.

26 Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὲς, τοῦ καταβαλεῖν αὐτὲς ἐν τῇ ἐρήμῳ,

27 Καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασκορπίσαι αὐτὲς ἐν ταῖς χώραις.

28 Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγὼρ, καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν.

29 Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτῶσις.

30 Καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις.

31 Καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος.

32 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας, καὶ ἐκακώθη Μωυσῆς δι' αὐτές·

33 Ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτῆ, καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῆ.

34 Οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ

ἐθνη ἃ εἶπε Κύριος αὐτοῖς.

35 Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν.

36 Καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον.

37 Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις,

38 Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον, αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χαναάν· καὶ ἐφονοκλονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι,

39 Καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν· καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.

40 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

41 Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς.

42 Καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν.

43 Πλεονάκις ἐῤῥύσατο αὐτούς, αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν· καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.

44 Καὶ εἶδε Κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τὴν δεήσεως αὐτῶν.

45 Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ, καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ.

46 Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς.

47 Σῶσον ἡμᾶς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου.

48 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαὸς, Γένοιτο, γένοιτο.

ρς'. 106.

Ἀλληλούϊα.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ,

3 Καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς· ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης.

4 Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ· ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον·

5 Πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπε.

6 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύ-

ριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτὲς, καὶ ἐκ τ ἀναγκῶν αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτές.

7 Καὶ ὡδήγησεν αὐτὲς εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν, τ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίε.

8 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

9 Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν, καὶ πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.

10 Καθημένες ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτε, πεπεδημένες ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ·

11 Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τ Θεῦ, καὶ τ βελὴν τοῦ ὑψίσε παρώξυναν·

12 Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἠσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν.

13 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτὲς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτές.

14 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτὲς ἐκ σκότες καὶ σκιᾶς θανάτε, καὶ τὲς δεσμὲς αὐτῶν διέῤῥηξεν.

15 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

16 Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλὲς σιδηρὲς συνέθλασεν.

17 Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδῦ ἀνομίας αὐτῶν, διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν.

18 Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν ἕως τ πυλῶν τ θανάτε.

19 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τ ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτές.

20 Ἀπέστειλε τ λόγον αὐτῦ, καὶ ἰάσατο αὐτὲς, καὶ ἐῤῥύσατο αὐτὲς ἐκ τ διαφθορῶν αὐτῶν.

21 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

22 Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

23 Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς,

24 Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίε, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῦ ἐν τῷ βυθῷ.

25 Εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς.

26 Ἀναβαίνεσιν ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ καταβαίνεσιν ἕως τ ἀβύσσων· ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο,

27 Ἐταράχθησαν, ἐσαλεύ-

θησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη.

28 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτὸς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς.

29 Καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὔραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς.

30 Καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχασαν, καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν.

31 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

32 Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.

33 Ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἐρήμον, καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν·

34 Γῆν καρποφόρον εἰς ἄλμην, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.

35 Ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων.

36 Καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας·

37 Καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν γενήματος.

38 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κλήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε.

39 Καὶ ὀλιγώθησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης.

40 Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ.

41 Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς.

42 Ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς.

43 Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα, καὶ συνήσει τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου;

ρζ'. 107.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαυίδ.

ΕΤΟΙΜΗ ἡ καρδία μου ὁ Θεὸς, ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

2 Ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.

3 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.

4 Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

5 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

6 Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀ-

γαπητοί σε, σῶσον τῇ δεξιᾷ σε, καὶ ἐπάκουσόν μου.

7 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ὑψωθήσομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.

8 Ἐμός ἐστι Γαλαάδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραὶμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου· Ἰούδας βασιλεύς μου,

9 Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου· ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.

10 Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;

11 Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;

12 Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.

13 Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

ρή'. 108.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ο ΘΕΟΣ τῆς αἰνέσεώς μου μὴ παρασιωπήσῃς,

2 Ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμοὶ ἠνοίχθη· ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ,

3 Καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν.

4 Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλλόν με, ἐγὼ δὲ προσηυχόμην.

5 Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου.

6 Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλόν, καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.

7 Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν, ἐξέλθοι καταδεδικασμένος, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν.

8 Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος.

9 Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοὶ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα.

10 Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπαιτησάτωσαν, ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν.

11 Ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ.

12 Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ.

13 Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν, ἐν γενεᾷ

μιᾶ ἐξαλειφθείη τὸ ὄνομα αὐτῆ.

14 Ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία τ πατέρων αὐτῆ ἔναντι Κυρίε, καὶ ἡ ἁμαρτία τ μητρὸς αὐτῆ μὴ ἐξαλειφθείη.

15 Γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίε διαπαντὸς, καὶ ἐξολοθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν·

16 Ἀνθ' ὧν ἐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος, καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχὸν, καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τ θανατῶσαι.

17 Καὶ ἠγάπησε κατάραν, καὶ ἥξει αὐτῷ, καὶ ἐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτῆ.

18 Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτῆ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτῆ.

19 Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνη ἣν διαπαντὸς περιζώνυται.

20 Τῆτο τὸ ἔργον τ ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίε, καὶ τ λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς με.

21 Καὶ σὺ Κύριε Κύριε ποίησον μετ' ἐμᾶ ἕνεκεν τῆ ὀνόματός σε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου.

22 Ῥῦσαί με ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ, καὶ ἡ καρδία με τετάρακται ἐντός με.

23 Ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν ἀπανηρέθην, ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες.

24 Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σάρξ με ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον.

25 Κἀγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς· εἶδόσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν.

26 Βοήθησόν μοι Κύριε ὁ Θεός με, καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σε.

27 Καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χείρ σε αὕτη, καὶ σὺ Κύριε ἐποίησας αὐτήν.

28 Καταράσονται αὐτοὶ, καὶ σὺ εὐλογήσεις· οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ δῆλός σε εὐφρανθήσεται.

29 Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με, ἐντροπὴν· καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοΐδα, αἰσχύνην αὐτῶν.

30 Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν·

31 Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος, τ σῶσαι ἐκ τ καταδιωκόντων τ ψυχήν με.

ρθ'. 109.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΕΙΠΕΝ ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ με, Κάθε ἐκ δεξιῶν μου,

ἕως ἂν θω τοὺς ἐχθρούς σε ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σε.

22 Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιὼν, καταχυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σε.

3 Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σε, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σε· ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρε ἐγέννησά σε.

4 Ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

5 Κύριος ἐκ δεξιῶν σε συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς.

6 Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.

7 Ἐκ χειμάρρε ἐν ὁδῷ πίεται, διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν.

ρί. 110.
Ἀλληλούϊα.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ.

2 Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίε, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

3 Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

4 Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος.

5 Τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ.

6 Ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν.

7 Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ, ἀλήθεια καὶ κρίσις· πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ,

8 Ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.

9 Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίε, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ριά. 111.
Ἀλληλούϊα.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

2 Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται.

3 Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

4 Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος.

5 Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων καὶ κιχρῶν, οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει,

6 Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται· εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

7 Ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται· ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον·

8 Ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ φοβηθῇ, ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

9 Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ.

10 Ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται, τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ τακήσεται· ἐπιθυμία ἁμαρτωλοῦ ἀπολεῖται.

ριβ'. 112.

Ἀλληλούϊα.

ΑΙΝΕΙΤΕ παῖδες Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου.

2 Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

3 Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

4 Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.

5 Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν; ὁ ἐν ὑψηλοῖς καθοικῶν,

6 Καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ·

7 Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα,

8 Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ.

9 Ὁ κατοικίζων στείραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

ριγ'. 113.

Ἀλληλούϊα.

ΕΝ ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἶκος Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου,

2 Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ.

3 Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

4 Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.

5 Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

6 Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοί; καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων;

7 Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακὼβ,

8 Τὰ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

1 Μὴ ἡμῖν Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἐλέει σε καὶ τῇ ἀληθείᾳ σε.

2 Μή ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, Πῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;

3 Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησε.

4 Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

5 Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται,

6 Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούσονται, ῥῖνας ἔχουσι καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται,

7 Χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ ψηλαφήσουσι, πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσιν, οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.

8 Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

9 Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.

10 Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.

11 Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστι.

12 Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρών.

13 Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.

14 Προσθείη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν.

15 Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

16 Ὁ οὐρανὸς οὐρανῷ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

17 Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου.

18 Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ριδ'. 114.

Ἀλληλούϊα.

ΗΓΑΠΗΣΑ, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

2 Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοὶ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

3 Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ᾅδου εὗρόσάν με· θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὗρον,

4 Καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπε-

καλεσάμην, Ὦ Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου.

5 Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ

6 Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος, ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με.

7 Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ σε.

8 Ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

9 Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.

ριέ. 115.

Ἀλληλούϊα.

10 ΕΠΙΣΤΕΥΣΑ, διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

11 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, Πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

12 Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

13 Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

14 Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

15 Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

16 Ὦ Κύριε ἐγὼ δοῦλος σὸς, ἐγὼ δοῦλος σὸς, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου, διέῤῥηξας τοὺς δεσμούς μου.

17 Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

18 Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,

19 Ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ.

ριστ. 116.

Ἀλληλούϊα.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

2 Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

ριζ. 117.

Ἀλληλούϊα.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, Ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

3 Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, Ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

4 Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, Ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

5 Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσά-

μην τ̃ Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν.

6 Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, κ̀ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

7 Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, κἀγὼ ἐπόψομαι τὺς ἐχθρύς μου.

8 Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ Κύριον, ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον.

9 Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχυσι.

10 Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίυ ἠμυνάμην αὐτύς.

11 Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, κ̀ τῷ ὀνόματι Κυρίυ ἠμυνάμην αὐτύς.

12 Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον, κ̀ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίυ ἠμυνάμην αὐτύς.

13 Ὠσθεὶς ἀνετράπην τ̃ πεσεῖν, κ̀ ὁ Κύριος ἀνελάβετό μου.

14 Ἰσχύς μου κ̀ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος, κ̀ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

15 Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων· δεξιὰ Κυρίυ ἐποίησε δύναμιν,

16 Δεξιὰ Κυρίυ ὕψωσέ με· δεξιὰ Κυρίυ ἐποίησε δύναμιν.

17 Οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγήσομαι τὰ ἔργα Κυρίυ.

18 Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος, κ̀ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

19 Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ.

20 Αὕτη ἡ πύλη τ̃ Κυρίυ, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

21 Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου, κ̀ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

22 Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῶντες, ὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας.

23 Παρὰ Κυρίυ ἐγένετο αὕτη, κ̀ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

24 Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα κ̀ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

25 Ὦ Κύριε σῶσον δή, ὦ Κύριε εὐόδωσον δή.

26 Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίυ· εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκυ Κυρίυ.

27 Θεὸς Κύριος, κ̀ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζυσιν, ἕως τ̃ κεράτων τ̃ θυσιαστηρίυ.

28 Θεός μου εἶ σὺ, κ̀ ἐξομολογήσομαί σοι· Θεός μου εἶ σὺ, κ̀ ὑψώσω σε· ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, κ̀ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

29 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τ̃ αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτ̃.

ϑ ριή'. 118.
Ἀλληλούϊα.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.

2 Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

3 Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

4 Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.

5 Ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

6 Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.

7 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

8 Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

9 Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.

10 Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

11 Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι.

12 Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

13 Ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

14 Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

15 Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου.

16 Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

17 Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζήσομαι καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.

18 Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

19 Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

20 Ἐπιπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

21 Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις, ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

22 Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.

23 Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν, ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

24 Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά

σε μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβολίαι μου τὰ δικαιώματά σου.

25 Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

26 Τὰς ὁδούς μου ἐξηγγειλα καὶ ἐπήκουσάς μου, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

27 Ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

28 Ἐνύσαξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

29 Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.

30 Ὁδὸν ἀληθείας ἡρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

31 Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου Κύριε, μή με καταισχύνῃς.

32 Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

33 Νομοθέτησόν με Κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.

34 Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

35 Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

36 Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

37 Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.

38 Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.

39 Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.

40 Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.

41 Καὶ ἐλθοί ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, Κύριε τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.

42 Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

43 Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.

44 Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντὸς, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

45 Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

46 Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην.

47 Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, αἷς ἠγάπησα σφόδρα.

48 Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

49 Μνήσθητι τοῦ λόγου σου τῷ δούλῳ σου ᾧ ἐπήλπισάς με.

50 Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.

51 Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.

52 Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος Κύριε, καὶ παρεκλήθην.

53 Ἀθυμία καταλέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

54 Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν τόπῳ παροικίας μου.

55 Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

56 Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

57 Μερίς μου εἶ Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

58 Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

59 Διελογισάμην τὰς ὁδούς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.

60 Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.

61 Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

62 Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

63 Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

64 Τῆς ἐλέους σου Κύριε πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

65 Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου Κύριε κατὰ τὸν λόγον σου.

66 Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

67 Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.

68 Χρηστὸς εἶ σὺ Κύριε· καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

69 Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.

70 Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

71 Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

72 Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ

σώματός σε, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίε καὶ ἀργυρίε.

73 Αἱ χεῖρές σε ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σε.

74 Οἱ φοβέμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τὰς λόγυς σε ἐπήλπισα.

75 Ἔγνων Κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σε, καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με.

76 Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σε τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σε τῷ δόλῳ σε.

77 Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σε, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σε μελέτη με ἐστίν.

78 Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμὲ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σε.

79 Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβέμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σε.

80 Γενηθήτω ἡ καρδία με ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σε, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ.

81 Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σε ἡ ψυχή με, εἰς τὰς λόγυς σε ἐπήλπισα.

82 Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί με εἰς τὸ λόγιόν σε, λέγοντες, Πότε παρακαλέσεις με;

83 Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ· τὰ δικαιώματά σε οὐκ ἐπελαθόμην.

84 Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δόλε σε; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν;

85 Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σε Κύριε.

86 Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.

87 Παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σε.

88 Κατὰ τὸ ἔλεός σε ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σε.

89 Εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε ὁ λόγος σε διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ,

90 Εἰς γενεὰν καὶ γενεάν ἡ ἀλήθειά σε· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει.

91 Τῇ διατάξει σε διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλά σά.

92 Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σε μελέτη με ἐστὶ, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει με.

93 Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

94 Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

95 Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με, τὰ μαρτύριά σε συνῆκα.

96 Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεία ἡ ἐντολή σου σφόδρα.

97 Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σε Κύριε ; ὅλην τ ἡμέραν μελέτη με ἐστίν.

98 Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τ ἐντολήν σε, ὅτι εἰς τ αἰῶνα ἐμή ἐστιν.

99 Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σε μελέτη με ἐστίν.

100 Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σε ἐξεζήτησα.

101 Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

102 Ἀπὸ τ κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

103 Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

104 Ἀπὸ τ ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

105 Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς τοῖς τρίβοις μου.

106 Ὤμοσα καὶ ἔστησα τ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τ δικαιοσύνης σου.

107 Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

108 Τὰ ἑκούσια τ στόματός μου εὐδόκησον δὴ Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.

109 Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντὸς, καὶ τ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

110 Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τ ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

111 Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τ καρδίας μου εἰσίν.

112 Ἔκλινα τ καρδίαν μου τ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τ αἰῶνα διὰ παντός.

113 Παρανόμους ἐμίσησα, τ δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

114 Βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

115 Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τ Θεοῦ μου.

116 Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τ προσδοκίας μου.

117 Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.

118 Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τ δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

119 Παραβαίνοντας ἐλογι-

σάμην πάντας τὰς ἁμαρτωλὰς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

120 Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

121 Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με.

122 Ἔνδειξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.

123 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.

124 Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

125 Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγὼ, συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.

126 Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

127 Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον.

128 Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθέμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

129 Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.

130 Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους.

131 Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἵλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

132 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

133 Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

134 Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

135 Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

136 Διεξόδους ὑδάτων κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

137 Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.

138 Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

139 Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.

140 Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

141 Νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

142 Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

143 Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὗ-

ρόσάν με, ἐντολαί σε μελέτη με.

144 Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σε εἰς τ αἰῶνα, συνέτισόν με, κ ζήσομαι.

145 Ἐκέκραξα ἐν ὅλη καρδία με, ἐπάκεσόν με Κύριε, τὰ δικαιώματά σε ἐκζητήσω.

146 Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, κ φυλάξω τὰ μαρτύριά σε.

147 Προέφθασα ἐν ὠρία κ ἐκέκραξα, εἰς τὸς λόγες σου ἐπήλπισα.

148 Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί με τρὸς ὄρθρον, ᾧ μελετᾶν τὰ λόγιά σε.

149 Τῆς φωνῆς με ἄκεσον Κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σε, κατὰ τὸ κρίμα σε ζῆσόν με.

150 Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ ᾧ νόμε σε ἐμακρύνθησαν.

151 Ἐγγὺς εἶ Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σε ἀλήθεια.

152 Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τ μαρτυρίων σε, ὅτι εἰς τ αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

153 Ἴδε τ ταπείνωσίν με κ ἔξελε με, ὅτι ᾧ νόμε σε ἐκ ἐπελαθόμην.

154 Κρῖνόν τ κρίσιν με καὶ λύτρωσαί με, διὰ τ λόγον σου ζῆσόν με.

155 Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σε ἐκ ἐξεζήτησαν.

156 Οἱ οἰκτιρμοί σε πολλοὶ Κύριε, κατὰ τὸ κρίμα σε ζῆσόν με.

157 Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με κ θλίβοντές με· ἐκ τ μαρτυρίων σε ἐκ ἐξέκλινα.

158 Εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγιά σε ἐκ ἐφυλάξαντο.

159 Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σε ἠγάπησα Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σε ζῆσόν με.

160 Ἀρχὴ τ λόγων σε ἀλήθεια, κ εἰς τ αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σε.

161 Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεὰν, κ ἀπὸ τ λόγων σε ἐφοβήθη ἡ καρδία με.

162 Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σε, ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλα πολλά.

163 Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τ δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

164 Ἑπτάκις τ ἡμέρας ᾔνεσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τ δικαιοσύνης σε.

165 Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τ νόμον σε, κ ἐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

166 Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σε Κύριε, κ τὰς ἐντολάς σε ἠγάπησα.

167 Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου

τὰ μαρτύριά σε, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

168 Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σε καὶ τὰ μαρτύριά σε, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί με ἐναντίον σε Κύριε.

169 Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σε συνέτισόν με.

170 Εἰσέλθοι τὸ αἴτημά με ἐνώπιόν σε Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

171 Ἐξερεύξαιντο τὰ χείλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου.

172 Φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σε, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σε δικαιοσύνη.

173 Γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σε ᾑρετισάμην.

174 Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σε Κύριε, καὶ ὁ νόμος σε μελέτη μου ἐστί.

175 Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

176 Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν δοῦλόν σε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

ριθ'. 119.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΠΡΟΣ Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου.

2 Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.

3 Τί δοθείη σοι, καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν;

4 Τὰ βέλη δυνατοῦ ἡκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.

5 Οἴμοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ.

6 Πολλὰ παῴκησεν ἡ ψυχή μου· μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην

7 Ἤμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ρκ'. 120.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΗΡΑ τὰς ὀφθαλμούς με εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

2 Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

3 Μὴ δῴη εἰς σάλον τὸν πόδα σε, μηδὲ νυσάξῃ ὁ φυλάσσων σε.

4 Ἰδοὺ οὐ νυσάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ.

5 Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σε ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σε.

6 Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

7 Κύριος φυλάξαι σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχήν σε ὁ Κύριος.

8 Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σε, καὶ τὴν ἔξοδόν σε, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ρκά. 121.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΕΥΦΡΑΝΘΗΝ ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.

2 Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ.

3 Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

4 Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυρίου μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.

5 Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυίδ.

6 Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

7 Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

8 Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τοῦ πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

9 Ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

ρκβ. 122.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΠΡΟΣ σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

2 Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

3 Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως.

4 Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν· τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ρκγ. 123.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΕΙ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ,

2 Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς,

3 Ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς· ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς,

4 Ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς· χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν.

5 Ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

6 Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ

ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.

7 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τ παγίδος τ θηρευόντων· ἡ παγὶς συνετρίβη, κ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν.

8 Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὃς ποιήσαντος τ οὐρανὸν κ τ γῆν.

ρκδ'. 124.

Ὠδὴ τ ἀναβαθμῶν.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρος Σιὼν, οὐ σαλευθήσεται εἰς αἰῶνα ὁ κατοικῶν

2 Ἰερουσαλήμ· ὄρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλῳ τ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τ νῦν κ ἕως τ αἰῶνος.

3 Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τ ῥάβδον τ ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τ δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν.

4 Ἀγάθυνον Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς κ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

5 Τὰς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς, ἀπάξει Κύριος μετὰ τ ἐργαζομένων τ ἀνομίαν· εἰρήνη ἐπὶ τ Ἰσραήλ.

ρκε'. 125.

Ὠδὴ τ ἀναβαθμῶν.

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τ αἰχμαλωσίαν Σιὼν, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι.

2 Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, κ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως· τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν.

3 Ἐμεγάλυνε Κύριος ὃς ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι.

4 Ἐπίστρεψον Κύριε τ αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάρρους ἐν τῷ Νότῳ.

5 Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θερίσουσι.

6 Πορευόμενοι ἐπορεύοντο, κ ἔκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν· ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ρκς'. 126.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

2 Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστὶ τὸ ὀρθρίζειν· ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης, ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.

3 Ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοὶ, ὁ μισθὸς καρπὸς τῆς γαστρός.

4 Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τ ἐκτετιναγμένων.

5 Μακάριος ὃς πληρώσει τ

ἐπιθυμίαν αὐτῆ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ρκζ'. 127.

Ὠδὴ τ ἀναβαθμῶν.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῆ.

2 Τοὺς πόνους τ καρπῶν σου φάγεσαι· μακάριος εἶ καὶ καλῶς σοι ἔσαι.

3 Ἡ γυνή σε ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σε· οἱ υἱοί σε ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τ τραπέζης σου.

4 Ἰδὲ ἔτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τ Κύριον.

5 Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιὼν, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τ ζωῆς σε.

6 Καὶ ἴδοις υἱὸς τ υἱῶν σου· εἰρήνη ἐπὶ τ Ἰσραήλ.

ρκή. 128.

Ὠδὴ τ ἀναβαθμῶν.

ΠΛΕΟΝΑΚΙΣ ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός με, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ·

2 Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός με, καὶ γὰρ ἐκ ἠδυνήθησάν μοι.

3 Ἐπὶ τ νώτων με ἐτέκλαινον οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

4 Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν.

5 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.

6 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τῆ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη·

7 Οὗ ἐκ ἐπλήρωσε τ χεῖρα αὐτῆ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτῆ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων.

8 Καὶ ἐκ εἶπαν οἱ παράγοντες, Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμας, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίε.

ρκθ'. 129.

Ὠδὴ τ ἀναβαθμῶν.

ΕΚ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε,

2 Κύριε εἰσάκουσον τ φωνῆς μου· γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τ φωνὴν τ δεήσεώς με.

3 Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται;

4 Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐσιν· ἕνεκεν σ ὀνόματός σε

5 Ὑπέμεινά σε Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή με εἰς τ λόγον σου,

6 Ἤλπισεν ἡ ψυχή με ἐπὶ τ Κύριον· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτὸς,

7 Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τ̃ Κύριον· ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις.

8 Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τ̃ ἀνομιῶν αὐτ̃.

ρλ'. 130.
Ὠδὴ τ̃ ἀναβαθμῶν.

ΚΥΡΙΕ οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου· οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.

2 Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου· ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τ̃ μητέρα αὐτ̃, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τ̃ ψυχήν μου.

3 Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τ̃ Κύριον ἀπὸ τ̃ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ρλα'. 131.
Ὠδὴ τ̃ ἀναβαθμῶν.

ΜΝΗΣΘΗΤΙ Κύριε τοῦ Δαυὶδ, καὶ πάσης τ̃ πραότητος αὐτ̃·

2 Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, εὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ·

3 Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου·

4 Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου·

5 Ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

6 Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθὰ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τ̃ δρυμοῦ.

7 Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτ̃· προσκυνήσομεν εἰς τ̃ τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτ̃.

8 Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τ̃ ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τ̃ ἁγιάσματός σου.

9 Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

10 Ἕνεκεν Δαυὶδ τ̃ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τ̃ Χριστ̃ σου.

11 Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτὴν, Ἐκ καρποῦ τ̃ κοιλίας σου, θήσομαι ἐπὶ τ̃ θρόνου σου.

12 Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτοὺς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τ̃ θρόνου σου.

13 Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τ̃ Σιὼν, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

14 Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν.

15 Τὴν θήραν αὐτ̃ εὐλο-

γῶν εὐλογήσω, τὰς πλωχὰς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.

16 Τὰς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

17 Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

18 Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ρλβ'. 132.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΙΔΟΥ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶτοαυτό;

2 Ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὸν πώγωνα τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

3 Ὡς δρόσος Ἑρμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ρλγ'. 133.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΙΔΟΥ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν· ἐν ταῖς νυξὶν

2 Ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

3 Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιὼν, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ρλδ'. 134.

Ἀλληλούϊα.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον.

2 Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

3 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸς Κύριος, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι καλόν.

4 Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.

5 Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς.

6 Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος, ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.

7 Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν· ὁ ἐξάγων ἄνεμον ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.

8 Ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.

9 Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε, ἐν Φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

10 Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ, καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς·

11 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων, καὶ τὸν Ὼγ βασιλέα τῆ Βασὰν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν·

12 Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτε.

13 Κύριε τὸ ὄνομά σε εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνημόσυνόν σε εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

14 Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτε, καὶ ἐπὶ τοῖς δέλοις αὐτε παρακληθήσεται.

15 Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

16 Στόμα ἔχουσι καὶ ε λαλήσουσιν· ὀφθαλμὸς ἔχουσι καὶ ὐκ ὄψονται.

17 Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται· ὐδὲ γάρ ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ ςόματι αὐτῶν.

18 Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

19 Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον·

20 Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἱ φοβέμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

21 Εὐλογητὸς Κύριος ἐν Σιὼν, ὁ κατοικῶν Ἰερουσαλήμ.

ρλέ. 135.

Ἀλληλούϊα.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτε.

2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτε.

3 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτε.

4 Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτε.

5 Τῷ ποιήσαντι τὸς ὐρανὸς ἐν συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτε.

6 Τῷ ςερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτε.

7 Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτε·

8 Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτε·

9 Τὴν σελήνην καὶ τὸς ἀςέρας εἰς ἐξουσίαν τῆ νυκτὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτε.

10 Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσε αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτε·

12 Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

13 Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

14 Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

15 Καὶ ἐκλινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθρὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

16 Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

17 Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

18 Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιοὺς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

19 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

20 Καὶ τὸν Ὼγ βασιλέα τῆς Βασὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

21 Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

22 Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

23 Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

24 Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

25 Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκὶ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

26 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ρλϛ'. 136.

Τῷ Δαυὶδ, Ἰερεμίου.

ΕΠΙ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν, καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών.

2 Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.

3 Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, λόγους ᾠδῶν, καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς, ὕμνον· Ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών.

4 Πῶς ᾄσωμεν τὴν ᾠδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας;

5 Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ἰερουσαλὴμ, ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου.

6 Κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μή σου μνησθῶ· ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἰερουσαλὴμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.

7 Μνήσθητι Κύριε τῶν υἱῶν Ἐδὼμ τ̃ ἡμέραν Ἰερουσαλήμ· τ̃ λεγόντων, Ἐκκενῶτε, ἐκκενῶτε, ἕως τ̃ θεμελίων αὐτ̃ς.

8 Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρ@, μακάρι@ ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σε, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν.

9 Μακάριος ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σε πρὸς τὴν πέτραν.

ρλζ. 137.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, Ἀγγαίᾳ καὶ Ζαχαρίᾳ.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τ̃ στόματός μου.

2 Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου· ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου.

3 Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου.

4 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τ̃ς γ̃ς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τ̃ στόματός μου.

5 Καὶ ᾄσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου.

6 Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπομακρόθεν γινώσκει.

7 Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με· ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου.

8 Κύριε ἀνταποδώσεις ὑπὲρ ἐμοῦ· Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τ̃ αἰῶνα, τὰ ἔργα τ̃ χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

ρλη'. 138.

Εἰς τὸ τέλ@, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΚΥΡΙΕ ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνως με.

2 Σὺ ἔγνως τ̃ καθέδραν μου, καὶ τὴν ἔγερσίν μου· σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν.

3 Τὴν τρίβον μου καὶ τ̃ σχοινίον μου ἐξιχνίασας· καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου προεῖδες,

4 Ὅτι οὐκ ἔστι λόγος ἄδικ@ ἐν γλώσσῃ μου· ἰδοὺ Κύριε σὺ ἔγνως πάντα

5 Τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα· σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τ̃ χεῖρά σου.

6 Ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐμοῦ, ἐκραταιώθη, καὶ οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν.

7 Πῦ πορευθῶ ἀπὸ τ̃ πνεύματός σου, καὶ ἀπὸ τ̃ προσώπου σου πῦ φύγω;

8 Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τ̃ οὐρανὸν,

σὺ ἐκεῖ εἶ, ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾅδην, πάρει.

9 Ἐὰν ἀναλάβω τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὄρθρον, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης,

10 Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με, καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σου.

11 Καὶ εἶπα, Ἄρα σκότος καταπατήσει με, καὶ νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου.

12 Ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται· ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς.

13 Ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου Κύριε, ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου.

14 Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι φοβερῶς ἐθαυμασώθης· θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει σφόδρα.

15 Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπό σου ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτω τῆς γῆς.

16 Ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται· ἡμέρας πλασθήσονται καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς.

17 Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ Θεὸς, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν.

18 Ἐξαριθμήσομαι αὐτοὺς καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται· ἐξηγέρθην, καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ.

19 Ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλὸς ὁ Θεός· ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ,

20 Ὅτι ἐρεῖς εἰς διαλογισμόν· λήψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου.

21 Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε Κύριε ἐμίσησα, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην;

22 Τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς, εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι.

23 Δοκίμασόν με ὁ Θεὸς, καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου· ἔτασόν με, καὶ γνῶθι τοὺς τρίβους μου.

24 Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοὶ, καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ.

ρλθ'. 139.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυὶδ ψαλμός.

ΕΞΕΛΟΥ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με.

2 Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίας ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους.

3 Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν· διάψαλμα.

4 Φύλαξόν με Κύριε ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με· οἵτινες ἐλο-

γίσαντο τὲ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μȣ,

5 Ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι· καὶ σχοινία διέτειναν παγίδας τοῖς ποσί μȣ, ἐχόμενα τρίβȣ σκάνδαλον ἔθεντό μοι· διάψαλμα.

6 Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Θεός μȣ εἶ σὺ, ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μȣ.

7 Κύριε Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μȣ, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μȣ ἐν ἡμέρα πολέμȣ.

8 Μὴ παραδῷς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μȣ ἁμαρτωλῷ· διελογίσαντο κατ' ἐμȣ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μή ποτε ὑψωθῶσι· διάψαλμα.

9 Ἡ κεφαλὴ τȣ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτȣς.

10 Πεσοῦνται ἐπ' αὐτȣς ἄνθρακες πυρὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ καλαβαλεῖς αὐτȣς ἐν ταλαιπωρίαις, οὐ μὴ ὑποσῶσιν.

11 Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς· ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς καταφθοράν.

12 Ἔγνων ὅτι ποιήσει Κύριος κρίσιν τȣ πτωχȣ, καὶ δίκην τῶν πενήτων.

13 Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σȣ, κατοικήσȣσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σȣ.

ρμ'. 140.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΚΥΡΙΕ ἐκέκραξα πρὸς σὲ, εἰσάκȣσόν μȣ· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μȣ, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

2 Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μȣ ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σȣ· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μȣ θυσία ἑσπερινή.

3 Θὲς, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μȣ, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μȣ.

4 Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μȣ εἰς λόγȣς πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις, σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνθοιάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

5 Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλὸς μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μȣ, ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μȣ ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν.

6 Καλεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κραταιοὶ αὐτῶν· ἀκȣσονται τὰ ῥήματά μȣ, ὅτι ἠδύνθησαν.

7 Ὡσεὶ παχος γῆς διερράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ ἡμῶν παρὰ τὸν ᾅδην.

8 Ὅτι πρὸς σὲ, Κύριε Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μȣ, ἐπὶ σοὶ ἤλ-

πισα, μὴ ἀντανέλῃς τ ψυχήν μȣ.

9 Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδȣ ἧς συνεσήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τ ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

10 Πεσȣνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτȣ ἁμαρτωλοὶ, καταμόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως οὗ ἂν παρέλθω.

ρμά. 141.

Συνέσεως τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ, προσευχή.

ΦΩΝΗ μȣ πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μȣ πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

2 Ἐκχεῶ ἐναντίον αὐτȣ τὴν δέησίν μȣ, τ θλῖψιν μȣ ἐνώπιον αὐτȣ ἀπαγγελῶ.

3 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμȣ τὸ πνεῦμά μȣ, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβȣς μȣ· ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

4 Κατενόȣν εἰς τὰ δεξιὰ κ᾽ ἐπέβλεπον, ὅτι οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με· ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμȣ, κ᾽ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μȣ.

5 Πρὸς σὲ, Κύριε, ἐκέκραξα, κ᾽ εἶπα, Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μȣ, μερίς μȣ ἐν γῇ ζώντων.

6 Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μȣ, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα· ῥῦσαί με ἐκ τ καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

7 Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μȣ, ȣ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σȣ, Κύριε· ἐμὲ ὑπομενȣσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

ρμβ. 142.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ὅτε αὐτὸν ὁ υἱὸς κατεδίωκει.

ΚΥΡΙΕ εἰσάκȣσον τ προσευχῆς μȣ, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μȣ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σȣ, ἐπάκȣσόν μȣ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σȣ.

2 Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ ȣ δȣλȣ σȣ, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σȣ πᾶς ζῶν.

3 Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τ ψυχήν μȣ, ἐταπείνωσεν εἰς τ γῆν τ ζωήν μȣ· ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνȣ,

4 Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μȣ· ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μȣ.

5 Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων· κ᾽ ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σȣ, ἐν ποιήμασι τ χειρῶν σȣ ἐμελέτων.

6 Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μȣ, ἡ ψυχή μȣ ὡς γῆ ἄνυδρός σοι· διάψαλμα.

7 Ταχὺ εἰσάκȣσόν μȣ, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μȣ·

μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σε ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

8 Ἀκουτὸν ποίησόν μοι τοπρωῒ τὸ ἔλεός σε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

9 Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον.

10 Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι Θεός μου εἶ σὺ, τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν τῇ εὐθείᾳ.

11 Ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου.

12 Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ.

ρμγ'. 143.

Τῷ Δαυὶδ πρὸς τὴν Γολιάδ.

ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Κύριος ὁ Θεός μου, ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον·

2 Ἔλεός μου καὶ καταφυγή μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης μου, ὑπερασπιστής μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα, ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ.

3 Κύριε, τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι λογίζῃ αὐτόν;

4 Ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι.

5 Κύριε, κλῖνον οὐρανούς σου καὶ κατάβηθι, ἅψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται.

6 Ἀστραψον ἀστραπὴν καὶ σκορπιεῖς αὐτούς, ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ συνταράξεις αὐτούς.

7 Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους, ἐξελοῦ με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων·

8 Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας·

9 Ὁ Θεὸς, ᾠδὴν καινὴν ἄσομαί σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι·

10 Τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυτρωμένῳ Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς.

11 Ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων, ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας·

12 Ὧν οἱ υἱοὶ ὡς νεόφυτα ἐῤῥιζωμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν· αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι, περικεκοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ.

13 Τὰ ταμεῖα αὐτῶν πλήρη,

ἐξερευγόμενα ἐκ τάτε εἰς τᾶτο· τὰ πρόβατα αὐτῶν πολυτόκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν·

14 Οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς· ἐκ ἔστι κατάπτωμα φραγμοῦ, ἐδὲ διέξοδος, ἐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν αὐτῶν.

15 Ἐμακάρισαν τὸν λαὸν ᾧ ταῦτά ἐστι· μακάριος ὁ λαὸς οὗ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτᾶ.

ρμδ'. 144.

Αἴνεσις τ Δαυίδ.

ΥΨΩΣΩ σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεύς μα, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σε εἰς τ αἰῶνα καὶ εἰς τ αἰῶνα τ αἰῶνος.

2 Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σε εἰς τ αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τ αἰῶνος.

3 Μέγας ὁ Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τ μεγαλωσύνης αὐτᾶ ἐκ ἔστι πέρας.

4 Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τ δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι.

5 Καὶ τ μεγαλοπρέπειαν τ δόξης τ ἁγιωσύνης σε λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σε διηγήσονται.

6 Καὶ τ δύναμιν τ φοβερῶν σε ἐροῦσι, καὶ τ μεγαλωσύνην σου διηγήσονται.

7 Μνήμην τᾶ πολήθες τῆς χρηστότητός σε ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.

8 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

9 Χρηστὸς Κύριος τοῖς ὑπομένεσι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτᾶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτᾶ.

10 Ἐξομολογησάτωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σε, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.

11 Δόξαν τ βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τ δυναστείαν σε λαλήσουσι·

12 Τᾶ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τ ἀνθρώπων τ δυναστείαν σε, καὶ τ δόξαν τ μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

13 Ἡ βασιλεία σε βασιλεία πάντων τ αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σε ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· πιστὸς Κύριος ἐν τοῖς λόγοις αὐτᾶ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτᾶ.

14 Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τὰς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τὰς κατερραγμένας.

15 Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

16 Ἀνοίγεις σὺ τὰς χεῖράς σε, καὶ ἐμπιπλᾶς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.

17 Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις

ταῖς ὁδοῖς αὐτῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῦ.

18 Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλεμένοις αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλεμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.

19 Θέλημα τῶν φοβεμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς.

20 Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

21 Αἶνεσιν Κυρίᾳ λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτῦ, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ρμέ. 145.

Ἀλληλούϊα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

ΑΙΝΕΙ ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

2 Αἰνέσω Κύριον ἐν ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

3 Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας, καὶ ἐφ' υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

4 Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτῦ, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν.

5 Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ·

6 Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα.

7 Ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι· Κύριος λύει πεπεδημένους,

8 Κύριος σοφοῖ τυφλούς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους,

9 Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους· ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

10 Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιὼν, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ρμς. 146.

Ἀλληλούϊα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός, τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις.

2 Οἰκοδομῶν Ἰερουσαλὴμ ὁ Κύριος, καὶ τοὺς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει·

3 Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν·

4 Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.

5 Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

6 Ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ Κύριος, ταπεινῶν δὲ ἁμαρτωλοὺς ἕως τῆς γῆς.

7 Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει, ψάλλετε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ·

8 Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἑτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν· τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον, καὶ χλόην τῇ θελείᾳ τῶν ἀνθρώπων·

9 Καὶ διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν, καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλεμένοις αὐτόν.

10 Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει, οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ.

11 Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν, καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ρμζ'. 147.

Ἀλληλούϊα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

12 ΕΠΑΙΝΕΙ, Ἰερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου Σιών.

13 Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί·

14 Ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου εἰρήνην· καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε·

15 Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ, ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ·

16 Τοῦ διδόντος χιόνα ὡσεὶ ἔριον, ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος·

17 Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς· κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται;

18 Ἀποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τήξει αὐτά, πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ῥυήσεται ὕδατα.

19 Ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ Ἰακὼβ, δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραήλ.

20 Οὐκ ἐποίησεν οὕτως πάσῃ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

ρμή. 148.

Ἀλληλούϊα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

2 Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

4 Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν

ἀρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν ἀρανῶν.

5 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου· ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

6 Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

7 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι·

8 Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ·

9 Τὰ ὄρη καὶ πάντες βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι·

10 Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά·

11 Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοὶ, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς·

12 Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβῦται μετὰ νεωτέρων

13 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ ἀρανοῦ,

14 Καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ρμθ'. 149.

Ἀλληλείϊα.

ΑΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

2 Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτὸν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

3 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

4 Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

5 Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

6 Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·

7 Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς·

8 Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς·

9 Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἐστὶ πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ρν'. 150.

Ἀλληλείϊα.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ.

2 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τ῀ μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ κ῀ κιθάρᾳ.

4 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ κ῀ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς κ῀ ὀργάνῳ.

5 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

6 Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Οὗτος ὁ ψαλμὸς ἰδιόγραφος εἰς Δαυὶδ, καὶ ἔξωθεν τοῦ ἀριθμοῦ, ὅτε ἐμονομάχησε τῷ Γολιάδ.

ΜΙΚΡΟΣ ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου, κ῀ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τ῀ πατρός μου, ἐποίμαινον τὰ πρόβατα τ῀ πατρός μου.

2 Αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄργανον, κ῀ οἱ δάκτυλοί μου ἥρμοσαν ψαλτήριον.

3 Καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ Κυρίῳ μου; αὐτὸς Κύριος, αὐτὸς εἰσακούει.

4 Αὐτὸς ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, κ῀ ἥρέ με ἐκ τῶν προβάτων τ῀ πατρός μου, καὶ ἔχρισέ με ἐν τῷ ἐλαίῳ τ῀ χρίσεως αὐτοῦ.

5 Οἱ ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι, καὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς Κύριος.

6 Ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῷ ἀλλοφύλῳ, κ῀ ἐπικατηράσατό με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ.

7 Ἐγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρ' αὐτοῦ μάχαιραν, ἀπεκεφάλισα αὐτὸν, κ῀ ἦρα ὄνειδος ἐξ υἱῶν Ἰσραήλ.